

Patiesās dzīves Grāmata

Dievišķā Meistara mācības

VII Sējums

Mācības 175–207

Grāmatu dienests dzīvei

12 sējumu darbs „Libro de la Vida Verdadera” („Patiesās dzīves grāmata”) ir mantojums visai cilvēcei un ir reģistrēts „Dirección General del Derecho de Autor de la Secretaría de Educación Pública” Meksikā, D.F., ar numuriem 26002, 20111 un 83848.

Vairāk informācijas par oriģinālo spāņu valodas izdevumu:
Asociación de Estudios Espirituales „Vida Verdadera”, A.C.
Apartado Postal 888, Mehiko, D.F., - C.P. 06000

Atbildīgais par vācu tulkojumu, vācu izdevuma priekšvārdu vācu izdevumam, paskaidrojumiem, zemspītras piezīmēm, piezīmēm un norādēm par darbu:
Valters Maier un Traugots Göltenboth.

Stāvoklis: 2017. gada janvāris

Apstrāde (jaunā ortogrāfija un makets):
„Buchdienst zum Leben“
Manfred Bāze
Kirchweg 5
D-88521 Ertingen

Tālr.: +49 (0) 7371 929 66 42
E-pasts: manfredbaese@gmx.de

Grāmata „Patiesā dzīve” tiek tulkota daudzās citās valodās, izmantojot šo versiju ar DeepL Translator.

Tie ir īstie, oriģinālās rakstības, kuras tulkojis Gotthold Göldenboth un izdevusi izdevniecība „Reichl Verlag”, un kurām ir autortiesības. Tām jāpaliek to sākotnējā tīrībā un tās nedrīkst mainīt. Tas būtu grēks un izraisītu dievišķo sodu.

Kristus ir paziņojis, ka nedrīkst būt autortiesības, lai šie raksti būtu pieejami visām tautām un valstīm.

Par šo iniciatīvu atbildīga ir Anna Maria Hosta, rīkojoties Kunga, Jēzus Kristus, mūsu Dieva, kurš ir šo rakstu īpašnieks, vārdā.

(E-pasts: hoanna64@yahoo.com)

DeepL – lejupielādes saite: www.DeepL.com/Translator (Business versija)

DeepL pašlaik tulko vairāk nekā 100 valodās, un to var lejupielādēt uz datora. Tulkošanai ir nepieciešams interneta pieslēgums.

Izdots izdevniecībā „Bookmundo”

2. izdevums – 2026

ISBN:

Saturs

Patiesās dzīves Grāmata.....	1
Mācība 175	9
Mācība 176.....	19
Mācība 177.....	27
Mācība 178.....	35
Mācība 179.....	44
Mācība 180.....	55
Mācība 181.....	65
Mācība 182.....	75
Mācība 183.....	84
Mācība 184.....	93
Mācība 185.....	101
Mācība 186.....	108
Mācība 187.....	116
Mācība 188.....	124
Mācība 189.....	134
Mācība 190.....	143
Mācība 191.....	151
Mācība 192.....	160
Mācība 193.....	169
Mācība 194.....	177
Mācība 195.....	185
Mācība 196.....	195
Mācība 197.....	203
Mācība 198.....	211
Mācība 199.....	219
Mācība 200.....	227

Mācība 201	235
Mācība 202	242
Mācība 203	249
Mācība 204	258
Mācība 205	267
Mācība 206	275
Mācība 207	282
Satura rādītājs	291
Dievišķie mācījumi Meksikā 1866–1950	301

Priekšvārds

Visos laikos Dievs savā bezgalīgajā mīlestībā ir atklājis cilvēkiem, lai parādītu viņiem ceļu uz garīgo attīstību: Bībeles laikos, Pirmajā laikmetā, caur saviem praviešiem; Otrajā laikmetā caur Jēzu Kristu un viņa apustuļiem; šodien, Trešajā laikmetā, caur tā sauktajiem balss nesējiem — vienkāršiem, Dievam ticīgiem cilvēkiem. Sagatavošanās tam sākās 1866. gadā Meksikā, un no 1884. gada vienkāršie ļaudis pulcējās, lai svētdienu pēc svētdienas vienkāršās sapulču vietās klausītos Dieva vārdu.

Sākumā tā bija tikai neliela cilvēku grupiņa vienā vietā. 1950. gada beigās Dieva Gars katru svētdienu atklājās vairāk nekā simts dažādās sapulču vietās Meksikā.

Šāda veida atklāsmes beidzās 1950. gada 31. decembrī — kā tas iepriekš bija vairākkārt paziņots. Pēdējos piecpadsmit gados šie Kunga vārdi tika stenografēti un protokolēti.

No šī milzīgā protokolu skaita pēc 1950. gada tika atlasīti kopumā 366, un sešdesmito gadu sākumā tie tika publicēti 12 sējumu darbā „*Libro de la Vida Verdadera*” („*Istās dzīves grāmata*”).

Papildu informācija un vēsturiskais fons par dievišķo atklāsmu rašanos Meksikā ir atrodams šī darba I sējumā, kā arī Unicon fonda grāmatā „*levads grāmatā „Patiesās dzīves grāmata”*”.

Turpmāk minētie oriģinālizvilkumi sniedz lasītājam vai lasītājai pirmo ieskatu dažās šī sējuma svarīgākajās tēmās:

Es esmu atgriezies pie cilvēkiem, kamēr visapkārt valda ziņas par karu, notikumiem un zīmēm, ar kurām Es paredzēju Savu atnākšanu. Tomēr cilvēki Mani nav sajutuši. Šajā klusumā, šajā nabadzībā, šajā zemes nostūrī (Meksikā) Es šobrīd ļauju savam Vārdam skanēt caur cilvēka saprātu, aicinu cilvēkus, atmodinu viņus jaunai dzīvei, atjaunoju viņus ar savu pārlicinošo un mīlošo mācību, atmodinu viņos viņu snaudošās spējas, lai paceltu viņus uz ceļiem, kas ved pie sava Skolotāja.

Man jums jāsaka, ka šajā laikā es jūs atradu iesaistītus lielākā reliģiskajā fanātismā un elku pielūgšanā nekā jebkurā agrākā laikā, un vienlaikus jūsu dvēseles ir nabadzīgākas par tikumiem nekā jebkad agrāk. Tagad, kad gadu no gada esat klausījušies Mani caur šo vēstījumu, Es jums jautāju: kurš jūt, ka Es esmu iznīcinājis viņa dzīves principus? Kurš uzskata, ka jūtas apmulsis, vai redz, ka viņa kristīgā ticība ir iznīcināta? Patiesi, Es jums saku: Es esmu jums tikai atgādinājis to, ko jums atklāju agrākajos laikos, jo jūs to bijāt aizmirsuši vai sagrozījuši. To, ko cilvēki jums bija slēpuši, Esmu atklājis, un to, kas bija glabāts Manā slepenajā dārgumu krātuvē, Esmu

jums atklājis. Šis laikmets ir garīgās brīvības laikmets. Cilvēki ir apgaismoti ar savu garu un sapratīs, kā izvēlēties drošo ceļu. (188, 33–35)

Nejauciet šo saziņu ar to, ko cilvēki veido pēc savas gribas — vieni, vadīti no zinātnes, citi — no ziņkāres, bet vēl citi — no aizspriedumainām priekšstatām. (188, 45)

Es, Tēvs, neesmu nevienu atraidījis no savas mīlestības un piedošanas klēpja, pat ne tos, kuri ļāvušies kārdinājumam un nogrimuši bezdibenī. Es neesmu nevienu pazudinājis. Ne uz Zemes, ne „Garīgajā ielejā” nav bezpalīdzīgu būtnu. Kurš no jums varētu tikt izraidīts no manas klēpja tāpēc, ka ir grēcinieks un nav cienīgs saņemt manu žēlsirdību? Es dzīvoju sirdī patstāvīgajam grēciniekam, kurš nespēja uztvert mana Dievišķā Gara gaismu, jo nepievērsa uzmanību aicinājumam, kas izriet no viņa sirdsapziņas balss. Vai jūs domājat, ka Esmu attālinājies no viņa viņa Jauno darbu dēļ? Nē, patiesi. Es esmu visu radību Tēvs, neatteikdamies no neviena no saviem bērniem. Es esmu Mīlestība, un kā mīlošs Tēvs Es nevienu no savas tautas neaizmirstu.

Jūsu uzdevums ir lūgties par apmaldījušos, lūgt, lai mana Gara gaisma apgaismotu viņa dvēseli, lai viņš atmostos, pārrautu kārdinājuma važas un izdzītu tumsību, kas viņu ir apmācījusi. (206, 36–37)

Spiritualisma labi sējēji nekad neizcelsies ar kaut ko ārēju vai materiālu. Viņiem nebūs ne izlikšanās, ne nozīmītes, ne kāda īpaša runas veida. Viss viņu rīcībā būs vienkāršs un neuzkrītošs. Tomēr — ja viņi ar kaut ko izcelsies, tad tas būs ar savu aktīvo mīlestību pret tuvākajiem un savu garīgumu. Patiesie „” (Mīlestība, kas atbrīvo) garīguma sludinātāji izcelsies nevis ar runas dāvanām, bet gan ar savu vārdu gudrību un vienkāršību, bet galvenokārt ar savu darbu patiesīgumu un dzīves taisnīgumu.

Atcerieties, ka Man uz Zemes nebija vajadzīga ārēji skaista runas veida, lai iekarotu cilvēku pūļu sirdis, bet ka Es pratu tos sasniegt ar mīlestību, patiesīgumu, dziedinošo spēku un gudrību. Tas ir paraugs, ko saskaņā ar Manu gribu jums jāņem vērā un jāievēro. Es arī nevēlos, lai jūs savu reliģisko dzīvi ierobežotu ar materiālām lūgšanu vietām, jo tad jūs ieslodzīsiet savu dvēseli un neļausiet tai izplest spārnus, lai iekarotu mūžību.

Altāris, ko Es jums atstāju, lai uz tā svinētu dievkalpojumu, ko Es gaidu, ir dzīve bez jebkādiem ierobežojumiem, pāri visām konfesijām, visām baznīcām un sektām, jo tā balstās garīgajā, mūžīgajā, dievišķajā. (194, 24–28)

Es esmu atļāvis, ka uz Zemes pastāv reliģijas, kas ir ceļi, kuri ved dvēseli pie Dieva. Katra reliģija, kas māca labumu un mīlestību un slavē žēlsirdību, ir laba, jo tajā ir gaisma un patiesība. Ja cilvēki tajās atrofējas un to, kas

sākotnēji bija labs, pārvērš par ļaunu, ceļš pazūd materiālisma un grēka dēļ.

Tāpēc šajā laikā Es jums no jauna parādu Savu patiesību, kas ir ceļš, dzīves būtība un likums, lai jūs meklētu šo likumu, kas ir bāka un ceļvedis, pāri formām un rituāliem, pāri visam cilvēciskajam. Kas Mani tā meklē, tas būs spiritualists. (197, 10–11)

Reliģiju apvienošanās notiks tad, kad cilvēku gars pacelsies pāri materiālismam, tradīcijām, aizspriedumiem un fanātismam. Tad cilvēki garīgi apvienosies vienā dievkalpojumā: labā, kas izriet no mīlestības pret Dievu un tuvāko. Kad tas notiks, cilvēce ieies pilnveidošanās periodā. Tāpēc Es prasīju no jums, lai jūs parādītu Manu darbu ar labiem un godīgiem darbiem.

Jums nevajadzētu skumt par to, ka jūs vairs nepiedzīvosiet visa šī piepildīšanos. Bet jums noteikti būs gandarījums par to, ka ar savu sēklu esat devuši ieguldījumu miera valstības izveidē — sēklu, kas nesīs augļus nākamo paaudžu sirdīs. (187, 43)

Es jums esmu teicis, ka pienāks brīdis, kad gaisma parādīsies visur — visās vietās, visās valstīs, visos kontinentos. Šī gaisma spīdēs atbilstoši cilvēka garīgajai attīstībai. Taču tieši tās ietekmē veidosies jauna un precīzāka izpratne par Radīšanu, jauns garīguma jēdziens. Tādējādi sāksies jauns garīgās un dvēseles attīstības posms. (200, 41)

Mācība 175

1. Mana Gara gaisma ir nākusi, lai jums atklātu visas dāvanas, kas slēpjas jūsu būtībā — visu to, ko jūs kopš savas izcelsmes esat nēsājuši sevī, par to pat nenojaušot. Es esmu jums darījis zināmu, ka tagad ir pienācis laiks, lai jūs patiesi atpazītu sevi, lai jūs atklātu sevi un uzzinātu, kas ir jūsu mantojums, lai jūs būtu garīgi lieli.

2. Laiku pa laikam Es esmu jums devis atklāsmes: sākumā tas bija Likums, vēlāk – mana Mācība, un visbeidzot – pilnīga izpratne par jūsu garīgo misiju.

3. Jūs sakāt, ka Es esmu bijis pie cilvēkiem trīs reizes; taču patiesībā Es vienmēr esmu bijis kopā ar jums. Es esmu tas Tēvs, kurš Pirmajā laikmetā cilvēkiem atklāja savu taisnības likumu, kurš Otrajā laikmetā caur Jēzu, savu Dēlu, ļāva savam „Vārdam” kļūt par cilvēku un kurš tagad garīgi atklājas pasaulei. Tādējādi Es esmu jums cauri gadsimtiem devis dievišķu līdzību, kuras jēga runā uz jums caur jūsu garīgo attīstību un liek jums saprast, ka Tas, kurš visos laikos ir runājis uz jums, ir bijis viens Dievs, viens Gars un viens Tēvs.

4. Jūs man jautājat, ko es vēlos sasniegt, garīgi atklājoties šī laika cilvēcei? Uz to es jums atbildu: tas, ko es cenšos panākt, ir jūsu atmodināšanās gaismā, jūsu garīgums un jūsu vienotība, jo jūs visos laikos esat bijuši sašķelti. Jo, kamēr vieni ir centušies pēc Gara dārgumiem, citi ir veltījuši sevi mīlestībai pret pasaules bagātībām — spiritisms un materiālisms nepārtrauktā cīņā; spiritisti un materiālisti, kuri nekad nav spējuši savstarpēji saprasties.

5. Atcerieties: kad Izraēla, gaidot Mesiju, ieraudzīja Viņu acīm, tā sadalījās ticīgajos un manos patiesības noliedzējos. Izskaidrojums tam ir vienkāršs: ticīgie bija tie, kas Mani gaidīja ar Garu, un Mani noliedza tie, kas Mani gaidīja ar „miesas” maņām.

6. Šīm abām spēkiem atkal būs jāsastopas, līdz no šīs cīņas nāks gaismā patiesība. Cīņa būs sīva; jo vairāk laika iet, jo vairāk cilvēki mīl zemes lietas, jo viņu zinātne un atklājumi dod viņiem sajūtu, ka viņi dzīvo savā valstībā, pasaulē, ko *viņi paši* radījuši.

7. Mūsdienu cilvēki ir paplašinājuši savas ietekmes sfēras, viņi valda pār visu Zemi un to šķērso. Vairs nav nezināmu kontinentu, valstu vai jūru. Viņi ir izveidojuši ceļus uz sauszemes, jūrā un gaisā. Taču, neapmierinoties ar to, kas viņiem pieder kā mantojums uz savas planētas, viņi izpēta un izpēta debesis, ilgojoties pēc vēl lielākām valdīšanas sfērām.

8. Es svētīju savu bērnu tieksmi pēc zināšanām, un viņu centieni būt gudriem, lieliem un stipriem man rada neierobežotu gandarījumu. Taču

tas, ko mana taisnīgums neatzīst, ir iedomība, uz kuras bieži balstās viņu ambiciozie mērķi, vai arī savtīgais nolūks, ko viņi reizēm cenšas sasniegt.

9. Es nekavēju cilvēkus paplašināt savas zināšanas, nedz arī slēpju no viņiem zinātnes gaismu. Kad Es ieliku cilvēka sēklu zemē un uzdevu tai augt un vairoties, Es tai arī teicu, ka tai jāpakļauj sev zeme, tas ir, ka cilvēks starp visām radībām, kas to apņemt, būtu apzinīgā būtne, kas pazīst cilvēciskos likumus un dievišķo taisnīgumu un kopj tikumus, ap kuriem harmoniski riņķotu visas būtnes un elementi.

10. Cik tālu no harmonijas cilvēks ir dzīvojis, kopš sāka savu ceļu uz Zemes! Par to liecina viņa nepārtrauktie kritieni, neizsīkstošais ciešanu kauss, ko viņš ir izcietis, un viņa miera trūkums.

11. Tagad Es jums sniedzu jauno mācību, kas paredzēta visiem cilvēkiem. Ne visi ir lūgušies, gaidot Manu atnākšanu; taču sāpes ir turējušas viņus nomodā un sagatavojušas Mani uzņemt.

Cilvēcei jau ir tā pieredze, ko tai kopš Otrā laikmeta atstāja Izraēla tauta, lai neviens neuzdrīkstos apšaubīt Dievišķo taisnīgumu. Vai jūs nezināt, ka „garīgi nabadzīgajiem”, kuri ilgojās pēc Kunga atnākšanas, lai no Viņa saņemtu cerības un zināšanu gaismu, tika dāvinātas pravietojuma, dievišķās zinātnes un garīgās varas dāvanas?

Ja jūs Man jautājat par šo dvēseļu atrašanās vietu, Es jums teikšu, ka tās tagad apdzīvo mājvietas, kur viss, kas uz šīs planētas ir lielisks, to acīm šķiet kā parasts zemes puteklis. Bet, ja jūs Man jautājat, kas notika ar tiem, kuri nepieņēma neko no Manas Valstības, jo Mans Vārds un Mani solījumi viņiem šķita niecīgi, tad Es jums teikšu, ka viņi pieder pie tiem, kuri inkarnējas un reinkarnējas līdz brīdim, kad viņu dvēsele ir pilnībā attīstījusies. Jo viņi ilgojās pēc zelta un varas, un taisnīgi viņiem kā garīgo atlīdzību tika piešķirta pasaule ar tās apšaubāmajām bagātībām un viltus varu. Viņus skāra dievišķā taisnība, bet nekad netika izslēgti no pestīšanas ceļa, kas ved uz Patiesības Valstību.

Tāpēc šodien, kad Es jums bagātīgi sūtu sava Gara gaismu, Es viņus nenogurstoši meklēju, lai liktu viņiem saprast, ka tagad ir beidzies pārbaudījumu laiks, kas viņiem bija piešķirts, un lai liktu viņiem saprast, ka tagad ir Trešais laiks, tieši tas, kurā beidzas laikmeti, par kuriem Es runāju, kad bija runa par ebreju tautas tiesu.

12. Jums visiem ir „tikšanās” ar Mani, un jums būs jāpulcējas, lai Mani uzklausītu; jo jums visiem ir jāieklausās Manī.

13. Viss tiks likts uz Manas taisnības svariem, uz kuriem tiks nosvērti visi darbi, kas vēl nav tiesāti. Mana klātbūtne un Mana vara darīsies jūtama tā, kā tā vēl nekad nav izpaudusies. Jo pēc haosa visam ir jāatgriežas pareizajā ceļā.

14. Lūdzieties un modieties nepārtraukti, lai jūs netiktu pārsteigti, ak, tauta! Bet patiesi, Es jums saku: ja jūs modīsieties un lūgsieties par pasauli, būs neredzams apmetnis, kas jūs aizsargās, jo jūs esat mīlējuši savus līdzcilvēkus un izjutuši viņu sāpes kā savējās.

15. Es jums vēlreiz saku, ka Es padarīšu jūtamu Savu klātbūtni, Savu varu un Savu taisnīgumu. Ja Es esmu pieļāvis, ka cilvēks savā ļaunprātībā apgānī visu, kas viņa dzīvē ir svēts, tad Es noteikšu robežu viņa pagrimumam. Ja Esmu ļāvis viņam iet pa savas brīvās gribas ceļu, tad Es viņam pierādīšu, ka visam, kas attiecas uz viņu, ir robeža – „līdz šejieni un ne tālāk”. Ja Esmu ļāvis viņam izdzīvot savu tieksmi pēc varas un diženuma šajā pasaulē, tad Es viņu apturēšu viņa ceļā un parūpēšos, lai viņš savu darbu aplūkotu caur savu sirdsapziņu, lai viņš varētu atbildēt uz maniem jautājumiem.

16. Es esmu atļāvis, lai sāpes, iznīcība un nāve padarītu sevi jūtamas jūsu dzīvē, lai šie tik rūgtie augļi ļautu jums saprast, kāda veida kokus jūs esat audzējuši. Taču Es arī panāksu, ka sāpes pazudīs un dvēsele atradīs mieru un apziņu; jo no tās jāpacelās mīlas himna savam Radītājam. Ir teikts un arī pierakstīts, ka pienāks tā diena, kad cilvēki būs apgērbuši savu garu ar baltu pacelšanās tērpu, kad viņi mīlēs viens otru.

17. Visi tiks glābti, visiem tiks piedots, visi tiks mierināti. Kur tad ir nāve, kur mūžīgā pazudināšana un bezgalīgā elle?

18. Es neesmu radījis ne nāvi, ne elli; jo, kad Mans Gars aptvēra radīšanas domu, Es sajutu tikai mīlestību, un no Manas klēpja izplūda tikai dzīvība. Ja nāve un elle pastāvētu, tad tām būtu jābūt cilvēku darbiem, jo tās būtu nožēlojamas; un jūs jau zināt, ka nekas cilvēcisks nav mūžīgs.

19. Patiesi, Es jums saku: brīžos, kad Mans Vārds ir dzirdams caur balss nesēju, satricinās ne tikai šīs tautas gars, bet arī visas tās būtnes, kurām „garīgajā ielejā” tāpat ir nepieciešama dievišķā gaisma.

20. Līdz viņiem nenonāk cilvēciskā vārda skaņa, taču gan manu vēstījumu jēga un iedvesma, jo mana balss ir vispārēja un tās atbalsis sasniedz visas pasaules un mājvietas, kurās dzīvo Dieva bērns.

21. Es sūtu uz katru pasauli savas gaismas staru. Jums Esmu sūtījis šo gaismu cilvēcisko vārdu veidā, bet citās mājvietās tā sasniedz caur iedvesmu.

22. Šī dievišķā stara gaismā tagad visas dvēseles apvienosies, veidojot no tā debesu kāpnes, kas tās vedīs uz Garīgo Valstību, kas ir apsolīta jums visiem, kuri esat garīga daļiņa no manas dievišķības.

23. Iedomājieties to prieku, ko izjūt visas tās būtnes, kurām uz Zemes bija materiālas saiknes ar jums un kuras šodien dzīvo ārpus jūsu pasaules, kad tās uzzina, ka balss, ko tās dzird, ir dzirdama arī uz Zemes. Tās nav

novērsušās no jums, neaizmirst jūs un neatturas lūgt par tiem, kuri vēl uz dažiem mirkļiem ir palikuši Zemes ielejā. Viņu mīlestība un svētības vienmēr ir ar jums.

24. Tur dzīvo tie, kuri bija jūsu vecāki, bērni, brāļi un māsas, laulātie, draugi vai labdari, kuri tagad kā garīgās būtnes ir vienkārši jūsu brāļi un māsas. Bet viņu mīlestība pret jums ir tā pati vai pat lielāka, tāpat kā viņu spēks jums palīdzēt un aizsargāt.

25. Lūdzieties par viņiem, ļaudis, nepārstājiēt viņus mīlēt un pieminēt, jo jūsu piemiņa un lūgšanas ir salds mierinājums viņu cīņā. Nekad neiztēlojieties viņus satrauktus vai dzīvojošus tumsā, jo tas būtu tā, it kā jūs justos tiesīgi izteikt spriedumu par viņiem. Ja cilvēki šeit uz Zemes kopumā ir pārāk nepilnīgi un netaisnīgi, lai pareizi novērtētu savu tuvāko lietas, — kā tad viņi varētu būt spējīgi izteikt spriedumu par jebkuru garīgo būtni?

26. Es jums vēlreiz saku, ka jūsu pienākums ir tikai palīdzēt viņiem ar savām lūgšanām un labajiem darbiem šajā pasaulē.

27. Neuzskatiet, ka viņiem ir jāizpaužas jūsu dzīvē kādā materiālā veidā, vai nu izmantojot smadzenes, vai kā citādi, jo tādējādi jūs noliegtu garīgumu, ko Es jums esmu mācījis. Neizvēlieties arī konkrētu dienu gadā, lai viņus aicinātu. Atcerieties, ka garīgais dzīvo tālu no zemes laika, un tādēļ katrs mirklis var būt piemērots, lai jūs ar garīgo lūgšanu tuvinātos viņiem.

28. Cik daudzas no tām būtnēm, par kurām jūs bieži esat domājuši, ka tās cieš grūtības, ir tieši tās, kas cīnījās, lai jums tuvinātu šo ceļu uz Gaismu, kuru pašas nespēja atrast, kad bija uz Zemes. Tāpēc neraudiet par viņiem, un jo īpaši neraudājiēt tāpēc, ka viņi ir aizgājuši uz „Garīgo ieleju”. Viņi nav „miruši”, viņi vienkārši par dažiem mirkļiem apsteidza brīdi, kad *jums pašiem* būs jāaiziet. Tā es to noteicu, lai viņi jums sagatavotu ceļu.

29. Ļaudis, vai man tiešām jums jāsaka, ka jums nav ko darīt kapsētās un ka asaras, ko jūs izlejiēt pie kapiem, ir neziņas, materializācijas un stūrgalvības asaras?

30. To dvēseles, par kurām jūs raudājat, dzīvo; taču jūs uzstājat uz to, ka tās ir mirušas tajā ķermenī, kas pazudis zem zemes. Jūs uzskatāt viņus par pazudušiem, kamēr viņi ar mīlestību gaida jūs, lai liecinātu jums par patiesību un dzīvību. Jūs uzskatāt viņus par tāliem vai bezjūtīgiem un kurliem pret jūsu cīņām un bēdām, un nezināt, cik daudz akmeņu viņi novāc no jūsu ceļa un no cik daudziem briesmām viņi jūs glābj.

31. Nezinašana liek jums būt nežēlīgiem un pat nežēlīgiem pret sevi un citiem, lai gan man jums jāsaka: kurš gan var būt neziņā, ja ir dzirdējis kaut vienu no manām mācībām?

32. Mans Vārds ir gaismas stars, kas jums visiem jāaptver, lai jūs paliktu saplūduši Manas mīlestības ugunī. Ja, to dzirdējuši, jūs tam ticēsiet un to pielietosiet, no šī brīža jūs būsiet vienoti ar visiem, kas Mani mīl, Man tic un Mani godā.

33. Es jums savos mācībās esmu teicis, ka dzīve uz zemes ir dvēseles ciešanu ceļš, un tās eksistences beigas uz zemes ir tās Golgāta, lai jūs centītos Man sekot, ņemot par paraugu Manus paraugdarbus.

34. Laimīgas ir tās dvēseles, kas ar ticību un tikumību sasniedz virsotni; jo brīdī, kad tās atbrīvosies no ķermeņa, tās kā atlīdzību par savu spēku un mīlestību piedzīvos Tēva mīlestības pieskārienu. Tās ir tās, kas bez klupšanas ieiet mūžībā.

35. Mans Vārds šajā laikā palīdzēs cilvēkiem saprast mana Likuma un manas Mācības jēgu. Atzinība, ko viņiem varētu izrādīt cilvēce, nedos viņiem laimi, sirds prieku un dvēseles mieru. Jo pilnīgu laimi dvēsele atradīs tikai dzimtenē, kurai tā pieder. Cik daudz iespēju jums ir darīt labu un būt noderīgiem saviem tuvākajiem! Katra māja ir piemērota lauka, kur sēt Manu sēklu. Katra pilsēta un katrs tauta ir kā zeme, kas slāpst pēc labdarības un mīlestības, un Es gribu jūs padarīt par sējējiem, lai jūs aplaistītu pasauli ar mīlestību un mierinājumu un apsētu to ar mieru.

36. Darbi, vārdi un lūgšanas ir līdzekļi, kurus jūs varat un jums vajadzētu izmantot, lai pildītu savu misiju – kalpot saviem līdzcilvēkiem un mīlēt viņus.

37. Es esmu jums iemācījis pilnīgo lūgšanu, kas ir Gara patiesā valoda un kas cilvēku savieno tiešā saiknē ar Mani.

38. Es esmu jums devis vārda dāvanu, kas ir gaismas izpausme, kura pastāv Garā, un mīlestības, kas apvieno sirdi sevī.

39. Tauta, kas Man klausās: nesakiet, ka Es no jums prasu pārāk daudz, jo Es zinu labāk nekā jūs paši, uz ko jūs esat spējīgi. Šodien jūs jūtaties vāji, neveikli, nespējīgi un nevērīgi, jo pārbaudāt savu iekšējo pasauli un atklājat daudzus trūkumus, daudzas nepilnības, kas neļauj jums līdzjust citu sāpēm. Bet Es vispirms jūs dziedināšu, ļaušu jums sajust Manu mieru, lai stiprinātu jūsu sirdis un izlīdzinātu jūsu ceļu. Tad jūs vairs nejutīsiet bailes, vairs nešaubīsieties, vairs nejutīsieties nespējīgi.

40. Tāpēc Es esmu jums devis laiku, lai jūs Mani sadzirdētu un pakāpeniski stiprinātos Manā Vārdā, nevis tūlīt sūtītu jūs uz tālām zemēm, lai pildītu savu misiju. Bet, kad jūsu gars būs piesātināts ar Manu būtību, tam nevajadzēs gaidīt ne pierādījumus, ne zīmes, lai dotos ceļā, jo tas caur iedvesmu saņems to, kas tam jā dara.

41. Lūdzieties, tauta, un, kamēr jūs lūgsieties, Es nolaišu Savu mieru uz visām zemes tautām, Es svētīšu jūsu mājokļus un apgaismos jūsu ceļus.

42. Es jums sniegšu pierādījumu tam, ka viss, ko Es jums esmu apsolījis, ir patiesība. Kāds būs šis pierādījums? Tas, ka savā dzīvē jūs redzēsiet piepildāmos to, ko jau sen esat cerējuši — kaut ko, ko daudziem ir neiespējami sasniegt. Dažiem tas, ko Es esmu apsolījis, drīz pienāks, bet citus Es vēl likšu pagaidīt. Bet patiesi, Es jums saku, nebūs neviena, kurš nesaņemtu manu mīlestības pierādījumu. Kad tad šī žēlastība pienāks katram no jums, jūs atcerēsieties manu vārdu, un jūsu ticība kļūs stiprāka.

43. Nezaudējiet cerību, neraudiet, mācieties gaidīt to stundu, dzīvojot saskaņā ar Maniem mācījumiem, lūdzoties un modoties.

44. Vai redzat, kā šajos brīžos, kad pacelat savu dvēseli, aizmirstat savas ciešanas un tiekat piepildīti ar manu mieru? Rūpējieties, lai vienmēr būtu kopā ar Mani, ievērojiet manu mācību, un jūs redzēsiet, kā mans miers un mana gaisma uzvar jūsu likteņa triecienus un grūtības.

45. Saprotiet, ka jūsu ciešanas nav bezjēdzīgas, ka jums ir uzdevums savaldīt sevi garīgi un fiziski, lai jūs varētu piederēt pie maniem sējējiem.

46. Tie, kas nes cilvēkiem mierinājumu, kas pacilā kritušos, kas dod spēku vājajiem, tiem jābūt apgaismotiem pieredzes gaismā un kļuvušiem stipriem cīņās un pārbaudījumos. Neviena sāpju tēls nedrīkst viņus iebiedēt, viņi nedrīkst drebēt ne no viena tuvākā nelaimes, nedrīkst atkāpties no jebkādam sāpēm, ja viņu līdzcilvēku rokas, ilgojoties pēc žēlsirdības, stiepjas pretī viņiem.

47. Tur, starp tiem, kas ir nocietinājušies netikumībā un sāpēs, jūs redzēsiet daudzus pacelties uz Gaismu, ilgojoties pēc atjaunošanās un garīguma. Taču, lai šī iedvesma sasniegtu viņus, jums jāievieto viņu sirdīs patiesu brālības apliecinājumu – darbu, kas ir gaismas stars, kas apgaismo šo cilvēku tumsību.

48. Tātad saprotiet, ka sāpes, kas jūs ir pavadījušas daudzās formās, ir bijušas kalts, kas iekšēji veidojis jūsu dvēseli, lai tā varētu veikt delikātu misiju.

49. Mācība, ko Es jums esmu devis šajā Trešajā laikmetā, ir jauns Testaments, kam jāapvienojas ar iepriekšējo laikmetu Testamentiem; – jo šie trīs veido vienu atklāsmi.

50. Mana Gaisma apgaismos to cilvēku prātu, kuriem ir lemts apvienot visus manus mācījumus vienā grāmatā.

51. Mani garīgie kalpi vadīs Manu izredzēto roku, lai šajā grāmatā nebūtu neviena trūkuma.

52. Strīdi, kas ir bijuši šajā ticības kopienā, tās diskusijas un nesaskaņas izzudīs, ja jūs iedziļināties šīs grāmatas pētīšanā un iemācīsieties saprast mana darba patiesību.

53. Šodien jūs vēl neapzināties sekas, kādas jūsu nesaskaņas radīs jums pašiem. Bet patiesi, Es jums saku: rīt jūs par to raudāsi. Cik reižu Es esmu prasījis no jums domas, rīcības un dvēseļu vienotību; taču tikpat bieži jūs neesat ieklausījušies manā dievišķajā padomā!

54. Es esmu jūs iedvesmojis, lai jūs veidotu vienotu tautu, un esmu jums devis nosaukumu „Jaunā Izraēla”. Es esmu jums uzticējies dažādus uzdevumus un pienākumus, lai jūs savā dzīves ceļā un cīņās varētu rīkoties ar visām nepieciešamajām lietām, tāpat kā tas notika ar Izraēlu Pirmajos laikos, kad tā, ilgojoties pēc Apsolītās zemes, šķērsoja tuksnesi. Taču līdz šim jūs neesat mēģinājuši saprast manus uzdevumus, nedz arī esat vēlējušies ņemt vērā vienotības paraugu, ko šī tauta atstāja rakstveidā — neizdzēšamu paraugu; jo tieši tās saskaņa un saliedētība ļāva tai uzvarēt grūtības, ar kurām tā saskārās savā ceļā.

55. Jūs gaida jauna „Apsolītā zeme”, bet jūs vēl esat tālu no tās. Jūs joprojām ceļojat cauri plašajai tuksneša teritorijai, esat atstājuši aiz sevis „faraona” verdzību un jau esat saņēmuši Likumu. Tomēr jūs neesat pilnībā atteikušies no elku pielūgšanas, un, pat to neapzinoties, pielūdzat „Zelta telu”.

56. Jums vispirms jāpiedzīvo pārbaudījumi, pretestība un vajāšanas, lai jūs pamostos no savas miegainības. Tikai tad jūs būsi gatavi pildīt manus uzdevumus un centīsieties rūpēties par darbu, ko Es jums esmu atklājis, tā kā toreiz izraēlieši izveidoja svētnīcu un Derības lādi, lai saglabātu Likumu; jo pārbaudījumi bija viņus pamodinājuši gaismā.

57. Tagad jūsu dvēsele lai ir jūsu svētnīca, un Gars – jūsu Derības lāde. Tur Mans Likums apgaismos Kunga tautas ceļu.

58. Šajā laikā nav parādījies neviens cilvēks, kas, tāpat kā Mozus, ietu šīs tautas priekšā un stiprinātu tās ticību ar brīnumdarbiem. Bet ar nelielu sagatavošanos jūs varētu sajust Elijas garīgo klātbūtni, kurš jūs vada, iedrošina un iedvesmo šajā ceļojumā.

59. Pūļi, kas Man klausās, tagad raud. Tikai Es zinu viņu sūdzību iemeslu, tikai Es zinu visus šķēršļus un grūtības, ar kurām viņi sastapušies savā ceļā un kas viņus kavē.

60. Palieciet nelokāmi, ļaudis, esiet Man uzticīgi, un jūs redzēsiet, kā šie šķēršļi krīt. Lūdzieties un strādājiet ar arvien lielāku patiesību, sirsnību un pilnību, lai pildot savu misiju, jūs atrastu mierinājumu un nepieciešamo spēku, lai pārvarētu dzīves likteņa pavērsienus. Ja jūs dzīvosiet tā, tad, kad vismazāk to gaidīsiet, jūs redzēsiet, ka ceļš ir brīvs un šķēršļi ir pazuduši.

61. Jūs esat mani lauki, kur šobrīd blakus aug kvieši un nezāles. Vēl nav pienācis plāvēja laiks; bet, kad tas pienāks, tiks tiesāti katra no jums darbi.

Tad es atstāšu uz zemes labos mācekļus un no šīs pasaules aizvedīšu tos, kuri nav nesuši vienotības un garīguma augļus.

62. Esiet modri un ieklausieties manos vārdos. Neesiet paštaisni, jo esat saņēmuši manus ļoti lielos uzdevumus un misijas, domājot, ka mans spriedums nekad nevar attiekties uz jums. Atcerieties Dāvidu un Salamonu, kuri, lai gan savas tautas acīs bija lieli, savā varenībā iemīga, pārkāpa likumu un redzēja, kā mana dievišķā taisnība, neizbēgama un gudra, nāk pār viņiem, jo viņi ticēja, ka, tā kā Tēvs viņus tik ļoti mīl, Viņš nekad viņus nesodīs.

63. Domā, ak, tauta, par jaunajām paaudzēm, domā par saviem bērniem, kā to darīja patriarhi, kuri sagatavoja savas tautas, lai tās spētu uzņemt Mesijas atnākšanu.

64. Lūdzieties par nākamajām paaudzēm, ar rūpību un mīlestību sagatavojiet viņiem ceļu. Saprotiet, ka viņiem ir jāpilda vēl augstāki uzdevumi nekā jums, un ka būs labi, ja viņi atradīs garīguma pēdas, kurām varēs sekot.

65. No kā sastāvēs šis ceļš? No jūsu dzīves, no jūsu darbiem.

66. Katrai dvēselei ir liels parāds pret savu Tēvu. Mana mīlestība pret jums un mana taisnība ir devusi jums uz Zemes jaunu iespēju attaisnoties Manā priekšā, garīgi atlīdzināt un attīrīties, lai jūs varētu doties tālāk uz nākamo mājvietu.

67. Ak, svētais Trešais Laiks, tu esi nesējs visam, kas pasaulei nepieciešams, lai izglābtos no savas verdzības. Laimīgi tie, kas izmanto tavu gaismu, jo viņi atradīs pestīšanu.

68. Visā jūsu garīgās dzīves ceļojumā Es esmu jūs vadījis, pārbaudījis un sagatavojis šī laika atklāsmei. Ne cilvēki radīs jauno Izraēlas tautu: Es būšu Tas, kurš to veidos, attīrīs, pacels un sūtīs pasaulē, lai tā pildītu savu misiju. Kamēr šī tauta aug un gatavojas, Es izlīdzināšu ceļus, atvērs durvis un novērsīšu šķēršļus, lai tā virzītos uz priekšu. Tāpat Es rīkojos ar Izraēlu, kad izglābu to no Ēģiptes un vadīju cauri jūrai un tuksnesim.

69. Šai tautai ir uzdevums garīgi atmodināt cilvēci. Bet, kad tā būs to izpildījusi un cilvēki apzināsies laiku, kurā viņi dzīvo, jūs redzēsiet, kā no viņu sirdīm pacelsies ilgas pēc gaismas un no viņu gara — ideāls par augšupvērstu attīstību, kas satricinās cilvēka dzīvi līdz pašiem pamatiem un pārveidos pasauli.

70. Sirdsapziņa tiks uzklausīta un ievērota, Gara aicinājumi tiks saprasti, dvēseles vajadzības tiks ņemtas vērā un cienītas, un visur uzliesmos dedzīga vēlēšanās pazīt Dievu, sajūst Viņu, tuvināties Viņam, izplatīt Viņa patiesību.

71. Šīs pravietojumi piepildīsies starp cilvēkiem, kad garīgais izsalkums un slāpes būs viņus noveduši līdz izturības robežai, kad viņi ar pazemotu lepnumu atzīs savu vainu savā Kunga priekšā, kad viņi nokāps no saviem troņiem, tiesnešu krēsliem un goda vietām, no kurām viņi mēģināja Mani ignorēt, no kurām viņi Mani tiesāja un noliedza, un, nožēlojot savas kļūdas, viņi vēršīs acis uz Mani un runās ar Mani kā bērni — ar Tēvu, kurš viņus gaidījis gadsimtiem ilgi.

72. Cik dziļi cilvēks ir nogrimis savā materiālismā, ka beidzot noliedza To, kurš visu ir radījis! Kā cilvēka prāts varēja tik ļoti aptumšoties? Kā jūsu zinātne varēja noliegt Mani un apgānīt dzīvi un dabu, kā tā to ir darījusi?

73. Katrā atklājumā, ko veic jūsu zinātne, Es esmu klātesošs; katrā atklājumā atklājas Mans likums un skan Mana balss. Kāpēc šie cilvēki nejūt, neredz un nedzird? Vai tas, ka noliedzat Manu klātbūtni, Manu mīlestību un Manu taisnīgumu, ir kāds progress un civilizācijas pazīme? Tad jūs neesat tālāk attīstījušies par primitīvajiem cilvēkiem, kuri katrā dabas spēkā un katrā dabas brīnumā prata atklāt dievišķas, augstākas, gudras, taisnīgas un varenas būtnes darbu, kurai viņi piedēvēja visu labo visā esošajā un tādēļ to pielūdza.

74. Arvien attīstoties prātam, viņi centās saprast to, ko uztvēra viņu fiziskie maņi. Kādu pilnīgu pielūgsmi viņi varēja Man sniegt? Kādu izpratni par patiesību viņi varēja iegūt? Tomēr viņu brīnums, ticība un godbijība tika pieņemta no Manas puses kā pirmie augļi plašā laukā, ko Manam Garam bija jāapstrādā cauri gadsimtiem.

75. No tā laika līdz šodienai — cik daudz mācību Esmu devis cilvēcei un cik daudz atklāsmju Esmu tai dāvējis! Un tomēr — lai gan šai cilvēcei jau sen vajadzētu būt sasniegusi izpratnes virsotni un tās reliģiskajai praksei vajadzētu būt pilnīgai, tās savtīgā, iedomīgā un necilvēcīgā zinātne ir uzpūsta, lai Mani noliegtu, un esošie reliģiskie kultu dzīvo rutīnas un tradīciju miegā.

76. Es esmu jums dāvējis gribas brīvību un esmu cienījis šo svētīto brīvību, ko esmu piešķīris saviem bērniem. Bet es esmu ielicis jūsu būtībā arī dievišķo sirdsapziņas gaismu, lai jūs, vadīti no tās, savas spējas virzītu pareizajos virzienos. Taču Es jums saku, ka cīņā starp dvēseli un matēriju dvēsele ir cietusi sakāvi, sāpīgu kritienu, kas to arvien vairāk attālinājis no patiesības avota.

77. Taču tās sakāve nav galīga, tā ir tikai pagaidu, jo tā pacelsies no bezdibeņa dziļumiem, kad vairs nespēs paciest savu izsalkumu, slāpes, kailumu un tumsību. Jo sāpes būs tās glābšana, un, ieklausoties savas sirdsapziņas balsī, tā pacelsies spēcīga un starojoša, dedzīga un iedvesmota un atkal izmantos savas dāvanas; bet vairs ne ar to brīvību, lai

tos izmantotu labajam vai ļaunajam, bet gan veltot tos vienīgi dievišķo likumu izpildei, kas ir labākā Dieva godināšana, ko jūs varat sniegt savam Tēvam, kurš jūs tik ļoti mīl.

Mans miers lai ir ar jums!

Mācība 176

1. Esiet stipri pret pasaules un miesas kārdinājumiem. Kad vien kāds pārbaudījums jums rada sāpes, atcerieties manas Otrā laika mācības un sekojiet manam piemēram.

2. Jūs man jautājat, kā tas bija iespējams, ka Jēzu skāra pasaules kārdinājumi? Uz to es jums atbildu, ka tās nebija zemiskas kārdinājumi, kas nomocīja jūsu Skolotāja sirdi.

3. Ķermenis, kas Viņam bija šajā pasaulē, bija cilvēcisks un jūtīgs; tas bija instruments, ko mans Gars izmantoja, lai cilvēcei nestu manas mācības. Viņš zināja, kāds pārbaudījums Viņu gaida, jo mans Gars to Viņam atklāja, un šī materiālā būtības puse cieta no sāpēm, kas to gaidīja.

4. Es gribēju, lai šis ķermenis jums dotu šos cilvēcības pazīmes, lai jūs būtu pārliecināti, ka manas sāpes bija reālas un mana upurēšanās kā cilvēkam – patiesa.

5. Ja tā nebūtu bijis, manai upurēšanai cilvēku acīs nebūtu bijusi nekāda vērtība. Tāpēc Jēzus trīs reizes aicināja manas Gara spēku, kas viņu iedvesmoja, lai uzvarētu smagajā pārbaudījumā: pirmoreiz tas notika tuksnesī, otrreiz – olīvu dārzā, trešoreiz – pie krusta.

6. Bija nepieciešams, lai Es kļūtu par cilvēku un nodotu jums Savu miesu un Asinis, lai šajā miesā kļūtu jūtamas sāpes, ko cilvēki tai nodarītu. Ja Es būtu nācis Garā — kādu upuri Es būtu nesis jūsu labā? No kā Es būtu atteicies, un kādas sāpes jūs būtu varējuši Man radīt?

7. Dievišķais Gars ir nemirstīgs, tas nepazīst fiziskas sāpes. Bet miesa ir jutīga pret sāpēm, tās spējas ir ierobežotas, tā pēc savas būtības ir mirstīga. Tāpēc Es izvēlējos šo līdzekli, lai atklātos pasaulei un jums sniegtu savu patieso upuri, lai norādītu jums ceļu uz jūsu pestīšanu.

8. Atcerieties šo ciešanu laiku, kamēr jūs esat grēcinieki, un pieminiet to asinis, lai jūs, nožēlojot savus pārkāpumus, attīrītos un mēģinātu sekot man šajā bezgalīgās mīlestības paraugā, ko es jums devu.

9. Kamēr jūs esat cilvēki, atcerieties Mani pie tā krusta — piedodot Maniem mocītājiem, svētīdami un dziedinādami viņus, lai arī jūs savā visā smagajā dzīves ceļā tāpat svētītu tos, kuri jūs aizvaino, un darītu visu iespējamo labo tiem, kuri jums ir nodarījuši ļaunumu. Kas tā rīkojas, tas ir mans mācekļis, un Es viņam saku patiesībā: ka viņa sāpes vienmēr būs īslaicīgas, jo Es ļaušu viņam sajust Manu spēku viņa pārbaudījumu brīžos.

10. Ļoti nedaudzi cenšas mācīt savus brāļus un māsas, sekojot Meistara piemēram. Šajā kopienā, tāpat kā vairumā reliģisko kopienu, mācība tiek sniegta ar vārdiem, kuriem nav spēka, jo tiem trūkst apstiprinājuma ar darbiem un mīlestības piemēriem.

11. Tagad jums ir iespēja dzirdēt manu mācību skaidrojumu, kas pakāpeniski noslīpēs jūsu sirdis, līdz tās būs gatavas pildīt misiju, ko Es esmu uzticējis jūsu garam.

12. Nebaidieties sekot mani solītiem, jo Es no neviena neprasīšu, lai viņš darītu tāpat kā Es savā upurī. Man jums jāpasaka arī tas, ka tikai tas ķermenis iztukšoja kausu, ko mans Gars tam pasniedza – cits cilvēks to nebūtu izdzēris. Jo mans ķermenis saņēma dzīvību un stiprinājās tās tikumā un tīrībā, kura piedāvāja savu klēpi, lai to uzņemtu: Marija.

13. Pārdomājiet, tauta, un izmantojiet šo svētīto klusumu, kurā jūs ieejat, klausoties manās mācībās. Patiesi, Es jums saku: šajos pārdomu un garīguma brīžos mana sēkla dīgs jūsu sirdīs.

14. Šajā dienā jūs sasniedzat vienotību un mieru savās sirdīs, lai parādītos Manā priekšā kā viena būtne, kas apzinās notikumu, kurā tā piedalās, kad tā dzird Manu Vārdu caur balss nesēju. Un Es uzņemšu jūsu garu. Visu, ko jūs Man savās lūgšanās un dievkalpojumos sniežat tīri un vienkārši, Es pieņemu kā bērnu taisnīgu upuri savam Debesu Tēvam.

15. Vissteidzamākais lūgums, ko jūs izsakāt, ir, lai šajā pasaulē iestātos miers, lai cilvēkiem atgrieztos senāko laiku patriarhālā dzīvē; taču Es jums saku, ka šis miers atgriezīsies tikai tad, kad jūs, mani jaunie mācekļi, būsiet ielikuši pamatus jaunai pasaulei, kam Es jūs apmācu.

16. Ja jūs katrā tuvākajā redzēsiet brāļi, ja atteiksieties no atšķirīgajiem spriedumiem un mīlēsiet Mani viņos, jūs ieraudzīsiet jaunas ēras rītausmu. Tad dzīve cilvēkiem būs gaiša, un Es tiks atzīts un mīlēts kā Tēvs.

17. Mans Vārds šajā laikā ir tāds pats kā tas, ko Es jums devu Jēzū. Tā ir tā pati kristāldzidrā straume, kas atsvaidzināja jūsu dvēseles, kad jūs sekojāt Man pa Palestīnas ainavām. Tās būtības kodols jums ir pazīstams, jūs nekad nevarēsiet sajaukt vai aēt tās „garšu”, jo tās dievišķais zīmogs ir palicis iespiests jūsu garā. Un tagad, kad Esmu nolaidies, lai atklātos caur šiem vīriešiem un sievietēm, un jūs dzirdat vārdu, kas nāk no viņu lūpām, jūs saprotat, ka tas var nākt tikai no Manis, un jūs Man jautājat, kāpēc Es neizvēlējos citu veidu, lai nodotu cilvēcei Savu šī laika vēstījumu.

18. Jūs Man sakāt, ka starp jums nav neviena cilvēka ar nevainojamu tikumu, kas būtu spējīgs Man kalpot. Nav ne Mozus, ne Pirmā laika pravieši, ne arī Pēteris vai Jānis. Bet patiesi, Es jums saku: visos laikos Es esmu sūtījis tikumīgus garus, un starp viņiem ir tie, kas Man ir kalpojuši pazemībā. Mīliet un atbalstiet viņus, jo viņu uzdevums ir ļoti liels. Es esmu saglabājis viņu prātu un sirdi kā tīru avotu, un bieži vien sāpes ir bijušas labākais līdzeklis, lai viņus attīrītu. Viņu dzīve ir līdzīga manu sūtņu dzīvei citos laikos. Es viņus svētīju. Laimīgi tie, kuri Man ir sekojuši šādā veidā un ir izjutuši visu to amata nozīmi, ko Es viņiem esmu devis.

19. Es aicinu tevi ienākt manā valstībā, ak, mīļā tauta. Tāpat Es aicinu visas zemes tautas, neizrādot nekādu priekšroku; taču Es zinu, ka ne visi Mani sadzirdēs. Cilvēce ir nodzēsusi savu gaismu un kļīst tumsā. Bet tur, kur valda tikai apjukums, parādīsies viens no maniem apgaismotajiem, kurš izplatīs gaismu savā apkārtnē — garīgais sargs, kurš nomodā gaida manu zīmi, lai izskanētu modinājuma sauciens, kas pamodina un satricina viņa līdzcilvēkus.

Ļaujiet, lai šo sūtņu mīlestība kļūst par auglīgu sēklu jūsu sirdīs. Neatpazīstiet viņus, ja viņi parādās pie jums materiālā nabadzībā; klausieties viņiem, jo viņi darbojas Manā vārdā, lai jums nodotu pilnvaras, kuras jūs pagaidām vēl nepazīstat. Viņi jums iemācīs pilnīgo lūgšanu, atbrīvos jūs no materiālisma važām, pie kurām esat piesaistīti, lai jums dāvinātu garīgo brīvību un lai jūs varētu pacelties pie Manis.

20. Jūs, kas Mani klausāties, ar nepacietību gaidāt visu Manu vārdu piepildīšanos. Jūs vēlaties redzēt, kā cilvēce pārvēršas par Maniem mācekļiem, lūdzat Mani, lai jūs piederētu pie tiem, kurus Es sūtu uz citām zemēm ar grūtām misijām. Bet patiesi, Es jums saku: jums vispirms ir jāapmācās, jo cīņa, kas jūs gaida, ir liela.

Taču ne visi sūtītie, par kuriem Es jums runāju, atrodas jūsu vidū, un ne visi ir dzirdējuši Manu vārdu caur balss nesējiem. Daudzi, daudzi no viņiem runās intuitīvi, jo Es viņus esmu garīgi sagatavojis. Es esmu viņus gudri izvietojis, lai Mana gaisma sasniegtu visus jūsu brāļus un māsas.

21. Kā jūs varat pieņemt, ka — kamēr Es nācu pie jums — Es varētu atstāt novārtā citas tautas, ja jūs visi esat mani bērni? Vai jūs domājat, ka kāds ir tālu no Manis vai ārpus Manis, lai gan mans Gars ir vispārējs un aptver visu radīto? Viss dzīvo un barojas no Manis. Tāpēc Mans Vispārējais Stariņš ir nolaidies uz visu zemeslodi, un Gars ir uzņēmis Manu ietekmi šajā un citās pasaulēs, jo Es esmu nācis, lai glābtu *visus* Manus bērnus.

22. Es nevēlos, lai jūs izšķiestu šo laiku, lai jūs ietu cauri pasaulei, neatstājot nekādas pēdas savā dzīves ceļā, bet gan lai jūs būtu patiesi sēklas kopēji, kuru Es jums uzticu un par kuru jūs turpināsi rūpēties, kad atstāsi šo pasauli, līdz jūsu sēkla uzplauks jūsu brāļu un māsu dvēselēs.

23. Es negribu jūs piesaistīt pie saviem uzdevumiem; Es jūs tikai iedvesmoju to darīt, jo Es nepieņemšu citu izpildi kā vien to, kas dzimusi no jūsu apzinātas un sagatavotas dvēseles. Esiet brīvi Manu likumu robežās, bet pierodiet pie paklausības. Pildiet abus likumus, kas valda pār cilvēkiem un kas savā būtībā ir viens, jo abi nāk no Manis.

24. Lūdzieties par visām būtnēm, ilgojieties pēc harmonijas un sapratnes no visiem pret Mani, un lai jūsu lūgšana paceltos kā dziesma, kā

priecīga himna, kas pacilā dvēseles un rāda tām ceļu, pa kuru tās sasniegs savas lemtības mērķi.

25. Mana mācība ļauj cilvēkam attīstīties visos viņa būtības aspektos: tā padara sirdi jūtīgāku un cēlāku, atmodina un padziļina prātu, kā arī pilnveido un pacilā dvēseli.

26. Padariet manu mācību par pamatīgu pētījumu, kas ļaus jums saprast pareizo veidu, kā īstenot manas pamācības, lai jūsu attīstība būtu harmoniska; lai jūs neattīstītu tikai prātu, nepievēršot uzmanību dvēseles ideāliem, kurus jums vajadzētu iedvesmot.

27. Visas jūsu būtības dotības var atrast manos vārdos gaismas ceļu, pa kuru tās var augt un pilnveidoties līdz bezgalībai.

28. Es esmu jums devis pietiekami daudz laika, lai jūs varētu uzņemt manas mācības un tās saprast. Tikmēr daudzi no jums, kas reiz ieradās kā bērni, tagad ir jaunieši, tāpat kā citi, kas ieradās kā jaunieši, tagad ir pieauguši. Daži šajā ceļā ir izauguši „ ” un tagad pieder pie maniem „darbiniekiem”, bet citi ir izelpuši pēdējo elpu un tagad ieņem savu vietu starp maniem izredzētajiem.

29. Esmu šai tautai piešķīris pietiekami daudz laika, lai tajā dzimtu stingra un patiesa ticība un lai tā savā garā iegūtu dziļu izpratni par Manu darbu. Mans Vārds jūs sagatavo laikam, kad vairs nedzirdēsiet šo balsi un jums būs jākoncentrējas uz sirds dziļumiem, lai sajustu Manu klātbūtni un saņemtu Manu iedvesmu.

30. Mans mācījums ir ierakstīts jūsu sirdsapziņā; tur atrodas lāde, kas vislabāk glabā Manu likumu, lai — kad laiks iet un šīs dvēseles atspirdzinājuma stundas, ko jūs pavadījāt kopā ar savu Skolotāju, būs palikušas tālā pagātnē — Mana Vārda būtība, pilna dzīvības, vibrētu jūsu dvēselē, caurvīta ar mīlestību un gudrību.

31. Visās manās mācību stundās jūs atklāsiet, ka Es jums nepārtraukti saku, ka jums jāsasniedz garīgums, jo tieši tas ir tas, kas jums jāizceļ uz Zemes. Bez garīguma jūs nesniegsiet saviem līdzcilvēkiem to liecību, ko jums jāsniedz.

32. Neizbijieties no dienas, kad Es pabeigšu savu Vārdu jūsu vidū. Mans darbs neizzudīs, un arī jūsu dvēsele nezaudēs cerību. Es garīgajā ielejā turu gatavībā dažas būtnes, kas iemiesosies uz Zemes, lai būtu draudžu vadītāji un pravieši — gaismas būtnes, kas jūs mācīs spert soli uz priekšu pa ceļu, ko iezīmējis mans Vārds.

33. Šodien Es gribu jums teikt, ka tāpat kā jūs šeit esat atkarīgi no tā, ka no Garīgās pasaules ierodas gaismas būtnes, kas palīdz jums jūsu ceļā, tāpat arī pastāv garīgās mājvietas, kas ir atkarīgas no tā, ka daži no jums ieradīsies pie tām ar manu mācību vēsti.

Jūs nezināt, kuri no tiem, kas šajos brīžos Mani dzird, drīz būs spiesti doties prom, lai pildītu garīgo misiju. Tas ir iemesls, kāpēc daudzu sirdīm jau sen ir jāattīrās un kāpēc ar katru pagājušo dienu viņi jūt, ka viņu dvēseles arvien vairāk tiek apgaismotas ar Manas mācības gaismu.

34. Es vēlos, lai jūs apvienotos ar garīgajiem pulkiem, lai ar savu mīlestību pret visiem saviem brāļiem un māsām jūs darboties visu to būtņu pestīšanas labā, kas ir novirzījušās no dzīves un patiesības ceļa.

35. Saglabājiēt šos vārdus savā dvēselē, lai tie nāves brīdī, kad jūs atstāsiet šo dzīvi, palīdzētu jums sagatavoties garīgajai atbrīvošanai.

36. Saprotiet, cik brīnišķīgs atklāsmes laiks tas ir bijis, mīļā tauta — gaismas laiks, kas pacilā dvēseles! Laimīgi tie, kas sagatavoja, jo viņi saņem manu gaismu pilnībā.

37. Bet atcerieties, ka šis ir tikai šīs ēras sākums, ka jums vēl nav atklāts viss, ko šis laiks cilvēkiem sagatavojis, un ka jūs vēl neesat sapratuši visu, ko esat saņēmuši.

38. Pagājis dienas, gadi un gadsimti, kuros šī cilvēce būs lieciniece brīnišķīgiem gaismas vēstījumiem un garīgām atklāsmēm, ko jūsu gars vēl nekad nav iepazinis.

39. Tie laiki jau tuvojas, un tādēļ jums jā sagatavo ceļš tiem, kuri ieņems jūsu vietu. Jums jāsvētī ceļš ar saviem labajiem darbiem. Tad jūs būsiēt sākuši patiesā tempļa celtniecību, ko citi turpinās pēc pašu iniciatīvas, un vēlāk nāks citi, lai to pabeigtu.

40. Es esmu redzējis, kā jūs cīnāties ar savu miesu, lai pakļautu tās nepaklausību. Jums nācās izcīnīt lielas cīņas ar savu sirdi, lai panāktu tās paklausību un pakļaušanos. Tās daba pretojas sirdsapziņas norādījumiem; bet, ja jūs neatlaidīgi lūgsieties, ja būsiēt uzmanīgi, jūs padarīsiēt to par labāko palīgu garīgajā piepildījumā. Šī cīņa ir daļa no jūsu izpiršanas šajā laikā.

41. Visas jūsu īpašības ir bijušas jūsos jau no brīža, kad jūs tikuši radīti. Inteligence, jūtīgums un saprāts ir apgaismojuši jūsu dvēseli, lai jūs varētu izcīnīt pēdējo kauju. Kad jūs būsiēt uzvarējuši ļaunumu un jūsu dvēsele būs stūrmanis, kas vada miesu, jūs varēsiēt doties pie saviem līdzcilvēkiem un rādīt viņiem spožu piemēru, kā sasniegt dvēseles attīstību. Nekad neuzpūšoties ar dvēseles spēku un pašsavaldību, jūs parādīsiēt savus darbus, un tie atklās paklausību un uzmanību pret maniem likumiem.

42. Kad vairs nedzirdēsiet Manu Vārdu caur balss nesējiem un jūsu dvēsele jutīs vēlmi ievērot to, ko Es jums šajā laikā mācīju, tad katram Manam māceklim jāuzskata viņam uzticētā grupa par savu ģimeni un jāpamāca un jāvadī tā.

Vienmēr izmantojiet žēlsirdību, labojiet ar mīlestību un gudrību, radiet tādu miera atmosfēru, kādu jūs šodien esat radījuši „”, tad mans Gars būs jūtami klātesošs, lai iedvesmotu un svētītu visus.

43. Nejautājiyet nevienam, no kurienes viņš nāk, nedz arī kāpēc viņš Mani meklē. Elija viņus vadīs, un tad būs pienākusi viņa stunda. Jau šodien Es sagatavoju tos, kas nāks, un sveicu tos, kas tic šim vārdam, ko Es jums esmu devis caur cilvēka saprātu.

44. Es jūs mācu, lai jūs būtu zemes „garša”, lai jūs saldinātu cilvēku dzīvi ar labo vēsti, ka šajā sāpju laikā Meistars ir atgriezies pie viņiem un atstājis savu vārdu kā mantojumu, lai visi no tā barotos un dzīvotu mūžīgi.

45. Es neuzlieku jums par pienākumu pilnībā pārveidot šo cilvēci. Nesiet manu vārdu sirdīm ar pārliecību, un tas darīs brīnumus jūsu līdzcilvēku vidū. Cik daudz mierinājuma viņi saņems savās pārbaudījumu dienās, ja spēs klausīties un izprast manu mācību! Un jūs, cik ļoti jūs ilgosieties pēc šīm stundām, ko pavadījāt kopā ar Mani un kurās uzņēmat sevī šo dievišķo būtību, sajūtot sevi kā mazus bērnus, lai saņemtu no sava Tēva visu Viņa maigumu un mīlestību.

46. Cilvēce šodien ir auglīgs lauks, kas jāapstrādā. Lauki ir ļoti plaši, bet strādnieku trūkst. Kā jūs vēlaties Man parādīt šo paaudzi, kas pievērsusies manai mācībai, ja jūs nestrādājat? Jums ir tikai ierobežots laiks, un daudz kas ir jādara. Laiks ir labvēlīgs. Atjaunojiet „templus”, kas tika nojaukti sirdīs! Palīdziet atjaunot mājvietas, sludiniet garīgumu savā ceļā ar domām, vārdiem un darbiem!

47. Esiet modri, lai cilvēkiem atgrieztos tikumība, lai bērni būtu stipra saite starp tēvu un māti, lai jaunieši būtu jauno paaudžu stiprs pamats, lai vīrs un sieva būtu Dieva un Viņa radības tēls, un lai visi, apvienojoties ar eņģeļiem sargātājiem, kas jums palīdz, veidotu pilnīgu harmoniju ar Mani.

48. Jūsu lūgumi nonāk pie Manis, gaisma, ko Esmu izstarojošs, apgaismo jūsu būtību. Visi jūsu darbi ir klātesoši, un jūs varat novērtēt savus nopelnus. Sāpes, ko tagad piedzīvojat, pagaisīs, un miers mirdzēs visā pasaulē.

49. Lūdzieties par tautām, kas karo savā starpā. Dalieties ar savu maizi un apģērbu ar tiem, kuri nonākuši grūtībās. Atveriet savas graudu klētis un dodiet viņiem ēst. Parādiet savu brālību šajā pasaules grūtību brīdī. IZRĀDIET aktīvu mīlestību pret slimajiem, sagatavojiet dvēseles, kurām jāaiziet uz aizsauli, stipriniet skumjo ticību, nesiet mieru visiem saviem līdzcilvēkiem. Lūdziet, un Es darīšu brīnumus cilvēces vidū.

50. Jūsu pasaule ir pilna ar vergiem. Tāpēc katrā cilvēkā dzīvo dziļa ilga pēc brīvības. Bet par to jūs nedrīkstat vainot ne Gara likumus, ne

cilvēciskos, bet gan paši sevi. Jo patiesais likums, vai tas būtu dievišķs vai cilvēcisks, ir jāvadī, jāvirza, jāmāca un jāaizsargā, bet nekad nedrīkst saistīt.

51. Saprotiet, ka jūs neesat brīvi garā tādēļ, ka — tālu no dievišķās būtības, no mīlestības likuma pret savu Tēvu, kas ir pār visām radītajām lietām, no mīlestības vienam pret otru kā brāļiem un māsām Radītājā — esat padarījuši sevi par reliģiskā fanātisma, elku pielūgšanas un aizspriedumu vergiem.

52. Tāpat jūs neesat brīvi arī cilvēku likumu ietvaros, jo šie likumi, kuriem vajadzētu nodrošināt taisnīgumu starp cilvēkiem, ir ietekmēti no tautu egoisma, netaisnības un meliem.

53. Valdnieki un tie, kuriem uzticēts vadīt dvēseles, arī ir manas dievišķības bērni. Likumiem, kurus piemēro gan vieni, gan otri, jābūt cilvēciegiem. Un tomēr — cik tālu viens no otra viņi staigā un dzīvo.

54. Kad cilvēce nonāks līdz tam, ka „Dievam dos to, kas pieder Dievam, un ņezaram to, kas pieder ņezaram”?

55. Kamēr vieni apmierinās ar to, ka vienkārši atbilst pasaules normām un neievēro nevienu dievišķo likumu, citi tiecas pēc dvēseles pacelšanas pa ceļiem, ko tiem nosaka dažādas reliģiskās kopienas, lai gan savās sirdīs viņi pret to sacēlas, un izvairās no pakļaušanās zemes likumiem.

56. Patiesi, Es jums saku: ne vieni, ne otri nepilda savu pienākumu.

57. Vai redzat Karaļa zvaigzni, kas katru dienu lec austrumos, kā tā vienādi apgaismo un silda visus, neizrādot priekšroku nevienai radībai?

58. Tāda ir Tēva mīlestība pret visiem Saviem bērniem, un tāda būtu jābūt arī jūsu mīlestībai un taisnīgumam, lai mani likumi tādā veidā tiktu piemēroti cilvēkiem.

59. Vai jūs neredzat to pilnīgo harmoniju, kas valda starp Dievišķo un visu, kas radīts no jūsu sirdīm? Kāpēc tad starp cilvēkiem, kuri ir Dieva bērni, nevar būt arī pilnīga harmonija?

60. Laimīgs ir tas, kurš sadzird šo aicinājumu un atpazīst gaismas laiku, kurā viņš dzīvo, jo viņš spēs virzīties uz priekšu garīgās attīstības ceļā.

61. Jūs tagad atrodaties pēdējos gados, kad dzirdēsiet Manu Vārdu, kas jūsu dzīvē ir bijis kā Manas gudrības dzirkstele.

62. Šis mācījums paliks pierakstīts grāmatās un kopā ar mācekļiem, kuri patiesi gatavojas un savās sirdīs nes neapšaubāmu ticību, būs dzīvais liecības vārds, ko Es — kad pienāks mana atvadu stunda — atstāšu tiem, kuri Mani šajā Trešajā laikmetā nav dzirdējuši.

63. Laimīgi tie, kas, neraugoties uz pārbaudījumiem, paliek uzticīgi, jo viņi iegūs gudrību un mieru.

64. Lai ikviens varētu izpildīt uzdevumu, ko ir saņēmis, jums jāapvienojas vienā gribā, jāatmet miesas gausums garīgo mācību labad,

vairs nekoncentrējoties tikai uz to, kas attiecas uz jūsu materiālo dzīvi, bet domājot arī par savu dvēseli.

65. Es esmu mūžīgā dzīvība; ja jūs to vēlaties sasniegt, jums ir tikai jāievēro Mans likums.

66. To dievbijību, ko jūs izjūtat manā „žogā”, klausoties manā vārdā, jums vajadzētu saglabāt arī pēc tam, un jūsu dzīvē jāvalda kārtībai, cieņai, disciplīnai un pazemībai.

67. Es apgaismoju jūsu dvēseli, prātu un sirdi, virzu jūsu dzīvi pareizajā virzienā.

68. Es vēlos, lai mana mācība iesakņotos jūsu sirdīs, lai jūs to nevarētu aizmirst; jo jūs nezināt, cik ļoti tā jums trūks cīņu laikā, un jūs nezināt arī to laiku, cik ilgi jums vēl jāpaliek uz šīs zemes. Tāpēc dariet labu, vadoties pēc maniem mācījumiem, lai — kad Tēvs jūs aicinās — šis aicinājums jūs nepārsteigtu negaidīti, bet atrastu jūs strādājam kā labus darbiniekus.

69. Patiesi, Es jums saku: šis mācījums atjaunos šīs pasaules morāli, jo tas būs solis ceļā uz garīgumu; jo tas modinās sirdis brālībai.

70. Pašlaik Es joprojām esmu nesaprastais; jo, kamēr vienkāršie ļaudis savā neziņā Man veltī fanātiskus kultus, tie, kurus uzskata par zinātājiem vai varenajiem, saka, ka viņiem pietiek ar sevi pašiem.

71. Cik maz ir to, kas Man seko!

72. Mīļā tauta, ļauj manam vārdam turpināt tevi sagatavot.

73. Es dodu mieru jūsu sirdīm, mieru jūsu mājām un brīvību jūsu garam brīžos, kad ķermenis nododas miegam.

74. Saglabājiēt šo žēlastību un saņemiet Manu svētību.

Mans miers lai ir ar jums!

Mācība 177

1. Cilvēce, kuru šajā brīdī pārstāv šī draudze, kas nožēlojoši un ar bijību ceļas ceļos sava Kunga klātbūtnē: ar ko tu vari atmaksāt savu mīlestības parādu un patiesi iepriecināt savu Tēvu?

2. Es jums pateikšu, kā to darīt: cīnoties par savu mieru un dvēseles garīgo attīstību. Tādējādi jūs nomazgāsi savu parādu un pacelsiet savas dvēseles.

3. Es jums piešķiru noteiktu laiku, lai tajā apmierinātu jūsu dvēseles ilgas. Jaunā laikmeta rītausma ceļas jūsu acu priekšā kā spoža diena, pilna ar solījumiem un atklāsmēm. Ar savu gaismu tā vēlas jums teikt: cīnieties! Un šajos vārdos ir ietverts Tēva uzdevums. Cīnieties par mieru, par atjaunošanos, par garīguma uzvaru.

4. Es iegravēju šos vārdus jūsu sirdsapziņā, lai tā tos jums atkārtotu katrā solī.

5. Apzinieties, ka mana mīlestība ir pilsēta, kuru jums jāiekaro. Ir daudz šķēršļu un daudz ienaidnieku, kurus jums jāuzvar. Viņi ar jums cīnīsies, lai jūs apturētu; bet jūsu rokās mirdz neredzams zobens, ja vien jūs protat to lietot. Tas ir mīlestības zobens. Cīnieties, uzvariet ar to un nešaubieties, jo beigās jūs redzēsiet, kā pilsēta krīt, jo jūsu mīlestība ir iekarojusi Tēvu.

6. Es gribēju jūsu vidū izveidot vienotu, brālīgu un viesmīlīgu ģimeni, lai bezpajumtnieku „karavānas”, kas ilgojas pēc miera un žēlsirdības, ienāktu jūsu mājās, lai piedalītos mīlestībā, ko Es esmu ielicis jūsos. Bet jūsu sagatavošanās noritēja lēni; jūs kavējāties, un bezpajumtnieku karavānas apstājās tuksnesī, redzot, ka zvaigzne, kas vadīja to solus, apstājās savā ceļā. Tāpēc Es nevēlos, lai cilvēki jūs atrastu „guļam” vai grēkojam, kad esat nomodā; jo tad jūs nevarēsiet liecināt par Manu atgriešanos, bet būsiet nodevuši savu Meistaru.

7. Es dodu jums laiku, lai jūs nožēlotu savus pārkāpumus un atjaunotu savu dzīvi. Ģimenes tēvs, kurš ir pārkāpis savus pienākumus, pametot savējos, lai dodas ceļā un atjauno ģimenes mājvietu.

8. Tie, kas ir pievienojušies tiem, kuri ir pakļāvušies netikumiem, lai ceļas un pārvar miesas vājības, izmantojot sava gara gribu un spēku, līdz viņi atkal kļūst veseli. Visi, kas ir šī darba kalpi, lai apvienojas garā, mīl viens otru un palīdz viens otram. Tad zvaigzne, kas apstājusies savā ceļā un tādējādi apturējusi „lielās karavānas tuksnesī”, turpinās savu gaitu un rādīs ceļu tām cilvēku pūlēm, kas ved uz miera zemi.

9. Ja tie cilvēki, kas ieradās, bēgot no kara, nāves un iznīcības, un kuru sirdīs bija iesēdušies naida un noziegumu tēli, iekļūst kopienā, kurā katrā mājā paceļas patiesas mīlestības svētnīca, kur katrā laulībā spīd mana likuma gaisma, kur vecāki mīl bērnus, un bērni mīl un godā vecākus, kur

mazos bērņus audzina ar maigumu un gudrību un kur vecus cilvēkus ciena — vai jūs nedomājat, ka, redzot šādas pazīmes, kas liecina par godbijību pret manu likumu, viņi atzīs, ka šajā kopienā ir noticis brīnums, ko var attiecināt vienīgi uz Tēva žēlsirdību?

10. Ak, tauta, tu līdz šim esi bijusi cietsirdīga un nepateicīga! Es neesmu prasījis no jums upurus, ne arī pieprasījis no jums neiespējamo. Ja jums dažreiz šķiet grūti sekot maniem mācījumiem, tas ir jūsu mīlestības trūkuma dēļ. Tam, kurš mīl, nav ne šķēršļu, ne bezdibeņu, ne neiespējamību, jo mīlestība ir dievišķais spēks, kas visu iedvesmo, kas visu virza.

11. Nāciet uz maniem laukiem, o cilvēku pūļi! Lauki gaida jūs, lai saņemtu jūsu mīlestības sēklu un vēlāk atalgotu jūsu pūles ar saldajiem augļiem, kas izaugs no to klēpja.

12. Cieši apvienojieties brālības saitēs, jo kārdinājums gaida manu tautu, karš tuvojas, meklējot ieejas vārtus, kur sargs gul, lai epidēmijas, bads un slimības ar jaunām, nezināmām īpašībām iekļūtu šīs nācijas klēpī.

13. Es esmu jums devis zemes zinātni, lai cīnītos pret šīm nelaimēm un novērstu šīs ciešanas. Bet Es esmu jums iemācījis zinātni, kas ir augstāka un kurai pakļaujas visi Gaismas ienaidnieki, visi veselības un miera iznīcinātāji. Šī zinātne ir mīlestības spēks, kas stiprinās lūgšanā.

14. Pārdomājiet šos vārdus, ak, tauta, un tad ieklausieties tajā, ko jums iesaka jūsu sirdsapziņa.

15. Mans Gars sūta jums savu mieru, ko jūs ne vienmēr protat saglabāt. Kad jūs iemācīsieties nēsāt Mani sevī, ne, ka kāda no jūsu darbībām vai kāda no jūsu domām Mani atgrūstu?

16. Lai neviens nesajukst, ja Es viņam saku, ka Es gribu, lai jūs Mani nēsātu savas sirds dziļumos, jo Es gribu, lai mana gaisma un mans miers mīt jūsos.

17. Tā ir Mana tiesneša balss, kas šodien nosoda jūsu pienākumu nepildīšanu, jūsu mīlestības trūkumu pret šo darbu, ko Es jums esmu uzticējis un kas ir jūsu aicinājums. Tā ir dievišķā balss, kas tagad sasniedz jūs caur sirdsapziņu un liek jūsu sirdīm trīcēt, jautājot: ko jūs esat darījuši ar visu to, ko Es jums šajā Trešajā laikmetā esmu atklājis un mācījis?

18. Uz brīdi jūs apzināties to atbildību, kas uzticēta jūsu garam. Bet šī izpratne ir tikai kā gaismas stars, kas jūs īslaicīgi caurvij, un tad jūs atkal nogrimstat vājībā, jo vienmēr uzskatāt sevi par nenobriedušiem, slimiem un nevarīgiem, lai gan patiesībā jums ir pieejams dievišķo dāvanu dārgums.

19. Ja jūs manos vārdos atrodat pārmetumu, tad tas ir dzimis no mīlestības. Jūs nedrīkstat Mani saukt par netaisnīgu, jo, ja Es patiešām

būtu tāds un ja jūs Manī sastaptu to „dusmas”, kā jūs mēdzat teikt, tad mana taisnība jau sen būtu jūs iznīcinājusi. Bet Es neiznīcinu savus darbus; Es jūs virzu uz attīstības ceļu, lai jūs uz tā sasniegtu savu pilnību.

20. Es jums saku, ka patiesais priekšstats par Dievu uz Zemes vēl nav pazīstams, lai gan Es esmu sūtījis Jēzu, lai jūs caur Viņu varētu iepazīt Mani. Saprotniet: ja Es zinātu, ka cilvēks neiegūs pestīšanu, Es nenāktu pie viņa ar to mīlestību, ar kādu Es viņu vienmēr esmu meklējis. Mana klātbūtne jūsu vidū ir nepārprotams pierādījums tam, ka jūs nāksiet pie Manis, jo Tēvs ļoti labi zina visu savu bērnu nākotni un likteni.

21. Es panākšu, ka vārds, ko Es jums šajā laikā esmu devis, tiks skaidri pierakstīts, lai cilvēce šajā grāmatā atrastu skaidrojumu daudziem mācījumiem, kurus tā nebija sapratusi, un pareizo manas mācības interpretāciju. Tad no šīs atziņas izplūdīs patiesa bijība — nevis bailes no dievišķā soda, bet gan skumjas par to, ka cilvēks aptraipa sevi ar grēku, aizvairo Radītāju un ar aptraipītu dvēseli atgriežas pie Tēva Aizsaulē, neesot spējis spert ne soli uz priekšu garīguma un patiesās zināšanas ceļā.

22. Ar ko jūs varēsiet atmaksāt mīlestības parādu, kas jums ir pret savu Tēvu? Ar ko jūs varēsiet atlīdzināt Tam, kurš nepārtraukti piedod jūsu apvainojumus un nepatecību? Es jums to pateikšu: veicot darbus, kas ir cienīgi manai dievišķībai, kalpojot viens otram un mīlot viens otru.

23. Priekšā jums ir jauns gads, un par to, kas tieši beidzas, Es nepieprasu atskaiti ne no dabas, ne no tās elementiem: Es parādīšos jūsu sirdsapziņā un jautāšu jums, ko jūs esat darījuši saistībā ar savu misiju un kā esat izmantojuši laiku un dāvanas, kuras Es jums esmu uzticējis.

24. Gads, kas tuvojas beigām, man stāstīja par jūsu cīņām, asarām, pūlēm, grūtībām, bet arī par sēru, asinīm, drupām un naidu. Šo sāpīgo bilanci pagājušais gads nesa manā priekšā.

25. Es jums dāvāju jaunu gadu, un jūsu acu priekšā tas parādās pie horizonta kā gaismas strīpa, kas iedez jūsu cerību uz nākotni. Šī gaisma ir balss, kas jums katru dienu teiks: cīnieties!

26. Jā, cilvēki, cīnieties par mieru, cīnieties par atjaunošanos, cīnieties par taisnīgumu!

27. Mani vārdi jums dos vēl tikai četrus gadus, lai atvadītos no šīs „dienas”. Mācieties izmantot šo dārgo laiku. Mans darbs 1950. gadā nebeigsies, jo tas pieder mūžībai, tāpat arī jūsu uzdevums tajā laikā nebeigsies. Drīzāk jūsu cīņa tad tikai patiesi sāksies, jo manas atklāsmes laikā jūs bijāt tikai sagatavošanās posmā.

28. Saprotniet, kā apvienot garīgo un zemes uzdevumu vienā likumā, lai jūs varētu sniegt Tēvam labu izpildi.

29. Es jūs mācu ne tikai dot Man to, kas Man pienākas; Es jūs mācu arī dot ķeizaram to, kas pieder ķeizaram.

30. Pasaule drīz uzzinās par jums, un caur jums cilvēki uzzinās par Manu atnākšanu, Maniem brīnumdarbiem un Maniem mācījumiem. Cilvēki izpētīs šīs pulcēšanās vietas un izvērtēs jūsu dzīvi. Starp viņiem ieradīsies varas pārstāvji, sektu un baznīcu garīdznieki, zinātnieki un tie, kas pēta pārdabisko. Mana vēlēšanās ir, lai jūs savu pulcēšanās vietu un savas mājas — ja jau ne pilnību, tad vismaz tādu pašu saskaņu, morāli, cieņu, mīlestību savstarpēji un garīgumu parādītu.

31. Ko domātu tie, kas nāk, ilgojoties pēc patiesības, ja jūsu garīgajās lūgšanu formās viņi atklātu fanātismu un jūsu privātajā dzīvē sastaptu šķirtus laulātos vai pamestus bērnus, jo viņu vecāki nav pratuši pildīt savus pienākumus?

32. Paskatieties uz putniem, kas veido savus ligzdas koku zaros, un ņemiet no viņiem piemēru, ja jums tas ir nepieciešams. Nejautājiēt Man, kā tiem, kas stājas laulībā, jāmīl viens otru un kā viņiem jāmīl savi bērni. Paskatieties uz šīm ligzdām, un jūs tur atklāsiēt uzticības un maiguma mācību. Ja vien visi cilvēki mīlētu viens otru tā!

33. Esiet modri un cīnieties, lai, kad 1950. gads beigsies, jūs varētu Tēvam sniegt augļus, kas ir Viņam cienīgi. Jo, ja jūs tad nebūsiēt sagatavojušies, brīdī, kad es atvadišos, cilvēku pūļos valdīs lielas sāpes.

34. Ja jūs negatavosieties izturēt mana Vārda prombūtni — cik sāpīgs tad jums būs mans atvadas vārds un arī tas, ko jums teiks mana Garīgā pasaule.

35. Šajā dienā, kad mans Gars jūs ir piepildījis ar mieru un svētībām — ko vēl jūs varētu lūgt no Manis?

36. Tagad esmu es, kas lūdzu *jūs*, kas klauvēju pie jūsu sirdu durvīm un lūdzu jūs, lai jūs mīlētu cits citu.

37. Lūdzieties sirsnīgi par tautu mieru, dziļi izjūtiēt cilvēces sāpes.

38. Patiesi, Es jums saku: epidēmijas un nāve apdraud jūsu valsti. Jums nav zinātnisku līdzekļu, lai apturētu šo nelaimju un grūtību iebrukumu. Bet izmantojiēt lūgšanu, un tajā jūs atklāsiēt ieročus un spēkus, lai cīnītos pret šiem postošajiem draudiem. Lūdzieties un apvienojiēt savas lūgšanas ar labajiem darbiem, tad jums būs patiesi nopelni jūsu Kunga priekšā, kurš ir visvarens un kurš jūsu pazemības dēļ jums piešķirs brīnumus, kas spēj pārsteigt pasauli.

39. Kad dabas spēki ir atbrīvoti un tādējādi dod tiesas zīmes, tad lūdzieties, saglabājiēt mieru un neraudājiēt par sevi, bet gan citu dēļ. Bet nosusiniēt asaras tam, kurš ilgojas pēc jums, uzklausiet viņa sūdzību un dodiet viņam dziedinošo ziedi.

40. Mīļā cilvēce, neticiet, ka Es šajā laikā esmu atgriezies, lai pieprasītu no jums Manu asinis, kas tika izlietas Otrajā laikmetā — nē, šī dzīvības esence paliek iesakņota jūsu dvēselēs. Šīs asinis runās katrā no jums, kad būs pienācis laiks. Līdz tam daudzi gaida, ka Dieva Dēls atgriezīsies, lai vēlreiz pieprasītu no viņiem savas asinis. Šobrīd Es katrā mana bērna sirdī pārdzīvoju Savu dievišķo ciešanu ceļu.

41. Es piedzimstu cilvēkā viņa nevainībā, kad viņš atmodinās ticībā. Es ciešu viņā, kad viņa kaislības ir atbrīvotas un pērk viņu. Es nesu smago krustu, ko veido viņa grēki, viņa nepateicība un viņa augstprātība. Es mirstu viņa sirdī, kad viņš Mani noliedz un paziņo, ka viņam nav cita Kunga, ne arī cita Karaļa kā vienīgi pasaule. Tur, viņa būtības visdziļākajā un noslēptajā vietā, Es atrodu savu kapu.

42. Reizēm šī sirds dzird, it kā tā būtu tāla atbalss, Skolotāja balsi — to, ko viņš vēlētos nogalināt sevī, lai tas neliktu šķēršļus viņa ceļā. Tā ir viņa sirdsapziņas balss, kurai izdodas pārvarēt materiālisma sienu, kas apņem šo sirdi, līdz tā beidzot tiek uzklausīta.

43. Tāpat kā Es katrā cilvēces sirdī esmu atradis krustu un kapu — patiesi, Es jums saku, tāpat visiem būs trešā diena, kurā Es, pilns gaismas un godības, augšāmcelties.

44. Šodien sēšanas lauki ir neauglīgi. Reizēm jūs vēlaties piešķirt savai dzīvei jēgu, sējot labo kādā no tā izpausmēm. Taču pēc tam jūs to pametat un sūdzaties par savu mēģinājumu, jo tā vietā, lai atrastu lauksaimniecības zemi, kas ļautu jums sēt, jūs esat sastapuši tikai akmeņus; un tas tāpēc, ka jūs neesat sapratuši, ka pirms sēšanas jums ir jāiepazīst lauki, kuros jūs plānojat to darīt. Apstaigājiet tos, sagatavojiet, attīriet un padariet auglīgus. To, mani bērni, jūs vēl neprotat darīt. Tas ir iemesls, kāpēc jūsu labi nodomi, idejas un iedvesmas bieži ir cietušas neveiksmi. Bet tāpēc nezaudējiet drosmi savā cīņā; drīzāk jūs varat pamodināt savus līdzcilvēkus, atverot viņiem acis uz šī laika patiesību un gaismu, lai cilvēki apzinātos, ka katra sāpe, ko cilvēkiem nākas izdzīvot kā ciešanu kausu, ir taisnīgumu radījošais sirpis, kas izgriež nezāles ar saknēm. Tā ir gudrā un neizbēgamā taisnība, kas apstrādā un sagatavo laukus.

Jo pēc tam tā pamodinās cilvēkus, tautas un valstis, un vairs nebūs nepieciešams, lai sāpes nomazgātu visus pārkāpumus; jo to vietā paliks nožēla, apzināšanās un atjaunošanās tiem, kuri vēlas sasniegt to pašu mērķi, kāds ir attīrīšanās. Bet, kad jūs to būsiat sasnieguši, pienāks laiks, kad šo vārdu visā pasaulē dzirdēs kā mīlestības un atgriešanās pie miera dziesmu.

45. Šodien Es redzu, ka jūs neizprotat visu to, kas jūs sagaida, jo starp cilvēkiem valda pilnīga neziņa un apmulsums.

46. Lielākā daļa cilvēku sauc sevi par kristiešiem, un tomēr vairumā gadījumu ar savu dzīvi un darbiem viņi pierāda pretējo.

47. Ja viņi dara kaut ko labu, viņi to izziņo un lepojas ar to, un, ja viņi ir izdarījuši kļūdu, nožēlo to un lūdz Man piedošanu, viņi to dara tādā veidā, kas liecina, ka viņi pat nezina, kas ir Mana piedošana.

48. Tagad tu, tauta, vari pasacīt pasaulei, ka tu dzirdi šos vārdus, ka mana gaisma atkal ir nākusi pie cilvēkiem, jo tu vari viņiem paziņot arī to, ka cilvēce drīz atbrīvosies no savas letargijas.

49. Es vairs nedošu jums cilvēka asinis, lai jūs izglābtu no grēka. Ja mana dievišķā asins, kas tika izlieta tajā Otrajā laikmetā, runāja uz jums par dievišķo un bezgalīgo mīlestību, par cēlo piedošanu un mūžīgo dzīvi, tad jums jāapzinās, ka šī asins ne uz brīdi nav pārstājusī izlīt pār jums, pār jūsu būtību, lai ar savām pēdām norādītu ceļu uz jūsu augšupvērsto attīstību.

50. Nevienam nevajadzētu gaidīt vai meklēt Mani kā cilvēku. Jo, ja Es būtu gatavs piepildīt šo jūsu vēlēšanos, šāda parādīšanās nebūtu atbilstoša laikam, un jums jāapzinās, ka Meistars nekad nedarīs neko, kas nav pilnīgs, jo Viņa mācības vienmēr ir pilnīgas, jo Viņš māca pilnību.

51. Tāpat, kad šī atklāsmes forma, ko Es tagad esmu izmantojis jūsu vidū, beigsies, nebūs nekādu lūgumu un nekādu lūgšanu, kas liktu Man nepildīt to, ko Es jums esmu paziņojis. Šī atklāsmē beigsies uz visiem laikiem, jo tad būs beidzies tās laiks un pabeigts tās uzdevums.

52. Drīz būs pagājuši 2000 gadi, kopš Es kā cilvēks biju starp jums, un asinis, kuras Es jums atstāju kā savas mīlestības pierādījumu, ir mantojums, kas joprojām ir skaists.

53. Tomēr pasaule atkal prasa Manu asinis, un Es gribu tās tai dot; bet ne tās, kas atdzīvina ķermeni, bet tās, kas dod dvēselei mūžīgo dzīvību. Ar savu gaismu Es sūtīšu cilvēkiem dzīvību un veselību. Tā būs kā saule, kas savu siltumu sniedz šīs cilvēces salstošajām sirdīm.

54. Pār visiem izplūdis mana žēlsirdība, it kā tā būtu lakstīgalu spārni, kas aplāj savus mazulius. Mana mīlestība būs maigāka un skaistāka par zilo debess velvi, ko jūsu acis tik ļoti apbrīno. Jūs sajūtīsiet manu dzīvības elpu, it kā tā būtu debesu brīze, ko var uztvert tikai jūsu dvēsele. Es esmu laiks, dzīve un arī mūžība. Es esmu pavasaris un vasara, rudens un ziema jūsu dzīvē, un katrs no šiem dzīves posmiem ir jūtama un dzīva mācība, ko Dievišķais Meistars sniedz saviem bērniem.

55. Ļaujiet dievišķajai rīta rasai iesūkties jūsu dvēselē, lai tā varētu piedzīvot mūžīgu pavasari. Ļaujiet sirdij nogurt zem dzīves cīņas karstās saules, taču jūsu būtības dziļumos lai paliek skaisti tikumības, ticības un mīlestības ziedi.

56. Kāpēc jūs esat skumji? Jūs to nezināt. Es ļoti labi zinu, ka jūs nomāc skumjas, jo esat ļāvuši, lai jūsu dvēseles saslimtu vienlaikus ar ķermeņiem. Kad jūs pārmāca kaislību vai pārbaudījumu vētra vai „ziemas sniegš” liek jums salt, tad jūs zaudējat visu cerību un dzīvesprieku.

57. Arī Mans Gars ir noskumušs, jo Viņš redz, ka šī cilvēce vienmēr raud, nevēloties atmodināties un apzināties, ka šī zeme joprojām ir zemes paradīze. Es redzu, kā jūs mirstat no bada, lai gan esat ieskausti auglībā un dzīvībā. Tieši šo cilvēci Es domāju, kad saku jums: „Viņiem ir acis, bet viņi neredz.”

58. Cilvēki bez mēra un mērķa ir skrējuši pakaļ zinātnei un atklājuši daudzus „brīnumus”. Bet to brīnumu, kas dāvā patiesu mieru, īstu veselību un patiesu laimi, viņi nav atklājuši starp visām zemes bagātībām, jo tas atrodas ārpus cilvēciskā, tur, kur cilvēks tieši nevēlējās nokļūt. Šo „dievišķo zinātni” mācīja Jēzus, kad Viņš jums teica: „Mīliet viens otru.”

59. Meklējiet Jēzus Valstību, kas nav no šīs pasaules, un jūs tajā atradīsiet nepieciešamo gaismu un mieru, lai padarītu šo zemes dzīvi skaistāku un vieglāku.

60. Tagad jūs nākat šurp, lai saņemtu dievišķo uzdevumu. Es redzu, ka esat gatavi paklausīt maniem likumiem, cenšoties sekot pēdām, ko atstāja Jēzus.

61. Ir pagājis ilgs laiks, kopš Es biju jūsu vidū, taču arī tagad Es klauvēju pie jūsu sirdi durvīm, lai jūs mīlētu viens otru.

62. Laimīgs ir tas, kurš prata sagatavoties, lai savā sirdī uzņemtu Debesu Tēvu, jo Viņš tam jebkurā brīdī dod iespēju darīt labu, ņemot vērā, ka mācekļi vēlas būt kopā ar savu Skolotāju.

63. Ja šajā gadā, kas jums sākas, saskarsieties ar pārbaudījumu, esiet stipri un nezaudējiet drosmi. Tad jūs varēsiet saviem līdzcilvēkiem parādīt to spēku, kas pastāv jūsu garā. Viņi tad vēlēsies iepazīt avotu, no kura jūs esat dzēruši, un atklās, ka Es, Kristus, esmu tas avots, no kura viņi ir tik tālu attālinājušies.

64. Patiesi, Es jums saku: pie šī avota nāks cilvēki no visām rasēm un reliģijām, jo visās kulta formās, ko cilvēki tad veltīs Man, būs klātesoša garīgums, un galu galā visi ļoti tuvināsies patiesībai un vienotībai.

65. Mācekļi, ir bijuši brīži, kad jūs esat sajutuši Manu taisnīgumu, un Es esmu redzējis, kā jūs pazemīgi atzīstaties Manam dievišķajam Garam. Tad Es esmu novērsis savu skatienu no jūsu grēkiem un vērsu to tikai uz to, ka jūs esat Mani bērni, kurus Es mīlu un kuriem Es piedodu. Tā Es jūs mācu mīlēt savus tuvākos un viņiem piedot.

66. Neļaujiet laikam pagāt, to neizmantojot, jo neviens nezina, cik ilgi viņš vēl dzīvos šajā pasaulē. Tāpēc Es jums saku: negaidiet piemērotāku

laiku par šo, lai ķertos pie darba. Kamēr jūs gaidāt labākus laikus, nāvei nevajadzētu jūs pārsteigt bez ražas un bez uzdevuma izpildes.

67. Tuvinās 1950. gads, kurā Es jums saku atvadas saistībā ar šo vēstījumu, un šīs atvadas jūs uztversiet tāpat, kā tās uztvēra mani Otrā laika mācekļi, kad Es viņiem paziņoju, ka ir pienākusi mana atvadu stunda.

68. Ja tiem bija mierinājums pēc Manas nāves atkal Mani redzēt, tad tas notika, lai ar uguni viņu dvēselēs iegravētu Garīgās dzīves patiesību. Bet starp jums tikai daži ieraudzīs Jēzus cilvēcisko tēlu. Pārējie Viņu sajutīs dziļi sirdī, un tas būs veids, kā savienoties ar Mani no gara uz garu.

69. Esiet nomodā un lūdzieties par mieru uz Zemes, lai beigtos daudzās ciešanas, jo uz tās atrodas jauno paaudžu sēkla.

Mans miers lai ir ar jums!

Mācība 178

1. Ļaudis: Katru reizi, kad sākas jauns gads, Es dzirdu no jums šāda veida jautājumus: „Kungs, vai šis gads mums atnesīs arī pārbaudījumus?” Uz to Es jums atbildu, ka dzīve ir nepārtraukts pārbaudījums, taču jums nav jābaidās. Jo, ja jūs protat būt nomodā un lūgties, jūs spēsiet virzīties uz priekšu savā atgriešanās, līdz sasniegsiet savas liktenīgās galamērķa vietu.

2. Tie pārbaudījumi, ar kuriem cilvēki saskaras, ir augļi, ko viņi novāc, — tie ir viņu pašu sēšanas rezultāts — raža, kas dažkārt ir iepriekšējā gadā iesētās sēklas sekas, bet citos gadījumos — to augļi, ko viņi iesēja daudz senākos gados vai citās inkarnācijās.

3. Sākas jauns gads? — Tad dariet to, ko dara labi sējēji, kuri vispirms attīra savu sēklu, gaidot pareizo brīdi, lai to ieliktu auglīgā augsnē. Tāpat arī jums vispirms jāattīra sava sirds, lai rīt no saviem labajiem darbiem jūs novāktu labu ražu — mieru, mīlestību un gandarījumu.

4. Vai esat redzējuši harmoniju, kādā dzīvo visa radība? Vai jums nerodas iespaids, it kā visā, kas pastāv, radības mīlētu viena otru? Paskatieties uz sauli: vai tā nav kā tēvs, kurš izpleš savas rokas, lai ar tām aptvertu visas radības apskāvienā, kas pilns ar dzīvību un mīlestību, gaismu un enerģiju? Redziet, kā, saskaroties ar tās siltajiem stariem, ziedi atveras, putni dzied un radības atdzīvojas, tādējādi izrādot pateicības mīlestību pret karalisko zvaigzni.

5. Tas ir skaists piemērs tam, kā jums jābūt saskaņā ar visu, kas jūs apņem dabā, un ar visu garīgo.

6. No izpratnes, ko cilvēki gūst no šiem mācījumiem un pakļaujoties likumiem, kas valda Visumā, ir atkarīga viņu laime, par kuru daži domā, ka tās uz Zemes nav, bet citi uzskata, ka tikai Man vienam tā ir pārpilnībā, taču tā ļoti labi atklājas jūsu dvēseles mierā.

7. Tagad tu zini, ak, mīļā tauta, ka tava laime slēpjas tevī pašā, lai tu mācītu cilvēkiem, ka viņu būtības dziļumos, kur, pēc viņu domām, valda tikai rūgtums, naids un aizvainojums, nožēla un asaras, pastāv gaisma, ko nekas nevar izdzēst, — tā ir Gara gaisma.

8. Cilvēce ir novirzījusi savus soļus pa likumotiem ceļiem, jo katra paaudze manto iepriekšējo paaudžu kļūdas un, laikam ritot, vairo savas kļūdas. Šī cilvēce tagad ļauj sāpju sēklu augļus, ko tā agrāk sēja pasaulē, tāpat kā nākamās paaudzes ļaus to, ko jūs sējat šodien.

9. Kāpēc jūs nevēlaties virzīt savus pārliecības, centienus, zinātnes, ideālus un vēlmes uz to vienīgo taisnības ceļu, ko jums rāda mana mācība? Kad cilvēki beidzot atzīs mana vārda patiesību?

10. Mans nemainīgais un mūžīgais likums stāv cilvēku priekšā un rāda viņiem ceļu uz patieso laimi — ceļu, kas ved uz laukiem, kur, sējot labo, novāc miera ražu.

11. Svētīti lai ir tie, kas savas sirds dziļumos ir sajutuši Manu aicinājumu un steigušies uzklaut dievišķo mācību; jo, pateicoties tās garīgajai jēgai, viņu zināšanas paplašināsies. Viņi būs kā nocietinājumi savu tuvinieku vidū un, pateicoties savai ticībai, spēš izturēt pārbaudījumus.

12. Es vēlos izskaust visu ļauno jūsos, lai jūsu darbi būtu tīkami Tēva acīs.

13. Šajā Kristus skolā ir bijuši daudzi iesācēji, kuri, ierodoties šeit, teica Visas gudrības Meistaram: „Kungs, ja Tu esi Kristus, kas māca šo ceļu, un katrā no mums atklāj uzdevumu un spējas, kas tam piemīt, — ļauj mums piepildīt mūsu likteni, lai mēs nonāktu pie Tevis.”

14. Tad Es jums parādīju jūsu mantojumu, uzticēju uzdevumus un padarīju jūs par „strādniekiem”. Bet patiesi, Es jums saku: starp saviem bērniem Man nav privilēģēto, jo ikviens, kurš nāk ar vēlmi Man kalpot, savā sirdī saņems Manu žēlastību. Bet tāpat pienāks brīdis, kad viss, ko jūs esat darījuši ar jums uzticētajām dāvanām, tiks tiesāts no Manas puses, un jums būs jāsniedz atskaite Manā priekšā.

15. Šobrīd Es vēl nepieprasu no jums atskaiti; jo jūs cenšaties piemērot Manu likumu savas dzīves darbos un esat vēl pārāk nenobrieduši, lai izturētu spriedumu. Bet katram no jums jābūt dedzīgam Manu mācību sargātājam. Šī uzdevuma izpilde nedrīkst traucēt jums pildīt arī savas pasaulīgās saistības. — Paskatieties uz tiem, kuri ir atteikušies no šī mantojuma : viņos valda skumjas un tukšums. Bet mana žēlsirdība ir liela un izpaužas tajā, ka viņiem tiek piedots.

16. Tas, kurš ir izpildījis, pamatoti jūt manu mieru, un to, kurš nav izpildījis, Es sodīšu caur viņa sirdsapziņu, lai viņu noturētu nomodā, lai dvēsele netiktu pārsteigta nāves stundā bez labiem darbiem; jo bez tiem tā nespēs pacelties augšup.

17. Nododiet manu mācību no sirds uz sirdi. Kad jūsu līdzcilvēki to uzņems, daži teiks: „Šajos vārdos ir pravietojums”; citi to uzskatīs par maznozīmīgu mācību. Kamēr vieni to vērtēs kā progresīvu, citi uzskatīs to par ļoti atpalikušu. Katrs to interpretēs atbilstoši savai garīgajai uztveres spējai un savu darbu tīrībai.

18. Esiet pazemīgi, lai jūs būtu dzīvs paraugs cilvēkiem un lai mans darbs tiktu atzīts.

19. Bet neparādiet pazemību tikai tajā īsajā laikā, kad jūs Mani klausāties, bet visā savā dzīvē, lai jūs varētu pārliecināt savus līdzcilvēkus;

jo vārds pats par sevi nepārliecinās. Sagatavojieties būt par paraugu un pat par upuri.

20. Ja jūs Mēni mīlat, tad ejiet un piedodiet tam, kurš jūs ir aizvainojis. Ja jūs Mēni mīlat, tad dodieties pie slimā gultas vai pie ieslodzītā cietuma. Mieriniet viņus un lūdzieties kopā ar viņiem. Tad jūsu mīlestība salauzīs jebkādu augstprātību, ko jūs varētu nēsāt sevī.

21. Mans vārds ir modinājuma aicinājums; jo, kamēr jūs esat pie Manis, jūs esat kā maigi jēri. Bet, kad jūs atgriežaties savā ikdienas dzīvē, jūs „sasmalcināt” sevi un liedziet sev piedošanu.

22. Pašapmierinātības laiks ir pagājis, un jums jāizkāpj no savas stagnācijas, lai sasniegtu lielāku savu dvēseļu attīstību.

23. Iegūstiet garīguma baltās drēbes, lai, runājot cilvēkiem par Maniem vārdiem, jūs to darītu ar maza bērna nevainību. Tad jums nebūs bail runāt par Maniem darbiem, jo jūsu darbi un jūsu dzīve runās jūsu vietā.

24. Mans vārds, ko pauž balss nesēji, pēc būtības ir viens un tas pats. Katrai draudzei Es runāju atbilstoši tās sapratnei un uztveres spējām.

25. Šodien, sākoties jaunajam gadam, jau tā pirmajās stundās jūs esat apvienojuši savus spēkus, lai turpinātu savu cīņu. Tā jūs Man to esat darījuši zināmu. Jūsu nodoms ir kļūt par labu sējēju, kurš sēklu ieliek sagatavotajā vagā — ar vēlmi darba beigās ievākt bagātīgu ražu.

26. Šī sēkla ir gaišais Vārds, ko jūs sējat savu līdzcilvēku sirdīs.

27. Jums nāksies stāties pretī pasaulei, cilvēku erudīcijai; jo tie, kas ir izglītoti, jums izaicinās cīņā, un, ja jūs nebūsiat stingri savā ticībā, jūs no tās iznāksiet kā zaudētāji.

28. Es neesmu piepildījis jūsu prātus ar zinātni, lai jūs strīdētos ar zinātniekiem. Es esmu apgaismojis jūsu dvēseli, lai tā, pacilāta un iedvesmota, iekļūtu „neizdibināmajā”. Neviens nevarēs apgalvot, ka jūs jau zinājāt to, ko esat saņēmuši šajā laikā. Jo daudzi no mācījumiem, ko Es jums šajā laikā esmu devis caur cilvēka prāta spējām, ir jaunas atklāsmes.

29. Jūs runājat par dvēseli, par tās nemirstību, jo jums ir lemta mūžīgā dzīvība. Taču, lai jūs varētu runāt par šīm atklāsmēm, jums tās vispirms ir jāizjūt. Tikai tad jūs varat saukt sevi par maniem mācekļiem.

30. Par spiritualistu nevar uzskatīt to, kurš ienāk šajās sapulcēšanās vietās, kurās Es jums dodu Savu Vārdu. Par spiritualistu var uzskatīt to, kurš lūdz garā un garā pacilājas no jebkuras vietas. Par spiritualistu var uzskatīt to, kurš cīnās par savas dvēseles pilnveidošanu, kā arī to, kurš dzīvo, lai mikstinātu citu cilvēku sāpes.

31. Saprotiet, ka garīgais cilvēks var atrasties jebkur. Viņu atpazīs vairāk pēc viņa darbiem nekā pēc vārdiem. Tāpēc Es jums vienmēr saku: esiet mīlestības, pazemības un žēlsirdības paraugs.

32. Saprotiet, ka ne katrs, kurš sevi dēvē par garīgo cilvēku, tāds arī ir.
33. Es esmu vienkāršojis jūsu reliģisko praksi un dievkalpošanu, nedodot jums jaunus likumus.
34. Es esmu jums palīdzējis saprast, ka mana dievišķības godināšana ar attēlu palīdzību bija nepilnīga un ka jums jāatsakās no jebkāda fanātisma.
35. Vai jūs nezināt, ka jūsu Dieva spēks ierobežojas, lai nāktu pie jums? Vai Es jums neesmu teicis, ka tad, kad jūs ticat, Es nāku jūsu sirdī, lai tai dotu dzīvību? Vai Es jums neesmu mācījis, ka, ja jūs esat tīri sirdī un dvēselē, Es mīlu jūs?
36. Šo Gaismas laikmetu jūs nevarētu piedzīvot agrāk, jo jūsu tolaik zemais attīstības līmenis to neļāva. Taču tagad, kad jūs to piedzīvojat un par to pārdomājat, jums šķiet visdabiskākā lieta – būt lieciniekiem pravietojumu piepildīšanās.
37. Pat zinātnieks ir atklājis „brīnumus” un panācis progresu, ko agrāk uzskatījāt par neiespējamu.
38. Kāpēc gan jums nebūtu jāsaprot, ka visi šie brīnumi ir pateicoties viņu Kunga žēlastībai?
39. Spiritisms māca cilvēkus un aicina viņus atklāt Mani savos ceļos, jo Es visā izpaužos kā Radītājs, kā Spēks, kā Dzīvība, Pilnība un Harmonija. Un kurš gan, izņemot Dievu, var uzturēt šo harmoniju Visumā? Šim Dievam nav izskata, un jums nedrīkst iedomāties Viņu ierobežotās formās; jo, atstājot šo pasauli, jūs saskartos ar realitāti, kuru nespētu saprast.
40. Mans mācījums nozīmē ne tikai atziņu; tas ir maigums un arī mierinājums. Mana žēlsirdība aptver visus, kas cieš, kas raud, kas paciet netaisnības. Tā mierina māti un sievu, sargā jaunavu, stiprina jaunekli un atbalsta vecīti. Tā iedod cerības gaismu uz to neizsakāmo laimi, kas gaida jūs visus.
41. Šajā laikā Es izlieku pār jums Savu žēlastību, lai jūs turpinātu sekot Gaismas ceļam un ne sāpes, ne sakāves nebūtu pietiekami spēcīgas, lai jūs no tā atšķirtu.
42. Jūsu dvēselē jau dzīvo ilgas nokļūt savā patiesajā dzimtenē, jūsu Tēva miera pasaulē. Šeit jūs esat attīrīti dzīves cīņas krāsnī, mainīgajos likteņos un pārbaudījumos. Bet Es jums saku: ar stingrību un pakļautību sasniedziet mērķi; jo, ja jūsos nav pacietības, jūsu ceļojumu padarīsiet vēl garāku.
43. Lai cik ilgi arī turpinātos šī zemes dzīve, tā ir pārejoša un īslaicīga salīdzinājumā ar garīgo dzīvi, kas ir nemirstīga.
44. Sajūtiēt tās dzīves krāšņumu, ko Es jums apsolu, lai jūs nebaidītos zaudēt to ķermeni, ko jūs tik ļoti mīlat.

45. Es parūpēšos, lai visi cilvēki, kas ir apdzīvojuši šo Zemi, atpazītu viens otru aizsaulē, mīlētu viens otru un dzīvotu mierā. Tad jūs sapratīsiet tās dzīves jēgu, ko esat atstājuši aiz sevis, ar visām tās cilvēkam dažkārt nesaprotamajām ciešanām un pārbaudījumiem.

46. Garīgā dzīve jums ir tik tuvu, ka dažkārt pietiek aizvērt fiziskās acis un atvērt garīgās, lai varētu ieraudzīt šīs valstības brīnumus.

47. Jūs esat tik tuvu „Garīgajai ielejai”, ka jums var pietikt ar vienu mirkli, lai no šīs pasaules pārietu uz to.

Visos laikos Esmu runājis ar cilvēkiem par šīm atklāsmēm caur saviem praviešiem, kuri liecināja par Manu patiesību. Šajā laikā Es runāju ar jums par vienīgo ceļu, kas ved uz Manu valstību, un Es to daru caur vīriešiem un sievietēm, kuri Manas žēlsirdības dēļ ir sagatavoti šim uzdevumam.

48. Saprotiet, ka šajā dzīvē jūs netiekat atstāti vieni. Ja jūs dzīvotu garīgi, jūs varētu redzēt un sajust Garīgo pasauli sev ļoti tuvu. Ļaujiet šīs pasaules patiesībai un krāšņumam atspoguļoties visās jūsu dzīves darbībās.

49. Vienmēr veltiet brīžus ar visdziļākajām domām Tēvam, kas ir debesīs, lai jūs bez svārstībām un apgaismoti no sava gara gaismas sasniegtu laiku, kad jūs stāsities tiešā sarunā ar Manu Garu, kas notiks pēc 1950. gada, kad jūs vairs nedzirdēsiet Mani šajā formā.

50. Bez pacelšanās jūs nespēsiet sasniegt šo jūsu dvēseles sarunu ar savu Radītāju. Padariet par savu vēlmi pacelties pie Manis un veltiet Man daļu no laika, ko jūs vēl pavadāt uz Zemes, lai jūsu dvēselei pāreja uz Aizsauli kļūtu vieglāka.

51. Redziet, kā jūsu maņas, sirds un dvēsele ir nonākušas saskaņā, kamēr tās Mani klausās. Ķermenis un dvēsele ir dziļi pārdomājuši savu nākotni. Pirmais apzinās un pieņem savu galu, otra priecājas, ieraugot bezgalīgo horizontu, kas paveras tās skatienam. Bet kurš spēj izmērīt garīgo attālumu, kas tai jāpārvar, lai nonāktu pie Manis, kas esmu jūsu pilnības mērķis? Kurš vismaz var zināt stundu, ko rāda mūžības pulkstenis, kad viņš atstāj savu ķermeni uz Zemes?

52. Dzīvojiet sagatavoti, esiet nomodā un lūdzieties. Krājiet nopelnus, un jums nebūs bailes no nāves. Jo, kad jūsu dvēsele atstās ķermeni, tā izplēs spārnus un spēs lidot tāpat kā jaunie putni, kad tie pamet ligzdu, lai uzdrošinātos veikt pirmo lidojumu.

53. Jums nevajadzētu skumt, domājot par atteikumiem. Tikai materiālists ilgojas un cieš, atceroties šīs dzīves baudas. Neesiet materiālisti, nodarbojieties ar to, kas attiecas uz jūsu dvēseli, neaizmirstot par uzmanību, ko jūs esat parādā savai cilvēciskajai būtībai.

54. Saprotiet, ka viss ir sagatavots jūsu atspirdzināšanai. Kas vēlas baudīt šo mīlestības mielastu, tas lai sēžas pie mana galda un atspirdzināsies tāpat kā eņģeļi.

55. Jūs neesat šeit ieradušies nejauši, jūs esat tikuši vadīti no Manis, lai piedalītos Manos sludinājumos. Daudzus no jums Esmu sastapis kā garīgi mirušus, un Mans Vārds jūs ir atdzīvinājis. Šodien jūs elpojat dzīvi, un jūsu sirdīs ir cerība. Es uzņemu visus — gan tos, kam ir ticība, gan neticīgos. Cilvēkiem no dažādām baznīcām un sektām Es saku: laimīgi tie, kas tic manam vārdam.

56. Ja jūs vēlaties uztvert Manu iedvesmu un izteikt to domās un vārdos, tad strādājiet pie sevis: jūs visi varat būt Mani starpnieki. Tēvs vēlas, lai Viņa bērni Viņu saprastu, un tādēļ Viņš aicina jūs ienākt garīgajā templī.

57. Meklējiet Mani ar tīru sirdi, vienmēr ieklausoties savas sirdsapziņas balsī, un patiesi, Es jums saku, jūs Mani ļoti drīz atradīsiet. Vēl pirms jūsu dvēsele pacelsies lidojumā, Es nāksiu pie jums, lai aizvestu jūs uz to miera mājvietu, ko Es jums esmu apsolījis. Taču ir nepieciešams, lai jūs zinātu ceļu, kas ved pie Manis: jūsu ceļš ved garīguma virzienā. Lai sasniegtu virsotni, jums jālūdz un jācenšas.

Es vēl neredzu zemes tautās svēto ilgu pēc garīguma. Materiālisms vēl nav sasniedzis Man noteikto robežu; bet šī laika posma beigas ir tuvu. Pēc tam jūs ar ilgu atgriezīsieties pie mīlestības un žēlsirdības izpausmes, lai ar nopelniem panāktu savas dvēseles pacelšanos.

58. Tumšie mākoņi, ko rada grēks un jēdzienu sajukums, izklienēsies, un patiesais likums apgaismos visas būtnes.

59. Es jums dāvāju lielus redzējumus, kas runā uz jums no nākotnes, lai jūs tos izprastu un būtu sagatavoti. Lieciniet par to saviem līdzcilvēkiem. Taču pienāks brīdis, kad cilvēki no dažādām rasēm un dažādām tautām bezgalībā ieraudzīs Manas zīmes, un tas būs mierinājums vieniem un laimīga piepildījuma brīdis citiem, kuri tajās saskatīs Manu vārdu piepildījumu.

60. Manā mācībā ir ietvertas visas garīgās zināšanas, ko jūs vien varētu vēlēties. Savā dvēselē jūs atklāsiat pieredzi, ko esat uzkrājuši savā attīstības ceļā, un tā jums palīdzēs atrast ceļu uz dvēseles augšupvērsto attīstību, ja jūs protat sagatavoties.

61. Ar savām lūgšanām jūs sūtāt uz augšu slavēšanas dziesmu, kas nonāk pie Manis. Jūs Man upurējat savu cīņu Manā darbā un cerat, ka sēkla, ko esat sējuši, ir laba un Man tīkama. Es jums apstiprinu: jūs izsējat Manu sēklu svētītos laukos, jo jūs zināt, ka labumi, ko Es jums esmu devis, ir paredzēti ne tikai jums, bet pieder arī jūsu līdzcilvēkiem.

Šajos centienos Es neesmu prasījis no jums upurus, bet tikai likuma ievērošanu; lai jūs dzīvotu kā Mani bērni un izpaustu tās tikumus, kuru īpašniekiem Es jūs esmu padarījis. Esiet tīri trauki gan iekšēji, gan ārēji, lai jums bagātīgi tiktu piešķirta dievišķā pilnība.

62. Reizēm Esmu redzējis jūsu vidū protestus un neapmierinātību ar savu likteni. Laicīgā dzīve, kas jums ir uz Zemes, jūs neapmierina. Taču Meistars jums saka: dvēseles patiesā dzimtene ir aizsaulē. Esiet pacietīgi, drosmīgi izietiet pārbaudījumus un šajā laika posmā ievērojiet Manu likumu. Rūpējieties, lai slikti laiki kļūtu par labajiem, un, ja dzirdat ziņas par karu un iznīcināšanu, lūdzieties un neiejaucieties, neieņemiet nevienu pusi. Šie un daudzi citi postoši notikumi ir atbrīvoti un veic attīrīšanas darbu cilvēces vidū; taču tas ir dvēseļu labā un attīstībai. Pēc šīs lielās cīņas, ko vada Gars, jūs sagaida labāka Zeme, un jūs būsiat sasnieguši augstāku līmeni, kur atpūtiesieties no saviem pūliņiem.

63. Atveriet savas garīgās acis un aplūkojiet laiku, kurā dzīvojat, tad jūs varēsiet apstiprināt manus Otrā Laika vārdus, kas cilvēcei paziņoja par lieliem pārbaudījumiem.

64. Viss ir piepildījies, kā rakstīts. Pacelieties garīgi, sekojiet maniem mācībām ar tīru prātu un neaizmirstiet, ka Es jums esmu teicis, ka cīņa ir vispārēja, ka dvēsele cīnās ne tikai uz Zemes, bet arī citos eksistences līmeņos.

Ar savu piemēru palīdziet tām bezķermeņa dvēseļu leģionām, kas joprojām dzīvo piesaistītas pie matērijas. Sajūti, kā tās tuvinās jums, ilgojoties pēc lūgšanām un palīdzības. Neatstumiet tās, palīdziet tām izkļūt no apmulsuma stāvokļa, ietekmējiet tās ar savu līdzjūtību, pirms tās sāk ietekmēt jūs. Tad tie, kuri caur jūsu mīlestību iegūs manu mācību gaismu, pilni pateicības kļūs par jūsu aizstāvjiem un palīdzēs jums jūsu uzdevuma izpildē. Viss attīstīsies saskaņā ar maniem mīlestības un taisnīguma likumiem. Mīliet visus Mani, pat ja jūs apdzīvojat dažādus garīgos līmeņus. Jums arī jāpiedod viens otram.

65. Cīnieties ar visu sava gara spēku, lai sasniegtu savu likteni. Atkarībā no jūsu lēmuma jūs ļausiet izpausties savai tikumībai un varēsiet pierādīt savu ticību ar mīlestības vārdiem un darbiem.

66. Šajā laikmetā Meistars parādās savu mācekļu vidū tāpat kā Otrajā laikmetā, un, redzot viņos tik lielu vienkāršību un pazemību, Viņš piešķir viņiem žēlastību dzirdēt Viņa Vārdu.

67. Atcerieties, ka katrs darbs nonāks pie Manis, ja tas balstās uz Manu likumu.

68. Mans likums ir labā sēkla, ko esat saņēmuši no Manis un ko jums jāiesēj savu līdzcilvēku un savu bērnu sirdīs. Ir sirdis, kas, dzirdot Manu aicinājumu, uzliesmo kā ticības lāpas un paliks Manā darbā.

69. Savās cīņās jūs bieži esat uzvarējuši kārdinājumu, iedvesmoti no augstā mērķa, lai mana mācība uzplauktu starp cilvēkiem.

70. Es gribu apgaismot jūsu dvēseles ar Savu gudrību, lai, sastopoties ar to, kurš nepiekrīt jūsu ticībai, jūs sniegtu viņam pārliecinošus pierādījumus, ka pazīstat patiesību, un vienlaikus palīdzētu viņam noticēt.

71. Jums jautās, vai jūs uzskatāt sevi par praviešiem un vai jums ir vara pār garu, un jūs tiksiat pārbaudīti tāpat kā Elija Pirmajos laikos. Jūs sniegsiet viņiem pierādījumus. Taču tam būs nepieciešams, lai šajā brīdī jums būtu ticība, jūs pildītu Manu likumu un pakļautos Manai gribai.

72. Šeit ir Meistars, kurš runā caur cilvēka saprātu, kas ir dievišķās inteliģences atspoguļojums — dāvana, ko Es esmu ielicis vispilnīgākajā radībā, kas apdzīvo Zemi: cilvēkā. Kāpēc šaubīties, ka Es atklājos šādā veidā, ja Es taču esmu izpaudies katrā no jums? Gudrība, kas izstaro no šiem vārdiem, ir bezgalīgais horizons, ko Es atveru garam, lai jūs atzītu patiesību un tādējādi izjustu visaugstāko laimi.

73. Tas, kurš atver acis šai gaismai, vairs nevarēs Mani meklēt tēlos, ko radījusi viņa paša roka, jo viņš piederēs pie tiem, kurus iedvesmo viņu dvēseles pacelšanās un kuri sarunājas ar Manu dievišķību.

74. Cilvēkam jāiemācās brīdī, kad viņš pacilājas, atdalīties no ķermeņa, lai tas īsais laiks, kurā viņa gars uzturas aizsaulē, kalpotu viņam, lai apgaismotos un stiprinātos. Tādējādi viņš vienmēr atradīs ceļu uz augšupvērsto attīstību un norādīs to tam, kurš to nepazīst. Es jums došu iespēju liecināt par šīm atklāsmēm.

75. Šodien Es jums saku, ka jums jācenšas ne tikai glābt *savu* dvēseli, bet arī savu līdzcilvēku dvēseles, tādējādi cilvēce redzēs, ka piepildās Mans Vārds, kas jūs māca mīlēt cits citu.

76. Daudzas lietas, par kurām jūs Man lūdzat, Es jums piešķiru. Bet, ja jūs lūgtu Man mainīt jūsu likteni — patiesi, Es jums saku, to Es jums nepiešķirtu, jo jūsu liktenis, kas jums runā par tikumību, pilnību un mīlestību, ir rakstīts no Manas rokas.

77. Kas ir radīts, lai būtu strādnieks manos laukos, tam tajos jāsēj, un sēkla jāveido no ticības, mīlestības un labas gribas.

78. Dzeriet no šī avota, ak, slāpju mocītās dvēseles, kas meklējat gaismu, bet to neatrodāt. Sajūtiēt šo saldo mieru, ko jūsu sirds nepazīst, un, kad to būsiat sajutuši, seciniet, kas ir *Tas*, kurš šobrīd runā uz jums. Tad jums vairs nebūs nepieciešams jautāt, kāpēc Es atkal esmu nācis pie cilvēkiem, jo atbildi jūs atradīsiet sevī.

79. Ja pasaulē nebūtu neziņas, ja netecētu asinis, ja nebūtu sāpju un ciešanu, nebūtu iemesla, kāpēc Mans Gars materializētos, padarot Sevi uztveramu jūsu maņām. Bet jums Es esmu vajadzīgs. Es zinu, ka šajos laikos tikai Mana mīlestība var jūs glābt, un tādēļ Es esmu atnācis.

80. Ja Es jūs nemīlētu — ko gan nozīmētu tas, ka jūs sevi pazudināt, un ko gan nozīmētu jūsu sāpes? Taču Es esmu jūsu Tēvs — Tēvs, kurš sevi jūt bērna sāpes, jo katrs bērns ir neliela Viņa daļa. Tāpēc katrā manā vārdā un katrā iedvesmā Es došu jums patiesības gaismu, kas garam nozīmē dzīvību.

81. Jūsu sirds sitas straujāk, dzirdot šos vārdus, un jūs bijāt tuvu tam, lai skaļā balsī svētītu Manu vārdu. Taču nebija nepieciešams, lai jūsu lūpas izteiktu to priecīgo satraukumu, kas pārņēma jūsu dvēseles, jo Es jau iepriekš zināju par jūsu līksmību, kad jūs Mani dzirdat.

82. Es esmu jūsu Skolotājs, tas pats, ko pasaule upurēja Otrajā laikmetā un kurš tagad atgriežas ar tādu pašu mīlestību pret cilvēkiem. Es esmu Tas, kurš nāves cīņā pie krusta izjuta nebeidzamu slāpi pēc mīlestības un vietā ūdenim — kas būtu bijis cilvēku līdzjūtības izpausme vai apliecinājums — uz savām lūpām saņēma žulti un etiķi kā nicinājuma, izsmiekla un neziņas zīmi.

83. Taču Es neko nepārmetu cilvēcei; gluži pretēji, Es tai nesu jaunu vēstījumu, kas to pacels, ļaujot tai sajust mieru, kas dvēselei ir tik nepieciešams.

84. „Man slāpst,” Es teicu tajā stundā; „Man slāpst,” Es jums saku vēlreiz — pēc jūsu mīlestības, pēc tā, lai justos jums tuvu ar savu Garu, pēc tā, lai jūs mīlētu viens otru.

85. Arī jums ir slāpes; sāpes apdedzina jūsu sirdis, un jums steidzami nepieciešams garīgā ūdens svaigums, lai ticība, cerība, mierinājums un miers remdētu jūsu dvēseles, sirds un prāta slāpes.

86. Jūs lūdzat spēku? Nemiet to līdzī. Jums vajadzīgs dziedinošs balzams? Saņemiet to. Jums ir smaga problēma? Es jums piešķiršu risinājumu. Jūs man parādāt savu nabadzību? Nemiet atslēgas darbam un ikdienas maizi. Jūs ciešat? Raudiet un tad nosusiniet savas asaras pie mana apmetņa, sajūtiēt manu maigumu un celieties ar jaunu spēku dzīvei.

87. Sāciet no šodienas jaunu dzīvi. Es priecāšos par jūsu uzvarām un palīdzēšu jums pārvarēt šķēršļus. Atkal es jums saku: „Es esmu Ceļš, Patiesība un Dzīvība.”

Mans miers lai ir ar jums!

Mācība 179

1. Es runāju uz pasauli caur saviem izredzētajiem. Svētīti lai ir tie, kas ir smēlušies iedvesmu no Manis; jo viņu vārds ir uzplaucis, tas bija daiļrunīgs, un Es tajā esmu atklājis savu gudrību un gribu.

2. Laiku sākumā cilvēks, kas apveltīts ar inteliģenci un saprātu, sāka gūt atziņas, veidot idejas un vēltīt savam Kungam pielūgsmi. Viņa gars kļuva spēcīgāks, un, kad viņš, guvis lielu pieredzi, bija attīstījies, Es sūtīju Ābrahamu, Īzāku un Jēkabu, lai viņi kļūtu par paraugu un garīgā koka sakni — daudzbērnu ģimenes tēviem, kuras dzimta pārdzīvos laikus, vairojas un izplatīsies pa visu pasauli. No tās izauga divpadsmit ciltis, pilnas spēka un varenības, lai nodotu tautām uzdevumu mācīt patieso Radītāja pielūgsmi un izskaust grēku.

Es uzticēju šo uzdevumu Izraēlas tautai, jo cilvēces agrīnajos laikos Es pamanīju daudzas sākotnējās grūtības un nepareizas Manas likuma interpretācijas. Garīgā, vienkāršā un tīrā dievkalpošana, ko Es prasīju no Saviem bērniem, pārvērtās par elku pielūgšanu, par izteiksmīgiem kulta rituāliem un par riebigām darbībām. Lai gan Es biju viņiem tuvu, viņi „sajuta” Mani kā tālu, un, domājot, ka pilda likumu, viņi grēkoja.

Kad Es cilvēcei sūtīju praviešus, viņi tos nepazina, un, dzirdot viņu vārdus, kas bija pilni dedzības un patiesības, viņi Man teica: „Mēs nevaram tev sekot, Kungs, ceļš ir pārāk tāls.” Taču Tēvs, kas ir Mīlestība un kas visus savus bērnus atdzīvina un pavada, turpināja gaidīt viņu atzišanu.

3. Šodien jūs dzīvojat Trešajā laikmetā, izredzētā tauta, un Es esmu jūs sūtījis ar to pašu misiju – atmodināt un pamācīt pasauli. Ja jūs sagatavosieties, jūsu iedvesma būs neizsīkstoša, un pēc 1950. gada jūs kā mani mācekļi izplatīsiet mācību ar saviem vārdiem un līdz ar to – manu gribu, manas atklāsmes un manu žēlsirdību. Jūsu mīlestība pret cilvēkiem darīs brīnumus, un jūs dzīvosiet pastāvīgā gatavībā kalpot. Taču, ja jūs būsiet spēruši soļus garīguma virzienā, jums nedrīkst būt pārākuma sajūta pret tiem jūsu līdzcilvēkiem, kuru gars vēl nav sasniedzis jūsu uztveres spēju līmeni.

4. Pacelieties augšup, un, ja ir nepieciešams nokāpt lejā, lai glābtu dvēseli, dariet to. Tāpat kā gans nokāpj bezdibenī, kurā ir iekritusi viņa aita, lai to glābtu un apvienotu ar pārējām, kas veido viņa ganāmpul. Esiet labi gani un mācieties kultivēt savu līdzcilvēku sirdis ar šo mācību, kas ir dzīvība, augšupvērsta attīstība un godība.

5. Nekad neaizveriet savas sirdis mīlestībai, un caur to jūs varēsiet atzīt sava Tēva bezgalīgo darbu.

6. Esiet iecietīgi pret savu tuvāko pārkāpumiem, o mīlie mācekļi!

7. Laimīgi tie, kas nesoda savu līdzcilvēku pārkāpumus un izvairās no sašutuma par tiem, jo *viņi* parāda sirds tīrību un prot izrādīt žēlsirdību.

8. Tiesības spriest pieder tikai Tam, kurš to prot darīt un kurš turklāt spēj ar patiesu mīlestību labot un mācīt. Pašreizējās ciešanās, ko piedzīvo cilvēce, Es varu jums teikt, ka Es esmu Vienīgais, kam ir tiesības spriest. Jo starp visiem cilvēkiem Es neredzu nevienu taisnīgu, kam būtu tiesības to darīt.

9. Ja jūs mīlat tikumību un jums ir žēl citu kļūdas — ja jūs beidzot veltīsiet visu savu dzīvi savas dvēseles pilnveidošanai, jūs varēsiet kļūt par patiesu paraugu. Un, ja jūs ar darbiem, vārdiem un domām mācīsiet un apgaismosiet savu līdzcilvēku ceļu, jūs būsiet gatavi kļūt līdzīgi dievišķajam Skolotājam, kurš, atrodoties uz Zemes, jums parādīja, kā var būt pilnīgs tiesnesis.

10. Es pieļāvu, ka manā klātbūtnē nonāca lieli grēcinieki — vīrieši un sievietes. Es pieļāvu, ka manā ceļā krustojās lieli liekuļi, atļāvu, ka viņi mani pārbaudīja, iztaujāja, izsmēja vai mēģināja pazemot. Es labi zināju, ka viņi neizturēs Manu spriedumu un ka visi galu galā sajutīs Manu dievišķo klātbūtni. Dažos gadījumos pietika ar vienu teikumu, lai aizkustinātu cilvēku, citos – ar skatienu vai vienkārši klusēšanu. Bet jums jāzina, ka Manā darbībā slēpās pazemība, cieņa, mīlestība un līdzjūtība.

11. Pazemība, labestība un mīlestība bija Jēzus taisnīguma būtība, un tomēr cilvēcei nebija tik neizlīdzinoša tiesneša kā Viņš. Kas gan varētu pretoties patiesai mīlestībai, absolūtai tīrībai, dievišķajai gaismai?

12. Patiesi, Es jums saku: nav tādas varas, ko jūs varētu pretstatīt manai mīlestībai. Ienaidnieki izrādās niecīgi, pretinieku spēki ir vāji, ieroči, ar kuriem mēģināja cīnīties pret patiesību un taisnīgumu, vienmēr ir bijuši trausli.

13. Cīņa, ko ļaunuma spēki ir vadījuši pret dievišķo taisnīgumu, jums ir šķitusi kā bezgalīgs konflikts. Un tomēr — mūžības skatījumā tā būs kā mirklis, un pārkāpumi, kas izdarīti jūsu dvēseles nepilnības laikā, būs kā neliels traips, ko jūsu tikumība un mana mīlošā taisnīguma uz visiem laikiem izdzēsīs.

14. Ikviens, kas pieņem Manu Vārdu, kas ir kā kristāldzidrš ūdens, vairs necietīs slāpes. Ikviens, kas Trešajā laikmetā atpazīs Mani šajos mācībās, ko Es jums dodu, būs stiprs lielajos pārbaudījumos, kas gaida cilvēci, un neiet bojā.

15. Es jūs sagatavoju, lai jūs netiktu pārsteigti. Aizdedziniet savu ticību, un, lai cik stipri arī brāztu vētra un vēlētos nodzēst jūsu lampu, esiet nomodā, rūpīgi sargājiet to, un jūs nepaliksit tumsā.

16. Šodien pasaule vairs nesmaida, dzirdot Manas mācības. Dvēsele zina, ka tā piedzīvo lielā Kunga dienu, kurā visi tās darbi tiks tiesāti un kurā Mans skatiens iesniegsies tās būtības dziļākajos slāņos. Tā zina, ka tās raža ir sajaukta ar slikto sēklu, kuras augļi tai rada ciešanas. Tās sirdsapziņa tai saka, ka tā nav ievērojusi dievišķos norādījumus, ka tā ir novirzījusies no pakļaušanās un paklausības ceļa un ka tādēļ tās krusts ir ļoti smags.

Es esmu devis visiem cilvēkiem kausu, lai viņi to piepildītu ar mīlestību un labajiem darbiem; taču jūs Man piedāvājat tikai rūgtumu un indi. Jūs vēlaties to atbrīvoties, jo jūtat, ka mirstat, un meklējat pretlīdzekli. Bet Es jums saku: nāciet pie Manis, jo jūs vēl varat atgūt dzīvību. Klausieties Manī un strādāji.

17. Mīliet, izdziniet naidu, atstājiēt aiz sevis vecos ieradumus, kas novirza jūsu soļus no labā ceļa. Apgaismojiēt savu ceļu ar Vārdu visos laikos. Meklējiēt dievišķo mantojumu savas dvēseles dziļumos un atcerieties manus principus, kas jums tika doti caur Mozu, kā arī manu Vārdu un paraugu, ko deva Jēzus. Atcerieties manas atklāsmes, ko Es jums esmu devis kā Svētais Gars Trešajā laikmetā, un jūs sapratīsiēt, kāpēc jūs raudājiēt. Bet Es noņemšu no jums šo kausu un piedāvāšu jums savu mieru.

18. Manos šī laika vārdos jūs atradīsiēt to pašu būtību, ar kādu Jēzus jūs mācīja, to pašu patiesību, ko Es jums nodevu Desmit baušļos Sinaja kalnā. Ikviens, kas vēlas Man kalpot, vispirms jāapzinās, ka Mans ceļš ir upurēšanās un ziedošanās ceļš mīlestības dēļ pret saviem tuvākajiem. Taču Es jums saku arī to, ka Es jums ieskaitu visus jūsu nopelnus, lai jūs vestu uz patieso dzīvi.

19. Sajūtiēt Manu mīlestību un nāciēt pie Manis, cilvēki ar labu gribu! Paceliēt savas sejas un skatiētiēt uz Kristu, kurš, piepildot Savu apsolījumu, ir atgriezies pie cilvēkiem.

20. Es iekļūstu jūsu sirdīs un tur saņemu jūsu gara vienkāršo godināšanu, kas lūgšanā vērsas pie Manis un izsaka Man savu apņemšanos ievērot Manas mācības, būt stipriem un izturētiēt ar pašsaprotamību pārbaudījumos.

21. Atbildot uz šo sirsnīgo un pazemīgo lūgšanu, Es jums apsolu, ka Es vienmēr būšu kopā ar jums un ka Es šo klātbūtni visvairāk ļaustu jums sajūst grūtājās stundās, kuras jums var nāktiēt piedzīvot.

22. Šīs laikmeta gaisma plēš tumšo plīvuru, kas aplāja cilvēku garu; tā salauž ķēdes, kas to bija sasaistījušas un traucēja tam nonākt pie patiesā ceļa. Patiesi, Es jums saku: nedomājiēt, ka mana mācība aizliedz pētīt visas zinātnes jomas, jo Es esmu Tas, kas modina jūsu interesi, apbrīnu un ziņkāri. Tāpēc Es esmu jums devis domāšanas spēju, lai tā brīvi virzītos tajā virzienā, kurā tā vēlas. Es esmu jums devis saprāta gaismu, lai jūs saprastu

to, ko redzat savā ceļā. Tāpēc Es jums saku: atklājiet, pētījiet, bet rūpējieties, lai jūsu pieeja, iekļūstot manos noslēpumos, būtu cieņpilna un pazemīga, jo tad tas patiešām būs pieļaujams.

23. Es neesmu jums aizlīdzis iepazīt grāmatas, ko cilvēki ir uzrakstījuši; tomēr jums jābūt apmācītiem, lai jūs neklupētu un neiekristu kļūdās. Tad jūs uzzināsi, kā cilvēks sāka savu dzīvi un cīņu un cik tālu viņš ir ticis. Kad būsi tam gatavi, jums jāpievēršas manam mācību un atklāsmu avotam, lai Es jums parādītu nākotni un mērķi, kas jūs gaida.

24. Katrs lai sagatavojas tādā veidā, kā to diktē viņa sirdsapziņa. Saprotiet, ka pienāks cīņas brīdis un ka tad jums nevajadzēs meklēt klostera ēnu, lai meditētu par „”, bet gan stāties pretī pasaulei un kārdinājumiem un ne mirkli neizvairīties no šīs cīņas.

25. Ja jūs negatavosities, ja jūs neizpētīsiet manu mācību, rīt starp cilvēkiem var parādīties teorija, kas — lai gan nepareiza — izskatīsies kā patiesība, un nav mana griba, lai jūs tiktu pasniegti kā krāpnieki. Jo viņi mēģinās pierādīt, ka mana atnākšana šajā laikā neatbilda patiesībai.

26. Izmantojiet savu spēku, lai sagatavotos, un neizšķiediet to, tiesājot citu darbus.

27. Es jau daudzkārt esmu jums teicis: apvienojieties. Bet, ja Es runāju par apvienošanos, saprotiet, ka Es nerunāju tikai par jūsu draudzēm, bet ka šis vārds aptver visu pasauli.

28. Saprotiet, ka Es neesmu nācis, lai iedvesmotu jūs kādam kulta rituālam. Ne Otrajā laikmetā, ne šajā Es neesmu meklējis troni vai goda vietu sapulču telpās, kuras jūs esat paredzējuši Manai godināšanai. Šodien Es jums saku, ka jums nevajadzētu Man ziedot ne zemes dārgumus, ne cilvēciskas iedomības, jo tad jūs rīkotos tāpat kā kārdinātājs ar Jēzu tuksnesī: piedāvātu Viņam savu valstību apmaiņā pret Manējo.

Jūs jau zināt, ka mana valstība nav šajā pasaulē. Tāpēc Es kļuvi par cilvēku, piedzimu pazemībā un dzīvoju tāpat, lai pierādītu jums, ka zemes vara un krāšņums nav nepieciešami, lai iegūtu Debesu valstību.

29. Bet kāpēc jums būtu jāupurē Man materiālas bagātības, ja jūs jau zināt, ka viss pieder Man? Dāviniet Man to, kas Man vēl nepieder: savu mīlestību.

30. Es vērsos pie jūsu gara, jo tas ir daļa no mana gara un tam jāatgriežas pie Manis. Taču, lai to glābtu, Man bija jānāk pie tā. Šodien tas ir jūsu gars, kam caur tikumiem jāpacelās, līdz tas nonāk Manā klēpī.

31. Mani mācekļi, jūs meklējat sevī domas un darbus, kas Man ir tīkami, lai iegūtu Manu žēlastību, un Es, kas pazīstu jūsu mīlestību un pūles, piešķiru jums to, ko jūs lūdzat. Jūs nelūdzat Mani par zemes labumiem; jūs

ne tik daudz tiecaties pēc pārejošām priekām, cik pēc tām, kas ir mūžīgas. Jūs ejat ceļu uz mūžīgo dzīvi, kur atpūtīsieties no savām cīņām.

32. Piesātinieties ar to būtību, kas ietverta Manos vārdos, un, ja jūs skārusi sāpe, mieriniet sevi ar domu, ka tajā jūs atklāsiet gaismu, kas jums vienmēr rādīs ceļu uz mūžīgo dzīvi. Tieši šī sāpe neļaus dvēselei aizmigt vai kļūt iedomīgai; tā būs kā rasa, kas atsvaidzina un atdzīvina sirdi.

33. Visos laikos Esmu jums runājis par mūžīgo dzīvi, par to ceļu, ko dvēsele mēro un kam nav gala, pa kuru tā attīstās, pilnveidojas un nonāk pie sava Kunga.

Lai jums būtu paraugs, ko jūs varētu saprast un kam varētu sekot, Es atnācu laikos. Es ierobežāju Sevi Jēzū, piedzimu un dzīvoju kā cilvēks, ievēroju dievišķos un cilvēciskos likumus, izjutu šīs dzīves grūtības, strādāju, lai nopelnītu ikdienas maizi. Bet, pildot šos pienākumus, Es pasaulei dāvāju savu mīlestības un lēnprātības vēstījumu.

34. Kad bija pienācis laiks sludināt un rīkoties, Es veltīju savu garu šīs misijas izpildei.

35. Ne visi ir sapratuši, ka dvēsele ir svarīgāka par ķermeni. Un no šīs mīlestības mācības, ko Es jums devu, jūs Man esat parādījuši tikai ļoti maz augļu. Cik trausla ir jūsu sirds! Daudzi apgalvo, ka mīl Mani, bet neatzīst Manas mācības labvēlīgo ietekmi.

36. Tajā laikā, kad Es atklāju Saviem mācekļiem, ka Es atgriezšos pie cilvēkiem, viņi Man jautāja, kad piepildīsies Manas pravietojums, un Es viņiem teicu: „Modieties un lūdzieties, un jūs tos redzēsiet.”

Daudzi gaidīja, ka Es atnākšu ļoti drīz, taču tikai šajā laikā Es esmu atnācis kā Tiesnesis, lai sagatavotu ceļu visiem cilvēkiem. Ja viņi atvērtu savas garīgās acis, viņi redzētu, kā Es nāku uz leju uz „balta mākoņa” un no turienes sūtu neskaitāmus gaismas starus uz Zemi.

37. Kas gan varētu izprast manas Garas būtību, ja es esmu Gaisma, dievišķā mīlestība, ja manī nav nekādas materiālas formas? Es esmu nācis pie jums nabadzības vidū. Taisnīgums, ko es jums mācīju, ir tas pats, ko es sludināju Otrajā laikmetā. Es vēlos tuvināt jūsu sirdis sev un vēlos, lai jūs atpazītu manu atkārtoto parādīšanos.

38. Ir daudzi, kuri bailēs vai slinkuma dēļ nav attīstījušies un ievēro tikai Mozus likumu, neatzīstot Mesijas atnākšanu, un citi, kuri, lai gan tic Jēzum, tomēr nav gaidījuši apsolīto Mierinātāja Garu. Tagad Es esmu nolaidies jau trešo reizi, un viņi Mani nav gaidījuši.

39. Eņģeļi ir paziņojuši šīs atklāsmes, un to sauciens ir piepildījis telpu. Vai jūs tos esat atpazinuši? Tā ir Garīgā pasaule, kas ir nākusi pie jums, lai liecinātu par manu klātbūtni. Viss, kas ir uzrakstīts, piepildīsies. Izraisītā iznīcība uzvarēs cilvēka augstprātību un iedomību, un cilvēks — kļuvis

pazemīgs — meklēs Mani un sauks Mani par Tēvu. Mīliet Mani, un jūs Mani atpazīsiet. Tādā veidā jūsu sirdīs dzims lūgums pēc tautu miera.

Es jūs visus mīlu, un, kad jūs kādreiz garīgi sagatavoti atgriezīsieties pie Manis, Es noslēgšu derību ar cilvēkiem, un Tēvam un bērniem būs liels prieks.

40. Tie, kas Mani gaidīja, nebija pārsteigti par Maniem vārdiem, ko Es izteicu caur cilvēku. Pārējie noliedza, ka Meistars ir atgriezies, lai šādā veidā atklātos pasaulei. Bet Es jums saku: lūdzieties un pēti, studējiet pravietojumus, ieklausieties sirdsapziņas balsī savā visdziļākajā iekšienē, un jūs zināsi, kā atbildēt uz katru jautājumu, ko jums uzdos.

41. Es tevi svētīju, tauta. Es esmu jums devis dzīvību un iedrošību jūsu attīstības ceļā, jo Es jūs mīlu. Es esmu devis cilvēkam un zemāk stāvošajām būtnēm dzīvei nepieciešamos elementus. Jūs visi dzīvojat Manī un esat pakļauti Manai gribai. Es esmu jums teicis, ka „lapa no koka nepakustas bez Manas gribas”. Lai dzīvotu, jums ir gaiss, ko jūs ieelpojiet, saule, kas silda jūsu ķermeni, ūdeņi un augļi, kas jūs baro. Bet jums, kas esat apdāvināti ar garu, Es ļauju ienākt Manās slepenajās dārgumu krātuvēs, lai jūs iepazītu visu nepieciešamo savai garīgajai izaugsmei. Jūsu gars nemirs, kamēr materiālā daba šodien pastāv un rīt vairs nebūs. Jo Es to esmu radījis, lai tā kalpotu cilvēkam, un, kad tā būs izpildījusi savu uzdevumu, tā pazudīs.

42. Zeme, augi, dzīvnieki maksā savam Dievam pateicības nodevu. Visa radība pakļaujas un pakļaujas likumiem. Meža savvaļas dzīvnieki mīl viens otru, tie nenogalina savas sugas pārstāvjus, un, ja to dara, tad tikai tādēļ, lai pabarotos. Tie ciena savu partneri, nevairojas priekšlaicīgi, nekritizē viens otru.

Taču jūs, cilvēki, rīkojaties tieši pretēji, jo jums ir gribas brīvība un sava griba. Bet Es esmu jums devis sirdsapziņu un likumu, lai apgaismotu jūsu ceļu. Pamostieties, atveriet acis manas mācības gaismai! Tā kā jums ir jānāk pie Manis — kāpēc jūs palēnināt savus soļus? Ne padariet dzīves ceļojumu par ciešanu pilnu. Ļaujiet dvēselei meklēt Mani, mīlēt Mani, saprast Mani un kļūt stiprai un atdzīvoties savās lūgšanās un mīlestības darbos.

43. Es jūs sagatavoju, lai jūs ar dedzību pildītu Manu likumu. Tādējādi jūs varat mācīt savus līdzcilvēkus un būt viņiem par atbalstu.

44. Es vēlos, lai jūs Mēni mīlētu kā Tēvu un saskatītu Mani Manas radības pilnīgajā darbā. Neizliecieties no Manis strautu kristāldzidrajā ūdenī, lauku zaļumā, gaisā, kas glāsta jūsu vaigus, zvaigžņotajā debesu velvē. Neizraisiet Man šo sāpi.

45. Redziet, kā Es izplūstu savā Radītāja spēkā, lai barotu jūsu dvēseli. Es dziedinu tos, kas ir atstumti gan miesā, gan dvēselē. Jo tāpat kā ķermenim ir vajadzīga barība, lai dzīvotu, tāpat arī dvēselei ir vajadzīga garīgā barība. Tai ir vajadzīga mīlestība, saruna ar savu Tēvu, pienākumu pildīšana. Šajā harmonijā jūs šodien varēsiet laimīgi dzīvot uz Zemes, un rīt – garīgajā mājvietā.

46. Mana mīlestība ir ar jums. Mana iedvesma tiek pārvērsta vārdos caur šo tam sagatavoto radību saprāta spējām. Viņi ir mani tulkotāji, un Es atklājos atbilstoši viņu garīgajai sagatavotībai un spējām. Jūs visi varētu būt mani balss nesēji. Cilvēks ir pārāk niecīgs, lai uztvertu Manas dievišķības spēku. Taču Es sūtu uz viņa prāta orgānu ierobežotu staru, lai padarītu Sevi saprotamu un lai Mans vārds tiktu izteikts caur viņa lūpām. Es jums saku: nāciet klāt, lai saņemtu sava Skolotāja mīlestību un mācības, lai remdētu savu zināšanu slāpes.

Daži no jums jūt bailes; taču Es jums jautāju: kāpēc jūs izjūtat šīs bailes, ja Es taču vienmēr esmu bijis kopā ar visiem saviem bērniem, ja jūs taču nesat Mani savās sirdīs?

47. Mana mīlestība pret jums ir bijusi liela, un tādēļ Es esmu jūs izvēlējis no dažādām vietām un tautām, jo jums Mani ļoti vajag. Jūs esat noslēguši vienošanos ar Mani, jo pagātnē jūs neesat izpildījuši savu misiju un ir nepieciešams paātrināt soļus, lai jūs varētu nonākt pie Manis tīri un nevainīgi, tā, kā jūs esat cēlušies no Manis.

48. Jūs vēl neesat pilnveidojušies, bet jau atrodaties laiku pilnībā. Jau sen šajā laikmetā Es runāju caur cilvēku starpniecību. Es esmu runājis ar jums līdzībās, un, lasot Rakstus, kuros Mans Vārds tika nodots un pierakstīts no pirmajiem vēstnešiem, jūs apbrīnosiet Manu pacietību un sajūtīsiet sāpes par savu nevērību. Visās kopienās, kurās pulcējas cilvēki, Es esmu bagātīgi devis Savu dzīvības vārdu, un Es esmu jums teicis: pētiēt paši sevi, lai saprastu savus līdzcilvēkus. Sajūtiēt viņu sāpes, mīliēt viņus tā, kā Es mīlu jūs.

49. Esmu atnācis, ilgojoties pēc tās manas Gara daļas, kas ir jūsos un kas pieder Man, lai to atgūtu. Es nāku, lai pasludinātu karu — taču ne cilvēcei, bet grēkam, ļaunumam. Šajā cīņā, kas jau plosās jūsos, jums jāpaliek stipriem. Izmantojiet savas dāvanas, lai tās, darot labu, vairotos un kļūtu neizsīkstošas. Ja Es jums runāju par atjaunošanos, tad tādēļ, ka esat zaudējuši to žēlastību un tīrību, ar ko Es jūs rotāju un ko jums vajadzēja saglabāt cauri gadsimtiem.

50. Es jums teicu, ka Es nāksiu „mākonī” un ka kopā ar Mani nāks arī Mani eņģeļi. Vai šīs pravietojumi nav piepildījušies? Vai mana Garīgā pasaule nav runājusi un apstiprinājusi visus Manus vārdus?

Nāks lieli pārbaudījumi, kas satricinās Zemi. Es negribu, lai jūs tad meklētu Mani kā Tiesnesi — meklējiet Mani kā Tēvu un Skolotāju. Es jums parādīšu patieso dzīves, mīlestības un pazemības ceļu, lai jūs nealkstētu ne pēc krona, ne pēc skeptrā. Ja jūs vēlaties būt lieli, tad esiet pazemīgi.

51. Es gribu, lai jūs būtu vienoti. Jo pēc 1950. gada jūs vairs nedzirdēsiet sava Tēva vārdu caur balss nesējiem, un jūsu dvēsele ilgosies pēc iedrošinājuma, lai turpinātu iet pa šo ceļu, un daudzi no jums būs vāji kā Pēteris, bet citi šaubīsies kā Toms. Bet kurš ņems par paraugu Jāni? Patiesi, Es jums saku: ja jūs Mēni mīlēsiet tāpat kā tas izredzētais māceklis, jūs redzēsiet Mēni visā Manā godībā, un Es jums teikšu: „Nāciet pie Manis, skumjās sirdis, Es esmu Tēvs un jūtu visu Manu bērnu sāpes.” Lūdzieties, un jūs sajūtīsiet, ka Kirēniešu vīrs ir jums ļoti tuvu, palīdzot jums nest savu krustu. Esiet pakļāvīgi un stipri pārbaudījumos, un jūsu ciešanas kļūs vieglākas.

52. Es esmu sagatavojis šo tautu un tās iedzīvotājus, lai sludinātu savu mācību, lai tauta varētu pacelt savu dvēseli un pēc nāves ieraudzīt Otro Jeruzalemi, apsolīto garīgo zemi, kurā tā laiku beigās apvienosies ar patriarhiem.

Mana griba ir, lai šajā tautā sajauktos dažādas rases, lai mieru atrastu tie, kuri — noguruši no kariem un strīdiem — meklē vietu, kur pārdomāt manu mācību, un lai tie, kas izsalkuši pēc garīguma, saņemtu mana Gara atklāsmi, kas viņus piepilda ar gaismu un mierinājumu, lai jau no zemes ielejas viņi varētu ieraudzīt sliekšņus uz augstāku dzīvi, kurā dvēsele mājot un piedzīvos mana Vārda piepildījumu.

53. Es piešķiršu šai tautai spožumu. Tā ne tikai pacelsies garīgi, bet arī iegūs materiālu varu. Tās lauki būs auglīgi, tās iedzīvotājiem būs enerģija un morālais spēks, un mans audzinātais gars sniegs liecības par pacelšanos un manā likuma izpratni.

54. Kad tad pasaules cilvēks ieradīsies un pie jums aplūkos Manu darbu, viņš sajūtīs vēlmi uzlabot savu dzīvi un meklēs dabiskos principus, kas palīdzēs viņam izlabot savas kļūdas. Viņš pārdomās Likumu, ilgosies pēc Maniem vārdiem, un viņa dvēsele atkal būs saistībā ar Mani. Es ar viņu runāšu slepeni un mīloši un nostādīšu viņu ceļa sākumā. Kad viņš būs šo ceļa posmu veicis, viņš sāks tiekties uz augšu, lai uzkāptu kalnā, kur Es viņu gaidu.

55. Ne visi šajā laikā dzirdēs Manu Vārdu tādā pašā veidā, kādā Es runāju ar jums, Maniem mācekļiem. Bet ziniet, ka ikviens, kas Mani meklē, Mani atradīs. Mana iedvesma būs ikvienā, kas Mani mīl, un par to jums jāsniedz liecība. Ja esat uzsākuši savas misijas pildīšanu viņu priekšā, tad sagatavojiet viņiem ceļu, rādot mīlestības un pazemības piemēru.

56. Esiet man tuvu, ļaujiet savas garīgās acis atvērties un savai sirdij sajust manu mīlestību, ļaujiet visam, ko dzirdat un jūtat, palikt jūsu būtībā, lai rīt, atceroties manus vārdus un tos izskaidrojot, jūs varētu mācīt savus līdzcilvēkus.

57. Neizlaižiet garām šīs mācības, kas ir kā lappuses no Gudrības grāmatas, kuru Es jums tagad dodu jūsu pestīšanai.

58. Es jūs uzņemu, un jūsos Es uzņemu visus savus bērnus. Mana gudrība nāk pār visiem maniem mācekļiem, kuri prata sagatavot savu sapratni un savu sirdi.

59. Es nāku kā gaisma un spēks, kā miers un mīlestība jūsu sirdīs, lai jūs nejostos vāji cilvēku priekšā.

60. Jūs bruņojaties ar pacietību, jo zināt, ka jums ir jāpilda cēls uzdevums – izplatīt brālību un mieru pasaulē; jo zināt, ka jums jābūt modriem, lai tiktu piepildīta Debesu Tēva griba. Jums jābūt kā sargiem, kas uzrauga šo vēl nepildīto uzdevumu.

61. Mana balss nepārtraukti aicina cilvēkus uz Likuma ceļu. Bet jūs, kas šajā laikā pirmie saņēmāt Manas atklāsmes, esat kļuvuši par pēdējiem, lai jūs varētu redzēt, kā cilvēku pūļi nāk pie Manis. Bet tā kā jūs piederat pie tiem, kas Mani atzina pirmie, jums ir pienākums būt par paraugu Manas mācības vidē, būt kā atbalsts saviem līdzcilvēkiem.

62. Es redzu, ka, ņemot vērā jūsu uzdevuma lielumu, jums joprojām trūkst drosmes un ticības, lai būtu Trešā laikmeta apustuļi. Joprojām jūsu dzīvē ir vājuma, izmisuma un cīņas ar sevi brīži. Pārvariet visus šķēršļus. Jūsu sirds jau ir sajutusi mana darba dzienumu. Jūs esat pārliecinājušies, ka mans vārds dod iedrošinājumu. Manā mācībā jūs esat iemācījušies lūgties, lai atbrīvotos no kārdinājumiem.

63. Meistars nevēlas, lai jūs turpinātu tērēt laiku. Redziet, kā cilvēce daudzās jomās ir panākusi progresu. Bet Es vēlos, lai jūsu progress būtu pilnīgs, lai cilvēciskā dzīve un garīgā dzīve būtu saskaņā.

64. Šī dzīve ir brīnišķīga iespēja, kas paveras jūsu dvēselei, lai gūtu progresu. Dodieties ceļā, augiet, attīstieties. Redziet, kā viss Radībā attīstās un mainās.

Sākumā jūs savā nenobriedumā bijāt kā atoms; bet, pateicoties gudrībai, ar ko Es jūs apveltīju, jūs beidzot esat paņēmuši savās rokās dabas vielas, lai tās izmantotu. Jau tad, kad jūs sākat apdzīvot Zemi, uz tās jau bija spēkā likums, kas jūs gaidīja. Tēvs jau kopš tā laika jums ir atklājis garīgo dzīvi un nosūtījis jūs ceļā uz to dzimteni, kurā jums jānonāk, lai pēc cīņas par savu attīrīšanu atpūstos un baudītu mieru.

65. Vienmēr klausieties savas sirdsapziņas balsi, lai tā jums pateiktu, vai esat izpildījuši likumu vai nē.

(Pravietojums)

66. Klausieties: kāds vīrs atradās uz augsta kalna. Viņš pazina kalnus, mežus un takas, pa kurām viņš vienmēr devās tālāk, meklējot pārtiku saviem ciltsbiedriem. Kādu dienu savā vientulībā viņš dzirdēja balsi, kas teica: „Es tevi vēroju, vīri, un redzu tavas pūles. Tāpēc Es nāku pie tevis, jo Es esmu dzīvība, kas pulsē visā radītajā.

Bet klausies: celies, skaties un ej pie tiem, kas pieder pie tevis, un stāsti viņiem to, ko esi dzirdējis, un to, ko esi sajutis, bet ko neredzēji. Ja viņi tad būs pārliecināti par to, kam tu jau tici, tad veido kopā ar viņiem tautas sākumu. Vadi viņus ceļā uz apsolījuma piepildīšanu par zemi, ko Es esmu sagatavojis viņiem.” Kad šis vīrs dzirdēja šo balsi, viņš sajuta, kā sirds spēcīgi pukst, un neuzdrošinājās pacelt acis, lai paskatītos uz to, kurš tā ar viņu runāja. Viņš sajuta, ka viņa būtībā ieplūst nezināms spēks, it kā debesu gaisma pārpludinātu viņa dvēseli ar dzīvības spēku.

Kad balss apklusa, viņš sajuta, ka viņa ķermeņa nogurums pazūd, vienlaikus sajūtot atbildības smagumu uz savas dvēseles.

Pēc tam viņš devās pie savējiem, lai liecinātu par notikušo, un, tā kā viņš bija taisnīgs cilvēks, visi ticēja viņa vārdiem. Vīrs teica: „Tā balss, ko es dzirdēju, man stāstīja par ceļu; taču es nezinu, kurš no visiem man zināmajiem ceļiem tas ir. Varbūt ir kāds ceļš, kas ved uz kādu lielu pilsētu, vai varbūt tas ved uz plašu zemi, kas pilna ar viņa dārziem.”

Kādu nakti, kad viņš atpūtās savā gultā, viņš savā garā — vairs ne savās maņās — dzirdēja skaidru balsi, kas viņam teica: „Tavas acis nepazīst šo ceļu, jo to var atpazīt tikai gars. Tas ir mana likuma ceļš.” Pēc tam viņš dzirdēja šā likuma baušļus, kas runāja par to, ka Dievu jāmīl vairāk nekā jebko citu radīto, ka Viņu nedrīkst pielūgt ar tēliem, kas radīti no iztēles vai aizspriedumiem; viņš dzirdēja runāt arī par mīlestību vienam pret otru. Šis esot ceļš, mīlestības un labestības ceļš.

Kad vīrs pamodās, viņš saprata, ka tas viss bija dievišķa atklāsme, kas tika dota viņa garam. Viņš atkal liecināja savai ģimenei par to, ko bija saņēmis sapņos, un, piepildīts ar ticību un paklausību, apvienoja visus savas cilts locekļus, lai viņi, apvienojoties, kļūtu par stipras un lielas tautas sēklu.

(Pravietojuma beigas)

67. Šī ir mana šodienas līdzība, kurā Es jums runāju par Mozu, to garu, kuram līdzinās šī laika draudžu vadītāji; to, kurš klusībā lūdza un sarunājās ar savu Tēvu; to, kurš vadīja savu tautu garajā ceļojumā cauri tuksnesim; tieši to, kurš, redzot cilvēku pūļu vājumu, sasita likumu plāksnes uz zemes.

68. Kopš tā laika ir pagājuši trīs laikmeti, un šodien Es jums jautāju: kurš no jums zina ceļu? Kurš ir tas, kurš patiesi gatavojas dzirdēt Mūžīgā balsi?

Kur ir tie, kuri varētu man teikt, kā to būtu darījuši jūsu brāļi citos laikos: „Kungs, ja mana dzīvības upurēšana ir nepieciešama Tava darba labā, tad dari ar mani pēc Tavas gribas.”

69. Šodien Es neredzu nevienu, kas tā runātu ar savu Skolotāju. Kā jūs šajā laikā vēlaties pasaulei darīt zināmu Manu Vārdu? Jums ir jāapvienojas, lai mans mīlestības un tīrības darbs tiktu atzīts. Ja jūs to centīsieties parādīt ar rituālu, simbolu vai ticības apliecinājumu palīdzību, jums neizdosies aizkustināt jūsu līdzcilvēku dvēseles. Ja, savukārt, ar saviem darbiem jūs dosiet mīlestības piemēru, mans likums tiks atzīts un cienīts.

70. Pētiet manu Vārdu, jo tajā jūs dzirdēsiet Tēva balsi, kas caur jūsu sirdsapziņu vienmēr rādīs jums ceļu un ļaus jums ieraudzīt pilnību, ko jūs pakāpeniski sasniegsiet, sekojot tam.

71. Tāpat kā jūs pētāt cilvēka ķermeni un brīnāties, redzot to, kas ir tikai cilvēka ārējā forma, tāpat jums jāiedziļinās dvēseles apcerēšanā un pētīšanā, jo tikai tā jūs atzīsiet tās lielumu.

72. Cīnieties, un pat ja jūsu cīņa ir sīva, jums nedrīkst apnikt liecināt par manu patiesību. Dariet labu, pat ja jums tāpēc jāupurējas. Jūsu uzdevums ir glābt savus līdzcilvēkus.

73. Es dodu jums savu svētību un piedošanu.

Mans miers lai ir ar jums!

Mācība 180

(sniegts Otrā pasaules kara laikā)

1. Es dodu jums gaismu, lai jūs izprastu manu vārdu un saprastu manu mācību, mīļie mācekļi.

2. „Darbiniekam” jāturpina apstrādāt un apstrādāt lauku, kurā viņam ar ticību un vēlmi ievākt bagātīgu ražu jāiesēj sēkla. Bet Meistars jums saka: pievērsiet uzmanību tam, lai izvēlētos piemērotu augsni, lai sēkla nesabojātos un jūs vienmēr novāktu augļus, kas atbilst mīlestībai, ar kādu esat apstrādājuši savu zemi.

3. Jūs visi varat būt „strādnieki manos laukos”; taču vispirms ir nepieciešams sajust un saprast šo misiju. Šī mācības mērķis ir noņemt neziņas tumšo acu saiti un pamudināt „klibos” iet, tādējādi parādot viņiem, ka Es esmu vienīgais Dievs, kuram viņiem jākalpo. Tāpēc Es jums saku: Es jūs sagatavoju, lai jūs būtu paraugs citiem, jo jūs esat atvēruši acis uz Gaismu un pazemīgi atzinuši, ka bijāt neziņā. Es caur jums arī sēšu un novāksiu manas žēlsirdības augļus.

4. Jūsu līdzcilvēki jums jautās, kā jūs esat saņēmuši šo mācību, kā norisinājās Mani atklāsmju pasākumi un kāpēc jūs sekojat šim ceļam. Uz katru jautājumu jums jāatbild ar absolūtu patiesību. Jo, ja jūs neturēsieties pie patiesības, jūs nebūsiet stipri un tiksiet sakauti. Tad sēkla neuzdīgs.

5. Es negribu, lai jūs paliktu ar tukšām rokām, nedz arī lai jūs savas cīņas beigās paliktu bez ražas, pēc tam, kad Es esmu jūs atdalījis no pasaules, lai jūs sekotu manam ceļam, un esmu jūs nosaucis par „maniem mācekļiem”. Nebūtu taisnīgi, ja jūs pļautu vilšanos un rūgtumu tikai tāpēc, ka neesat iemācījušies aizstāvēt Manu darbu, to pētot un izpētot, lai iegūtu pietiekamu spēku, dvēseles mieru un zināšanas, kas nepieciešamas, lai izturētu pārbaudījumus.

6. Mana mācība ir viena vienīga mācība, kas izteikta daudzveidīgās formās, lai jūs to varētu saprast, un kurai jums nav ko pievienot. Taču, lai gan tā ir likums, Es nevēlos to jums uzspiest, jo tad jūs nonāktu liekulībā, ārēji izliekoties, ka to ievērojat, kamēr jūsu sirds to pārkāpj.

7. Es esmu ielicis sirdsapziņu jūsu būtībā, lai tā būtu klātesoša visos jūsu ceļos, jo sirdsapziņa spēj atšķirt labo no ļaunā un pareizo no nepareizā. Vadoties pēc šīs gaismas, jūs nevarēsiet tikt apkrāpti, nedz arī jūs varēs saukt par neziņotājiem. Kā gan garīgais cilvēks varētu apkrāpt savu tuvāko vai mēģināt apkrāpt pats sevi, ja viņš savā būtībā glabā sava Radītāja gaismu?

8. Savulaik pie Jēzus piegāja kāds bagāts jauneklis un sacīja viņam: „Meistars, es ticu, ka esmu pelnījis to Valstību, ko Tu apsoli, jo es ievēroju Tavas mācības.” Jēzus viņam jautāja:

9. „Vai tu ievēro Likumu?” Un jauneklis atbildēja: „Jā, Kungs, es gavēju, labi izturos pret saviem līdzilvēkiem, nevienam nedaru ļaunu un daļu no savas mantas ziedoju tempļa uzturēšanai.”

Tad Jēzus viņam sacīja: „Ja tu vēlies Man sekot, atstāj visu, kas tev pieder, un seko Skolotājam.” Taču jauneklim pasaulē piederēja tik daudz, ka viņš nevēlējās šķirties no saviem bagātībām un izvēlējās šķirties no Kunga. Viņš domāja, ka pilda manu likumu, bet maldināja pats sevi.

10. Cik reižu Es jums esmu teicis: izrādiet aktīvu mīlestību pret tuvāko, aplieciniet šo tikumu, bet neuzpūstieties ar to, jo tad tā vairs nebūs žēlsirdība, un jūs sevi maldinātu!

11. Mācekļi: ja nevēlaties pieļaut kļūdas vai pārkāpumus, pārbaudiet savas darbības saskaņā ar savu sirdsapziņu. Un, ja ir kaut kas, kas to aptumšo, rūpīgi izpētiet sevi, un jūs atklāsiet šo traipu, lai varētu to labot. Jūsos ir spogulis, kurā varat paskatīties uz sevi un redzēt, vai esat tīri vai nē.

12. Garīgais cilvēks ir atpazīstams pēc saviem darbiem, kuriem, lai tie būtu tīri, jābūt sirdsapziņas diktētiem. Kas tā rīkojas, tas sajūtīs, ka viņš pamatoti sauc sevi par Manu mācekli.

13. Kas varētu Mani apmānīt? — Neviens. Es jūs nevērtēju pēc tā, ko jūs darāt, bet pēc *nolūka*, ar kādu jūs to darāt. Es esmu jūsu sirdsapziņā un aiz tās. Kā jūs varat domāt, ka Es nevaru zināt jūsu darbus un to motīvus?

14. Sagatavojieties cīņai, lai mans darbs netiktu apdraudēts jūsu sliktu darbu dēļ. Jo daudzos gadījumos tas, vai cilvēce atzīs vai neatzīs manu darbu, būs atkarīgs no jums.

15. Bet kas var iznīcināt Manu darbu, ja tas ir pati patiesība, ja tas ir nevainojams tīrums? Jūs gan ļoti labi varētu palaist garām iespējas nopelnīt nopelnus un pacelt dvēseli.

16. Ja kāds nepazīst manu patiesību, tad tādēļ, ka nav ar to nodarbojies un nav dzēris no šī avota, kas izlej savu kristāldzidro ūdeni visām lūpām, kas slāpst pēc mīlestības.

17. Patiesība, ko Es atklāju patriarhiem, praviešiem un taisnīgajiem, ir tā pati, ko Es jums šodien parādu. Jo mana mācība, ko jūs šodien saņemat, ir visu laiku likums, ar kuru Es esmu jums norādījis ceļu uz augšupvērsto attīstību, lai jūs turpinātu savu dzīves ceļojumu līdz galamērķim. Savā mācībā Es jums nekad neesmu teicis neko, kam nebūtu patiesam atbilstoša skaidrojuma. Taču, ja *jūs* sniegsiet atšķirīgus un sarežģītus skaidrojumus, ja jūs mainīsiet manu mācību vai sniegsiet kļūdainu

interpretāciju tiem, kam nepieciešams skaidrojums, jūs ievāksiet sliktu ražu.

18. Pievērsiet uzmanību tam, kā jūs nododat tālāk un kā jūs runājat. Saprotiet, ka jūs esat atbildīgi par ļoti lielu dāvanu.

19. Es esmu sēklas īpašnieks, jūs – strādnieki. Ja kāds ir slinks un nepilda savu uzdevumu – ja kāds novirzās no ceļa, tad nevainojiet Mani, kas jūs aicinu visur. Saprotiet, ka tam, kurš vēlas iegūt pestīšanu, ir jāpieliek zināmas pūles.

20. Redziet, Es vēršos pie jūsu sirdīm, lai jūs, sajūtot Mani, varētu teikt: „Meistars, es tevi sekos.”

21. Klausieties uzmanīgi: visos laikos cilvēces Tēvs ir izpaudis savu mīlestību caur vēstījumiem saviem sūtņiem. Šī mīlestība, ko jūs līdz šim brīdim cenšaties saprast un sajust, ir tieši tā pati, kas jūs vienmēr ir glāstījusi.

22. Es vēlos, lai jūs pabarotos ar šo gaismu, jo bez mīlestības jūs nenonāksiet pie Manis. Bez šīs spēka jūs nevarat aptvert Manu godību.

23. Mans vārds aizkustina jūsu sirds maigākās stīgas, lai jūs atmodinātos mīlestībai un saprastu, ka, ja jūs dzīvojat tikai tādēļ, lai iegūtu pasaules bagātības, un jums nav ne laika, ne telpas, lai sirds un dvēsele attīstītu savas spējas, tad tās savā attīstības ceļā neizpaužīsies.

24. Neļaujiet savai sirdij kļūt iedomīgai, jo tā simbolizē mūžības uguni, no kuras viss ir cēlies un kurā viss tiek atdzīvināts no jauna.

25. Gars izmanto sirdi, lai mīlētu ar ķermeņa starpniecību. Ja jūs mīlat tikai saskaņā ar matērijas likumu, jūsu mīlestība būs pārejoša, jo tā ir ierobežota. Bet, ja jūs mīlat garīgi, šī sajūta līdzinās Tēva sajūtai, kas ir mūžīga, pilnīga un nemainīga.

26. Visa dzīvība un viss radītais ir saistīts ar Garu, jo tam pieder mūžīgā dzīvība. Neierobežojiet sevi, mīliet Mani un mīliet viens otru, jo jums pieder tā Dieva dzirkstele – „Esamība”, kurai mīlestībā nav robežu un kura ir pats Dievs.

27. Saprotiet, ka viss, kas pastāv, ir domāts jums, tāpat kā viss saskaņā ar savu paredzējumu ir nepārtraukta cieņa un nemitīga godināšana Radītājam.

28. No visām būtnēm Es saņemu to augļus, taču viss no Manis saņem dzīvības dodošo spēku.

29. Es jums izskaidroju visus šos mācības vārdus, lai jūsu dvēsele vairs nebūtu jūsu maņu gūstekne — lai, kad jūs dosieties izplatīt manu mācību, jūs darītu zināmu, ka dvēsele, tāpat kā viss radītais, ir pakļauta attīstības likumam.

30. „Attīstība” — vārds, kas būs cilvēku lūpās, kad viņi kādreiz pievērsīsies dvēselei; jo tas nozīmē progresu, pacelšanos, pārveidošanos un pilnveidošanos.

31. Kad cilvēks beidzot būs brīvs no aizspriedumiem, lai vairs nepievērstos formām un neredzētu visu, kas viņu apņem, par lielāku par sevi pašu? Tad, kad viņš sasniegs gara brīvību.

32. Tagad jūs droši vien saprotat, ka, ja Es vienmēr esmu atklājies cilvēkiem gudrībā, tas notika, lai atbrīvotu dvēseles, kuras tur gūstā ierobežotās prāta spējas.

33. Arī šajā laikā joprojām ir cilvēki ar ierobežotu saprātu un bez iedvesmas. Lai gan cilvēkiem, ņemot vērā viņu attīstības līmeni, jau būtu jābūt gaišam un modram prātam, daudzi joprojām domā un dzīvo tāpat kā primitīvajos laikmetos.

Citi ir sasnieguši lielus panākumus zinātnē, taču tādējādi ir norobežojušies savā iedomībā un savtīgumā un uzskatījuši, ka ir sasnieguši zināšanu virsotni. Taču viņi ir apstājušies ceļā uz savu garīgo attīstību.

34. Jums, kas šajā laikā esat Mani uzklaušījuši un dzirdējuši, ka Manā mācībā pastāvīgi atkārtojas vārds „Gars”, Es saku, ka šī vārda ietvertā lielība un gaisma satricinās šo cilvēci, kad tā to kādreiz sapratīs.

35. Turpiniet arī turpmāk kļūt šīs žēlastības cienīgi, izrādot pareizi saprastu pazemību. „Pazemība” nenožīmē nožēlojamo stāvokli, ne arī materiālo nabadzību.

36. Saglabāiet morālo spēku, jo jūs esat nostiprinājušies kā tērauds uz kalēja āmura, izciešot šīs dzīves ciešanas.

37. Es redzu, ka jūs piekrītat savam aicinājumam. Ja jūsu pagātne bija mokoša, vairs nepievērsiet tai uzmanību. Aizmirstiet to un dzīvojiet mierā tagadnē. Neuzskatiet nākotni par briesmīgu, jo „rītdiena” esmu Es.

38. Visas manas pravietojumi piepildīsies, un šo jūsu mazo tautu cilvēce uzskatīs par „Apsolīto zemi”. Es parūpēšos, lai tās iedzīvotāju sirdīs valdītu miers un dvēseles tiktu apgaismotas. Citu tautu augstie valdnieki ieradīsies šeit un smelsies iedvesmu tās klēpī, lai valdītu ar mīlestību.

39. „Izraēlas pazudušās ciltis” ieradīsies, lai sapulcētos šajā zemē, ko esmu sagatavojis ar savu žēlsirdību, un sajustu manu mieru.

40. Jums jābūt gataviem, jo jūsu līdzcilvēki vērsīsies pie jums. Jūs nezināt, kā un kad, bet mans vārds piepildīsies.

41. Tāpēc Es aicinu jūs apvienoties, lai jūsu līdzcilvēki sajustu, ka viņi ir nonākuši Kunga tautas klēpī, kur viņi saņems to, kas ir mana griba.

42. Es jau iepriekš iepazīstinu jūs ar visiem nākotnes notikumiem. Attiecībā uz šīm „cilšu grupām” Es jums saku, ka tās, vadītas manas gudrības, ieradīsies šeit, lai saņemtu mantojumu, ko jūs esat saņēmuši. Tās

neieradīsies nejauši; bet ir nepieciešams, lai jūs būtu vienoti, lai jūs redzētu, kā piepildās mans vārds.

43. Otrajā laikmetā, kad imperators valdīja pār Palestīnu, tā bija sašķelta. Izraēlas tauta bija pagānu verdzībā un uz saviem pleciem juta tirānijas jūga smagumu.

44. Tieši tajā laikā Dieva Dēls nāca pie cilvēkiem.

45. Cik daudz sāpju bija šajā tautā un cik liels bija cilvēku egoisms! Bet viņi dzirdēja Manu vārdu, un tas bija kā balzams visām šīs atstumtās tautas brūcēm. Es remdēju tās slāpes pēc mīlestības, un tādēļ tie, kas Man ticēja, teica: „Tikai Nazarietis prot mīlēt.” Un tomēr Mani nepazīna.

Kad cilvēki piespieda Mani nest upuri, viņi Man jautāja: „Jēzu, kur ir tie, kas Tevi sekoja?” Tajā brīdī Es paskatījos uz Jeruzalemi un teicu: „Vēl nav pienācis laiks, lai sēkla dīgtu. Bet laiks nāks, un cilvēce tad iepazīs augli.” Un patiešām — pēc Manas aiziešanas Mani mācekļi devās ceļā un sludināja Manu vārdu.

46. Tagad Es jums saku: 1950. gadā parādīsies tie, kuri nepaklausīs maniem vārdiem, un viņi piespiedīs Mani atkal ciest upura nāvi, kas ir nepaklausība un nesaskaņa jūsu pašu vidū. Tad Es teikšu tāpat kā toreiz: „Es esmu ielikuši savu sēklu šajās sirdīs, un tā uzplauks, un no tās augļiem ēdīs tās tautas, kas iepazīs Manu Vārdu, kas ierakstīts Rakstos.”

47. Šis mantojums ir paredzēts jums. Atcerieties, ka savā ceļā jums vienmēr jāsēj labais.

48. Tuvojas dienas, kad kristīgā pasaule savās sirdīs koncentrēsies uz to, lai pieminētu traģēdiju, kas notika pirms apmēram diviem tūkstošiem gadu Golgātā. Tad daži apdomāsies, lai noskaidrotu, vai viņu dzīves rīcība ir saskaņā ar viņu sirdsapziņu, vai arī viņi ir bijuši vāji, sastopoties ar kārdinājumu.

49. Taču šis tauta, kas šobrīd Mani klausās, jūt, ka tai nav nepieciešams skatīties uz krustā sistā tēlu, jo tā saprot, ka tā asinis, kas tika izlietas Kalvārijas kalnā, joprojām darbojas cilvēku sirdīs. Jo tās tika “aplaistītas”, lai parādītu, kā pildīt misiju. Garīgajai tautai nav nepieciešams atkārtot šo traģēdiju; tas ir iemācījies pacelties garīgi, līdz sajūt un ierauga to krāšņumu, kas pastāv Garā. Tam, kurš, tāpat kā Tomass, ir šaubījies, Es esmu ļāvis ielikt savus pirkstus Jēzus brūcēs un redzēt Manu asinis, kas joprojām ir svaigas un kas kā neizsīkstošs avots turpina plūst mīlestībā un spēkā katrā dvēselē.

50. Es esmu jums teicis, ka Esmu jums tik tuvu, ka pazīstu pat jūsu slepenākās domas, ka Esmu visur, kur esat jūs, jo Esmu visuresošs. Es esmu Gaismā, kas apgaismo jūsu prātu ar iedvesmu vai gaišām idejām.

51. Es esmu jūsos, jo Es esmu Gars, kas jūs apdzīvina, un sirdsapziņa, kas jūs tiesā. Es esmu jūsu maņās un jūsu ķermenī, jo Es esmu visā radībā.

52. Arvien vairāk sajūtiēt Mani sevī un visā, kas jūs apņem, lai, kad pienāks brīdis atstāt šo pasauli, jūs pilnībā ieietu garīgajā dzīvē un jūsu dvēselē nebūtu nekādas satraukuma, ko varētu radīt iespaidi, ko atstāj maņu pasaule; un lai jūs vēl par vienu soli pietuvinātos Man, kas esmu bezgalīgas tīrības avots, no kura jūs mūžīgi dzersiet.

53. Jūs nezināt, cik daudz laika jums vēl ir, lai spertu šo soli. Tāpēc esiet modri, jo kārdinājums centīsies jūs paklupināt. Es jūs sagatavoju un apsolu, ka mana žēlsirdība būs gatava jūs izglābt no vētras. Es piedāvāju jums savu palīdzību, ja jums draud kritiens, jo Man nav neviena, kurš būtu vairāk vērts, nedz arī kāds, kurš būtu mazāk vērts. Es esmu Tēvs, un ikreiz, kad jūs ar nožēlu nāksiet pie Manis, Es jūs uzņemsu un dosu jums atalgojumu atbilstoši jūsu nopelniem.

54. Pārdomājiet un pārbaudiet savu dzīvi. Ļaujiet, lai jūs apgaismo jūsu gara gaisma. Es ļaušu jums atzīt savu garīgo progresu.

55. Pareizi interpretējiet Manu Vārdu, labi apzinoties, ka jāizpēta nav tā forma, bet gan tajā ietvertā jēga un mērķis, uz kuru tas jūs vada. Mani vēstītāji var pieļaut kļūdas; taču tas, kas nāk no Dieva, ir tīrs un nevar būt aptraipīts.

56. Es esmu jums nodevis sēklu, no kuras jums jāsavāc bagātīga raža. Nemiet Mani par paraugu un izplatiet dzīves ceļā mīlestību un žēlsirdību starp saviem līdzcilvēkiem. Tad cilvēce atzīs ticību un spēku, ko jūs esat ieguvuši.

57. Mēģiniet saprast mana darba jēgu tā, kā to saprata un interpretēja tie, kuri sekoja Man līdz pat galam.

58. Ja esat sagatavojuši savu sirdi kā svētnīcu, kurā gaidāt sava Tēva ierašanos, lai Viņš tajā sajustu jūsu mīlestības siltumu, tad jūs patiešām varat teikt, ka „lakstīgala” ir bijusi pie jums. Man apkārt ir vīrieši, sievietes un bērni, un visi ir kā putnēni uz dzīvības koka.

59. Jūs nepārtraukti esat klejojuši un zemes dzīlēs meklējuši noteiktu koku saknes, lai novērtētu to augļus, un bieži šajās saknēs esat atklājuši graužošu tārpu. Pēc tam jūs esat meklējuši Mani kalnos un ielejās — ar cerību dzirdēt tēvišķu vai vismaz draudzīgu balsi, kas jūs atbrīvotu no nenoteiktības un vadītu pa patiesības ceļu. Tagad, kad jūs dzirdat Manu vārdu, jūs pateicieties Man par to, ka Esmu jums ļāvis dzirdēt Manu mācību, kas jūs sagatavo pilnīgākai garīgai saziņai nekā tā, kāda jums ir pašlaik.

Šodien Man ir jāierobežo Mana gaisma, lai jūs Mani saprastu. Bet pienāks brīdis, kad jūsu dvēsele un prāts spēs tieši uzņemt Manu gudrību.

Šodien daudziem pietiek ar nedaudz gaismas un miera savā sirdī — bērniem ar maigu pieskārienu, nogurušajiem vecajiem ar bērnu mīlošo skatienu; jo tādējādi viņi sajūt gaismas staru savā nogurušajā un skumjajā sirdī. Bet pēc tam visi dosies ceļā, ilgojoties pēc gaismas, kas apgaismo viņu dzīves ceļu.

60. Ja šobrīd daudziem maniem bērniem jautātu, vai viņi vēlētos dzirdēt manas mācības, viņi atbildētu, ka nav tam cienīgi. Bet Es jums saku, ka neviens no maniem bērniem nav necienīgs, lai Mani dzirdētu. Visiem ir vajadzīgs Mans Vārds: taisnajiem, lai atspirdzinātos, dzirdot savu Dievu; neziņotājiem, lai mācītos un, pateicoties Skolotāja mācībām, sasniegtu savas dvēseles attīstību; grēciniekiem, lai, klausoties Tēvam, atjaunotos caur savu nožēlu.

61. Pie Manis nonāk balss, kas saka: „Nāc un redzi, cik vājš Es esmu uz zemes, cik aptraipīta ir mana dvēsele. Es zinu, ka Tu mīli mani un vari man piedot, ka Tu esi mans ceļvedis manā tumsā un atbalsts manā vientulībā. Nāc man palīgā, jo šīs stundas pārbaudījumos Es jūtu nāves cīņas sāpes.”

62. Kas tā runā uz Mani? Kas šādā veidā ļauj saviem saucieniem sasniegt Mani, ilgojoties pēc žēlastības? Varbūt sirds? Nē, tauta, tā ir cilvēce, kas nav aizmirsusi, ka Es esmu Mīlestība. Tā atzīst savu grēcīgumu un lūdz pestīšanu.

63. Es raudāju par jūsu aiziešanu jau no brīža, kad jūs pametāt garīgo dzimteni, lai dotos uz Zemi. Kopš tā laika tieši manas asaras un mana asinis ir piedevušas jums jūsu grēkus, un mana laipnā un mierīgā balss nepārtraukti ir jūs vadījusi jūsu dzīves ceļā. Mana ēna ir sekojusi jums visos ceļos. Patiesībā esmu bijis es, kurš jūs patiesi ir ilgojies, nevis jūs. Jo, kad jūs aizgājāt, jūs jutāties stipri un ticējāt, ka vairs neesat vajadzīgi pēc manas palīdzības. Jūsu ceļš bija brīvās gribas ceļš, jūsu maņas paplašinājās, lai ieelpotu un aptaustītu visu, kas jūs apņēma, un jums nācās ļoti dziļi krist, lai atkal vērstu savas acis uz Mani. Jau toreiz jūs atcerējāties, ka jums bija Tēvs, pie kura galda jūs sēdējāt. Tad jūs saucāt pēc sava Kunga; taču Es jau iepriekš biju jūs saucis un atgādinājis par jūsu klātbūtni pie mana galda. Es jūs meklēju kā tēvs, kurš redzēja savu bērnu aiziet, kad tas vēl bija mazs, ar nevainību sirdī un nezinot ceļu.

64. Ja jūs iedziļināties Manā Vārdā, jūs sapratīsiet, ka Tēva nodoms, kad Viņš jūs sūtīja uz šo pasauli, lai jūs ietu pa tās ceļiem, kas pilni ar briesmām un kārdinājumiem, nebija tāds, lai jūs tajos apmaldītos. Jo tie jau iepriekš bija izveidoti tā, lai jūs tajos saņemtu nepieciešamās mācības dvēseles attīstībai, lai sniegtu jums pieredzi, kādas jums trūka, un, visbeidzot, lai ļautu jums atgriezties pie Manis pilniem ar gaismu.

Kad jūsu gars izplūda no Manis, tas bija kā dzirkstele, kuru vējiem bija jāpārvērš liesmā, lai, atgriežoties pie Manis, jūsu gaisma saplūstu ar Dievības gaismu.

65. Es runāju ar jums no jaunā kalna virsotnes. Tur Es jūs gaidu, un patiesi, Es jums saku: jūsu ierašanās dienā šajā valstībā notiks svētki. Jūs tur nonāksiet pa sāpju ceļu, tādējādi attīrot savus pārkāpumus — ceļu, ko ne Es iezīmēju, bet ko radīja cilvēks. Šo ceļu jūs lika iet arī Man. Taču kopš tā laika upuru un sāpju ceļš ir pagodināts ar Manu Asinīm.

66. Klausieties bezgalībā manas balss skaņā, tāpat kā jūs dzirdat zvana skaņu.

67. Atcerieties, ka ir tiesas laiks; jo patiesi, Es jums saku, katrs pārkāpums tiks izpirkts. Pati zeme pieprasīs atskaiti par to, kā cilvēks ir ļaunprātīgi izmantojis to un tās dabas valstības. Viss, kas ir iznīcināts, pieprasīs no jums atbildību un tādējādi ļaus cilvēkiem saprast, ka Radītājs viņus ir radījis ar mīlestības nolūkiem un ka tieši tā pati vienīgā griba, kas varētu viņus iznīcināt, par viņiem rūpējas, viņus sargā un svētī.

68. Vai dvēsele vispār var mierīgi atstāt šo planētu, ja tas, ko tā ir apgānījusi un iznīcinājusi, to aicina, lai pieprasītu atbildību? Tie ir tie, kuriem bija jārada pasaule, kurā sirdsapziņas pārmetumi, materiālisms un sekas, ko rada dzīve, nepakļaujoties maniem likumiem, ir kā tumši miglas mākoņi, kuros viņi, pilni sāpju, kļīst apkārt, līdz viņos iestājas gaisma, lai viņi sāktu atjaunot visu, ko ir iznīcinājuši.

69. Lai viņiem palīdzētu, Es saku: Lūk, šeit Meistars atkal ir savu mācekļu vidū.

70. Šodien Es nāku, lai iedegtu ticību tajos, kuri uz Īsu brīdi ir zaudējuši drosmi.

71. Kad Esmu atnācis pie jums, Es atnāksu arī pie visiem tiem, kas vēršas pie Manis. Mana mīlestība, mana gaisma ir domāta visiem.

72. Kad Kunga atklāsme notiek pie Viņa mācekļiem, jūs savā dvēselē izjūtat bezgalīgu priekā, un pat ja mana atklāsme ir īsa, jūs izrādāt apmierinātību.

73. Es vēlos, lai jūs varētu izjust to mieru un prieku, ko piedzīvojat, kad Mani dzirdat, arī tad, kad Mani meklējat lūgšanā, lai jūsu domas, ikreiz, kad sasniedzat šo iekšējo pacilātību, būtu kā auglību nesoša rasa, kas krīt uz neauglīgajiem laukiem.

74. Kamēr pasaule ir nemierā, haosa ēna klājas pār tautām un karš satricina cilvēci, Es dzirdu tos, kas saka: „Ja Dievam nekas nav neiespējams — kāpēc tad Viņš neaptur karu un nerada jaunu pasauli, kas pilna miera?” Bet Es jums saku, ka tāpat kā cilvēkā ir karš, tāpat tajā ir arī miers. Katram

cilvēkam piemīt stingra un gudra sirdsapziņa, un tās dēļ viņš spēj izvēlēties ceļu, kas viņam ir noderīgs.

75. Pasaulē jau ir uzliesmojusi jauna cīņa. Veselas nācijas cīnās, lai uzvarētu savus ienaidniekus. Citas tiecas pēc pārākuma, lai pakļautu tautas un turētu tās verdzībā, bet vēl citas — lai pierādītu, ka viņu rase ir visaugstākā no visām; taču savā aklumā tās neredz bezdibeni, kas gaida visus.

76. Ļaujiet savām domām šajā tumsas un apmulsuma gaisotnē izlauzties cauri kā gaismas staram. Ar tām jūs palīdzēsiet saviem līdzcilvēkiem pārbaudījumu brīžos domāt skaidri. Tādā veidā jūs izpildīsiet misiju, ko Es jums esmu uzticējis.

77. Esiet stipri, lai savaldītu savas kaislības, tad jūs nepievienosieties ne vienai, ne otrai pusei. Jūsu sirdij jādeg ar līdzjūtību un brālību pret *visiem* un iekšēji jāpiedalās ciešanās un grūtībās, kas nomoka šo cilvēci. Tādējādi jūsu sirds sirdspuksti saskaņosies ar manējiem.

Viss labais, ko jūs darāt, tiks atalgots. Vai jūs neuzskatāt, ka miera iestāšanās starp cilvēkiem būtu atlīdzība par jūsu lūgšanām?

78. Redziet, Es no jums neprasu nekādu upuri. Es jūs neaizsūtu sludināt starp tām neierobežotajām pūlēm; Es jūs neizdodu pagānu rokās. Tagad pietiek ar to, ka jūs attīrāt savas domas, lai ar tām apgaismotu savu līdzcilvēku ceļu.

79. Cīnieties, lūdzieties, esiet modri, lai kārdinājums, kam piemīt spēks parādīties jums vispievilcīgākajās izpausmēs, neatturētu jūs no jūsu labiem nodomiem un neatturētu no pienākumu pildīšanas. Mācieties cīnīties ar to un to uzvarēt. Neguliet, jo tas cīnīsies līdz pēdējam brīdim.

80. Jūsu cīņa ir lielāka, nekā jūs varat iedomāties, jo šis pretinieks ir neredzams. Jo bieži vien jūs viņu meklējat visdažādākajās vietās, taču patiesībā viņš slēpjas jūsos pašos, jūsu jūtās un kaislībās. Šai cīņai nav labāka ieroča kā lūgšana.

81. Tēvs jums ir devis savus padomus. Lai gan katra mācību runa ir atšķirīga, tomēr tās būtība, jēga un mērķis ir viens un tas pats: dāvināt jums manu mīlestību un norādīt ceļu uz pilnību, kas jums dos pestīšanu.

82. Atceres dienās pat viscietākā sirds jūt Manu klātbūtni. Bezgalībā nepārtraukti skan dievišķā zvana skaņa, kas paziņo par šo jauno laiku. Bet cik kurla ir šīs cilvēces sirds!

83. Kad cilvēki beidzot atmodīsies un, ilgojoties pēc Maniem vārdiem, nāks pie Manis, jau būs par vēlu, jo Manis vairs nebūs. Tad viņi varēs saņemt vienīgi liecību par Manu atklāšanos. Daudzi sūdzēsies par sevi, ka nav meklējuši Mani vietās, kur Es atklājos, un nav dzirdējuši Manu balsi.

84. Šajā laikā cilvēci piemeklēs lielas pārbaudījumi. Visās pasaules vietās atskanēs sūdzības. Iemesls tam ir tas, ka dvēseles ir nākušas uz Zemi, lai novāktu to augļus, ko tās sējušas citos laikos; jo neviens neizvairās no Manas taisnības. Es vairs nebūtu pilnīgs, ja jums to neparādītu, ja neļautu jums novākt jūsu darbu augļus. Taču Es cilvēkus stiprinu arī ar šīs vēsts gaismu. Katrā ausī nonāks ziņa par Manu atgriešanos, par mācībām, ko Es atstāju cilvēcei. Mani mācekļi dosies ceļā, lai slimajiem nestu dziedinošo balzamu; viņi būs krusta nesēji tiem, kurus nomāc viņu krusta nasta. — Es bieži atkārtāju šos norādījumus jums, lai jūs tos neaizmirstu pēc Manas aiziešanas.

85. Modieties un lūdzieties, lai jūs būtu stipri. Bet lūdzieties ar Garu, lai jūs varētu sasniegt pilnīgu sarunu ar Kungu un gūt no tās prieku. Ja redzēsiet, ka tas, ko lūgšanas brīžos esat saņēmuši iedvesmas ceļā, ir kļuvis par realitāti, tas būs pierādījums tam, ka jums ir bijis garīgās sarunas brīdis ar Meistaru.

86. Pilnveidojiet savu veidu, kā jūs Mani meklējat un lūdzaties. Atcerieties: ja Mans Vārds vairs nebūs dzirdams jūsu sapulču telpās, baznīcu vīri dosies ceļā, lai jūs atgūtu, viņi mēģinās jūs atkal piesaistīt. Vai jūs tad spēsiet aizvērt acis pret šo Gaismu un atstumt malā uzdevumu, ko esat saņēmuši, lai tā vietā apmierinātos ar kāda rituāla veikšanu?

87. Nebīstieties, ja Es reizēm runāju par to, ka jūs tiksiet apmeloši un vajāti. Es jums tikai saku, ka, ja jūs pildīsiet Manu Dievišķo Likumu un ievērosiet zemes likumus, jums nav ko baidīties.

88. Pierādiet jau tagad, ka šajā laikā jūs neesat veltīgi klausījušies Jēzu, ka — ja Es jūs saucu par „mācekļiem” — jūs protat šo titulu nēsāt ar cieņu. Redzot jūsu rīcības patiesumu un tīrību, pat visstūrgalvīgākais paklausies. Kad pasaulē pienāks laiks, kad notiks sadursmes starp reliģiskajām mācībām un uzskatiem, kad cilvēki visvairāk pretojās manas garīgās mācības sludināšanai, brīnumi, ko Es jums piešķiršu, būs vislielākie, un šie pierādījumi liks pasaulei drebēt.

Mans miers lai ir ar jums!

Mācība 181

1. Jūs, klausītāju pūļi, nāciet pie Gaismas, uz dažiem mirkļiem aizveriet fiziskās acis un ar garu skatieties uz manas klātbūtnes spožumu, kas nāk pie jums. Tā ir dievišķā mīlestības un gudrības gaisma, ko Es gribu jums dāvināt kā apgērbu. Tā ir gaisma, kas izkļiedē neziņas, fanātisma un jaunuma tumsību.

2. Šajā dienā, ko esat veltījuši fiziskai atpūtai un dvēseles kopšanai, Es jums sniedzu Savu mācību. Tā ir septītā diena, kurā jūs atpūšaties no nedēļas grūtībām, kurā novācat sava darba augļus un krājat spēkus, lai turpinātu savu ceļu.

3. Uztveriet šo dienu kā jūsu attīstības septītā posma simbolu — to, kurā atvērsies pēdējais zīmogs, kurā jūs atpūtīsieties pēc garā dzīves ceļojuma.

4. Daudzi domā, ka mana Gaisma nāk uz leju tikai tajās vietās, kur izpaužas mans Vārds; bet patiesībā mana garīgā klātbūtne ir ar visiem. Tāpēc Es gaismu, ko Es jums sūtu, esmu nosaucis par Vispārējo Staru. Jo tajā pašā brīdī, kad tā caurstaro balss nesējus, to dažādos veidos sajūt visas radības. Jā, tauta, tā kā Es esmu visvarens un visuresošs, Es atklājos dažādās formās, kas visas ir garīgas. — Ja jūs Otrajā laikmetā redzējāt Mani kā cilvēku, tas notika tādēļ, ka Es centos sasniegt jūsu sirdis. Bet tagad jūs “redzat” Mani nākam garīgi, jo tā ir jūsu dvēsele, kuru Es vēlos apgaismot.

5. Jūs esat Mani saukuši par „Glābēju”, un jūs turpināsi Mani saukt par „Glābēju”, jo Es novirzu jūs no jaunajiem ceļiem.

6. Nelādējiet pārbaudījumus, kas nomāc jūs un visu cilvēces dzimumu. Nesakiet, ka tie ir Dieva sods, dusmas vai atriebība, jo tad jūs zaimojat. Es jums saku, ka tieši šie pārbaudījumi cilvēci arvien tuvāk ved uz glābjošo ostu.

7. Nosauciet tās par taisnību, izpirkšanu vai mācībām, tad tas būs pareizi un atbilstoši. Dusmas un atriebība ir cilvēciskas kaislības, kas raksturīgas tādām būtnēm, kuras vēl ir tālu no dvēseles miera, harmonijas un pilnības. Nav taisnīgi, ka jūs manai mīlestībai pret jums, kas nosaka visus manus darbus, piešķirat vulgāro nosaukumu „sods” vai necienīgo nosaukumu „atriebība”.

8. Atcerieties, ka jūs brīvprātīgi esat devušies pa ērkšķainiem ceļiem vai tumšās bezdibenīs un ka neesat ieklausījušies ne manā mīlošajā aicinājumā, ne savas sirdsapziņas balsī, tāpēc bija nepieciešams, lai sāpes nāktu jums palīgā, lai jūs pamodinātu, apturētu, atgrieztu pie prāta un ļautu atgriezties uz patieso ceļu.

9. Bija nepieciešams pieļaut, ka tumsā klāteso sāpes un ka miers mīt gaismā, lai jūs brīvprātīgi varētu izvēlēties to garīgo stāvokli, pēc kāda tiecaties.

10. Kad Es redzu, ka jūs ļaujat sāpēm sevi uzvarēt un ka, tā vietā, lai no tām gūtu mācības, ko ietver katrs pārbaudījums, jūs apmierinieties ar raudāšanu, lāstīšanu vai vienkārši gaidīšanu uz nāvi kā jūsu ciešanu beigām, tad Es jums tuvinos, lai mīlestībā uzrunātu jūsu sirdi, sniegtu tai mierinājumu un cerību un stiprinātu to, lai tā pārvarētu pati sevi, savu vājumu un ticības trūkumu un varētu triumfēt pār pārbaudījumiem; jo šajā triumfā slēpjas miers, gaisma un garīgā laime, kas ir patiesā laime.

11. Tāpēc Es esmu atnācis, tauta, lai izkļiedētu bezgalīgo nakti, kas jūs apklāja, un dāvinātu jums jaunu, spožu dienu. Mans Vārds paveiks brīnumu, izkausējot jūsu sirds ledu, lai tā sāktu sajust garīgo un sāktu pukstēt par visu labo. Mans Vārds atvērs cietuma slēdzenes, kurās jūsu dvēsele jutās ieslodzīta. Taču jūsu uzdevums ir paveikt otru brīnumu: ar savu darbu nopelniem sasniegt mieru un pacelšanos.

12. Cik tālu tad būs ceļi, uz kuriem jūs esat savainojuši savas kājas, atstājot asins un asaru pēdas, un kur esat izdzēruši ciešanu kausu līdz pašām malām!

13. Mana dievišķā vēlēšanās ir jūs glābt un vest jūs uz gaismas, skaistuma un mīlestības pasauli, kur jūs priecīgi virzīsieties uz priekšu, pateicoties dvēseles pacelšanai, jūtu augstsirdībai un pilnības ideālam. Bet vai jūs šajā dievišķajā vēlēšanā neatpazīstat manu Tēva mīlestību? Neapšaubāmi, tas, kurš to tā nesaprot, ir akls.

14. Daži apgalvo, ka spēj Mani aptvert ar savu prātu, domājot, ka tādā veidā var Mani izprast. Citi, kas ir vēl nenobriedušāki un materiālistiskāki, vēlas Mani redzēt cilvēka veidolā, lai Man ticētu, nedomājot par to, ka viņu būtībā pastāv augstāks prāts, ar kura palīdzību viņi var Mani saprast, sajust Manu klātbūtni un Mani redzēt. Bet šis prāts var izpausties tikai caur ticību un garīgumu.

15. Cik daudz prieka manam Garam sniedz tie mācekļi, kuri patiesi tiecas pēc pacelšanās; jo šie — lai gan pasaules acīs viņi ir nenozīmīgi un muļķīgi — spēj sajust Manu klātbūtni savās sirdīs, interpretēt vai saprast Manas iedvesmas un piekrist tam, ko viņiem piešķir Mana griba.

16. Esiet tādi kā viņi, lai jūs visi sajustu Mani un priecātos par Maniem labumiem, jo Es esmu šeit visiem. Redziet: pēc tam, kad Es ar savu mācību esmu pavēris ceļus, Es vēršu savu skatienu uz jums, jūs, nelielais sirdišu pulciņš, kas pieder pie jaunākajiem, kuri šajā laikā ir aicināti sekot Maniem pēdām.

17. Šis Gaismas vārds, ko Es jums nododu, ir garīgā maize, ar ko Es jūs baroju Trešajā laikmetā. Visi mani bērni savās ticības pārliecībās ilgojas pēc šīs barības — vieni pēc tās ārējās formas, citi — pēc tās jēgas. Es visus uzņemu ar mīlestību un visiem piešķiru savu žēlastību.

18. Es teicu saviem apustuļiem Pēdējās vakariņās: „Nemiet maizi, tā ir mana miesa. Nemiet vīnu, kas ir mana asinis, un pēc manas aiziešanas jums jāatceras šis mācījums.”

19. Tagad Es jums saku: nemiet manu vārdu, kas ir mūžīgā dzīvība, un saglabāiet tā jēgu. Atcerieties to pašu pēc 1950. gada, kad to vairs nedzirdēs, un barojieties no tā. Tāpat kā mani mācekļi prata sakārtot savu dzīvi, vadoties pēc maniem mācījumiem, un tos pazemīgi izplatīja, tādiem jābūt arī jums, lai jūs visiem izsalkušajiem nestu šo dvēseles maizi. Jo ir rakstīts, ka mans vārds nepazudīs un tiks dzirdēts visā cilvēces ģimenē.

20. Es jums esmu teicis: klausieties manu vārdu, un jūs tā būtībā atradīsiet Dieva žēlastības maizi. Es jums esmu teicis: ilgojieties pēc Tēva mīlestības, jo viss nepieciešamais jūsu dzīvei uz zemes jums tiks dots papildus.

21. Par šo sēklu jums būs jāatbild Man, jo Es to jums esmu uzticējis visos laikos. Kurš var par sevi teikt, ka ir izpildījis savu uzdevumu un ka ir brīvs no jebkāda trūkuma?

22. Mīlēt savu tuvāko ir jūsu aicinājuma augstākais uzdevums. Izplatiet to darbos, vārdos un pat domās; jo ar mīlestību nosūtīta doma nes mierinājumu jūsu līdzilvēkiem.

23. Es gribu, lai jūs iemācītos piedot. Es aicinu jūs uzņemties Manu mīlestības krustu un sekot Man. Es dzirdu un pieņemu to, kurš Man sirdī saka: „Kungs, es gribu sekot Taviem soļiem.”

24. Taču vienlaikus Es jums jautāju: kurš būs tas, kas Mani nodos šajā Trešajā laikmetā? Izpētiet sevi, un jūs Man atbildēsiet, kad būs pienācis laiks.

25. Tas, kurš nepilda Manu likumu, kurš Mani noliedz, kurš jebkādā veidā apgāna vai aptraipa Manu darbu, tas būs tas, kurš Mani nodos pūlim, kurš ar saviem darbiem kliedz: „Krustā Viņu!” Jo viņa rīcība liks cilvēkiem jautāt: „Vai tie ir Meistara mācekļi? Vai tie ir tie, kas dzirdēja Viņa vārdu?”

26. Mīliet cilvēkus, neizpaužiet savus labos darbus — ar to pietiks, lai jūs būtu Trešā laikmeta apustuļi.

27. Šodien Es esmu klātesošs pasaulē, cilvēku vidū, un Es viņiem saku: Par ko jūs Mani apsūdzat? Es esmu teicis patiesību, esmu ieteicis labo, esmu izpildījis savu solījumu atgriezties. Es nenoliedzu to, ko Es jums teicu

Otrajā, jo Es esmu patiesības paraugs. Es joprojām nesu smago krustu, un tieši cilvēks ir tas, kas ievaino Manu ķermeni.

28. Atcerieties, ka toreiz Dieva Dēls tuvojās cilvēkiem, bet tie Viņu nesaprata. Taču šodien jūs beidzot varat Mani saprast.

29. Es joprojām esmu krustā sist, jo esmu sadalīts gabaliņos katra no jums veidolā. Sakiet man: vai es nevaru just jūsu pašu sāpes? Kāpēc tad *jūs* mani nejūtat?

30. Es atkal tiek upurēts. Kuri šajā laikā Mani krustā sist? Kuri Mani apsaukā: „Ej tālāk!”

31. Mans skatiens ir caururbjošs un vienlaikus mīlošs. Ja no tā izplūst asara, tā nekrīt uz zemes, bet iesūcas jūsu dvēselēs. Es vienmēr būšu kopā ar jums. Pasaule joprojām Mani vajag.

32. Nāks laiks, kad jūs sajūtīsiet brālību, ienākot manu domu svētnīcā.

33. Tur, no kurienes Es nāku un kurp Es eju, jūs pašlaik nevarat doties. Bet pienāks diena, kad jūs nonāksiet Manā klātbūtnē un atpazīsiet Mani pēc šiem vārdiem. Tad jūs redzēsiet nāves uzvarētāju, kurš ar savu upuri jums dāvāja mūžīgo dzīvību. Jo Es esmu augšāmcelšanās un dzīvība, Es esmu mierinājums, kas meklē katru skumjo dvēseli, lai tai dāvātu mieru.

34. Šī gaisma, ko Es šobrīd izstaro uz jums, lai būtu miers un morāle nākamajām paaudzēm.

35. Patiesi, Es jums vēlreiz saku: Es ciešu visos, kas cieš. Cilvēku izsalkums un slāpes pēc mīlestības ir arī mana Gara izsalkums un slāpes. Es ciešu viņos, un Es tiek caurdurts viņos. Taču mana mīlestība jums saka: mācekļi, esiet stingri, jo pie jums nāks liekuļi, farizeji un pagāni un jautās, vai esat mani atzinuši un vai mani mīlat. Šo jautājumu priekšā jūs baidīsieties, un, ja būsiet vāji, teiksiet tāpat kā tas apustulis: „Es nekad neesmu pazinis to galilejieti.”

36. Neaizmirstiet, ka jūsu atalgojums nav šajā pasaulē. Ja jūs tiksiet aizskarti manā dēļ, nezaudējiet drosmi. Piedodiet un mīliet, esiet mani mācekļi.

37. Neveidojiet krusta zīmi ārēji, jo Es pats karājos krustā jūsos.

38. Es darīšu sevi jūtamam sirdsapziņā visiem tiem, kuri atzīmē manu dievišķo ciešanu laiku ar pagānu un pasaulīgām svinībām, un panākšu, ka viņi izjūt nožēlu, ka viņu sirdis pukst un raud. Es pieņemsu viņu nožēlu, jo nekad nebūs par vēlu atvērt acis patiesībai.

39. Attīrieties no grēka un mīliet viens otru, lai jūs noņemtu Jēzus ķermeni no krusta un jūsu sirds būtu Viņa apbedījuma audums.

40. Atzīstiet, ka mans solījums ir piepildījies: „Templis” tika sagrauts, un Es to atjaunoju trīs dienu laikā. Tagad ir uzcelta garīgā svētnīca, kurā mīt Kungs.

41. Es satiku dievbijīgu sievieti, un, redzot, ka viņa raud, Es viņai jautāju: „Kāpēc tu raudi?” Un viņa atbildēja tāpat kā toreiz: „Es raudu, jo Meistars ir pazudis. Es devos meklēt Viņa miesu, bet Viņa tur nav.” Tad Es viņai teicu: „Pacel skatienu un saproti, ka Meistars ir pie tevis.”

42. „Ej un saki saviem brāļiem un māsām, lai viņi pulcējas, jo Meistars viņus pārsteigs, un ka Es parādīšu mūžīgo dzīvi tam, kurš spēj Mani sajūst savas ticības dēļ.”

43. Mīļie mācekļi, jūs šobrīd skatāties uz Mani ar savas ticības skatienu, jo Es esmu iemiesojies šī vārda būtībā, cilvēka iedvesmā. Bet Es atklāju arī to Tomu, kurš ielika savus pirkstus Manās brūcēs, lai varētu ticēt. Šodien jūs nevarat pieskarties Manam ķermenim, jo Es esmu neaizskarams. Vairs nav laiks, kad jūs varat Mani pieskarties.

44. Es esmu nācis pie jums Garā, un pienāks laiks, kad jūs ar sirdi un Garu pieņemsiet manu mācību. Es, , matērijas, kārdinājumu un nāves uzvarētājs, esmu iesoļojis pat tumsas alās un esmu ienesis gaismu to dvēselēs, kas apdzīvoja šo pasauli un pārgāja uz citu dzīvi. Saistīti ar sirdsapziņas pārmetumu un pašpārmetumu ķēdēm, Es esmu ļāvis viņiem ieraudzīt Manas godības gaismu un esmu viņus atbrīvojis. Jo, lai gan Es dzīvoju gaismā, Es nolaižos arī bezdibenī, kur dvēseles attīrās, jo Es esmu augšāmcelšanās visiem.

45. Esiet uzticīgi liecinieki šiem atklājumiem. Sajūtiert tos un atcerieties tos ar dievbijību, lai jūs varētu ielikt to sēklu auglīgā augsnē.

46. Patiesi, Es jums saku: šī paaudze nepazudīs, pirms mans mācījums nebūs kļuvis zināms.

47. Jūs tiksiet nepareizi saprasti un nosodīti; taču Es jums saku: nebaidieties no izsmiekla, pat ne no miesas nāves. Nevienš nespēs jūs nogalināt, jo Es esmu ar jums. Pēc šīs cīņas pasaule iepazīs garīgo prieku, ko sniedz saruna ar Tēvu. Miers nāks pie tautām, jo tās, mainot savu domāšanu, sekos maniem mācījumiem. Esiet uzticīgi mācekļi, atcerieties, ka Es esmu jums devis pietiekami daudz laika un iespēju, lai iepazītu pasauli. Ko gan jūs no tās varat gaidīt?

48. Ja materiālā ziņā jūs esat vāji, tomēr garā jūs esat stipri. Jūs esat sapratuši cilvēciskās dzīves jēgu, un tagad cenšaties izprast garīgās dzīves nozīmi. Kurš no jums nav sajutis sevī dāvanas, ko Es viņam esmu devis? Ticiet Man, lai jūs varētu iekļūt neredzamajā un stiprināties; jo jums joprojām ir jācīnās ar sevi.

49. Es esmu jūs atmodinājis jaunai dzīvei, jo jūs bijāt miruši. Es esmu jums atklājis savu godību, esmu izrotājis jūsu dvēseli ar mana Vārda gaismu. Saglabājiert šo žēlastību un sajūtiert, ka pie jums nāk patiesā dzīve.

50. Tagad piedodiet un mīliet tos, kuri, iespējams, jūs ir aizvainojuši, un domājiet, ka šis aizvainojums nebija vērsts pret jums, bet gan pret Mani, kurš esmu katrā no saviem bērniem. Ja *Es* visiem piedodu — kāpēc tad *jūs* nevarat piedot? Tāpēc, ka miesai piemīt savtīgums un iedomība! Bet kurp dodas jūsu miesa? Tur, kur tā saplūst ar elementiem, no kuriem tā ir veidota, kamēr dvēsele turpinās dzīvot, lai atbildētu par visiem saviem darbiem, ko tā ir izdarījusi, izmantojot savu fizisko apvalku, kamēr Radītāja bezgalīgā gaisma gaida, lai saplūstu ar bērnu mīlestības apskāvienā.

51. Kurš gan šajā brīdī nevēlētos būt cienīgs saņemt šo atalgojumu?

52. Mācekļi, Es vēlos, lai jūs šajā laikā izjustu to prieku, ko piedzīvoja tie, kuri redzēja, kā Es uzkāpu debesīs. Mana parādīšanās mācekļu priekšā notika, lai izpildītu solījumu, ko Es viņiem devu dienu pirms upurēšanās nāves. Toreiz Es viņus mācīju par dvēseles dzīvi un par to, ko nozīmē fiziskā nāve. Viņi nesaprata, un tāpēc Man bija jāpaziņo viņiem, ka Es atgriezšos kā garīga būtne, lai apstiprinātu visu, ko Es viņiem biju teicis. Kad Es tad — jau kā garīga būtne — atrados starp mācekļiem un viens no viņiem ielika savus pirkstus Manās svaigajās brūcēs, Es viņiem teicu: „Es vienmēr būšu kopā ar jums un atnāksu kā Svētā Gara gaisma.”

Kad viņi grasījās pielikt galvas pie Skolotāja krūtīm, Jēzus tēls pazuda, jo pierādījums, ko Es viņiem biju devis par savu patiesību, bija pietiekams. Es apsoliu atgriezties pie cilvēkiem „uz mākoņa”, un šie mācekļi no savas garīgās mājvietas arī bija liecinieki manu vārdu piepildījumam, un *jūs* savā pasaulē esat redzējuši, kā šis solījums ir kļuvis par realitāti. Šī ir augšāmcelšanās, ko Es jums šajā laikā esmu atklājis.

53. Es jums atstāju savu mieru. Saglabāiet manu mācību un ļaujiet tai jūs vadīt, lai jūs neapmaldītos tumšajos ēnos. Pēc 1950. gada jūs ieiesiet manas dievišķās iedvesmas svētnīcā, lai dotos mācīt šo Labo Vēsti, kā to darīja jūsu brāļi, mani apustuļi, Otrajā laikmetā. Jūs redzēsiet, kā uzplaukst mana tīrā mācība, kas ir brīva no rituāliem, tradīcijām un iedomības. Jo man nav vēlmes pēc materiālām baznīcām, bet gan pēc manu bērnu sirdīm, lai tās pārvērstu par patiesu svētnīcu, kurā mīt Jēhovas mīlestība.

54. Ko jūs šodien nesat manā priekšā? Kāpēc jūs raudājat, lai gan Es esmu jums devis savu mieru un ļāvis jums sajust manu mīlestību un maigumu? — Jūs klusējat, atbildot uz manu jautājumu. — Es esmu jūs piepildījis ar žēlastību, taču jūs jūtat, ka neesat pratuši to izmantot. Tāpēc jūsu sirdīs ir sāpes. Bet kas ir tas, kas jūs attur no uzdevuma izpildes? Pasaule, kurā jūs dzīvojat, ir pārbaudījums, un jo vairāk jūs attīrīsieties, jo brīvāki jūs jutīsieties. Jūsu pagātnes parādi vairs ne slogos jūsu dvēseli, un jūs varēsiet garīgi attīstīties.

Nebaidieties no nabadzības. Ja pasaule jūs atbrīvos no jūsu mantām, ja tā pieprasīs jūsu īpašumu, tad atdot to, un jūs neko nezaudēsiet. Baidieties no tā, kurš vēlas atņemt jums mieru — no tā, kurš mēģina iznīcināt jūsu ticību. Jo šīs mantas ir ne tikai *jūsu* dārgums, bet tās pieder arī tiem, kurus esmu uzticējis jūsu aprūpē. Tā ir līdzeklis, ar kura palīdzību Es jums dāvināšu pestīšanu kopā ar tiem cilvēkiem, kurus Es esmu uzticējis jūsu aprūpei.

55. Pie Manis nonāk Marijas, mīlošās un nesavtīgās Mātes, aizstāvība, un gans Elija Man sirdī ieliek šo tautu. Dievišķā maiguma, gans un jūsu sargājošie eņģeļi nepārtraukti lūdz par jums. Bet Es, Tēvs, zinu un jūtu jūsu sāpes, un Mans žēlsirdīgums ir ar jums. Kļūsti vesela, tauta, un glāb cilvēci. Es esmu jums parādījis ceļu, un, ja jūs vēlaties mieru, tad esiet cilvēki ar labu gribu, izskaužiet savtīgumu un dodiet to, kas ir jūsu sirdīs.

Šodien jūs nemīlat viens otru garā, taču pienāks laiks, kad katrā līdzcilvēkā ieraudzīsiet Manu iemiesojumu, Manas dievišķības tēlu, un šī mīlestība izdzīs sāpes.

56. Saprotiet, ka jūs visi piederat Man. Jūsu glābšanas cena ir ar Manu Asinīm iezīmētais paraugs, Mana upurēšanās mīlestības vārdā, un jums ir jāapzinās, ka Es nāku jūsu dvēseļu dēļ, lai tās aizvestu līdz „Apsolītās zemes” vārtiem.

Mans Vārds jūs nepametīs pirms noteiktā laika, un pēc tam, kad jūs būsiat sagatavojušies, Labā Vēsts tiks izplatīta caur jums un caur mani vēstnešiem dažādās tautās. Mans Vārds tiks pētīts un galu galā izpētīts un saprasts. *Ap 2000. gadu* cilvēces garīgās spējas sāks izpausties, liecinot par Manu Vārdu.

57. Sagatavojieties, un drīz jūs atpazīsiat savas garīgās dāvanas. Jums visiem kopš jūsu radīšanas brīža pieder mantojums. Tāpēc jūs visi varat rīkoties un būt mani „darbinieki”.

58. Lauki ir sagatavoti un gaida sēklu un kopšanu. Nevilcinieties, sāciet pildīt savu misiju. Laiks ir labvēlīgs, un jūsu lūgšanas un rīcība saskaņā ar Likumu piepildīs jūsu dvēseles ar mieru.

59. Ir pagājuši tikai daži mirkli, kopš jūs, koncentrējoties uz savu garu, atcerējāties to stundu, kad redzējāt Dieva Dēlu krustā sistu.

60. Es esmu atnācis, lai jums teiktu, ka šis īsais laiks, kas kopš tā laika ir pagājis, ir bijis noderīgs cilvēcei. Es esmu atnācis, lai liecinātu par savu mīlestību, un Es būšu jums ļoti tuvu, lai atklātos katram garam, katrai sirdij un visai miesai, jo šis ir Gaismas laikmets, Svētā Gara laiks.

61. Nemiet manas mācības par mērauklu un pielietojiet tās. Bet nedomājiet, ka tas jums nozīmē upuri. Ja tā būtu, tas liecinātu, ka jūsu dvēsele nav sagatavojusies un tādēļ tajā nesaņem nekādu prieku.

62. Ja vēlaties sekot Jēzum, jums *ir* jācieš. Bet šīs sāpes pamatā būs laimes sajūta, ko sniedz ciešanas jūsu tuvāko labā. Tagad jūsu upuris nebūs asins upuris, jo laiki ir mainījušies un cilvēce ir attīstījusies; tas būs mīlestības upuris.

63. Jūsu dvēsele ar grūtībām velk aiz sevis ķēdi, ko veidojušas tās dzīves, kuras Es jums devu kā iespēju pilnveidoties, bet kuras jūs neizmantojāt. Katra dzīve veido vienu ķēdes posmu. Taču, ja jūs savu dzīvi vadīsiet saskaņā ar maniem mācījumiem, ja ievērosiet Likumu, jūs vairs neatgriezīsieties šajā pasaulē, lai ciestu.

64. Ja jūs ļausiet laikam pagāt, nepētot Manu Vārdu, Es, kas esmu Laiks, jūs pārsteigšu. Pēti, lai jūs varētu ieņemt savu pienācīgo vietu Manā darbā.

65. Es vēlos, lai beigtos nesaprašana un atšķirīgās domas par manu dievišķību. Saprotiet, ka jūs visi esat cēlušies no viena Dieva.

66. Es joprojām rādu jums vienīgo ceļu, kas ved uz Manu klēpi. Tas ir garš, tas ir grūts, uz tā ir asins pēdas. Bet dzīves ceļojuma galā jūs atradīsiet ziedus ar brīnišķīgu smaržu un augļus ar labu garšu.

67. Daži no jums skumst pēc laikiem, kad jums bija laime un miers. Es jums saku: neraudājiet. Es esmu jums atkal atnesis laimi un mieru, un šīs žēlastības dāvanas ilgs mūžīgi.

68. Kad Es jums saku: „Lūdziet, un jums tiks dots”, jūs lūdzat Mani par zemes lietām. Bet patiesi — cik maz jūs Mani lūdzat! Lūdziet Mani vispirms par visu to, kas ir jūsu dvēseles labā. Nekrājiet dārgumus uz zemes, jo šeit ir zagļi! Krājiet dārgumus Tēva valstībā, jo tur jūsu bagātība būs drošībā, un tā kalpos jūsu dvēseles laimei un mieram.

69. Zemes dārgumi ir bagātības, vara un viltus diženuma tituli. Gara dārgumi ir labi darbi.

70. Es nenoniecinu zināšanas un zinātni, ko cilvēki ir sasnieguši. Gluži pretēji, Es apgaismoju viņu sapratnes spējas, lai viņu darbiem būtu cēls un augsts mērķis. Jo tad viņi noteikti sasniegs patieso diženumu.

71. Otrajā laikmetā Es parādīju pasaulei, ko cilvēks spēj paveikt ar ticības palīdzību. Es atdzīvināju mirušo, aklajam devu redzi, spitālīgo attīrīju, klibo ļāvu iet.

72. Es svētīju cilvēku zinātni, kas izdziedināja un no nāves izglāba to, kurš stāvēja pie kapa malas.

73. Tagad Esmu atnācis, lai jums vēlreiz parādītu Savu gudrību, kas stāv pāri visām zinātnēm, un Es jums saku: pasaule iepazīs Trešā laikmeta Mierinātāju. Bet, lai gan *jūs* zināt, ka Es atkal esmu starp cilvēkiem, tie joprojām gaida Mani, kaut arī mana atvada stunda jau ir tuvu.

74. Savā „Otrā laika” vārdā Es jums darīju zināmu, ka Es atkal nāksiu pie jums, ka kopā ar Mani nāks manas garīgās armijas. Bet cilvēce nav pareizi sapratusi un interpretējusi mana vārda jēgu.

Tāpēc katra reliģiskā kopiena gaida Mani *savā* vidū, tāpēc viņi cer Mani ieraudzīt ar savām mirstīgajām acīm; taču tie, kas tagad Mani gaida šādā veidā, ir tie paši, kuri reiz noliedza, ka Jēzus ir Mesija, un uzskatīja Viņu par sapņotāju.

75. Kamēr jums ir ticība, jūs redzēsiet, ka jūsu ceļš ir apgaismots.

76. Es esmu atnācis šajā laikā, lai uzceltu savu templi. Es „trīs dienās” atjaunosu jūsu sirds templi, ko jūs esat iznīcinājuši.

77. Jūs visi saglabājat savu sagatavotību, un tā jūs parādāties Man. Katru reizi, kad esat atvēruši savas sirdis, lai uzņemtu Manu Vārdu, esat sajutuši mieru. Kurš no jums, kas Mani meklējis ar mīlestību, nav sarunājis ar Mani? Bet, ja esat ieguvuši šo žēlsirdību, — kāpēc jūs to nemācāt saviem līdzcilvēkiem? Ja mīlestības darbībā atrodat dzīvi, mīliet nesavtīgi. Ja pienākumu pildīšana piepilda jūs ar veselību, strādājiet nenogurstoši.

78. Es gribu jūs atrast par Mani cienīgiem. Es gribu redzēt mieru jūsu mājās un redzēt, ka katrs no jums kopj un veicina labo, lai jūs varētu dzīvot pie Manis un kļūt vienoti ar saviem brāļiem un māsām.

(Pravietojums)

79. Reiz dzīvoja pazemīgs Skolotājs, kurš mācīja savus skolniekus. Starp viņiem bija sirdis, kas, piepildītas ar ticību, nepacietīgi vēlējās doties ceļā, lai izpildītu savu misiju. Neilgi pēc tam, kad viņi bija saņēmuši skolotāja mācības, viņi viņam jautāja: „Tu, kas esi gudrs un māci tīru mīlestību un dvēseles atbrīvošanu — pasaki mums: kad mēs varēsim doties ceļā, lai mūsu Tēva vārdā mācītu to, ko esam iemācījušies?”

Bet Skolotājs atbildēja: „Ak, mācekļi, jūs jau vēlaties tālāk nodot manas mācības? Vai jūs jau esat tās apguvuši pilnībā? Vai jūs nebaidāties no briesmām, vai neticība jūs neatbaida? Vai jūs jau esat pietiekami stipri?”

Taču *viens* no mācekļiem uzstāj: „Tu mums esi devis pretlīdzekli, mēs jūtamies stipri un vēlamies īstenot tavus mācījumus dzīvē.”

Šis meistars, pilns maiguma un labestības, svētī savus mācekļus, piešķir viņiem pilnvaras un atlaiž viņus. Un tā māceklis dodas ceļā, ietekmē sirdis, sniedzot tām šo lielisko mācību.

Daudzi meklē viņu, un, dzirdot viņa vārdus, pievēršas viņa mācībai un seko viņam. Taču, pēc tam, kad viņš ir sagatavojis šos jaunus mācekļus, „darbinieks” saka pūlim, kas viņam seko: „Jums jāparādās Tam, kurš mani mācīja, lai saņemtu pēdējo mācību. Jo šis Meistars gatavojas doties prom un vēlas jūs atstāt, piepildītus ar savu gudrību. Vai jūs vēlaties sekot man?”

80. Viņi lielos pūļos devās pie šī Meistara un ar pārsteigumu ieraudzīja, ka tas ir Meistaru Meistars, bezgalīgais Dievs, visa radītā Radītājs. Tad viņi noietās ceļos, izjuta dziļu nožēlu, un viņu dvēseles saplūda ar Viņu, un miers pārpludināja mācekļu sirdis.

(Pravietojuma beigas)

81. Šodien Es saku jums, maniem mācekļiem: pienāks brīdis, kad jūs redzēsiet Mani visā Manā godībā. Tajā laikā zeme un tās iedzīvotāji būs attīrīti, un dvēseles tikumība un skaistums atjaunoti. Sāpes pazudīs, un viss kļūs par laimi, par bezgalīgu „dienu”, bez gala jums. Vai jūs nevēlaties redzēt šos brīnumus? Vai jūs nevēlaties, lai jūsu bērni varētu sazināties ar manu Garu un, brīvi no grēka, radīt miera pasauli?

82. Es esmu jums devis Garīgās dāvanas, lai jūs pielietotu manas mācības. Esiet neatlaidīgi labajā. Ja jūsu apņēmība būs liela, jūs uzvarēsiet to, kas šķiet neuzvarams, un pasaule, kas neticēja manai atnākšanai šajā laikā, mīlēs Mani un tiks glābta.

83. Tauta, tu priecāsies, redzot, ka manas atklāsmes katru dienu kļūst arvien garīgākas. Nāc pie Manis mīlestības dēļ, nevis bailēs.

84. Esiet stipri, jo jūs sagaida pārbaudījumi, un jums tie jāpārvar ar pārliecību.

Mans miers lai ir ar jums!

Mācība 182

1. Lūdziet par cilvēci vairāk nekā par sevi. Tā ir kā kuģa avārijā cietušais cilvēks tumsas un bēdu jūras vidū, kurš savā apmulsumā nespēj ieraudzīt „bāku”, kas viņam jāapgaismo, lai izglābtos.

2. Ikviens, kas tic Man un ievēro Manus baušļus, atrodas glābjošā šķirstā, kur vien viņš arī atrastos – vai nu „Garīgajā ielejā”, vai šajā pasaulē. Kas mīl garīgi un patiesi, tas ir pie Manis. Katrai cilvēciskai būtnei sevī ir līdzekļi, lai glābtu sevi, un tie ir: sirdsapziņas gaismā un intuitīvā labā atziņa, kas dzīvo dvēselē. Tās ir īpašības, ko Es jums esmu dāvējis.

3. Lūgšana ir mierinājums un atbalsts sirdij pārbaudījumu brīžos. Lai būtu stipri, jums jāapvienojas manā likumā. Ja jūs arī atrodaties uz dažādiem ceļiem — ja jūs garīgi ievērojat manu mācību, jūs galu galā mīlēsiet un sapratīsiet viens otru.

4. Ne visi, kas ir dzirdējuši Manu vārdu, tam tic, un ne visi, kas apgalvo, ka Mūs mīl, Mūs patiesi mīl. Lai jūs varētu saukt par Maniem mācekļiem, jums jāievēro Mans likums un jādodas Manā pēdās.

5. Mana mīlestība ir vienāda pret visiem. Vai jūs neesat redzējuši, ka Es neesmu nevienam atteicis gaismu, siltumu un maizi? Pat ja dvēseles pārbaudījumi ir smagi — mana aizsardzība jūs nekad nepametīs.

6. Vai jūs vēlaties redzēt Mani fiziskā veidolā, lai ticētu Man un justos Man tuvu? Tad iedziļinieties šīs zemeslodes, kurā jūs dzīvojat, būtībā un dzīvē, un jūs redzēsiet Mani atklātu visās būtnēs, kas pieder pie tās.

7. Es esmu devis jums visiem ikdienas maizi. Tomēr es redzu, ka daži ir paēduši, bet citi ir izsalkuši, un tas ir tāpēc, ka jūs nedalāties ne ar sava darba augļiem, ne ar savām mājām ar citiem.

8. Es esmu jūs novietojis jūsu attīstības sākumā, lai jūs visi nāktu pie Manis. Mana mīlestība, ko jūs saņemat šajos atklājumos, ir paredzēta visiem Maniem bērniem. Nāciet pie Manis, meklējiet Mani ar savu sagatavoto dvēseli, un Es būšu kopā ar jums. Jūs visi varat sajust Manu klātbūtni un baroties no Manis.

9. Lielie garīgie darbi tiek paveikti, praktizējot pazemību, rūpējoties par dvēseles tīrību un par Gaismas vārdu, kas nāk no jūsu lūpām. Bet nerunāriet par *saviem* darbiem, runāriet par dievišķajiem darbiem un ļaujiet Man jums tiesāt un atalgot jūsu pūles.

10. Neaizmirstiet lūgšanu par pasaules mieru, jo to apdraud liels posts. Taču neuzdrīkstieties iejaukties Manos augstajos lēmumos. Ļaujiet Man ar gudrību izraut sliktos kokus ar saknēm un ar stingrību sodīt iestādes.

11. Jums jālūdz un jāpalīdz vismaz tik daudziem, cik vien iespējams. Šis laiks ir tuvu, un Es jūs brīdinu, lai jūs dzīvotu modri un vēl paspētu piedzīvot šo pravietojumu piepildīšanos.

12. Kad jūs reiz būsiet sapratuši Manu Vārdu, jūs visi būsiet kā ganāmpulks, un Es, jūsu Dievs, kā gans jūs vadīšu pie mūžīgās dzīvības avota, kur jums vairs nebūs slāpju.

13. Meistars ir jūsu vidū, un mana vēlēšanās ir atstāt jūs sagatavotus līdz pareizajam brīdim.

14. Es jūs mācu šajā brīdī, kad pasaule atrodas šķietamā mierā.

15. Cilvēks ir pakļāvis materiālismam, un tikai uz brīdi viņš domā par paraugu, ko viņam atstāja Dieva Dēls, lai tūlīt pēc tam atkal pievērstos dzīves cīņai savā pasaulē un tam, kas attiecas uz tīri materiālo dzīvi. Viņš nav gatavs garīgajai attīstībai.

16. Cilvēkam ir noteikti datumi gadā, lai pieminētu Jēzus ciešanas, un tikai tad viņš spēj aizkustināt savu sirdi.

17. Bet jūs, kas esat dzirdējuši manu vārdu, saprotat, ka nav noteiktu stundu vai dienu, lai atcerētos vai ievērotu tos mācības, ko jums sniedz Dievišķais Meistars. Jūs beidzot esat sapratuši, ka katrā brīdī varat darīt labus darbus savu tuvāko labā, kas ir iedvesmoti no šī dievišķās mīlestības un žēlsirdības parauga.

18. Es vēlos, lai jūs šo mācību, ko pašlaik apgūstat, nodotu tālāk saviem līdzcilvēkiem. Tam ir nepieciešams vienīgi, lai jūsu sirds būtu gatava sēt. Tad pirmā raža jūs piepildīs ar prieku un vēlmi turpināt šo darbu.

19. Kad mans vārds sasniegs visus manus bērnus, tas pārsteigtajiem zinātniekiem būs kā gaismas stars, kas apgaismos viņu prātus. Un tiklīdz viņi atklās derību, kas pastāv starp Dievu un cilvēku, saikni starp cilvēces zinātni un Radības noslēpumu, viņi būs spēruši soli uz priekšu, kas kļūs par pamatu nākamajām paaudzēm; jo tad viss virzīsies pilnīgā harmonijā. Cilvēki un notikumi tad attīstīsies uz pilnību, neapstājoties.

20. Šajā gadsimtā cilvēces zinātne sasniedza lielu uzplaukumu, tāpēc to nosauca par Gaismas gadsimtu, nesaprotot, ka arī dvēselei šis laiks izrādījās Gaismas laiks. Viņi nezina, ka Svētais Gars šobrīd atklājas un, piepildot praviestojumus, apgaismo visus cilvēkus.

21. Lielajos cilvēces darbos ir jūtama augstu garīgo būtņu ietekme un darbība, kas nepārtraukti iedarbojas uz prāta orgāniem un tos caurstaro, tādējādi iedvesmojot vai atklājot nezināmo saviem inkarnētajiem brāļiem un māsām.

22. Tāpēc Es vienmēr teikšu zinātniekiem un pētniekiem: jums nedrīkst lepoties ne ar to, ko saprotat, ne ar to, ko darāt, jo ne viss ir *jūsu* darbs. Cik bieži jūs kalpojat tām garīgajām būtnēm, par kurām Es jums runāju, vienīgi kā instruments! Vai jūs neesat bieži brīnījušies par savu atklājumu sasniegšanu? Vai jūs iekšēji neesat bieži atzinuši, ka neesat spējīgi un nespējīgi veikt to, ko jau esat paveikuši? Jo šeit jums ir atbilde uz to. Kāpēc

jūs ar to lepojaties? Saprotiet, ka jūsu darbu vada augstākas būtnes. Nekad nemēģiniet mainīt to iedvesmu, jo tā vienmēr ir vērsta uz labo.

23. Mani mācījumi ir neierobežoti un dziļi; tajos slēpjas būtība, no kuras barojas visas reliģijas. Manā mācībā Es padaru jūs par visu cilvēku brāļiem un māsām, neņemot vērā ticības apliecinājumus. Nekad neieslēdzieties šūpulī, lai lūgtu, jo tas būtu tā, it kā jūs atdalītos no cilvēces un bēgtu no kārdinājumiem, baidoties no krišanas. Jēzus jūsu mācīja stāties pretī jebkurai cīņai. Jēzus zināja, ka Viņš bija Patiesība un ka tā — tāpat kā gaisma — nevar paslēpties. Jau toreiz Es jums mācīju, kā sekot manām pēdām.

24. Es tiku notiesāts, tiku apmelots, bet nekad neviens nespēja atklāt manī nekādu nepilnību. Tā kā daba, kas jums uzticēta kā darbs, ir pilnīga — kurš gan varētu atklāt kļūdu vai nepilnību šajā manā radītajā darbā? Kurš gan varētu to atkārtot?

25. Kad vien jūs nesaprotat Manu vārdu, pacelieties lūgšanā, pirms pakļaujaties kļūdām. Jo kā jūs varat domāt, ka Es jums iedodu domu, kas nesatur saprātu vai patiesību? Pacelieties augšup, lai jūsu domas sasniegtu dievišķo starojumu.

26. Jums jāsludina mana mācība, nepievienojot savas idejas; jo jūs nevienu nevarēsiet apmānīt. Melus agrāk vai vēlāk uzvarēs patiesība.

27. Ja būsiet godīgi pret sevi, jūs atklāsi patiesību, jo jūs to atradīsi sevī un savos līdzcilvēkos, ja mīlēsiet viņus, ja jūsu skatienā būs sirsnība, ja jūsu vārdus un darbus raksturo mīlestība pret tuvākajiem. Neuzskatiet ticību par kaut ko vienkāršu, ar to nepamatoto pārliecību, ka brīnums tiek īstenots ar spēku. Atcerieties, ka jums ir jāpierāda, ka esat šādu labvēlību cienīgi.

28. Pārliecinoša paļaušanās uz Manu Vārdu un jūsu lūgšanas spēks sagatavos jūs, lai iegūtu ticību un paveiktu lielus darbus.

29. Es dodu jums gaismu un noslēpuma atklāsmi, kurā daudzas pravietojumi gadsimtiem ilgi palika apslēptas.

30. Lūdziet gaismu, un tā jums tiks dota. Es vēlos, lai starp jūsu garu un manējo pastāvētu vienotība.

31. Šī žēlastība, ko Es izlieku ar katru Savu vārdu, būs tas, kas jūs mierinās, kad Es vairs neizpaužīšos caur cilvēka saprātu. Ar šo žēlastību jūs būsiet meistari savu līdzcilvēku vidū, jo jūs prāsiat ievērot Manu likumu.

32. Nebūs nekā, kas jūs mulsinātu, ne ideologi, ne doktrīnas nenovirzīs jūs no ceļa, jo viss, ko esat iemācījušies no Manis, būs ar uguni iegravēts jūsu dvēselē.

33. Visās konfesijās cilvēkam tiek piedāvāti divi ceļi: viens — dvēseles atpūtas diena, un otrs — mūžīgais sods. Jo vairāk cilvēks ir centies atzīt

realitāti, jo vairāk viņš sastopas tikai ar noslēpumiem, kuros sapinas viņa prāts.

34. Bet jūs, vienkāršie mācekļi, kas neesat iepazinuši zinātnes, esat saņēmuši manu iedvesmu un manu gudro vārdu, ar kura palīdzību ir pārplīsis noslēpuma plīvurs, un esat uzzinājuši, ka pēc šīs dzīves, pēc cīņas, kaujām un attīrīšanas jūs visus gaida miers un mierinājums, pēc kā jūs ilgojaties.

35. Jūs, kas jau pazīstat šo realitāti, sapratīsiet, kā to atklāt tiem, kas to nepazīst.

36. Jūs būsiet pravietis, kas sludina Manu gribu. Tad jūsu līdzcilvēki varēs pārliecināties, ka jūs esat runājuši patiesību, jo redzēs, ka tas, ko sludināja jūsu lūpas, ir piepildījies.

37. Miers nav valstīs. Šķietami cilvēku prātos valda mierīga pārliecība; taču karš apdraud Austrumus (no Meksikas skatpunkta – tātad Eiropu). Patiesībā karš izcelsies, un pasaule atradīsies bezcerīgā stāvoklī. Tas notiks „drīz”.

38. Manas dabas spēki tiks atbrīvoti un izpostīs veselas zemes platības. Zinātnieki atklās jaunu planētu, un „zvaigžņu lietus” apgaismos jūsu pasauli. Bet tas neradīs katastrofas cilvēcei, tas tikai paziņos cilvēkiem par jauna laikmeta iestāšanos.

39. Es jums daru zināmas šīs pravietojumus, lai tie jūs nepārsteigtu, kad tie piepildīsies.

40. Jums jābūt saskaņā arī ar manām dabas spēkiem, jo arī tie ir mani kalpi un manas taisnīguma rīki. Pasaulē notiks lielas katastrofas, kas nodarbinās zinātniekus, kuri visu šo notikumu cēloņus meklēs pašā dabā. Tieši zinātnieks meklē savu eksistenci šūnās un tādējādi nepazīst būtisko, proti: gara valstību, pirmo un vienīgo avotu, no kura izriet viss, kas pastāv.

41. Daudz ko Es jums atklāšu, kamēr jūs vēl esat šajā pasaulē. Bet, kad jūs aizvērsiet savas fiziskās acis šai dzīvei un atvērsiet garīgās acis, lai ieraudzītu bezgalību, jūs sapratīsiet, ka garīgajā dzīvē valda lielāka skaidrība un gaismas. Griba, inteliģence un saprāts jūs nepametīs, jo tās ir gara iedzimtas spējas.

42. Reliģiskajās kopienās atzīst ļaunuma varu un to personificē cilvēka tēlā; tam piedēvē varenu valstību un piešķir dažādus vārdus. Cilvēki izjūt bailes, domājot, ka ļaunums ir tuvu, nesaprotot, ka kārdinājums slēpjas kaislībās un vājībās, ka cilvēka iekšienē rosās gan labais, gan ļaunais. – Šajā laikā pasaulē dominē ļaunums, un tas ir radījis spēku, varu, kas izpaužas visā. Un garīgajā pasaulē ir leģioni nepilnīgu, satrauktu, uz ļaunumu un atriebību nosliektu dvēseļu, kuru vara apvienojas ar cilvēku ļaunumu, lai veidotu ļaunuma valstību.

43. Šī vara sacēlās pret Jēzu Otrajā laikmetā un parādīja Viņam savu valstību. Mana miesa, kas bija jutīga pret visu, tika kārdināta; bet mana garīgā stiprība pārvarēja kārdinājumu. Jo Man bija jābūt pasaules, miesas, kārdinājuma un nāves uzvarētājam. Jo Es biju Meistars, kas nolaidās pie cilvēkiem, lai dotu stiprības piemēru.

44. Pēc tam, kad Jēzus bija izelpojis pēdējo elpu uz krusta, Viņš atkal augšāmcelās no mirušajiem, nokāpa tumsas bezdibēnī, kur uzturas apmulsušās dvēseles, lai tās vadītu gaismā, un tad garā atgriezās pie apustuļiem, lai parādītu viņiem garīgās dzīves augstāko līmeni.

45. Es jums šajā laikā esmu teicis: nepieķerieties pie priekšstata, kas cilvēces vidū pastāv par elli; jo šajā pasaulē nav citas elles kā vien dzīve, ko jūs esat radījuši ar saviem kariem un naidīgumu, un aizsaulē nav cita uguns kā vien dvēseles nožēla, kad sirdsapziņa tai parāda tās pārkāpumus.

46. Mana mācība uzrunās teologus, filozofus un zinātniekus, un viņi atklās, ka mans darbs ir neizsīkstošs atklāsmes avots.

47. Atjaunojoties, cilvēks izdzēsīs savu elli, un, kad viņa dvēsele ieies aizsaulē, tā sastaps tikai gaismu, harmoniju un žēlastību. Jo dvēseles dzīves pasaulē nevar pastāvēt tas, ko radījis vienīgi cilvēku aizspriedums.

48. Sagatavojieties, ļaujiet savam prātam nomierināties, jo tagad jūs saņemat gaismu, ko Es jums sūtu. Padariet savas sirdis uzņēmīgas un ne tikai ar lūpām sakiet Man, ka jūs Mani mīlat. Mīliet Mani patiesi, jo Es vēlos, lai jūs dzīvotu harmonijā ar Mani. Rūpējieties, lai tā pazīme, ko jūs nesat savā dvēselē un ko esat aptumšojuši, atkal spīdētu. Es vēlos, lai jūs justos kā Manu mūžīgo dāvanu īpašnieki un lai jūs liecinātu par Mani.

49. Esmu izrādījis jums bezgalīgu pacietību, gaidījis jūsu atzinību, taču jūs joprojām man sakāt, ka man nevajadzētu traucēt jūsu miegu, ka jūs nevēlaties dzīvot realitātē. Bet ir rakstīts, ka Es atgriezīšos, lai paceltu Savu izredzēto tautu un dotu tai ieročus, lai cīnītos pret tumsību. Kāpēc jūs neievērojat Gaismu, lai gan jums ir lemts to nest cilvēcei? – Ļoti drīz jūs pārvērtīsieties par miera, patiesības un mīlestības karavīriem. Pārbaudījumi, ko Es jums sūtu, izlīdzina jūsu sirdis un noved tās uz pareizo ceļu. Jūs esat tuvu tam, lai uzņemtos savu nastu un sāktu „dienas darbu”. Citi dosies ceļā, lai to piepildītu, kad viņi būs Garā un apdzīvos citus dzīves līmeņus.

50. Es nevēlos redzēt starp jums nevienu mācekli, kurš nodod savu Skolotāju, kurš apmaina savas dāvanas pret viltus bagātību; jo tad atkal atvērsies manas brūces un plūdīs žēlsirdības ūdens un asinis, lai nomazgātu mīļā mācekļa traipu.

51. Esiet svētīti — jūs, kas esat steigušies atsaukties uz Manu aicinājumu. Jūs saņemsiet lielus mīlestības apliecinājumus un tiksiet

stiprināti gaidāmajam cīņas laikam. Jūsu ciešanas kļūs vieglākas, un jūs atradīsiet mieru garā.

52. Ja jūs lūdzat Man uzdevumus, meklējiet grāmatā, ko Es jums dodu, un katrā vārdā jūs atradīsiet uzdevumu, nemainīgu likumu, kas jūsu garam runā par pasauli, kuru tam jāiekaro. Kad jūs sajūtīsiet, ka ir pienācis laiks strādāt, jūs ar pārsteigumu un prieku redzēsiet, cik plaši ir lauki, kurus Es jums esmu uzticējis, un cik bagātīga ir sēkla.

53. Es vēlos, lai tas, ko Es jums esmu mācījis, tiktu nodots tālāk nepārveidots tiem, kuri šajā laikā nedzirdēs Manu Vārdu. Jūsu dzīves tikumā jūs atradīsiet to, kas nepieciešams, lai vadītu, padomātu un mierinātu cilvēkus. Es šajā laikā gaidu no cilvēku sirdīm sapratni, lai saņemtu to ražu, ko Es pagātnē neesmu saņēmis, lai palīdzētu jums uzkāpt augstajā kalnā, kur Es atrodos un gaidu visus savus bērnus.

54. Cilvēce: Ko tu esi darījis ar sēklu, ko Es tev Otrajā laikmetā dāvināju kā mīlestības dāvanu? Jūs sevi saucat par kristiešiem, taču patiesībā tādi neesat, jo Es starp cilvēkiem neredzu ne mīlestību, ne žēlsirdību, ne taisnīgumu. Neapzinoties to, jūs mīlat citu Dievu un esat radījuši citu pasauli. *Tur* jums ir jūsu jūtas, ambīcijas, īpašumi, ideāli un bagātības; ārpus visa tā jums nekas vairs nav. Kur ir jūsu ticība? Kur ir patiesa manu mācību ievērošana? Jums tās ir tikai prātā kā vēl viena no jūsu teorijām. Cik daudzi no jums domā, ka tas, ko Es jums saku, ir pārspīlējums, , un cik daudzi no tiem, kas rīt iepazīsies ar šiem vārdiem, būs spiesti par tiem sašutums.

Bet patiesi, Es jums saku: Elija šajā Trešajā laikmetā jums pierādīs, ka jūs pielūdzat viltus dievu, lai gan jūs domājat, ka mīlat *mani*. Es jums saku vēlreiz: Tāpat kā Pirmajā laikmetā viņš pārsteidza Izraēlas tautu, kad tā pielūdza Baalu, un ar pilnvarām, ko Dievs bija devis savam pravietim, pakļāva pārbaudījumam šo tautu, kas bija nonākusi tumsā un atradās uz maldīga ceļa, — tāpat arī šajā laikmetā Elija liks Dieva staram uzspīdēt uz dvēselēm un panāks, ka jūsu elki kritīs zemē. Kādi ir jūsu elki? — Pasaule, „miesa”, zinātne, reliģiskais fanātisms, netikumi, nauda.

55. Kad katrā dvēselē iedegsies gaisma, jūs sapratīsiet, ka pasaule un zinātne nevar būt mērķis, uz kuru jūs tiecaties, nedz arī augstākā pilnība, bet gan tikai līdzekļi, ko Dievs ir nolīcis jūsu ceļā, lai jūs soli pa solim tuvinātos Viņam, kurš ir pilnīgais Gars.

56. Elija ir ceļa sagatavotājs, pravietis, vēstnesis; Es esmu Gaisma, ko Es caur Eliju no jauna pierādīšu cilvēkiem, kuri domā, ka ar savu zinātni var pārvietot pasauli un spēj visu. Bet, kad būs pienācis pārbaudījuma brīdis, kad visur izplatīsies postījumi, Elija teiks zinātniekiem un pētniekiem: „Aizsauciet savu zinātni un apturiet atbrīvoto stihiju uzbrukumu!

Izmantojiet savu spēku un nomieriniet vētras dusmas! Ja jūs to darīsiet, Es atzišu jūsu spēku un gudrību.” Es, savukārt, vēlos jums iedvesmot spēku un zināšanas, kas pārsniedz jūsu zinātni, un šis spēks ir lūgšanas spēks.

57. Tagad ir brīdis, kad Elijas rādītājpirksts norāda uz tevi, tauta, un viņa balss tevi aicina, lai caur jaunajiem mācekļiem pasaulei pierādītu lūgšanas patiesību un garīguma spēku.

58. Garīgā veidā jūs izdzīvosiet pārbaudījumus, ko piedzīvoja senatnes cilvēki, Izraēla tauta. Jo šo mācību jēga, patiesais iemesls tiem aicinājumiem, ko Kungs vērsa pie saviem bērniem, joprojām nav pietiekami izskaidrots.

59. Lai gan cilvēki, pārbijušies no dievišķās taisnības, pārliecinājās par savām kļūdām un nožēloja tās, tomēr viņi nenonāca pie patiesības būtības, kur atrodas gaisma — vienīgā, kas dvēselei dāvā patieso gudrību.

60. Es jums esmu teicis, ka šajā Gaismas laikmetā visas pagātnes dievišķās atklāsmes tiek pareizi saprastas un interpretētas. Jo cilvēka dvēsele, šķērsojot savas garīgās ceļojuma plašo tuksnesi un mērojot neskaitāmos pieredzes ceļus, ir sasniegusi briedumu, lai saskartos ar garīgo, būtu saskaņā ar savu sirdsapziņu un saprastu savas eksistences patieso jēgu.

61. Cilvēks ir tuvu tam, lai pamostos no miega, paceltos un paveiktu lielos darbus, kam viņš ir paredzēts — darbus, kurus iedvesmo Gars, diktē sirdsapziņa un atspoguļo jūtas.

62. Kad kādreiz liels skaits garīgo cilvēku veidos vienotu un spēcīgu kopienu, viņu soļi uz Zemes atstās gaismas pēdas. Tā būs cilvēcei kā vecākais brālis, kura roka dāsni izstiepjas, lai palīdzētu savam jaunākajam brālim piecelties.

63. Es esmu runājis ar jums mīlošos vārdos, lai jūsu sirdis kļūtu mīlošas un jūsu rakstura asumi tiktu mīkstināti. Jo rīt tieši jums būs jāiepazīstina jūsu līdzcilvēki ar Manu darbu. Taču, ja vēlaties aizkustināt šo sirdi maigās stīgas, jums jāizrāda liela sirsnība un visos savos darbos jums jābūt caurvītiem ar mīlestību un žēlsirdību.

64. Mācieties sazināties ar Mani no gara uz garu, ar lūgšanu bez vārdiem — lūgšanu, kas ir doma, kas ir sajūta. Tieši tā jūs visvairāk tuvinās manai dievišķajai klātbūtnei. Paturiet prātā, ka rīt jums būs jāmača visas šīs mācības, un tādēļ ir nepieciešams, lai mani jaunie mācekļi jau tagad pielietotu to, ko viņiem ir iemācījusi mana mācība. Ja jūs mācīsiet ar saviem darbiem un sludināsiet ar saviem labiem piemēriem, cilvēce jutīsies pamudināta darīt tāpat kā jūs, un tā pārtrauks pielūgt elkus, kas ir kurli un bez dzīvības, un beidzot meklēs patieso, dzīvo un mūžīgo Dievu, kurš mīt tikai garīgajā pasaulē.

65. Lūgšana ir glābšanas laiva visiem kuģu avārijā cietušajiem šajā vētrām plosītajā jūrā; jo tas, kurš prot pareizi lūgties, stiprinās sevi un tiks piepildīts ar ticību. Viņš jūtas gatavs visiem pārbaudījumiem un var pārlicinoši gaidīt miera atnākšanu.

66. Daudziem no mācījumiem, ko Es jums esmu devis, pamatā ir brīdinājums par briesmām, kas jūs apdraud vislielākās rūgtuma laikā. Jo jums jābūt daļai no maniem „” Gaismas un Miera pulkiem, kas vienmēr ir vienoti ar maniem garīgo būtņu pulkiem.

Katram no jums būs pulks neredzamu būtņu, kas būs jūsu sargātāji un aizstāvji. Gan vienu, gan otru uzdevums būs apvienoties, lai sasniegtu augstāko mērķi: panākt vispārējo mieru. Jau šodien Es jums saku, ka no šīs garīgās harmonijas starp visiem maniem kalpiem dzims spēks, kas padarīs šo kopienu neuzvaramu.

67. Garīgi nabadzīgie tiks iedvesmoti; tiem, kuriem ir grūtības runāt un saprast, būs pieejama vārdu straume, kas caurvīta ar patiesību un dzīvību.

68. Es jau esmu jums norādījis, ka ceļā būs šķēršļi. Bet Es jums saku arī to, ka tas, kurš sagatavosies, spēs tos apiet. Tikai tie, kas tagad, kamēr Es ar viņiem runāju, gul, būs tie, kas paklups, kritīs un galu galā atgriezīsies, domājot, ka akmeņi, kas parādās viņu ceļā, ir nepārvarami.

69. Lūgšana, meditācija, prieks un pacilātība ir vērtības, kurām jāiekļūst jūsu ikdienas dzīvē kā tās būtiskai daļai, lai nekas negaidīts jūs nevarētu pārsteigt.

70. Saprotiet, kāpēc Es jums visos pagātnes laikos esmu atkārtoti teicis: „Modieties un lūdzieties!”

71. Šobrīd Es jums piedāvāju maizi, kas jums jāklūst par barību. Tā ir bez rauga, tajā ir mūžīgā dzīvība.

72. Tā vietā, lai jūs atmaskotu ar saviem mācījumiem, Es vēlos dziedināt jūsu sirdis un atvieglot jūsu dvēseles. Es aicinu jūs pacelties uz Manu miera vietu, un tur jums jāizsūdz Man visus savus grēkus. Es ņemšu vērā jūsu sāpes un netiesāšu jūs ar stingrību. Ja šīs sāpes rada jūsu sirdsapziņas pārmetumi, nebaidieties. Jo Es esmu nācis, lai meklētu tieši tos starp jums, kuri savos līdzcilvēkos nav atraduši ne žēlsirdību, ne sapratni. Es gribu jūs glābt, lai jūs drīz būtu pie Manis.

73. Es apmācu jūsu prāta spējas, jūsu lūpas, lai jūs nejūtos pārāk neveikli, lai runātu un liecinātu par Manu darbu. Ja jūs jūtat mīlestību, jūs varat runāt; ja jums ir ticība, jūs varat Manā vārdā darīt lielus darbus.

74. Es dodu jums baltu lapu, lai jūs uzrakstītu savu dzīvi, un sirdsapziņa jums skaidri runās. Tādējādi jūs zināsi, kad esat godājuši savu Tēvu un kad esat bijuši nepaklausīgi Viņam.

75. Šodien jūs lūdzat Mani; tomēr — ko jums vajag, ko mana mīlestība jums nepiešķirtu? Bet, ja kā atlīdzību par saviem pārkāpumiem jūs dzerat rūgtu kausu, nevainojiet Mani, nejautājiet Man, kāpēc Es neesmu devis jums dzert kausu ar pienu un medu, jo jūs piederat pie izredzētās tautas. Tas ir atkarīgs no jums, vai jūs sasniegsiet mieru. Es esmu jums piešķīris gribas brīvību, lai *jūs* izvēlētos ceļu un ar saviem nopelniem paceltos pie Manis. Kāpēc jūs neņemiet par paraugu labos mācekļus? Kāpēc jūs nedzīvojat tā, kā dzīvoja patriarhi? — Tāpēc, ka jūs vēl neesat Mani pagodinājuši ar saviem darbiem.

76. Dodiet, jo jums vienmēr ir ko dot. Nerīkojieties kā bagātie skopulīši. Neizdziniet slimos un nelaimīgos, jo uzskatāt viņus par muļķiem. Neizrādiet nicinājumu izsalkušajiem. Ja spēsiet iejusties viņu sirdīs, jūs atklāsiat viņu sāpes un izjutīsiet līdzjūtību pret viņiem.

Es ar mīlestību esmu jums devis zāles, lai dziedētu visas ciešanas. Vai jūs baidāties tikt kritizēti, jo, izrādot žēlsirdību, jūs līdzināties Man? Ko jūs baidāties no šīs netaisnīgās un egoistiskās cilvēces, kas neko nezina par Mani? Nāciet un ievērojiet Manus nemainīgos likumus, dzeriet Manu Garu un sajūti, ka esat piepildīti ar Patiesības Garu.

77. Patiesība ir mana mīlestības, gaismas un taisnīguma valstība — patiesība, ko jums māca likums, ko Es jums esmu atklājis. Patiesība ir mana mīlestības iezīmētais ceļš, lai jūs galu galā kļūtu lieli, laimīgi, pilnīgi un nemirstīgi.

Mans miers lai ir ar jums!

Mācība 183

1. Saglabājiēt manu vārdu, mācekļi, jo jau tagad šai tautai tuvojas cilvēki ar dažādām ticībām, kuri no jums prasīs pierādījumus tam, ka esat saņēmuši manu mācību.

2. Es šobrīd no jums atbrīvoju ciešanas un slimības, lai jūs paši iemācītos mierināt un izrādītu žēlsirdību saviem līdzcilvēkiem tāpat, kā Es to daru pret jums.

3. Mans mācījums piepildīs ar prieku to, kurš to saņem ar gatavību. Tas būs kristāldzids ūdens izslāpušajām lūpām, maize izsalkušajiem, miers un mierinājums nogurušajai dvēselei, kā arī visiem iedrošinājums un gaisma.

4. Es apgaismoju šo tautu — sākot no valdniekiem līdz pat visniecīgākajiem — lai viņi atvērtu savas rokas tām grupām, kas nāks klāt, ilgojoties pēc Meistara.

5. Daži nāks pie Manis nožēlojoši, citi — bailīgi, jo sāpes būs satvērušas viņus pašā dziļākajā būtībā, un viņu sirdsapziņa runās un teiks viņiem, ka katrai dvēselei ir pienācis tiesas laiks. Taču visiem Es esmu sagatavojis jaunu izglābšanas iespēju. Dvēsele saņems apstiprinājumu par visām savām spējām, un, kad atmodīsies viņas ticība, tā caur to sapratīs, kāpēc Es atkal esmu nācis pie cilvēkiem un cik ļoti Es viņus mīlu.

6. Es nenāku ar savu šī laika vārdu, lai izdzēstu to, ko Es teicu Otrajā laikmetā. Drīzāk Es gribu jums to atgādināt, jo jūs to esat aizmirsuši, un paskaidrot, jo jūs to neesat sapratuši. Es jums atklāju tikai to, ko Es jums toreiz neteicu un ko Es jums biju saglabājis šim laikam, kurā jūsu dvēsele ir attīstījusies.

7. Tie, kas pierakstīja Manu Vārdu ar mīlestību, asinīm un asarām, paklausīja savai atmiņai un iedvesmai; *viņi* uzticīgi nodeva Manu gribu. Taču pēc tam nāca citi, Mans Vārds tika sagrozīts, tā patiesā jēga ir pazudusi ideoloģiju un kulta formu vidū, kas nepiederas pie Manas mācības. Taču šajā laikā Gaisma plēš katru plīvuru, lai atklātu Manas patiesības tīrību.

8. Es jūs mācu neizprast mani nepareizi saistībā ar manu darbu un neiesaistīties netaisnīgās diskusijās. Taču ar šīm atklāsmēm es jūs arī brīdinu: parādīsies viltus skolotāji un pravieši, pat pašā Izraēlas tautas vidū.

9. Daudzi, kas šodien ēd maizi pie manas galda, rīt meklēs tikai savu materiālo labklājību, varu un slavu, un jums jāuzmanās, lai netiktu maldināti.

10. Liels ir jūsu cīņas apjoms, uzticamie mācekļi, kas sargāsiet šo lietu. Es atstāju 144 000 sagatavotus, uz kuriem gulēs šī atbildība. Starp viņiem ir tie, kas Man pagriezīs muguru — tie, kas izmantos Manu vārdu, lai teiktu: „Šeit jūsu priekšā stāv Meistars” —, kā arī tie, kas nav remdējuši savu slāpi,

un arī tie, kas nevēlējās Mani uz klausīt īstajā brīdī. Pie viņiem vēršies tie, kas slāpst pēc patiesības, un tiks maldināti.

11. Izrādiet pazemību un nelielojiet saviem līdzcilvēkiem, kā arī neļaujiet, lai viņi jūs lieltu. Novēršieties no tiem, kuri, vēloties jums darīt kaut ko labu, modina jūsu iedomību un jūs pazudina.

12. Neklausieties kārdinājumam. Pilnvaras, ko Es jums esmu piešķīris, ir domātas tam, lai jūs tās izmantotu garīgiem darbiem, mīlestības un žēlsirdības darbiem.

13. Nekad nebagātinieties ar manu mācību.

14. Es tevi sargāju, tauta, Es tevi paslēpu no tavu līdzcilvēku skatieniem, lai tu līdz 1950. gadam mierā dzirdētu Manu Vārdu. Ja tevi „sasmalcinās”, jo tu tici Manai atnākšanai šajā laikā, Es tevi aizstāvēšu. Ja tevi ieslodzīs cietumā, Es atvērs vārtus, un tu būsi izglābts. Es jums saku tikai to: pildiet manu likumu, nekrītiēt peļņas kāre un noslēpumainībā. Ja jūs tiksiet aicināti dziedināt slimu cilvēku, izrādiet žēlsirdību un rūpējieties, lai jūsu darbi būtu garīgi.

15. Otrajā laikmetā, pēc manas aiziešanas, jūsu Debesu Māte palika un stiprināja un pavadīja manus mācekļus. Pēc sāpēm un pārbaudījumiem viņi atrada patvērumu Marijas mīlošajā sirdī. Viņas vārds turpināja viņus barot, un, iedrošināti no Viņas, kura turpināja viņus mācīt Dievišķā Meistara vietā, viņi turpināja savu ceļu. Un, kad viņa aizgāja, sākās viņu cīņa, un katrs devās pa ceļu, kas viņam bija norādīts.

Šajā Trešajā laikmetā jūs savā sirdī ļoti tuvu jutīsiet Marijas mīlestību, kas visos jūsu pārbaudījumos iedrošina un stiprina jūsu dvēseli.

16. Jūs pamazām atverat savas sirdis, lai sajustu Mani un mīlētu Mani; taču Es jums saku: klausieties manos norādījumos un mācieties tos ievērot. Nemīliet tikai Mani, mīliet arī savus līdzcilvēkus. Nesodiet viens otru netaisnīgi. Katru taisnīgu vai netaisnīgu lietu atstājiet Manas taisnības ziņā, jo tikai Es zinu tās iemeslu, un tikai Man pieder tiesības spriest. Tos, kuri nav ievērojuši Manu likumu, Es aicinu uzsākt šo ceļu. Tad viņi drīz nonāks pie Manis, un Es viņiem teikšu: nav nekāds jauns likums, ko Es jums šajā laikā piedāvāju. Tas ir tas pats, ko Es ierakstīju pirmā cilvēka sirdsapziņā un ko pēc tam skaidri un precīzi darīju zināmu caur Mozu.

17. Neļaujieties vadīt savu līdzcilvēku vārdiem, ja tie nav balstīti uz Manu likumu, un tādējādi, domājot, ka esat gaismas ceļā, jūs ieejat tumsas ceļā. Pompozs izteiksmes veids nav tas, kas Man patīk. Es vienmēr esmu runājis ar jums vienkārši. Taču, ja šajos vārdos atrodat patiesību, izvelciet no tiem būtisko — to, kas tajos ir no mīlestības, žēlsirdības un miera, kas pieder Man, — un tad jūs to varēsiet pareizi izmantot un interpretēt.

Es esmu jums devis tiesnesi, kurš nekad nemelojas, un tas atrodas jūsos pašos; tā ir sirdsapziņa. Lai dzirdētu tās balsi, jums jāieklausās savā iekšējā pasaulē, jālūdz un jāmeditē; tad tā runās uz jums ar patiesu gudrību un pacilātību.

18. Pasaule jūs ir pievīlusi, un šodien, kad jūs dzirdat, kā Mans Vārds izpaužas caur tik niecīgām būtnēm vienkāršās sapulču telpās, jūs saprotat, ka jums nav jāceļ pilis, lai tās veltītu garīgajam dievkalpojumam, ka jūs nedrīkstat ierobežot Manu mācību, nedz arī attēlot to ar materiāliem tēliem.

19. Lai Trešajā laikmetā pasaulei nestu šo misiju, jums tika pavēlēts atkal iemiesoties kā varenām gaismas būtnēm, un šo žēlastības dāvanu dēļ jūsu līdzcilvēki jūs ir nepareizi novērtējuši. Viņi ir skatījušies šķībi uz jūsu ticību un uzticību Man, nesaprotot, ka Es nevienu neesmu izcēlis priekšā un ka Es *visus* ņemu vērā un sargāju. Bet jūs, kas ar sirds nožēlu esat nākuši pie Manis — cik tuvu Es jums esmu, un, pateicoties jūsu nožēlai, jūs esat cienīgi nest Manu mīlestības un žēlsirdības dāvanu slimajiem un garīgi nabadzīgajiem. Jūsu ticība runās un piepildīs ar enerģiju tos, kas ir novājināti, un viņu dvēseles pacelsies jaunai dzīvei. Daudzi „pazudušie dēli” šajā laikā nāks pie Manas krūts, un Es svinēšu svētkus par viņu atgriešanos, un izraēliešu ģimenes sirds pacelsies un turpinās piesaistīt sirdis.

20. Ja redzat, ka kāds no maniem mācekļiem, pateicoties savai atdevei Man, kļūst gudrāks, tad nenoskatieties uz viņu ar skaudību, bet palīdziet viņam vēl vairāk, jo caur viņu Es darīšu brīnumus, un labums no tā būs jums visiem.

21. Naids aptraipa sirdi un saslimst dvēsele. Mana griba ir, lai jūs visi attīstītos uz augšu, būtu pilnīgā vienotībā ar Mani un dzīvotu saskaņā.

22. Izmantojiet savu saprātu, lai saprastu, cik daudz taisnīguma slēpjas visu radību liktenī.

23. Jūs nedzīvojat bezjēdzīgi; pat visniecīgākajiem un dīvainākajiem pārbaudījumiem ir mērķis, ko Esmu noteicis.

24. Pārdomājiet Manu likumu un pētiet to. Ļaujiet savai dvēselei caur lūgšanu nonākt pie Manis, lai tā, dzirdot Manu vārdu, piepildītos ar Manu dziedinošo spēku un saņemtu dziedinošo ziedi, kas dziedinās jūsu slimos ķermeņus.

25. Ja jūs sagatavosieties, pasaule ies pa jauniem ceļiem. Draudošais karš atkāpsies, un iestāsies miers. Bet, ja jūs rīkosieties ļauni, šis ļaunums atspoguļosies jūsos pašos. Vēlreiz es jums saku: „Ar to mēru, ar ko jūs mērajat, jūs paši tiksiet mērīti.”

26. Nāciet un barojieties ar mana Vārda barību, un, kad būsiet paēduši, neaizmirstiet izsalkušos un nesiet viņiem barību. Mācieties izvilkēt no mana Vārda būtību un izmantojiet to, stipriniet sevi un dalieties tajā ar saviem brāļiem un māsām.

27. No savas zemes pasaules jūs nojautāt to miera vietu, ko Es jums esmu apsolījis. Jūs nepārtraukti lūdzat Man, lai Es ļautu jums ieraudzīt tās „Apsolītās zemes” gaismas. Bet Es jums saku, ka jūs neesat tālu no tās, ka jūs esat ceļā, kas ved uz to, un ka nepagājis daudz laika, līdz jūs piekļauvēsi pie tās vārtiem.

28. Ceļš ir Mans likums. Ja jūs to ievērosiet, varat būt droši, ka sasniegsiet Apsolīto pilsētu, un tur jūs atradīsiet visu, ko Es jums esmu piedāvājis. Esiet drosmīgi un tikumīgi šajā ceļojumā, esiet apgaismoti ar ticību, lai jūsu dzīves ceļš būtu laimīgs un izturams.

29. Jūs esat piedzīvojuši likteņa triecienus. Dažreiz jūs drebāt no aukstuma, sajūtot cilvēku egoismu un bezsirdību, un atklājat Man savas dvēseles. Taču jūs neesat izmisumā, bet uzticieties, jo zināt, ka Es raugos pār jums un ka Marija, jūsu Māte, ir zvaigzne naktī, kuru jūs izdzīvojat, un tādēļ jūtaties iedrošināti.

30. Šajā kopības brīdī jūs klusībā Man uzticat savu skumjo un pēc miera ilgojošo bērnu sirdis, un Es gribu jūs padarīt par Manu labdarības pārvaldniekiem, lai jūs to nestu saviem tuviniekiem, visiem saviem līdzcilvēkiem, lai jūs iemācītos dot, jo jūs esat Mani vēstneši un jūsu tuvāko aizstāvji.

31. Ja jūs tiekat uzņemti no saviem līdzcilvēkiem un viņi pieņem jūsu dāvanu, tad svētījiet viņus. Ja viņi nezina, kā izmantot to, ko Es viņiem sūtu, tad svētījiet viņus tāpat un atstājiet Mani ar bezgalīgu pacietību nomierināt un atmodināt viņu dvēseles, līdz Es būšu pārvērtis viņus par dedzīgām un ticīgām sirdīm. Tā ir Mana griba.

32. Laipni lūgti tie, kas tic manai klātbūtnei; laipni lūgti arī tie, kas šaubās, jo viņi ir atnākuši, vadīti paši savas dvēseles; jo arī viņos būs ticība.

33. Bēdas tiem, kuri šajā laikā necenšas iedegt savu lampu, jo viņi iet bojā. Redziet: lai gan šis ir gaismas laiks, visur joprojām valda ēnas.

Jūs zināt no Maniem vārdiem, ka Es izvēlējos šo tautu, lai atklātos savā trešajā atnākšanā; taču jūs nezināt iemeslu tam. Meistars, kurš nevēlas slēpt noslēpumus no saviem mācekļiem, jums ir bijis noslēpums. Es gribu jums atklāt visu, kas jums jāzina, lai jūs varētu pārliecinoši atbildēt tiem, kuri jums uzdod jautājumus.

Es esmu redzējis, ka šī zemes stūrīša iedzīvotāji vienmēr ir Mani meklējuši un mīļējuši, un, lai gan viņu pielūgsmes veids ne vienmēr bija pilnīgs, Es esmu uztvēris viņu nodomu un mīlestību kā nevainības, upura

un sāpju ziedu. Uz Manas dievišķības altāra šis smaržīgais zieds vienmēr ir bijis klātesošs. Jūs esat sagatavoti, lai šajā Trešajā laikmetā pildītu šo lielo misiju. Šodien jūs zināt, ka Es esmu ļāvis jūsu vidū reinkarnēties Izraēlas tautai, jo Es to jums esmu atklājis. Jūs zināt, ka sēkla, kas dzīvo jūsu būtībā, un iekšējā gaisma, kas jūs vada, ir tā pati, ko Es jau Pirmajā laikmetā nosūtīju uz Jēkaba namu.

34. Garā jūs esat izraēlieši, garīgi jums pieder Ābrahama, Īzāka un Jēkaba sēkla. Jūs esat tā svētītā koka zari, kas cilvēcei dāvinās ēnu un augļus.

35. Tas ir iemesls, kāpēc Es jūs saucu par pirmdzimtajiem un kāpēc Es šajā laikā esmu jūs apmeklējis, lai caur jums pasludinātu pasaulei Savu trešo atklāsmi. — Tā ir Mana griba, lai „a Izraēla” garīgi atdzimtu cilvēces vidū, lai tā atzītu patieso „augšāmcelšanos miesā”.

36. Jā, mācekļi, dvēsele nemirst, tā vienkārši aizlido uz aizsauli, kosmosā, kad tās ķermenim ir pienācis gals. Arī „miesa” neizzūd, tā sadalās un sajaucas ar „dabas elementiem”, no kuriem Es to atjaunoju un apveltīju ar dvēseli.

37. Tā atdzimst miesa, tā uz Zemes parādās inkarnētās dvēseles, kļuvušas par cilvēkiem, tā Es ļaušu Izraēlai atdzimt uz Zemes no jauna. Taču Es nepiedāvāšu tai zemes īpašumus šajā pasaulē, nedz arī sadalīšu to ciltīs. Gluži pretēji, Es no visiem tās locekļiem veidošu vienu ģimeni, lai izskaustu senu šķelšanos tās vidū. Es veidošu laulības un ģimenes no Rubena bērniem, no Jūdas, Asera un Zebulona bērniem, no Naftali vai Benjamina bērniem. Tādā veidā Es likšu pazust jebkurai nošķirtībai, jo tā nav no Dieva.

38. Kas, izņemot Mani, varētu paveikt šos darbus? Kam varētu uzticēt uzdevumu pārliecināt Kunga izredzēto tautu, ka Kānaāna zeme nebija mūžīgā dzimtene, bet tikai tās simbols? — Tikai Man, jo Es biju Tas, kurš paslēpa jūsu dvēseli citā rasē vai citā zemē — Es, kurš jums teicu: „*Jūs esat tie.*” Bet, kad Es jūs atkal sūtīju, tas notika tādēļ, lai jūs uz Zemes pabeigtu to lielo un grūti izpildāmo uzdevumu, kas jums tika uzticēts jau no paša sākuma. Tas ir *jūsu* krusts.

39. Arī jūs esat atgriezušies, lai nomazgātu traipus, labotu kļūdas un atmaksātu parādus. Jums vairs nevajadzētu krist vājībās vai elku pielūgšanā, kā tas bija agrāk, lai gan jūs esat tauta, kas pazina patieso Dievu un kam bija likums. Taču sāpes ir likušas jums meklēt gaismu un mieru.

Tāpat arī tajos pirmajos laikos, kad jūsu zemē trūka kviešu un tādējādi arī maizes, jūs izceļojāt uz bagāto Ēģipti. Vēlāk, būdami faraona vergi, jūs devāties ceļā, stājāties pretī tuksneša grūtībām un meklējāt „Apsolīto

zemi", jo ilgojāties pēc brīvības. Mūsdienās jūs esat stājušies pretī savu līdzcilvēku izsmiekliem un dusmām, jo jūs meklējat Mani šādā veidā; jo jūsu dvēsele slāpst pēc pacelšanās un garīguma.

40. Jūs esat „pazudušais dēls", kurš vienmēr, kad atgriežas sava Tēva mājās, atrod Viņa izplestās rokas, lai viņu apskāvētu, un klātu galdu, lai viņu sēdinātu pie svētku galda.

41. Jūs esat ieradušies noguruši no garā ceļojuma, jūsu dvēsele bija aptraipīta un jūsu ķermenis vājš. Bet jūs ar pārsteigumu no tālienes redzējāt, ka „pilsētas vārti" bija atvērti un gaidīja jūsu ierašanos, lai dāvinātu jums Manu mīlestību, Manus mācījumus un Manas jaunās atnākšanas svētības.

42. Nebija mana griba tagad atklāties Kānaānā, kas senākos laikos bija jūsu tēvzeme; jo vairs nav ne Mozus laiks, ne Kristus laiks: tas ir Svētā Gara laikmets.

Jūs dzirdat Manu dievišķo vārdu, un patiesi, Es jums saku: tā pirmā laika mana, kas aizdedzināja jūsu ticību Man, un tā maize, ko Es jums otrajā laikā pasniedzu pie galda, ar ko Es jums rādīju ceļu uz jūsu pestīšanu, ir barība, ko Es piedāvāju arī šajā laikā, lai jūsu dvēsele iegūtu mūžīgo mieru un mūžīgo gaismu un nekad vairs nejustu izsalkumu.

43. Izmantojot garīgo vienkāršību, ko jūs saglabājat, Es izvēlos starp jums savus balss nesējus, savus jaunus praviešus un savus mācekļus, tāpat kā citā laikā Es no šīs tautas radīju patriarhus, praviešus, sūtņus un apustuļus. Šodien Es jums izklāstu Savu likumu ar Savas mācības palīdzību. Es jūs mācu, kā jums šajā laikā jālūdz, kā man jākalpo un kā jums jādzīvo, lai jūs būtu patiesi cilvēku brāļi un māsas un Dieva bērni.

44. Kad mani jaunie mācekļi būs kļuvuši stipri, Jaunā Jeruzaleme no manas Valstības nolaidīsies pie cilvēkiem, un pie tās neiznīcināmajām sienām sadrups ļaunums, elku pielūgšana, meli un viss tumsonis, kas cēlies no cilvēka prāta un sirds.

45. Atcerieties, ka jūsu Tēvs caur sapni apsolīja Jēkabam svētīt visas tautas caur viņa bērniem. Saprotiet, ka — ja jūs cēlušies no šīs saknes — jūsu aicinājums ir piesaistīt manu mieru un nest to jūsu līdzcilvēku sirdīs.

46. Tauta: Šajā laikā ir tādi, kas joprojām ievēro Mozus likumu, un citi, kas dzīvo saskaņā ar kristiešu laikmetu. Ne visi nojauš vai ilgojas pēc jauna laikmeta sākuma. Iemesls tam ir tas, ka ne visi virzās uz priekšu un attīstās vienādi. Tāpēc Es jums saku: iepazīstieties ar šiem mācījumiem, lai jūs būtu labi darbinieki, kas ir kā labs gans un labs sējējs. Paskatieties uz tiem, kas apstrādā zemi: viņi sēj manā vārdā. Ja augšanas laiks bija labs un viņu sēkla uzplauka, viņi lūdz lūgšanas un pateicas Radītājam. Ja laika apstākļi bija skarbi un sēkla sapuva, viņi ar cerību gaida nākamo gadu, lai atkal ar tādu

pašu dedzību sētu, līdz viņi būs aizstājuši un daudzkārkšojuši iepriekšējo sēklu. Ja jūs izmantosiet šo laiku un, pilni cerības un ticības, dosieties sēt cilvēku sirdīs, tad manas žēlastības rasa ar manu spēku padarīs auglīgus laukus un neauglīgos tīrumus, un jūsu ar mīlestību un labu gribu sētā sēkla uzdīgs. Es sargāšu jūsu sēšanu, un mana Gara spožā saule apzeltinās vārpas, lai jūsu raža tiktu novākta, dziedot slavēšanas un pateicības dziesmas jūsu Kungam.

47. Apzinieties, ka Es esmu Tas, kurš raugās pār šo tautu, lai pasargātu to no vētrām. Es uzturu to mierā, jo Savos augstajos lēmumos Esmu to nolemjis, lai šajā laikā tā pildītu lielu misiju gan cilvēciskā, gan garīgā nozīmē.

48. Nāks haoss; jo tikmēr, kamēr uz zemes pastāvēs valdnieki un impērijas, būs arī varas pretenzijas, naidīgums un kari, un miera nebūs.

49. Cilvēku vidū nav mīlestības pret tuvākajiem, mans likums netiek ievērots. Nav ne patiesu brāļu un māsu, ne vecāku, ne bērnu, un tādēļ haoss apdraud cilvēci.

50. Es jums to paziņoju tikai tādēļ, ka no Manis nevar izrietēt nekas ļauns. Haoss rodas no cilvēka iekšējās sagatavotības trūkuma, jo viņš nav klausījies savā sirdsapziņā un ir ļāvis sevi vadīt ļaunām ietekmēm. Bet jūs – vai jūs gaidāt, lai notiktu visi šie pārbaudījumi, lai jūsu cietās sirdis tiktu satricinātas? – Nē, mani bērni, lūdzieties, jau tagad nenogurstoši strādāji, nopelniet nopelnus un atjaunojieties. Tas ir jūsu uzdevums. „Sargājiet” pasaules mieru, ar savām lūgšanām piesaistiet Manas svētības un palieciet uzticīgi Manam likumam kā paraugs saviem līdzcilvēkiem.

51. Ikviens, kas ir gatavs Man sekot, piedalīsies Manos mācībās un tiks saukts par skolnieku vai mācekli.

52. Visas dvēseles, kas Mani apņēma, veido daļu no Izraēlas tautas. No viņu paklausības ir atkarīga tikumības atdzimšana cilvēces vidū. Šodien Esmu izmantojis šo tautu kā savu balsi, lai runātu uz cilvēkiem, un esmu saņēmis no tās pirmos augļus par pienākumu izpildi.

53. Jūs esat pirmie, kurus Esmu sagatavojis kā cīnītājus Manam darbam – tie, kuriem ar entuziasmu jāstrādā, lai „Lielās pilsētas” pirmos akmeņus ieliktu uz stingras zemes. Jums jāstiprina sevi ticībā un uzticībā Man. Es nenogurstoši līdz pat 1950. gada pēdējai dienai runāšu ar jums caur saviem balss nesējiem, un pēc tam jūs paliksiet cilvēces vidū, lai sniegtu liecību par savām pilnvarām.

54. Es sūtīšu pie jums tos zinātniekus, kuri, ilgojoties iekļūt garīgās dzīves noslēpumos, ir mocījušies, taču to nav sasnieguši. Viņi meklēs jūs, jo zina, ka jūs dzīvojat šajā tautā, ka jums pieder Mani atklāsumi un ka jūs esat „svaidīti” no Manis. Pie jums viņi ar dedzību uzņems Manu Vārdu, un

jūs intuitīvi zināsi, kā pret viņiem izturēties — bez lepnuma, lēnprātīgi, kā tas pienākas Maniem mācekļiem, kā sludināja Pēteris vai kā runāja Jānis. Tāpat runāsi arī jūs, ja sagatavosies, un, ja, ilgojoties pēc Manas palīdzības, vērsies uz augšu, Es runāšu caur jums un sasniegšu viņu sirdis. Savā vēlmē iepazīt vietas un cilvēkus, kas Man kalpoja, viņi meklēs jūs; taču jums jāiepazīstina viņus tikai ar Manas mācības būtību. Daudzi no viņiem atgriezīsies un, pateicoties jūsu vārdu patiesībai, kļūs par daļu no šīs tautas.

55. Šīs tautas ceļš ir bijis garš. Esmu vienmēr sūtījis tās vidū spēcīgas, dedzīgas garīgas būtnes, kurām jānorāda uz mērķi un jābūt likuma aizstāvjiem. Taču šī tauta, kas trīs laikmetos tika veidota caur pārbaudījumiem, ciešanām un cīņām — reizēm stipra, reizēm vāja, reiz brīva, reiz gūstā, reiz nesaprotosa, bet pēc tam mīlēta un atzīta, — vienmēr ir baudījusi Manas privilēģijas.

56. Es viens pats esmu jums nodrošinājis taisnīgumu. Augstāko mīlestības apliecinājumu jūs saņēmāt Kalvārijas kalnā, taču arī manas taisnīguma stingrību, ja jūs to esat pelnījuši. Jūs bijāt paredzēti, lai trīs laikmetos uzņemtu Mani. Šodien, tāpat kā Otrajā laikmetā, Es esmu meklējis pazemīgos, atstumtos un tos, kas ilgojas pēc taisnīguma, un esmu pacēlis viņu dvēseles, ļaujot viņiem ieņemt mācekļa vai apustuļa vietu.

57. Jūs dzīvojat laikā, kad cilvēks attīstās materiāli, lepojas ar savām zināšanām un nepazīst Mani. Viņš aizmirst savu garīgo misiju un nicina dabu, kuru Es esmu nodevis viņa rīcībā — viņa ķermeņa dzīvībai un atspirdzināšanai, kā arī viņa dvēseles pacelšanai — viņa saprāta pieredzes sfērā. Viņš neapzinās to, kam viņā ir vislielākā vērtība un kā dēļ Es vienmēr esmu nācis, proti, viņa dvēseli, kas pieder Man. Taču tāpat kā mainīsies zemes seja, tā arī cilvēks atpazīs Mani. Viņa ideāli, kas šodien vēl ir materiāli, pārveidosies par garīgiem mērķiem. Visi cilvēki tika pakļauti pārbaudījumiem, un tajos dvēsele attīrās un pakļaujas.

58. Kopš 1866. gada cilvēce ir iegājusi jaunā laikmetā, kurā Es pakāpeniski esmu sagatavojis izredzētos. Šī tauta ir saņēmusi uzdevumus, Es esmu apstiprinājis tās garīgās dāvanas. Katrai būtnei Esmu atklājis cilti, pie kuras tā pieder, un kāds ir tās īpašais uzdevums. Esmu apvienojis savus garīgos pulkus — vienus miesā, citus garā, kā rakstīts.

59. Es iecēlu vadītājus, lai katrai kopienai būtu savs pārstāvis, un Es paziņoju viņiem, ka Mana griba ir, lai visi būtu vienoti savā starpā, lai tauta būtu stipra.

60. Es uzticēju saviem apmācītajiem radījumiem uzdevumu būt par balss nesējiem, lai atklātos cilvēcei ar cilvēčīgiem vārdiem, un Es pavairoju to skaitu, lai izplatītos mana mācība. Es radīju „darbinieku” kopienu, lai

Garīgā pasaule varētu sazināties ar cilvēkiem un, dziedinot un sniedzot padomus, atklātu savu žēlsirdību.

61. Mana griba bija to saukt par „pamatsakmeni”, kuram katrā sapulces vietā bija jābūt vadītāja palīgam, starpniekam starp viņu un tiem, kam ir uzdevumi, un tautas uzticības personai.

62. Es iecēlu redzējumu saņēmējus un apmācīju viņus, lai viņi saņemtu redzējumus, kurus tautai būtu jāinterpretē, lai tā paliktu modra.

63. Es uzticēju tiem, kuri pierakstītu, „zelta spalvu” uzdevumu. Es apmācīju viņu prātus un nosūtīju viņu aizsardzībai garīgās būtnes, kas citos laikos arī ir sargājušas rakstus, lai mans Vārds tiktu iespiests un saglabātos uz visiem laikiem.

64. Es apmācīju „sargātājus”, lai viņi uzraudzītu kārtību draudzes vidū, un nosaucu viņus par „pīlāriem”.

65. Visas šīs būtnes Esmu apgaismojis, un mana iedvesma plūst pār tām. Tagad Es jautāju visiem, kuri ir saņēmuši šos amatus, vai viņi ir sapratuši to, ko tie ietver.

66. Es jums piešķiru vēl trīs gadus jūsu sagatavošanai. Pēc tam šie amati apvienosies vienā, un jūs visi tiksiet saukti par „darbiniekiem Dieva laukā”, un jums tiks uzticēti visi tie, kuri nav dzirdējuši manu Vārdu, lai jūs tos mācītu. Tad jūs vairs nebūsiēt mācekļi, bet kļūsiēt par meistariem.

Mans miers lai ir ar jums

Mācība 184

1. Cilvēce, tu esi iemetusies tumsā. Taču ir pienācis brīdis, kad tu pacelsies gaismā.

2. Es sūtu jums Eliju, lai viņš izrautu jūs no jūsu letargijas. Kā jūs varētu sajost manu klātbūtni, ja jūs neesat nomodā?

3. Negaidiet, ka Es atnākšu uz jūsu pasauli kā cilvēks; šī mācība ir pagājusi. Tomēr — lai gan Es esmu pie jums tikai garā, Es jums pierādīšu, ka tā ir augstāka atklāsmes forma nekā tā, ar kuras palīdzību Es līdz šim esmu atklājies. Tas ir pierādījums tam, ka Es uzskatu jūs garīgi spējīgākus nekā pagātnes cilvēkus.

4. Man nebūs vajadzīgs ķermenis, lai dzīvotu jūsu vidū, un nebūs arī obligāti nepieciešams, lai mana balss kļūtu par cilvēka balsi, lai to varētu dzirdēt. Tomēr jūs Mani pilnībā uzņemsiet savā vidū kā Skolotāju, kā Tiesnesi, kā Ārstu.

5. Jūsu dvēselei ir daudz spēju un maņu, lai jūs caur tām saņemtu Manas vēstis. Bet tā kā jūs līdz šai dienai nezināt tās spējas, kas pastāv jūsu būtībā, jūs uzskatāt, ka Mani varat redzēt tikai ar ķermeņa acīm un dzirdēt tikai ar savām ausīm. Tagad Es jums pierādīšu šā viedokļa nepamatotību, kad jūs savas guļamistabas klusumā sajūtīsiet Manu klātbūtni un lūgšanas brīžos sajūtīsiet, ka jūs pārpludina iedvesmas gaisma.

6. Jūs vēl esat dvēseles bez gaismas; taču Es panākšu, ka no jums izstaros gaismas dzirksteles iedvesmas, augstu ideju, cēlu jūtu un labu darbu veidā.

7. Jūs esat kā Lāzars kapā — garīgajai dzīvei miruši. Bet, dzirdot Manu aicinājumu, jūs celsieties, lai sekotu Man un liecinātu par Manu patiesību.

8. Tie notikumi, kas ik dienas satricina zemes tautas, ir taisnības aicinājumi, kas aicina jūs uz grēku nožēlu, lūgšanu, atcerēšanos un attīrīšanos. Taču šis pārbaudījumu laiks ilgs tik ilgi, kamēr cilvēku stūrgalvība un muļķība atkāpsies, kamēr viņi atteiksies no savas augstprātības un bezdievības. Ne vienmēr tie būs taisnības aicinājumi, ko dzirdēsiet uz Zemes; jo vēlāk, kad cilvēce būs attīrīta, cilvēkus satrauks ļoti dažādi notikumi. Tās būs dievišķas iedvesmas un garīgas izpausmes, tās būs dabas atklāsmes. Vienas — jūsu dvēseles pilnveidošanai, citas — jūsu dzīves labklājībai uz Zemes.

9. Vai jūs zināt, kāda ir tā dāvana vai tikums, ar kura palīdzību cilvēki var iegūt vairāk žēlastības? — Mīlestība pret tuvākajiem. Jo tā attīrīs viņu sirdis, dos dvēselei iespēju veltīties saviem līdzcilvēkiem un būs tas, kas visvairāk nesīs ticības sēklu ražu. Jo „lauki” un „zemes” ir pilni ar postu, sāpēm, nabadzību un slimībām — zemes, kas izsalkušas pēc mīlestības un gaida tikai sēklu un nedaudz lietus, lai uzplauktu.

10. Ja tiem, kas uz Zemes sludina Manu Vārdu, šobrīd šķiet neiespējami apturēt grēka uzbrukumu, naida un kaislību uzplūdus, tad Man cilvēku atgriešanās pie labestības un taisnīguma nav neiespējama, pat ne grūta.

11. Vai redzat tos cilvēkus, kuri valda pār lielām tautām? Vai pazīstat viņu likumu un doktrīnu varu? Vai redzat zinātniekus, kā tie neapdomīgi un iedomīgi iekļūst dabas noslēpumos? Patiesi, Es jums saku: viņi kopā ar savu augstprātību, savām spējām un visām savām zināšanām vēl pazemīgi nometīsies Manā priekšā. Jo katrs cilvēka darbs galu galā sasniedz savas robežas, kur cilvēkiem tad no sevis jāatver acis uz realitāti un jāapzinās katra sava darba nozīme, savu pārkāpumu smagums un savu maldību apmērs.

12. Es negribu ar to teikt, ka viss, ko viņi ir darījuši, ir nepilnīgs — nē. Bet ir tik maz laba, ko viņi dara savu līdzcilvēku labā, tik maz laba, ko viņi dara, ka labāk ir, lai mans likums tiesātu to, kas ir negodīgs un jauns, kas uz taisnīguma svāriem sver smagāk.

13. Cilvēcei vēl ir piešķirts īss laika posms, lai pabeigtu savu darbu un atbildētu dievišķajam Tiesnesim, kad Viņš prasīs no viņiem atskaiti.

14. Tīkmēr mana gaisma virzās uz priekšu, izplatās un iespiežas visur un katrā dvēselē.

15. Mana griba bija, lai — kad reiz pienāktu šis Manu atklāsmju laiks — visi Mani iezīmētie jau būtu sagatavojušies, modri un lūdzoties, gaidot Manas atnākšanas stundu un veidojot vienotu ķermeni un vienotu gribu, lai uzklautu to, ko Es jums atklātu. Taču Es starp jums neesmu atradis patiesu brālību.

16. Šī tauta, kas ir saņēmusi manu mācību, ir aicināta mācīt savus līdzcilvēkus un padarīt viņus par meistariem.

17. Bet patiesi, Es jums saku: Es neesmu nācis, lai apgaismotu tikai jūs, kas dzīvojat uz Zemes, bet Es esmu aicinājis arī visas dvēseles, kas citās, jums nezināmās dzīves pasaulēs ir apmaldījušās.

18. Kādu pakļautību Esmu redzējis garīgajās būtnēs, pildot Manus uzdevumus! To dvēselēm, kas ir brīvas no ķermeņa, bija vieglāk sagatavoties, lai šajā laikā pildītu savu uzdevumu.

19. Cik daudzi no viņiem gaidīja Mani, brīvi no kļūdām un pārkāpumiem, pēc ilga izpiršanas laika. Un, kad Es viņiem atklāju to daļu no Septiņu zīmogu grāmatas, kas atbilst sestajam laika posmam, viņu dvēseles pacēlās, un savā pacilātībā viņi jūs iedrošināja, novērsa šķēršļus jūsu ceļā un piešķīra jums godpilnu vietu kā mācekļiem.

20. Lai saprastu dievišķos mācījumus, ir nepieciešams atjaunoties un pētīt Likumu. Tādējādi jūs iemācīsieties saprast Manu Vārdu un saņemsiet lielas atklāsmes, kuras jūs ar cilvēcisko zinātni nevarētu sasniegt.

Nāks diena, kad cilvēks nolieks galvu un mīlēs savu Tēvu ar to cieņu un mīlestību, ko Es prasu no jums.

Mana vēstījuma saturs ir saprotams visiem. Es esmu runājis atbilstoši jūsu prāta uztveres spējām, jo jūs nespētu aptvert visu manu gudrību. Šiem vienkāršajiem vārdiem, ar kuriem Es jums darīju zināmas savas mācības, jums nevajadzētu pievienot neko, kas cēlies no jūsu prāta, un, ja jūs tos tulkosiet citās valodās, rūpējieties, lai tiktu saglabāta to dievišķā jēga.

21. Sagatavojieties, lai jūsu prāts būtu kā dzidrs spogulis, kas atspoguļo Manu gaismu visā tās skaidrībā, kad jūs nodarbojaties ar šo grūto uzdevumu.

22. Dzīvojiet tuvu Man. Es esmu dzīvība, visa radītā sākums un gals. Ja Es esmu uzticējies jums tādu uzdevumu kā Manam, tad tādēļ, ka Es jūs mīlu un vēlos, lai jūs ņemtu Mani par paraugu.

23. Glābiet sirdis, veiciet brīnumus, mīliet viens otru.

24. Ja jūs sajūtat sevī nepieciešamo ticību un dvēseles spēku, lai uzņemtos krustu, tad dodieties uz mājām un nesiet manu vārdu, ceļojiet pa plašo zemi un šķērsojiet jūras. Es iešu jums pa priekšu un sagatavošu ceļu.

25. Esiet modri, jo pie jums nāks daudzi vilki aitas ādā, kas centīsies jūs apmānīt, lai novirzītu no ceļa. Bet esiet modri, un jūs atklāsi viņu sirdu nodomus.

26. Ja jūsu līdzcilvēki nāk pie jums ciešanās un vēlas, lai jūs nomierinātu viņu asaras, tad dariet to. Dodiet visu labo, kas ir jūsos, tad vēlāk, aizsaulē, jūs saņemsiet lielāku žēlsirdību nekā tā, ko esat parādījuši šajā pasaulē.

27. Mīļā tauta, tava lūgšana ceļas pie Manis, tāpat kā Pirmajos laikos tavi psalmi templī pacēlās pie Manis. Taču šie laiki ir pagājuši, un tava dvēsele ir attīstījusies. Lielais Jeruzalemes templis vairs nepastāv, jo Mans vārds ir piepildījies, un no tā materiālās veidolības nav palicis ne akmens uz akmens.

28. Vairs nav ne Derības lādes, ne likumu plāksnes uz altāra. Jūsu gars meklē patiesību aiz tām formām un simboliem, kas agrāk kalpoja tam, lai ticētu un saprastu, un kas mācīja to pielūgt Mani. Bet šodien tas saprot, ka tiem vairs nav pamata, jo to jēga ir saprasta ar garu. Simboli bija tikai materiāli objekti, kurus Kungs izmantoja, lai cilvēkam izskaidrotu dievišķās mācības.

29. Tātad, ja mācekļi ir iemācījušies saprast pamata mācības, viņam jāizmirst vecās kulta formas, lai paceltos, tiecoties pēc augstākas iedvesmas un garīgākas pielūgsmes.

30. Atcerieties: kamēr jums acu priekšā ir jābūt kādam simbolam, kas iemieso Mani, jūs nevarat tieši savienoties ar Dievišķo Garu. Tomēr saprotiet, ka jūs visi esat aicināti izmantot šo sarunu no gara uz garu.

31. Viss, kas jūs šajā dzīvē apņem un ieskauj, ir mūžīgās dzīves atspoguļojums, ir dziļi mācības, kas tiek izskaidrotas ar materiālu formu un priekšmetu palīdzību, lai tās varētu saprast.

32. Jūs vēl neesat nonākuši pie šīs brīnišķīgās mācības būtības, un cilvēks ir atkārtoti kļūdījies, jo ir uztvēris savu dzīvi uz Zemes tā, it kā tā būtu mūžība. Viņš ir apmierinājies ar tās ārējo formu izpēti un noraidījis visu, kas tajā ietverts kā dievišķā atklāsme — to, kas ir būtība un patiesība, kas ietverta visā radībā.

33. Kad šī „grāmata” būs atstājusi savu gaismu dvēselēs un tiks saprasta līdz pēdējai lapai, cilvēks atstās Zemi, un viņa dvēsele dosies uz jaunu mājvietu, kur viņš zinās un izmantos visu, ko viņam savā ceļā iemācīja cilvēciskā dzīve. Tad viņš spēs saprast daudzus mācības, kas viņam tika atklātas caur dzīvi matērijā.

34. Pētiet šos vārdus, kurus jūsu Skolotājs ar tik lielu mīlestību jums veltījis, lai jūs to gaismā varētu izvērtēt savus darbus. Un, ja saprotat, ka esat apstājušies, tad noskaidrojiet, kādi cēloņi to izraisīja, lai nākotnē tos izvairītos un savu attīstības ceļu vienmēr turpinātu uz priekšu.

35. Misija, ko Esmu uzticējis Saviem ļaudīm uz Zemes, ir liela un ļoti delikāta. Tāpēc Esmu tos apmeklējis katrā laikmetā, lai iedvesmotu ar Savu vārdu un atklātu viņiem vēl kaut ko no Likuma satura.

36. Mīlestības, labestības un taisnīguma likums ir bijis garīgais mantojums, ko Es viņiem esmu atstājis visos laikos. No mācības uz mācību Es esmu vedis cilvēci pie izpratnes, ka likumu var apkopot vienā vienīgā bauslī: mīlestībā. Mīliet Tēvu, kurš ir dzīvības radītājs, mīliet savu līdzcilvēku, kurš ir daļa no Tēva, mīliet visu, ko Kungs ir radījis un pavēlējis.

37. Mīlestība ir pamats, sākums, gudrības, diženuma, varas, paaugstināšanas un dzīvības sēkla. Tas ir patiesais ceļš, ko Radītājs ir iezīmējis dvēselei, lai tā no pakāpes uz pakāpi un no mājvietas uz mājvietu arvien vairāk sajustu tuvināšanos Man.

38. Ja cilvēks jau no laiku sākuma būtu padarījis garīgo mīlestību par kultu, nevis iekritis elku pielūgšanas rituālos un reliģiskajā fanātismā, tad šī pasaule, kas šodien cilvēku bailēs un postā ir kļuvusi par asaru ieleju, būtu miera ieleja, kurā dvēseles ierastos, lai nopelnītu nopelnus, lai pēc šīs dzīves sasniegtu tās garīgās mājvietas, kurās dvēselei jānonāk savā ceļā.

39. Patiesi, Es jums saku: nevienā cilvēces dzīves laikmetā cilvēkam nav trūcis zināšanu par Manu likumu. Jo no dievišķās dzirksteles, kas ir viņa gars, viņam nekad nav trūcis gaismas dzirksteles dvēselē, intuīcijas prātā

vai nojautas sirdī. Tomēr jūsu dvēsele ir atgriezies aizsaulē ar tumšu saiti pār acīm, un Es jums saku: tas, kurš neizmanto mācību, ko ietver dzīve šajā pasaulē, šajā pārbaudījumā ielejā, tam ir jāatgriežas tajā, lai pabeigtu savu atgriešanos un, galvenokārt, lai mācītos.

40. Kļūdaina ir jūsu izpratne par to, ko nozīmē dzīve uz Zemes, par to, kas ir dvēsele, un par to, kas ir garīgā pasaule.

Vairums ticīgo uzskata, ka, ja viņi dzīvo ar zināmu taisnīgumu vai ja pēdējā dzīves brīdī nožēlo izdarītos pārkāpumus, tad viņu dvēselei debesīs ir garantētas.

Taču šis nepareizais priekšstats, kas cilvēkam ļoti patīk, ir iemesls tam, ka viņš visu savu dzīvi neatbilstoši ievēro likumu, un tādējādi panāk to, ka viņa dvēsele, atstājot šo pasauli un nonākot garīgajā pasaulē, ir spiesta atzīt, ka ir nonākusi vietā, kur tā neredz brīnumus, ko bija iedomājusies, nedz arī izjūt to visaugstāko laimi, uz kuru, kā tā uzskatīja, tai pienākas.

41. Vai jūs zināt, kas notiek ar tām būtnēm, kuras bija pārliecinātas, ka nokļūs debesīs, bet tā vietā sastapa tikai apmulsumu? Tā kā viņi vairs nejutās kā mājās uz Zemes, jo viņiem trūka fiziskā apvalka atbalsta, un viņi arī nevarēja pacelties tajos augstumos, kuros atrodas garīgās gaismas sfēras, viņi sev radīja — to neapzinoties — pasauli, kas nav ne cilvēcīga, ne dziļi garīga. Tad dvēseles sāk jautāt: vai tas ir debesis? Vai tā ir mājvieta, ko Dievs ir paredzējis dvēselēm pēc tik ilga ceļojuma uz Zemes?

42. Nē, — saka citi, — tas nevar būt „Kunga klēpis”, kur var pastāvēt tikai gaisma, mīlestība un tīrība.

43. Pakāpeniski, pārdomājot un izjūtot sāpes, dvēsele nonāk pie sapratnes. Tā saprot dievišķo taisnīgumu, un, apgaismota no sava gara gaismas, tā izvērtē savus pagātnes darbus un atklāj, ka tie bija niecīgi un nepilnīgi, ka tie nebija pelnījuši to, ko tā bija ticējusi.

Pēc tam, pamatojoties uz šo pašrefleksiju, parādās pazemība un rodas vēlme atgriezties tajos ceļos, kurus tā bija atstājusi aiz sevis, lai izdzēstu kauna traipus, labotu kļūdas un darītu kaut ko patiesi pelnītu sava Tēva priekšā.

44. Ir nepieciešams izglītēt cilvēci par šiem noslēpumiem, lai tā saprastu, ka dzīve materiālajā pasaulē ir iespēja cilvēkam iegūt nopelnus savai dvēselei — nopelnus, kas to pacels, līdz tā būs pelnījusi dzīvot augstākā garīguma sfērā, kur tai atkal būs jārikojas nopelnu pelnoši, lai nepaliktu atpakaļ un turpinātu kāpt no pakāpes uz pakāpi; jo „Tēva namā ir daudz mājokļu”.

45. Šos nopelnus jūs iegūsi caur mīlestību, kā jums to ir mācījis Tēva mūžīgais likums. Un tā jūsu dvēsele pakāpienu pa pakāpienam virzīsies uz

pilnību, iepazīstot šauro ceļu, kas ved uz Debesu valstību — uz patiesajām debesīm, kas ir dvēseles pilnība.

46. Esiet laipni gaidīti, jūs, kas nākat pie Manis, lai atrastu miera un mīlestības ceļus. Es sveicu šos cilvēkus un ļauju viņiem saprast, ka viņus gaida garīgs uzdevums.

47. Mācekļi, jūs cīnīsieties *kopā* ar Mani, strādāsiēt tuvu savam Skolotājam, un tā mēs mērosim ceļu, kas jūs ved uz kalna virsotni. Jūs ar pazemību pievērsīsieties Man, nelūdzot, lai jūsu Tēvs jums dāvina to vai citu dāvanu, bet gan labprātīgi pieņemot to, ko Viņš ir paredzējis katram no saviem bērniem.

48. Jūsu dvēselēs ir gaisma, un turklāt jūs jau esat tālu pāvirzījušies uz priekšu pārbaudījumu ceļā, kas ir padarījis jūsu pieredzi auglīgu, un tādēļ jūs vairs neļaujat, lai jūs valdītu iedomība, vēloties būt lieliem, lai jūs apbrīnotu un apkalpotu.

49. Kas, izņemot Mani, būtu spējīgs valdīt dvēselēs un virzīt to likteni? — Nevienš. Tāpēc tas, kurš bija nolēmis ieņemt sava Kunga vietu, jo vēlējās valdīt, sev izveidoja valstību atbilstoši savām tieksmēm, vēlmēm, varas alkas un iedomībai — materiālo lietu, zemisko kaislību un necilvēcīgo jūtu valstību.

50. Garu jūs nevarat pakļaut, jo tajā mīt pilnīga taisnība. Dvēselēs tikai tīrība valda pār cēlajām jūtām, tās virza tikai labais — īsumā: dvēsele barojas tikai no patiesības un labā.

51. Tāpēc, ak, mācekļi — lai gan jūs redzat, ka esat bagātīgi apdāvināti, un saprotat, ka jums pieder kaut kas, kas nepieder visiem, jums nevajadzētu justies pārkāpiem par citiem. Veltiet visu, kas jums pieder, manas lietas kalpošanai, jo tā ir caurvīta ar mīlestību, un jums jāvelta tai visa sava dzīve, lai tādējādi būtu noderīgi saviem līdzcilvēkiem.

52. Iznīciniet iedomības valstību, ko esat radījuši. Valdiet pār cilvēciskajām kaislībām un ļaujiet savai dvēselei atklāties tās visdziļākajā būtībā, pilnā mīlestības un gaismas, kas jums dāvā gudrību.

Visās savas dzīves darbībās centieties ņemt par paraugu Jēzu. *Viņš* netika sūtīts uz Zemi, lai izpirktu kādu pārkāpumu vai saņemtu sava Tēva spriedumu. Kristus, kurš šodien atkal runā uz jums, nolaidās cilvēku sirdīs, lai tajās izveidotu savu mīlestības, taisnīguma un patiesības valstību. Viņš cilvēkiem nenesa ne materiālistiskas mācības, ne netaisnīgus likumus. Viņš nenāca, lai modinātu cilvēku alkatību vai barotu viņu kaislības. Viņš nesa mīlestības mācību, kas ir dvēseles ētika. Tāpēc Viņš sacīja cilvēku pūliem: „Mana valstība nav no šīs pasaules.”

53. Jūs man jautājat savas sirds dziļumos, kā tas vispār ir iespējams, ka lielas garīgās būtnes kļūst nepaklausīgas un vēlas rīkoties pret Dievu. Es

jums saku šo: tie, kas sacēlušies pret Mani, vēl nav patiesi lieli. Tās ir nepilnīgas garīgās būtnes, kas spēja attīstīt *daļu* no savām spējām, bet pārējās atstāja novārtā. Ir attīstījusies viņu inteliģence, bet ne viņu dvēseles cēlās jūtas.

54. Tas ir iemesls, kāpēc Es savulaik norādīju jums, ka cilvēks nedzīvo vien no maizes vien. Jo, papildus mācībām par zemes lietām, ko viņam sniedz Zeme, viņam pilnīgai pilnveidošanai ir nepieciešama Gara gaisma, ko viņš var saņemt tikai manās mācībās.

55. Jūs, cilvēki: daudzus gadsimtus jūs esat kļīduši pa Zemi, vienmēr nomākti ar savu kaislību nastu. Taču beigas ir pienākušas, jūs jau atrodaties savas garīgās atbrīvošanās laikmetā, kurā dvēsele valdīs pār ķermeni, kas būs tās kalps, un kurā tai būs mājvieta bezgalībā.

56. Drīz jūs uzzināsi, no kurienes esat nākuši un uz kurieni dodaties, lai spētu piešķirt pasaulei to vietu, kāda tai pienākas jūsu dzīvē, un piešķirtu dvēselei to vietu, kāda tai pienākas jūsu eksistencē.

57. Šie vārdi, ko Es jums tagad saku, ir pravietiska rakstura, lai jums būtu stimul, lai jūs pieliktu pūles un varētu cerēt uz gaismas pilnu nākotni.

58. Tie, kas staigā pa pasauli un raudā no sāpēm, nedrīkst domāt, ka Es viņus esmu pametis. Es pārbaudu viņu pacietību un gaidu tikai to, lai viņi sasniegtu savu attīrīšanos, lai tad viņi palielinātu manu sekotāju skaitu.

59. Garīgums nāks pie cilvēkiem, izkļiedēs viņu šaubas, liks viņiem atgriezties uz drošo ceļu, ļaus viņiem ieraudzīt „” patiesības gaismu. Tad cilvēki teiks: „Kunga vārds ir piepildījies, kad Viņš mums teica: ‘Katra acs Mani redzēs.’”

60. Jums jāzina, ka šajā laikā sāpes ir ļoti lielas, jo cilvēka dvēsele tagad atmaksā parādus, par kuriem jūsu sirds neko nezina, un lai izdzēstu traipus, kas jau ilgu laiku ir bijuši jūsos. Jūs nezināt, kas jūs esat un kādi bija jūsu darbi garajā ceļā, ko esat mērojuši. Taču tagad jums, kas pazīstat šo atklāsmi, jāapbruņojas ar pacietību un pakļaušanos. Jo tas jūs pacels un palīdzēs sasniegt jūsu attīrīšanos.

61. Es jums apliecinu, ka pagaidām nav nepieciešams, lai jūs pazītu savu pagātni; ka jums pietiek ar to, ka jums ir intuīcija vai nojauta, ka citos laikos esat pielāvuši kļūdas, kuras tagad jums ir jālabo. Turpretim Es vēlos, lai jūs caur Manu Vārdu uzzinātu daudz ko par savu nākotni, jo šī gaisma jūsu sirdīs liks uzplaukt cerībai sasniegt mieru un gaismu pilnu dzīvi, kurā dvēsele un ķermenis attīstās uz augšu. Jo nāks laiki, kad starp fizisko un garīgo valdīs harmonija.

62. Mana Gaisma apgaismos visus ceļus, un sekta un reliģijas redzēs sev priekšā vienu ceļu, vienu likumu: Dievišķā Gara mīlestības likumu. Tā būs pasaules mēroga mācība, kas apvienos visas dvēseles.

Mans miers lai ir ar jums!

Mācība 185

1. Es jūs svētīju, jo jūs ticat, ka tas ir mans Gars, kas jums sniedz šo mācību, lai gan jūs manas mācības uztverat ar cilvēciskā prāta palīdzību.

2. Jūs nepievēršat uzmanību balss nesēja nepilnībām, jums ir svarīgi tikai saprast dievišķo jēgu. Tie, kas šādā veidā pēta manu vārdu, ir tie, kas atklāj patiesību. *Viņi* būs tie mācekļi, kuriem rīt jāiziet ceļā, lai cilvēkiem izskaidrotu manu mācību. Viņi palīdzēs saprast tiem, kuri ir kļūdījušies, interpretējot pagātnes rakstus. Jo, lai atklātu manu atklāsmju patiesību, ir nepieciešams nevis pieturēties pie vārdu materiālās nozīmes, bet meklēt garīgo nozīmi, kas ir būtība, kas ir patiesība un dzīvība.

3. Tāpēc Esmu pakļāvis šo tautu pārbaudījumam, kas vienlaikus ir arī dziļa mācība, jo Es devu Savu Vārdu, izmantojot cilvēka saprātu, un norādīju, ka tai nevajadzētu pievērsties Vārda ārējai formai, bet gan iekļūt tā būtībā, lai atklātu tā jēgu. Ar šo norādījumu šī tauta spēs paskaidrot tiem, kuri meklē manu agrāko vēstījumu interpretāciju, kā garīgi atklāt katra mācības, teksta fragmenta vai katras līdzības jēgu — patiesību, kas ir viena.

4. Es redzu šajā tautā arī tos, kuri ir sapratuši, ka, jo labāk sagatavota ir viņu dvēsele un ķermenis, jo bagātīgāks un skaidrāks ir mans mācījums, ko sniedz balss nesējs. Ak, ja vien visas šīs cilvēku pūļi patiesi centītos kļūt cienīgi manai žēlastībai — cik liela un pilnīga būtu mana atklāsme!

Bet joprojām Es redzu, ka daudzas sirdis meklē ārējo kultu, lai varētu ticēt manai klātbūtnei, nesaprotot, ka, tā vietā, lai ļautu savai dvēselei brīvi pacelties, tās to aiztur pie materiāla altāra, izklaidē ar bezjēdzīgām ceremonijām un nogurdina ar ierastajām tradīcijām. Patiesi, Es jums saku, jums šis laiks tagad ir pagājis. Ilgu laiku jūs esat veldzējuši savas maņas ar baznīcu spožumu, ilgu laiku esat apbrīnojuši savu līdzcilvēku mākslas darbus. Tagad jums tas viss jāatstāj aiz muguras, lai jūsu dvēsele sasniegtu brīnišķīgo dzīvi, kas tai ir paredzēta, lai lūgšanas brīžos tā piepildītos ar gaismu un nodotu savam ķermenim visas tās priekas un iedvesmas, ko tā saņem savas ekstāzes laikā. Tad jūs apzināsit, cik nožēlojamas un neveiklas ir bijušas tās formas, ar kurām pasaule ir centusies attēlot Dievišķo.

5. Jūsu dvēsele no bērnības ir iegājusi jaunībā, un tādēļ tās dzīvē ir jānotiek pārmaiņām.

6. Pagātnē Es pieņēmu no jūsu gara visas upurēšanas, ko tas Man sniedza, pat ja tajās bija daudz neziņas un nepilnības. Šodien pie Manis varēs nonākt tikai tas, kas ir tīrs, sirsnīgs un patiesīgs.

7. Redzat, cik skaisti ir tie ziedi no jūsu dārzeņiem, kurus jūs Man reizēm nesat? Patiesi, Es jums saku, pat šo dāvanu Es šajā laikā nedrīkstu pieņemt,

jo tie ziedi nav jūsu darbs, bet Mans; taču tas, ko jums Man jānes, ir jūsu sirds garīgie ziedi, tas ir: jūsu labi darbi, jūsu tīrās lūgšanas, jūsu tikumi.

8. Vairs nemaldiniet paši sevi, vairs nemēģiniet ar ārējo aizstāt to, kam jābūt dziļi garīgam. Nebaidieties nojaukt robežas, nebaidieties stāties pretī patiesībai. Debesis pieder tikai drosmīgajiem un entuziastiem.

9. Kad būsiet izskauduši no savām sirdīm jebkādu fanātismu un elku pielūgšanu un iemācījušies lūgties no gara uz garu, jūs būsiet nonākuši pie patiesā Kunga altāra — tā, kas nav no šīs pasaules. Uz šī altāra jūs varēsiet upurēt savu upuri, kas būs jūsu labi darbi un kas manās acīs būs skaistāks par jūsu dārzu ziediem. Jo jūsu dvēseles labi darbi nekad neizvītīs.

10. Jūs, cilvēku pūļi: atveriet savas sirdis, lai tajās ieplūstu manas žēlastības rasa. Es gribu, lai šīs tauta līdzinātos neizmērojami lielam dārzam, kurā zied skaistākie domu, sirds un dvēseles ziedi, kurus Es koptu un rūpētos par tiem.

11. Tauta: Kad Es ar to skaidrību, ar kādu Es sludinu Savu Vārdu, runāju ar jums par dievkalpojumu veidiem un upuriem — vai jūs jūtat sāpes, jo Es atgriežu jūs no jūsu līdzšinējām ticības pārliecībām? — „Nē, Meistars,” jūs Man sakāt.

12. Iemesls tam ir tas, ka Manos vārdos ir balzams un gaismas, kas neļauj nevienā prātā rasties neskaidrībai, nedz arī kādu sirdi noskumušai.

13. Es vēlos, lai jūs tāpat runātu ar saviem līdzcilvēkiem, kad mēģināt atvērt viņu acis uz Gaismu. Dariet to ar to skaidrību un „” mīlestību, ko Es esmu izrādījis jums, un jūs neatstāsiet sāpes sirdīs, bet gan mieru un Gaismu.

14. Pildot dievišķo apsolījumu, Es šajā laikā esmu atklājies jums. Šī vārda būtībā ietvertajā jēgā Es esmu bijis pilnībā kopā ar jums. Kas ir atradis šo jēgu, tas ir sajutis Mani. Savukārt tie, kas ir pievērsušies manas atklāsmes ārējās puses vērtēšanai, nav spējuši atklāt Manu patiesību.

15. Kamēr vieni, dzirdot Manu Vārdu, nonāca vislielākajā izbrīnā, citi neizjuta ne mazāko satricinājumu, nedz arī apzinājās Manu klātbūtni un to, ka ir *Mani* dzirdējuši.

16. Kad mans vārds vairs nebūs dzirdams caur šiem balss nesējiem, būs daudzas sirdis, kas raudās par šī laika beigām, tāpat kā būs tādi, kuri — lai gan mani dzirdējuši — neapzināsies to labo, kas viņiem piederēja un ko viņi zaudēja, jo nezināja, kā to izmantot.

17. Nāks laiki, kad šis vārds tiks izplatīts daudzās vietās. Bet tad tas notiks caur to liecībām, kuri to ir dzirdējuši, sapratuši un tam ticējuši, un jūs kļūsiat par lieciniekiem tam, ka daudzi no tiem, kuriem nekad nav bijusi žēlastība dzirdēt Manas mācības, spēs atklāt dievišķo jēgu, ko tie nes sevi kā dārgumu, un ar pārliecību un ticību izsauks: „Tas ir Meistara vārds!”

18. Jūs redzēsiet, kā jūsu līdzcilvēki no laimes raudās, iekšēji satraukti no manas vēsts, un redzēsiet, kā viņi sūdzēsies par to, ka nav bijuši starp maniem izredzētajiem. Tad jūs izjutīsiet nožēlu par to, ka — lai gan Es esmu bijis pie jums tik ilgu laiku — jūsu sirdis nav parādījušas to ticību un mīlestību, ko jūs redzēsiet atdzīvoties jūsu līdzcilvēkos vienīgi pateicoties jūsu *liecībai*.

19. Starp šiem cilvēku pūļiem jūs atklāsiet tos, kuri intuitīvi uztver garīgo, iedvesmotos, tos, kuri paredz sarunu no gara uz garu, redzētājus un tos, kuriem garīgās dāvanas un spējas ir pilnībā attīstījušās.

20. Vai jūs domājat, ka Es dodu Savu Vārdu visām pasaules tautām? — Nē, arī ar šo Manu jauno atklāsmi ir tāpat kā ar tām pagātnes laikos, kad Es gan atklājos tikai vienai tautai, taču tai bija uzdevums doties ceļā un izplatīt Labo Vēsti, kā arī sēt sēklu, ko tā saņēma Manā vēstījumā.

21. Atcerieties, ka manas sēklas citās zemēs ar vislielāko spēku uzplauka vienīgi pateicoties manu apustuļu liecībai.

22. Apdomājiet, mīļā tauta: ja citas tautas ticēja šiem liecībām, tad tas notika tādēļ, ka tie, kas tās sniedza, prata to darīt ar visu mīlestību un patiesīgumu, uz ko bija spējīgas viņu sirdis. Es jums to saku, jo, ja jūs vēlaties, lai pasaule caur jums ticētu Man, jums jāgatavojas rīkoties tāpat kā tie apustuļi — ar viņu mīlestību, pazemību, garīgumu un ticību. Tad pasaule uzskatīs šo mācību par patiesību, un mans Vārds cilvēkiem būs svēts. Tad jūs redzēsiet, kā jūsu līdzcilvēki ar aizrautību lasīs Rakstus, kas tapuši no mana Vārda, un pieredzēsiet, kā viņi tos tulkos dažādās valodās, lai visas tautas tos iepazītu.

23. Jūs redzēsiet, kā šis Vārds, pie kura šī tauta šeit ir tik ļoti pieradusi, kas ir tik ļoti noniecināts no to puses, kuri to visvairāk ir dzirdējuši, rīt būs kā oāze tiem, kuri uz zemes daudz cieš. Jūs pieredzēsiet, kā tas kļūs par balzamu un dzīvību, par barību un gaismu to dzīvē, kuriem ir izsalkums un slāpes pēc patiesības, mīlestības un taisnīguma.

24. Vīrieši un sievietes, kas jau ilgu laiku esat klausījušies manu vārdu un kas turklāt esat uzņēmušies uzdevumus šajā darbā: ļaujiet maniem vārdiem aizkustināt jūsu sirdis, ļaujiet Garam runāt jūsu būtības dziļumos. Jūs esat daudz ēduši no dzīvības koka augļiem, bet ko jūs esat darījuši ar sēklu? Kāpēc ne viss, ko jūs sējat, cēlies no tās sēklas, ko Es jums esmu devis? Es redzu, ka jūs izmantojat arī savas sēklas, kuras jūs pievienojat tām, kuras Es esmu uzticējis jūsu aprūpei. Kurš no jums nesaprot, ko Es jums šajos brīžos saku?

25. Ar to es neizsaku neapmierinātību ar visiem jūsu darbiem. Ko Es ar to gribu jums teikt, ir tas, ka jūs nedrīkstat pievienot nekādu negodīgumu labajam, ko darāt, jo tad jūs vairs nesēsiet *manu* patiesību tā, kā Es to jums

esmu atklājis, un rīt, kad pienāks stunda, kad jūsu gars pļaus savas sēšanas augļus, tas dabiski konstatēs, ka šie augļi precīzi atbilst tam, ko tas sēja savā dzīves ceļā.

26. Es esmu visa radītā būtība. Viss dzīvo caur Manu bezgalīgo spēku. Es esmu katrā ķermenī un katrā veidolā. Es esmu katrā no jums, bet ir nepieciešams, lai jūs sagatavotos un kļūtu uzņēmīgi, lai jūs varētu Mani sajūst un atrast.

27. Es esmu dzīvības elpa visām būtnēm, jo Es esmu dzīvība. Tāpēc Es esmu jums darījis saprotamu, ka, ja jūs visos savos darbos turat Mani prātā, nav nepieciešams attēlot Manu tēlu māla vai marmora skulptūrā, lai Mani pielūgtu vai justos Mani sev tuvu. Šī nesapratne ir kalpojusi vienīgi tam, lai novestu cilvēci pie elku pielūgšanas.

28. Pateicoties Manam Vārdam, jūs nojautat harmoniju, kas valda starp Tēvu un visu radīto, jūs saprotat, ka Es esmu būtība, kas baro visas būtnes, un ka jūs esat daļa no Manis paša.

29. Tiktāl, ciktāl jūs saprotat savas dzīves jēgu, dvēseles likteni un attīstības mērķi, jūs ieejat garīgajā dzīvē. Tādējādi jūs aizmirstat tās formas, kuras jūs Man esat piešķīruši un kurās jūs Mani meklējāt, un pamazām izgaist nepareizās ticības pārliecības un kļūdainie priekšstatī, kuros šī cilvēce bija ieslodzīta tik daudzus gadsimtus.

30. Dvēsele, pamatojoties uz savām spējām, spēs attīstīties augstāk, līdz sasniegs pilnību. Bet Es esmu Meistars, kurš vienmēr ir bijis jums blakus jūsu attīstības ceļā, lai jūsu dzīve nebūtu neauglīga.

31. Ja jūs kļūsiat par cilvēkiem ar labu gribu, jūsu dzīve saskaņosies ar visas radības pilnību. Jūs iegūsiat patiesās zināšanas gaismu, un jūsu darbu augļi jums dos mūžīgo mieru. Jūsu fiziskā daļa ir viela, kas radībā izšķīdīsies atomos.

To jūs esat sapratuši, bet daudziem dvēseles nemirstīgā dzīve ir nesaprotama. Viņi saprot tikai to, ko redz viņu acis vai ko pierāda viņu zinātne. Kur ir tie, kas šajā zemes dzīvē dzīvoja kopā ar jums? — Jūs to nezināt. Jūs varat vienīgi iedomāties, ka viņi dzīvo gaismas pasaulē. Par to Meistars jums saka: daudzi no viņiem ir jūsu apkārtnē. Dvēselei ir gan spēja ieņemt vietu, ko Tēvs tai ir piešķīris Aizsaulē, gan vienlaikus pildīt uzdevumu pie jums. Tik liels ir garīgās dvēseles spēks.

32. Jūs vēl neesat sapratuši šos mācības. Taču, lai attīstītu šo spēju, būtu nepieciešams, lai pie jums piepildītos tas, ko Es jums teicu Otrajā laikmetā: lai iegūtu Manu žēlastību, cilvēkam jābūt tīram kā bērnam.

33. Taču jums vairs nevajadzētu justies pamestiem. Katrā cilvēka veiktajā darbā ir gaismas gara ietekme. Garīgā pasaule iedarbojas uz cilvēka prāta orgāniem un tos vada. Šī pasaule ir lielāka un skaistāka par

to, ko jūs redzat ar savām acīm. Tā ir gaismas un pilnīgas harmonijas pasaule. Tās iemītnieki ir pie Manis, viņi, apvienojušies ar Mani, raugās pār radību.

34. Bet kāpēc jūs, lai gan pazīstat šos mācījumus un ticat tiem, joprojām sūdzaties par to, ka cilvēki, kurus jūs mīlējāt šajā pasaulē, ir aizgājuši uz Aizsauli, ja tagad jau zināt, ka viņi raugās pār jums? Kāpēc jūs domājat par viņiem viņu cilvēciskajā veidolā, lai gan tagad viņi ir tīri garīgas būtnes?

35. Šodien Es esmu runājis ar jums par to, ko jūs saucat par otras dzīves noslēpumu.

36. Tikai Es viens pats varu jums atklāt šos mācības. Cilvēki to nevar, jo viņi nav iekļuvuši slēptajā gudrībā.

37. Man bija jūsu jāsagatavo, lai jūs varētu ienākt manā svētnīcā un uzklaustīt vēl vienu no maniem mācījumiem. Jo Es redzu, ka jums vispirms bija jāiespaido jūsu maņas, lai jūsu dvēsele varētu pacelties. Jūsu acis meklēja attēlu, kas varētu jums liecināt par manu klātbūtni, jūsu ausis gaidīja baznīcas dziesmu melodijas, lai atbrīvotu sirdi no zemes rūpēm, un pat vīraks un ziedu smarža jums bija nepieciešama, lai varētu domāt par Mani, kaut vai tikai uz dažiem mirkliem. Taču, tā kā visus šos liturģiskos elementus jūs atradāt tikai baznīcās, kas veltītas šim dievkalpojumam, ārpus tām jūs nespējāt saprast vai pat sajūst Manu klātbūtni. Šodien, savukārt, jūsu garīgā sagatavošanās ir sākusies nevis ar jūsu ķermeņa maņu attīstīšanu, bet gan ar jūsu dvēseles atmodināšanu, lai vairs nepievērstu uzmanību tam, kas attiecas uz fiziskajām maņām.

38. Jūsu acis vairs nemeklē attēlu, kas jums varētu attēlot dievišķību; jūsu ausis vairs nepieprasa tos skaņas, kas jums bija nepieciešamas, lai uz īsu brīdi aizmirstu pasaules vilinājumus. Jūs vairs negaidāt, lai piedalītos dievkalpojumā, lai varētu ticēt, ka Es esmu klātesošs tikai šajā aktā un šajā vietā.

39. Vienīgais, kas jums šodien ir svarīgs, ir tas, kā jūs attīrāt savu prātu, kā jūs attīrāt savu sirdi, lai varētu uztvert, izjust un saprast mana Vārda dievišķo jēgu; un jūs zināt, ka tam nav labāka līdzekļa kā meditācija un lūgšana.

40. Šodien jūs traucētu jebkura lieta, ko jums varētu likt acu priekšā, un pat labākā mūzika jums šķistu pārāk niecīga salīdzinājumā ar mana Vārda debesu koncertu. Un tā vietā, lai palīdzētu jums lūgšanā, šīs lietas galu galā varētu jūs traucēt. Jums nav vajadzīgs nekas ārējs, un jūs to arī nevēlaties; tādēļ esat pieraduši aizvērt acis laikā, kad saņemat Manu atklāsmi. Jo dvēsele savā visaugstākajā tieksmē pēc pacelšanās vēlas atbrīvoties no jebkāda kontakta ar materiālo.

41. Agrāk altāris, ko jūs bijāt uzcēluši manai dievišķībai, atradās tālu no jums; šodien jūs to esat uzcēluši savās sirdīs. Jūsu upuri, kas ilgu laiku bija materiāli, tagad esat aizstājuši ar dvēselisku apliecinājumu. Jūs zināt, ka manā skatījumā jūsu mīlestība ir skaistāka par skaistāko ziedu jūsu dārzos un ka piedošana, ko jūs piešķirāt savam līdzcilvēkam, man ir vērtīgāka nekā gandarīšana, ar ko agrāk jūs

42. Es jūs dzirdu klusumā; man nav nepieciešams, lai jūs kustētu lūpas. Es neesmu grēcinieks, kas klausās citu grēcinieku. Es esmu Garā, un tā ir jūsu dvēsele, ko es dzirdu, un tieši tā cenšas pacelties un izpausties man.

43. Daudzi šajā laikā ir dzirdējuši Manu Vārdu, bet ne visi to ir uztvēruši kā patiesību. Protams, ne visi ir ieradušies tajā brīdī, kad viņi spēj saprast šo mācību. Visos laikos ir bijuši daudzi aicinātie, taču tikai nedaudzi galu galā tika izraudzīti — tā imesla dēļ, par ko Es jums šodien atgādinu: tas ir tāpēc, ka tikai tie, kuri savlaicīgi saprot, jūt vai tic, pieder pie tiem, kuri ir palikuši un gatavojas Man sekot.

Dažreiz jūs pieredzat, ka jūsu līdzcilvēki ierodas, šķietami garīgi ļoti attīstīti un saprotot manu mīlestības mācību. Pēc tam jūs redzat, ka viņi to, ko saņēma manos vārdos, nepieņēma kā patiesību, un tas ir tāpēc, ka nevis cilvēka intelekts ir tas, kas vispirms spēj atklāt Mani — tas ir gars, ja tajā ir mīlestība. Nejauciet vienu ar otru. Citreiz, gluži pretēji, jūs redzat, ka uz manu sludināšanu nāk daži jūsu līdzcilvēki, kuri šķiet neizglītoti un pārāk materializēti, no kuriem jūs pat ne tuvu negaidāt, ka viņi varētu sajūtīgi uztvert manu vārdu, un jūs esat pārsteigti par viņu jūtīgumu un izpratni, ko viņi acīmredzami ir ieguvuši. Iemesls tam ir tas, ka ārēji, cilvēciskajā ziņā, viņi ir neveikli, taču iekšēji ir sasnieguši ļoti augstu garīgo attīstību.

44. Ne vienmēr tie, kas ir ticējuši, ir atmodušies ticībā jau no pirmā brīža. Gandrīz visi ir cīnījušies savā iekšienē. Es viņu sirdīs esmu atklājis šādus – vai līdzīgus – jautājumus: „Vai tas tiešām ir patiesība? Vai ir iespējams, ka es šeit sastopu Kunga klātbūtni? Vai ir iespējams, ka es šeit atrodu dziedināšanu savām ciešanām, kuras tik ilgi uzskatīju par neārstējamas?” Taču, kad viņi piedzīvoja brīnumu, daži no viņiem joprojām man jautāja: „Vai tiešām tas ir *Viņš*, kurš mani dziedināja?”

Bet bija arī daudzi, kas ticēja jau no pirmā brīža, kad dzirdēja manu balsi, un bija pat tādi, kas ticēja manam vārdam, vēl pirms to dzirdēja.

45. Tas, kas daudzu cilvēku prātus ir mocījis visvairāk, ir nabadzība un trūcība, kādā Esmu atklājies. Jo viņi bija pieraduši pie greznajiem rituāliem un izšķērdīgajām bagātībām materiālajās baznīcās. Bet Es jums saku, ka tāpat kā Es kādreiz nosodīju cilvēku iedomību, parādot viņiem Savu

vienkāršību, tāpat arī šodien Es izvairījos no viltus izrādīšanās un vēlējos parādīties ne tikai starp nabadzīgajiem, bet pat starp grēciniekiem.

46. Ja cilvēki rīt mierā izpētīs manas atklāšanās veidu un salīdzinās to ar pravietojumiem, kas ietverti Rakstos, un ja viņi sīkāk izpētīs to darbības sfēru, kurā Es parādījos un kurā norisinājās mana atklāšanās — tautu, ko Es izvēlējos, un ļaudis, kurus Es aicināju — — viņi nonāks pie neapstrīdama secinājuma, ka viss notika pilnībā un ka pravietojumi kopumā uzticīgi piepildījās.

47. Tagad Es atkal runāju uz cilvēkiem, runāju uz viņiem ar Savu dievišķo būtību, bet ar vārdiem un jēdzieniem, kas ir viņu saprašanas robežās. Taču, kamēr daži tic Man vienīgi pateicoties dievišķajai būtībai, ko viņi atrod manos vārdos, citiem, lai spētu ticēt, ir nepieciešams tas, ko jūs saucat par brīnumu. Tāpēc Es jums saku, ka jūs esat tā pati tauta kā Otrā laika tauta, kas atveda pie Manis savus cilvēkiem neārstējamus slimniekus, lai pārbaudītu Manu varenību.

48. Es sastopu vienus aklus, citus klibus, daudzus spitālīgus, bet citus apsēstus ar sajukušiem gariem. Es jūs visus dziedināšu, un patiesībā Es jums saku, ka neviens neiet bojā. Taču Es jums arī jānorādu, ka jums jābūt sagatavotiem; jo šī laika brīnumus Es veiksišu vairāk jūsu paceltās dvēselēs nekā ķermenī.

49. Lāzars nebūs vienīgais, caur kuru Es jums ļaušu iepazīt augšāmcelšanos. Es atdzīvināšu *visus* „mirušos”.

50. Jūs, cilvēku pūļi, šeit ir Mans vārds. Jūs varat Man ticēt vai neticēt, mīlēt Mani vai nemīlēt. Bet patiesi, Es jums saku: šis laiks vairs neatgriezīsies, šīs gudrības lekcijas, šīs dievišķās runas jūs šādā veidā vairs nedzirdēsiet. Ja jūs vēlaties Mani dzirdēt pēc 1950. gada, jums garā jāiekļūst aizsaulē. Atcerieties, ka Es jums teicu: „Mana valstība nav no šīs pasaules.”

Mans miers lai ir ar jums!

Mācība 186

1. Laipni lūgti visi tie mācekļi, kas nāk pie Manis, lai paplašinātu savas zināšanas. Laimīgi un svētīti lai ir visi, kas vēlas skaidri atzīt Manu mācību patiesību. Jūs rīkojaties pareizi, ja vēlaties pārplēst plīvuru, kas apklāj jūsu garīgās acis. Smagu atbildību uzņemas visi tie, kas necenšas dziļāk iekļūt Manas slēptās gudrības noslēpumos.

2. Kad beidzot viņi apņiks no baudām, ko sniedz miesa? Kad viņi sapratīs, ka šīs baudas ir traucējušas viņiem izbaudīt dvēseles atspirdzinājumu? Viņi ir grēka valstības vasali, savu kaislību vergi un staigā pa pasauli kā kurlie, aklī, klibie un spitālīgie, neapzinoties savus novirzienus. Ja kāds beidzot saprot, ka viņa dvēsele ir slima, viņš neprot meklēt dziedinājumu gaismā, ko izstaro mans Gars.

3. Akli vada aklo: tā Es redzu daudzas pasaules tautas, vairāk nekā pietiekami daudz no zemes tautām. Dzīvesprātība ir kļuvusi vāja, un labas jūtas ir zudušas. Cilvēka sirds, kurai vajadzētu iedvest visas cēlās jūtas un katru pacilājošo domu, šodien ir kļuvusi par egoisma, netikumu un apmaldīšanās avotu.

4. Kas gan dīvains tajā, ka jūsu Kungs, kurš jūs bezgalīgi mīl, šodien nāk pie jums, lai dotu jums ieročus, ar kuriem jums jācīnās pret ļaunumu, kas valda visos cilvēkos?

5. Taisnība, ka mana mācība ir ierocis, gaismas zobens, kas skar sirdi un pieskaras visjutīgākajam cilvēkā. Griba uzvarēt ļaunumu ir tas, kas jums nepieciešams, un šo spēku jūsu dvēselei dod mans vārds. Lielākā un cēlākā cīņa, kurā Es gribu redzēt jūs kā uzvarētājus, ir tā, ko jūs izcīnāt pret sevi pašiem, lai savaldītu savas kaislības, savtīgumu un jutekliskumu. Katru reizi jūsu iekšienē jāuzliesmo šai lielajai cīņai.

6. No vienas puses ir laba griba, saprāts, taisnīgums un mīlestība pret tuvākajiem, no otras puses uzvirto postošās cilvēciskās kaislības. Taču gaisma triumfēs pār tumsību. Ja Es zinātu, ka tā nebūs, Es neļautu jums iesaistīties cīņā, kas jūsu dvēselei ir bezjēdzīga un neauglīga.

7. Ja jūs domājat par patriarhiem, praviešiem vai maniem apustuļiem, neuzskatiet viņus par ārkārtējiem cilvēkiem; jo viņi visi tika radīti no tās pašas būtības, no kuras esat radīti jūs. Bet tie bija cilvēki, kuri centās palikt Gaismas ceļā, turēties pie patiesības, vienmēr ievērot Manu likumu un dzīvot labestībā. Viņu griba nepalika vāja, tāpēc viņi atstāja darbus, kas ir paraugs viņu cilvēku brāļiem.

8. Vai jūs atpazīstat tos cilvēkus, kuri skrien pakaļ izklaidēm, ērtībām vai vienkārši ikdienas maizei, vienaldzīgi pret Gara dāvanām, neuzņemīgi pret patiesībām, kas jums atklāj mūžīgo dzīvi? Vēlāk jūs redzēsiet, kā viņi kāri skries uz garīgo svētnīcu, lai kļūtu par patiesās Baznīcas līdzstrādniekiem.

9. Tieši manā dievišķajā Vārdā cilvēki atradīs gaismu, kas viņus iemācīs izmantot spēku, ko dvēsele glabā sevī, un kas iemācīs viņiem ar stingru soli iet pa pārbaudījumu ceļu, kas ir dzīve. Kas ierauga manu gaismu, tas neizdara nevienu nepareizu soli un nekad neklūst.

10. Jums ir jāizpēta mans vārds; jo, ja to nedarīsiet, jūs saskatīsiet noslēpumus tur, kur Meistars ir runājis ar jums skaidri un pilnīgi. Dievam nav noslēpumu cilvēka priekšā. Lieta ir tāda, ka vienreiz jūs nevēlējāties virzīties uz Gaismu, bet citreiz vēlaties iepazīt atklāsmes priekšlaicīgi. Netīrība, kurā cilvēks ir nonācis, ir iemesls tam, ka viņš daudzus no maniem mācījumiem nav spējis pareizi izprast, lai gan jau ir pienācis laiks, kad viņam tie būtu jāsaprot.

11. Ko jūs esat iemācījušies no savām reliģijām? Kāda jums no tā labuma, ka sakāt, ka ticat tam vai citam, ja jūsu dzīve nepakļaujas tiem principiem, ko tās iesaka, un ja jūs arī nemēģināt caur tām tuvināties Man?

12. Ja vēlaties zināt, vai pildāt dievišķo likumu, pajautājiēt sev, vai šajā pasaulē saņemat mīlestības ražu.

13. Šajā laikā Man jums ir daudz ko teikt, lai jūs saprastu, ka Es esmu gatavs nodot jums Savu Debesu Valstību. Taču tam jums jāatbrīvo sava garīgā dvēsele, jo tieši tā ir tā, kas Mani uzņems. Tad jūs Mani redzēsiet un sajūtīsiet.

14. Starp cilvēkiem ar labu gribu ir jābūt miera līgumam. Bet Es jums norādu, ka jums nevajadzētu gaidīt, līdz nonāksiet garīgajā dzimtenē, lai noslēgtu šo līgumu. Nopelns slēpjas tajā, ka jūs šeit, kur pasaule saņēma Jēra asinis kā mīlestības sēklu, sniedzat Tēvam pateicības apliecinājumu un savu labāko upuri: savu paklausību, mīlot cits citu.

15. Ticiet dvēseles nemirstībai. Es jums to saku, jo daži uzskata, ka nāve tiem, kuri paliek grēkā, iznīcinās viņu eksistenci un izslēgs viņus no Mūžīgās dzīvības, un tā vietā pakļaus viņus mūžīgam sodam.

16. Tie, kas pieņem šādu priekšstatu, ir nepareizi interpretējuši dažas manas atklāsmes un sagrozījuši to jēgu. Ja tas būtu pareizi un iespējami, tas būtu tāpat kā pasludināt mīlestības, labestības un taisnīguma sakāvi. Kāda jēga tad būtu bijusi tam, ka Es kļuvi par cilvēku — manai ciešanu ceļai, manai nāvei un manai klātbūtnei starp jums kā cilvēkam? Neaizmirstiet, ka Es atnācu grēcinieku, slimu, vergu, izsalkušo un apmaldīto dēļ.

17. Jūsu garīgajai dvēselei pieder mūžīgā dzīvība, kas jums piešķirta caur Dievišķo Garu, un vienīgais, kas cilvēkā mirst, ir apvalks, miesa, ko dvēsele atstās, lai varētu pacelties augšup. Arī grēku tā redzēs pazūdam, ja tādu sevī nes, un neziņas tumšais apsegs no tās nokritīs kā nokaltis auglis. Taču

dvēsele pēc katras no šīm „nāvēm”, kuras tā piedzīvos, nemirstot, kļūs stiprāka, apzinīgāka, spožāka un tīrāka, pacelsies augšup.

18. Vai jūs savā dzīvē esat piedzīvojuši kādu fizisku kaislību, kas pārņēma visu jūsu būtību un neļāva jums dzirdēt sirdsapziņas, morāles un saprāta balsi?

Tas notika brīdī, kad dvēsele bija dziļi nogrimusi, jo to bija pārvarējuši kārdinājumi un ļaunā zvēra spēks, kas mīt miesā.

Un vai tad nav taisnība, ka jūs piedzīvojāt dziļu laimes sajūtu un dziļu mieru, kad jums izdevās atbrīvoties no šīs kaislības un pārvarēt tās ietekmi?

19. Šis miers un šī prieka sajūta ir saistīta ar dvēseles uzvaru pār ķermeni — uzvaru, kas tika izcīnīta neizmērojamās cīņās, „asiņainās” iekšējās kaujas rezultātā. Taču pietika ar to, ka dvēsele smēlās jaunas spēkas un pacēlās, iedvesmota un vadīta sirdsapziņas, un jau tā pārvarēja miesas impulsus un atbrīvojās no tiem, lai vairs neļautos tikt vilktiem tālāk uz pazudināšanu.

Šajā cīņā, šajā atteikšanās aktā, šajā kaujā pret sevi pašu jūs redzējāt mirstam kaut ko, kas dzīvoja jūsu iekšienē, taču tas nebija jūsu dzīve. Tā bija tikai bezjēdzīga kaislība.

20. Tāpēc saprotiet: ja cilvēks ļauj sevi vadīt sirdsapziņas iedvesmai un pakļauj visas savas darbības augstākajam likumam, tas ir tā, it kā viņš piedzimtu jauns cilvēks — tas, kuram nāves nav. Jo viņš uzskatīs ķermeni tikai par nepieciešamu apvalku dvēselei; un, kad tā dosies uz savām patiesajām mājām, ķermenim būs jānogrimst zemes klēpī, lai tajā izšķīst.

21. Es jums saku, ka nav nekādas „mūžīgās nāves”, un vēl jo mazāk varētu būt mūžīga izpirkšana. Mirst tikai tas, kas ir kaitīgs — liekais, ļaunais, un izpirkšanai ir jābeidzas, kad ir sasniegta attīrīšanās. Jau savā laikā Es jums teicu, ka nekas manā darbā neietu zudumā. Es jums teicu arī to, ka neviens no maniem bērniem neiet zudumā, un turklāt es jums atklāju dvēseles nemirstību, sacīdams: „Es esmu dzīvība; kas tic man, tas nekad nemirs.”

22. Mīļā tauta: aizveriet savas cilvēciskās acis un sajūtiēt Manu klātbūtni „uz mākoņa”. Jūs dzirdat cilvēka balsi — tā ir tā, ko pārraida balss nesējs, kuru Es izmantoju, lai jums dāvātu Manu domu vibrāciju. Bet, ja jūs pacelsieties garīgi, jūs sajūtīsiet Manu garīgo klātbūtni. Ak, svētais Trešais Laiks, kurā katras acis varēs ieraudzīt savu Kungu! Elku pielūgšana sabruks, un cilvēki pilnībā iepazīs patiesību.

23. Lai ievadītu šo laiku, Es vēlējos izpausties caur jūsu pašu saprātu, lai jūs justos man tuvāk, pazīstamāk un piederīgāki. Arī Otrajā laikmetā Es

tuvinājos cilvēkiem, piedzimstot viņu vidū, dzīvojot viņu blakus, daloties viņu sāpēs un ciešot viņu acu priekšā.

24. Šodien cilvēku pūļi atmodas, dzirdot manus jaunus vārdus, un veido kopienas. Lielākā daļa no viņiem ir zemes nabadzīgie — tie, kurus jūs saucat par „izslēgtajiem”, bet kuriem patiesībā netrūkst nevienas no dāvanām, ko jums ir piešķīris Svētais Gars. Pateicoties manai mācībai, šie cilvēki ir atmodušies no savas letargijas un apzinājušies visu to, ko nes sevī. Tādējādi viņos ir sākusies garīgā attīstība, un viņu neveiklība pamazām ir izzudusi. Intuīcija ir iestājusies un apgaismojusi viņu būtību, iedvesma ir glāstījusi viņu prātu, redzēšanas dāvana lūgšanas laikā ir apgaismojusi viņu skatienu, ļāvusi atvilkt garīgā plīvuru un atklājusi viņiem arī daļu no tā, ko slēpj nākotne. Spēja dziedināt — vai nu ar vienkāršu vārdu, ar „svaidījumu” vai pat ar domu palīdzību — ir izplūdusi no viņu sirds dziļumiem, un daudzas citas spējas ir kļuvušas redzamas šo darbu pazemīgajiem mācekļiem.

25. Iemesls tam ir tas, ka viņi, kam uz zemes nekas nepiederēja — kad viņi sajuta, ka no Tēva ir saņēmuši mantojumu, — visu savu sirdi un visu savu entuziasmu veltīja šīs lietas kalpošanai un tādējādi atklāja daudzas žēlastības dāvanas, kuras slēpās viņu būtībā un kuras viņi iepriekš nepazina.

26. Kā gan cilvēki varētu atklāt dāvanas, kas piederēja viņu garam, ja viņu sirds ilgojās vienīgi pēc zemes bagātībām?

27. Ja cilvēki būtu pratuši lūgties, ja viņi būtu sapratuši, ka Es pazīstu sirds valodu, ka Es saprotu viņu dvēseles vajadzības, ka Es pats saprotu pat viņu mazāko vēlēšanos, ka Es protu iztulkot viņu domas tādas, kādas tās šķiet, tad viņi būtu sūtījuši savu lūgšanu Radītājam. Bet cilvēks ir pasaulīgs un ir materializējis savu Dieva pielūgsmi un savu dvēseles attīstību. Taču kā cilvēcei padarīt saprotamas tās kļūdas? — Nosūtot tai tautu, kas ir garīga, kuras bērni dzīvo saskaņā ar to augstāko morāli, ko māca mana mācība.

28. Cilvēce ar savu zinātni, ar saviem grēkiem, ar saviem kariem, ar savām mācībām un savu materiālismu ir izaicinājusi Dievišķo taisnīgumu, un tā kā tās apvainojumi bija ļoti lieli, tā varēja gaidīt vienīgi sodu. Bet redziet, kā Es uz to atbildēju, nosūtot cilvēkiem Savu dievišķo gaismu, kas ir mierinājums, atklāsmes, piedošana un miers, lai tā viņus apgaismotu un palīdzētu viņu attīstībā.

29. Cilvēkam ir kauss, kas piepildīts ar rūgtumu un ko viņam vēlāk būs jāizdzer. Bet patiesi, Es jums saku: caur šo sāpi viņš saņems gaismu. Bet Es nesu jūsu sirdīm gaismu, kas pie jums nonāks maigi, kas pārliecinās jūsu garu ar mīlestību un patieso gudrību.

30. Jūs, cilvēku pūļi, kas šobrīd dzirdat šo balsi, — priecājieties par to, ka jums ir lemts redzēt manu gaismu šajā laikā, kad notiek lielas garīgās cīņas.

31. Neaizmiegieliet, jo Es ar jums runāju ne tikai caur šiem balss nesējiem. Es ar jums runāju jebkurā brīdī, kad jūsu dvēsele ir mierā un spēj pacelties sarunai ar Mani.

32. Lai jūs varētu izmantot savu sirdi kā ceļvedi, ļaujiet Man to vispirms nomierināt, lai jūs caur tās jūtām saņemtu dievišķo iedvesmu.

33. Ne tikai jūs aicināt Mani, arī jūsu brāļi un māsas, atbilstoši dažādaajām reliģijām, aicina savu Dievu. Es nenāku tikai pie jums, Es, Mierinātāja Gars, dodu mieru katrai skumjajai sirdij un garam.

34. Cilvēks savā iztēlē radīja Jēzus mīlestības tēlu un pārnesa to uz audekla, piešķirot tam cilvēciskas iezīmes, jo viņš nespēja attēlot Radītāja Garu.

35. No visiem cilvēkiem, no visām tautām visos laikos Es vienmēr esmu pieņēmis viņu pielūgsmi, dedzināmos upurus, rituālus un ziedojumus; jo Man svarīgs ir labs nodoms, nevis darbs.

36. Lai gan attēli, ko cilvēki ir radījuši par Mani, ir nepilnīgi, Es neapstājos pie tā, lai aplūkotu tēlu, kurā viņi Mani atpazīst, bet gan viņu nodoma labais nodoms ir tas, kas Mani sasniedz.

37. Tomēr — cik patīkami Tēvam būs, redzot, ka cilvēce praktizē garīgumu tāpat kā šī tauta, kas sāk spert savus pirmos soļus un tādējādi atbrīvojas no virspusējā un ārējā, lai sajustu, ka jūs patiesi nesat Mani savās sirdīs, ka Es esmu jūsu nodomos, kad jūs plānojat darīt labu darbu, ka Es esmu jūsu domās, kad jūs mēģināt sarunāties ar Mani.

38. Kas, dzirdot šo balsi, varētu šaubīties, ka Dieva godība atklājas cilvēka ķermeņa nabadzībā? Vai Dievam ir patīkamāk atklāties maizē, kas ir nedzīva matērija, nekā caur Saviem bērniem – cilvēkiem, kuri ir radīti pēc Viņa tēla un līdzības un tiek uzskatīti par vispilnīgākajām radības būtnēm? Kāpēc Gaismai, Dievišķajam Garam, nebūtu jāatklājas caur izredzēto radījumu, kas ir radīts pēc Viņa tēla un līdzības? Nav nekas dīvains tajā, ka Dievs var atklāties caur cilvēka saprāta orgānu. Taču šī cilvēce ir neticīga un aizdomīga, jo daudzkārt ir tikusi aizskarta savās svētākajās jūtās. Tāpēc tā tikai *dzird*, bet neuzklausa.

39. Cilvēka sirds ir atkal jāapstrādā ar mīlestības kalti, lai no tās plūstu brālības un cēlsirdības jūtas.

40. Cilvēka sirds ir tik ļoti nocietinājusies, ka tā paliek nejūtīga, saskaroties ar līdzcilvēka sāpēm vai nelaimi. Taču tai ir jāizjūt cita cilvēka sāpes un jāsaprot to cēlonis, lai cilvēks varētu virzīties uz priekšu savā attīstības ceļā.

41. Ja cilvēks apmierinās ar to, ka vērtē savu tuvāko, viņš izdarīs tikai kļūdainus spriedumus. Taču, ja viņš mēģinās saprast šīs sāpes cēloni, vadoties no cēla nodoma palīdzēt, viņam atklāsies šo sāpju slēptais cēlonis, ko viņš tad varēs mīkstināt.

42. Cik daudzi padara savu dzīvi nepanesamu garīgās ticības trūkuma dēļ, jo uzskata, ka fiziskā pasaule ir vienīgā, kas pastāv, un šaubās par gara esamību; jo viņiem nekas to nevar pierādīt. Šīs un citas skumjās pārdomas viņus ved izmisumā un pat virza uz nāvi.

43. Uz šo mācību jābalstās pirmajai nodarbībai, ko jūs sniegsiet saviem nākotnes mācekļiem. Jums jādod viņiem iespēja pacelties augšup no pirmā attīstības ceļa posma. Jums jāatklāj viņiem, ka Tēvs savā bezgalīgajā mīlestībā un pilnīgajā taisnīgumā katrai dvēselei piešķir tik daudz materiālo dzīves, cik tai nepieciešams, lai pilnveidotos; ka daži fiziskie būtne cieš vairāk nekā citi, ka ir dzīves, kas pilnas labklājības, un citas, kas pilnas rūgtuma un izpiršanas.

44. Tieši zemes iedzīvotāji, kuri dzīvo bez sāpēm un bez lieliem pārbaudījumiem, ir iemesls tam, ka daudzi neziņotāji un neapmierināti Mani sauc par netaisnīgu.

45. Šādu gadījumu jūsu ceļā būs vairāk nekā pietiekami, un jūs būsi tie, kam būs jāsniedz paskaidrojums par to. Jums jautās, vai ir droši, ka pēc šīs dzīves seko atalgojums vai sods. Uz to jums jāatbild, ka, kamēr dvēsele nav sasniegusi nepieciešamo attīstības līmeni, lai (uz visiem laikiem) dzīvotu Garīgajā Valstībā, tai ir jāinkarnējas uz šīs zemes, katrā dzīvē virzoties atbilstoši iepriekšējās dzīves progresam. Dažreiz tas notiks, lai novāktu labu ražu, citos gadījumos — lai izpirtu kādu vainu vai pabeigtu iesākto darbu.

46. Kad dvēsele būs veikusi visu ceļu, kas tai uz Zemes ir iezīmēts kā tās liktenis, tā spēs pacelties uz garīgo dzimteni, kur tā atradīs turpinājumu tam ceļam, kas to vedīs uz mūžīgo laimi, uz Kunga klēpi.

47. Neatstājiet nekādus neskaidrus vai neizskaidrotus jautājumus. Jūs nepārliecināsi visus, bet pat neticīgo šaubas palīdzēs jums virzīties uz priekšu, jo, iepazīstot viņu domas, jūs vēlāk spēsi pārliecināt citus, ar kuriem sastapsieties vārdu cīņā.

48. Patiesi, Es jums saku: mana mācība cilvēcei būs kā atmodšanās pavasara rītā, kā rasa, kas padara laukus auglīgus — šodien, kad pasaule ir nāves lauks, izkaltusi un sausa.

49. Ejiet pie visiem manā vārdā. Kas gan varētu noraidīt Jēzus mīlošo vārdu, ja mans upuris taču tika veikts par labu visiem?

50. Ļaujiet saviem līdzcilvēkiem sajust, ka jūs šobrīd atrodaties pie kalna pakājes un gaidāt sava Skolotāja dzīvinošo mācību. Jo mans vārds ir dzīvība jūsu dvēselei.

51. Es klāju galdu ar baltām galdautām, un uz tām esmu nolīcis dzīvības koka augļus, lai jūsu dvēsele stiprinātos.

52. Svētā Gara gaisma atbrīvo jūsu dvēseli no tumsas; jo jūs esat novirzījušies no ceļa, esat apmaldījušies un esat miruši žēlastības dzīvei.

53. Tu esi nonācis elku pielūgšanā, ak, mīļā tauta, nepaklausībā un nepateicībā. Tu esi pametis gaismu un pagriezies uz tumsību, tu esi atmetis baltās drēbes un vietā kristāldzidram ūdenim dzēris duļķainu ūdeni, tādējādi sevi saindējot.

54. Es kļuvi par cilvēku Otrajā laikmetā, lai jūs mācītu mīlēt un piedot; Es atnācu, lai dotu piemēru pazemībai un lēnprātībai; kā Skolotājs Es jums sniedzu savus mācījumus. Bet laiki ir pagājuši, un jūs esat nonākuši maldos.

55. Ak, tauta, ko Esmu izvēlējis no visiem cilvēkiem! Es jūs meklēju un atradu katakombās, Es jūs atradu tuksnesī, kur jūs barojāt septiņus grēkus. Šodien Es nāku kā labs gans un meklēju jūs visos ceļos un takās, un glābju jūs no bezdibeņa. Jūs esat Man klausījušies un sajutuši Mani, un esat saņēmuši no Manis visu, kas trūkst jūsu dvēselēm. Es esmu devis jums mīlestības apliecinājumus, esmu jūs apgaismojis, un no Manas mācības grāmatas esmu jums devis pārpilnību.

56. Nāc, mana tauta, soli pa solim kāp uz kalna. Kāpjot augšup, jūs sajūtīsiet kopību ar savu Tēvu un varēsiet baudīt dzīvības koka augļus. No kalna virsotnes plūst kristāldzida ūdens avots, lai remdētu jūsu slāpes.

57. Trešā laikmeta Izraēla: tu tieši tagad dzirdi savu Skolotāju, kurš tevi māca un pravieto. Kāpēc, mīļā tauta? — Lai tu, pateicoties manai dievišķajai žēlastībai, atmodinātos no letarģijas, kurā tu atrodies.

58. Kam ir acis, tas lai redz; kam ir prāts, tas lai domā, un kam ir ausis, tas lai klausās savu Skolotāju. Jūs esat tie, kurus ir norādījis mans rādītājpirksts — mirušie, kuriem Esmu devis dzīvību — aklie, kuriem Esmu atdevis redzi — apmaldījušies, kurus vadu ar savu gaismu, un kuģa avārijā cietušie, kuriem Esmu parādījis glābšanas laivu.

59. Apskatiet svētku mielastu, ko Tēvs sarīkojis „pazudušajam dēlam”, kurš bija pazudis, pērts no viesuļvētras un dzēris rūgtuma kausu.

60. Sajūtiēt Mani un ļaujiet Man dzīvot jūsu sirdīs, un es jums, tāpat kā saviem mācekļiem Otrajā laikmetā, saku: „Nemiet un ēstiet, šī ir mana miesa.” Tāpat es jums saku šajā Trešajā laikmetā: „Nemiet un ēstiet, šis ir mans vārds.”

61. Mīļie mācekļi, tuvojas 1950. gads, kad Es vairs nerunāšu ar jums šādā veidā. Bet, ņemot to vērā, Es jums saku, ka jūs būsiet saņēmuši Manu Vārdu pārpilnībā un ka jums, tāpat kā jūsu Skolotājam, jādodas ceļā. Jums jābūt kā bākai cilvēcei un jāapdāvināt savus līdzcilvēkus ar bagātīgu mīlestību.

Mans miers lai ir ar jums

Mācība 187

1. Nāciet un ēstiet mūžīgās dzīvības maizi pie Meistara galda. Eņģeļi ir sagatavojuši svētku mielastu, un jūsu Tēvs jūs visus uzņem. Ēdiet un dzeriet, bet mācieties novērtēt šo ēdienu debesu garšu un nerīkojieties kā daži, kuri sēžas pie mana galda, ēd, dzer un pēc tam aiziet, neapzinoties, pie kā viņi ir bijuši.

2. Maize, ko Es jums šodien piedāvāju, ir tā pati, ko Es jums atnesu Otrajā laikmetā. Meklējiet abos tās jēgu, un jūs atklāsiet, ka tā ir viena un tā pati — mana dievišķā mīlestība.

3. Es nāku jūs atbrīvot, tāpat kā Es to darīju Otrajā laikmetā, un visiem, kas vēlas Man sekot, Es saku: „Uzņemiet savu krustu un sekojiet manām pēdām.” Viņi labi zina, ka krusts sastāv no pazemības, mīlestības, žēlsirdības, atteikšanās un upura. Kas to uzņemas, tas jau zina ceļu, pa kuru viņam jāiet. Es neesmu nevienu maldinājis, sakot, ka mans ceļš ir izklāts ar rozēm. Jo Es gribu, lai mani karavīri seko Man mīlestības un ticības dēļ.

4. Es zinu, ka, pēc tam, kad Esmu parādījis saviem bērniem savas mācības patiesību, tie, kas Man seko, visās savas dzīves darbībās būs uzticīgi un sirsnīgi. Starp maniem uzticīgajiem nebūs algotu kalpu, bet tikai dedzīgi mācekļi un nesavtīgi sekotāji.

5. Ja kāds šo darbu nepareizi interpretēs un izmantos negodīgiem mērķiem, viņš pats sev piešķirs nosaukumu „nodevējs”, un viņa sirdsapziņa būs viņa paša tiesnesis.

6. Jums jau bija sāpīgs un skumjš piemērs ar vienu no maniem Otrā laika mācekļiem, lai jūs to izvairītos un nekādā gadījumā nemēģinātu atdarināt. Jo nav pareizi, ka kādam, kas piederēja pie maniem uzticīgajiem bērniem, ir jāaiziet, lai slēptu savu pārkāpumu, kas viņu aptraipījis — tāpat kā Jūdass, kad viņš aizgāja no Pēdējās vakariņām, jo saprata, ka nav cienīgs pat uz brīdi ilgāk palikt to vidū, kuri drīz atdos savu dzīvību, lai liecinātu par Dievišķā Skolotāja atklāto patiesību.

Tie, kas toreiz sekoja Man, darīja to mīlestības dēļ pret Manu lietu. Šodien Es vēlos, lai jūs, kas nākat pie Manis, ilgojoties pēc Manas mācības, arī sekotu Man — tomēr ne vadīti no cilvēciskām interesēm vai nepareizi saprastas bailes no Manas taisnības. Es vēlos, lai jūs iedvesmotu vienīgi mīlestība pret saviem tuvākajiem ; jo viņos jūs mīlat un godājat savu Tēvu un Radītāju.

7. Ja Es gribētu, lai jūs pārliecinātu bailes, Man būtu vienkārši jāvēlas, un jau tiktu atbrīvotas dabas spēki, tādējādi parādot jums, ka Es esmu vienīgais Varenais. Taču Es gribu, lai katrā no jums uzkrātos nopelni, kas tiek iegūti caur pazemību, ticību un mīlestību.

8. Tagad ir jauns laiks, un tieši tāpēc jūs tagad saņemat jaunas pamācības. Jo pagātnes notikumi, kādus cilvēce gaida, šajā laikmetā vairs neatkārtosies. Tas būtu tā, it kā laiks būtu apstājies un cilvēce atkārtotu to pašu mācību.

9. Jēzus karavīri — tā Es jūs saucu, jo Es uzticu jums savu lietu: izpētiet manu mācību, lai jūs būtu pārliecināti par šo patiesību. Kad jūs būsiat ieguvuši pārliecību, jums nedrīkst atkal iemigt, un teologi nedrīkst jūs mulsināt ar saviem jautājumiem, lai gan tajā, ko Es jums šodien izklāstīju, nav nekāda noslēpuma. Slepēnā dārgumu krātuve ir atvērusies jūsu garam, lai jūs arvien labāk iepazītu savu Tēvu. Kāda jēga būtu, ja Es nāktu pie jums ar noslēpumiem? Vai jūs varētu šos noslēpumus saukt par atklāsmēm?

10. Es jums apsolīju Patiesības Garu, kas nāks pie jums, lai izskaidrotu manas iepriekšējās mācības; un tagad Es varu jums teikt, ka šajos vārdos Es esmu ietvēris visu, kas paredzēts šim laikam.

11. Saproties, kas nozīmē būt maniem mācekļiem, uzmanīgi klausoties manās mācībās, rūpīgi pārdomājot tās un vēlāk pielietojot dzīvē.

12. Mani bērni: kamēr jūs atpazīstat Mani pēc Maniem vārdiem, Es atpazīstu jūs pēc jūsu darbiem.

13. Kopā jūs labāk apgūsiet manu mācību. Mācība ir izsmeljoša, pilna gaismas, jo tieši Tēva mīlestība izplūst šajos vārdos. Tāpēc jums jāpieliek visas pūles, lai pierādītu, ka esat labi skolnieki.

14. Jūsu pasaule ir tuksnesis, Es esmu oāze. Jūs esat izslāpuši ceļotāji, kas ir saukuši pēc Manis un parādījuši Man visu savu slāpes pēc taisnīguma un mīlestības. Es esmu jums sūtījis Savu vārdu kā tīru un kristāldzidro ūdeni. Reizēm tas ir bijis kā mana, bet vienmēr tas ir bijis barība, kas stiprina jūsu dvēseli tās garajā un grūtajā ceļā cauri tuksnesim.

15. Kad pienāks laiks, *jūs* kļūsiat par oāzi, kas ciešošajam ceļotājam sniedz ēnu, ūdeni un atsvaidzinājumu. Pie jums tie, kas cieš, dziedinās savas sirdis, jo Es šobrīd pārvēršu jūs dziedinošā balzamā.

16. Tagad ir gaismas laiks, jūs visi esat apgērbti ar to. Šī gaisma tiks cilvēkam saprasta, ka viņā pastāv dievišķības atoms, kas ir dvēsele, kuras inteliģence, vadīta no sirdsapziņas, viņu vadīs uz mieru.

17. Šīs dāvanas atbrīvos viņu no sāpīgajām atlīdzībām un ļaus pacelties uz pilnīgas gudrības sfērām.

18. Laika gaitā Esmu redzējis daudzus no Saviem bērniem, kuri ir noraidījuši šīs pasaules piedāvātos izklaides veidus un izvēlējušies Manas likuma ceļu, lai cilvēcei atstātu garīgo paraugu un iedvesmas pēdas. Šīs būtnes, šie cilvēki, kuri tāpat kā jūs apdzīvoja Zemi un ieradās tikai tādēļ,

lai nestu savu mīlestības un mierinājuma vēsti, šodien dzīvo Garīgajā pasaulē un bauda patieso mieru.

19. Es neprasu no jums, lai jūs veltītu Man visu savu laiku, jo Es esmu jums uz Zemes uzticējies pienākumus un atbildību. Bet jums jāapzinās, ka cilvēka ķermenis, ko jūs tik ļoti mīlat, ir tikai dvēseles apvalks vai apģērbs. Tā ir miesa, kurā rodas visas ciešanas.

20. Jūs esat pieļāvuši, ka šī miesa ir piepildīta ar nepilnībām un kārdinājumiem, ko rada jūsu prāts, ja jūs nemodāties un nelūdzaties.

21. Es zinu: kamēr jūs esat šajā pasaulē, jūsu sirdis un jūsu maņas tiecas uz to. Bet cīnieties pret visu kaitīgo, bezjēdzīgo un amorālo. Es jums neiesaku ieslēgties klosteros un nicināt pasauli un saskarsmi ar saviem tuvākajiem, jo tādējādi jūsu mīlestība un kalpošana manai dievišķībai tiktu nepareizi saprasta. Nestrādājiet pēc tā, lai būtu puritāņi, aizmirstot, ka jūsu pienākums ir ievērot arī dabas likumus.

22. Ievērojiet likumus, kuriem Radītājs jūs ir pakļāvis. Daži attiecas uz dvēseli, citi – uz ķermeni, un Es tikai pavēlu jums noraidīt to, kas ir kaitīgs, augstprātību un liekulību.

23. Ak, mīlie mācekļi, kas klausāties Meistara mācībās: redziet, kā mans vārds atmodina spējas, kas jūsos slēpās.

24. Jūs varat pamatoti teikt, ka šie jau ir pēdējie brīži, kad es šādā veidā esmu jūsu vidū. Tie ir dārgi brīži; jo, kad pēc manas aiziešanas jūs tos atcerēsieties, jūs varēsiet teikt: „Kādu žēlastību Kungs mums ir dāvējis!”

25. Tātad, mīlie mācekļi, sargājieties no kārdinājumiem. Neiejaucieties lietās, kas jums nav jāzina. Rūpējieties, lai jūsos varētu atspoguļoties garīgums. Es zinu, ka jūsu cīņa ir sīva, ka darīt labu dažkārt ir grūti un rūgti. Tāpēc Es vispirms mācu jums mīlēt savus tuviniekus un viņiem piedot, lai pēc tam jūs varētu sūtīt starp cilvēci.

26. Neapnicinieties, jo darbs dvēseles labā nekad nebeigsies. To, kas jums šobrīd šķiet kā atlīdzība vai sods, jūsu dvēsele, kad tā celsies augšup, uztvers kā atalgojumu; jo tā nekad neapnicināsies mīlēt un sēt labo.

27. Laimīga ir sagatavotā sirds, jo tā līdzinās smaržīgajai rozei, kas izplata savu smaržu. Laimīga ir cilvēka doma, kas spējusi pacelties pie Manis, jo tā redz garīgās skaistības. Kas prot pacelt savu dvēseli, tas veiks lielus darbus, un viņa prāts aptvers un radīs labāku pasauli.

28. Es esmu jūs sagatavojis, lai jūs dotos ceļā, lai veidotu pasauli, kurā valda labais. Jo šī laika cilvēki ar saviem grēkiem tā vai citādi ir veicinājuši to visdārgāko un visaugstāko iznīcināšanu, kas var pastāvēt cilvēka sirdī — garīgo mīlestību.

29. Ne tiecieties tik ļoti pēc savas ērtības. Atmetiet šo vēlmi nodrošināt savu nākotni. Vairs neesiet neapmierināti. Ko jūs vēlaties vai gaidāt no šīs

pasaules? Jums jau ir bijuši godinājumi, izklaides, slavinošas runas. Daži jau ir saņēmuši *visu*, citi – daudz. Tomēr Es redzu, ka jums visiem trūkst labu darbu.

30. Jautājiēt sev, vai esat bijuši taisnīgi pret sevi. Jums piemīt intelīģence, saprāts un gribas brīvība. Jūs šobrīd dzirdat Manu vārdu, tādēļ nevarat sevi dēvēt par neziņotājiem. Jūs esat iemācījušies Meklēt Mani bezgalībā, kur nav formu; jo kā Dievam Man tās nav.

31. Es esmu jūsos pašos. Kāpēc cilvēkiem vienmēr jāmeklē Mani tajā zilajā, ko viņi sauc par „debesīm”? Arī to Es varu jums teikt: Es esmu aiz šīm debesīm. Meklējiēt Mani ar pazemību un cieņu, un Es ļaušu jums dziļi iekļūt Manā gudrībā. Bet kurš cilvēks savās domās ir nonācis tur, kur atrodas Dieva spēks? – Nevienš. Jo nevienš nez ceļu vai kāpnēm, lai nonāktu pie Manis, jo cilvēks nav klausījies sirdsapziņas balsi.

32. Cilvēks vēl nepazīst savu pasauli, Zemi, kuras būtība viņam vēl sagatavojusi daudz pārsteigumu. Un ir vēl daudzas pasaules, tādas kā tā, kas jūs apņem. Bet, ja radība, kas ir tikai daļa no Mana darba, nav pazīstama — kāpēc tad ir tādi, kas apgalvo, ka ar savas zinātnes palīdzību spēj Mani atpazīt?

33. Es runāju uz dvēseli, kas kādu dienu mēros patieso ceļu, kas ved pie Manis, un ieraudzīs Manu dievišķo godību.

34. Esiet pazemīgi cilvēki, pilni sapratnes. Esiet miera cilvēki.

35. Jūs lūdzat Mani, lai Es izlieku uz jums Savu žēlastību, jo zināt, ka Mans Vārds ir vienīgais barojums jūsu dvēselei. Jo dzīve, ko jūs dzīvojat, reizēm liek jums pakļupt. Jums mutē ir rūgta garša; tādēļ Es tuvinos jums, lai dāvinātu jums Manā Vārdā saldumu un maigumu un remdētu jūsu slāpes ar Manu mīlestību, kas piepilda visu. Bet ir cilvēki, kas ir bezgalīgi izsalkušāki par jums. Tādēļ Es atstāju jūs kā Manu atklāsmju pilnvarotājus, lai jūs ļautu šiem cilvēkiem piedalīties Manās žēlastības dāvanās.

36. Jums jāklūst par meistariem; taču jums jāiegravē savās sirdīs Manas pēdējās mācības, viena pēc otras. Jūs vēl neesat gatavi. Ja Meistars šajā brīdī aicinātu visvairāk attīstīto, lai tas ieņemtu *Viņa* vietu un runātu *Viņa* vārdā, tas nejustos tam spējīgs, un bailes viņu neatstātu, nedz arī viņa lūpas atvērtos.

37. Taču drīz jums nāksies runāt tieši šādā veidā — pēc 1950. gada, kad Es būšu atsaucis Savu vārdu. Tad jums būs jāpārvar visas savas bailes un jāizmanto Mana spēka, lai pilnībā iesaistītos sava uzdevuma izpildē. Tā vairs nebūs gluži tā pati sajūsma, kādu jūs līdz šim esat piedzīvojuši un ar kuras palīdzību Es šajā laikā esmu runājis uz jums. Pietiks, ja jūs ar pilnu ticību pacelsieties pie Manis un sadzirdēsiet sava gara balsi, tad iedvesma būs jūsu saprāta spēkos.

38. Jūs norādīsiet cilvēku pūļiem, lai tie jūs atbalsta ar savām domām, lūgšanām un sagatavošanos. Tad jūs rūpēsieties, lai jūsu vārds patiesi būtu dievišķās iedvesmas nesējs.

39. Redziet, kā (atklāsmes) forma mainīsies un viss kļūs vienkāršāks, lai cilvēkiem būtu vieglāk saprast. Jo cilvēks vēlas skaidrību, viņš vairs nevēlas nogurdināt savu prātu, atšifrējot mācības, kuras viņš uzskata par nesaprotamām. Tāpēc Es savas atklāsmes pēdējos laikos padaru Savu vārdu vieglāk uztveramu, lai jūs nepieļautu kļūdas.

40. Arī Otrajā laikmetā Meistars savas mācības pēdējos posmos (savas mācīšanas darbības laikā) padarīja skaidrākas, jo šīm pēdējām lekcijām bija jāpadara saprotamas visas iepriekšējās mācības.

41. Es jums saku: Es gribu, lai visas jūsu darbības būtu patiesības dzirkstele. Jo mācība, ko Es jums esmu nodevis, ir kā kristāldzids ūdens. Neuzrādiet cilvēkiem neko no maniem darbiem maldinošā veidā, jo visam ir saprotams skaidrojums un pastāvēšanas pamats. Visā, ko jūs nododat tālāk, nedrīkst būt bailes no pasaules. Tādējādi visi, kas ir maldinājuši savus līdzcilvēkus ar negodīgiem paziņojumiem, atzīs savu kļūdu, un Manā dienestā paliks tikai tie, kuri ar labiem nodomiem un labu sagatavotību ir gatavi nest cilvēkiem Manu patiesību, Manu mīlestību un Manu mieru. Patiesi, Es jums saku: nezāles, kas aug sirdīs, tiks izravētas no auglīgajiem laukiem. Tikai tādā veidā cilvēce atpazīs Svētā Gara patieso darbu.

42. Jūs atradīsiet visus manus mācekļus izkaisītus pa visu pasauli. Jo ikviens, kurš savā dzīvesveidā ir garīgs un godā Mani, ir spiritualists.

43. Reliģiju apvienošanās notiks tad, kad cilvēku gars pacelsies pāri materiālismam, tradīcijām, aizspriedumiem un fanātismam. Tad cilvēki būs garīgi apvienojušies vienā dievkalpojumā: labestības dievkalpojumā no mīlestības pret Dievu un tuvāko. Kad tas notiks, cilvēce ieies pilnveidošanās periodā. Tāpēc Es prasīju no jums, lai jūs parādītu Manu darbu ar labiem un tīriem darbiem.

Jums nevajadzētu skumt par to, ka jūs vairs nepiedzīvosiet visa šī piepildīšanos. Bet jums noteikti būs gandarījums par to, ka ar savu sēklu esat devuši ieguldījumu miera valstības izveidē — sēklu, kas nesīs augļus nākamo paaudžu sirdīs.

44. Sagatavojieties, sējēji manā laukā, jo lauki ir gatavi uzņemt manas mācības sēklu.

45. Nav tālu tā diena, kad jūs, cilvēku pūļi, redzēsiet, kā tie, kas meklē jūs, šķērso jūras, ilgojoties pēc tā, ko Meistars jums nodeva viņu labā.

Šis kontinents tos uzņems brālībā un mierā. Rasas sajauksies, notiks cilvēces apvienošanās, jo to paražas un uzskati savstarpēji saplūdis; un tas nesīs patiesu un ilgstošu mieru. Radīsies jauna pasaule. Tā, ko jūs pašlaik

piedzīvojat, kalpo tās sagatavošanai. Cīņai jābūt ilgstošai, lai iegūtu laiku; jo uzskati, kas šodien dominē, nevar tikt izdzēsti vienā mirklī. Ir nepieciešams zināms laika periods starp šīm divām pasaulēm: to, kuru jūs šobrīd piedzīvojat un kurai ir jāizzūd, un rītdienas pasaui, kas to aizstās.

46. Jūs joprojām atrodaties cīņas vissmagākajā posmā. Tāpēc Es esmu atnācis, lai vadītu jūs, lai jūs varētu ieraudzīt to rītdienas pasaui. Es dodu jums nepieciešamos spēkus, lai jūs varētu īstenot savu nodomu, un Es svētīju cilvēci.

47. Esiet svētīti; jo jūs cenšaties paplašināt savas zināšanas, lai atklātu Augstāko, un, uzsākot garīgo ceļu, vēlaties redzēt skaidri. Bet jūs nevarēsiet pilnībā saprast manu mācību, kamēr nebūsi gatavi, lai no jūsu acīm nokristu plīvurs, kas tās sedz.

48. Cilvēks pats ir atbildīgs par savu garīgo atpalcību. Jo, lai gan viņš ir apveltīts ar saprātu un garu, viņš necenšas pacelties uz dzīves līmeni, kas viņam pienākas. Viņš ļaujas plūst pa straumi un bauda miesas baudas, nogalina savu dvēseli, saslimst un vilkas kā „saslimis”, neizjūtot ne mazāko vēlmi tikt izdziedināts no savām ciešanām.

49. Mani mācījumi un mana upurējošā nāve ir devusi ļoti maz rezultātu. Jo gadsimtu beigās Es ar skumjām redzu, ka (joprojām) akli vada aklo un klibie vēlas pamudināt klibos iet. Es konstatēju, ka lielākā daļa cilvēku ir vāji, tikai vājas būtnes, un tas tāpēc, ka jūs nevēlaties dzīvot tā, kā Es jums esmu mācījis. Jūs ļaujat, lai kaislības jūs valdītu, dīgtu jūsu sirdīs un jums kaitētu.

50. Jūs esat apveltīti ar brīnišķīgām īpašībām, taču tās neizmantojat pareizi. Es esmu paredzējis jūsu intelektu un gribu Garam kalpot, lai jūs būtu savu rīcību un dzīves kungi, kā arī labi likumdevēji, lai jūs uzvarētu tajā cīņā, ko izcīnāt starp Garu un miesu, un izcīnītu uzvaru. Ja jūs to sasniegsiet, jūs būsi labi pravieši, kas vadīs cilvēku pūļus — cilvēkus ar labu gribu. Tad jūs nebaidīsieties no cīņas, jo būsi uzvarējuši paši sevi. Jūs jutīsieties stipri un skatīsieties viens uz otru ar cieņu un mīlestību — pat uz pakļautajām būtnēm, uz saviem mazajiem brāļiem, kuri tad kļūs par jūsu draugiem.

51. Nedomājiet, ka senatnes pravieši, kurus jūs saucat par „lielajiem cilvēkiem” un kuri sasniedza atbrīvošanu, bija stipri un cēli tikai tāpēc, ka tā bija viņu liktenis. Viņi bija tādi, jo cīnījās un uzcēla patieso miera un mīlestības templi. Bet tie, kuri visvairāk cenšas sasniegt patiesību, arī ir pakļauti riskam pakļauties maldiem. Tomēr, pateicoties savam garīgajam pacēlumam, viņi atšķīra labo no ļaunā un atvairīja no sevis ikvienu ienaidnieku, tādējādi panākot, ka gaisma, kas bija viņos, uzvarēja.

52. Šis dzīves princips, kas ir jūsos — šī gaisma — izriet no mana Dievišķā Gara, un katram cilvēkam tā pieder, lai gan viņš nesaprot, cik tā ir vērtīga. Tāpēc viņš ir nicinājis šo dārgumu, un, lai gan viņš ir apveltīts ar brīnišķīgām īpašībām, kas ļauj būt nemirstīgam, viņš pats sevi no tām atņem, brīvprātīgi nogalina sevi un zaudē savu spēku. Es ļauju viņam izjust un apzināties savas kļūdas sekas, lai pēc tam, pateicoties saviem pūliņiem un pieredzei, viņš atgūtu savu cieņu un meklētu Gara piepildījumu un priekus, uz visiem laikiem atstājot aiz sevis pārejošos priekus.

53. Kas ir nepieciešams, lai vienmēr dzīvotu saskaņā ar maniem likumiem?: Izmantot savu spēku un enerģiju, strādāt kā mani patiesi mācekļi, lai uzvarētu tumšos spēkus, kas ir pārņēmuši pasauli.

54. Es vēlos, lai jūs saprastu Manu patiesību un saprastu, ka Man nav nekādu noslēpumu vai mistēriju attiecībā uz jums, ka, ja jūs šajā laikā sagatavosieties, jūs nonāksiet līdz tam, ka izrādīsiet patiesu godbijību pret Manu dievišķību. Jūs sakāt, ka ievērojat likumu un ticat Man, bet jūsu darbi liecina par pretējo. Šodien jūs tikai iepazīstaties ar Manu gribu un Maniem norādījumiem; bet pienāks diena, kad jūs būsiat sagatavoti. Tad Es ļaušu jums piedalīties Manā godībā, noslēgšu ar jums derību, un šajā pasaulē valdīs miers.

55. Tajā brīdī jūs atzīsiet Mani par vienīgo Kungu un mīlēsiet viens otru kā brāļus un māsas, neizrādot nekādu priekšroku. Taču, ja jūs *šodien* vēlaties būt Mani patiesi mācekļi, jums nebūs nepieciešams pamest Zemi, lai justos stipri un tīri. Jau šajā pasaulē, kurā jūs dzīvojat, jūs redzēsiet, kā piepildās Mani solījumi; jo viss piepildīsies.

56. Galds ir klāts. Sēdies, ieņemiet savas vietas, ļaujiet Man jūs vadīt un apkalpot. Ēdiet kopā ar Mani patiesības maizi, ļaujiet sevi apgaismot mīlestības gaismai un dziediet slavinājuma dziesmas savam Dievam.

57. Klausieties, kāda skaista harmonija skan! Lai jūsu mīlestības himna atskan debesīs, un lai eņģeļu balsis apvienojas ar jūsu balsīm.

58. Nododiet Man savas ciešanas, atdodiet Man savas rūpes un vairs nepieradinieties pie tām.

59. Tāpat kā jūs šajā brīdī esat pie Manis, tā arī cilvēce saskaņā ar Manu gribu lai nāk pie Manis; Es to gaidu. Esiet sirsnīgi, kur vien jūs arī dotos, lai mana mācība netiktu apstrīdēta, bet gan tiktu atzīta no visiem tās augļu dēļ, ko tā piedāvā.

60. Mans dievišķais vārds jūsu garā skan vēl spēcīgāk nekā jūsu ausīs. Es jums sniedzu savus mācības, lai rīt jūs varētu kļūt par meistariem. Bet ir nepieciešams, lai jūs pazītu manu mācību pamatprincipu, lai varētu par to runāt, un šis pamatprincips ir mīlestība. Turklāt Es jums saku, ka nepietiek ar to, ka jūs šo pamatprincipu vienkārši pazīstat — tas ir jāpieder, jājūt. Kā

jūs varat runāt par mīlestību pret tuvākajiem, ja jūs to neesat izjutuši pret saviem līdzcilvēkiem?

61. Ja Es savos mācījumos bieži atkārtāju vārdu „mīlestība”, tad tas notiek tāpēc, ka Man ir tiesības to darīt; jo Es jūs patiesi mīlu.

62. Es esmu jums teicis, mācekļi, ka rīt jūs kļūsiat par meistariem. Tas notiks tad, kad jūs mīlēsiat savus tuvākos. Redziet, kā mans vārds jūs pamazām izlīdzina kā smalks kalts — reiz pieskaroties jūsu sapratnei, citreiz jūsu sirds stīgām vai jūsu garam, lai tā gaisma jūs apgaismotu.

63. Tā Es runāju uz jūsu cilvēcisko būtības daļu, lai padarītu to paklausīgu un pakļautu jūsu garam, kuram patiesībā ir jāvirza cilvēka soļi uz Zemes. Tieši tam pieder šim nolūkam nepieciešamais spēks un gaisma.

64. Šodien Es redzu, ka cilvēks ir apstājies garīgajā ceļā. Viņš ir izvēlējis zinātnes, varas un kaislību ceļus. Vai jūs domājat, ka — ja viņš nebūtu apstājies savā garīgajā attīstībā, kas nozīmē tuvināšanos mīlestībai, labajam un patiesībai —, vai viņš tikpat labi būtu aizdedzis kara ugunsgrāvu?

65. Ir pienācis garīguma laiks, un, ja cilvēki pretojās redzēt Manu Gaismu, viņi pakļautos maldiņiem, jo pat pati daba radīs parādības, kuras viņi tad nespētu saprast.

66. Nesekojiet Man ne no bailēm no Manas taisnības, ne no pienākuma sajūtas. Kādu atalgojumu pelnītu jūsu darbs, ja jūs to neveiktu brīvprātīgi? — Jūs zināt, ka pie Manis jums jānāk ar saviem nopelniem. Jūs jau esat iepazinuši pasauli un tās priekus, un tie jūs tikai padarīja vājus un aptumšoja jūsu dvēseli. Bet neklūdieties, domājot, ka Es jums liegtu arī labos un taisnīgos darbus, ar kuriem jūs esat saistīti uz Zemes un kuri jums nepārtraukti ir nepieciešami.

67. Es mīlu jūs visus un neiedalu jūs rasēs. Bet tikmēr, kamēr cilvēks neapzinās sevi kā garīgo dvēseli, bet tikai kā cilvēku, viņš uzskatīs sevi par augstāku par saviem līdzcilvēkiem, un pastāvēs nesaskaņas un kari.

68. Manu Vārdu vispārējā valoda, kuras būtība ir mīlestība, tiks dzirdēta no visiem cilvēkiem, un tieši tā būs tā, kas viņus apvienos savā starpā un ar savu Tēvu.

69. Mosties, tauta, jo tava cīņa sāksies pēc 1950. gada, kad mans Vārds caur šiem balss nesējiem beigsies. Bet jums, jūsu bērniem un vēlāk arī viņu bērniem ir jāpadara mana mācība neizdzēšama cilvēces sirdīs.

Mans miers lai ir ar jums!

Mācība 188

1. Nāciet šurp, mīļie mācekļi, šeit ir Skolotājs. Jūs atpazīstat Mani pēc Manu vārdu jēgas, bet *Es* atpazīstu jūs pēc jūsu darbiem.

2. Pasaulē manus mācekļus atpazīs pēc viņu darbu tīrības; un, ja viņi, labi izpildījuši savus pienākumus, ieradīsies manā klātbūtnē, *Es* viņiem teikšu: „Jūs patiešām esat mani mācekļi, jo esat darījuši to, ko *Es* jums mācīju.”

3. Cīnieties, lai sasniegtu garīgumu, jo tas nozīmē dvēseles atbrīvošanu. Pielāgojieties maniem likumiem, kas ir mīloši un neapšaubāmi, un ļaujiet tiem noteikt jūsu dzīvi; jo viss, kas jūs apņem, vai tas būtu materiāls vai garīgs, dzīvo saskaņā ar manu likumu.

4. Cilvēkam, kas ir pilnīgs darbs Radības ietvaros, jādzīvo saskaņā ar žēlastību, ko Radītājs ir ielicis viņā.

5. *Es* jums nesaku, ka jums jāatsakās no pasaules pienākumiem, kurus *Es* esmu noteicis jūsu uzturēšanai, apmierināšanai un pilnveidošanai. Esiet līdzsvaroti un taisnīgi un dodiet savai dvēselei un ķermenim to, kas nepieciešams.

6. *Es* no paša sākuma esmu radījis cilvēku brīvu, taču viņa brīvību vienmēr ir pavadījuši sirdsapziņas gaismas. Tomēr viņš nav klausījies sava iekšējā tiesneša balsij un ir novirzījies no likuma ceļa, līdz ir izraisījis tos slepkavīgos, asiņainos un šausminošos karus, kuros bērns ir sacēlies pret tēvu, jo ir novērsies no jebkādas cilvēcības, žēlsirdības, cieņas un garīguma izjūtas.

7. Cilvēkiem jau sen būtu jāizvairās no iznīcināšanas un kariem, lai atbrīvotos no sāpīgā izpirkšanas pienākuma. Ziniet, ka, ja viņiem neizdosies attīrīties labajā, pirms viņi nonāk pie Manis, Man viņus atkal būs jānosūta uz šo asaru un asins ieleju. Jo tas, kurš dzīvo pret pilnību vērstā garā, nevarēs nākt pie Manis.

8. Kā šis vārds varētu sasniegt cilvēci? — Tādā pašā veidā, kā *Es* to darīju pagātnē: caur sūtņiem, praviešiem un mācekļiem.

9. *Es* šobrīd jūs sagatavoju, lai jūs izplatītu Manas mācības un atklāsmes visās zemes vietās.

10. Ja šodien jūs vēl esat nezināmi, rīt jūs būsiat pazīstami. Jauno apustuļu uzdevums būs atjaunot morāli šajā cilvēces sabiedrībā. Šī cīņa būs sīva.

11. Lūdzieties vienmēr, lai iegūtu spēku. Esiet enerģiski, lai sasniegtu pilnību. Esiet modri, jo jaunuma zvērs tūkstoš dažādās izpausmēs slēpjas, lai uzbruktu dvēselei.

12. *Es* ļauju saviem vārdiem kā rasas pilieniem krist jūsu sirdīs, kas tām dod dzīvību. Bet, ja jūs varētu saprast visu, ko *Es* jums saku, — cik skaidri

jūs atpazītu ceļu! Es ļauju mieram un savai gaismai ieplūst jūsu domās, jo arī caur tām jūs nonāksiet pie Manis.

13. Uzklusiet mācību, ko Meistars jums sniedz garīgajā valodā, vispārējā mīlestības valodā, kas cilvēkus tuvinā viņu Radītājam.

14. Mans Vārds ir kā jauna miera rītausma jūsu dvēselei, kā gaismas stars, kas apgaismo jūsu ceļu. Jūs jau daudzkārt esat dzirdējuši šo balsi, un pamazām jūs saprotat, ko tā saka.

15. Es šobrīd atklājos visā cilvēces ģimenē, jo tagad ir laiks, kad visai pasaulei jāiepazīst garīgums, garīgās kopības laiks. Mīlestības Kristus tagad izplūst savos bērnos, lai tie sasniegtu savu pestīšanu.

16. Ir daudzi, kuri — neesot Mani dzirdējuši, kā jūs šajā laikā — tiecas pēc tā paša mērķa, uz kuru tiecaties jūs, jo viņi jūt, ka ir pienācis Gara cīņas laiks, lai sazinātos ar savu Debesu Tēvu.

Otrajā laikmetā Es jums darīju saprotamu, ka pienāks laika posms, kurā cilvēks iepazīs un attīstīs domas sarunu un saņems Manu gudrību ar intuīcijas un iedvesmas palīdzību. Toreiz pie Manis pienāca kāds farizejs un sacīja: „Ja Tu esi Dieva Dēls, tad saki, kāds Viņš ir; ja Tu esi sūtīts no Tēva, tad saki, kāds ir Tēvs.” Bet Es viņam atbildēju šādi: „Kas pazīst Dēlu, tas pazīst Tēvu, jo Es nāku no Viņa.”

17. Patiesi, Es vienmēr esmu bijis cilvēkā. Taču, lai sajustu Mani, ir nepieciešams neļauties vadīt ķermeņa instinktiem. Ja cilvēks atmodināsies un dosies pētīt to, ko Es viņam esmu atklājis, viņš atpazīs dzīves jēgu un uzdevumu, kas ir ietverts viņā. Tikai tad viņš vairs nejutīs sāpes un ciešanas, jo būs nodevis savas spējas un maņas Gara kalpošanai.

18. Tā kā Jēzus no Nācaretes dzīve ir visiem pazīstama, jums ir paraugs, lai jūs sekotu ceļam, uz kura jūs nekad neiet bojā. „Es esmu Ceļš, Patiesība un Dzīvība”, Es esmu struktūra pasaulē, kurā jūs dzīvojat, un gaiss, ko jūs elpojat. Es esmu spēks, kas liek cilvēkam pacelties uz augstāku dzīvi, no kuras viņš redz, saprot un jūt visu, kas viņu apņem. Jo šī pasaule nav tikai asaru ieleja, tā ir arī – lai gan tikai uz laiku – vieta, kur jūs varat gūt apmierinājumu, prieku un mieru.

19. Atzīstiet Mani, un jūs atzīsiet paši sevi.

20. Jūs redzat, kā cilvēki ir gājuši cauri šai pasaulei un tajā vienmēr attīrījušies caur sāpēm. Tas tāpēc, ka jūs neesat pratuši Man tuvoties, lai gan jums vienmēr ir bijusi Mana gaisma, kas runā uz jums par šīs dzīves pārejošo dabu un dvēseles nemirstību. Tāpēc šodien Es runāju ar jums garīgā valodā, izmantojot jūsu cilvēcisko valodu, lai padarītu Sevi saprotamu.

21. Kā klausītāji jūs esat sapratuši un guvuši panākumus; jo jūs uztverat šos vēstījumus un vairs neizjūtat tos tikai savā zemes būtības daļā, tas ir,

ārēji, bet gan izpētāt tos, tiecoties pēc to būtības. Jūs vairs neuztverat ar savām ausīm to balsi, caur kuru Es runāju uz jums, jo mana Vārda dievišķā skaņa ir atradusi atbalsi jūsu dvēseles un sirds dziļumos. Tā ir vēl viena manas dievišķības atklāsme; jo Es, Tēva „Vārds”, rīkojos tā, ka, atklājoties šādā veidā, jūsu ierobežotais prāts var sazināties ar Tēva neierobežoto prātu.

22. Jūsu dvēsele, kas, saņemot Manu žēlastību, jūtas pagodināta, saka Man: „Kungs, Tu nāc pie mūsu sirdīm kā patiesais mīlestības elpas pūtiens.”

23. Patiesi, Es jums saku: ja jūs kādreiz šādā veidā sapratīsiet un dzīvosiet saskaņā ar Maniem mācījumiem, jūs sasniegsiet garīgumu, jo atteiksieties no iedomības un bezjēdzīgām baudām, lai dzirdētu Debesu koncertu.

24. Rūpīgi pārdomājiet visu, uz ko Es jūs vēršu uzmanību. Atcerieties, kā zinātnieki, pētot cilvēka ķermeni, brīnījās par tā pilnību. Bet, ja šis ķermenis, kas šajā dzīvē ir pārejoša būtne, ir tik brīnišķīgi pilnīgs — vai jūs varat iedomāties garīgās dvēseles krāšņumu, kuras daba ir nemirstīga?

25. Brīnieties par jūras neizmērojamību, par jūsu planētas izmēriem, lai varētu novērtēt to, ka *jūs* esat vairāk nekā visi šie brīnumi, jo jums pieder dvēsele, kas vienā mirklī var jūs aiznest pāri šīm robežām un kurai, ja tā ir attīrīta un mīt Tēva valstībā, tiek parādītas visas pasaules.

26. Tas, kurš ir Mani dzirdējis, zaudē bailes atgriezties pie sava avota; un pat ja viņš uzskata sevi par vienkāršu atomu radības vidū, viņš jūt iekšēju prieku par to, ka eksistē, jo viņš ir Debesu Tēva bērns.

27. Kad jūs atstāsiet šo pasauli, jūs būsit kā rasa, kas turpina dzīvot visu radīto. Es jums saku: Dievs, Bezgalīgais, Mūžīgais, ir visā radībā, Viņš ir būtība, kas visu apdzīvina. Radībās Viņš saskata visa Sava darba skaistumu un piedzīvo laimi, kas pastāv Viņa iedvesmas augļos; jo viss liecina par Viņu, viss Viņu slavē un godā.

28. Viņš ir katrā dzīves izpausmē, jo Viņš ir visa esošā radītājs. Padomājiet par to, un jūs sapratīsiet, ka nāves nav.

29. Šī ir šodienas mācība — mācība, kas, tāpat kā visas, ko Es jums esmu devis, saskaņā ar Manu gribu ir jāieraksta tajā grāmatā, kas būs mantojums nākamajām paaudzēm: Trešais Testaments.

30. Tagad ir trešais laiks, kurā jūs spersiet soli uz priekšu. Laiks, kurā jūs mani meklējāt ar simbolu palīdzību, ir pagājis. Tagad jūsu acu priekšā sākas jauna ēra, taču ne jauns ceļš. Es neesmu nācis, lai iznīcinātu jūsu sēklu, nedz arī lai jūs sajauktu ar svešiem vārdiem. Es jums nesaku, ka jums jānoliedz garīgais vēstījums, ko Es jums atstāju pagātnē. Es tikai turpinu savu iesākto mācību, kuras otro daļu Es biju atstājis.

31. Kad Kristus toreiz parādījās savas cilvēciskās dzīves pilnībā, lai paziņotu cilvēkiem par Dieva valstības atnākšanu, Viņš pārsteidza to tautu, kas svinēja rituālus un ceremonijas, tāpēc Viņš tai teica, ka tai nevajadzētu aizmirst likumu, lai ievērotu tradīcijas. Taču pēc tam Es ar saviem vārdiem un darbiem noraidīju visas nevajadzīgās kulta formas, lai viņu sirdīs paliktu vienīgi dievišķais likums. Neviens nevar teikt, ka Jēzus noliedza Mozus likumu; jo ar savu dzīvi, darbiem un asinīm Es jūs mācīju to pildīt. Bet Es jums mācīju arī jaunas pamācības, kas atbilda laikam, kurā Es atnācu, un kas bija saskaņā ar jūsu garīgo attīstību. Tā bija otrā daļa no manas gudrības lielās grāmatas. Es jums mācīju tīrāku lūgšanas formu, lai tā liktu uzplaukt jūsu mīlestībai pret Dievu un saviem tuvākajiem.

32. Tajā laikā jūs atpazināt Mani kā Mīlestību. Es jums darīju zināmu iemeslu Manai atnākšanai, atklāju jums garīgo dzīvi, paziņoju par Savu atgriešanos, par jauno laiku, un atstāju jūs sagatavotus, lai, kad pienāktu laiks, jūs varētu saņemt Manu trešo mācību, trešo daļu no tās grāmatas, kas šodien ir atvērta jūsu garam.

33. Es esmu atgriezies pie cilvēkiem, kamēr visapkārt valda ziņas par karu, notikumiem un zīmēm, ar kurām Es paredzēju Savu atnākšanu. Tomēr cilvēki Mani nav sajutuši.

34. Šis klusuma, šīs nabadzības, šī zemes stūrīša vidū Es šobrīd ļauju savam Vārdam skanēt caur cilvēka saprātu, aicinu cilvēkus, atmodinu viņus jaunai dzīvei, atjaunoju viņus ar savu pārliecinošo un mīlošo mācību, atmodinu viņos viņu snaudošās spējas, lai paceltu viņus uz ceļiem, kas ved pie sava Skolotāja.

35. Man jums jāsaka, ka šajā laikā es jūs atradu iesaistītus lielākā reliģiskajā fanātismā un elku pielūgšanā nekā jebkurā agrākā laikā, un vienlaikus jūsu dvēseles ir nabadzīgākas par tikumiem nekā jebkad agrāk. Tagad, kad gadu no gada esat klausījušies Mani caur šo vēstījumu, Es jums jautāju: kurš jūt, ka Es esmu iznīcinājis viņa dzīves principus? Kurš uzskata, ka jūtas apmulsis, vai redz, ka viņa kristīgā ticība ir iznīcināta? Patiesi, Es jums saku: Es esmu jums tikai atgādinājis to, ko jums atklāju agrākajos laikos, jo jūs to bijāt aizmirsuši vai sagrozījuši. To, ko cilvēki jums bija slēpuši, Esmu atklājis, un to, kas bija glabāts Manā slepenajā dārgumu krātuvē, Esmu jums atklājis. Šis laikmets ir garīgās brīvības laikmets. Cilvēki ir apgaismoti ar savu garu un sapratīši, kā izvēlēties drošo ceļu.

36. Mans stars un mani garīgie sūtņi ir caurvijuši atmosfēru, kurā peld materiālisma un grēka tumšie mākoņi.

37. Šajos brīžos jūs esat pārdomājuši un atzīstat, ka patiesi nekalpojat nevienam citam Dievam kā tam, kuram kalpojāt agrāk — ka neviens nav aizslēdzis jūsu sirdi durvis pret Jaunavu Mariju, Visuma Māti — ka šī

mācība ir stiprinājusi jūsu ticību un paplašinājusi jūsu zināšanas par garīgās dvēseles mūžīgo dzīvi, un ka Es ar sava Vārda gaismu esmu ierakstījis jūsu dvēselēs tos augstākos baušļus — mīlēt savu tuvāko tāpat kā sevi pašu un mīlēt viens otru.

38. Es esmu atnācis tikai tādēļ, lai no jūsu sirdīm izskaustu to, kas ir kaitīgs — to, kas neļauj jums virzīties uz priekšu. Tāpēc Es jums atkal un atkal saku, ka Esmu jums piešķīris garīgo brīvību, lai jūs katru brīdi un jebkurā vietā varētu Mani atrast un sajūst, un, tā vietā, lai jautātu pasaulei to, uz ko tā jums nevar atbildēt, jūs garīgi jautātu savam Tēvam un no Viņa žēlsirdības saņemtu Garu maizi. Tātad, ja jūs esat aizvainojuši savu Dievu sava brāļa personā, jums jāpiedod viņam, ja viņš jūs ir aizvainojis, vai jālūdz viņam piedošana, ja jūs esat aizvainojuši viņu, un Es *jums* piedošu. Jo tas, kuru jūs neesat aizvainojuši, nevar jums piešķirt piedošanu par ļaunumu, ko jūs esat nodarījuši citam.

39. Mācekļi: Tā kā jūs vairs nebrīnāties par to, ka Es šajā laikā esmu nācis pie jums, jūs arī nebrīnāties par to, ka Garīgā pasaule atklājas jūsu vidū.

40. Jau no cilvēces attīstības sākuma Tēvs apsolija garīgo būtņu parādīšanos kā pierādījumu un atklāsmi par šīs pasaules, šīs dzīves eksistenci. Patiesi, Es jums saku, šī pasaule saskaņā ar Manu gribu vienmēr ir bijusi saistībā ar cilvēku.

Jūsu attīstības sākumā Es aizliedzu cilvēkam vērsties pie garīgajām būtnēm, jo laiks tam vēl nebija pienācis. Ne inkarnētie, ne arī no ķermeņa atbrīvotie nebija gatavi šādai saziņai.

41. Elija šajā Trešajā laikmetā, mans atnākšanas ceļa sagatavotājs, ir tas, kuram Es nodevu atslēgu, lai viņš atvērtu Garīgās Gaismas pasaules durvis, lai tās iemītniekiem būtu pieeja materiālajai pasaulei, tāpat kā Es atļāvu cilvēkiem iekļūt Aizsaulē, un tādējādi starp abām pasaulēm pastāvētu tuvināšanās, harmonija un mīlestība.

42. Jau pirms mana balss noteica šīs saziņas laiku, uz Zemes bija nepaklausīgi, ziņkārīgi un nepacietīgi cilvēki, kuri, neievērojot aizliegumu, kļuva par cita veida saziņas ceļu sagatavotājiem, kurā izpaudās tumšas un apmulsušas būtnes, jo tās nebija paredzētas manai dievišķībai.

43. Mana darbība ir citāda; tikai tad, kad Es uzskatīju, ka esat pietiekami spējīgi un apzinīgi, lai saņemtu šos mācījumus, Es jums sniedzu šo lielisko mācību — vienu no lielākajām, ko Es šai pasaulei esmu devis, lai jūs ar Gara palīdzību iemācītos redzēt, jautāt, saprast un atklāt. Taču, atverot jums šo perspektīvu, Es jums iemācīju likumu, kas aizliedz jums lepoties ar šīm dāvanām, veikt ar tām darījumus vai tās ļaunprātīgi izmantot.

Šajā laikā, kad jūs iedziļinājāties manā mācībā, daži izjuta bailes, citi — neuzticību, daži pat satraukumu, un bija arī tādi, kuriem vārds „Gars” izraisa šausmas, neapdomājot, ka viņi sevī nes tādu, ko viņiem devis Radītājs, kurš arī ir Gars. Kas jums iedzina šīs bailes? Kas lika jums izjust nepatiku pret Garu? Vai jūs neesat domājuši par to, ka šis ķermenis, ko jūs tik ļoti mīlat, ir tikai puteklis, kas atgriezīsies zemē, un ka jūs turpināsiet dzīvot mūžīgi tikai Garā? Ko jūs darīsiet, kad atradīsieties šādā stāvoklī? Vai tad jūs gribēsiet bēgt no sevis?

44. Lai palīdzētu jums jūsu misijā, Es piešķiru jums nepieciešamo laiku jūsu studijām; un lai atvieglotu jūsu iztiku un grūtības, Es sūtu jums garīgos kalpus, patiesos žēlsirdības, gaismas un miera eņģeļus. Ticiet, ka šī saziņa nav notikusi pēc cilvēku gribas, bet gan pēc dievišķas iedvesmas.

45. Nejauciet šo saziņu ar to, ko cilvēki veido pēc savas gribas — vieni, vadīti no zinātnes, citi — no ziņkāres, bet vēl citi — no aizspriedumainām priekšstatām.

46. Ja pievērsīsiet tam uzmanību, atklāsiet, ka šie divi iedvesmas veidi cilvēces vidū ir pastāvējuši jau kopš pirmā cilvēka laikiem, kurš, papildus sava Kunga balsij, kas viņam rādīja ceļu uz Gaismu, dzirdēja arī citu balsi, kas viņu mudināja uz nepaklausību un augstprātību. Jau kopš tā laika atzīstiet cilvēka cīņu šo divu spēku — labā un ļaunā — ietekmē. Tāpat kā cilvēks jau kopš tā laika pazīst dabas likumu un jūtas apgaismots ar Gara gaismu, tāpat viņš jau kopš tā laika jūt arī kārdinājumu izaicinājumus.

47. Es jums to saku, lai stiprinātu jūsu ticību un zināšanas. Nezaudējiet cieņu pret maniem garīgajiem sūtniem vai vēstnešiem; jo, ja jūs varētu redzēt to cēlo žēlastību, ar ko viņi ir apveltīti, jūs atzītu, ka pat Salamons savā troņa spožumā nepiemita šo kalpu majestātiskums.

48. Ko teiktu tās tautas, kas izsūcas asinīs un mirst no epidēmijām un bada, ja starp tām parādītos šī miera un žēlsirdības pasaule un tās varētu dzirdēt tās mierinājuma un mīlestības balsi?

49. „Fluidums” jūs saucat to spēku, ar kuru šīs būtnes dziedē jūsu fiziskos vai garīgos trūkumus. Un patiešām, šajā fluidumā slēpjas dziedinošais spēks. Tas ir tas pats spēks, ar kuru Jēzus atdeva redzi aklajam, kustīgumu klibajam, runu mēmam. Ar to Viņš dziedināja spītālīgos un atdzīvināja mirušos.

50. Nevieni (no jums) nenāk manā klātbūtnē tīrs. Bet, ja kāds ierastos kā tīrs, viņš no šī ceļa neaizietu netīrs.

Šajā laikā, kad Elija saskaņā ar dievišķo pavēli cilvēkiem atvēra vārtus uz aizsauli, Es palīdzēju cilvēcei saprast, ka šī saziņa nebija to cilvēku bezdievība, kuri to praktizēja, bet gan žēlastība, ko Tēvs bija paredzējis šī

laika cilvēkiem, un kas kļūs par ceļa sagatavotāju saziņai no gara uz garu pēc 1950. gada, kad šī žēlastība jums atkal tiks atņemta.

51. Apmācieties, lai vēlāk neiekristu krāpšanā un maldināšanā; jo man vēl ir daudz mācību, kas paredzētas, lai tās jums atklātu. Jūsu iztēle nedrīkst radīt viltus atklāsmes vai iedvesmas. No debesīm gaisma nāks pie sagatavotā cilvēka, lai viņš ar manu patiesību runātu uz savu tuvāko.

52. Tuvojās laiks, kad cilvēki atmetīs ieročus, varas tieksmi un naidu un pievērsīsies garīgajam, un cilvēku pūļos parādīsies apustuļi, kuru vārdus klausīsies un kuru pēdām sekos. Tas notiks ideoloģiju, reliģiju un pasaules uzskatu karu laikā.

53. Šī cīņa būs milzīga, briesmīgāka par tām, ko izraisījušas pretenzijas uz zemes varu. Jo miers pazudīs no sirdīm, domāšanu aptumšos fanātisma tumsība, un vairs nebūs dzirdama sirdsapziņas un saprāta balss. Fanātisms tiks sakustināts līdz pašiem pamatiem un daudzkārt palielinās savus spēkus, cels baznīcas un izrādīsies visiem redzams. Daži, pieķērušies saviem elkiem, iet bojā, bet citi atvērs acis gaismai un tiks izglābti no šīs bezdibenes.

54. Šodien visas šīs pravietojumi jums šķiet tāli; tomēr to piepildīšanās ir tuvu. Cilvēku acis redzēs, kā elki, viltus dievi un lielās baznīcu celtnes, kas bijušas baznīcu lepnums un greznība, tiek nogāzti no saviem pjedestāliem. Bet ne *jums* būs jābūt tiem, kas publiski atmaskos melotājus; šo uzdevumu pildīs citi. *Jums* jābūt sagatavotiem ar vārdu, sirdi un prātu, lai jūsu gars ar patiesu mīlestību iestātos par šīs cilvēces glābšanu.

55. Ņemot vērā šo neapturamo viesuli, jums nevajadzētu bēgt, nedz arī meklēt katakombas, kur paslēpties; drīzāk jums jāpaliek mierīgiem pašā viesuļa vidū. Tad jūs redzēsiet, kā cilvēki pamodīsies no savas letarģijas un sāks salīdzināt dažādas reliģiskās kopienas. Un kad viņi visās atklās cilvēcisko nepilnību, viņi jautās: „Kas ir spiritisms?” Tad maniem sūtņiem un apustuļiem, bez tirgus kliegzieniem vai tukšām runām, bez jebkāda veida lielīšanās, jāparāda šīs mācības tīrība, vienkāršība un gaisma, un pasaule paklausies, pārliecināta par tās patiesību.

56. Būs smagas cīņas, jūs tiksiet vajāti un apmeloti. Jūs visur saskarsieties ar pretestību un dažkārt arī ar nopietniem un pamatotiem argumentiem. Taču jums nedrīkst ļauties ietekmēties no cilvēku vārdiem. Jo, ja tie nebalstās uz patiesības darbiem, tie būs tikai tukši vārdi.

57. Ja jūs paļausieties uz Mani un sagatavosieties, Es jūs neatstāšu vienus. Es runāšu caur jūsu mutēm, un jūs apzināties darbus, ko Es paveicu ar jūsu starpniecību.

58. Cilvēce sāks nojaust patieso ceļu un meklēt Mani tā, kā Es to gaidīju — ar Garu. Ikviens, kurš atzīs, ka savā sirdī nes Tēvu, uzreiz pārstās būt

sava brāļa un tuvākā ienaidnieks. Tad ienāks piedošana, izlīgums, mīlestība pret tuvāko un brālību.

59. Tad cilvēki varēs teikt, ka viņi ir redzējuši Jēzu, ka Viņš ir nokāpis no krusta, lai pasaulei teiktu: „Asinis, ko Es izliju jūsu pestīšanas dēļ, ir pārstājušas plūst. Es esmu šeit, uz visiem laikiem kopā ar jums.”

60. Ļaudis, savā sludināšanā Esmu uzņēmis gan labos, gan pazudušos, visdažādākos cilvēkus — gan tos, kas Mani mīl, gan citus, kas Man ir pagriezuši muguru. Jo visi ir Mani bērni, visus Es mīlu vienādi, un visi arī Mani mīlēs un Man kalpos.

61. Šodien Es nāku, lai jūs visus apvienotu, jo jums nepietika ar manu asinīm, kas tika izlietas Otrajā laikmetā. Jo jūs nespējāt pabeigt to „” brālības un mīlestības darbu, ko jums mācīja mana mācība.

62. Kad jūs nonāksiet pie pārliecības, ka veselību, laimi un dzīvību varat atrast tikai, pildot Manu likumu? Jūs atzīstat, ka materiālajā dzīvē pastāv principi, kuriem jums jāpielāgojas, lai varētu izdzīvot. Bet jūs esat aizmirsuši, ka arī garīgajā sfērā pastāv likumsakarības, kuras ir jāievēro, lai cilvēks varētu baudīt mūžīgās dzīvības avotu, kas pastāv Dievišķajā.

63. Šajā laikā Mani būs *spiesti* uzklaut augstprātīgie un mulķīgie, materialistiskie un neticīgie, un Es atkal sēšu viņu sirdīs, kas Manai sēklai līdz šim bijušas kā neauglīga zeme, līdz no klintīm izaugs ziedi.

64. Uz katru dvēseli Es izliesu savas žēlastības avotu, līdz tā būs attīrīta. Taču tie vairs nebūs Jordānas ūdeņi, bet gan manas žēlastības un taisnīguma gaisma, kas, pieskaroties šai dvēselei, to atmodinās, lai tā dzirdētu savas sirdsapziņas balsi, kas to vedīs uz lūgšanu, nožēlu un atjaunošanos.

65. Tagad Es piepildīšu to, ko Es jums apsoliju Otrajā laikmetā. Es jums to paziņoju, kad ar Savu Vārdu liku jums saprast, ka nāks miera un garīguma laiks. Tagad jūs dzīvojat šajā laikmetā, kurā tiek izdzēstas tradīcijas, rituāli, ceremonijas, simboli un attēli, un jūsu (cilvēcisks) gars atbrīvojas no aizspriedumiem, fanātisma un elku pielūgšanas, lai tā vietā pieņemtu patieso Dieva godināšanu.

66. Ja šie vārdi nonāks materialistu ausīs, tie neticīgi pasmaidīs par manu mācību un manām pravietojumiem. Bet cilvēku šaubīgums Man nekad nav nodarījis pāri.

67. Otrajā laikmetā notika tā, ka, kad mana mācība Labā Vēsts sasniedza lielās pilsētas un lielās impērijas, piemēram, Romu, cilvēki tāpat smaidīja, uzzinot, ka Jēzus bija nabadzīgs galilejietis, kuram sekoja pāris zvejnieku, kuri bija tikpat nabadzīgi un pazemīgi kā Viņš pats. Viņu izsmiekli Mani neaizskāra, jo Es zināju, ka viņi Mani nepazīna. Viņi nesaprata, ka Mana vara tieši šajā pazemībā bija sakņojusies un ka Mana

spēks slēpās tajā vārdā, kas bija pilns mīlestības un taisnīguma, kas daudziem šķita nesaprotams, bet citi to uzskatīja par neiespējami īstenojamu.

68. Kad viņi uzzināja, ka Jēzus ir miris, krustā sists, it kā Viņš būtu noziedznieks, un ka šī nāve bija domāta kā brīdinājums Viņa mācekļiem un sekotājiem, viņi neparedzēja, ka šīs asinis kalpos, lai padarītu auglīgu sēklu, kas bija iesēta tikai nedaudziem.

69. Sceptiķu vidū radās ticība, ticīgo vidū parādījās pašreizējā, vergu un apspiestu vidū iemirdzējās cerības gaismā, un visur varēja dzirdēt Glābēja dievišķos mācījumus no to cilvēku lūpām, kuri sauca pēc taisnīguma un runāja par mīlestību. Augstāka spēka plūsma apņēma ticīgo cilvēku dvēseles, un šis izlijušais spēks bija kā strauja straume, ko vairs nevarēja apturēt neviena cilvēka vara.

70. Tā bija strauja straume, kas plūda no pilsētas uz pilsētu un no apvidus uz apvidu, kas vēzās lejup ielejās un uzplūda līdz pat kalniem. Nebija nevienas mājas — vai tā būtu būda vai pils —, kur šī ietekme nebūtu sasniegusi. Tā bija dzīvības straume, kas izplūda pār mirušajiem laukiem; tā bija jūsu Tēva nemainīgi mīlošā taisnība, kas nāca pie cilvēkiem, lai attīrītu viņu dvēseles un spriestu tiesu par viņu darbiem. Kad šī straujā straume beidza plūst, atklājās jauna pasaule, uz Zemes parādījās jauna cilvēce, un tomēr tā bija tā pati.

71. Jaunā mācības gaismā bija izraujusi viņus no letarģijas, lai palīdzētu viņiem garīgi virzīties uz priekšu, kas viņus tuvināja pilnīgajai būtnei, kuru viņi sauc par Dievu un Tēvu.

Tāpēc es tagad saku jums, skeptiskajiem un materialistiskajiem cilvēkiem: Ja jūs dzirdat baumas, ka Es esmu bijis pie cilvēkiem un esmu ar viņiem sazinājies, izmantojot viņu saprātu, un ja esat iepazinušies ar mācībām, kas ietvertas manā mācībā, tad nesmaidiet izsmēji un neuzskatiet par cilvēkiem neiespējamu manu darbu — šo darbu, ko Es jums tieši tagad lieku pie sirds — īstenošanu. Jo vēlāk jums būs žēl, ka esat atteikušies to uz klausīt, kad redzēsiet, kā tas uzplaukst. Tāpēc, ja jūtat, ka straujās straumes spēks kratī jūsu durvis, atveriet tās un ļaujiet tai ienākt. Es jums apliecinu, ka tiks noskalots tikai tas, kas ir netīrs; jo to labo, kas ir jūsu dzīvē, Viņš neskars.

72. Tādējādi Es jums lieku saprast, ka jums jāiemācās izprast šo vārdu jēgu, lai jūs pakāpeniski iepazītu Manu patiesību, iedziļinoties tajā. Jo, šādi pārdomājot, jūs beidzot nonāksiet pie pārliecības, ka daudzu agrāk dotu pravietojumu piepildīšanās tagad patiešām notiek, tāpat kā daudzu to pravietojumu gadījumā, kurus jums nodeva mani vēstneši, kad viņi jums paziņoja par Patiesības Gara, Mierinājuma Gara, atnākšanu.

Mans miers lai ir ar jums!

Mācība 189

1. Cilvēce, Es nāku, lai tevi apvienotu. Es redzu tevi tā, it kā tu būtu viena tauta, kas izkaisīta pa visu pasauli, un Es gribu tevi uzskatīt par vienu bērnu. Šeit jums ir jauna lappuse no Dzīvības grāmatas, kas maniem mācekļiem vēl nav pazīstama.

2. Mana tauta: Elija, kura gars izpaužas caur maniem balss nesējiem un kurš runā uz jums ar vārdiem, kas pilni gaismas un pravietojumiem, ir tas pats, kurš Pirmajā laikmetā ar savu varenību pārsteidza pasauli, un jums nevajadzētu brīnīties, ja Es jums atklāju arī to, ka viņš bija starp cilvēkiem arī Otrajā laikmetā, kurā viņš bija pazīstams kā Jānis Kristītājs. Es jums saku, ka jums par to nevajadzētu brīnīties, jo ne jau šodien es jums esmu atklājis šos mācības, bet tās jau ir pierakstītas.

3. Pierādījums tam ir tas, ka pravieši teica, ka Elija nāks *pirms* Kristus, lai sagatavotu ceļu Kungam, un šī pravietojuma piepildījās. Bet pēc tam Jēzus paskaidroja, ka, kad notiks Viņa otrā atnākšana uz šo pasauli, pirms tam nāks Elija, lai visu sakārtotu. Šis solījums noteikti ir piepildījies jūsu vidū.

4. Ja rīt šo atklāsmi pētīs tie cilvēki, kuri ir daudz pūlējušies ar Rakstiem, viņi varēs konstatēt, ka šajā laikā ir nācis Elijas gars, lai pildītu to pašu misiju, kāda viņam bija uzticēta Otrajā laikmetā — sagatavot ceļu Kungam, attīrot tos, kuri vēlāk kļūs par Svētā Gara mācekļiem.

5. Šodien Es neesmu atnācis, lai uz Zemes ciestu tāpat kā pagātnē, kad Man nācās paciest pagānu izsmieklu, vajāšanu rūgtumu un vēlāk arī nāvi. Jo no Elijas mutes izskanēja pravietiskais vārds, kas visiem ļaundariem paziņoja par tiesu.

6. Šodien viņš ir atnācis Garā, un tādēļ cilvēka roka nevarēs viņu ne aiztikt, ne ievainot. Neskatoties uz to, šī tauta šeit ir likusi viņam izdzert nepateicības ciešanu kausu.

7. Elija ir gans, kurš mīlestībā meklē savas apmaldījušās avis. Reizēm viņam ir izdevies apvienot deviņdesmit deviņas avis. Bet viņš ir pamanījis, ka trūkst viena, lai papildinātu to skaitu, kas veido viņa ganāmpulku. Un šī aitiņa sēro, redzot, ka ir apmaldījusies klinšu plaisu ērkšķu krūmos. Taču Elija steidzās to meklēt. Kāda prieka pilns ir viņa gars, kad viņam izdevās to izglābt no briesmām. Ar kādu mīlestību viņš vēlas atvest mīļoto aiti atpakaļ savu sugasbrāļu sabiedrībā. Bet cik liels ir viņa sāpju, kad, atgriežoties pie aitu ganāmpulka, viņš konstatē, ka daudzas citas ir pārlēkušas pār žogu un aizgājušas, jo ir sekojušas savas brīvās gribas aicinājumam.

8. Cilvēku pūli, kas ir bijuši liecinieki Elijas klātbūtnei un piedzīvojuši tā darba uzplaukumu, ko viņš paziņoja, nebūs tie, kas visvairāk iedzīlīnāsies atklāsmu pētīšanā, kuras viņu Kungs viņiem devis. Rīt nāks cilvēki, kuriem pietiks ar šīs tautas liecību pētīšanu, lai pārliecināti visos četros vējos

pasludinātu, ka šis darbs ir patiesība, ka Kungs atkal ir bijis pie cilvēkiem un ka Elija atkal bija Viņa ceļa sagatavotājs.

9. Atpūties un klausieties Manī. Mans Vārds vēlas jūs barot, sniegt jums mierinājumu un piedošanu, lai jūs justos iedrošināti un pildītu uzdevumu, ko Es jums esmu uzticējis.

10. Ne tikai tad, kad jūs Man klausāties, pieņemiet lēmumu sekot Man; sajūti Mani katrā jūsu dzīves mirklī.

11. Ļoti liels ir morālais un garīgais atpalicums, kādā atrodas cilvēce! Cik liela ir to atbildība, kuri šajā laikā ir saņēmuši mana Vārda žēlastību un gaismu!

12. Mācekļi, kļūstiet par meistariem, izdziniet no savām sirdīm bailes no cilvēkiem, atbrīvojieties no vienaldzības un gausuma, saprotiet, ka jūs patiesi esat debesu vēstījuma nesēji. Tieši jums ir jāsniedz visiem skaidrojums par to, kas notiek šajā laikā, jums ir jācīnās, lai mācītu manas mācības principus, kurus cilvēce ir aizmirsusi.

13. Jums nevajadzētu cilvēkiem atkārtot Manu Vārdu tikai tā, kā Es to jums teicu. Apgūstiet to, lai spētu to izskaidrot. Nemeklējiet vārdus, lai pārsteigtu ar savu izkopto daiļrunību. Runājiet vienkāršā veidā, kas vislabāk izsaka Gara patiesību.

14. Kā jūs varat zināt, kad runājat paši, un kad esmu Es, kas runā caur jūsu muti? – Kad jūs aizmirstat sevi, kad domājat par sava brāļa sāpēm un jūtaties niecīgi, nevērīgi, lai pelnītu Manu žēlastību – tieši tas būs brīdis, kad Mana dievišķā iedvesma nolaidīsies uz jūsu prātu. Jo jūsu visa būtība šajā brīdī būs caurvīta ar mīlestību pret Tēvu un pret savu brāli.

15. Ja jūs veicat darbu manā vārdā, tad mācieties to izmantot, bet nekad par to nerunājiet bez iemesla.

16. Visā manā darbā pastāv taisnīga līdzsvarošana. Kas dod, tas saņem. Kas noraida, tas galu galā pazudīs no nabadzības. Es vēlos, lai jūs saprastu manu mācību, kuras pamati ir žēlsirdība un mīlestība.

17. Jums jāvelta sevi labajam, tas ir jūsu uzdevums. Bet kamēr jūsu miesīgā daba pretojas, jūs jūtaties nevērīgi būt par maniem mācekļiem. Tad jūs domājat, ka ir daudzi, kuri ir labāki par jums, bet kuri tomēr nav aicināti. Es jums saku: iemesls tam ir tas, ka jums tas bija visvairāk nepieciešams, jo jūsu sirdīm trūka miera, jo jūsu ceļš bija pilns ar lamatām un jūsu kājas bija aptraipītas šīs pasaules dubļos.

18. Arī Mani Otrā laika mācekļi nebija „taisnīgi”, kad Es viņus izvēlējos. Bet viņi ar saviem darbiem kļuva cienīgi un sasniedza augstāku garīgo līmeni, sekojot Maniem mācījumiem. Es gribu, lai arī jūs tāpat mainītos un kļūtu cienīgi, lai jūsu darbi jūs paceltu un tuvinātu Man.

19. Ja Es jums jautātu: „Ko jūs esat iemācījušies no visa tā daudzā, ko Es jums esmu mācījis?”, tad jums būtu jāatzīst, ka esat izmantojuši tikai ļoti maz no tā. Taču Es negribu jūs nosodīt, bet gan jums piedot. Jo jūsu vainas ir visas cilvēces vainas. Tāpēc, kad Es runāju ar jums, Es runāju ar visiem saviem bērniem.

20. Es jūs saucu par saviem sūtniem. Jums jāatrod pareizais veids, kā rīkoties ar saviem līdzcilvēkiem. Ja jūs ar pārliecinošiem vārdiem un darbiem uzvarēsiet viņu neticību, tas būs liels nopelns jums. Rūpējieties, lai jūsu liecība būtu pilnīga, lai jūs nekad nesabojātu manu mācību mērķi.

21. Vienmēr centieties panākt harmoniju starp garīgo un materiālo. Tas nozīmē, ka jums jāiemācās dot Dievam to, kas pieder Dievam, un pasaulei to, kas tai pienākas.

22. Tā Es nododu Sevi jums Savā Vārdā. Izmantojiet tā būtību, kas ir gudrība, un visu labo un pilnīgo, ko tajā jācenšas atrast, ja jūsu ideāls ir, lai vēlāk jūsu roka būtu dāsna pret saviem līdzcilvēkiem.

23. Laiks ir labvēlīgs, izmantojiet to, jo pienāks diena, kad šis vārds vairs nebūs dzirdams. Manai gribai ir jāpiepildās. Jau ir tuvu laikmets, kad notiks garīgā saziņa starp Dievu un cilvēku. Tad cilvēka saprāts vairs nebūs nepieciešams kā Manas gribas balss nesējs vai pārnēsētājs.

24. Šajā laikā, kad Es atklājos Vārdā, kas ir pilns gaismas, Esmu piešķīris šai cilvēcei iespēju pareizi nodot manu mācību.

25. Šodien Es redzu, ka katram no mani ap Mācītāju sapulcējušajiem mācekļiem ir savs veids, kā uztvert Manu Vārdu, un, kad viņi viens otram izklāsta savu izpratni, viņi iesaistās diskusijās un kritizē viens otru, lai gan domāšanas vienotība ir tas, ko Es vēlos savā tautā. Tāpēc jums jābūt mīlošiem pret tuvākajiem, jābūt iecietīgiem un jāgaida piemērots brīdis, lai runātu.

26. Šodien jums ir atšķirīgi priekšstatīti par mani mācījumiem, taču galu galā jūs visi nonāksiet pie vienas un tās pašas izpratnes un atziņas. Tas jūs iedrošinās cīņā, jo, ja jūs visi būsiat vienoti, jūs jutīsieties spēcīgāki.

27. Es jums vienmēr esmu teicis: neveidojiet teorijas, balstoties uz mani mācījumiem un atklāsmēm, jo tās atņemtu spēku patiesībai, ar ko Es jūs esmu apveltījis.

28. Atklājiet manā mācībā to brīvību, par kuru Es jums runāju, lai jūs varētu balstīties uz to kā uz pamatu un visu saprastu ar lielāku skaidrību.

29. Katru reizi, kad Esmu nācis pie jums, Esmu jūs mācījis, kā sasniegt sarunu ar savu Tēvu. Es esmu jūs mācījis atrast patiesību sevī, lai jūs to nemeklētu mācībās, kas tikai kavē Garu. Cilvēce no bērnības ir virzījusies uz šo Gaismas laikmetu, kurā Gars un cilvēka prāts ir piedzīvojuši, kā bezgalība atveras viņu priekšā.

30. Lai gaismu, kas apgaismo šo laiku, varētu redzēt ikviena acs, ir nepieciešams, lai jūs saplēstu reliģiskā fanātisma acu saiti. Tāpēc Es jums atstāju uzrakstītu uz likuma plāksnēm, kuras Es devu Mozum: „Jūs nedrīkstat pielūgt neviena radījuma tēlu, nedz arī materiālas lietas, it kā tās būtu jūsu Dievs. Jums Viņu jāmīl no visas sirds un visas dvēseles vairāk nekā jebko radīto.”

31. Bet jūs man jautājat: kāpēc pasaule ir nonākusi fanātismā un ārējās kulta formās? — Tāpēc, ka cilvēki, kas veltīja sevi maniem likumiem, tā vietā, lai, tāpat kā Jēzus, noraidītu godinājumus, svētku tērpus un iedomību, pieņēma zemes bagātības, titulus un ārējo spožumu, tādējādi atņemot dvēselei jebkādu brīvību. Un šīs garīgās apmulsuma vidū joprojām ir tādi, kas jūtas neapstrīdami, lai gan neapstrīdams ir tikai Viens – jūsu Debesu Tēvs.

32. Tātad, ja jūs vēlaties panākt uzlabojumus savā dvēselē, tad izturiet savu dzīves cīņu ar gudrību un garīgumu, esiet cilvēki ar labu gribu un no sirds pazemīgi. Tādējādi jūs panāksiet progresu, kas vedīs jūsu dvēseli uz pestīšanu.

33. Es ļauju jums sajust Manu mīlestību, tagad es novāksu akmeņus no jūsu ceļa, lai jūsu krusts kļūtu vieglāks.

34. Es redzu jūsu sirds dziļumus un saku jums: attīstiet savu prātu, paplašiniet savas domāšanas spējas un saskaņojiet savas jūtas, lai jūs varētu dzirdēt un saprast manu vārdu.

35. Lūdzieties un pilnveidojieties, jo pasaules miers ir atkarīgs arī no jūsu attīstības. Jums ir jālūdzas, jo pasaulei draud karš, un jums ir jācenšas panākt mieru. Jūs esat tauta, kas ir iepazinusi lūgšanas spēku, tās ietekmi un gaismu.

36. Visi meklē gaišu horizontu, bet to nav atraduši, jo starp cilvēkiem nav brālības, un, redzot, kā karš aptumšo valstu panorāmu, viņus iedrošina vienīgi nojauta, ka kaut kur uz zemeslodes noteikti pastāv kāds mierīgs stūrītis. Šis stūrītis būs tā tauta, kas no attāluma izskatās kā mirdzoša zvaigzne.

37. Tā ir šīs tautas atbildība, kurai garīgi un fiziski jāpagatavojas, lai dotu brālības, iekšējās pacilātības un mīlestības pret tuvāko piemēru, vai nu dziedinot slimus, vai arī paspiežot ienaidniekam roku kā piedošanas zīmi.

38. Strādājiet cītīgi manos laukos, un jūs redzēsiet, ka viss, kas jūs apņem, ietērpjas ar lielāku skaistumu, jo tad jūs būsiet atraduši savas eksistences jēgu. Kas ieslīgst stagnācijā un rutīnā, tas neļauj savai dvēselei pacelties, lai ieraudzītu to krāšņumu, ko dzīve ietver, ja dzīvo saskaņā ar maniem likumiem.

39. Novērojiet sevi, lai atklātu, kad jūsu dzīve kļūst bezjēdzīga, jo jūs ļaujat sevi vilkt uz leju miesas kārbām. Es gribu, lai jūs atstātu pēcnācējiem augli, bet šim auglim jābūt miera auglim. Jo tad jūsu sirds uzplauks, un šie augļi būs jūsu darbi.

40. Caur jums Es darīšu zināmu pasaulei Savu šī laika Vārdu, kas kļūs zināms pēc 1950. gada.

41. Šīs atklāsmes sasniegs visu cilvēci. Tāpēc Esmu apmācījis tos, kurus Es saucu par „zelta spalvām”, lai viņi ar dedzību strādātu, sekojot manam darbam un sirdsapziņas aicinājumam, lai mans Vārds tiktu saglabāts rakstveidā. Šie raksti ir paredzēti ne tikai pašreizējām paaudzēm, bet arī nākamajām.

42. Mana Vārda augstums, tāpat kā visos laikos, balstās uz tā vienkāršību un jēgu. Es vēlos, lai jūsu valoda būtu tāda pati, kad jūs runājat par manu darbu. Neaizmirstiet, ka runā ne tikai cilvēks, bet arī sirds. Rīkojieties tīri.

43. Katrā brīdī jūs no Manis saņemat spēku, gaismu un mieru, kas jums nepieciešams jūsu dzīves ceļā. Saņemiet arī Manu svētību.

44. Šajā trešajā laikmetā Es padarīšu visu cilvēci par saviem mācekļiem. Lai to sasniegtu, Es tagad ļauju savai gaismai plūst katrā cilvēkā. Pēc tam Es ļaušu viņiem dzirdēt savu Vārdu, tieši to pašu, ko Es šodien dodu jums. Mana tauta liecības, rakstītie vārdi un paraugs kļūs pazīstami no valsts uz valsti un no tautas uz tautu, atmodinās sirdis un atdzīvinās dvēseles viņu sirdsapziņas gaismā.

45. Šodien daudzi cilvēki kļūst bez mērķa un bieži man jautā: „Kungs, kurp mēs ejam? Kurp mūs ved šī dzīve, un kāds ir mērķis, kas mūs gaida?”

46. Tās ir nobijušās dvēseles, kas Man tā jautā. Tās mokoši dzīvo pasaulē, kas ir sasniegusi savas samaitātības un materiālisma kulmināciju. Es ļauju savai gaismai kā cerības staram sasniegt tās, lai tās turpinātu modināties un lūgties, līdz vētra pāriet un miers ienāk to sirdīs.

47. Šeit, šajā zemes nostūrī, Es ļauju dzirdēt Savu balsi, kas kļuvusi cilvēcīga caur apgaismotajiem, kurus Esmu izvēlējis, lai izmantotu viņus šim vēstījuma nodošanai. Un, vēršoties pie šiem cilvēku pūļiem šeit, Es veltu dažus no Saviem vārdiem bērniem, kurus Es pamācu kļūt stipriem tikumībā un bēgt no izkropļojuma straujās straumes, kas tik daudzas sirdis ir ievilkusi pazudināšanā.

48. Es vēlos, lai šīs būtnes jau no agras bērnības pilnībā apzinātos uzdevumu, ko nākotne tām ir paredzējusi. Arī grāmatā „” Es esmu vēršies tieši pie jaunatnes, lai dotu viņiem orientierus viņu nenoteiktajā dzīves ceļā. Jo Es uzskatu viņus par trauslu laivu nemierīgā jūrā, un, lai viņiem

palīdzētu, Es esmu uzcēlis viņu acu priekšā Savu darbu kā bāku, lai tā viņus vadītu uz glābjošo ostu. Tieši jaunatne ir tā, kas atrodas vistālāk no Manis.

49. Kamēr cilvēks vēl ir bērns, viņš lūdz un domā par Dievu. Tas pats notiek, kad viņš ir pārkāpis savas dzīves virsotni un sāk nogrimt, tāpat kā saule saulrieta brīdī. Bet kamēr viņa sirds ir kā putns, kas vēlas lidot, un viņa miesa trīc saskarsmē ar pasaules kārdinājumiem, un viņš jūtas spēcīgs, tad viņš attālinās no dievišķajiem mācījumiem, jo nevēlas, lai to mācība par pazemību, mīlestību un upuri katrā viņa solī pārņemtu viņam viņa darbus, vārdus un domas.

50. Tikai tad, kad cilvēka sirds jūt, ka tā cieš kuģa avāriju savu kaislību jūrā, tā vērš acis uz augšu, ilgojoties pēc dievišķā bākas, kuras gaisma tai rāda ceļu, kas ved uz glābjošo ostu.

51. Esmu uzklusījis atraitņu sirdis, kas Man saka: „Mans Tēvs, paskaties uz mums, mēs esam kā nokritušas lapas no koka, kuras vējš pūš šurpu turpu.” – Es esmu piegājis pie viņām, lai teiktu, ka viņas nav vienas, ka tas, kurš garīgajā ceļojumā devās uz citu pasauli, no turienes viņas redz, stāv viņām blakus un sargā, un ka viņš ir devies tikai nedomājot pa priekšu, lai sagatavotu ceļu visām būtnēm, kas viņam bija uzticētas.

52. Bet, ja jūs nespējat viņu sajūst, ja viņa klātbūtne jūsu dzīvē nav jūtama, tad lūdzieties, vēršiet savas lūgšanas pie Manis, jo Es panākšu, ka jūs sajūtiesiet viņa klātbūtni. Dažiem viņš būs atbalsts, citiem – palīgs, bet vēl citiem – mīlošs ceļabiedrs, kurš viņus vada un atbalsta viņu dzīves ceļojumā.

53. Ja mežos dzīvojošie savvaļas dzīvnieki, gaisā lidojošie putni un plāvēs augošie ziedi katrā mirklī saņem sava Tēva mīlestības un dzīvības starojumu — kā tad vispār varētu ienākt jums prātā, ka Es jums pat uz vienu sekundi liegtu savas dievišķās mīlestības žēlastību, lai gan jūsu būtībā ir daļiņa no manas paša dievišķības?

54. Ģimenes tēvs ir vērsušies pie Manis, lai pastāstītu Man par savām grūtībām un rūpēm. Viņa bērni neievēro viņa autoritāti, pagriež viņam muguru un kļūst par tēva padomu ienaidniekiem.

55. Man jums jānorāda, ka jūsu uzdevums ir ļoti grūts un jūsu krusts ir smags. Taču, ja jūs spēsiat izdzert savu ciešanu kausu ar ticību un pacietību un ja jūs protat mīlēt savus līdzcilvēkus un savus bērnus, tad jūs savā dzīves ceļā ņemsiat Mani par paraugu, un jūsu bērni neiet bojā.

56. Tauta: Ja jūs vēlaties, lai mans darbs kļūtu plaši pazīstams visā zemē, tad dzīvojiet saskaņā ar manu mācību, pielietojiet manu pamācību visos savos darbos, svētījiet savas mājas ar spēku, kas plūst no šiem vārdiem. Saprotiet, ka jūsu pagātne ir noslēgta grāmata un ka dzīve tagad parādās kā jauns un jūsu acīm nezināms ceļš — ceļš, kuru jums jānoiet līdz galam.

Šodien jūs esat mierīgi, no maniem vārdiem ņemiet tikai to, ko vēlaties, un izmantojiet manu mācību, kad vien vēlaties. Taču pienāks brīdis, kad Es šo tautu saukšu pie atbildības par katru manu vārdu — no pirmā līdz pēdējam, ar kuriem Es to esmu mācījis.

57. Neaizmirstiet, ka šī tauta jau sen pilda garīgu misiju uz Zemes un ir aicināta īstenot augstu likteni cilvēces vidū. Ja Kunga žēlsirdība ir jūs nolemjusi dzīvot šajā tautā, tad sējiet tajā savu sēklu, pat ja tā būtu tikai viena sēklas graudiņš; bet tai jābūt veidotai no mīlestības, miera un garīguma. Tādējādi jūsu ceļš uz Zemes nebūs bijis neauglīgs. Jau tagad man jums jānorāda, ka — lai cik augsts arī būtu šīs tautas liktenis — jūs nedrīkstat to uztvert kā „Apsolīto zemi” vai kā „Jauno Jeruzalemi”. Neizraisiet apmulsumu nevienam un paši nekrītiēt apmulsumā. Tēvs nevarēja dot Kunga mācekļiem, spiritistiem, materiālas mantas par mantojumu. Tā kā šīs zemes misija ir liela, tā kā šai tautai ir jāsasniedz augsts attīstības līmenis, tās iedzīvotājiem ir jābūt tiem, kuri pasaulei sludina Manu klātbūtni, un tiem, kuri ar savu paraugu un darbiem liecina par Manas mācības dziņumu un patiesību.

58. Es jums atstāšu spožu pēdu no manas atklāsmes jūsu vidū, ar ko jūs varēsiet satricināt pasauli. Šis ir mans vārds, kas pierakstīts saskaņā ar dievišķo diktātu.

59. Sākumā tas būs pierakstīts materiālās grāmatās, kurās cilvēki varēs tuvināties manai slepenajai dārgumu krātuvei un iekļūt manā gudrībā. Pēc tam, kad šī būtība būs saglabāta manu mācekļu sirdīs, patiesā grāmata parādīsies Kunga tautas garā.

60. Es esmu jūs pārpilnībā apdāvinājis ar žēlastības dāvanām, kad Es ļāvu savas Vārda vibrācijām skanēt caur balss nesējiem. Es esmu jums sūtījis savu Garīgo pasauli, lai tā jums izskaidrotu un interpretētu manas vēstis. Es esmu jūsu ceļu izrotājis ar brīnumiem un ļāvis, lai jūsu acis, skatoties uz garīgajām vīzijām, pārņemtu brīnums. Bet jūs neesat vienīgie, kas priecājas un priecāsies par šīm parādībām. Jo Es jums esmu paziņojis, ka „katra acs Mani redzēs”. Un patiesi, pasaule Mani redzēs, un Garīgā pasaule arī atklāsies, un visas šīs parādības pasaulē galu galā tiks drebēt pat visneticīgākajām sirdīm.

61. Cilvēki ir ieradušies ar ilgu, lai garīgais materializētos un dievišķais kļūtu cilvēcisks, lai viņi varētu ticēt. Un Es esmu piešķīris šo žēlastību daži.

62. Tauta, dziļi apzinies savu aicinājumu starp visām zemes tautām, lai tu varētu izpildīt savu misiju — tagad, kad laiks ir labvēlīgs.

63. Es gribu sagatavot jūsu sirdis, lai varētu tajās mājot. Arī pasaule sagatavosies. Cilvēku prātos dīgst miera sēkla, un jūs, kas to esat izsējuši

visos zemes nostūros, būsiet laimīgi, redzot sava darba augļus. Jo, savā ceļā ņemot par paraugu Meistaru, jūs esat parādījuši, kā dzīvot taisnīgi, un esat lūgušies par visiem.

64. Visās tautās runās par izlīgumu, brālību un mieru, un tas būs apvienošanās sākums.

65. Es esmu jūs sagatavojis un jautājis, vai jūs jau esat gatavi doties pie nemierīgajiem klejotājiem, pie saviem līdzcilvēkiem, lai parādītu viņiem to gudrību, ko Es jums esmu devis kā iedvesmotu vēstījumu, un lai apmierinoši atbildētu uz viņu jautājumiem. Nevienam nedrīkst šķist neiespējami izpildīt šo uzdevumu. Saprotiet, ka zināšanas, ko Es jums esmu devis, ļauj jums izprast savu misiju.

66. Nebūs nepieciešams, lai visi mani bērni dotos uz apgabaliem, kurus jūs saucat par svešiem. Bieži vien pietiks ar to, ka viņi lūdzās domās un attīra savas sirdis, lai viņu gars izpaustos jebkurā attālumā pie saviem līdzcilvēkiem un kļūtu viens ar viņiem. Un tie tiks pamodināti caur Garīgo pasauli.

67. Jums jāsavienojas ar Garīgo pasauli un kopā ar to jāveido aizsargvalnis, kas novērš jaunus karus un jaunas ciešanas. Jums jāturpina lūgties par tiem, kuri izliekas, ka ar vardarbības palīdzību īsteno garīgo varu. Jūs būsiet pārsteigti, un pasaule brīnīsies, kad cilvēki redzēs, ka nav vara, kas ir valdījusi pār saprātu, brālību un taisnīgumu.

68. Sargieties no tā, ka, veicot šķietamu labdarību, savās sirdīs nododaties savtīgumam. Dariet pēc iespējas vairāk laba, taču necenšoties gūt personīgu labumu. Dariet to no mīlestības, kas ir likums, ko Es jums esmu mācījis, un jūs būsiet nopelnījuši atalgojumu savas dvēseles pacelšanai. Izplatiet manu mācību tā, kā Es to jums esmu devis. Tā ir tā pati, ko Es esmu atklājis saviem praviešiem un apustuļiem citos laikos.

69. Cilvēks savā materiālismā ir uzskatījis par izdevīgu sagrozīt Manu Vārdu, ko Esmu sludinājis visos laikos. Taču Mans darbs ir pilnīgs un nepamatojas uz materiāliem vārdiem. Sagatavojieties, un jūs vienmēr atradīsiet manu patiesību. Tad jūs atklāsiet, ka es jums visos laikos esmu dāsnis, devis savu sēklu, lai arī jūs to tālāk nodotu ar tādu pašu mīlestību un žēlsirdību.

70. Jums nebūs nepieciešams kādu ieskaidrot, izmantojot rituālus vai ārējās formas. Jūsu sirds templis kļūs redzams, un tajā jūsu līdzcilvēki ieraudzīs tā mūžīgo gaismu un altāri.

71. Mācieties jau tagad sajūst Mani — gan savos labajos darbos, gan tad, kad cīnāties, lai izkļūtu no dubļu bedres, kurā esat iekrituši.

72. Es esmu jūs mācījis meklēt patiesību vienkāršībā. Cik nožēlojams vēl ir cilvēka prāts, ja tas meklē patiesību sarežģītajās zinātnēs, kuras tas pats

ir radījis! Kāpēc meklēt Mani tik tālu, ja Mani nes sevī? Kurš gan nezina, ka ir radīts pēc Tēva tēla, apveltīts ar dievišķām īpašībām, kādas ir gars, prāts un griba?

73. Es dzīvoju kopā ar cilvēkiem Otrajā laikmetā, dalījos jūsu maizē un jūsu mājās; tomēr Kristus diženums sakņojas Viņa pazemībā.

74. Es jums to mācu, lai jūs savas mīlestības pret tuvāko dēļ spētu atdalīties no materiālā. Bet vispirms jums jāattīrās, jo likums nosaka, ka jums jāattīstās. Un, ja likums nosaka, ka visam jāattīstās, tad pravietojumi, kas vēl jāpiepildās, nedrīkst jūs pārsteigt. Tas, ko jūsu acis redzēs, jūs piepildīs ar prieku tikai tad, ja jūs sapratīsiet, ka visu pārvalda visaugstākais likums un ka tas, kas šodien notiek ar jūsu dvēseli, agrāk nebūtu varējis notikt, jo viss atklājas *savā* laikā, līdz tas sasniedz pilnību.

75. Ne tikai uz Zemes cīnās par cilvēces progresu; arī no citām pasaulēm Garīgā pasaule cenšas nodrošināt tās glābšanu un attīstību. Tāpēc Es jums saku, ka spiritisma sēkla nesīs augļus visu reliģisko kopienu klēpī. Pēc lielajām nesaskaņām, un ja cilvēki teiks, ka tā ir jauna reliģija, kas sēj nesaskaņas, jums jāatbild, ka spiritisms ir *mācība*, un tieši tā ir tā, kas cilvēkiem tika dota pirmā, un vienīgā, kas ir valdījusi pār dvēselēm. Bet šī balss nāks no jūsu sirdīm, kur mīt jūsu jūtas, kas atklāsies, kad jūs raudāsi par sveša cilvēka sāpēm vai arī tad, kad raudāsi no prieka par savu tuvāko. Jo tas, ko Es jums vienmēr esmu mācījis, ir mīlēt viens otru.

76. Es runāju ar jums, izmantojot cilvēka saprātu. Manu Gaismu un žēlastību caur to plūst, un tās pārvēršas vārdos — tajā vārdā, kas norāda vienīgo ceļu, kā nonākt pie Manis: ceļu, kas balstās uz jūtu tīrību un pazemību.

Mans miers lai ir ar jums!

Mācība 190

1. Tauta, cilvēce: šajā laikā Elijas klātbūtne ir ar visiem.

2. Jūs, cilvēku pūļi, kas priecāties par šo vēsti: klausieties Elijas balsi, kura vārds cilvēcei gandrīz vairs nav palicis atmiņā, lai gan Es jums Taboras kalnā atklāju viņa misijas nozīmi; bet jūs nevēlējāties izprast šo atklāsmi. Tagad, kad esat dzirdējuši Elijas balsi, jūs sajūtat viņa klātbūtni, un jums šķiet, it kā dzirdētu viņa ugunīgās ratiņu atbraukšanu.

3. Elija ir gaismas stars, ko Es jums vienmēr esmu sūtījis, lai tas apgaismotu jūsu ceļu. Tieši viņš ir apgaismojis zemi, lai jūs atrastu ceļu un sekotu tam, kurš jūs tuvinās vietai, kur jūs gaida jūsu Tēvs. Viņš ir dvēseles lielāko noslēpumu starpnieks, kurus viņš jums šajā laikā ir izskaidrojis, lai jūs varētu labāk saprast savu Tēvu. Arī šodien viņš pilda līdzīgu uzdevumu kā Pirmajos laikos: nogāzt elkus no to altāriem, lai iemācītu pasaulei patieso garīgo Dieva pielūgsmi.

4. Pie Elijas jūs varat atrast izskaidrotu un pierādītu reinkarnācijas likumu, pret kuru cilvēki šodien tik ļoti cīnās. Pie viņa jūs varat atklāt arī mācību un izskaidrojumu par to, kas ir atklāsmes caur cilvēka saprātu, kad Viņš garīgi atklājās caur pravieša Elīsa muti un saprātu.

5. Redziet, cik daudz un cik lielu mācību Elija jums vienmēr ir devis, kā viņš ir mācījis jūsu garu. Redziet, kā viņš jums visos laikos ir darījis zināmas lielas atklāsmes, kuras jums ir grūti izskaidrojamas. Taču visas tās zināšanas, kuras jums pagātnē nebija paredzēts saprast, tagad šajā Trešajā laikmetā jums izskaidros tas pats Elija, kurš ierodas ar misiju atjaunot visu tā patiesajā nozīmē.

6. Svētīti lai ir visi tie pasaulē, kuri, sajūtot, ka viņu gara gaisma sāk atdzīvoties, saka: „Elija ir atnācis”, un kuri tad piebilst: „Kunga atgriešanās tuvojas.” – Tāpat kā tajā Otrajā laikmetā, kad cilvēki saprata, ka Jānis pravietoja par Debesu valstības brīnumiem un runāja, un viņi teica: „Vai tas varbūt ir Elija?”

7. Lielais pravietis, ceļa sagatavotājs, sūtnis ir jūsu vidū. Taču tagad viņš nav kļuvis par cilvēku, viņš atrodas garīgajā pasaulē, un gaismas stars, ar kuru viņš ir atklājies, ir tas pats, ko viņš izmantoja, lai iznīcinātu viltus dievus, un ar kuru viņš iededza patieso ticību Kunga tautas sirdīs.

8. Dvēseles, sekojiet viņam! Cilvēce, klausieties viņā! Viņš ir gans, kas jūs ved uz manu klēpi, viņš ir bāka, kas apgaismo un norāda ceļu, lai nokļūtu glābjošajā ostā.

9. Saprotiet, ka laiks skrien un tuvojas diena, kad Es vairs nerunāšu ar jums caur šiem balss nesējiem. Tie, kas ir izmantojuši manu mācību, būs mierā. Taču būs daudz „bāreņu”, kas veltīgi meklēs manu klātbūtni šajā

veidā. Tomēr Es neaiziesu prom, Es būšu jums ļoti tuvu un runāšu caur ikvienu, kurš sagatavosies no gara uz garu.

10. Nāks brīdis, kad dažādas sekas un reliģiskās kopienas paziņos par Kunga atnākšanu un teiks, ka visas zīmes ir piepildījušās un ka tagad ir pienācis šis laiks. Jūs, kas pazīstat patiesību, tiem jāpasaka tas, ko zināt no Manis. Kopš 1866. gada Es esmu parādījies kā Mierinātāja Gars un esmu meklējis Savējos — tos, caur kuriem Es sludināšu Labo Vēsti, ak, cilvēce!

11. Jums nevajadzētu justies atsvešinātiem no tiem, kuri — lai gan gaidīja Mani — nespēja laicīgi pamanīt iepriekšējās zīmes un pārāk vēlu saprata to, ko viņiem iedvesa viņu intuīcija. Neaizvainojieties par šīm atšķirībām. Tā kā viņi nevarēja būt Manas klātbūtnes liecinieki, Es esmu apgaismojis viņu dvēseles, un viņi ir uz pareizā ceļa. Jūs visi apvienosieties šajā ideālā.

12. Mani izredzētie atrodas uz koka dažātajām zariem. Daudzi ieradīsies jau pirms 1950. gada, lai piedalītos Manā atklāsmē, citi neasteigsies. Laimīgi tie, kas dzird Manu vārdu caur balss nesēju, jo viņi sajutīs sevī, ka šo balsi jau pazīst, ka tā nav cilvēcīga, bet nāk no Manis.

13. Es nāku, lai jums teiktu, ka jums jāļauj sevi vadīt savai sirdsapziņai, ka jums jāatbrīvojas un nekad vairs neklūst par vergiem tiem, kuri vēlas jūs pakļaut nepilnīgām kulta formām, aizspriedumiem un dogmām.

14. Jūs visi varat būt mani „darbinieki”, manas mācības vēstneši. Savā cīņā jūs nejutīsieties pamesti; manā klēpī jūs būsiat drošībā un jums nebūs ko baidīties.

15. Es, kas stāvu pār visu radību un tomēr pulsēju tajā, runāju caur cilvēku, savu iecienītāko radījumu. Neizbrīnieties, ka Es atklājos caur mazcienītajiem, neizglītotajiem, un ka Es parādos vietās, kas pilnas ar nabadzību un trūkumu. Es jums apliecinu, ka tas, kas jums šķiet kā pils, man tāds nav. Turpretim tur, kur jūs redzat tikai nabadzību un trūkumu, ir iespējams, ka dziļākajā būtībā slēpjas patiesais garīgais spožums.

16. Es jums to saku, jo ir bijuši daudzi, kas savā sirdī jautā, kāpēc Es neparādu Sevi lielajās sinagogās vai krāšņajās baznīcās. Arī tajos laikos daudzi cilvēki jautāja, kāpēc Mesija nepiedzima un neauga Sionas tempļa ēnā.

17. Šodien, tāpat kā toreiz, Es jums mācu, ka tas, kas nonāk tieši pie Tēva, ir jūsu sirds tīrība. Jo katrs tās sitiens man stāsta par jūsu labajiem darbiem.

18. Redziet to pieticību, ar kādu Es vienmēr esmu nācis pie jums. Atcerieties, ka Es visos laikos esmu nācis bez troņa, bez skepra vai pils, vienmēr ietērpts vienkāršībā un lēnprātībā. Ko par Mani domātu nabagi, izstumtie, mantas zaudējušie, ja redzētu, ka Es nāku pie viņiem, apņemts

ar greznību un luksusu? Viņi justos pazemoti, nevērīgi Man. Savukārt kungi, bagātie, zemes varenie sauktu Mani par savas sabiedrības šķiras un stāvokļa Dievu.

19. Kad pasaules nabadzīgie redz Mani basām kājām, elpas trūkstošu un asiņojošu zem krusta smaguma, viņi dreb no līdzjūtības, redzot sava Kunga pazemību, un jūtas vienoti ar Viņu. Turpretim bagātie — lai gan patiesībā viņi tādi nav —, kuriem vajadzētu just to pašu, ko vienkāršie ļaudis, nespēj Mani saprast nabadzībā. Tad viņi attēlu, ar kuru viņi it kā cenšas attēlot Mani, aplāj ar purpuru, zeltu, zīdu un to, ko viņi sauc par dārgakmeņiem. Viņi to dara, jo ir aizmirsuši Manu mācību, un tādēļ viņi vēlējās Mani aplāt ar visu to, kas visvairāk cīnās pret Manu mācību: ar iedomību.

20. Man jums vēlreiz jāsaka, ka Es nerunāju pret nevienu no baznīcām, jo tās visas ir svētītas Manī. Bet jums arī jāsaprot, ka Man kā Skolotājam ir jānosauca vārdā kļūdas, ko cilvēks ir pieļāvis, lai jūs kādu dienu varētu tās novērst. Jo, ja Es jums nepalīdzētu atklāt patiesību, kad gan jūs to atrastu paši?

21. Ļaujiet, lai mana patiesība rada gaismu un mīlestība sasniedz katru cilvēku, katru reliģisko kopienu un katru tautu, tāpat kā Es ļauju, lai *jūsu* patiesība vai tas, ko jūs esat izdomājuši kā patiesību, sasniedz Mani. Kas ir šī jūsu patiesība, ko Es saņemu no visiem? Tā ir jūsu lūgšana, jūsu ticība un jūsu cerība.

22. Šī gaisma, kas pastāv katrā dvēselē, kad tā pacilājas pie Manis, runā ar Mani, atbrīvojas no jebkāda tumsa un jebkāda melu, lai Man parādītu tikai to, ko tā sevī nes kā patiesību. Jo pat ļaunais, kad viņš Man izsūdz savus grēkus, parāda Man savus kauna plankumus, nemēģinot Mani apmānīt.

23. Cilvēka pienākums ir pilnveidoties, uzlabot savu dzīvi uz Zemes, neizsakot nosodījumu par to, kā citi Mani meklē. Es esmu vienīgais, kas spēj novērtēt jūsu darbu patiesumu.

24. No elku pielūdzējiem līdz spiritistiem — visi viņi atrodas Manā gaismā un Manā skatienā. Tāpat kā no tiem, kurus jūs uzskatāt par garīgi atpalikušiem, Es bieži saņemu lielus pierādījumus par viņu pacelšanos, tāpat Es varu jums apliecināt, ka no tiem, kuri uzskata sevi par garīguma pionieriem, Es bieži saņemu pierādījumus par lielu atpalcību.

25. Šajā laikā tikai *viena* ticīga tauta ir Mani uzņēmus, un tai Esmu uzticējies šo manas gudrības grāmatas lappusi. Bet šajā ar manu mīlestību piepildītajā grāmatas lappusē ir vēstījums visām reliģijām, kas pastāv uz Zemes.

26. Mana Gaisma visus pamodinās kā dievišķa, vispārēja rītausma, un, kad cilvēks tad celsies, lai izdzīvotu jauno dienu, viņa maņas sajūtīs Dievišķā klātbūtni.

27. Tagad Man jums jāsaka, ka ne Debesu valstība nāk pie cilvēkiem, bet gan cilvēka dvēsele pacelās uz sava Debesu Tēva valsti.

28. Kāpēc jūs vienmēr dodat iemeslu tam, ka Es nāku pie jums ar pārmetumiem? Es nāku no mīlestības pret jums, jo redzu, ka jūs nesat sāpes savās sirdīs, un Es gribu jūs mierināt. Jo Es gribu, lai jūsu dvēselēs būtu mans miers.

29. Dažreiz Es jums atklājos kā Tiesnesis, citreiz jūs Mani uztverat kā Tēvu, un vienmēr Es parādu Sevi kā Skolotāju. Šajās trīs atklāšanās formās jums ir dievišķā būtības kodols, kas ir viens: Likums, Mīlestība un Gudrība. *Tā* ir Trīsvienība, kas pastāv manā Garā.

30. Aizveriet acis un atbrīvojiet savu dvēseli, lai tā intensīvi izjustu šos brīžus, kad tā ir vienota ar savu Skolotāju. Ļaujiet tai justies tuvu Kungam — tāpat kā tiem, kas Otrajā laikmetā sekoja Skolotājam pa ceļiem, cauri ielejām, ciemiem, upēm un tuksnešiem, lai nepalaistu garām *nevienu* no Viņa mācībām. Tad jūs spēsiet saprast tēlaino nozīmi, ar kādu Es dažkārt runāju, izmantojot zemes labumus, lai jums attēlotu garīgo un padarītu to jums saprotamu. Jūs piedzīvosiet, kā Mans Vārds jūsu dvēseles tuvinās Debesu valstībai.

31. Nāciet šurp, cilvēki, lai Es jūs mācītu. Vai varbūt jūs vēlaties, lai sāpes turpina jums sniegt mācības visā jūsu dzīves garumā?

32. Nāciet uz manu saimniecību, lai apsētu laukus ar brālību. Es jums apliecinu, ka šis darbs jūs nepievils tā, kā to dara pasaule.

33. Šeit, tieši jūsu dvēseles priekšā, ir ceļš, kas aicina jūs to mērot un nekad neapstāties. Jo katrs solis, ko jūs uz tā spersiet, tuvinās jūsu dvēseli pilnīgajai mājvietai, kas to gaida.

34. Laiks, ko Es pavadīšu kopā ar jums, lai jums sniegtu savus mācījumus šādā veidā, jau ir ļoti īss, un Es vēlos, lai jūs iemācītos nopelnīt, lai šajos pēdējos gados mans Vārds caur šiem balss nesējiem skanētu pārpilnībā.

35. Ko jums jādara, lai dievišķās atklāsmes būtu kā atlīdzība par jūsu nopelniem?: attīstīt savu ticību, dedzību un garīgumu. Tautas vidū jāvalda mīlestībai, jāizrāda aktīva mīlestība pret tuvākajiem, jāmil patiesība.

36. Patiesi, Es jums saku: ja jūs neapvienosieties, kā tas ir mana griba, cilvēce jūs izkliedēs un izdzīs no savas vidus, ja tā redzēs, ka jūsu dzīve attālinās no tā, ko jūs sludināt.

37. Kas notiktu, ja cilvēki atklātu, ka katrā draudzes kopienā pastāv atšķirīga Dieva pielūgsmes un atšķirīgs veids, kā praktizēt Manu mācību? Viņi nespētu saprast, ka tieši Es biju tas, kurš jūs mācīja.

38. Es uzticu jums šos trīs pēdējos manas atklāsmes gadus, lai jūs iestātos par šīs tautas vienotību — apvienību, kas aptver gan garīgo, gan ārējo, lai jūsu rīcība, pilna harmonijas un saskaņas, būtu labākais pierādījums tam, ka jūs visus — dažādās draudzēs un dažādās provincēs — mācīja viens vienīgs Skolotājs: Dievs.

39. Ne visi no jums ar gara acīm esat redzējuši laikus, kas tuvojas cilvēcei. Ne visi no jums esat izjutuši to sāpes. Taču Es šobrīd kopā ar jums veidoju daudzkārtīgu tautu un padaru to par čaklu strādnieku, kas sāk Mani mīlēt un tagad ir dedzīgs iesaistīties, lai padarītu cilvēka sirdi auglīgu.

40. Manas Vārda sējēji: kad pienāks laiks strādāt laukos, dodieties ceļā, pilni ar to ticību, kādu Es jums esmu iemācījis. Neizjūti bailes ne no izsmiekla, ne no nicinājuma. Sējiet auglīgā zemē, nevis uz klintīm, nevis uz kustīgajām smiltīm, jo tur sēkla nedos augļus. Jūs redzētu, kā tā dīgst un aug, taču tā nedos augļus. Ja jūs to sēsiet starp ērkšķu krūmiem un nezālēm, tā arī nedos augļus. Tāpēc jums jālūdz, lai saņemtu Manu iedvesmu, tad jūs sapratīsiet, kā izvēlēties sagatavoto zemi. Es, zemes īpašnieks, jums došu plašas teritorijas, lai jūs tās apstrādātu. Esiet piepildīti ar lielu darba gribu. Sējiet, un jūs pļausiet. Un pienāks diena, kad no savas ražas kviešiem jūs pagatavosiet maizi savai iztikai. Nemiet vērā, ka Es ar jums runāju tēlainā nozīmē, un jūs nezināt, vai šo ražu jūs nepļausiet tikai aizsaulē.

41. Šodien Es jums saku: liels ir darbs, kas jums jāveic ar ķermeni, kuru Es jums esmu uzticējis. Tas ir jūsu atbalsts, un jums tas ir gudri jāvadī.

42. Pasauli skārušas epidēmijas un nelaimes, par kurām Es to brīdināju. Tā pamazām sāk baidīties, mēģina pacelties un meklē glābjošu roku, iedrošinošu vārdu, un *jūs* esat šī glābšana.

43. Jums būs jāšķērso jūras un jāpārvar kalni, lai dotos uz citām zemēm vai tautām, lai dotos pie tiem, kas cieš. Neizbijieties no ceļa, ejiet vienkāršos apģērbos, neņemot līdzi otru pāri bikšu.

44. Kad Es jums parādīju jūsu uzdevumu, Es jums teicu: „Uzņemiet savu krustu un sekojiet Man.” Kāpēc jūs baidāties zaudēt zemes ērtības? — Jūs Man sakāt, ka mīlat pasauli un ka nespējat uzņemties upuri un fizisko atteikšanos, ko prasa šī misija. Bet Es jūs apsteidzu un saku: jebkurā vecumā, kāds arī būtu jūsu stāvoklis vai pašsajūta, jūs varat Mani mīlēt un Man kalpot, nepārtraucot pildīt savus pienākumus.

45. Pārveidojiet pasauli ar savu piemēru, izskaidiet ļaunos aizspriedumus un padariet to par paradīzi, nevis asaru ieleju.

46. Es dodu jums īsu laiku, lai izpildītu savu uzdevumu uz Zemes.

47. Atcerieties, ka jums jāsaģlabā saviem bērniem garīguma mantojums, jo no viņu pēcnācējiem izaugs svētītās paaudzes, caur kurām

Es atklāšos. Starp šīm dvēselēm būs pravieši, Manas Vārda skaidrotāji, tie, kuriem ir liela ticība un kuri rādīs ceļu cilvēcei.

48. Jūs vēlaties dzīvot saskaņā ar Maniem vārdiem? Es svētīju jūs, kas Mani esat uzklaušījuši un vēlaties Man sekot. Jūsu sirdis ir pārpilnas ar žēlastību. Dodiet to ikvienam, kas pēc tās ilgojas.

49. Šajā laikā jūs nākat, lai saņemtu Manu mācību — vieni kā mācekļi, citi kā iesācēji, bet vēl citi — vadīti no ziņkāres. Bet jūs visi meklējat mieru, dvēseles mieru, kā arī šim laikam atbilstošo praviestojumu piepildījumu.

50. Sekās un baznīcās jūs neesat atraduši pilnīgu pārliecību par Manu atgriešanos. Tieši ārpus tām Es esmu nosūtījis vēstnesi, kurš jums ir atnesis šo priecīgo vēsti. Es esmu atnācis, lai tiesātu katru dvēseli un lai ieliktu pamatus jaunai dzīvei, jaunai garīgajai kārtībai cilvēcei. Ja jūs sagatavosieties, jūs no savas pasaules varēsiet ieraudzīt „Garīgās ielejas” pilnību, kur dzīvo taisno dvēseles — to, kas ar saviem nopelniem spēja pacelties un kas šodien, apvienojušies ar Mani, strādā par jūsu glābšanu.

Visu, ko šodien nespējāt saprast, jūs atpazīsiet šīs vienkāršās tautas vidū, jo mana gaisma ir izplūdusi, un plīvurs, kas aizsedza jūsu acis, ir pārplīsis. — Es runāju par dvēseles acīm, kas bija aizvērtas garīgajam un dievišķajam. Jūs esat atguvuši šo gaismu un esat Manā vadībā. Palieciet modri arī turpmāk. Ja jūs valdīsiet pār savu ķermeni un dvēsele ar maigumu sekos Maniem soļiem, tad šī gaisma jūs aplās kā svētku tērps, un jūsu līdzcilvēki atpazīs, ka jūs piederat pie Maniem izredzētajiem, un jūs būsiet mīlēti un cienīti cilvēku vidū.

51. Jūs esat labā karavīri. Es esmu jums devis ieročus, lai jūs varētu cīnīties pret *grēku*, nevis pret saviem līdzcilvēkiem. Es nevēlos, lai cilvēks piedzimtu grēkā, augtu un mirtu, neapzinoties to svētīto uzdevumu, ko viņš ir atnesis uz Zemi. Ja jūs iedziļināties manā mācībā, jūs kļūsiat stipri un neuzvarami. Nebūs nekāda kārdinājuma, kas jūs nogāztu, un tā sagatavoti jūs pacelsieties un kļūsiat par kaut ko vairāk nekā cilvēki — par inkarnētiem eņģeļiem cilvēces labā.

52. Daudzi ir aicināti, bet maz ir izredzētie, un starp tiem vēl mazāk ir privileģētie. Bet bēdas tiem, ja viņi kļūst iedomīgi! Viņiem nevajadzētu būt tādiem kā Salomons, kurā Es ieliku gudrību, žēlastību un varu un kuram Es uzticēju tautu, lai to valdītu. Taču pēc laika, kad viņš izcēlās ar garīgo diženumu un sniedza liecības par savu augsto garu, viņš pārstāja būt modrs, viņu pārņēma miesas kārības, un viss viņa darbs, kas bija iedvesmots no mīlestības un taisnīguma, tika aptumšots ar viņa iedomīgajām un miesīgajām rīcībām. Neļaujieties augstprātībai, pat ja redzat, ka Es caur jums izdalīju lielus labdarības darbus. Ja Es jūs izvēlētos, lai pārvaldītu kādu apgabalu vai tautu, un jūs, Mani iedvesmoti, pieņemt

taisnīgus likumus, tad neuzpūstieties, kā tas mēdz notikt ar cilvēkiem. Tad jums jāpaciļā savā dvēsele un jāsliecas Manā priekšā.

53. Daudzi ieradīsies šajā zemē, ko Esmu izvēlējis, un ieraudzīs Manu Gaismu, kas atspoguļojas tās iedzīvotājos, un jutīsies laimīgi, iepazīstot jūs un kāpjot uz šīs zemes, kur Esmu apvienojis Savu tautu, lai to mācītu Trešajā laikmetā. Tie, kas ieradīsies pēc 1950. gada, pieprasīs Rakstus, un, iepazīstoties ar Manām atklāsmēm, sajūtīs spēku, kas izplūst no Manas mācības, svētīs jūs un mīlēs Mani. Cik daudzi no viņiem pieder pie „Izraēla tautas”, pie 144 000 iezīmētajiem, kas pievienosies jums, lai sekotu Maniem norādījumiem.

54. Šodien tautas ir pārņemtas ar materiālismu un orientācijas trūkumu. Es esmu garīgi runājis uz tām, un mana sēkla ir iesēta manu izredzēto sirdīs, lai tā tiktu izkaisīta visur. Dariet no savas tautas tik daudz, cik vien varat, lai palīdzētu visiem viņu garīgajā ceļā.

55. Mazs ir to manu mācekļu skaits, kas šobrīd mani apņem. Bet mans vārds izplatīsies līdz pat zemes malām. Pilns mīlestības tas sasniegs sirdis visiem tiem, kas sauc pēc mīlestības.

56. Tagad ir pienācis piemērots laiks, lai jūs iepazītos ar misiju, kas jums jāpilda cilvēces labā. Es esmu jūs sagatavojis grāmatā „”, lai jūs saprastu, kā pildīt savu uzdevumu šajā pasaulē, un iepazītos ar to, kas jūs gaida aiz materiālās sienas, kur sākas garīgā dzīve. Es esmu palīdzējis jums garīgi attīstīties, lai jūs paši saprastu, kāpēc notiek tādi notikumi, kurus prāts nespēj aptvert.

57. Kamēr dvēsele ir saplūdusi ar ķermeni, tā neapzinās un nevar zināt nopelnus, ko tā ir guvusi savās iepriekšējās dzīvēs. Bet tagad tā zina, ka tās dzīve ir mūžība — nepārtraukta attīstība, cenšoties sasniegt augstāko punktu. Taču šodien jūs nezināt, kādu augstumu esat sasnieguši.

58. Esmu jūs novērojis kopš brīža, kad sākāt savu dzīves ceļojumu ar apmulsušu prātu un neattīstītu prātu. Esmu redzējis, kā jūs pakāpeniski atmodāties un attīstāties, līdz esat ieguvuši skaidrāku priekšstatu par realitāti. Esmu redzējis, kā jūs cīnāties pret grūtībām, pārbaudījumiem un kārdinājumiem. Un, kad jūs beidzot atklājat garīgās dzīves vērtību, jo bijāt attīstījušies augstāk, es redzēju jūsu dvēseles smaidu. Šis smaids izteica mieru, apmierinātību un cerību. Bet es esmu redzējis arī, kā tā atkāpjas, kā tā aptraipās šajā pasaulē. Tad tā sūdzējās un bija spiesta attīrīties, lai iegūtu manu žēlastību. Taču pat savos kritienos tā atrada gaismu — pieredzes gaismu.

59. Tagad jums ir dota iespēja vairs nemaldināt paši sevi, jo ar manu gaismu esat pārplēsuši acu saitī, kas aizsedza patiesības skaidrību, un esat ieraudzījuši plašo horizontu, lai ar drošu soli virzītos uz priekšu.

60. Šī gaisma, kas apgaismo ceļu, ir skaidra. Jūs vairs nevarat apmaldīties, ja vien paši nevēlaties sacelties pret patiesību, pievilināti ar zemes baudu un īpašumu viltīgo spožumu.

61. Es arī nevaru jums teikt, ka jums jādzīvo, paļaujoties uz sevi, ne arī to, ka esat brīvi no jebkādiem kārdinājuma impulsiem. Jo pastāv spēki, kas cīnās, lai sagrautu to, ko Es šobrīd kopā ar jums veidoju — spēki, kas slēpj savu tumšo dabu un izrāda sevi kā pievilcīgus. Es jūs brīdinu par to, lai jūs varētu aizsargāties ar savas ticības spēku.

62. Cilvēka, kura dēļ Es radīju visu, kas pastāv, liktenis ir atzīt patiesību un attīstīties uz augšu. Bet ceļš ir garš, lai jūs tajā varētu attīstīt visas savas spējas, lai varētu Mani redzēt, sajūst un mīlēt. Ceļš ir pilns ar ērkšķiem, akmeņains, un tas pārbaudīs spēku un ticību, ar ko jūs to esat izvēlējušies. Pēc tam, kad jūs to būsiet mērojuši, dvēsele būs attīrīta.

63. Otrs ceļš ir noviržu un apvedceļu ceļš, kas tomēr — tā kā tas sniedz izklaides un satur acīmredzamas atrakcijas — kavē jūsu soļus, neļaujot jums pamanīt, ka jūs kavējaties, jo baudāt dzīvi. Bet tas, ko nāves stunda pārsteigs šajā ceļā, piedzīvos bezgalīgas ciešanas, saprotot, ka nav darījis neko savas dvēseles pilnībai.

64. Es varētu jums viens pēc otra uzskaitīt ceļus, kas paveras cilvēka skatienam. Tā kā to ir daudz, šķiet grūti izvēlēties vispiemērotāko.

65. Kad dvēsele ieradās, lai apmestos uz dzīvi uz Zemes, tai kā iespēja attīstīties un pilnveidoties tika piešķirta matērija jeb cilvēka ķermenis, kura brīnišķīgā un pilnīgā uzbūve ļauj tai caur to just, domāt un apzināti kustēties saskaņā ar savām garīgajām spējām.

66. Dvēsele piedalās miesas baudās, tāpat kā tā tiek pārbaudīta tās ciešanās. Bet cilvēciskā būtne ir vienlīdz uzņēmīga pret *dvēseles* priekām un ciešanām. Kamēr tās ir saistītas, abas veido vienu būtni.

67. Cilvēciskajā būtnē pastāv pilnība. Tāpēc Kristus, „Vārds”, kļuva par cilvēku cilvēka ķermenī, tāpat kā jūs. Taču Viņš necieta savu nepilnību dēļ, bet cilvēku labā, kurus Viņš pacēla ar savām sāpēm, upuri un vārdu, jo tie bija ļoti dziļi krituši.

68. Ja dvēsele ar visu savu spēku nespēj pārvarēt miesas nepiekāpību un pretestību, tad palīgā nāk Tēva žēlīgā mīlestība, kurš ir radījis *gan* dvēseli, *gan* miesu, lai kā labs gans glābtu jūs, tāpat kā pazudošo aiti. Jo neviens no maniem bērniem nedrīkst pazust.

Mans miers lai ir ar jums!

Mācība 191

1. Manas galda maizē un vīnā ir mūžīgās dzīvības sēkla. Nāciet pie tās, ēdiet un dzeriet. Vairs neraudiet no bada un slāpēm, Es vairs nevēlos dzirdēt jūsu sūdzības un raudāšanu. Es gribu redzēt prieku un mieru pie saviem bērniem. Kā Tēvs Es esmu pilns mīlestības, kā Skolotājs Es joprojām esmu mīlestība, un, ja Es parādītos kā neizbēgams tiesnesis, arī šajā taisnīgumā būtu mana mīlestība.

2. Iemesls tam ir tas, ka mana Gara būtība ir mīlestība. Tajā ir jūsu sākums un jūsu beigas. Nāciet tuvāk, mācekļi, un sēdieties ap Skolotāju, tāpat kā jūs to darījāt tajā laikā, kad Es kā cilvēks biju jūsu vidū. Ļaujiet savai dvēselei atcerēties Dievišķā Meistara, kurš bija Jēzus, mīlošo balsi. Ļaujiet tai atcerēties tos brīžus, kad jūs sekojāt Man uz ielejām, upju krastiem, tuksnesī un kalnos, lai dzirdētu Manu vārdu.

3. Jūsu dvēsele tika pārcelta Debesu valstībā, klausoties tā Skolotāja vārdus, kurš izmantoja zemes tēlus un radības, lai radītu savas līdzības un dotu cilvēkiem priekšstatu par to, kas ir Debesu valstība. Taču, kamēr vieni ticēja, citi šaubījās. Bet visas sirdis pārpludināja miers, un visi slimie kļuva veseli. Es vēlos, lai jūs pie Manis justos kā ielejas vientulībā. Ļaujiet sapulces telpas sienām un simboliem pazust no jūsu skatiena, lai nekas netraucētu jūsu dvēselei pacelties pie Manis.

4. Mācekļi: Ja Es esmu jūs saucis par Dieva tautu, par mīlēto un izredzēto tautu, tad nedomājiet, ka Es mazāk mīlu pārējās zemes kopienas. Kad visi būs Mani atzinuši, Es no viņiem veidošu garīgu ģimeni, kurā visi tiks mīlēti vienlīdzīgi.

5. Neuzskatiet sevi par garīgi zemākiem nekā jebkura tauta vai rase. Ja jūs uzskatāt sevi par vienīgajiem privilēģētajiem, Es jums patiesībā saku, ka, ja Es jums jau no paša sākuma esmu devis dievišķas atklāsmes un pravietojumus, tas notika ne tādēļ, ka jūs esat visvairāk mīlētie, bet tādēļ, ka jūs esat garīgajā nozīmē pirmdzimtie starp cilvēci. Saprotiet, ka jums jāizjūt nevis iedomība, bet gan atbildība.

6. Apskatiet Izraēlas vēsturi, un jūs redzēsiet, ka tā nekad nav jāvusi citām tautām piedalīties mantojumā un žēlastībā, ka, ar ko Tēvs to izcēla. Ka tā, darot pretēji tam, ko manas likums un mācība tai noteica, savā egoismā noslēdzās sevī un savas dāvanas izmantoja tikai sev.

7. Šajā laikā Es esmu atkal sagatavojis jūsu dvēseli, esmu to apgaismojis, lai atkal vadītu to pa ceļu, pa kuru tai jāpilda savs aicinājums – brīdināt, svētīt un glābt savus līdzcilvēkus.

8. Drīz jūs vairs nedzirdēsiet šo vārdu. Bet tāpēc nedomājiet, ka Esmu aizgājis, ka Esmu jūs atstājis vienus kā bāreņus un no attīstības ceļa novirzījušos. Mans Dievišķais Gars jūs atstās sagatavotus un turpinās par

jums rūpēties. Kā dievišķa ēna Es sekos jūsu soļiem. Es turpināšu jūs iedvesmot, runāt caur jūsu mutēm, caur jūsu starpniecību dziedināt slimos un caur jūsu balsi „atdzīvināt mirušos”, un, kad jūs būsiet apvienojušies, Es jūsos izveidošu savu patieso svētnīcu.

9. Šajā laikā Esmu atklājis, ka cilvēka sirds ir neauglīgāka nekā jebkad agrāk – tā ir kā zeme, kas pilna ar akmeņiem, apakšēna zeme, kas pārklāta ar nezālēm, nātrenēm un dadžiem. Visur aug nezāles un koki ar indīgiem augļiem. Ūdenskrātuves ir piesārņotas, avoti izsīkuši, akas ir duļķainas, un upes vairs neplūst. Dārzos nav ziedu, un, ja kādi atrodami, tie ir novītuši. Kokos nav ne ligzdu, ne putnu. Kaitēkļi aprij visu, un grauздējošais tārpš iznīcina visu. Šāds ir skats, ko cilvēce šajā laikā piedāvā manai acīm. Taču Es esmu atnācis, lai jums atnestu sēklas, ūdeni un lauksaimniecības rīkus, lai jūs dotos uz laukiem, kas jums ir piešķirti, lai tos apstrādātu.

10. Nesakiet, ka Es no jums aizeju pārāk agri. Ņemiet vērā, ka šoreiz nebija tikai trīs gadi, kuros Es runāju ar jums tāpat kā Otrajā laikmetā. Toreiz trīs gadi bija pietiekami, lai ziņa par maniem brīnumdarbiem izplatītos ārpus Jūdejas robežām un satricinātu karalistes un impērijas. Šajos trīs gados mani mācekļi kļuva par meistariem. Es modināju viņos mīlestību, parādīju viņiem, ka cilvēce ir nepateicīga, ka tomēr, neskatoties uz šo nepateicību, tai piemīt cēlsirdība, un šī cēlsirdība ir dievišķās mīlestības dzirkstele, ko katrs cilvēks nes sevī, jo viņš ir mana dievišķības bērns.

11. Jēzus mācība satricināja cilvēka sirds visdziļākās saknes. Tur Es uzcēlu templi, kurā Es joprojām dzīvoju. Bet cilvēks savā alkas pēc varas, bagātības, cilvēciskās slavas un izklaidēm ir mainījis dzīvi, paražas, likumus un principus, un tādēļ ir nepieciešams, lai Kristus atgrieztos pie zemes cilvēkiem, lai pamodinātu viņus no viņu dziļā miega un atkal parādītu viņiem ceļu. Es esmu šeit un runāju uz jums no 1866. gada līdz šodienai caur daudzu secīgu balss nesēju mutēm, vienmēr to pašu vārdu, to pašu būtību, tās pašas atklāsmes un pravietojumus.

12. Nav pagājuši trīs gadi, kopš Es pēdējo reizi runāju. Bija nepieciešams pagarināt Manas sludināšanas laiku, lai daudzveidīgi izskaidrotu Manu mācību, lai jūs to beidzot saprastu. Cik bieži kāds no maniem mācekļiem, atzinis, ka mīl Mani un tic Man, attālinās un noliedz Mani, saņēmis manas patiesības izpausmes un pierādījumus. Taču, kad viņš tad nonāk pazudināšanā, viņš sūdzas, nožēlo un saka Man: „Tu esi Meistars, palīdzi man.” Es, kas esmu bezgalīga mīlestība un pacietība, pacelu viņu, pievelku pie Sevis, sēdināju labākajā vietā pie sava galda un saku viņam, ka viņš ir „pazudušais dēls”. Es sarīkoju svētkus, viņš ir priecīgs, un, kad visi — ne tik daudz Meistars — tic, ka viņš ir nožēlojis uz visiem laikiem, viņš atkal

pakļūst kārdinājumam. Cik reižu Esmu redzējis daudzus krist, celties un atgriezties pie Manis. Tas ir iemesls, kāpēc mana atklāsmes laiks pie jums tika pagarināts līdz 1950. gadam, lai jūs uzņemtu pirmo, otro un trešo reizi un beidzot atstātu jūs stiprus dzīvē.

13. Kādus jaunus vilinājumus un piedzīvojumus pasaule jums vispār var piedāvāt? Kādus patīkamus pārsteigumus zinātne varētu jums sagatavot, vai kādas jaunas baudas ķermenis jums varētu dāvāt? Ko jūs varat iemācīties uz netikuma un grēka ceļiem? Ja jūs ilgojaties pēc jaunām apmierinājuma izjūtām un vēlaties patiesas priekas, ja jūs ilgojaties pēc pamācības un miera, tad nāciet uz manu muižu, ejiet pa manu ceļu, iemācieties sēt manu sēklu, un jūs atradīsiet vairāk, nekā jūs varat iedomāties.

14. Kas šo darbu neuzskata par tīru, pilnīgu un bezgalīgu, tas tā dara tādēļ, ka nav asinājis savu skatienu, lai atpazītu patiesību, lai tuvinātos patiesās gudrības dārgumu krātuvei. Tādēļ, ka viņš ir ļoti nenobriedis un nav ļāvis Man joprojām rādīt viņam to, ko Man viņam jāatkļāj.

15. Šīs atklāsmes pēdējie trīs gadi tuvojas. Tie simbolizēs tos trīs gadus, kuros Es sludināju Otrajā laikmetā.

16. Es veikšu reformas — nevis savos likumos, bet jūsu kulta rituālos. Es ilgi gaidīju, ka jūs tos veiksiat paši, taču jūs šo soli neesat spēruši.

Es esmu jums paziņojis par savu aiziešanu 1950. gadā. Tad manu balss nesēju un garīgi apdāvināto prāti vairs nebūs pieejami šiem vēstījumiem. Es esmu jums teicis, ka tad sāksies saruna no gara uz garu. Bet ko darīs tie, kuri nav sagatavojušies? — Viņi turpinās aicināt manu dievišķo staru, kas vairs nenāks uz leju, un tad viņi runās, radot iespaidu, ka Es joprojām izpaužos caur viņu prāta spējām. Viņu redzētāji liecinās, ka Es tur esmu klātesošs, un dziednieki nonāks ekstāzē un teiks, ka runā Garīgā pasaule. Tad tie izsmies tos, kuri paklausīja manai gribai. Viņi teiks, ka šiem ir atņemta Tēva žēlastība, un radīsies liela apmulsums.

17. Apdomājiet: ja tie dosies ceļā kā ceļa brucēji un sūtņi pie tautām — ko jūs tad vēl varētu darīt? Jūs sastaptu laukus, kas apsēti tikai ar maldiem un krāpšanu. Vēl ir laiks, lai jūs padomātu un sagatavotos laikam, kad pasaule jums uzdos jautājumus. Jo tā neapmierināsies ar mana Vārda pētīšanu — jo to tā vienmēr atradīs tīru —, bet gan meklēs auglus, ko tas ir nesis šajā tautā. Pēc tam jūsu līdzcilvēki mēģinās izpētīt jūsu dzīvi, jūsu darbus un kulta rituālus, lai atrastu apstiprinājumu maniem mācījumiem un manām atklāsmēm.

Ja jūs varētu izglābties vienīgi ar mana Vārda zināšanu palīdzību, tad cilvēce jau kopš Mozus laikiem būtu izglābusies, pateicoties Likuma atklāsmei. Tomēr pēc tam bija jāatnāk Kristus, kas kļuva par Meistaru. Un

arī šodien Es nāku Garā, lai nenogurstoši runātu ar jums un liktu jums saprast, ka tas, kas jūs izglābs un pacels pie Manas labās rokas, būs jūsu mīlestības, pazemības un žēlsirdības darbi. Vai jūs neatceraties manus tolaikējos apustuļus, kuri neapmierinājās ar liecības sniegšanu vārdos, bet to apstiprināja ar saviem darbiem, ar savu dzīvi un ar savu asinīm?

18. Šodien Es vēlos tikai to, lai jūsu sirdi durvis atvērtos, pilnas līdzjūtības pret jūsu tuvākajiem, lai cilvēce, pamatojoties uz manu jauno mācekļu tikumību, varētu pateikties Debesīm par to, ka šis darbs nav tikai vēl viena mācība vai jauna teorija, ka tas nav ne cilvēka iztēle, ne arī sajukuša prāta radīts produkts, bet gan turpinājums ceļam, ko Dievs cilvēkiem ir iezīmējis kopš laiku sākuma un ar kuru piepildās Jēzus paziņojumi un praviņojumi. Ka tas ir tas pats Kristus, kurš darbojās Otrajā laikmetā, kurš tagad runā uz jums.

19. Kamēr pasaule gatavojas izdzert ciešanu kausu, ko piedāvā karš, Es dodu jums medu, lai jūs būtu kā saldums uz zemes. Ja gaisma, kas spīd cilvēka prātā, mudina viņu veikt lielus darbus cilvēces labā un panāk, ka cilvēka dzīve mainās un attīstās, — kāda tad ir mana dievišķās gudrības gaisma, kas pārveido cilvēku paražas, lai sagatavotu viņus garīgajai dzīvei?

20. Dievišķā Gaisma, gudrība, kas no mana Gara izstaro uz jums, pielāgojoties jūsu uztveres spējām, sniedz jums iekšēju apgaismojumu, kas izklaidē jebkādu tumsību. Padomājiet, un jūs sapratīsiet, ka, pirms jūs atklājāt šo patiesību, kas jums šodien pieder, pateicoties laikam, ko jūs veļtījāt, lai uzklautu Manu Vārdu, viss jūsu dzīves pasaulē bija nedrošs, un jūs nevarējāt iedomāties, ka saņemsiet atklāsmi par tik daudziem noslēpumiem, kurus jūsu prāts nespēja aptvert.

21. Šodien Es izskaužu šo tumsību no cilvēka prāta, Es mācu cilvēku tādā veidā, ka viņš vairs nevar šaubīties par patiesību, ko viņš nes sevī.

22. Kamēr pastāv šaubas un vājums, kas cenšas jūs uzvarēt, jums nebūs patiesas ticības. Ticība tiek izjusta, tā ir dzinulis, kas ļauj jums īstenot ideju bez bailēm no neveiksmes. Tā ir garīgais skatiens, kas spēj saskatīt patiesību — ceļa galamērķi.

23. Ļaujiet ticībai iesakņoties jūsos, jo ne visiem tā ir. Kad tā uzliesmos, tā cīnīsies pret kārdinājumiem, kas jūs gaida. Lai jūs varētu atvairīt ļaunumu, jums jābūt modriem un jāatrod ieroči šim nolūkam manu vārdu jēgā. Taču tas, kurš nav pārliecināts par manu klātbūtni un manu balsi, vērtē to, ko redz un dzird, neļaujot savai dvēselei pacelties pie Manis, jo viņam joprojām ir nepieciešama liturģiskā greznība, kas glauda maņas, domājot, ka tādā veidā viņš izjūt to, ko jūs saucat par iedvesmu vai dvēseles pacelšanos.

24. Es jūs mācu, ka jūsu dvēselei vairs nav nepieciešams aizkustināt sirdi ar mūzikas notu skaņām. Mani mācekļi Otrajā laikmetā pacēlās iekšēji, līdz sajuta garīgo mieru no Aizsaules, un vīrs viņu galvām bija tikai debesu velve. Viņi tika pacelti, jo savā sirdī sajuta Meistara skanīgo balsi.

25. Šajā laikā Man ir paticis atklāties jums caur cilvēka saprātu. Kā citādi jūs varētu Mani saprast, ja ne šādā veidā, kurā Es izmantoju jūsu pašu saprātu un jūsu valodu?

26. Ar šo mācību jūs sasniegsiet pacelšanos, jo viss ir vērsts uz attīstību. Saprotiet, ka visam ir *viens* princips: labā spēks. Attīstiet savas tikumības dzīves lokā, kurā jūs dzīvojat. Jums ir mana gaisma, lai ieliktu pamatus, uz kuriem jūs uzcelsiet rītdienas pasauli.

27. Jums ir taustāmi pierādījumi jūsu garīgajai attīstībai. Šodien jūs vairs nevarat domāt tā, kā agrāk. Jūs atšķiraties no saviem vecākiem, un jūsu bērni būs atšķirīgi no jums. Jūs to nevarat novērst, jo jūs virza augstāka vara. Patiesi, Es jums saku: ļaunums neuzvarēs, uzvarēs labestība. Jo tas, kurš izrāda mīlestību pret tuvāko, nevar būt egoists; tas, kurš jūt mīlestību, nevar ienīst; gaisma nepieļauj tumsu.

28. Es vēlos, lai jūs droši soļotu pa ceļu, ko Es jums rādu, lai jūs mācītu savus bērnus iet pa to. Jūsu padomiem vienmēr jābūt sirsnīgiem, tad mans vārds savlaicīgi sasniegs to sirdi, kam tas ir nepieciešams.

29. Būs daži, kas savu netikumu dēļ cīnīsies pret sevi paši; tomēr viņiem būs vajadzīga mana gaisma, lai atzītu savas kļūdas un mīlētu savu tuvāko kā savu brāli.

30. Es eju jums pa priekšu, tauta, un novācu no jūsu ceļa visus šķēršļus, lai jūs varētu virzīties uz priekšu.

31. Nāciet šodien uz svētkiem, mīļā tauta, kur uz īsu brīdi varēsiet priecāties par sava Skolotāja klātbūtni.

32. Nāciet un piepildiet savas sirdis ar Manu mieru — to mieru, kas ir Manī un kā trūkst jums uz zemes.

33. Man pietiek ar to, ka Mani dzird tikai daži, jo rīt viņi nesīs liecību saviem līdzcilvēkiem. Es zinu, ka, ja Es aicinātu visus, vairākums nesteigtos, jo viņi ir aizņemti ar pasaules lietām. Viņi noraidītu Mani un traucētu labvēlīgi noskaņotajiem cilvēkiem ierasties, lai Mani dzirdētu.

34. Šeit, šo vienkāršo vietu klusumā, kurās Es atklājos, Es panāku, ka mana sēkla dīgst. Es pulcēju vienkāršos prātus grupās, un, kad viņi ir attālinājušies no materiālistiskās dzīves trokšņa, Es runāju ar viņiem par mīlestību, par Mūžību, par dvēseli, par patiesajām cilvēciskajām un dvēseles vērtībām, tādējādi panākot, ka viņi uz dzīvi raugās caur Garu, nevis caur maņām.

35. Šos iesācējus Es saucu par mācekļiem, un tie, kuriem nekad nekas nav piederējis, kurus viņu tuvākie nekad nav ņēmuši vērā, tika piepildīti ar gandarījumu, kad redzēja, ka Es viņus aicinu, un ir atdzimuši jaunai dzīvei. Viņi ir devušies ceļā ar pārliecību un prieku, ka var būt noderīgi saviem tuvākajiem. Jo Kungs ir ielicis viņos Savas atklāsmes un parādījis viņiem mīlestības ceļu.

36. Daži viņus noraida un izsmejas par viņiem, jo viņi sevi dēvē par Jēzus mācekļiem. Bet patiesi, Es jums saku: lai gan viņiem tiek liegta šī žēlastība, viņi joprojām būs mani mācekļi.

37. Cilvēks uzskata, ka Debesis ir tik tālu un augstu, ka ir ļoti grūti, ja Es atklājos šo bērniņu vidū, un tas ir tāpēc, ka viņiem ir tikai neskaidra priekšstata par to, kas ir „Debesis” un ko nozīmē vārds „Debesis”. Viņi nezina, ka „Debesis” dvēselei ir pilnības, tīrības un gaismas stāvoklis, kuru katrai dvēselei ir jāsasniedz, un nevis konkrēta vieta kosmosā.

38. Tiktāl, cik dvēsele pacilājas, tā arvien vairāk paplašina pasauli vai mājvietu, kurā tā dzīvo. Tāpēc, sasniedzot pilnību, tā valdīs pār bezgalību, spēs doties jebkur, viss tajā būs gaisma, saskaņa ar Tēvu un ar visiem. Tas būs tās Debesis, tā būs tās Debesu valstība.

Ko vēl dvēsele var vēlēties vairāk par mūžīgo mieru, gudrību, laimi mīlēt un justies mīlētai?

39. Ir pagājuši aptuveni divi tūkstoši gadu, kopš Es dzīvoju starp cilvēkiem. Mūdienu cilvēkiem šis laiks šķiet tik ilgs, ka viņi tagad skatās uz manu darbiem un atceras manus vārdus caur fantāzijas prizmu, it kā viss, kas Mani tolaik apņēma, būtu bijis pārdabisks. Taču viņiem jāzina, ka Zeme un cilvēki tajā laikā bija tikpat dabiski kā šodienas cilvēki. Ja jūs domājat, ka tikai tie bija cienīgi manas klātbūtnes žēlastībai, jūs kļūdāties. Jo Es vienmēr esmu dzīvojis cilvēka sirdī un laiku pa laikam atklājos viņam — vai nu kā cilvēks, kā tajā Otrajā laikmetā, vai garā, kā šodien.

40. Ir nepieciešams, lai cilvēks Mani pazītu, lai viņam būtu skaidra izpratne par patiesību. Jo tas, kurš pazīst patiesību, nevar novirzīties no likuma ceļa, jo tad viņš spēj dzirdēt sirdsapziņas balsi.

41. Tas, kurš nepazīst patiesību, ir akls, kurš nespēj atrast patieso ceļu. Viņš ir kurls, kurš nespēj sadzirdēt iekšējo balsi, kas nāk no Dieva. Tāpēc Es atkal esmu nācis uz šo pasauli, lai atklātu patiesību, ko no tās ir slēpuši, un atklātu tai jaunas gaismas, kas pacels to no skumjā un nožēlojamā stāvokļa, kādā tā dzīvo garīgi.

42. Es zināšu, kā cilvēkā atmodināt cēlo tieksmi pacelties uz Mani pa labā ceļu. Es viņam atklāšu patiesā Debesu eksistenci, jauno „Apsolīto zemi”, un pierādīšu, ka Es neesmu tālu — vienkārši tādēļ, ka, ja Es būtu tālu no cilvēces, cilvēks vispār nepastāvētu.

43. Mācekļi, glabājiet savās sirdīs atmiņu par šiem vārdiem, lai jūs savās meditācijās un pārdomās priecātos par Maniem likumiem.

44. Saprotiet, ka Es esmu mīlestības avots. Nāciet pie Manis, un jūs apmierināsi savu ilgu pēc līdzjūtības un mīlestības. Redziet Manas Gara gaismu, kas apgaismo katru prātu, un pacelieties uz noderīgu un auglīgu dzīvi. Agrāk jūs pat nespējāt vadīt savus soļus, bet šodien jūs vadāt cilvēku pūļus.

45. Daudzi devās pretī bezdibenim, bet viņi dzirdēja Manu balsi, pagriezās atpakaļ, un šodien viņi cīnās, lai uzkāptu kalnā. Tagad, kad jūs esat Mani mācekļi, Es jums saku: tā kā Es esmu izveidojis kopību ar jums, Es jūs uzņemsu tikai tad, ja jūs, apvienojušies vienā gribā, nāksiet pie Manis.

46. Šajā kopienā ir daudz nesaprotamu lietu un daudz nepareizu interpretāciju; tādēļ rodas šķelšanās un atšķirības. Es jums saku: vēl ir laiks pētīt manu mācību, lai labotu šīs kļūdas un izrautu no ticīgo pūļa sirdīm visu, kas ir uzdīgs kā kaitīgs augs. Vislielākā atbildība par to gulstas uz tiem, kuri pirmie saņēma savus uzdevumus, jo *viņi* ir klausījušies Mani visilgāk. Es saku pirmajiem, kas ieradās : piepildiet savas sirdis ar mīlestību pret tuvākajiem un uzskatiet pēdējos, kas ieradās, par saviem mazajiem brāļiem un māsām. Jūsu paraugs, jūsu dzīve un jūsu vārdi lai parāda ticīgo pulkiem mana darba pilnību, lielumu un izcilību.

47. Ir nepieciešams, lai draudzes vadītāji centītos pētīt manas mācības un baušļus, lai viņi rūpētos par saviem draudzes locekļiem un lūgtu par viņiem, lai tauta viņus uzklausītu un paklausītu, un lai tā viņus uzskatītu par praviešiem.

48. Katru reizi, kad jūs dzirdat Tēvu runājam uz jums taisnības balsi, jūs esat satriekti. Taču pēc tam jūsu vājums atkal liek jums krist, un jūs nonākat „tuksneša pārbaudījumos”, kuru mērķis ir stiprināt jūsu dvēseli.

49. Kad visi šīs tautas bērni, kas šodien ir izkaisīti pa dažādām valstīm, apvienosies ar jums? Tās ir sirdis, kas gaida tikai ziņas par cilvēku pūli, kas grūtībās ceļo uz „Apsolīto zemi”, lai dotos ceļā un pievienotos tai. Nebūs nepieciešams, lai viņi apvienotos materiāli, jo ceļš ir sirdī, un „Apsolītā zeme” atrodas dvēseles mierā.

50. Katrs savā vietā saņems sava Tēva iedvesmu un savu brāļu un māsu domas, lai justos mierināts. Mana jaunā „Izraēlas tauta” parādīsies visos zemes nostūros un ar patiesu sirsnību sludinās garīguma mācību.

51. Kā tu vari domāt, tauta, ka tāpēc, ka jūs pulcējaties dažādās sapulču vietās, tas būtu iemesls, kāpēc jums būtu jābūt atsvešinātiem viens no otra? Tikai neziņa traucēs jums apzināties garīgās saites, kas vieno visus Kunga bērnus.

52. Ļaujiet atklāties jūsu gara dāvanām, lai intuīcija un atklāsme vadītu jūsu soļus un jūs neapgānītu un neaptraipītu dāvanas, kuras Es jums esmu uzticējis.

53. Šis laiks jūsu dvēselēm ir nesis dievišķo dāvanu — jaunu iespēju pacelties pie sava Tēva.

54. Tas, kurš nāca kā Mesija, kurš staigāja uz zemes un ar saviem vārdiem un darbiem iezīmēja cilvēkiem ceļu uz pestīšanu — tieši Viņš šodien nāk Garā un liek dzirdēt savu taisnības balsi caur sirdsapziņu.

55. Esmu aicinājis daudzus, lai viņi nāk un piedalās šajā sludināšanā un dzird šo vārdu. Taču ne visi aicinātie ir steigušies atnākt.

56. Cilvēku pūļi, kas seko Man, ir tie, kuri savā dvēselē sajuta ilgas ierasties un baudīt varenā koka ēnu, kā arī saņemt par mantojumu sēklu, ko viņi pēc tam iznesīs visā pasaulē. Viņi dzirdēja sava Kunga balsi un vēlējās būt sējēji tāpat kā Viņš. Pakāpeniski viņi kļūst par mācekļiem, kuri zina, ka rīt viņi atstās tēva mājas siltumu, lai visiem, kuri cieš no mīlestības, patiesības vai taisnīguma izsalkuma vai slāpēm, nestu dāvanu.

57. Es esmu vareni paziņojis Savu vārdu, lai šis tauta neklūtu kautrīga zinātnieku priekšā. Jo patiesi, Es jums saku: daudzi no aicinātajiem zinātniekiem ir apmaldījušies savā pašu erudīcijā.

58. Darbi, vārdi, lūgšana — tā ir misija, ar kuras palīdzību šai tautai jāmāca savi līdzcilvēki. Mīlošākās Mātes aizsardzības apmetnī tai jāpārvar attālumi, palaujoties uz to, ka dievišķais žēlsirdīgums no tās neaizies.

59. Bieži vien jūs runāsi par Marijas klātbūtni un mīlestību un pieredzēsiet, ka tas neaizkustina cilvēku sirdis. Citos gadījumos jūs tiksiet noraidīti, jo sludināsi viņas vārdu un mācīsi ticību viņai. Bet nebaidieties, atcerieties, ka, kamēr Jēzus mira pie krusta, pie krusta kājām mirstot sajuta sievieti, kuru pārņēma sāpes. Tā bija Marija, Māte, kas izjuta visas šīs pasaules sāpes. Vai tie skatītāji vispār pievērsa uzmanību šīs sievietes klātbūtnei? Nē, ļaudis. Bet laiks pagāja, un tā, kuras vārds pat nebija zināms, tika uzskatīta par Glābēja māti cilvēciskā nozīmē un garīgi par cilvēces māti. Cilvēku sirdīs tika uzcelts altāris šai debesu mātes mīlestībai, kas caur Mariju atklājās pasaulei.

60. Tāpat kā tas, kurš smel ūdeni no akas, lai apūdeņotu savus laukus, tā arī cilvēki nāk uz mana Vārda sludināšanu. Katram ir savs cilvēku pulks, ģimene vai draudze, ko garīgi barot, un viņš zina, ka tikai pie Manis var atrast to kristāldzidro ūdeni, kas spēj viņa laukus pietiekami apūdeņot, lai tie uzplauktu un nestu augļus.

61. Mana Sirds kā Meistara ar aizkustinājumu uzņem tos sūtņus, kuri ierodas no tālām zemēm kādas cilvēku grupas vārdā. Es caur viņiem sūtu šīm sirdīm savu miera vēstījumu un savu gudrības mācību.

62. Jūs rīkojaties pareizi, ja meklējat Mani to vidū, kuri Mani ir klausījušies visilgāk, jo viņi ir daudz iemācījušies. Tomēr neaizmirstiet, ka nav nepieciešams pārvarēt materiālus attālumus, lai Mani atrastu, jo Es esmu visur. Vienīgais attālums, kas jums jāpārvar, lai sajustu Manu klātbūtni, ir tas, kas pastāv starp jūsu materiālo dzīvi un garīgajām vērtībām.

63. Atgriezieties mierā savās mājās, savā dzimtajā apvidū vai savas draudzes klēpī. Bet vispirms apbruņojieties ar dedzību, taisnīgumu un enerģiju, lai jūs vadītu savus tuviniekus pa pareizo ceļu, lai jūs neļautu nevienam ar saviem darbiem pazemot šo mācību, lai jūs savās sirdīs nestu dziedinošu ziedi, lai nosusinātu savu līdzcilvēku asaras, kas dienu no dienas klauvē pie jūsu durvīm, ilgojoties pēc jūsu žēlsirdības. Rūpējieties, lai mana mācība caur jūsu darbiem parādītos tāda, kāda tā ir: patiesais mīlestības, piedošanas un pestīšanas avots.

64. Pārdomājiet savu pagātni, aplūkojiet savu tagadni, un jūs nonāksiet pie pārliecības, ka jūs patiešām esat sūtīti uz šo zemi, lai pildītu šo misiju. Ne cilvēku vārdi jūs pārliecinās par šo patiesību, bet gan pierādījumi, ko Es esmu jums sūtījis jūsu dzīves ceļā. Pārliecināti par šo mācību patiesību, jums jāvelta savas misijas izpildei viss jūsu spēkos esošais centīgums un mīlestība.

65. Meistars jums saka: neierobežojiet šo darbu ar ierasto lietu gaitu, lai cik nevainojama tā jums arī šķistu, un nesakiet: „Kungs, cik pilnīgs ir Tavs darbs.” Jo aiz tā, ko jūs redzat, pastāv kaut kas augstāks, ko jūs sasniegsiet rīt. Tādējādi jūs mūžīgi virzīsieties no viena līmeņa uz nākamo, nekad neredzot manas gudrības robežas, jo tām nav robežu.

66. Neapstājieties, bet arī neejiet pārāk ātri. Izvērtējiet savus soļus un nodrošiniet, lai katrs no tiem būtu pārdomāts un apdomāts.

Mans miers lai ir ar jums!

Mācība 192

1. Laipni lūgti šajā piemiņas dienā, kurā jūs atceraties brīdi, kad cilvēce pirmo reizi dzirdēja Manu Vārdu caur cilvēka prāta orgānu. Gadi ir pagājuši, un Es redzu, ka ir attīstījusies garīgā uztveres spēja gan tiem, kurus Esmu izmantojis, gan tiem, kuri Mani ir klausījušies. Viņi vairs nav „bērniņi” garīgā nozīmē, nedz arī neziņā esoši Dievišķības atklāšanās priekšā. Pateicoties iekšējai pacilātībai, ko viņi ir sasnieguši, viņi ir panākuši, ka Meistara gaismā atklājas cilvēces vidū, lai pilnveidotu jūsu garīgo dzīvi.

2. Neziņa par garīgajām patiesībām, kurā atradās cilvēce, tika izskausta ar manu Gaismu, un cilvēks saprata, ka Visvarenā spēks ierobežojās mīlestības aktā, lai padarītu sevi dzirdamu un sajūtamam caur saviem bērniem.

3. Kopš tā laika cilvēkiem ir sākusies jauna ēra, kurā vairs nav šķēršļu, kas traucētu iepriecināt un atdzīvināt dvēseli ar žēlastību, ko ietver šis darbs.

4. Kopš tā laika visi mani mācekļi bija atbrīvoti no tās kļūdainās ticības, ka, ja viņi mirtu grēkā, tos sagaidītu mūžīgā pazudināšana, vai ka, ja nāve viņus pārsteigtu bez jebkāda trūkuma, tos sagaidītu mūžīgā laime. Jūs esat atmodušies un nojautuši attīstības ceļu, ko dvēsele mēro caur reinkarnācijām, līdz tā sasniedz pilnību, lai dzīvotu garīgajā pasaulē, vairs nevajadzot dzīvot uz Zemes. Jūs esat sapratuši izpirkšanas iemeslu un pārbaudījumu jēgu.

5. Grēcinieki, kas nāca pie Manis, saprata, ka nav mūžīgas pazudināšanas, un, pilni cerības un ticības, devās ceļā, lai darītu labu savai dvēselei.

6. Viņu prātos veidojās jauna izpratne par to, kas ir garīgā dzīve, un tas, kurš saskaņā ar ticību bija miris, tika atdzimis šai dzīvei. Šis brīnums piepildījās caur Manu atklāsmi, izmantojot cilvēka prāta spējas.

7. Sākumā Es atļāvu jums saglabāt savus reliģiskos paradumus un ieražas, jo jūsu dvēseles bija ar tiem caurvītas un jūsu maņas pie tiem pieradušas. Bet tiktāl, ciktāl Mans mācījums ienesa gaismu jūsu dvēselēs, šie rituāli un kulta darbības pakāpeniski izzuda. Iedvesmoti no brīnumiem, ko jūs sasniedzāt caur ticību, jūs panācāt, ka atkārtojās tas, ko Jēzus jums teica Otrajā laikmetā: „Ticība dara brīnumus.”

8. Tas, ko Es jums nodevu 1866. gadā, bija atgādinājums par likumu, ko jums jau bija darījis zināmu Mozus, un par vārdiem, ko jums Otrajā laikmetā mācīja Jēzus, „Vienpiedzimušais Dēls”.

9. Šodienas laikos bija nepieciešams jums atgādināt, ka likums jau Pirmajos laikos bija pasludināts.

10. Jūsu pienākumam pildīt Manu Likumu nav robežu. Šodien vienā, rīt citā veidā jums vienmēr jācenšas darīt labu saviem līdzcilvēkiem. Mans Likums nav pavēle, ko uzspiež ar varu, tas ir mūžīgs aicinājums uz labo. Es jums labo neuzspiedīšu, es to jums iedvesīšu un parūpēšos, lai jūs to sajustu, lai, to darot, jūs sajustu, ka esat izpildījuši Dieva likumu.

11. Visos laikos cilvēks savā prātā ir radījis Dieva tēlu, saskaņā ar kuru viņš Viņu ir meklējis un pielūdzis. Taču, tā kā ticības pārliecību izpildē pastāvēja kļūdas, Tēvs ir izvēlējis vēstnešus un sūtņus — cilvēkus, kurus apgaismo mana dievišķība —, kuri ir labojuši šīs kļūdainās priekšstatu. Starp viņiem ir mani balss nesēji, kurus Esmu sagatavojis, lai caur viņiem jūs dzirdētu manu Gaismas vārdu. Kamēr daži ar interesi uzklausa dievišķos vēstījumus, citi, saprotot, ka tiek apstrīdēti viņu dziļi iesakņojušies ieradumi, izjuta nepatiku pret manu vēstnešu aicinājumu.

12. Visiem manas dievišķības vēstniekiem nācās ciest izsmieklu, visi viņi ir piedzīvojuši cilvēku nežēlību un nepateicību. Katrā laikmetā mani ceļa sagatavotāji ir sludinājuši un darījuši to, ko Es viņiem uzticēju, vienmēr saskaņā ar cilvēces garīgo attīstību.

13. Es jums vienmēr esmu atklājis savu eksistenci kā Visuma Radītāju un jau no paša sākuma liku jums saprast, ka miera dzīves pamatnosacījums šajā pasaulē ir mīlestība un žēlsirdība. Tad jūs atklājāt, ka jūsu būtībā ir kaut kas, kas nepieder pie ķermeņa. Kad šī nojauta ieguva formu jūsu sirdīs, tā jums atklāja dvēseles eksistenci un pārliecību, ka pēc šīs dzīves šai dvēselei ir vēl viena dzīve: mūžība.

14. Kad Jēzus kā cilvēks dzīvoja starp jums, Viņš iepazīstināja jūs ar savu vienmēr jauno un mūžīgi spēcīgo esošo mācību, kas norādīja ceļu, pa kuru jums jāiet, lai atkal atrastu Viņu. Un Trešajā laikmetā jūs atkal esat dzirdējuši Mani, tagad kā Svēto Garu, caur cilvēka saprātu.

15. Katru reizi, kad Esmu nācis pie jums, Esmu jūs atturējis no viltus dievu pielūgšanas, lai vestu jūs uz patieso ceļu. Dievišķais Gars patiesi ir nolaidies pār jums un parādījis pasaulei, ka Viņa Vārds kā mīlestības sēkla ir dzīvība, kas piedzimst, aug un pilnveidojas. Kad Kristus pabeidza Savu darbu, Viņš teica: „Viss ir paveikts”, tas nozīmē, ka šis uzdevums bija noslēdzies. Tomēr Viņš jau iepriekš bija apsollījis atgriezties pie cilvēkiem, jo Viņam vēl bija sagatavotas jaunas mācības.

16. Un šeit Meistars ir kopā ar jums, atklāj jums jaunus mācības un atgādina aizmirstās, lai jums vienmēr būtu prātā jūsu garīgās dvēseles pienākumi, kurai jābūt patiesam Radītāja tēlam gan Tēva acīs, gan jūsu līdzcilvēku acīs.

17. Pēc tam, kad es kā Jēzus biju starp cilvēkiem, es vienmēr esmu sūtījis tādus, kuri nāca kā „karavīri” vai apustuļi, lai ar saviem darbiem

apstiprinātu manu mācību un neļautu cilvēcei sagrozīt manas mācības. Bet daudzi „kurtie” un „aklie”, kuri nepilnīgi interpretēja Manu Vārdu, bija atšķirīgās domās un tādējādi radīja sektu dažādību. Taču, ja cilvēki ir garīgi sašķelti, kā gan viņi varētu mīlēt viens otru saskaņā ar Manas likuma augstāko bausli?

Tāpēc Es jums saku, ka šī civilizācija ir tikai šķietamība, jo cilvēki paši to iznīcina. Kamēr cilvēce neuzceļ pasauli uz mana taisnīguma un mīlestības likuma pamatiem, tā nevarēs iegūt mieru un Gara gaismu, uz kuras tikumiem tā radītu un veidotu patiesu augšupejas attīstības pasauli gan garīgajā sfērā, gan zinātnē, gan morālē.

18. Ja jūs jau spētu vadīt savu dzīvi saskaņā ar sirdsapziņas balsi, Dievišķajam nebūtu nepieciešams izpausties materiāli, lai atgādinātu jums par jūsu pienākumiem. Ja jūs jau saprastu, ka pilnīgā cilvēka, kas bija Jēzus, asinis tika izlietas, lai jums parādītu ceļu uz jūsu pestīšanu, jūs nepārtraukti meklētu Mani šajā ceļā; bet jūs to nedarāt. Tomēr Es jūs mīlu un meklēju tos, kuri Mani ir aizmirsuši, lai viņiem atjaunotu Manu apsolījumu un pateiktu, ka Debesu valstība joprojām gaida viņus. Es jums nenesu ne *jaunu* mācību, ne *jaunu* likumu, bet gan daudzas jaunas atklāsmes. Taču viss, ko Es jums mācu, ir domāts, lai mudinātu jūs pildīt to augstāko bausli, kas jums saka: „Mīliet viens otru.”

19. Jo ilgāk jūs klausīsieties manās pamācībās un mācīsieties no Manis, jo vairāk jūsu gars tiks apgaismots. Tad būs veltīgi mēģināt apmānīt paši sevi, jo Viņš kā Tiesnesis pieprasīs no jums atbildību. Veltīgi jūs mēģināsiet attaisnot savus jaunos darbus, jo sirdsapziņa jums nepielūdzami rādīs jūsu kļūdas, līdz jūs tās izlabosiet. Jūs paši būsiet savi tiesneši. Jo Es neizsaku pazudināšanas spriedumus, nedz arī norādu jums vietu, ko jūs ieņemsiet pēc šīs dzīves Garu pasaulē. Es tikai iedvesmu jums izcīnīt Gaismu un mieru aizsaulē. Tāpat Es jums parādu, ka starp Dievu un cilvēku pastāv cieša saikne. Mīliet Mani, pat ja jūs nevarat iedomāties, kāds Es esmu. Man nav izskata, es esmu vienkārši mīlestība, spēks, gudrība, viss, kas pastāv. Bet, ja jūs nevarat aptvert visas šīs īpašības, tad redziet Mani un iedomājieties Mani caur Jēzu. Un atcerieties, ka Viņš jums teica: „Kas pazīst Dēlu, tas pazīst Tēvu.”

20. Ja jūs mīlat, ja jūtaties mudināti darīt labdarību, ja jums ir jāpiedod, tad iedomājieties Jēzu. Sajūti Viņu, ļaujiet Viņam dzīvot jūsu sirdī. Tad jūs patiesi būsiet „tuvinieki” savam Tēvam gan mīlestībā, gan tajā, ka garīgi jums nav formas, jo jūs esat gaisma.

21. Mīlie cilvēki, Es redzu, ka jūs esat noguruši un izsmelti savu grēku nastas dēļ. Jūs lūdzat Mani pēc dziedinoša balzama, kas dziedinātu jūsu dvēseli un ķermeni. Bet Es jums saku: sāciet cīņu ar sevi, pētiat savu

iekšējo pasauli un iepazīstiet sevi. Novērtējiet sevi saskaņā ar savu sirdsapziņu, lai jūs zinātu, kāpēc šajā laikā jūs ciešat. Tādā veidā, piepildīti ar stingru apņemšanos paklausīt maniem likumiem, jūs varēsiet izraut ļaunuma sēklu un kļūt veseli. Nevēlamie augi ir jāizrauj ar saknēm un jāiemet ugunī. Cilvēks nav tas nevēlamais augs, kas aug uz zemes, bet gan grēks, neziņa, kas ir vairojusies un iesakņojusies sirdīs. Bet Mans Vārds apgaismos cilvēka dvēseli, Manas iedvesmas un atklāsmes apturēs ļaunuma uzbrukumu un pārvērtīs cilvēka sirdi par auglīgu zemi, un šajos laukos Es sēšu Savu sēklu, līdz tā nesīs bagātīgus augļus.

22. Es esmu ārsts, kas apmeklē slimos. Ja esat noguruši no ciešanām un nespējat atrast žēlīgu roku, kas jūs dziedinātu, tad nāciet pie Man , lūdzieties un savienojieties ar Mani, un Es sniegšu jums vajadzīgo mierinājumu. Es neosodīšu jūsu pagātni, Es vadīšu jūs pa likuma izpildes ceļu, un soli pa solim Es pārveidošu jūs par cilvēkiem ar labu gribu.

23. Slavējiet sevi par to, ka cenšaties laboties. Nevēriet Manā priekšā, jo miesa ir vāja un var jūs nodot.

24. Ja laiki ir nelabvēlīgi, nezaudējiet cerību, nelamājiet. Izturiet vētras, pieņemiet pārbaudījumus, un jūsu dvēsele attīrīsies un sasniegs pilnību.

25. Es apturēšu cilvēku tieksmi pēc varas. Iznīcināšanai būs robeža, un pēc dienas, par kuru pravieši jums ir runājuši, kad cilvēku lepnums tiks pazemots, Es katrai radībai saskaņā ar tās nopelniem piešķiršu mieru, un šai pasaulei uzaus jauna rītausma. Kas var iekļūt manos augstajos lēmumos? Kas uzdrošināsies iznīcināt to, ko Es esmu radījis jūsos? Dvēsele ir neaizskaramīga. Ja viņi iznīcina ķermeni, dvēsele paliek, jo tās būtība ir nemirstīga. Un Gars kā likums turpinās vadīt tās soļus, līdz tā nonāks pie Manis.

26. Ikviens, kas pakļaujas dievišķajam spriedumam, atradīs ceļu, kas ved uz pilnību. Es esmu ierakstījis katras dvēseles likteni; tās sākums un beigas ir Manī. Visā savā ceļā to gaida lielas laimes. Tā cīnīsies vienā kaujā pēc otras, taču visos savos ceļos tā atradīs Mani, un Mana mīlestība to stiprinās. Tēvs nešķirsies no bērna, un, kad tas būs atgriezies Dieva klēpī, debesīs būs svētki un prieks šajā pasaulē. Tad meistars un māceklis varēs satikties vienoti.

27. Patiesi, Es jums saku: mācekļi ir ne tikai šajā pasaulē. Arī aizsaulē dvēseles saņem manu mācību un dzird to pašu vārdu, ko dzirdat jūs. Pat tie, kuri savas pacelšanās un atziņas dēļ ir meistari, nāk tuvāk, lai dzirdētu Dievišķā Meistara vārdu. Tāpat kā jūsu pasaulē pastāv dažādas fiziskās īpašības atkarībā no katra cilvēka garīgās briedības, tāpat arī Garīgajā pasaulē ir daudz pakāpju ceļā uz pilnību.

28. Tāpat kā jūs nākat pie Manis, lai dzirdētu, kā jums jāpilda sava misija, tā arī Gaismas būtnes gatavojas Mani uz klausīt, lai arvien labāk kalpotu savam Tēvam. Tāpēc, kad Es runāju ar jums, Mani vienmēr ieskauj eņģeļu pulki. Šajā brīdī viņi apvienojas ar jums caur dievišķajām mīlestības saitēm.

29. „Garīgajā ielejā” cilvēki nedistancējas viens no otra, neviens netiek atstumts. Starp visiem valda liela pievilcība un liela līdzjūtība. Tieši to ir jādara spiritistiskajai kopienai tautās, baznīcās un sektās, līdz tā sasniegs brālību starp cilvēkiem.

30. Jaunie mācekļi redzēs, kā piepildās pravietojumi, kas sludināja Kristus valdīšanu Visumā.

31. Ziniet, ka tie, kas dzīvo citās pasaulēs, no turienes kalpo Man un saņem Manus rīkojumus. Viņi nāks pie jums kā palīgi un ceļabiedri, atklājot savu spēku un gaismu jūsu ceļā. Viņi runās ar jums, izmantojot pravietošanas dāvanu. Tāpat arī nākamās paaudzes, kas būs vienu soli tālāk nekā jūs, savā saprāta spējā saņems lielu garu gaismu.

32. No visa, ko Es jums atklāju, saprotiet, ka ne viss, kas notiek jūsu pasaulē, ir cilvēku darbs. Iemācieties atklāt Garīgās pasaules ietekmi uz jūsu dzīvi.

33. Mans mācījums jums ir devis pietiekamas zināšanas, lai saplēstu fanātisma un neziņas acu saites — tās saites, kas jums traucē saskatīt patiesību.

34. Atbrīvojiet savu dvēseli, kurai atveras bezgalīgas telpas. Neuzspiediet tai ticēt tikai tām formām, ko rada jūsu iztēle. Ļaujiet tai iedvesmoties no maniem mācījumiem, veikt atklājumus un redzēt. Tādējādi tā iegūs gudrību. Ja vēlaties sasniegt dvēseles lielumu, palīdziet tai attīstīties, neaizkavējiet to fanātismā. Viss attīstās, viss mainās un pilnveidojas. Tikai mans likums ir nemainīgs un neapgāžams, jo tas vienmēr ir bijis un ir pilnīgs. Tas ir pasaules ceļvedis, dievišķais padoms, gaisma, kas iedvesmo labo.

35. Rīt jūs runāsi, vadīti manas iedvesmas, un līdz brīdim, kad tas notiks, Garīgā pasaule iekļūst cilvēku sirdīs, lai norādītu cilvēcei ceļu, kas to vedīs uz miera valstību.

36. Mana griba ir izvēlējusies grēciniekus, jo Man nebija vajadzīgi taisnīgie, jo tie jau ir izglābti. Bet tagad jūs ir izvēlējusies Mana žēlsirdība. Parādiest saviem līdzcilvēkiem savu dzīvi kā spoguļi, kā paraugu un kā atjaunošanās pierādījumu.

37. Es pazīstu cīņas, kas norisinās jūsu pašu dvēselēs, jūsu sirds vājības, tāpēc ka jūs dažkārt nespējat atrast spēku, lai uzvarētu pārbaudījumos.

Tad jūs lūdzat Meistaru un lūdzat Viņu nākt jums palīgā, tad jūs Viņa priekšā atzīstat, ka neesat cienīgi manām dāvanām un žēlastībām.

38. Tāpēc Es esmu nācis jums tuvāk un teicis: Dzeriet no mana Vārda būtības, jo tā ir mana paša Asinis, kas jūs attīrīs un izglābs.

39. Dvēseles ir sajūsmā, kad tās dzird Mani, sirdis sitas straujāk, kad tās saņem mana Vārda gaismu, lūpas sāk stostīties, izsakot pirmos garīguma izpausmes vārdus. Tās ir jauno mācekļu lūpas, kas piedzimst patiesajai dzīvei.

40. Es redzēju jūsu nožēlojamo stāvokli un nabadzību, vienlaikus arī lielu pazemību un pakļaušanos jūsu dvēselēs, un, kad bija pienācis īstais brīdis, Es atnācu un atnesu jums jūsu mantojumu.

41. Kad cilvēku pūļi sāka pulcēties vietās, kurās atklājas Mans Vārds, Es redzēju tikai pamestas sirdis. Tad jūs dzirdējāt Manu Vārdu, kura būtība kā spēcīgs dziedinošs balzams paveica brīnumu, atdzīvinot jūs dzīvei.

42. Tikai Mans Vārds, tikai šī mācība varēja jūs iemācīt meklēt savā būtībā jūsu dvēseles eksistenci, tās spējas, īpašības un uzdevumus.

43. Tagad, kad jūs sākat iepazīt sevi, jūs pamazām izjūtat lielu uzticību dzīvei, patiesu un neapšaubāmu ticību Man, mieru, kādu iepriekš nebijāt pazinuši.

44. Vai jūs nedomājat, ka ir pareizi, ka jūsu dvēsele zina ceļu, pa kuru tai jādodas? Tieši to Es gribēju, dodot jums savus mācījumus. Atcerieties, ka Es jau toreiz jums teicu: „Es esmu Ceļš; kas pa to iet, tas nekrīt.”

45. Ne tikai tie, kas Mani dzird caur šo balss nesēju saprātu, būs gudri. Nē, Es visu sagatavoju tā, lai Mans Vārds, pat pēc tam, kad tas vairs neizpaudīsies caur šiem vēstītājiem, sasniegtu visas zemes vietas. Jo Mans vēstījums ir paredzēts visām tautām, kas veido cilvēci.

46. Cilvēki, kas atnācāt slimi un izdziedinājāties ar mana Vārda dziedinošo balzamu: saprotiet, ka jūs ne tikai atnācāt, lai izdziedinātos no slimības, kas jūs mocīja. Saprotiet, ka mana aicinājumā patiesais mērķis bija atklāt jums garīgo misiju, ko jums jāpilda pret saviem līdzcilvēkiem.

47. Neapmierinieties tikai ar to, ka priecājaties par to, ka esat atguvuši savu mieru. Cenšaties arī savai dvēselei gūt to prieku, ko sniedz žēlsirdības darbi. Jūsu liecība nedrīkst aprobežoties ar vārdiem: „Meistars mani izdziedināja”, bet jums jādarbojas tāpat arī pret saviem tuvākajiem. Jo tad jūs patiesi būsit taisnīgi pret Mani un viņiem, liecinot par sava Tēva mīlestību.

48. Kas nejūt līdzjūtību pret tiem, kas cieš, kas savā sirdī nejūt cita cilvēka sāpes, tas nebūs spējis spert to soli, kas jāspērien manā ceļā, lai varētu saukties par Kristus mācekli.

49. Es esmu jūs atradis nocietinātus, vienaldzīgus un egoistiskus pret citiem, un esmu sācis izliet pār jums savus labdarības darbus, lai padarītu jūsu sirdis mīlošas un atmodinātu jūsu līdzjūtību, lai vēlāk jūs varētu vērst savu uzmanību uz citiem un aizmirst sevi.

50. Šodien pasaule nezina, ka Es apvienoju tautu, kuras balss kādu dienu būs dzirdama visur. Es sūtīšu jaunos mācekļus sludināt. Bet tas notiks tikai tad, kad viņi būs sagatavoti, kad viņi spēs stāties cīņā un cilvēki nevarēs viņus apklusināt, jo viņi iepriekš būs snieguši pārliecinošus pierādījumus par Manu patiesību.

51. Cilvēce neko nezina par dāvanām, kuras Es šobrīd atklāju šai tautai, proti, par tām garīgajām dāvanām, kas piemīt katram cilvēkam un katrai dvēselei. Kad mani mācekļi būs attīstījuši šīs spējas un sagatavojušies, viņi spēs sniegt saviem līdzcilvēkiem visaptverošu un patiesu liecību.

52. Šai tautai vēl ir jācīnās, lai sasniegtu savu sagatavotību un garīgo pilnveidošanos. Tai būs jāiziet daudzi pārbaudījumi, lai attīrītos no trūkumiem, kas tai vēl piemīt. Taču mans šajos laikos izteiktais vārds piepildīsies, tāpat kā ir piepildījies tas, ko Es atklāju cilvēcei pagātnē, un jūs redzēsiet, kā garīgā sēkla izplatās pa visiem zemes ceļiem kā neapturams kristāldzidra ūdens straume — attīroša, šķīstinoša, visu ļauno nogāžot —, kas padara laukus auglīgus un visām zemēm nes dzīvību un patiesību.

53. Ko gan nozīmē cilvēku spēks salīdzinājumā ar Manu varu? Ko gan spēj materialistisko tautu pretestība pret garīguma bezgalīgo spēku? — Nekas! Es esmu ļāvis cilvēkam nonākt līdz viņa varas tieksmes robežai un līdz viņa augstprātības virsotnei, lai viņš pats pārliecinātos, ka gribas brīvības dāvana, ar ko Tēvs viņu apveltījis, ir patiesība. Bet, kad viņš būs sasniedzis šo robežu, viņš atvērs acis gaismai un mīlestībai un nolieksies manā klātbūtnē, pakļauts vienīgajam absolūtajam spēkam un vienīgajai vispārējai gudrībai, kas pieder jūsu Dievam.

54. Cīnies un paliec stingrs, tauta, un patiesi, Es tev saku: Es ļaušu tev piedzīvot mana vārda piepildīšanos.

55. Sajūti, mīlie mācekļi, kā atklājas Dievišķā mīlestība, kad jūs nožēlojat savus pārkāpumus. Tad Mans Gars labprāt uzturas cilvēku vidū.

56. Ar cilvēciskā saprāta palīdzību jūs esat piedzīvojuši Mani kā saprotošu un laipnu Tēvu, kurš ar gudrību un bezgalīgu pacietību ir labojis jūsu nepilnības.

57. Šajā laikā Es jums ar vienkāršiem vārdiem atstāšu visaugstāko izklāstījumu par to, kas ir garīgums. Es jums mācu vispraktiskāko veidu, kā pildīt savu uzdevumu, lai šī darba māceklis bez klupšanas ietu pa ceļu, ko no mūžības ir iezīmējusi mana Tēva mīlestība.

58. Spiritisms nerada jaunus likumus, tas jums tikai atklāj veidu, kā, neapstājoties, pacelties augšup un iet savu ceļu saskaņā ar vislaiku likumu.

59. Dvēsele sākotnēji ir tīra; taču, ja tā šajā pasaulē ir inficēta ar netīrumiem, tai vispirms jāattīrās, līdz tā gūst uzvaru šajā viņai uzticētajā lietā.

60. Pārliecināts spiritists no sevis jāizskauž visu, ko viņš uzskata par atkāpi. Jo mans vārds nav jāuzspiež ar bailēm, tam jāpārvērš un jāpārliecina, padarot jūtam tā patiesību un mīlestību, tāpat kā arī Kristus mācība Otrajā laikmetā netika uzspiesta.

61. Šodien Kristus, Meistars, jums saka: to brīnumu, ka jūs tiekat pārveidoti caur manu Vārdu, rada ticība.

62. Kas šajā laikā šaubās par manu klātbūtni? Kas var ierobežot tās darbības iespējas, kuru dēļ es varu visu? Kas varētu kavēt to, ka Meistars atklājas caur cilvēcisku radījumu, kas ir viņa meistardarbs, garā radīts kā viņa tēls un līdzība?

63. Izmantojiet šī paskaidrojuma jēgu kā ieroci, lai rīt paskaidrotu šos atklājumus neticīgajiem.

64. Jūs saskarsieties ar jautājumiem, ko uzdos neziņas pilnie un šīs lietas ienaidnieki. Bet nebaidieties, Es būšu ar jums. Pirms tam Es jums darīšu zināmus ceļus, lamatas un briesmas, lai, apzinoties labo un ļauno, jūs vienmēr spētu atrast pareizo ceļu, kas jūs atvedīs atpakaļ pie jūsu izcelsmes, pie Tēva klēpja, no kura jūs esat cēlušies.

65. Tas, ka cilvēks apdzīvo Zemi, notiek pēc Tēva gribas; caur Viņu viņš elpo un dzīvo. Un šo cilvēka veidolu pieņēma jūsu Kungs, lai dzīvotu šajā pasaulē un ļautu, ka labais un ļaunais viņam tuvinātos, un lai Viņš savā pazemībā ļautos pārbaudījumam. Tā kā Es mīlestības dēļ kļuvi par cilvēku, lai dzīvotu jūsu vidū, – kāpēc tad Man nebūtu jāatklājas caur tā cilvēka saprātu, kuru Es tik ļoti mīlu un kuru Es meklēju, lai palīdzētu viņam atrast pestīšanu?

66. Katrs cilvēks jūt, kā viņā dzīvo viņa paša dvēsele, un reizēm izjūt ilgas pēc neredzamas rokas, kas izstiepjās viņa virzienā. Kad sāpes pārņem viņa sirdi, viņš vērs skatienu uz debesīm, ilgojoties pēc pakļaušanās, un no sirds dziļumiem sauc, lai tiktu uzklausīts. Kā viņam rodas doma, ka viņa balss sasniedz Radītāju un ka Viņš redz viņa cieņām nomocīto seju? Kā viņš var lolot domu, ka viņa Kungs viņu pazīst? – Tāpēc, ka viņa dvēselē ir spējas, kas ļauj viņam nojaust un pazīt Tēvu, lai pēc tam lūgtu Viņu, ja to, pēc kā viņš ilgojas, viņš neatrod uz zemes. Ja jūs pamazām saprotat manas mācības – kāpēc tad neticēt, ka Dievs var atklāties caur cilvēka īpašībām, jo cilvēks ir daļa no paša Dieva?

67. Cilvēks, lai cik materiālistisks viņš arī būtu, sajūtīs spēku, kas stāv pāri visam, un šī sajūta vai apziņa par manu klātbūtni pārlicinās viņu, ka šīs atklāsmes atbilst patiesības, taisnīguma un mīlestības principam.

68. Protams, bija nepieciešams, lai cilvēks, kam piemīt talants šim kalpojumam, būtu pietiekami pārlicināts, lai veiktu tik delikātu uzdevumu, un ka, ja viņš nespēja laicīgi atbrīvoties no vājībām un tieksmes uz materiālo, lai uztvertu manu dievišķo staru, atklāsmei nebija tā ārējā spožuma, ko klausītāji vienmēr vēlējās, lai gan aiz valodas izteiksmes nepilnībām vienmēr bija klātesoša Dievišķā Gara būtība un patiesība.

69. Ja, pētot Manu Vārdu, jūs atrodat kādas atšķirības izteiksmes veidā, tas jums nedrīkst radīt apmulsumu, jo tam nav nozīmes. Iedvesma sasniedz visus tās nesējus, un viņi tai piešķir valodas formu atbilstoši savam valodas pilnīgumam.

70. Turieties pie jēgas, jo tā ir tas, ko jums jāņem līdzi.

Mans miers lai ir ar jums!

Mācība 193

1. Jūsu dvēsele vēlas saņemt manu mācību, un es to sveicu.
2. Mācekļi, jums jābūt modriem, jo cilvēki dosies pētīt Manu darbu, par kuru daži uzskata, ka tas balstās uz zemes zinātnēm. Tad jums tas jāizplata kā garīgā mācība, kas pārveidos pasauli.
3. Nav tā, ka Es nāku kā zinātnes pretinieks, jo zinātne ir zināšanas, izpratne, gaisma. Drīzāk mana mācība stāv pāri jebkurai cilvēciskai izpratnei. Savā darbā Es jums izskaidroju spiritismu, tas ir, garīgā un dievišķā izpratni, zināšanas par augstāku dzīvi, kas atrodas aiz matērijas robežām. Patiesībā Es svētīju zinātni, ko cilvēki ir attīstījuši cilvēces labā.
4. Tagad ir laiks, kad daudz runās par dvēseli un zinātni. Zinātne nav tikai to privilēģija, kuri fiziski gatavojas to iepazīt, jo tā ir gaisma, kas izriet no gara, kurš to saņem no Dieva.
5. Mans dievišķais mācījums ir augstāka zinātne, kas jūs māca pilnveidot savu dvēseli. Turklāt Es esmu jums devis prātu un sirdi, lai jūs tur kontrolētu savas domas un jūtas.
6. Zināšanas, ko Es jums šobrīd sniedzu, ir bez robežām, tās ir visaptverošas, bezgalīgas. Tajās jūs atradīsiet patiesās zināšanas par garīgo un materiālo dzīvi.
7. Es redzu, ka jūs tagad esat spējīgi saprast manu mācību un iekļūt tās noslēpumos. Ar materiālajai pasaulei veltītās zinātnes palīdzību jūs pazīstat likumus, kas valda pār visu radību, un to, ka tie ir koncentrēti jūsu pašu ķermenī. Un, ja jūs esat daudz studējuši un iepazinuši likumus, kas agrāk jums bija noslēpums, jūs atrodaties pie Aizsaules sliekšņa, kur jūs gaida Tēva sirds, kas katrā mirklī cenšas sazināties ar jums. Kas jums var būt nezināms, ja jūs pazīstat manu mācību?
8. Tāpēc Es jums saku, ka mana vienkāršā mācība sniedz jums augstāku atziņu, kas neļaus jūsu sirdij zaudēt drosmi šīs pasaules zinātnieku klātbūtnē.
9. Lai atklātu katra notikuma nozīmi dabā vai jūsu dzīvē, jums nav jāķeras pie zinātnes grāmatām, lai tās iztaujātu. Jums pietiks ar to, ka trenēsiet savu uztveres spēju un attīrīsiet savu sirdi, lai no jūsu lūpām plūstu iedvesma.
10. Ja, lai gan jūs atrodaties manā darbā, jūs jutīsieties mazvērtīgi un noraidīsiet palīdzību, ko varat iegūt ar lūgšanu, jūs sauks par muļķiem un neziņotājiem.
11. Saprotiet: kad Es jums teicu, ka šajā laikā Es atklāšos jums caur neziņā esošu cilvēku saprātu, Es gribēju jums skaidri parādīt, ka Savai atklāsmei Es neizvēlējos tos, kurus jūs saucat par zinātniekiem vai

filozofiem. Tomēr prāts, kas nodod Manu iedvesmu, atklāj gaismu dvēselē, un gaisma ir gudrība.

12. Es jums atkal saku: cīnieties, jo tik ilgi, kamēr dvēsele atrodas attīstības ceļā, tā būs pakļauta kārdinājumiem. Tāpēc Es jūs mācu un dodu jums spēku, lai jūs uzvarētu savas slīktās tieksmes. Ja jūsu dvēsele ir stipra, tā dos prātam spēku un sirdij stingru gribu, lai pārvarētu miesas kārības. Ja cilvēkam trūkst gaismas, viņa dvēsele neattīstās. Tad dzīves likteņa pavērsieni spēcīgi ietekmē viņa sirdi, un viņš ir kā laiva, kas apgāžas vētrā.

13. Ja cilvēks ir garīgi sagatavots, tas ir tā, it kā viņš valkātu neiznīcināmu bruņu pret kārdinājumu uzbrukumiem.

14. Es esmu jums atklājis šos mācījumus, lai, ja jūs uz brīdi pakļūpjat vai krītat ceļā, jūs atzītu savu kļūdu un meklētu ceļu uz labāku dzīvi.

15. Ja jūs rīkosieties pazemīgi, jūsu garīgais bagātums vairosies dzīvē, kas jūs gaida. Tad jūs iegūsiat mieru, kas jums dāvinās skaistāko sajūtu jūsu pastāvēšanā. Jūsu dvēselē radīsies vēlme kalpot Tēvam, kļūstot par uzticīgiem Viņa radītās pasaules sargātājiem, par mierinājumu tiem, kas cieš, un par mieru tiem, kam trūkst dvēseles miera.

16. Šajos brīžos par manu klātbūtni liecina ne tikai mans vārds, bet arī jūsu pašu dvēsele, kas mani dziļi sajūt.

17. Es jūs sveicu. Šeit ir mana vārda būtība, kas baro jūsu sirdi, lai tās jūtas būtu saskaņā ar dvēseli. Nezinot jūsu zinātnes vai filozofijas, jūs iegūstat gudrību. Jūs esat redzētāji un jums ir intuīcijas un pravietošanas dāvanas, ar kuru palīdzību jūs saņemat manu iedvesmu.

18. Pirms cilvēki apvienosies Manā likumā, būs ziņas par karu. Cilvēce tiks attīrīta, un tad nāks Svētā Gara valstība.

19. Jūsu uzdevums ir izskaidrot Vārdu, ko Meistars jums deva caur cilvēka saprātu. Neizveidojiet doktrīnas, kas jūs nošķir no manas dievišķās mācības, jo tā ir vispārējā mācība, kas jūs visus apvienos.

20. Saprotiet, ka jūs esat spējīgi pakļaut ķermeņa pretestību, lai pielietotu manas mācības. Jums jādara labais, sējot mīlestību un žēlsirdību, un tādējādi jūs sniegsiet savai dvēselei gaismu un attīstību.

21. Es jūs atstāju kā atbildīgos par šo vārdu, ko esat dzirdējuši, un ko jums jānodod tālāk ar to pašu sirsnību, ar kādu jūs to esat saņēmuši.

22. Mana atnākšana šajā laikā ir jauns aicinājums uz Likuma ceļu, un visa šī vārda jēga ir apkopota tajā dzīves likumā, ko Es jums reiz mācīju: „Mīliet cits citu.”

23. Pieņemiet pārbaudījumus. Saprotiet, ka jūs neesat atstumta tauta, bet gan tā, kas vienā vai otrā veidā vienmēr ir baudījusi Manas labvēlības.

24. Marija, mīlošā Māte, arī caur cilvēcisko saprātu dāvā jums savu mātes mīlestību un piepilda jūs ar priecīgu drosmi, lai jūs dzīvē jūs nepārņemtu bezcerība.

25. Laimīga ir dvēsele, kas redz Tēva vaigu. Laimīgi esat jūs, kas esat ieguvuši domas brīvību un noraidījuši kulta formas un dogmas, lai meklētu Mani. Mans mācījums ir apgaismojis jūs saprašanas spējas, un tagad jūs zināt, ka darbi, jūtas un sirds tīrība ir labākais veids, kā godāt Tēvu un pildīt Viņa likumu. Tādējādi cilvēks nonāk pie pilnīgas saskarsmes ar savu Radītāju, pie garīgās kopības, kurā bērns var teikt: „Tēvs, dari manī savu gribu”, un Tēvs viņam var atbildēt: „Mīliet viens otru tā, kā Es jūs mīlu.” Šī balss atskanēs katra garā, kurš iekšēji pacilājas. Šī balss veidos sirdi un dvēseli tam, kurš tuvojas Man. Šī vienotība būs kā balzams dvēselei, kas šajā dzīvē attīrās un šķīst caur matēriju, lai iegūtu gudrību un iepazītu savu Radītāju.

26. Tāpēc Es jums esmu teicis, ka tas, ko jūs iemācāties šajā pasaulē, jums noderēs ceļā, kas ved dvēseli uz mūžīgo dzīvi. Ja šajā dzīvē jūs pildīsiet savu uzdevumu un izmantosiet tās mācības, tad, atstājot ķermeni, jūs būsit līdzīgi smaržai, kas izplūst no ziediem, jo jūs iedvesīsiet sirdīs labo.

27. Sajūtiēt savu Kungu savā dvēselē un izjūtiēt vislielāko priekā, dzīvojot Viņā. Jo Jēhova, Radītājs, ir visā, un šim priekam jums jāpieaug, ņemot vērā to, ka Es esmu atnācis atkal un atklājos caur cilvēka saprātu, lai turpinātu jums sniegt savus mācījumus. Apvienojiet savu prieku ar to, kas plūst no manas Garīgās pasaules. Šīs būtnes savā vēstījumā jums saka, ka viņu pasaule, lai gan tā ir bezgalīgi lielāka par jūsu pasauli, tomēr ir tikai viens atoms pilnības pasaulē.

28. Stundas, ko jūs pavadāt kopā ar Mani, nav iztērētas velti, tās ir gaisma jūsu dvēselei, jo tā tiek apgaismota ar Meistara gudrību. Ja no jūsu būtības dziļumiem atskan balss, kas saka: „Meistars, es ticu Tev, jo ar savu vārdu Tu dod mūsu garam ne tikai gudrību, bet arī spēku un cerību, lai izturētu šīs dzīves ciešanas” — patiesi, tad ir runājis jūsu gars.

29. Šodien jūs mācāties runāt ar Mani un pabaroties ar manu mācību garīgo jēgu.

30. Šajā laikā, kas ir pēdējais žēlastības laiks, es jums no sirds iesaku ievērot manus baušļus. Es jums atstāšu savu mīlestības mantojumu, caur kuru cilvēki apvienosies savā starpā un visi apvienosies ar Kungu.

31. Jūsu sirds Man saka: „Meistars, pēc 1950. gada, pie kā mums tad jāturās?” Es jums atbildu: pie Mana Vārda, ko Es jums atstāšu kā testamentu un kas tiks nodrukāts.

32. Jūs vēl īsu laiku paliksiet uz zemes, lai izpildītu manus uzdevumus, un, kad Es jums paziņošu par savu gaidāmo atvadu, Es jums teikšu tāpat kā toreiz apustuļiem: „Tur, kur Es eju, jūs tagad nevarat iet. Bet pienāks laiks, kad jūs dosieties tur, kur Es tagad eju.”

33. Lai palīdzētu jums pacelties, mani mierinošie vārdi nāk pie jums. Katrs no tiem ir gaismas stars, kas apgaismo jūsu prātu, lai tas saprastu jūtas un idejas, kas ir cienīgas jūsu Tēvam un jums pašiem.

34. Spiritistu atpazīs pēc viņa vārdiem, kas izteismē ir vienkārši un skaidri, bet nozīmē — dziļi.

35. Spiritists nemeklēs savu labumu, bet spēs pilnībā veltīties citiem. Šis māceklis piepildīs tukšumu cilvēku sirdīs. Viņš palīdzēs saviem līdzcilvēkiem pilnveidot savu priekšstatu par Dievu. Patiesībā ir viegli kalpot un dzīvot saskaņā ar citiem.

36. Šīs mācības apustuļi liks pasaulei saprast, ka nav nepieciešams Man piedāvāt sapulču vietas vai greznas baznīcas, lai Mani samierinātu par apvainojumiem, ko viņi ir nodarījuši Tēvam vai saviem līdzcilvēkiem.

37. Ja cilvēks zina, ka viņš ir vairāk gars nekā matērija, viņš savam Kungam ziedos savas būtības mūžīgās daļas ziedus: savu garīgo dvēseli.

38. Pretinieku spēki pretosies garīguma attīstībai. Jo daži nevēlēsies, lai sabruktu tas, kam cilvēki ir ticējuši un ko praktizējuši, un kas ir valdījis gadsimtiem ilgi.

39. Mans dievišķais mācījums neuzspiežas ar varu, nedz arī kādam iedveš bailes. Tas maigi iekļūst dvēselēs ar savu pārliecinošo spēku, patiesīgumu un taisnīgumu.

40. Visā pasaulē cilvēki meklē cēloni tam, ko viņi sauc par parādībām un kas ir izpausmes, kas raksturīgas visam radītajā.

41. Cilvēce ir daudz ko iemācījusies; liela ir atšķirība starp cilvēci, kas šodien apdzīvo Zemi, un to, kas dzīvoja pagātnē. Arī garīgajā jomā jūs sasniegsiet lielu progresu, kas jūs pārsteigs, ja to salīdzināsi ar garīgo atpalcību, kādā jūs dzīvojat šodien.

42. Sagatavojieties cīņas laikam. Nostipriniet savu ticību un sagatavojiet savu dvēseli, lai stātos pretī tiem, kuri cīnīsies pret jums. Mans vārds vēl joprojām ir pie jums, lai sniegtu jums pēdējos pamudinājumus un pēdējās norādes.

43. Es vēlos, lai jūs būtu dziļi pārliecināti un nelokāmi, lai sekotu Man līdz galam. Jūsu sirds Man saka: „Vai tu kādreiz šaubies par mums, Meistars?” Bet Es jums saku: vai jūs neesat Man daudzkārt apsollījuši sekot Man, un pārbaudījuma brīdī jūsos ir ienākušas šaubas?

44. Es jums neuzstādu nekādus nosacījumus, nedz arī prasu no jums upurus. Es tikai lieku jums zināt, ka labais, ko jūs darāt saviem tuvākajiem, ir labdarība, ko jūs izrādāt paši sev.

45. Izplatiet manu mācību un darījiet ikvienu iespējamo labu darbu, neprasot par to naudu. Nemāniet nevienu. Ja jūsu rīcībai vēl trūkst sirsnības, tad ir laiks mainīties. Uzticieties Man, savam Meistaram.

46. Dažreiz jūs lūdzat manu spēku, lai varētu kalpot saviem līdzcilvēkiem, labi apzinoties, ka arī jūs paši esat nabagi šajā pasaulē. Jūs baidāties no nabadzības, un jūsu sirds zaudē drosmi. Šādos brīžos jūs Man neuzticaties.

47. Kad jūs apņēmt ciešanas, jūs lūdzat, lai tās nekavējoties pazustu, jo tās jums šķiet nepanesamas. Iemesls tam ir tas, ka jūsos nav pilnības, jo jūsu dvēselei trūkst attīstības. Jūs domājat, ka neesat pelnījuši šo attīrīšanu, nespējat saprast, ka sāpes bieži vien ir tikai mācība, lai pēc tam jūs labāk saprastu to, kurš cieš.

48. Pilnībā izmantojiet savu dzīvi uz Zemes, ciešiet ar mīlestību, pacilātību un pacietību, lai tieši šeit attīrītos no saviem kauna traipiem. Kad sāpes pagaisīs un jūsu sirdī atkal ienāks miers, priecājieties par to un turieties pie tā. Pat ar savu ciešanu veidu jums jābūt paraugam un mācībai. Es nevēlos, lai spiritistus vērtētu kā vārdiem daiļrunīgus, bet darbos nosodāmus. Jums vienmēr jāapstiprina sava ticība un vārdi ar cildināmiem darbiem.

49. Neaizmirstiet, ka, ja jūs lūdzat manu palīdzību, Es jau esmu jums priekšā, lai izlīdzinātu jūsu ceļu.

50. Rīkojieties saskaņā ar savu sirdsapziņu, lai, kad pienāks jūsu tiesas brīdis, jūs varētu atbildēt par saviem darbiem. No Manis jums nav jāgaida sods, jo Mana taisnība nekad nav sodījusi. Tad Manai mīlestībai nebūtu spēka. Katrs ir pats savs tiesnesis, un cik reižu Man ir nācies jūs glābt no jums pašiem! Jo jūs sevī nesat ienaidnieku, kas ir ļaunprātība, savtīgums un iedomība.

51. Ņemot vērā visu iepriekš minēto, jūs sapratīsiet, ka *vienai* dzīvei nav pietiekami, lai dvēsele attīrītos.

52. Nāks laiks, kad jūs varēsiet ieņemt skolotāja amatu. Tad Es būšu kopā ar jums, lai palīdzētu jums grūtos brīžos.

53. Savās sirdīs jūs Man sakāt: „Tēvs, esi svētīts, jo Tu esi nācis pie mums, jo mēs nevarējām nākt pie Tevis.”

54. Jūsu acu priekšā pazūd cilvēks, caur kuru Es atklājos, un paliek tikai mana dievišķā būtība, ko jūsu dvēsele uzņem manas atklāšanās īsajā laikā.

55. Jūs ļoti labi zināt, ka šajos cilvēku ķermeņos nav nekā dievišķa, ka tie ir tikai instrumenti, kas nodod Manu vēstījumu. Tāpēc jūs brīvprātīgi ļaujat

savai dvēselei aizbēgt, tālu no jebkādas fiziskas ietekmes, lai baudītu Manu klātbūtni.

56. Es bieži runāju ar jums par patieso uzdevumu, ko pilda balss nesējs, lai jūs zinātu, cik lielā mērā viņš piešķir saviem vārdiem pilnību un kādas ir viņa spējas tos nodot. Tad jūs varēsiet taisnīgi novērtēt katru Manu atklāsmi, pilnībā apzinoties to, ko jums jāattiecina *uz Mani* — piemēram, gudrību un garīgo jēgu —, un to, ko jums jāattiecina uz balss nesēju, proti, viņa labo sagatavotību. Tādējādi jūs neiekritisiet kļūdās, piedēvējot Man to nepilnības, caur kurām Es atklājos, vai, gluži pretēji, piedēvējot balss nesējam to gudrību un pilnvaras, ko *Mans Gars* ar viņa palīdzību ir nodevis.

57. Tā Es vēl bieži runāšu ar jums, jo jums draud briesmas kļūt fanātiskiem attiecībā uz šī Vārda ārējo formu — formu, par kuru atbild balss nesējs, jo viņš ir Mans atklāsmes instruments.

58. Ja jūs laicīgi nepārdomāsiet visu šo, jūsu tieksme uz visām ārējām kulta darbībām kļūs tik liela, ka jūs nespēsiet atbrīvoties no savas uz ārējībām vērstās attieksmes, kad pienāks pārbaudījuma brīdis. Kas ir šis pārbaudījuma brīdis, par kuru Es runāju? Tā ir tā diena, kad Es jums sniegšu Savu pēdējo vārdu caur balss nesēju.

59. Es neesmu turējis noslēpumā noteikto datumu, lai jūs visi būtu sagatavoti šai dienai.

60. Šī tauta ir liela, un tai ir daudz atzaru. Tomēr nav nevienas draudzes, kurā nebūtu izteikta mana griba pabeigt savu atklāsmi 1950. gadā.

61. Jūs visi zināt, ka šī atklāsmē nebūs mūžīga, ka jau no manas atklāsmes pirmajām dienām Es darīju tautai zināmu, ka šādā veidā Es atklāšos cilvēkiem tikai uz noteiktu laiku.

62. Vēl viena atklāsmē, ko Esmu devis visās draudzēs, kurās skanējis Mans Vārds, ir tā, kurā Es jums teicu, ka jums nākotnē ir lemts sazināties ar Mani no gara uz garu, tas ir, bez cilvēku, simbolu vai ārēju kulta formu starpniecības.

63. Gan sapulču zālē, kas spēj uzņemt lielus cilvēku pūļus, gan arī pieticīgā vietā, kur pulcējas tikai daži mācekļi — gan lielpilsētās, gan provincēs un mazos ciematos — tika atklāta mana darba būtība. Jūs esat spējīgi droši spert soli pretī garīgumam. Es esmu jūs stiprinājis katrā no saviem mācījumiem, lai, kad pienāks izšķirošā stunda, kurā jums būs jāpierāda sava paklausība, pazemība un mīlestība pret Meistaru, jūs spētu Viņam sekot, upurējoties, ja tas būs nepieciešams, un atteiktos no tā, kas ilgu laiku bija jūsu stimulants, pilnībā apzinoties, ka šī atteikšanās visai tautai nozīmē lielu soli uz priekšu ceļā uz garīgumu.

64. Ja jūs nepieversīsiet uzmanību šiem sagatavojošajiem norādījumiem, tiem, kuri šobrīd neatzīst to patieso nozīmi, gaidāms ļoti

sāpīgs atmodinājums. Šis atmodinājums varētu notikt manas atvadas dienā vai pēc tam, bet jebkurā gadījumā tas būs sāpīgs.

65. Es gribu jūs pasargāt no pārbaudījumiem, kuros jūs var ievest nepaklausība, nepareiza interpretācija vai muļķība. Taču, ja kāds, ņemot vērā visu, ko Es jums esmu mācījis un par ko Esmu jūs brīdinājis, uzskata sevi par spēcīgāku par Mani, par gudrāku un tiesīgāku par Mani pieņemt lēmumus, un apzināti nepilda to, ko Esmu pavēlējis, tad ar to viņš būs izteicis un apstiprinājis savu spriedumu, kura smagums atbildīs viņa pārkāpuma apmēriem.

66. Tur, kur mans Vārds visvairāk uzplaucis, tur būs vislielākā atbildība. Jo tieši tur mans mācījums visspilgtāk mirdzēja un mans darbs vislabāk izpaudās. Tāpēc no šīm vietām būs jānāk labākajam paraugam pārējiem, maznozīmīgajiem, lai visi pildītu manu gribu.

67. Kamēr daži ierodas no tālām vietām, citi nāk no tuvējām apvidus, visi ilgojoties pēc šī Vārda, kas piepilda jūsu sirdis ar mieru. Nejautājiet cilvēcei, vai ir taisnība, ka Es šajā laikā esmu atklājies. Ko gan varētu jums teikt tie, kas nezina par Manu atnākšanu un Manām jaunajām atklāsmēm? Jūsu sirdi dziļumos ir Mans Vārds, un jūs paši sevi atradīsit tā jēgu.

68. Es esmu jūs aicinājis, Es esmu jūs izvēlējis. Tās nebija cilvēku pavēles, tā bija Mana griba, kas jūs ir atvedusi uz šīm pieticīgajām vietām, kur jūs dzirdat Manu Vārdu. Jau sen Es esmu jūs aicinājis, lai jūs dzirdētu Manas mācības; jo šī atklāsme drīz beigsies. Daži ieradās agri un ilgi atspirdzinājās, citi ieradās vēlu, bet viņi sapratīs, kā izmantot šos mācījumus.

69. Tas nebija nejaušība, kas jūs atveda uz šo ceļu. Jūs esat Dieva tauta no senatnes, no šodienas un uz visiem laikiem, tauta, kurai tika doti tērpi, pēc kuriem vienīgi Es varēju jūs atpazīt. Es, kas esmu Tēvs, kurš sargā mīļotā bērna dienas un naktis, esmu nācis pie jums, lai jūs atkal aicinātu un atklātu jums, ka garīgi jūs esat tādi paši kā tie, kuriem pagātnē tika iezīmēts dzīves un patiesības ceļš.

70. Šī zemes dzīve ir vēl viena iespēja, kas jums ir dota, lai jūs to izmantotu un ievērotu manus likumus un baušļus. Laiki ir pagājuši, šodien Es esmu atnācis, lai caur manas dievišķības sagatavotajiem balss nesējiem izsūtītu aicinājumu jums.

71. Elija garīgi atklājās caur prāta orgāniem, kurus Es pēc tam izmantoju, un caur šiem vēstītājiem jūs saņēmāt pagātnes atklāsmu skaidrojumu. Pirmā vēstnešu prāta spējas tika izmantotas, lai apmācītu tos, kuriem bija jāseko viņiem šajā ceļā, tos, kuri vēlāk pavairojās un lika manai balsij skanēt daudzās vietās. Šos es esmu nosaucis par vēstnešiem.

72. Šodien, kad ir palikuši vairs tikai trīs gadi līdz mana Vārda beigām, es lūdzu tās sirdis, kas pārnēs Augstākā tīro iedvesmu, lai tās, izpētot savu sirdsapziņu, saprastu, ka gan viņu darbam, gan manam Vārdam šajā pēdējā šajā laika posmā ir jāsasniedz kulminācija. Tāpēc ir nepieciešams nest upurus, lai būtu tik uzņēmīgi un sagatavoti, kā nekad agrāk.

73. Kārdinājumi gaidīs viņus, bet viņi nebūs vieni, jo Es viņu labajā un kreisajā pusē novietošu eņģeļus un gaismas garus, kas uzraudzīs viņu soļus.

74. Līdz šim cilvēce nav sapratusi, kā garīgi un tieši sazināties ar Mani. Tāpēc Es vienmēr esmu sūtījis gaismas būtnes, caur kurām Esmu runājis uz pasauli. Par ko jūs tagad brīnāties, ja Es taču esmu runājis uz cilvēci arī caur Mozus un praviešu mutēm? Daudzas būtnes aizsaulē lūdz Mani par to. Es sūtu tās inkarnācijai uz pasauli, lai sniegtu palīdzību šai cilvēcei, kas iet uz bojāeju. Taču Es esmu teicis cilvēkiem: vēstneši jau ir uz Zemes, Mani sūtņi jau ir izraudzīti un izkaisīti pa visu pasauli. Viņi visi ir daļa no Manas tautas un viņiem ir jāpierāda savs drosmes un pacilātības spēks.

75. Jūs nenāksiet pie Manis ne ar tukšām rokām, ne ar neauglīgu kviešu graudu, jo tad jūs nejutīsieties cienīgi pat domāt par Mani.

76. Paskatieties uz cilvēkiem dažādās pasaules vietās un dažādās konfesijās, kā viņi gaida Manas Gaismas staru un cer, ka Mana balss runās uz viņiem. Klausieties viņu lūgumos un lūgšanā, klausieties, kā viņi lūdz pēc Manas atnākšanas un saka Man: „Tēvs, mēs jau sen gaidām Tevi, bet Tu neesi parādījies. Mēs jau esam daudz cietuši, bet Tu, mūsu Glābēj, neesi nācis mums palīgā.”

77. Mostieties no sava miega, mācekļi, lai ļautu cilvēcei iepazīt manu Garu. Tad es tiem, kas mani mīl, teikšu: „Pagaidiet vēl nedaudz, jo drīz pienāks brīdis, kad jūs sajūtīsiet, cik tuvu es esmu jūsu sirdīm.”

78. Mācekļi, smelieties drosmi no maniem vārdiem, un, ja jūs uz īsu brīdi zaudēsiet drosmi, pēc tam, kad ilgi esat cīnījušies neauglīgajos laukos, Es jums došu atpūtas pauzi, un pēc tam jūs ar lielu dzīvesprieku dosieties ceļā. Esiet priecīgi un dzīvojiet modri.

79. Rūpējieties, lai cilvēce, redzot jūsu darbus, ticētu manai atnākšanai. Veltiet savas mājas labajam, labdarībai, mīlestībai, bet ne tikai tiem, kas tajās dzīvo. Atveriet tā durvis un ļaujiet caur tām ienākt tiem, kas cieš, ir slimi un noskumuši. Ar to pašu žēlsirdību, ar kādu Es jūs esmu uzņēmis šajās pulcēšanās vietās, arī jūs uzņemiet savus līdzcilvēkus savās mājās.

80. Pētiēt Manu Vārdu, izpētiēt visu, ko Es jums esmu teicis. Jums nav jāmeklē zemes grāmatās, lai iegūtu zināšanas garīgajos jautājumos. Es esmu bijis jūsu grāmata, un Mana Garīgā pasaule ir viena no tās lapām. Turieties pie tās.

Mans miers lai ir ar jums!

Mācība 194

1. Mana mīlestība ir ar jums. Nāciet pie šī avota, dzīves ceļotāji; nāciet un dzeriet, jūs, bailīgās sirdis. Rokas, kas izstieptas pretī Man, lūdzot palīdzību, nodod tālāk Manas labvēlības. Atpūties visi šeit dzīves koka ēnā.

2. Ne visi jūs nākat raudādami. Arī starp šiem pūļiem ir tādi, kas, priecīgi par pēdējām saņemtajām žēlastībām, nāk pie Manis un savās sirdīs saka: „Paldies, Tēvs, Tava žēlsirdība pret mums ir neizmērojama.”

3. Tas ir mīlestības mūžīgais Gars, kas mīt jūsu vidū — Tas, kurš citā laikā kļuva par cilvēku, lai dzīvotu starp cilvēkiem un glābtu viņus no netikumiem, grēkiem un tumsas.

4. Es esmu tas pats, man laiks neiet, tas ir pakļauts manai gribai. Tāpēc Es jums atgādinu par jūsu pagātni un paziņoju to, kas jūs būsiēt rīt.

5. Es atgādinu jums tos vārdus, kurus Otrajā laikmetā ierakstīju cilvēku sirdīs, un asins pēdas uz Kalvārijas kalna, ar kurām Es iezīmēju Savus soļus uz zemes.

6. Manos vārdos ir medus, kas var saldināt jūsu dzīvi un uz visiem laikiem izdzīt rūgtumu, kas visos laikos ir bijis jūsu dzīves skumjā garša.

7. Ja agrāk jūs nesapratāt, kāpēc Es jums uzticēju Zemi, tad tagad jūs nonāksiet pie atziņas par savu likteni un savu uzdevumu, lai vairs nekļūdītos.

8. Pārvariet savu stagnāciju. Visu dvēseļu uzdevums ir nepārtraukti attīstīties, pārveidoties un atjaunoties, līdz tās sasniedz pilnību.

9. Es esmu jums paziņojis par jaunu ēru, jaunu laiku, kurā jūs atbrīvosieties no garīgā gausuma un spersiet vēl vienu soli pa ceļu, kas ved uz kalna virsotni. Taču ne tikai Mans vārds jums paziņo par jaunu laiku un runā par attīstību un pilnveidošanos. Arī daba, kas jūs apņēma, to parāda savā valodā, kuru jūs nevēlaties ne dzirdēt, ne saprast. Arī tā gatavoja spert soli pretim pilnībai. Jo vairāk laika pāiet, jo vairāk tās klēpī mājvietu atradīs augstāk attīstītas un pilnīgākas būtnes. Tāpēc šai mājvietai jābūt saskaņā ar tiem, kas tajā dzīvos.

10. Vai jūs neesat pamanījuši nekādas zīmes dabas valstībās, gadalaikos, debesīs, uz sauszemes vai jūrās? Vai jūs esat akli un neredzat tās zīmes, par kurām Es jums runāju, vai esat kurli, tāpēc nedzirdat to aicinājumus? Uzziniet to un paziņojiet to cilvēcei, kā to darīja senlaiku praviēši. Jo drīz jūsu planēta tiks satricināta visās jomās. Tāpat kā koks, ko pērk vētra, tā arī Zeme tiks satricināta, un uz koka zariem paliks tikai tās lapas, kurām ir dzīvība, jo nokaltušās tiks nomestas un aiznestas vētrā.

11. Šīs dienas kļūs par pārbaudījumu visiem cilvēkiem, un tikai lūgšanā un labestībā viņi atradīs patvērumu un mieru.

12. Cik brīnišķīgi būtu, ja uz Zemes rastos tauta, kas būtu kā glābšanas vārti, kā bāka tumsā un miers haosa vidū! Vai jums nepatīktu būt šai tautai? Vārds, ko jūs šobrīd saņemat, ietver un māca visu, kas jums nepieciešams, lai pārbaudījumu brīžos būtu cilvēces aizsargvalnis.

13. Mana klātbūtne jūsu vidū un mana Vārda sludināšana nav bijusi vienkārša nejaušība. Tam visam ir sava nozīme, un tā ir tāda, ka jūs esat aicināti dzirdēt balsi, kas atver jauno laiku, lai jūs, pilni mīlestības un ticības, dotos ceļā, lai izplatītu saņemto vēsti.

14. Kad šī mācība kādreiz visā savā tīrībā un patiesībā iegūs atzinību pasaulē, cilvēki tieksies pēc tās tāpat, kā izslāpis un noguris ceļotājs tuksnesī tiecas uz oāzi.

15. Jūs vēl nevarat teikt, ka šis mācījums jau ir kļuvis jūtams uz Zemes, jo jūs esat apmierinājušies ar to, ka saņemat Manas dievišķās vēstis.

16. Pirms šis tauta dosies ceļā un tālāk nesīs garīgo sēklu ar visu to gaismu un jēgu, ar kādu Es to jums esmu uzticējis, tā vispirms piedzīvos daudz apmulsumu, izdarīs kļūdas, nepaklausības un svētuma zaimojumus.

17. Labā rīcība, patiesa pielūgsmē un pienākumu godprātīga pildīšana nāks tikai tad, kad Trešā laikmeta mācekļi pareizi izskaidros Manus vārdus un ar saviem darbiem liecinās par Maniem mācījumiem.

18. Garīgums šajā tautā vēl nav iesakņojies, jo tā nav spējusi atbrīvoties no vecajām tradīcijām un paražām, un, pievienojot manai Garīgajai mācībai savas ārējās darbības un kulta formas, tā liedz cilvēkiem atzīt šī darba patiesumu.

19. Savā dārgumu krātuvē Es glabāju lielus brīnumus un darbus, lai tos caur šo tautu izlītu pasaulē, tiklīdz tā būs sagatavota.

20. Es gaidu šo cilvēku pūļu garīgo attīstību, kurus Esmu pietiekami ilgi mācījis un iedvesmojis, lai viņi būtu sagatavoti. Līdz šim Es neredzu to augli, ko gaidu. Kur palikusi jūsu saskaņa un brālība? Kur paklausība, pazemība un labdarība bez jebkādas savtības?

21. Cik tālu šī tauta ir no tā, lai varētu mācīt pasaulei garīgumu, un cik tālu no tā, lai būtu mana Vārda cienīgs liecinieks!

22. Es esmu jums teicis, ka cilvēces vidū valda dvēseles slāpes un izsalkums, ka tikai tik tīra un skaidra mācība kā šī spēs mīkstināt viņu ciešanas un glābt viņus. Bet, ja šis vārds un šis darbs netiks pasniegts visā savā tīrībā — kādu glābšanas darbu tad varētu paveikt tie, kas to māca? Tāpēc, kad mana atklāsmē būs beigusies, Es šai tautai piešķiršu laiku, lai tā varētu meditēt, lūgties, garīgi attīstīties un sagatavoties. Tādējādi, kad tā dosies ceļā un kļūs par mana Vārda vēstnesi, tā būs māceklis, kas apzināsies uzdevumu, kas tai jāizpilda, un tās liecība būs patiesa.

23. Katram vēstījumam, ko šī tauta nesīs pasaulei, jāietver mierinājums. Tajā cilvēki atklās noslēpumu, ko katra dvēsele glabā sevī, ar tās līdz šim nezināmo īpašību un spēju bagātību. Tajā cilvēki atradīs atklāsmi, kas viņus iemācīs sazināties no gara uz garu.

24. Spirituālisma labi sējēji nekad neizcelsies ar kaut ko ārēju vai materiālu. Viņiem nebūs ne izlikšanās, ne nozīmītes, ne kāda īpaša runas veida. Viss viņu rīcībā būs vienkāršs un neuzkrītošs. Tomēr — ja viņi ar kaut ko izcelsies, tad tas būs ar viņu aktīvo mīlestību pret tuvākajiem un garīgumu.

25. Patiesie spiritisma sludinātāji izcelsies nevis ar runas dāvanām, bet gan ar savu vārdu gudrību un vienkāršību, bet galvenokārt ar savu darbu patiesīgumu un dzīves taisnīgumu.

26. Atcerieties, ka Man uz Zemes nebija vajadzīga ārēji skaista runas veida, lai iekarotu cilvēku pūļu sirdis, bet ka Es pratu tos sasniegt ar mīlestību, patiesīgumu, dziedinošo spēku un gudrību. Tas ir paraugs, ko saskaņā ar Manu gribu jums jāņem vērā un jāievēro.

27. Es arī nevēlos, lai jūs savu reliģisko dzīvi ierobežotu ar materiālām lūgšanu vietām, jo tad jūs ieslodzīsiet savu dvēseli un neļausiet tai izplest spārnus, lai iekarotu mūžību.

28. Altāris, ko Es jums atstāju, lai uz tā svinētu dievkalpojumu, ko Es gaidu, ir dzīve bez jebkādiem ierobežojumiem, pāri visām konfesijām, visām baznīcām un sektām, jo tā balstās garīgajā, mūžīgajā, dievišķajā.

29. Mācekļi: Lai gan daudzi no jums ir sasnieguši vecumu ar pieredzes bagātu sirdi, dzirdot Manu Vārdu šajā laikā un saņemot Manas jaunās atklāsmes, jums nācās atzīt, ka, salīdzinot ar Manu gudrību, jūs esat tikai mazi bērni.

30. Jums bija jābūt uz Zemes Trešā laikmeta sākumā un jāuzklausa Mani šādā veidā, lai jūs varētu būt Patiesības Gara uzticamie liecinieki, kas spēj paskaidrot pasaulei Manu mācību.

31. Šis laiks, ko Es saucu par garīgās gaismas laiku, sākumā būs raksturīgs ar lielām neskaidrībām. Cilvēkos radīsies lielas jautājumi, dziļas šaubas, nedrošība un dvēseles cīņas. Tas viss būs zīme tam, ka cilvēks mostas garīgajai dzīvei.

32. Es vēlos, lai tad visi mani mācekļi būtu nomodā un sagatavojušies, jo būs nepieciešams, lai no viņu lūpām izskanētu vārds, kas izskaidīs visu neziņu vai nomierinās vētru. Tad jūs pieredzēsiet, cik ātri izplatīsies Garīgā mācība, jo tā tiks sajusta katrā sirdī un mīkstinās sāpes tāpat, kā ūdens remdē slāpju mocītā slāpes.

33. Tad dzīve mainīsies. Konfesijas, morāle, zinātnes, filozofija, visas priekšstatu sistēmas piedzīvos lielu pārvērtību, un cilvēki, kuri beidzot atzīs dzīves patieso jēgu, centīsies tuvināties žēlsirdības papildījumam.

34. Cilvēks beidzot sapratīs, ka viņa valstība, kas balstās uz maniem mīlestības un taisnīguma likumiem, nav no šīs pasaules, ka viņa ķermenis vai cilvēciskā apvalka ir tikai instruments, ar kura maņām viņa dvēsele uztver šo pārbaudījumu un atlīdzības pasauli. Viņš beidzot pieredzēs, ka šī dzīve ir tikai lieliska mācība, kas ilustrēta ar brīnišķīgiem tēliem un attēliem, lai skolnieki, tas ir, visi cilvēki, varētu labāk saprast dzīves sniegtās mācības, ar kuru palīdzību, ja viņi spēs tās pareizi novērtēt, sasniegs savas dvēseles attīstību un sapratīs cīņas jēgu, kas viņus padara stiprus — sāpes, kas viņus noslīpē, grūtības, kas attīra, zināšanas, kas apgaismo, un mīlestība, kas pacilā.

35. Ja šī dzīve būtu vienīgā — patiesi, Es jums saku, Es jau sen būtu no tās izskaudis sāpes, jo būtu netaisnīgi, ja jūs būtu nākuši šajā pasaulē tikai tādēļ, lai izdzertu ciešanu kausu. Taču tie, kas šodien cieš un raud, dara to tāpēc, ka agrāk izbaudīja izlaidīgu dzīvi. Bet šīs sāpes viņus attīrīs un padarīs cienīgus pacelties un baudīt tīrākā veidā Kunga mājvietās.

36. Savā laikā Es mācīju cilvēkus, lai viņi iemācītos dzīvot pasaulē ar tīrību un mīlestību. Šodien Es jūs mācu, lai jūs iemācītos dzīvot garīgumā, lai jūs sagatavotos rīt dzīvot „Garīgajā ielejā” kopā ar Gaismas būtnēm.

37. Cilvēce: Tikai ķermenim ir lemts izirt, kad tas ir izpildījis savu uzdevumu pretī dvēselei — kalpot tai kā instruments vai apvalks. Bet dvēsele, kas atradās tajā būtnē, tās intelekta gaisma, saprāts, griba, jūtas — tas viss nekad nemirst, nevar mirt, jo tas ir daļa no nemirstīgās dvēseles, kas iedvesa dzīvību šai būtnei uz Zemes.

38. Mīlie bērni, kas vēlaties iegūt dvēseles dažādu konfesiju ceļos, Es jums saku, ka jums jāmāca cilvēkiem domāt, ka jums jāliek viņiem pārdomāt, ka jums jāpalīdz viņiem izdarīt pareizos secinājumus. Rituals, forma, tradīcija, ārējais izskats vairs nespēj apmierināt mūsdienu cilvēka dvēseli. Ir nepieciešams dot viņam gaismu, jēgu, patiesību, lai viņš justos drošs savā ceļā, lai pārbaudījumu brīžos viņš nedomātu, ka ir atstāts viens pats.

39. Es redzu visdažādākos cilvēkus, kuriem, lai gan viņi tic Man, ticība ir tik vāja un zināšanas tik neskaidras, ka dzīvē viņi līdzinās kuģiem, kas peld bez kompasa, ceļotājiem bez vadzvaigznes, kas norādītu virzienu, vai arī aitām bez ganiņa.

40. Es jums sniedzu šos mācījumus caur dažiem jūsu brāļiem un māsām, kurus Esmu izvēlējis no cilvēku puļļiem, lai izmantotu viņu saprātu un nodotu jums šo vēstījumu.

41. Šodien ap šo Vārdu sāk veidoties kopiena. Pilsētu nostūros, nabadzības slēptuvēs un vienkāršās dzīves klusumā atveras sapulču telpas, kurās Es kā Tēvs, Tiesnesis un Skolotājs ļauju dzirdēt Savu mācību.

42. Nākotnē vienaldzība, ar kādu daudzi ir uztvēruši šo vēstījumu, vienaldzība, ar kādu daudzi ir uztvēruši ziņu par Manu jauno klātbūtni starp cilvēkiem, mainīsies uz pretējo. Un citu cilvēku nicinājums pret šo darbu pēc tam pārvērtīsies par interesi un liks cilvēkiem doties ceļā, ilgojoties pēc liecībām, pierakstiem un pierādījumiem, kas palīdzēs viņiem stiprināt savu ticību.

43. Es parūpēšos, lai šīs sirdis šajā laikā atrastu Manu pēdu nospiedumus, un, kad tās stāvēs Manā priekšā, Es tām teikšu: "Esiet laipni gaidīti, mīļā tauta, savācieties iekšēji un klausieties Manā vārdā."

44. Mīlestība ir tas, ko Es jums esmu atklājis visos laikos, un šodien, izpaužoties caur Manu izredzēto prāta spējām, Es nevarētu atklāties citādi.

45. Šodienas mācība ieved jūs ceļā, lai saprastu mācību, ko Es jums devu caur Jēzu Otrajā laikmetā, lai jūs tās būtību modri glabātu savās sirdīs un izstarotu no tām, kad vien tas ir nepieciešams.

46. Šis vārds tiks sajūsts visā pasaulē, jo viss ir sagatavots manai garīgajai saziņai ar visiem cilvēkiem, par ko viņi liecinās.

47. Jūsu dvēsele vienmēr ir meklējusi Mani, un Es nekad neesmu to atstājis vienu. Kur vien jūs arī būtu vērsuši savus soļus, visur Es esmu bijis kopā ar jums, un Mana mīlestība ir sargājusi jūsu soļus.

48. Visos laikmetos Es esmu jūs meklējis un redzējis, ka jūsu dvēsele spēj Mani atpazīt. Tagad dvēselei ir uzdevums uzvarēt miesas vajības, lai tai darītu saprotamu, kas ir pareizais ceļš un kāds ir tās uzdevums šajā žēlastības laikā.

49. Es esmu jūs aicinājis, esmu jūs mācījis, un jūs kļūsiat par manu mācību, šo vārdu, kurus drīz vairs nedzirdēsiet, izplatītājiem. Ir tuvu brīdis, kad Kristus pārtrauks nodot savu vārdu ar cilvēka prāta starpniecību. Bet jūsu saprašanas spēja būs pietiekami attīstīta, lai uztvertu manu vārdu, un jūsu dvēsele – lai saņemtu manu iedvesmu.

50. Es runāju uz jūsu garu, to atomu, kas ir dzimis no Manis, un kas, tā kā tas ir cēlies no Manis, pieder Man. Tāpat kā Es savulaik teicu: „Mana valstība nav no šīs pasaules”, tāpat Es *jums* saku: „ ” Arī *jūsu* valstība nav uz zemes. Tā atrodas aiz visa, kas mirst, aiz visa, kas mainās, un aiz jūsu saprāta.

51. Tagad ir laiks, kad katrai dvēselei jābūt nomodā un jāatmodas patiesajai dzīvei. Ar to Es negribu jums likt saprast, ka jums jāneievēro tas, ko Es jums šajā pasaulē esmu devis. Jo, kamēr jūs tajā dzīvojat, jums

jāievēro tās likumi. Es no jums prasīju tikai to, lai jūs man veltītu nelielu daļu dienas, lai darītu labu darbu savai mātai – cilvēcei.

52. Lai Mans svētījums ir ar jums, jo jūsos Es svētīju visus Savus bērnus.

53. Ļaujiet savai dvēselei atpūsties šajā dienā, kad pulcējas visas draudzes. Tāpat kā tajā laikā, kad Es izvēlējos Savus mācekļus, bet Savu Vārdu devu arī visiem tiem, kas to vēlējās dzirdēt, tāpat arī šajā laikā Es izvēlos tos, kuriem šodien jāseko Man. Taču Es ļāvu, lai Manu Vārdu dzird arī lielas cilvēku pūļi. Ceļš ir paredzēts visiem, tāpat arī mana maize. Taču ne visi varēs ierasties vienlaikus. Daži to darīs agrāk, citi – vēlāk. Taču nekad nevēršiet savu skatienu atpakaļ.

54. Tie, kas savā sirdī ir izveidojuši svētnīcu, ir tie, kas soli pa solim seko savam Skolotājam.

55. Sēkla, ko Es jums šodien dodu un ko mācu audzēt, nāk no jūsu Tēva nama. Tā atradīs piemērotu augsni cilvēku sirdīs. Pirms tam mana taisnība, it kā tā būtu sirpis, nogriezīs nezāles, kas pārklājušas laukus, lai sēkla varētu sadīgt. Lauki atkal būs ražīgi, un tajos jūs atklāsi manas pēdas, kuras ne pasaule, ne cilvēki, ne grēki, ne kaislības nespēja izdzēst. Manas pēdas pārdzīvos gadsimtus un saglabāsies svaigas mūžībā.

56. Cilvēki pamodīsies no savas dziļās letarģijas un, ielūkojoties savā iekšējā pasaulē, atklās savu garīgo esību; un, dzirdot sirdsapziņas balsi, viņi atklās manu dievišķo pēdu, pa kuru viņi steigsies pie Manis. Jums būs jāizsēj mana sēkla pa visu pasauli, un, kad jūs tad nāksiet pie Manis, lai saņemtu savu atalgojumu, nāciet pie sava Tēva, pat ja tas būs tikai ar *vienu* vārpu; bet tai jābūt labas kvalitātes. Pat ja jūs neko līdzīgu nenesīsiet, Es jūs uzņemsu, jo Es esmu Mīlestība un Žēlsirdība. Bet atcerieties, ka sēšanu, ko jūs atstājat nepabeigtu, vēlāk būs jāturpina, lai pabeigtu savu darbu. Vai jūs zināt, vai tad nezāles atkal nav pārklājušas laukus un vai tur nav iebrukuši kaitēkļu uzbrukumi?

57. Ar to Es gribu jums teikt, ka, ja jūtat Manu aicinājumu, jums nekavējoties jāseko tam, lai varētu izmantot laiku, ko Es esmu jums uzticējis jūsu uzdevuma izpildei. Pārdomājiet visu šo, un jūs sapratīsiet, ka tieši jūs paši varat gan nopelnīt labklājības un miera atalgojumu, gan ar savu roku parakstīt savu notiesāšanu.

58. Neskatoties uz mana Vārda tiesisko spēku, ar jums runā mīlošs Tēvs. Redziet, kā mans apmetnis izplešas, lai aptvertu visus, neņemot vērā jūsu pārkāpumus.

59. Pētiēt Manu Vārdu, tas ir gaismas, kas apgaismo jūsu dvēseli, lai tā dzirdētu sirdsapziņas balsi. Tagad ir žēlastības laiks, kad šī gaismas spēcīgi sasniedz katru cilvēku.

60. Es esmu Kristus, kas ar mīlestību vērsas pie jums, lai jūs man parādītu cilvēces sāpes. Jo jūs esat tie, kas tic šai atklāsmei. Es jums saku: es gribu dzīvot jūsu sirdīs.

61. Cik daudz cilvēku asins šajā laikā ir izliets pār zemi! Redziet, mani bērni, viņu neizmērojamo sāpi, kā viņi dažādos veidos meklē un aicina Mani, kamēr visdziļākā sajūta viņiem saka, ka ir pienācis laiks, kad mani sūtņi tuvojas tautām un cilvēkiem, lai radītu mieru.

62. Katra reliģiskā kopiena gaida, ka brīnums par manu atgriešanos piepildīsies viņu kulta ietvaros, saskaņā ar viņu ticības apliecinājumu vai viņu pielūgsmes formās.

63. Bet es *jums* saku, ka jūs ticat manai atnākšanai, ka jūs protat sazināties ar mani un ka jūs esat glābti. Jūs esat tie, kas piemēroti, lai saviem līdzcilvēkiem nestu šo mīlestības vēsti.

64. Redziet, cilvēki nespēj atrast risinājumu saviem konfliktiem ne savos likumos, ne savās baznīcās, un viņi jūtas apņemti ar tumsas atmosfēru.

65. Sāpēm ir pietiekami daudz spēka, lai apturētu viņu gaitu un liktu viņiem pacelt skatienu uz Mani, lai dzirdētu Manu balsi, tāpat kā *jūs* savā ceļā tikuši apturēti, lai atvērtu gara acis un no jauna ieraudzītu Mani. Bet tagad jūs esat tie, kam uzticēts darīt zināmu Manu Vārdu visiem cilvēkiem — gan tiem, kas, pateicoties „”, ir sasnieguši augstu attīstības līmeni, gan tiem, kuru attīstība ir vēl niecīga.

66. Tikai pirmajā brīdī tas, kurš dzirdēs labo vēsti, būs pārsteigts, jo pēc tam viņš atcerēsies, ka jau pirms Mesijas atnākšanas Otrajā laikmetā viņa atnākšana bija paziņota caur praviešiem, tāpat kā mana atnākšana šajā laikmetā. Es pats to jums paziņoju caur Jēzus muti un darīju jums zināmas zīmes, kas parādīsies kā pierādījums manai atnākšanai.

67. Tā kā viss ir piepildījies, cilvēki būs pārliecināti. Šeit ir Svētā Gara gaisma, kas jūs ir apgaismojusi visos laikos. Jo dievišķā gaisma bija, ir un vienmēr būs.

68. Atkal mana patiesība cīnīsies pret neziņu, no kuras izriet fanātisms, elku pielūgšana un reliģiskais fanātisms. Jo fanātisms ir akls, elku pielūgšana ir materiālistiska, un fanātiķis ir liekulīgs.

69. Es apgaismos bezdibeņa dziļumus, lai visas dvēseles no turienes paceltos tīras un apgaismotas.

70. Mūžībā nekad netiks apturēta dvēseles attīstība vai pilnveidošanās. Jo jūs visi esat pakļauti pilnveidošanās likumam.

71. Ja dvēsele dažreiz savā ceļā nevirzās uz priekšu, tas notiek ķermeņa ietekmes dēļ. Tad tai ir jāatgūst zaudētais laiks, paātrinot savus soļus vai caur jaunām inkarnācijām. Saprotiet, ka, ja Es jūs tiesāju, mans spriedums notiek mīlestības dēļ, bet nekad kā sods. Mīliet vienmēr, un jūs mierā

ieiesiet mūžīgajā dzīvē. Kad reiz pienāks nāve, jūsu dvēselei nevajadzēs satraukties, jo tā skars tikai ķermeni, kas nogrims kopā kā maigā klēpī.

72. Dodieties mierā uz garīgo mājvietu, apzinoties, ka starp cilvēkiem ir iedibināts Svētā Gara, Patiesības Gara, laikmets.

Mans miers lai ir ar jums!

Mācība 195

1. Klausieties manā mācībā, mīļie mācekļi.
2. Ar Balss nesēja iedvesmu mans vārds, pilns ar pamācībām, nonāk pie jums. To uzklausot, jūs esat sapratuši, ka tas nozīmē darbojošos spēku, dziedinājumu un atjaunošanos, un tā būtībā jūs nojautāt dvēseles dzīvi.
3. Nedomājiet, ka jūsu Skolotājam pietiek ar to, ka Viņš redz jūs sev apkārt. Ir vēl kaut kas, kas jums jādara un kas Viņam patiešām patiktu, un tas ir – samaksāt to parādu, kas jums ir pret Viņu un ko jūs vēl neesat samaksājuši. Tas ir parāds, kas jums ir gulējis uz pleciem visos laika posmos, kad esat dzīvojuši uz Zemes. Tas ir iemesls, kāpēc jūs manā vārdā sajūtat pārmetumu. Viņa mīlestībā jūs atklājat bausli, un būtībā – likumu.
4. Jūsu prāts dažkārt apjūk šajā izpirkšanas pienākumā un pretojas tam, jo tikai dvēsele spēj atzīt šo parādu. Taču, ja tā ļausies zemes baudām, tā garīgi kļūs par izstumto.
5. Es vēlos, lai mani mācekļi būtu stingri savā ticībā un pārliecībā, lai viņi nepiederētu pie tiem, kuri gan saka, ka tic manam vārdam, un apgalvo, ka seko man; bet, kad viņi jūt, ka tuksneša smiltis deg zem viņu kājām, viņi baidās turpināt savu ceļu, jo jūt, ka atstāj aiz sevis šīs pasaules bagātības. Tie ir tikai liekuļi, viņi vēl nav kļuvuši par mācekļiem.
6. Negaidiet, ka šis ceļš būs izklāts ar rozēm, drīzāk gaidiet, ka tas būs pilns ar ērkšķiem. Tas ir tas pats ceļš, pa kuru gāja Jēzus, tas ir ceļš, kas ved uz Kalvārijas kalna virsotni.
7. Mans Vārds ir tas, kas jums rāda virzienu, lai jūs neklupētu.
8. Šis ir laiks, kad katrs prāts un katra dvēsele saņem manu gaismu. Konfesijas un mācības iegūs pilnīgu skaidrību, un jūs brīnīsieties, redzot, kā jūsu līdzcilvēki sper soļus garīguma virzienā, pat neesot dzirdējuši šo vārdu.
9. Lūdzieties par mieru pasaulē un saprotiet, ka mana žēlsirdība jūs ir pasargājusi no kara.
10. Patiesi, Es jums saku: neskatoties uz jūsu apbrīnu un mīlestību pret Maniem vārdiem, jūs tiem neesat piešķīruši to vērtību, kāda tiem pienākas. Taču nāks rītdienas paaudzes, un tās brīnīsies par to un jutīsies pārņemtas ar cieņu un godbijību pret grāmatām, kas tiks uzrakstītas.
11. Jūs esat tie, kurus Es atradu aizmigušus dažādu reliģisko kopienų klēpī, un, lai gan tās visas ir ceļi, kas ved uz vienu un to pašu mērķi, Es vēlējos jums vēlreiz parādīt īsāko ceļu.
12. Esiet vienoti, mīļie bērni, un dzīvojiet mierā.
13. Arvien tuvāk nāk brīdis, kad Es pārtraukšu jums sniegt savus mācījumus – šo skaisto mācību stundu, ko jūs tik ilgu laiku esat saņēmuši caur cilvēka saprātu. Tā bija Mana griba, lai jūs būtu sagatavoti, lai nekas jūs nepārsteigtu, lai Manas darbības ienaidnieki manos lieciniekos atrastu

neuzvaramo ticības spēku un lai jums būtu absolūta pārliecība, ka jūs neesat vieni, ka Es esmu tuvu visiem Saviem bērniem.

14. Šodien no jūsu būtības plūst spēks, kas mudina jūs strādāt. Tā ir sirdsapziņa, kas runā uz jums no iekšienes.

15. Materiālajā pasaulē tā ir likuma vara, kas nosaka jūsu uzvedību.

16. Garīgajā sfērā tas ir Mans visaptverošās mīlestības likums, un tas atklājas gaisā, ko jūs elpojat, pasaulēs, kas jūs ieskauj, un visā radībā.

17. Viss svārstās šī likuma ritmā. Kad zemāk stāvošās būtnes piedzimst, aug un atkal atgriežas dabas klēpī, tas notiek tādēļ, ka tās dzīvo saskaņā ar likumu, to neapzinoties.

18. Bet kāpēc cilvēks, lai gan viņš ir apveltīts ar gara gaismu, sirdsapziņu, inteliģenci un gribu, tik bieži novirzās no ceļa, ko iezīmē mans likums? Iemesls tam ir tas, ka, kamēr vieni aizmirst Tēvu, citi veido nepareizu priekšstatu par Mani, ierobežojot Mani ar cilvēka izdomātu tēlu un aizmirstot, ka Es esmu garīgā būtība un spēks un viss pakļaujas Manai gribai.

Ja cilvēks ar labiem nodomiem mēģina izpētīt radību, kurā atklājas Dieva spēks, viņš novēro arī sēklu un iedziļinās tajā slēptajā noslēpumā. Viņš redz, kā tā no zemes izaug kā augs, pēta dažādās sugas, un, lai gan to īpašības atšķiras, tās visas barojas no viena avota – zemes.

19. Sēkla ir dzīves, vairošanās, pārveidošanās un attīstības simbols. Bet, ja jūs tik mazā lietā varat saskatīt Radītāja tēlu — cik daudz vairāk tas attiecas uz cilvēku, Visumu vai dvēseli?

20. Saproties, ka nav nekādas konkrētas formas, kādā jūs varētu iedomāties savu Dievu. Es esmu visā — gan garīgajā un mūžīgajā, gan materiālajā dabā. Es esmu dzīvība, visums un gaisma. Es esmu zāles pret visām nelaimēm, kas var piemeklēt cilvēku.

21. Garīgajā pasaulē pastāv pretlīdzeklis pret katru ļaunumu, kas moka dvēseli, tāpat kā cilvēks dabā ar zinātnes palīdzību atrod zāles pret savām fiziskajām ciešanām. Ja padomāsi, atklāsi, ka dažādās sfērās atklājas Tēva bezgalīgā pilnība. Jūsu iztēle un zinātkāre dažkārt sniedzas tālāk par to, kas attiecas uz jūsu pasauli, un jūs jautājat sev, vai citās pasaulēs varbūt pastāv cilvēciskas būtnes un vai tām ir dzīve un attīstība, kas līdzinās tai, kāda jums ir uz Zemes. Pētiet un praktizējiet manu mācību, un, kad būs pienācis laiks, jūs atklāsi zvaigžņu dzīves noslēpumu. Cilvēka uzdevums ir ar saviem nopelniem pārraut šo plīvuru. Viņa uzdevums ir turpināt savu attīstības ceļu, lai viņa acis beidzot spētu ieraudzīt to, kas atbilst manai gribai, un lai viņš varētu apgaismot savu līdzcivēku iztēles pasauli. Patiesi, Es jums saku: nebūs iespējams pacelties līdz turieni, neciešot kritienus.

Jāceļas augšup soli pa solim. Pretējā gadījumā cilvēka smadzenes mocīsies un nespēs neko saprast.

22. Tāpēc Es esmu atļāvis, ka jūsu attīstība ritmā ar jūsu izaugsmi virzās tikai lēnām.

23. No lielajām cīņām cilvēks gūst gaismu un veic jaunus atklājumus cilvēces attīstības labā. Bet cilvēks aizmirst, ka visi viņa sasniegumi ir saistīti ar kaut ko varenāku par viņu pašu un ka savā prātā viņš saņem Radītāja gaismu, kas ir gudrība. Ir priecīgi redzēt, kā jūs augat zināšanās, taču patiesi, Es jums saku: jums vajadzētu vairāk rūpēties par dvēseli nekā par matēriju. Tāpēc Es jums šobrīd dodu atklāsmi, kas jūsos rada reālu priekšstatu par radījumiem, gan garīgajiem, gan cilvēciskajiem, un kas savā vienkāršībā ietver zināšanas, kas jums atver ceļu uz labāku dzīvi.

24. Šo dzīvi *jūs* neredzēsiet ar savas zemes ķermeņa acīm. Bet jūs varat paziņot šos mācījumus tiem cilvēkiem, kuri šeit piedzīvos nākotni.

25. Tagad jūs redzat tikai karus un kliedzat, ka tas ir Dieva sods, lai gan Es esmu jums mācījis, ka Dievs, kurš ir Tēvs, nesoda, ka notikumi notiek tāpēc, ka cilvēki paši tos ir izraisījuši.

26. Kas ir izraisījis dabas spēku vēršanos? Tas viss ir izraisīts ar harmonijas trūkumu, kādā cilvēki dzīvo kopā ar apkārtējo dabu.

27. Cilvēkam beidzot jāapzinās attīstības process, kuram pakļauta viņa dvēsele, lai saprastu tās progresēšanas vai regresēšanas pakāpi un meklētu ceļu, kā sasniegt tās patieso progresu. Viņam jāapzinās, ka nedrīkst apmierināties ar dzīvošanu tikai sev un ka nedrīkst ņemt vērā tikai zemes dzīvi.

28. Tad viņš, ilgojoties pēc Maniem likumiem — tiem, kurus Es cilvēcei devu jau kopš Mozus laikiem —, vērsīs savu skatienu uz tiem, un, šādi pētot, cilvēki nonāks pie atziņas par mācību, ko Es jums *šajā* laikā esmu atklājis, un sapratīs, ka tā ir visaptveroša.

29. Mani bērni, apvienojieties! Izplatiet šīs zināšanas, ko jūs pašlaik apgūstat, saviem tuvākajiem. Neapvienojieties tikai šajās sapulču telpās, dodieties ārā, uz kalniem, tur Es atklāšos jūsu vidū.

30. Jūs šo laikmetu saucat par Gaismas laikmetu. Bet Es jums saku: jums tas jānosauc ne tikai cilvēku atklājumu dēļ, bet tāpēc, ka Svētā Gara gaisma ir izlieta pār katru saprāta orgānu un tādējādi cilvēcei ir atvērts ceļš, kas ved uz augstāku dzīvi, garīgo dzīvi.

31. Mans šī laika vārds kalpos tam, lai rītdienas cilvēks attīstītu savu dvēseli un saprāta spējas. Cik liela būs šo cilvēku spēja saprast un atzīt!

32. Tāpēc Es nāku ar Savu Gaismas Vārdu, lai sagatavotu nākamās paaudzes un jums teiktu, ka arī jums ir jāgatavo ceļš.

33. Pēties šo mācību, īstenojiet to, un jums būs miers sirdī, daiļrunība uz lūpām un pārliecinošs spēks jūsu vārdos.

34. Mīlie Meistara mācekļi: nāciet pie Manis.

35. Es atkal esmu atnācis pie jums, esmu atsaucies uz jūsu aicinājumu, jo redzu jūsu vēlmi sagatavoties.

36. Cilvēce no šīm dienām ir izveidojusi tradīciju, lai pieminētu tos, kuri vairs nepieder šai pasaulei. Cilvēka iztēle ir mēģinājusi izveidot priekšstatu par vietu, kurā atrodas šīs būtnes, un par dzīvi, kas tās apņem. Un, vēloties, lai tās baudītu mūžīgo mieru, cilvēki tic, ka redz tās Tēva labajā pusē un ka tās bauda Viņa žēlastību. Jūs esat tālu no patiesības. Tomēr jums, kuriem Esmu atklājis tik daudz šīs dzīves patiesību, lai gan jūs apzināties, ka cilvēku vidū pastāv atšķirīgi priekšstati par garīgo dzīvi, jābūt garīgi vienotiem ar visiem un jāapmierinās ar to, ka visi jūt garīgo vibrāciju.

37. Nāks laiks, kad jūs savu līdzcilvēku priekšā varēsiet atvērt šo grāmatu, ko Es jums šobrīd uzticu, lai jūs šīs zināšanas nodotu tālāk no sirds uz sirdi.

38. Katras dvēseles mērķis ir pēc tās attīrīšanas un pilnveidošanas iekļūt Dievišķībā. Tāpēc Es apgaismoju jūsu ceļu ar gaismu un dodu jūsu dvēselei spēku, lai jūs pakāpi pa pakāpei paceltos augšup. Atkarībā no attīstības līmeņa, kāds jums būs, kad jūs atstāsiet šo Zemi, tāda būs garīgā mājvieta, kurā jūs dzīvosiet aizsaulē. Jo Visums tika radīts kā kāpņu pakāpieni, kas ved dvēseli uz pilnību.

39. Kad jūs šeit pabeigsiet savu uzdevumu un vairs nebūsi spiesti atgriezties, jūsu dvēsele apdzīvos citu pasauli, no kuras tā rūpēsies par cilvēku mieru un progresu un darbosies šajā jomā.

40. Solis pa solim jūs ieiesiet slepenajā dārgumu krātuvē, un jo vairāk dvēsele apzināsies pati sevi, jo lielāku tieksmi uz labo tā sajutīs, un tas to vēl vairāk tuvinās Dievišķībai.

41. Būtnes, kas klīst telpā un cīnās, lai sasniegtu augstākas pasaules gaismu, ir tās, kuras glabā nelaimes un iespaidus, ko tām atstājis zemes ķermenis un zemes dzīve. Tās ir sašķeltas starp divām spēkiem, kas tās pievelk — garīgo un materiālo, jo tās joprojām izjūt tieksmi un mīlestību pret šīs pasaules baudījumiem.

42. Vēršieties ar lūgšanu pie šīm būtnēm, jo to gaisma un spēks nav pietiekami, lai pārrautu ķēdes, kas tās saista ar to, ko tās atstājušas aiz sevis. Lūdzieties par viņiem. Bet par tiem, kuri ir pārvarējuši pasauli un nāvi, neuztraucieties. Viņi pieder pie pilnīgi citādām pasaulēm, un katru pieredzi, ko viņi guvuši dzīves ceļojumā, viņi pārvērš gaismā, lai no turienes jūs iedvesmotu. Viņi ir jūsu aizstāvji, jūsu sargājošie eņģeļi, tie, kuri darbojas visu labā. Atcerieties viņus un mīliet viņus.

43. Garīgajā pasaulē ir arī milzīgas būtnu pūļi, kas nezina, kurp doties, ko domāt vai ko darīt. Tie ir tie, kuri tikai nesen ir atstājuši šo pasauli un vēl nejūt savu snaudošo spēju un spēku atmodu. Lūdzieties par viņiem, jo jūsu garīgā balss atbalsojas viņu dvēselēs un pamodina viņus, lai viņi varētu atrast ceļu, ko Jēzus viņiem jau šajā pasaulē iezīmēja ar saviem vārdiem un savu asinīm pie krusta.

44. Taču, lai gan šīs dienas pasaulei ir piepildītas ar skumjām, jo tā sēro par tuvinieku zaudējumu, tam, kurš pazīst dvēseles dzīvi, nevar būt skumjas, bet gan prieks, jo viņš zina, ka tie, kuri ir aizgājuši no šīs pasaules, atstājot ķermeni, ir ieguvuši atbrīvošanu un spēruši vēl vienu soli pretim mieram, ko sniedz pilnība.

45. Es jums saku: nesteidzieties ienākt garīgajā pasaulē, lai šādā veidā spertu pirmos soļus ceļā uz pilnību. Jums šī pilnība jācenšas sasniegt jau ķermenī, šeit uz zemes. Atklājiet savā miesas dzīvē, šajā pasaulē un dzīvē, kas jūs apņem, neskatoties uz visām rūgtumām un likteņa triecieniem, bezgalīgas iespējas nopelnīt atalgojumu savas dvēseles attīstībai.

46. Zemes ķermenis ir tikai dvēseles pagaidu apvalks, ko tā maina tik bieži, cik nepieciešams tās pieredzei, attīstībai vai izpirkšanas uzdevumiem. Kas vēl nesaprot šo dievišķās taisnīguma likumu, tas vēl ir bērna līmeņa skolnieks.

47. Jūs nebūtu spiritisti, ja šaubītos par reinkarnācijas likumu, jo tā ir fundamentāla atziņa, ko Es daudziem atklāju no jauna un apstiprinu tiem, kuriem par to bija nojausma vai intuīcija. Šajā likumā slēpjas saprāts un taisnīgums, kas ir tik skaidrs kā gaisma.

48. Taču tas, kurš tic šim mācījumam un vēlas to izskaidrot, lai māca, ka ķermenis ir dvēseles apvalks vai tērps, ka šis ķermenis veicina dvēseles attīstību, jo nodrošina tai nepieciešamos līdzekļus, lai izpaustos un attīrītos. Dvēseles iekšējā cīņa ar ķermeni, labā cīņa pret ļauno, dod iespēju nopelnīt nopelnus. Miesas ciešanas, nepiepildītās ilgas ir dvēseles attīrīšanās, vēl viena pieredze, kas šķietami ir rūgta, bet vēlāk pārvērtīsies atziņā. Es ar to negribu teikt, ka, lai attīrītos, ir nepieciešamas sāpes. Cik daudz būtnu ir manā klēpī, kuras mīlestība ir attīrījusi, neizjūtot sāpes!

49. Bet cilvēka liktenis ir ciest, kāpt kalnā zem sava krusta nastas, līdz viņš sasniedz savas dvēseles pestīšanu. Tāpēc tomēr neizrādiet necieņu pret ķermeni, caur kuru jūs piedzīvojat tik daudz ciešanu, drīzāk mīliet to, jo arī tajā atspoguļojas Dieva spēks, lai gan tas ir vājš „radījums”, par kuru jūs tomēr esat atbildīgi. Rūpējieties par to un vadiet to līdz tai dienai, ko Es noteikšu, lai pieprasītu no jums atskaiti par to.

Kad Es jums saku: „Mīliet savu ķermeni”, saprotiet, ko Es ar to gribu teikt. Jo Es nevēlos jūsos modināt iedomību vai savtīgumu. Tomēr mīliet

arī savu dvēseli, kas ir jūsu būtības cēlā un augstā daļa un daļa no jūsu paša Tēva. Mīliet to, lai cik netīra tā arī būtu. Jo pat ja tā ir ietverta tumsā, tā vienmēr sevī nesīs manas dievišķības dzirksteli, kas ir Gars. Un par spīti visam tajā vienmēr būs arī tīrība, sākot no brīža, kad Es mājoj katrā no saviem bērniem. Bet, ja šī gaisma tiek ignorēta, dvēsele savā nepaklausībā turpinās atrasties bez attīstības un aizkavēs savu ierašanos Radītāja klēpī.

50. Lai gan Mani vārdi un Mani darbi šķietami ir pretrunā viens otram, tajos nav nekādas šādas pretrunas. Es esmu jums teicis, ka Dievs ir tīrība un pilnība un ka jūsu dvēsele ir līdzīga dievišķībai. Bet, ja dvēsele ir kritusi, nolaista miesas tieksmju dēļ, tā savā attīstības apstādinājumā šaubās par savu līdzību ar Radītāju, jo uzskata sevi par pretīgu vai nešķīstu, lai gan Tēva žēlastība un klātbūtne no tās neatsakās. Tās vienkārši vairs nav jūtamas.

51. Strādājiet savas dvēseles nākotnes labā. Kāpēc tad baidīties no nāves? Tomēr neko neatstājiet neizlīdzinātu, lai vēlāk jums nevajadzētu izlīdzināt agrākos pārkāpumus vai atmaksāt parādus.

52. Nedrīkst paiet neviena diena, kurā jūs nebūtu izdarījuši kādu labu darbu; tādējādi jūs strādāsiet par labu savai dvēselei.

53. Neesiet fatalisti, pārlicinot sevi, ka jūsu liktenis ir tieši tas, ko Dievs ir nolīcis jūsu dzīves ceļā, un ja jūs ciešat, tas notiek tāpēc, ka tā ir rakstīts, un ja jūs baudāt dzīvi, iemesls tam ir tas, ka arī tas ir tā rakstīts. Es esmu jūs pārlicinājis, ka jums ir jānovāc tas, ko jūs sējat. Bet klausieties uzmanīgi, jo dažreiz jūs ražu novāksiet uzreiz, bet citos gadījumos jūs ieiesiet jaunā zemes dzīvē, lai pļautu un novāktu to, ko esat sējuši. Rūpīgi pārdomājiet to, ko Es jums tikko teicu, un tādējādi jūs atbrīvosieties no daudziem nepareiziem spriedumiem par Manu taisnīgumu un daudzām kļūdām.

54. Saprotyet Mani, un jūsu sirdīs nedrīkst būt nekādas šaubas. Saprotyet, ka Man ir jāmaca cilvēce ar jūsu starpniecību. Bet, ja jūs atzīsiet, ka nespējat cilvēkiem izskaidrot tik dziļus noslēpumus, tad *Es* sludināšu Savu Vārdu caur jūsu mutēm. Jo jūsu lūpu neveiklība nedrīkst aizēnot Mana darba diženumu.

55. Dvēsele, kas iemācās saprast ceļu, pa kuru tai jāiet, vairs no tā nenovirzīsies. Tā var pamest šo pasauli un ienākt citās pasaulēs, bet to darīs, nekad nenovirzoties no ceļa, ko tai rāda sirdsapziņa. Nepagatavota dvēsele sastopas ar briesmām gan šajā pasaulē, gan jebkurā citā. Tai trūks atziņu, kas ir gaisma, tā nespēs pacelties, un tad tās apmulsums padarīs tās neveselīgo ietekmi jūtamam pat cilvēkos. Pretstatā tiem, kuri spēja pacelties garīgajās augstumos un kuri, paši paceldamies, kļūst par Visuma

skolotājiem un dara jūtam savu dziedinošo ietekmi uz saviem brāļiem un māsām.

56. Nemiet šos pēdējos par paraugu, tiecoties uz to pasauli, kurā pilnība ir ideāls – mīlēt un labāk iepazīt Mūžīgo, no kura esat cēlušies un kuru vairs neatstāsiet.

57. Mana žēlastība izstaro uz visām dvēselēm. Bet, kamēr vieni to pieņem, citi to noraida. Kas slāpst pēc mīlestības, lai dzer no Manis, kas esmu neizsīkstoša straume, kas remdē šo slāpi.

58. Kas ir cietis neveiksmi, lai vērš skatienu uz Mani, lai ieraudzītu Manas gaismas staru un ļautos tam vadīt. Kas jūtas kails, lai apklājas ar Manas piedošanas un žēlsirdības apmetni. Kam ir šaubas, tam jāattīsta savs prāts, jo Es esmu Gudrība, un caur to Es viņam atklāšu. Skumjajam jāpievēršas Man, kur viņš var atrast visu, un, ja viņš no būs dzēris no šīs mīlestības kausa, viņā uzliesmos ticība.

59. Lūdzieties par to pasauli, kurā cieš cilvēki, un jūs panāksiet, ka saņems tie, kuri šķietami ir pazudināti.

60. Es esmu „Vārds”, Es esmu Vārds, klausieties Manī.

61. Savu sirdi dziļumos jūs Man uzdodat tūkstošiem jautājumu. Jūs sakāt: „Kungs, vai mēs neesam ievērojuši Tavas norādes? Vai mēs neesam darījuši labu cilvēcei? Vai, neizprotot Tevi, mēs neesam kļūdījušies un vai mēs, iespējams, nevedīsim citus kļūdās?”

62. Nē, mani bērni, Es esmu starp jums, lai jūs labotu un ar saviem mācījumiem neļautu jums pieļaut kļūdas. Ja jūs būsiat stipri, jums vairs nebūs šaubu.

63. Garīgi jūs vairs neesat mazi bērni, jo šī nav ne pirmā reize, ne arī pirmais laikmets, kad jūs dzīvojat uz Zemes. Sestā zīmoga gaisma, kas jūs apgaismo šajā laikā, nav vienīgā, kas ir izgaismojusi jūsu eksistenci. Jūs esat attīstītas dvēseles, kas attīstījušās garajā ceļā uz pilnību. Tāpēc neuztraucieties, drīzāk izjūti prieku, jo Kungs ir jūsu vidū. Jo tā ir zīme, ka jūs varat Viņu saprast un paklausīt Viņam.

64. Pirmajos laikos Izraēla tauta bija gūstā Ēģiptē, kur valdīja elku pielūgšana un pagānisms. Es atļāvu, lai mana tauta dzīvotu šo pagānu vidū un vairotos, lai dotu viņiem liecību par manu eksistenci un manu varenību caur tautu, kas ticēja neredzamajam Ābrahama, Īzāka un Jēkaba Dievam.

65. Kad verdzības ciešanas un rūgtums sasniedza kulmināciju, Es no izraēliešu vidus izvirzīju vīru, kurš bija svaids ar Manu žēlastību, kurā mirdzēja Mana iedvesma, un kuram Es devu pavēli, sacīdams viņam šādi: „Ej pie savas tautas un glāb to, tā ir nomākta ar ķēdēm, pazemojumiem un grūtībām. Glāb to no faraona jūga, atbrīvo to un vadi cauri tuksnesim, izvēloties ceļu, kas ved uz Kānaānu. Jo Es gribu, lai, kad šī tauta sasniegs

zemi, ko Es jums apsolu, tā tur varētu veltīties Dieva pielūgšanai, kas ir cienīga Manai dievišķībai.” Šis vīrs bija Mozus.

66. Kā Mozus izglāba tautu no faraona gūsta? Vai viņš varbūt ielika ieročus savas tautas rokās? Nē, viņa ierocis bija ticība savam visvarenajam Dievam.

67. Kad minētais faraons pretojās Mozus vēlmēm, kas bija Mani rīkojumi, Es pierādīju šim pagānam, ka, lai cik liels arī būtu viņa nepaklausība un neticība, Mans spriedums un Mana vara tomēr bija lielāka. Desmit reizes viņš neievēroja Manu balsi, un desmit reizes Es piemeklēju ēģiptiešus ar lielām plagu, kas galu galā mīkstināja viņu kaklu un salauza tirāna cieto sirdi.

68. Mozus lika savai tautai doties ceļā, devās tuksnesī un atveda to līdz Sinaja kalna pakājēm, par kuru viņš zināja, ka tur viņam būs tikšanās ar savu Kungu. Kamēr tauta gaidīja Mozus atgriešanos, viņš, lūgšanā paceldamies pie Augstākā, saņēma no Jēhovas Likumu plāksnes, kas noteiktu cilvēces likteni. Paklausīgais kalps savā garā saņēma šo dievišķo atklāsmi un tika sagatavots arī tam, lai pats izsludinātu likumus visām cilvēka dzīves lietām un darbībām.

Pēc tam, kad tauta ilgu laiku bija cietusi un cīnījusies tuksnesī, tā sasniedza savu galamērķi – „Apsolīto zemi”. Tur tauta uzcēla savas mājas, apstrādāja laukus un dārzus, dibināja ģimenes un pielūdza ar tīru sirdi. Pildot pienākumus pret pasauli un ievērojot Gara likumus, tā izveidoja vienotu Dieva pielūgsmi, lai to veltītu Tam, kurš tai bija devis tik daudz mīlestības un žēlsirdības pierādījumu.

Tomēr garīgā pielūgsme vēl bija tālu no pilnības. Upuri un ziedojumi bija materiāli, un upurēšana notika, izmantojot nevainīgu radību asinis. Arī cilvēku savstarpējās attiecībās tā vēl nebija sasniegusi augstu morāles un taisnīguma līmeni. Valdīja atriebības likums, kas noteica: „Acs par aci un zobs par zobu.” Un gadījumos, kad sieviete tika piekerta laulības pārkāpšanā, pastāvēja likums, kas viņu notiesāja uz nāvi, tiekot nomētāta ar akmeņiem ārpus pilsētas.

69. Kāpēc Tēvs tolaik atļāva visu šo? — Tāpēc, ka cilvēki tolaik garīgi spēja savus pirmos soļus.

70. Laiks pagāja. Es saņēmu jūsu lauku pirmos augļus, jūsu ražas pirmos augļus un jūsu nevainīgo upuru asinis, ko jūs Man upurējāt uz altāra.

71. Šīs tautas tradīcijas bija dziļi iesakņojušās. Bet kurš gan viņiem būtu teicis, ka visam tam ir jāmainās, ka šie likumi un šī kulta forma ir jāpārveido? Tas nebija ne Mozus, ne arī pravieši, kas lika pārveidot šīs formas un paražas. Mozus tikai sāka ceļu, bet pravieši tikai sludināja. Tieši apsolutais Mesija, Dievišķais Skolotājs, pamodināja jūs no jūsu miega;

neaizskatot nevienu no likuma baušļiem, ko saņēma Mozus, Viņš atcēla tradīcijas un kulta formas, kas vairs neatbilda tam laikam, un atklāja jaunu gaismas un gudrības laikmetu, kas pārveidotu cilvēces dzīvi.

72. Es nereformēju Likumu, bet tikai tā piemērošanu, ko no tā atvasināja.

73. Šīs tautas garīgā bērnība bija pagājusi, un tā sasniedza pieaugušā vecumu. Tad Es jums devu ēst jums nezināmu barību un Es pārplēsu jūsu neziņas plīvuru. Viss Mans vārds bija likums, kas bija apkopots vienā teikumā: „Mīliet cits citu!”

74. Taču Es jums paziņoju un apsolīju savu atgriešanos kā Svētais Gars. Jo tajā laikā Es jums neizstāstīju visu, un no tā, ko Es jums atklāju, jūs nevarējāt visu saprast un iztulkot, un tādēļ bija nepieciešams, lai Patiesības Gars nāktu pie jums, lai jums *visu* atklātu.

75. 1866. gadā pirmo reizi mana balss tika sadzirdēta caur cilvēka saprātu, un cilvēcei sākās jauns laikmets: trešais laikmets.

76. No savas garīgās bērnības cilvēka dvēsele ieiet savā jaunībā. Pagās vēl kāds laiks, līdz tā sasniegs pilnīgu briedumu un tās augļi būs pilnīgi.

77. Kristus mācība bija garīga, taču cilvēki to apvija ar rituāliem un formām, lai padarītu to saprotamu dvēselēm ar zemu garīgo līmeni.

78. Jūs esat ienākuši Gara laikmetā, lielu atklāsmu laikmetā, kurā no katra kulta pazudīs materializācija, krāpšana un nepilnība, kurā katrs cilvēks ar sava Gara palīdzību atpazīs savu Dievu, kurš ir pilnīgi Gars. Šajā ceļā viņš atklās pilnīgas saziņas formu.

79. Kopš dienas, kad Es pirmo reizi atklājos šajā veidā, jūs esat mēģinājuši aptvert šī darba lielumu, taču joprojām neizprotat ne tā dziļumu, ne mērķi.

80. Kas varētu apgalvot, ka ir to sapratis vai pilnībā īstenojis? Nevienš! Jūs vēl esat tālu no pilnības sasniegšanas.

81. Mans likums, mans darbs ir Jēkaba kāpnes, pa kurām jūs soli pa solim, pakāpi pa pakāpei kāpsiet augšup. Un jo augstāk jūs nonāksiet, jo tuvāk redzēsiet savu Tēvu.

82. Kad sāksies 1948. gads — pirmais no pēdējiem trim gadiem, kuros Es būšu starp jums caur Savu Vārdu —, tā ir Mana griba, lai jūs drosmīgi dotos ceļā un rīkotos tā, kā jums mācījis Meistars, lai beigās, manas atvadas dienā, kad jūs vēlēsieties sniegt pacilājošu un mīlestības pilnu godu Meistaram, kurš jūs tik ilgu laiku ir mācījis, šis gods būtu jūsu Kungam cienīgs.

83. Ņemot vērā šādu sagatavošanos, Es izsludināšu aicinājumu pasaulei, jo zinu, ka tad jūs ar vārdiem un darbiem varēsiet liecināt, ka Es esmu bijis pie jums, atklājies jums un runājis ar jums.

84. Vai jūs neapzināties lamatas? Vai jūs savā apkārtnē neredzat tumšos mākoņus, kas uz brīdi liedz jums ieraudzīt to svečtura gaismu, kas jūs apgaismo, kas ir Sestā zīmoga gaisma?

85. Nepārkāpiet cilvēku likumus. Dziediniet slimos ar vārdu, lūgšanu un enerģiju. Lai jums sākas jauns posms labu darbu un garīguma ceļā. Tad zinātnieki vairs nevarēs izsmieties par jums, cilvēku tiesu sistēma jūs neosodīs, un baznīcas būs spiestas atzīt, ka jums piemīt garīgā pilnvara.

86. Jūs esat ieviesuši simbolus savos kulta rituālos. Taču no tiem jums jāatsakās, jo šī dievkalpojuma forma pieder pagātnei, bet tagadnes un nākotnes dievkalpojums ir saruna no gara uz garu.

87. Tuvojas brīdis, kad es atvadīšos no savas atgriešanās starp cilvēkiem. Lai gan tas notiks klusībā, vēlāk tas atradīs atbalsi līdz pat zemes malām, un, kad pasaule būs kļuvusi ziņkārīga, tā atradīs vietas, kurās bija dzirdams dievišķais vārds, „vēstnešus”, kuri to pārnesa, un rakstus, kas ir saglabājušies.

Bet, kad cilvēki ieradīsies, kā jūs viņus uzņemsiet? Neuzrādielies nesaskaņoti un neparādiel, ka jūsu vidū valda nesaskaņas. Neizrādiel ainu, kurā redzama sašķelta ģimene, laulība bez mīlestības vai daži necieņīgi un nepaklausīgi bērni. Nedodiet iemeslu vilšanās sajūtai, jo neesat izpildījuši savus garīgos un materiālos pienākumus. Kas ienāktu prātā tiem, ja viņi sastaptu jūs bez garīgās pacilātības, lai gan jūs sevi saucat par spiritistiem? Ko viņi domātu, ja sastaptu jūs fanātismā vai elku pielūgšanā?

88. Ziniet, tauta, ka tuvojas laiks, kad parādīsies viltus pravieši, viltus Kristus, jaunas baznīcas, jauni Dieva kalpi. Tāpēc esiet nomodā un lūdzieties.

89. Ievērojiet visus Tēva norādījumus, saprotiet, ka Viņa tiesa jums ir ļoti tuvu. Tas nav ne drauds, ne nosodījums, tas ir tikai brīdinājums. Atcerieties, ka mana tiesa ir pilnīga un mīloša.

Mans miers lai ir ar jums!

Mācība 196

1. Šeit ir Tēvs, kas nāk, lai atklātos tautai, kura visos laikos ir aicinājusi sava Dieva vārdu un saka, ka Viņu mīl. Es redzu, ka jūs raudājat. Pa jūsu vaigiem plūst daudzas asaras, taču ne mīlestības dēļ pret manu dievišķību, bet sāpju dēļ, jo jūsu dzīve ir pilna rūgtuma. Tas nav krusts, ko jūs nesat, tas ir smags slogs, ko vairs nevarat izturēt. lemesls tam ir tas, ka esat aizmirsuši mācību, aizvēruši grāmatu un attālinājušies no tajā ietvertajiem baušļiem.

2. Ak, tauta, kas dzird šos vārdus! Ne tikai tautas ir sašķēlušās, arī jūsu vidū valda sašķeltība. Vai esat aizmirsuši, ka 1931. gadā pie Jaunās Derības lādes jūs zvērējāt vienotību un paklausību? Jūs liekat savus noteikumus un savu gribu pāri manējiem. Taču Es iznīcināšu jūsu tradīcijas un nepilnīgos likumus, lai atzītu Manu darbu un pildītu Manu likumu. Es ar Savu tiesu sodīšu savtīgumu, augstprātību un katru ļauno sēklu. „Kungi” pazudīs no šīs tautas, un paliks tikai mācekļi, kalpi. Tam, kurš vēlas pacelties pāri savai tautai un to apspiest, būtu labāk, ja viņš tiktu aizņemts no zemes.

3. 1947. gads tagad tuvojas beigām, un tā pēdējā dienā jums ir nepieciešams pieņemt stingru lēmumu pildīt savu uzdevumu, lai ne mans spriedums būtu tas, kas jums atklāj ceļu.

4. Vai jūs nevēlaties, lai šis mācījums nāktu gaismā un cilvēce to iepazītu? Patiesi, Es jums saku: ir tādi, kuri, tā vietā, lai atvieglotu manas mācības izplatīšanu, ir nodarbojušies ar to, lai kavētu manus soļus ceļā. Es pieskaros cilvēku sirdīm, lai viņi atzītu šo atklāsmi, lai viņi to uztvertu tīrā veidā, tā, kā Es to jums esmu devis un uzticējis.

5. Ja kāds nevēlas paturēt kādu koka zaru, lai to atdod Man. Labāk ir, ja Es to saņemtu atpakaļ, nekā lai jūs ļautu tam izaugt izkropļotam. Tēvs jums to saka, jo Es redzu draudzes, kas ir aizvērušas savas labdarības durvis, un tur ārā raudājošos nabadzīgos, un Es redzu mirušos.

6. Manas darbības kalpi, ieklausieties manos norādījumos un ievērojiet tos, jo *cilvēki* neapturēs jūsu soļus. Neviena nevar kavēt šī dievišķā plāna piepildīšanos, kura daļu Es esmu uzticējis jums, ja jūs šo darbu izklāstīsiet bez jebkādas noslēpumainības, ko jūs varat sasniegt šajos pēdējos trīs manas atklāsmes gados. 1950. gadā ieradīsies cilvēki ar „nelokāmiem” kakliem, kuri — pārņemti no manas atklāsmes lieluma un jūsu dievkalpojumu tīrības — kritīs ceļos savā Kunga priekšā.

Laika posms ir īss, tomēr tas ir pietiekams, lai atbrīvotos no materialitātes, fanātisma un visiem trūkumiem, kas apgrūtina jūsu dievkalpošanu. Mana mācība ir garīga, tāpēc jūs sevi saucat par spiritistiem. Bet vai esat par to domājuši un pētījuši, ko tas nozīmē? Vai

jums šķiet pareizi, ka jūs ar vārdiem sludināt spiritismu, bet ar saviem darbiem sludināt tieši pretējo?

7. Cik lielu un tīru jūs ieraudzīsiet Manu darbu, ja izmantosiet šo gaismu, ko Es jums tagad sūtu!

8. No tiem, kas vada katru draudzi, ir atkarīgs, vai tauta pacelsies garīgi un ievēros Manus noteikumus. Pat ja Manas zelta spalvas nerakstītu līdz, Es atstāju Savus vārdus ar neizdzēšamām burtiem šīs tautas garā. Bet, kad jūs kādreiz atradīsieties augstākā garīguma līmenī, jūsu acis brīnīsies, ieraugot brīnumus, ko Es darīšu jūsu vidū. Tad jūs necietīsiet no mana Vārda atvadišanās, jo jūs sajūtīsiet manu klātbūtni. Tā kā trūks balss nesēja, lai mani dzirdētu, jūsu garīgās dāvanas attīstīsies vēl spēcīgāk, tādējādi jums tiks dāvāta liela prieka un ticības, jo jūs mani redzēsiet kā palīgu iedvesmā, garīgajā redzējumā, pravietiskajos sapņos un intuīcijā. Jūs gūsiet spēku, dzirdot savus vārdus un redzot, kā jūsu slimie atgūst veselību.

9. Garīgā pasaule, kurai pieder arvien vairāk gaismas un arvien lielāka vara, būs tautas labs aizstāvis un uzticams sargs, lai visi Manos laukos pildītu savu uzdevumu un strādātu. Es redzu tikai dvēseles, neizdarot atšķirību starp tām, kas atrodas ķermenī, un tām, kas ir brīvas no tā.

10. Šī ir Sestā zīmoga gaisma, kas šajā laikā ir atklāta caur manu žēlsirdību. Jau toreiz es jums sūtīju Jēzu, savu dievišķo Dēlu, vienīgo, kurš uz zemes ievēroja manus baušļus un pildīja sava Tēva gribu. Taču Es Viņu sūtīju, lai Viņš padarītu cilvēkus par saviem mācekļiem un lai tie, sekojot Skolotājam, godātu Tēvu. Es Viņu sūtīju, un Viņš jums deva dzīvību. Bet kā jūs Viņu man atdevāt atpakaļ? Šodien Es atkal nāku pie jums — nevis kā cilvēks, bet kā Mierinātāja Gars.

11. Izmantojiet Manu mīlošo palīdzību un pilnībā atmodieties gaismā, lai jūsu sirds kļūtu jūtīga. Ļaujiet jūsu dvēselei dzīvot pakļautības un paklausības dzīvi un kļūt par Manu mācekli. Ticiet šim vārdam, ko Es jums šobrīd dodu caur balss nesējiem, un strādājiet pie sevis, lai jūs sajustu tā būtību un iekļautu sevī tā patiesību.

12. Vārdus nesēji, kurus Esmu izmantojis, lai Mans Vārds sasniegtu jūs, patiesi nav pilnīgi. Taču Esmu viņus izvēlējis, lai izpildītu Manus nodomus un tādējādi piepildītu Manu solījumu atgriezties pie jums. Bet atklāsmes, kuras jūs šodien piedzīvojat, 1950. gadā beigsies, lai dotu vietu augstākai, tīrākai, garīgākai atklāsmei, kas būs saruna no gara uz garu, kurā bērns varēs runāt ar savu Debesu Tēvu bez cilvēku vai garu būtņu starpniecības un varēs saņemt Viņa iedvesmu bez jebkādiem ierobežojumiem.

13. Pagaidām apmierinieties ar to, ka dzirdat Mani šajā veidā, kamēr gatavojaties ienākt jaunajā laikmetā. Izpētiet Manu Vārdu un piesātinieties

ar tā jēgu. Ļaujiet dvēselei pacelties, lai tā varētu nonākt pie Manis un dzert no avota, līdz tā remdē savu slāpes.

14. Neaizkavējieties, vērtējot to, kurš ir Mans balss nesējs, un nemēģiniet izprast, kāpēc tieši viņš ir izvēlēts. Tikai Es viens zinu viņa izcelsmi un viņa uzdevumu šajā grūtajā misijā, kas dažiem ir augsta ideāla īstenošana, bet citiem – izpirkšana un ļoti liels pārbaudījums.

15. Jūs visi varat nonākt līdz tam, lai kalpotu Man un izmantotu laiku, ko Es jums esmu piešķīris. Jūsu uzdevums ir atvairīt ļaunumu, izlīdzināt ceļu tiem, kas nāks pēc jums, un ielikt pamatus cilvēcei, kas prot Mani mīlēt un kļūt par vienu ar Mani.

16. Visos laikos Es esmu jums devis iespējas darboties, lai jūs spētu spert vēl vienu soli savā attīstības ceļā. Es esmu jums devis mācības un līdzekļus pacelšanai, lai jūs varētu tuvināties Man. Bet cik daudzi, nonākuši dzīves ceļa galā un atgriezušies „Garīgajā ielejā”, ir pārskatījuši savu dzīvi un atzinuši to par niecīgu, bez nopelniem. Tad viņi lūdza Man vēl vienu iespēju, lai savai dvēselei atgūtu cieņu un žēlastību, no kuras viņi to bija atņēmuši, un tādējādi Man sniegtu labāku uzdevuma izpildi. Es piešķīru viņiem lūgto dāvanu, un viņi atgriezās uz Zemi.

17. Esmu apveltījis dvēseli ar saprātu un gribu, lai tā izvēlētos pareizo ceļu un spētu izvairīties no lamatām un briesmām, kas tai katru brīdi slēpjas. Esmu atļāvis, ka pastāv labais *un* ļaunais, lai cilvēks mīlestības dēļ pret Mani un cieņas dēļ pret sevi uzvarētu ļauno un no tā atturētos. Ja būtu tikai *viens* ceļš un jūs savu misiju pildītu neapzināti, vadīti dabas likumu spēka, tāpat kā to dara zvaigznes, dabas spēki vai zemāka līmeņa būtnes, tad jums nebūtu nekādu nopelnu, ja jūs ietu pa tikumības ceļu. Jūsu dvēselē nebūtu ne cīņas, ne centienu, ne pieredzes. Taču Es iezīmēju attīstības ceļu un novietoju jūs tā sākumā, lai jūs ar saviem spēkiem paceltos augšup, lai jūs visi iepazītu šo ceļu, kas ir vienīgais, pa kuru var nonākt pie Manis.

18. Izplatiet manu mācību un nerīkojieties pretēji savam pienākumam, nedz arī kā slikti mācekļi. Tā kā jūs sevī nesat spējas un žēlastības dāvanas, ar kurām varat vadīt savus līdzcilvēkus un atvieglot daudzus ļaunumus, kas viņus šodien skar, tad tos viņiem neslēpiet. Ļaujiet jūsu dvēselei runāt ar pieredzi, ko tā ir ieguvusi. Tādējādi jūs šajā lielajā darbā uzcelsiet to, kas jums pienākas.

19. Tad jūs glābsiet aitas, kas apmaldījušās, un palīdzēsiet Ganiem, kas esmu *Es*, savākt tās visas aitu ganāmpulkā. Tādā veidā jūs iegūsiet nopelnus, par kuriem Es jūs lūdzu, lai jūs sasniegtu savas dvēseles pacelšanos.

20. Šajā dienā, jau no pirmās rītausmas, daudzas dvēseles ceļas lūgšanā par tiem, kurus tās sauc par „saviem mirušajiem”. Es jums saku, ka ir ļoti labi, ka jūs viņus pieminat, ka jums ir pateicības, mīlestības un apbrīnas domas par viņiem. Bet kas nav labi, ir tas, ka jūs viņu dēļ raudājat, it kā viņi būtu mantas, kuras esat zaudējuši, un arī tas, ka jūs uzskatāt viņus par mirušiem. Jo, ja jūs varētu viņus redzēt tajos brīžos, kad jūsu acis viņu dēļ izlej asaras un jūsu sirds viņu dēļ nopūšas par tiem, kas aizgājuši, jūs būtu pārsteigti, redzot gaismu, kas viņus apgaismo, un dzīvību, kas viņus iedvesmo. Tad jūs sauktu: „Patiesi, tie ir tie, kas dzīvo, un mēs esam mirušie.”

21. Vai jūs patiešām nedzīvojat ilūzijā, ja raudājat, skatoties uz nedzīvu ķermeni, aizmirstot, ka dvēsele dzīvo, vibrē un pulsē?

22. Man jums jāpasaka arī šādi: ja jūs ar tiem, kas ir iegājuši garīgajā dzīvē, tā vietā, lai saskaņā ar šo tradīciju veltītu viņiem vienu dienu, vienmēr būtu vienoti lūgšanas saiknē, tad jūs visā savas eksistences laikā sajustu viņu neredzamo, bet reālo būtību un viņu labvēlīgo ietekmi savā dzīvē — savās cīņās, savos pārbaudījumos, kā arī savos jaukajos brīžos. Un šīm būtnēm savukārt būtu iespēja piedalīties jūsu cēlajos darbos un nodomos, tādējādi iegūstot vairāk gaismas.

23. Es reiz teicu: „Ļaujiet „mirušajiem” apglabāt savus mirušos.” Ja jūs ar uzmanību un mīlestību iedziļināšities manos vārdos, jūs sapratīsiet, cik daudz iemeslu man bija to teikt.

24. Es redzu, ka jūs visi savās sirdīs un tēlainajās atmiņās glabājat pēdējo tēlu, savu tuvinieku fizisko izskatu. Tos, kuri aizgāja bērnībā, jūs atceraties kā bērnus. Tos, kuri šo dzīvi atstāja tikai sirmā vecumā, jūs atceraties kā vecus cilvēkus. Tāpat ir ar to, kurš atbrīvojās no sāpēm nomocīta ķermeņa vai aizgāja sāpīgās nāves cīņās laikā. Viņš paliek tāds uz visiem laikiem jūsu atmiņā. Tomēr jums ir jāpārdomā atšķirība starp to, kas ir ķermenis, un to, kas ir dvēsele, lai jūs nonāktu pie secinājuma, ka tur, kur cilvēks mirst, dvēsele piedzimst jaunā dzīvē, un tur, kur vienas acis aizveras pasaules gaismai, citas atveras dievišķajai gaismai, kas apgaismo dvēseles mūžīgo dzīvi.

25. Es jums reiz teicu, ka cilvēks pēc savas tieksmes ir elku pielūdzējs, un ar šo kultu saviem „mirušajiem” viņš sniedz taustāmu pierādījumu savai elku pielūgšanai. Bet mana mācība jūsu dzīvē ir parādījusies kā bezgalīgi skaista rītausma un ir izkliedējusi garās neziņas nakts ēnas, kurās cilvēki vienmēr ir dzīvojuši bez atbalsta. Taču šī gaisma, kas kā dievišķa zvaigzne paceljas bezgalībā, izstaros savas skaistākās gaismas dzirksteles uz jūsu dvēseli, mācībā, kas ar drošiem soļiem jūs aizvedīs tik tālu, lai jūs kļūtu par

daļu no tās dzīves, kurā jūs visi galu galā nonāksiet, turpinot savu augšupvērsto attīstību.

26. Jūs vairs nepiederēsiet pie tiem, kas rūgti raud par tiem, kuri ir aizgājuši, lai dzīvotu labākā dzīves pasaulē, nedz arī pie tiem, kas kā garīgās būtnes raud par tiem, kurus tie ir atstājuši, vai tāpēc, ka tie ir pametuši to ķermeni, kas visā dzīves garumā tiem kalpojis par apvalku.

27. Ir būtnes, kas cieš un baidās, redzot to ķermeni, kuru tās tik ļoti mīlēja, sabrūkot. Bet jums jāpieder pie tiem, kuri, redzot, ka ir pienācis gals kādam uzdevumam, ko šis cilvēka ķermenis ir paveicis, sāk dziedāt pateicības dziesmu Radītājam.

28. Šodien Es jums piedodu visus jūsu pārkāpumus un vienlaikus parādu jums vienu lappusi no dievišķās Dzīves grāmatas, kuras mācības varat izmantot, lai apgaismotu savu dvēseli un prātu, lai jūs veiktu darbus, kas ir cienīgi Tam, kurš jūs tos iemācījis.

29. Jūs tagad uzņematies lielu atbildību pret cilvēci, un jo vairāk mācību jūs saņemat no Manis, jo lielāka kļūst šī atbildība. Jo jūs esat tauta, kurai jāstāsta pasaulei par garīgumu. Es jūsos iestādīšu un atstāšu cilvēcei pilnīgo veidu, kā uzturēt sarunu ar Mani, bez elku pielūgšanas rituāliem un kulta darbībām, vienkārši no gara uz garu.

30. Šī svētītā sēkla, kas tagad atrodas jūsu sirdīs, būs maize, ko jums jādalās ar saviem līdzcilvēkiem, un tā būs arī garīgais mantojums, ko jūs atstāsi saviem bērniem.

31. Kad Es jums teicu: „Mīliet viens otru” — nedomāiet, ka ar to bija domāta tikai cieņa pret saviem tuvākajiem, bet arī cieņa, ko viena pasaule izrāda otrai. Taču šodien Es jums saku: ja jūs domājat par tiem, kas ir aizgājuši, neuzskatiet viņus par tāliem un neiztēlojieties viņus kā bezjūtīgus. Mīliet viņus un neatcerieties viņus kā mirušos, bet pieminiet viņus tikai kā dzīvos. Jo viņi dzīvo mūžībā un ir jums blakus.

32. Patiesi, Es jums saku: jūs esat Izraēlas tauta, kas ir izgājusi cauri dažādiem posmiem un nonākusi līdz šim laikam, nespējot apgalvot, ka ir izpildījusi uzdevumu, kas tai gulst uz pleciem jau kopš seniem laikiem. Tā nav kļuvusi garīga, jo Es joprojām dzirdu tās sēru saucienus, kad tā redz, kā mirst tās tuvinieki, kurus tā sajauc ar „mirušajiem”.

33. Tāpēc Es dodu jums gaismu, šīs zemes iedzīvotāji, jo jums tā ir vajadzīgāka nekā tiem, kas ir aizgājuši uz Aizsauli, jo *jūs* esat mirušie, kamēr *viņi* dzīvo mūžībā.

34. Šīm būtnēm Esmu atļāvis jums tuvināties jūsu lūgšanu brīžos. Taču Es jums saku, ka jums vairs nevajadzētu atcerēties viņus tajā cilvēciskajā veidolā, kāds viņiem bija, jo tagad viņi ir gaismas gari.

35. Neesiet piesaistīti tikai pasaules tradīcijām, tādējādi noraidot žēlastību, kas šajā laikā izliecas pār jums. Atcerieties: kamēr jūs šeit varat tērēt laiku, dvēseles aizsaulē turpina virzīties uz priekšu.

36. Valdiet pār savu ķermeni, lai varētu izmantot šo iespēju dvēseles atbrīvošanai un pacelšanai. Jo Man būs jūs jāaicina garīgajā pasaulē, un jums tad būs jāizpilda attīstības likums, un dvēsele redzēs, kā ķermenis sadalās zemes dzīlēs.

37. Ja jūs nevēlaties nonākt pie mūžības sliekšņa apmulsumā, tad cīnieties par savu attīstību, nopelniet nopelnus šajā pasaulē, tuvinot attālinātos cilvēkus Manam darbam, lūdzoties par tautu mieru un iesaistoties tajā, izplatot žēlsirdību un mīlestību starp saviem līdzcilvēkiem.

38. Joprojām ir tāds, kas Man saka: „Kungs, ja Tu esi visvarenais Dievs, tad dod man pierādījumu par Savu varenību.” Bet Es jums saku: cik nenobrieduši jūs esat, ja tā runājat ar To, kurš ar vienkāršu gribas izpausmi varētu panākt, ka zeme sabruktu.

39. Es daru Sevi sajūtamu tajā dvēselē, kurai ir jānāk pie Manis un kura spēj atpazīt Manu būtību. Jūsu ķermenis ir matērija, kurai Es piedodu tās vājības.

40. Attīrieties, ak, tauta, lai jūs varētu saskaņot savu dvēseli ar ķermeni un tādējādi pašu nopelnu dēļ pacelties pie Manis. Ļaujiet cilvēkiem meklēt Mani dažādās baznīcās un sektās, neaizskatiet viņus, jo arī jūs vēl nevarat veikt pilnīgus darbus.

41. Ļaujiet elku pielūdzējiem, Ārona pēcnācējiem un atdarinātājiem, dievu veidotājiem, turpināt pielūgt savas dažādās dievības elku tēlos un attēlos. Tagad viņi pamodīsies no sava dziļā miega.

42. Jūsu uzdevums ir sēt garīguma sēklu, parādot cilvēkiem, ka iekšējā Dieva pielūgsme ir Tēvam vispatīkamākā. Tādējādi cilvēki sajūtīs garīgā un dievišķā klātbūtni, neprasot redzēt, lai ticētu. Tāpat kā jūs šajos brīžos esat sajutuši to garīgo būtņu klātbūtni, kuras jūs ar mīlestību un pateicību pieminat un kuras jums ir tuvinājušās kā smarža vai kā vilinājums, kas aicina jūs sekot ceļam, ko tās jums iezīmē. Šīs būtnes tuvinās cilvēkiem, vairs nejūtot kāri pēc šīs pasaules iedomības, un to dara vienīgi tādēļ, lai dvēselēs modinātu vēlmi sasniegt to dzīvi, kas jūs gaida.

43. Tie, kas raud par savu tuvinieku zaudējumu, ir „mirušie”, kas sēro par saviem mirušajiem; tie ir tie, kas savā neziņā ir materializējušies, kas nesaprot dzīves jēgu un kas, lai gan apgalvo, ka tic dvēseles nemirstībai, ar savām asarām un sēru pierāda, ka viņiem nav ne mazākās ticības. Jo viņi raud par „mirušajiem”, kuri patiesībā dzīvo, tikai tāpēc, ka viņi tos neredz vai tāpēc, ka viņu ķermenis ir pazudis.

44. Palieciet mierā saskaņā ar Kristus pavēli, kurš jums vēlreiz saka: „Mīliet cits citu.”

45. Nāciet pie Manis un stiprinieties, augšāmcelieties žēlastības dzīvē. Kļūstiet par Maniem mācekļiem, Labās Vēsts vēstnešiem. Pasaule ilgojas pēc Manas klātbūtnes, un Es ļaušu Manam Vārdam sasniegt to caur jūsu starpniecību. Ir tādi, kas Mani gaida jau sen, tādi, kas ir nojautuši, ka tagad ir pienācis laiks Manai klātbūtnei pasaulē, lai virzītu dvēseles uz attīstības un garīguma ceļu.

Taču, pirms Es jūs sūtu ceļā, jums ir jāattīrās un jāapmācās. Ja ciešanas jūs nomāc un jūs jūtaties noguruši, atcerieties, ka Es esmu jūsu atbalsts un palīdzu jums nest krustu, lai jūs neiegrūstu zem tā smaguma. Ja jūs lūgsieties un veltīsieties savas misijas izpildei, nebūs nekādu pārbaudījumu un šķēršļu, kas liktu jums zaudēt spēkus. Jūs iesiet savu ceļu ar smaidu uz lūpām un cerību sirdī. Jūs nebaidīsieties no nākotnes, un ikviens nelabvēlīgs spriedums vai nodoms pret jums izrādīsies veltīgs. Neatsakieties no Manis, pat ja jūs tiksiet smagi pārbaudīti. Jo jūs nezināt, vai nav mana griba jums pārbaudījuma kulminācijā piešķirt brīnumu, lai liecinātu, ka jūs esat mani mācekļi.

46. Klausieties un izpētiet manu līdzību:

47. Ilgojoties pēc žēlsirdības, pie kādas mājas pulcējās pūlis, kurā bija izsalkuši, slimi un kaili cilvēki. Mājas pārvaldnieki nepārtraukti to sagatavoja, lai pie savas galda uzņemtu garāmgājējus. Pie viņiem pievienojās zemes īpašnieks, šo zemju saimnieks un kungs, lai vadītu svētku mielastu. Laiks ritēja, un trūcīgie šajā mājā vienmēr atrada pārtiku un pajumti.

48. Kādu dienu minētais kungs pamanīja, ka ūdens uz galda bija duļķains, ka ēdiens nebija veselīgs un garšīgs un ka galdauti bija netīri. Tad viņš pie sevis aicināja tos, kam bija uzticēts klāt galdu, un teica viņiem: „Vai jūs esat redzējuši galdautus, nogaršojuši ēdienus un dzēruši no ūdens?” „Jā, kungs,” atbildēja tie.

„Tad, pirms dodat ēst šiem izsalkušajiem, vispirms ļaujiet saviem bērniem to nogaršot, un, ja viņiem ēdiens šķitīs garšīgs, tad dodiet to šiem viesiem.”

Bērni paņēma maizi, augļus un visu, kas bija uz galda; taču garša bija pretīga, un tas izraisīja neapmierinātību un nemierus, un viņi asi sūdzējās.

Tad muižnieks teica tiem, kas vēl gaidīja: „Nāciet zem koka, jo es jums piedāvāšu savas dārza augļus un garšīgus ēdienus.”

Bet saviem kalpiem viņš teica: „Notīriet to, kas ir netīrs, un noņemiet slikto garšu no to lūpām, kurus esat pievīluši. Es neesmu apmierināts ar jums, jo es jums biju uzdevis uzņemt visus izsalkušos un izslāpušos, lai

piedāvātu viņiem labākos ēdienus un tīru ūdeni, bet jūs to neesat izpildījuši. Jūsu darbs man nav tīkams.”

49. Šo zemju saimnieks tagad pats sagatavoja svētku mielastu: maize bija barojoša, augļi veselīgi un nogatavojušies, ūdens skaists un veldzējošs. Tad viņš uzaicināja tos, kas to gaidīja — ubagus, slimus un spītālīgos —, un visi paēda līdz sātam, un viņu prieks bija liels. Drīz vien viņi kļuva veseli un atbrīvojās no ciešanām, un nolēma palikt muižā. Viņi sāka apstrādāt laukus, kļuva par laukstrādniekiem, taču bija vāji un nespēja ievērot šā kunga norādījumus. Viņi sajauca dažādas sēklas, un raža sabojājās, kvieši tika apspiesti ar nezālēm. Kad pienāca ražas laiks, ieradās muižkungs un sacīja viņiem: „Ko jūs tur darāt, ja es jums uzticēju tikai mājas pārvaldīšanu, lai uzņemtu viesus? Sēklas, ko jūs izsējāt, nav labas; *citiem* ir uzticēts apstrādāt laukus. Ejiet un attīriet zemi no dadžiem un nezālēm, un tad atkal pārvaldiet māju. Akva ir izžuvusi, maize nedod spēku, un augļi ir rūgti. Dariet ar garāmgājējiem to, ko es esmu darījis ar jums. Ja jūs esat pabarojuši un dziedinājuši tos, kas vērsas pie jums, ja esat atbrīvojuši savus tuvākos no sāpēm, tad es ļaušu jums atpūsties manā namā.”

(Pravietoējuma beigas)

50. Mans Dievišķais Gars dod jums šos vārdus, lai vadītu jūs dzīves ceļā un brīdinātu par briesmām, kas jums slēpjas.

51. Jūs dzīvojat Trešajā laikmetā, garīguma laikmetā.

52. Es dodu jūsu sirdīm mieru, ticību un cerību, un tā ir mana dievišķā griba, lai jūs šo vēstījumu uzņemtu savās sirdīs.

53. Nododiet savas rūpes Kungam. Viņš jūs ir radījis, un pie Viņa jums jāatgriežas.

54. Ir pienācis laiks, lai jūs pētītu Meistara vārdus, kā arī ir pienācis laiks, lai jūs apvienotos vienotā prātā, lai jūs paliktu saistīti ar šo cēlo mīlestību.

55. Katram no jums ir uzdevums, ko jūs līdz šim vēl neesat izpildījuši.

56. Neatsakieties no mācībām, uzņemiet tās ar mīlestību, lai rīt neiekrītu kļūdā — tajā kļūdā, kas apturētu jūsu dvēseles attīstību un ļautu jums nogrimt maldības dubļainajos ūdeņos.

57. Mana patiesība atklājas skaidrāk, kad redzu, ka esat sagatavoti. Bet jūs vēl esat neziņā, tādi, kas Mani vēl nav sapratuši. Tomēr es jums saku arī šo: jūs esat tie, kas atrodas vistuvāk Tēvam, jo esat ceļā uz garīgumu, ceļā, kam nav gala.

Mans miers lai ir ar jums!

Mācība 197

1. Meistara mīlestība plūst starp viņa mācekļiem, starp viņa bērniem. Attiecībā uz Dievu jūs esat mani bērni, attiecībā uz Meistaru jūs esat mani mācekļi.

2. Mīļā tauta: šis Radītājs Dievs, jūsu Tēvs, jums ir atstājis mantojumā spēcīgu un kaujiniecisku dvēseli, kuras zobens ir labais un kurai jācīnās, līdz tā ir izdzinusi ļaunumu, kas iesakņojies dvēselē un barojis cilvēka sirdi. Tomēr jums ir dāvāta arī gudrība, lai cilvēks atbrīvotos no neziņas tumsas.

3. Pēc manas aiziešanas Otrajā laikmetā mans māceklis Jānis savās ekstāzēs ieraudzīja laikmetu, kurā jūs pašlaik dzīvojat — briesmas, kurās cilvēce nonāks, nelaimes, kas satricinās pasauli, cilvēku cīņas un strīdus, kā arī mieru, kas nāks pēc visa tā. Tāpat viņam tika atklāts veids, kādā šī atklāsmē vai pravietojums tiks saglabāts rakstveidā, lai to izplatītu visā pasaulē.

4. Es vēlos, lai mani jaunie mācekļi pazītu šo atklāsmu jēgu un to vārdu būtību, ko Es jums šobrīd dodu, jo tad jūs sapratīsiet, par ko ir runa spiritismā, un spēsiet palikt stingri cīņā.

5. Mācība esmu Es pats, tādēļ tā nedrīkst tikt aptraipīta. Tā ir tīrība un nevainīgums, un to nedrīkst aptraipīt. Tāpat arī jūsu Kungs netiek aptraipīts ar cilvēka grēcīgumu, kad Viņš nāk pie jums un atklājas caur balss nesēju; drīzāk Viņš to attīra. Jo patiesība ir tāda: lai gan balss nesēji, caur kuriem Es runāju uz jums, parāda tikai noteiktu tieksmi uz labo, viņi *garīgi* paceljas bezgalībā, lai saņemtu saskari ar dievišķību. Tādējādi viņi saņem iedvesmu, atklāsmi un dievišķo zināšanu. Tāpat ir taisnība, ka viņi vēl ir ļoti nenobrieduši un viņiem trūkst sagatavotības.

6. Bet Es esmu Mīlestības Gars un nemeklēju sarunu tikai ar taisnīgajiem. Es nāku arī pie tiem cilvēkiem, kuru mājās nedzīvo taisnīgie, bet gan bērni, kurus Es mīlu pilnīgi, lai glābtu viņus no grēka un tumsas. Jo viņiem Es esmu vajadzīgs vairāk nekā tiem, kuri jau ir glābti. Tie ir cilvēki, kuriem nepieciešama mana taisnības un mīlestības uguns, lai tajā iztīrītu visus savus traipus. Viņiem nepieciešama mana vara un mana žēlastība, lai paceltos. Tāpēc Es vēšos pie viņu sirdsapziņas, lai padarītu Sevi jūtamu. Tad bērns ir kļuvis viens ar savu Radītāju, jo ir ieraudzījis sevi līdzību ar savu Tēvu.

7. Kāpēc cilvēks brīnās par to, ka Dieva žēlastība atklājas grēcinieku vidū? Vai tie, kas Otrajā laikmetā dzirdēja Manu Vārdu, bija taisnīgie? Vai Mani paši mācekļi jau bija sasnieguši pilnību? Nē, tauta, starp cilvēku pūļiem, kas Man klausījās, bija grēcinieki, nocietināti izlaidēji, neticīgie, un arī starp Maniem apustuļiem bija cilvēciskas vājības. Taču tā kā viņi savā garā sajuta dievišķības aicinājumu un veltīja sevi Manai mācībai, viņi ar

savu paraugu cilvēcei atstāja vēl vienu mācību un ierakstīja savus vārdus cilvēku sirdīs.

8. Spiritists vienmēr jāatzīst šos paraugus un jāseko tiem. Jo tie mācekļi bija patiesi sējēji, kas sēja Manu sēklu.

Daudzās vietās jūs redzēsiet šo apustuļu attēlus, bet nav nepieciešams, lai jūs ar šo attēlu palīdzību vērstos pie viņiem. Taču pat pēc viņiem jūs varat atpazīt, ka atmiņa par viņiem ir neiznīcināma. Mīliet viņus, ņemiet viņus par paraugu viņu tikumībā. Atcerieties, ka Es esmu jūs mācījis mīlēt Mani savos brāļos un māsās.

9. Jūs jautājat: „Kur ir patiesā gudrība?” Un Es jums atbildu: Dievā. Cits jautāja: „Kāda ir patiesā reliģija?” Un Meistars atbild: Kas mīl Mani un mīl savus līdzcilvēkus, tas ir atradis patiesību un ir izpildījis likumu.

10. Es esmu atļāvis, ka uz Zemes pastāv reliģijas, kas ir ceļi, kuri ved dvēseli pie Dieva. Katra reliģija, kas māca labumu un mīlestību un slavē žēlsirdību, ir laba, jo tajā ir gaisma un patiesība. Ja cilvēki tajās atrofējas un to, kas sākotnēji bija labs, pārvērš par ļaunu, ceļš pazūd materiālisma un grēka dēļ.

11. Tāpēc šajā laikā Es jums no jauna parādu savu patiesību, kas ir ceļš, dzīves būtība un likums, lai jūs meklētu šo likumu, kas ir bāka un ceļvedis, aiz formām un rituāliem, aiz visa cilvēciskā. Kas Mani tā meklē, tas būs spiritualists.

12. Cilvēki kļūs par lieciniekiem tam, ka tas, kas nākotnē stiprinās cilvēci, būs šis vārds. Rītdienas spiritualists nebūs atpazīstams pēc tā, ka viņš ir dievbijīgs cilvēks vai mūks, kurš atdalās no pasaules un cilvēkiem, lai varētu lūgties, bet gan pēc tā, ka viņš prot cīnīties pret kārdinājumiem un pat vētrains notikums virpulī spēj atpazīt patiesības ceļu. Rītdienas garīgais cilvēks spēs stāties pretī labi bruņotai pasaulei; viņa vārdi kā pravieša un redzēja paziņos to, kas notiks. Viņš spēs glābt to, kurš ir briesmās nogrimt pazudināšanā.

13. Garīguma vēstījums nav cilvēka darbs, tas ir Radītāja darbs, tas ir mūžīgais likums, kas valda pār dvēselēm.

14. Sajūtiēt Manu darbu visdziļākajā sirdī, lai tas liktu jums justies lieliem, neskatoties uz jūsu pazemību un pieticību. Neuztraucieties, ja neesat daļrunīgi, jo Es esmu jums devis patiesības pārliecinošo spēku. Tas ir iemesls, kāpēc Mans vārds uzvarēs.

15. Garīgi Es jūs apvienoju ar visiem jūsu līdzcilvēkiem, neatkarīgi no tā, kādu mācību viņi piekopj.

16. Šķietami jūs esat ieradušies agrāk par Mani, bet Es jums saku patiesībā, ka Es jau gaidīju jūs pie sava galda.

17. Es esmu atstājis savu troni, lai būtu kopā ar jums; lai sniegtu jums savus mācījumus un mierinātu jūs jūsu bēdās. Arī jūs, lai būtu kopā ar Mani, esat atstājuši savu dzimteni, savas mājas un savus mīļos.

18. Tāpat kā jūs, dzirdot šos vārdus, esat izjutuši neaprakstāmu prieku un, tos ievērojot, atklājuši miera un saskaņas noslēpumu, tā arī daudzas tautas nāks pie Manis un veltīsies uzdevumam dzīvot saskaņā ar Manu Vārdu.

19. Mani mācījumi šajā laikā atmodina cilvēku dvēseli, kas ilgu laiku ir gulējusi. Joprojām ir dzīvi mani vārdi, ko Es devu cilvēkiem Otrajā laikmetā, taču neviens tos neīsteno tā, kā Es tos mācīju. Bija nepieciešams, lai mans Gars atgrieztos pie jums, lai pārliecinātu jūs, ka šī mācība ir dvēseles bezgalīgais ceļš, lai jūs nekad neapstātos attīstības ceļā.

20. Tie, kas sapņo par Mūžīgo, kas mīl Patiesību, kas ilgojas pacelties pāri cilvēciskās dzīves nabadzībai, būs tie, kas pieķersies šim darbam, kas izrāda žēlsirdību pret savu dvēseli, kas dvēseles rotas izvēlas par labu ķermeņa svētku tērpiem. Šajos cilvēkos jūs varat saskatīt sapratnes dzirksteli. Tie nebūs tie, kuri domā, ka mana misija aprobežojas ar jūsu sāpju mīkstināšanu un atbrīvošanu no slimībām. Tie būs tie, kuri ir sapratuši, ka mans solījums ietver kaut ko vairāk nekā tikai atbrīvošanu no sāpēm: mūžīgo dzīvi.

21. Manas mācības būtība iedvesmo jūs iznīcināt materiālistisko pasauli, ko esat radījuši, lai tās vietā varētu uzcelt garīguma pasauli, kurā varētu baudīt to mieru, pēc kā ilgojaties, un redzēt, kā atklājas un attīstās visas tās spējas, kas līdz šim ir gulējušas jūsu būtības dziļumos.

22. Apmulsušajos prāta orgānos iemirdzēsies atziņas gaisma, un tie cilvēki, kuros ligzdoja naidis, izlies asaras, kas liecina par izlīgumu, nožēlu un mīlestību.

23. Mans aicinājums ir aicinājums uz garīgo darbu, un šajā darbā ir nodarbošanās visiem. Nevienam nav jāuztraucas par to, ka viņš “nozog” dažus mirkļus no materiālās dzīves, lai nodarbotos ar Manu darbu. Patiesi, Es jums saku: pienāks stunda, kad jūsu dvēsele jums par to pateiksies.

24. Nesakiet Man: „Kungs, esmu redzējis nabadzību starp tiem, kas Tevi seko. Taču pie tiem, kas vairs pat neatsaucas uz Tevi un neizrunā Tavu vārdu, es redzu pārpilnību, izklaides un baudas.”

Mana tauta nedrīkst uzskatīt šos gadījumus par pierādījumu tam, ka tas, kurš Man seko, šajā pasaulē neizbēgami ir nabags. Bet Es jums saku, ka mieru, kāds ir tiem, kuri šeit klausās un daļu savas dzīves velta labdarībai, nepazīst tie, kurus jūs tik ļoti apskaudāt, un viņi to nevarētu iegūt pat ar visu savu bagātību.

25. Daži prot vienlaikus piederēt gan pasaules labumiem, gan garīgajiem labumiem. Citiem pasaules labumi netiek doti, jo viņi aizmirst garīgos labumus, bet vēl citi interesējas tikai par pasaules labumiem, jo uzskata, ka dievišķie likumi ir zemes bagātību ienaidnieki.

26. Labumi ir un paliek labumi, taču ne visi zina, kā tos pareizi izmantot. Jums arī jāzina, ka ne visu to, kas daudziem pieder, Esmu devis Es. Daži to, ko no Manis saņēmuši, ir ieguvuši kā atlīdzību, tāpat kā ir citi, kas visu, kas viņiem pieder, ir nozauguši.

27. Labākais pierādījums, ko cilvēki var saņemt par savu pienākumu izpildi dzīvē, ir dvēseles miers, nevis monētu šķindēšana.

28. Runājot ar jums visdažādākajos veidos, Es paplašinu to zināšanas, kuri šajā laikā sekos Man. Tieši viņi atbildēs uz savu līdzcilvēku jautājumiem ar to pašu skaidrību, ar kādu Es esmu atbildējis viņiem Savos vārdos, pat ja dažkārt tie ir mulķīgi vai neprātīgi jautājumi.

29. Es vēlos, lai Mans Vārds atstātu gaišu atmiņu to prātos, kuri to dzirdējuši, lai, atceroties to, viņu sirdīs ienāktu mīlestības pilnā mācības atbalsis, ko viņi saņēma.

30. Manas atklāsmes lieciniekiem ir lemts uzņemt rītdienas cilvēku pūļus, tāpat kā Es esmu uzņēmis jūs.

31. Vai atceraties, kā jūs nācāt pie Manis? Jūs nācāt sakauti, nomākti. Jūs vēršāties pie tiem, kuriem bija vairāk nekā jums, taču viņi jums neko nedeja. Jūs meklējāt tos, kuriem bija zināšanas, taču viņi jūs nemācīja. Jūs rādījāt savus slimus, izsmeltos, novārdzinātos ķermeņus, taču viņi neatdeva jums veselību. Un kad vilšanās pārņēma jūsu sirdis un jūs pārliecinājāties, ka starp cilvēkiem nav žēlsirdības, jo jūs tika uzskatīti nevis par brāļiem un māsām, bet par svešiniekiem, tad jūs zaudējāt ticību un cerību. Daži no jums zaimoja, citi lādēja, bet vēl citi ilgojās pēc nāves.

32. Tā daudzi no jums nonāca pie Manis, lai tad uzzinātu, ka Mans žēlsirdības avots ir vienīgais, kas nekad neizsīkst, un ka to vajag vienīgi meklēt, lai sajustu, kā tas izplūst pār katru skumjo dvēseli.

33. Drīz jūs redzēsiet, ka ne tikai *viena* tauta, bet visa cilvēce ir vilusies sevī, pārliecināta, ka visa tās cilvēciskā vara, bagātība vai zinātne nav pietiekami spēcīgas, lai atbildētu uz tās jautājumiem, dotu mieru tās dvēselei vai mīkstinātu tās sāpes. Tad jūs redzēsiet, kā tā meklēs patiesības avotu ārpus savas pasaules, ārpus cilvēkiem un to viltus varas.

34. Cik daudzi meklēs Mani un uzreiz jautās no gara uz garu! Es viņiem atbildēšu, bet cik daudzi arī krustosies ar jūsu ceļu un jautās jums, lūgs jums gaismu. Šos jums jāuzņem Manā vārdā un jādod viņiem no tā, ko Es esmu jums uzticējis.

35. Ja jūs patiesi dosiet saviem līdzcilvēkiem mīlestību, gaismu un garīgumu — patiesi, Es jums saku, jūs ne tikai iedegsiet viņos ticību Tēvam, bet arī atgriezīsiet viņiem uzticību cilvēkiem, to uzticību, kurai jāpastāv starp jums kā Dieva bērniem.

36. Es zinu jūsu nopelnus. Es novēroju tos, kuri ir pametuši savas materiālās lietas, lai klausītos Manu Vārdu, tos, kuri ir atteikušies no kāda baudījuma vai no iespējas izbaudīt dažas atpūtas stundas, lai būtu kopā ar Mani, vai tos, kuri pacietīgi iztur kritiku vai tuvinieku plāpas, visu to neņemot vērā, un ir klāt brīdī, kad Es jums sniedzu Savu mācību.

37. Lai mans svētījums un mans miers ir ar viņiem! Es svētīju to vēlmi, kuri vēlas pilnveidoties, Es svētīju tos, kuriem ir izsalkums un slāpes pēc atziņas. Tie ir tie, kuri vēlas mainīt savu dzīvi un paradumus, lai justos tuvāk savam Kungam. Ja viņi nelokāmi turpinās savu ceļu, viņi nonāks līdz tā galam un sasniegs to, pēc kā viņi tik ļoti ilgojas.

38. Meistara griba ir, lai visa ticīgo tauta nāktu pie Manis, lai Mani uzklausītu, ar dziļu garīgu ilgū; lai jūs sapņotu tikai par to, kā uzlabot savu dzīvi, un lai jūs atteiktos no visa, kas jūsu pagātnē bija nešķīsts. Taisnība, ka jūs visi cenšaties sasniegt šo mērķi — vieni ar lielāku dedzību, citi tikai vāji, bet jūs visi cenšaties kļūt labāki, nekā bijāt agrāk. Vai jūs domājat, ka Es neredzu cīņas, kuras jūs izcīnāt?

39. Joprojām jūs mēģina apmānīt netikumi, kaislības un elku pielūgšana. Taču jūs lūdzaties šajos brīžos, un jūsu ticība palīdz jums no tā izvairīties. Jūsu dvēsele ir sagatavota, lai Mani uzņemtu šajā atklāsmes formā un dzirdētu Mani caur šo saziņas līdzekli. Taču šo sagatavošanos tā nav ieguvusi uz Zemes, bet gan visā savas dvēseles attīstības gaitā, un jums bija nepieciešams atbrīvoties no daudzām tieksmēm, kas uzkrātas jūsu ceļā caur šo pasauli, lai šajā laikā saprastu Manu atklāsmi.

Tie, kas nav sagatavojušies, šo atklāsmi neatzīs par patiesību. Tāpēc jūs redzat šķelšanos savu ģimeņu vidū: vecākus, kuri šī iemesla dēļ nepazīst savus bērnus; bērnus, kuri kļūst par savu vecāku tiesnešiem; brāļus un māsas, kuri agrāk sapratās, bet šodien skatās viens uz otru it kā būtu svešinieki; un laulātos, kuri strīdas un pat noraida viens otru, jo viens tic, bet otrs noliedz.

40. Tas nav pirmo reizi, kad tas notiek. Arī manas sludināšanas laikā cilvēki viens otru nepazīna; jo, kamēr vieni ticēja mani vārdiem un pat atdeva savu dzīvību, jo turējās pie to patiesības, citi tos dēvēja par krāpšanu un nepatiesību.

41. Ja cilvēki patiesi būtu gaidījuši savu Kungu, viņi nebūtu bijuši apmulsuši, tāpat kā nebija apmulsuši tie, kuri Viņu no sirds ilgojās, gaidīja un sauca pēc Viņa.

42. Es esmu jums teicis, ka jums visiem bez izņēmuma jāaicina savi līdzcilvēki sēsties pie mana galda. Jo, lai gan šobrīd ne visi tic Man, Man jārunā ar visiem.

43. Savā laikā Es devos ceļā pie cilvēku pūļiem. Man vienmēr bija vienalga, kurā vietā Es ar viņiem runāju. Es runāju ar viņiem gan tempļa priekšelpā, gan ceļā, gan ielejā, gan jūras krastā, gan kalna virsotnē.

44. Šodienas laikos, kad ir nepieciešams sagatavot balsi, lai runātu ar jums — nenožīmīgu radību, kas, caurvīta ar Manu starojumu, nespētu doties pa ielām vai ceļiem uz laukumiem un pilsētām, lai vērstos ar Manu vārdu pie cilvēku pūļiem — Es esmu jūs sapulcējis pieticīgās lūgšanu telpās, lai jums sniegtu Manu vārdu. Tā vietā, lai Es dotos pie cilvēkiem, *viņi* nāk šurp, lai Mani dzirdētu. Tāpēc Es saku tiem, kas dienu no dienas nāk pie Manis: aiciniet savus līdzcilvēkus manas koka ēnā, kur viņi var dzirdēt Manu balsi.

45. Es jūs sagatavoju, jo tagad sākas jauns laika posms. Sākas laiks, kas raksturīgs ar lielu garīgumu un pacilātību, un tas iestājas tur, kur Es jums dodu Savu Vārdu.

46. Vēl trīs gadus Es jums sniegšu savus mācījumus caur cilvēka saprātu, un tie būs kā trīs dienas, jo laiks neapturami rit.

47. Cik daudz iecietības un cik daudz labvēlības tev ir piešķirta manā darbā, ak, tauta! Tomēr man jums jānorāda, ka visam ir savas robežas, un tām piekāpībām, ko Tēvs jums ir piešķīris, ir jābeidzas. Drīz jūs iemācīsieties izrādīt patiesu cieņu pret visu, kas nozīmē patiesu sagatavošanos.

48. Mans darbs nav viena no daudzajām mācībām, nav vēl viena sekta pasaulē. Šī atklāsmē, ko Es jums šodien esmu nesis, ir Mūžīgais Likums. Tomēr — cik daudz rituālu jūs tam esat pievienojuši garīguma un izpratnes trūkuma dēļ, cik daudz negodīgumu, līdz beidzot esat to izkropļojuši. Cik daudz kulta rituālu jūs esat ieviesuši manā mācībā, sakot un ticot, ka viss, ko esat darījuši, ir bijis no Manis iedvesmots un pavēlēts.

49. Tagad pienāk laiks, kad jūsu acis atvērsies un jūs sapratīsiet garīguma patieso būtību. Patiesi, Es jums saku: Mans darbs ir svētāks par visu, ko jūs pasaulē par to esat uzskatījuši. Tomēr Es esmu gatavs piedot visu, kādā jūs savā misijā esat grēkojuši, un, izrādot nožēlu, jūs sāksiet jaunu, garīgāku dzīvi, praktizējot Manas mācības ar vislielāko vienkāršību, lai tas, ko jūs mācāt, būtu patiesais spiritisms.

50. Ja mani jaunie mācekļi kopš 1866. gada, kad šie mācījumi sākās viņu vidū, būtu izmantojuši garīgo būtību, ko saņēma, — vai jūs nedomājat, ka tad viņi jau sen būtu šo mācību uztvēruši sevī?

51. Bija tikai dabiski, ka, kamēr jūs neredzējāt, ka mana atklāsme ir pabeigta, jūs pakļāvāties kļūdām un daži no mācībām tika nepareizi interpretēti, lai gan Es tos izskaidroju katrā sīkumā, lai jūsu saprāts tos saprastu. Bet, ja mans Vārds ir sasniedzis pilnu apjomu jūsu vidū, šīs kļūdas vairs nav attaisnojamas.

52. Jūs esat nonākuši pie uzskata, ka Es esmu jums devis šo darbu ar nolūku izskaust materiālo nabadzību, kurā atrodas daļa cilvēku, lai palīdzētu jums izcelties citu priekšā. Taču šodien jūs pārsteidz tas, ka Es jums nesu *garīgās* vērtības: žēlsirdību, mierinājumu, dziedinājumu, kurus jums jānodod tālāk ar vislielāko nesavtīgumu.

53. Patiesība ir šāda: tas, kurš par pakalpojumiem, ko sniedzis saviem līdzcilvēkiem, ir prasījis atlīdzību, nav darījis to Manam darbam, ko viņš ir pārdevis. Tas, kurš ir noteicis cenu – nodevības cenu –, ir darījis to sev pašam.

54. Vēl ir palicis īss laika posms, kurā Es brīvi runāju ar jums, un neviens nevarētu apgalvot, ka Es viņu bargi sodīju vai lieku viņam pārāk smagi izpirkt savas kļūdas. Jo Mans mācījums ir mīlošs, tāpat kā līdzekļi, ko Es izmantoju, lai jūs labotu.

55. Ne pasaules atalgojums dos jums mieru un gandarījumu. Tie nāks kā atlīdzība par pienākuma izpildi, kas pilna mīlestības pret tuvākajiem, ko jūs izrādāt saviem līdzcilvēkiem.

56. Turklāt esiet cilvēki ar labu gribu; ja jūs mīlat mieru, tad tas paliks pie jums. Patiesi, Es jums saku: nav tāda dārguma, kas būtu salīdzināms ar dvēseles mieru.

57. Jūs varat teikt, ka ir palicis tikai ļoti īss laika posms, līdz šis vārds vairs nebūs dzirdams. Jau tuvojas laiks, kad jums būs jādodas ceļā, lai izplatītu Labo Vēsti. Nāks gaismas laika pilnība, un uz jūsu galvām nolaidīsies Kunga Gars, tāpat kā toreiz tas nolaidās uz mani apustuļiem, un katrā no viņiem parādījās uguns mēle kā simbols „Vārdam” vai Vārda garīgajai dāvanai, kas viņiem tika piešķirta šajā brīdī.

Ir nepieciešams, lai jūs paliktu manā mācībā, lai mana griba varētu piepildīties jūsos. Ja jums nāksies ciest pazemojumus mana darba dēļ, tad pacietiet tos ar pacietību un piedodiet. Vēršiet savu skatienu uz Jēzu un redziet, kā Viņš tajā laikā pacieta vislielākos pazemojumus starp cilvēkiem, nepretojoties, bet gan piedodot un mīlot tos, kuri Viņu aizvainoja.

58. Kad Es jums teicu, ka tam, kurš jūs sitīs pa kreiso vaigu, jums kā piedošanas zīmi jāpiedāvā arī labā, Es savus mācības neierobežoju tikai ar vārdiem. Cik daudzas reizes pēdējās dienās, ko Es pavadīju uz zemes, Es saņēmu uz sejas un ķermeņa vai nu pēršanu ar rīkstēm, vai sitienus, neizjūtot dusmas sirdī un neizrādot naidu skatienā. Mana lēnprātība,

labestība, ar kādu Es skatījos uz šiem cilvēkiem, izraisīja daudzus brīnumus, daudzus atgriešanās gadījumus, kurus redzēju tikai Es. Tāpēc Glābējs Jēzus nāca, lai jums parādītu ceļu uz garīgo attīstību caur pazemību.

59. No brīža, kad es piedzimu kā cilvēks, pasaulei pilnībā atklājās dievišķā pazemība — kopš tās aukstās nakts, kad dvēseliski un fiziski visšķīstākā sieviete, pilna prieka, no kūtiša iekšienes lūdza savu Kungu, vienīgo patvērumu, kas tajā naktī atvēra savas klēpī, lai uzņemtu pasaules Glābēju. Tur, silītē, kas bija mana šūpuļkrēsliņš, sākās mīlestības un pazemības mācība, ko Es atnesu cilvēkiem.

60. Šodien jūs dzīvojat citā laikmetā. Es esmu atgriezies pie jums, un, lai gan ne kā cilvēks, es jums atkal esmu mācījis savu pazemības mācību. Tumsa, kas šajā laikā apņēma cilvēci, ir melnāka nekā tajā naktī, kad piedzima Jēzus. To sirdis, kas saņēma vēsti par Manu atgriešanos, ir cietas kā klintis tajā alā, kurā Dieva Bērns atvēra acis šīs pasaules gaismai. Cilvēku vienaldzība pret Mūžīgo, pret Garīgo un viņu mīlestības trūkums vienam pret otru ir kā aukstums tajā svētītajā naktī. Un prāta orgānu neelastīgums, caur kuriem Es šajā laikā atklājos, viņu sirdi raupjums ir bijis kā cietā salmu gultiņa. Tā Es no jauna sāku savu mācību jūsu vidū. Bet Es jums jautāju: vai Es to, tāpat kā toreiz, pabeigšu pie krusta?

61. Skatieties uz manām pēdām un sekojiet tām. Ja tajās sastopaties ar ciešanām, upuri, atteikšanos, pazemojumu, tad vēršiet savu skatienu uz Jēzu, un Es jums sūtīšu savu spēku un dosu jums savu roku kā krusta nesēju, lai palīdzētu jums nest savu krustu.

Mans miers lai ir ar jums!

Mācība 198

1. Svētīts ir tas, kurš ar pazemību nāk pie Manis.

2. Tagad ir laiks, kad Es atstāšu cilvēkus, kuri ir garīgi un prātiski sagatavoti, lai viņi liecinātu par patiesību par Manu atnākšanu.

3. Kad mani mācekļi ceļos pa pasauli un runās un mācīs manā vārdā, viņiem sevī būs ticība un pārliecība, ka es viņiem pārbaudījuma brīdī steigšos palīgā, jo es vienmēr un visur esmu devis pierādījumus par savu mīlestību un klātbūtni.

4. Ja jūs nomāc bēdas un jūs saucat pie sava Tēva, jo jūsu ticība dod pārliecību, ka jūs tiekat uzklausi un ka jūsu skumjā seja tiek redzēta no Kunga puses, tad jūs sajūtīsiet mierinājumu un cerību, kas ir tas maigums, ko Meistars jums dāvā, kad Viņš dzird jūsu lūgšanu.

5. Ja cilvēkam dzīve parādās kā pilna ar lamatām un ciešanām un viņš lūdz sava Tēva mierinājumu — kāpēc gan Man nebūtu jānāk un jāstiprina viņu, ja viņš taču ir bērns, kuru Es mīlu, un Es patiešām esmu Tas, kurš var viņu atkal pacelt kājās?

6. Dievišķā mīlestība katrā mirklī izplūst pār cilvēci, un to liecina tie, kuri Mani ir dziļi sajutoši savās sirdīs. Jo, lai gan Es esmu visvarens, Es ierobežoju Sevi, lai tuvinātos cilvēkam un lai viņš Mani sajustu.

7. Neaizskatiet nevienu. Redziet, kā dažādu reliģisko kopienu cilvēki lūdzas dažādos veidos, katrs savādāk nekā jūs. Es esmu jums atklājis, ka Es nāku pie visiem un uzklausu visus. Jo Es nevēlos slēpties no neviena, kas Mani meklē.

Pārējie, savukārt, jūs noteikti nosodīs gan jūsu garīgās lūgšanu veida dēļ, gan arī tāpēc, ka esat ticējuši manai atklāsmei, kas izpaudusies caur cilvēka saprātu. Cik daudzi no jums jau ir kļuvuši par apmelošanas un izsmiekla upuriem no viņu puses, jo esat pieņēmuši manu atklāsmi šādā veidā! Tikai ticības liesma, kas deg šīs tautas sirdīs, ir ļāvusi jums izturēt pārbaudījumus, un tas ir tāpēc, ka jūs ļaunajam uz to, ka šī mācība, pārcietusi lielas nesaskaņas, tiks atzīta visā pasaulē. Jūs, kas tieši dzirdat manu vārdu un kļūsiat par skolotājiem starp cilvēkiem, neredzēsiet sava darba rezultātu šajā pasaulē. Jo būs nepieciešams laiks, līdz sēkla nesīs augļus.

8. Šī cilvēce pamazām pieņem garīgās idejas. Kad tā būs sasniegusi noteiktu attīstības līmeni, tā atzīs, ka manos paziņojumos un atklāsmēs nebija nekādas krāpšanas; ka tā bija patiesība, ka Meistars mīlestībā, gudrībā un žēlastībā izpaudās caur neizglītotiem, bet uzņēmīgiem un manas dievišķības apgaismotiem starpniekiem. Lai gan tie vēl bija nepilnīgi, taču, tā kā Es pats esmu Tīrība, Es izmantoju to cilvēku prāta orgānus, kuri nepārtraukti cīnās pret savām pašu tieksmēm.

Ja cilvēks uzskata, ka, lai būtu ticams, Man būtu jāatklājas tikai caur taisnīgu un pilnīgu cilvēku, tad viņš kļūdās, un Es viņam jautātu: vai Manas dievišķības pārstāvji reliģiskajās kopienās ir pilnīgi un taisnīgi cilvēki? Patiesi, Es jums saku, ka visā zemē Es starp viņiem neatrodu nevienu taisnīgu. Tomēr viņi ir manu agrāk atklāto vārdu skaidrotāji.

9. Balss nesēji, caur kuriem Es runāju uz jums, nav ne mani pārstāvji, ne mani kalpi. Viņi ir tikai instrumenti, lai nodotu manu vēstījumu.

10. Mani mācījumi jums ir devuši daudzas atziņas. Es esmu jums teicis, ka nav nepieciešams celt greznas baznīcas, lai iepriecinātu savu Dievu, ka tāpat nav nepieciešams atzīt savus grēkus cita grēcinieka priekšā, kas ir tāds pats kā jūs paši. Ka labākā baznīca, kurā jūs varat ienākt, lai pielūgtu Mani, ir jūsu pašu sirds, un ka, ja jūs izjūtat patiesu nožēlu par saviem pārkāpumiem un cīnāties pret sevi, lai labotos, jūs patiesi saņemat piedošanu caur Mani. Pierādījums tam, ka esat nomazgājuši savus grēkus, būs miers, ko izjūt jūsu gars, un prieks, kas pārpludina jūsu sirdi.

11. Kāpēc cilvēki runā par „pārdabisko”, lai gan viss Manī un Manā darbā ir dabisks? Vai drīzāk nav tā, ka cilvēku jaunie un nepilnīgie darbi ir „pārdabiski”, jo dabiskais būtu tas, ka viņi vienmēr rīkotos labi, ņemot vērā To, no kā viņi ir cēlušies, un tās īpašības, kuras viņiem pieder un kuras viņi sevī nes? Manī visam ir vienkāršs un dziļš izskaidrojums, nekas nepaliek neskaidrībā. Jūs saucat par „pārdabisku” visu to, ko nesaprotat vai uzskatāt par noslēpumu. Bet tiklīdz jūsu dvēsele, pateicoties nopelniem, būs sasniegusi pacelšanos un ieraudzīs un atklās to, ko iepriekš nespēja redzēt, tā atklās, ka viss radībā ir dabisks.

12. Ja pirms dažiem gadsimtiem cilvēcei būtu paziņots par tiem sasniegumiem un atklājumiem, ko cilvēks veiks mūsdienās, pat zinātnieki būtu šaubījušies un uzskatījuši šādus brīnumus par pārdabiskām parādībām. Taču šodien, kad esat attīstījušies un soli pa solim sekojuši cilvēces zinātnes sasniegumiem, jūs tos uzskatāt par dabīgiem darbiem, lai gan tos apbrīnojat.

13. Patiesi, Es jums saku: rīt, kad cilvēka garīgā saziņa ar savu Dievu izplatīsies pa visu zemes virsu, cilvēce iepazīsies ar šīm atklāsmēm. Tā ticēs, ka Es esmu atklājies caur cilvēka saprātu, ticēs tam, ko Es teicu, un vairs neuzskatīs šādas atklāsmes par kaut ko neiespējamu vai pārdabisku.

14. Rītdienas cilvēki būs tie, kas, pamatojoties uz rakstiem, kuros saglabājušies Mani vārdi, atzīs Manas mācības diženumu un būtību. Vienkāršība, ar kādu Es izskaidroju dziļo un neizdibināmo, vienkāršība, ar kādu Es jums izklāstīju patiesību, viņos izraisīs apbrīnu.

15. Tādējādi Mans Vārds jūs sagatavo, lai jūs varētu atbildēt tiem, kas nāk pie jums, ilgojoties pēc šīs zināšanas. Pie jums nāks cilvēki, kuri

neapmierināsies ar vienkāršiem paskaidrojumiem. Nāks zinātnieki, kuri savu dzīvi ir veltījuši dabas un grāmatu pētīšanai, un viņi jums jautās: „Kāpēc Kungs neparādījās materiālā veidā, ja Viņam bija tāda vara, un nepaskaidroja, kādus atklājumus zinātne veiktu?”

16. Tad jums jāatbild: „Dievišķā Vārda būtībā, kura vienkāršībā slēpjas gudrība, atrodams skaidrojums un pravietojums par to, ko cilvēks īstēnos, un par to, kas gaida cilvēci.”

17. Mācekļi, jau šodien Es jums saku: nedomājiet, ka gudrība, ko Es jums mācu savās atklāsmēs, ir domāta tam, lai jūs to pretstatītu cilvēku erudīcijai. Ja jūs vēlaties iet šo ceļu, Es jums jau tagad saku, ka jums ar to neizdosies.

18. Lai nāktu pie Manis, nav jābūt izglītotam; pietiek ar garīgo pacilātību, lai izteiktu Manu Vārdu tā, kā to atklāja Jēzus Otrajā laikmetā un kā Es to dodu jums šodien: pilnu vienkāršības un mīlestības. Vai zinātniskā erudīcija ir atklājus? Vai tā mēģina atrisināt šī laikmeta cilvēku zinātniskās problēmas?

19. Es runāju tikai uz Garu. Esmu mācījis tikai ceļu, kas ved uz pilnīgu dzīvi, un šis uzdevums ir arī jums: runāt uz Garu un parādīt tam pie horizonta „Apsolītās zemes” siluetu.

20. Izklāstiet manu mācību godīgi un nepārveidoti un ļaujiet cilvēkam pētīt, izpētīt un uzdot jautājumus. Es to neuzskatu par nepareizu, nedz arī to kavēju. Katram ir jāmeklē tā pieeja, kas viņam ir iespējama, lai atrastu patiesību.

21. Sējiet, jūsu sēkla rīt nesīs augļus. Nav nozīmes tam, ka augļus novāks tikai nākamās paaudzes.

22. Pētiēt Manu Vārdu un iedziļinieties tā jēgā.

23. Es nāku, lai jums sniegtu savu mācību, nevis lai vērtētu jūsu trūkumus un grēcīgumu.

24. „Izraēlas tautai” jārāda drosmes piemērs, jo „Izraēla” ir cilvēces „spēcīgais”.

25. Jūs saņemsiet jaunus baušļus, pēc kuriem cilvēku pūļi atpazīs Mani.

26. (Kara) šausmas ir atbrīvotas, un, kamēr „Izraēla” gul, cilvēki lūdz žēlastību un ir to saņēmuši no Manis. Taču tā ir Mana griba, lai cilvēce to saņemtu, pateicoties Manas tautas sagatavošanai.

27. Jums jāpatur prātā Tēva piemērs, kad jūs vingrināties pakļautībā un paklausībā.

28. Kad būs pienācis laiks, jūs saņemsiet uzdevumu. Jūs dosieties uz svešām zemēm. Jūs nedarīsiet atšķirības starp rasēm, un turklāt Es jums saku: pienāks brīdis, kad Tēvs darīsies jūtams visās sirdīs.

29. Es nepievēršu uzmanību jūsu cilvēciskajai iedomībai. Es redzu tikai to, ka jūsu sirds un gars ir meklējuši Mani, un Es jūs sūtīšu uz provincēm kā Meistara vēstnešus, kuri, tāpat kā Jēzus Otrajā laikmetā, māca ar savu piemēru.

30. Jā, „Izraēl”, nes manu Vārdu, kas ir mūžīgās dzīvības dzīvības sula.

31. Jūsu uzdevums ir, pildot Manu uzdevumu, dot pasaulei to, kas tai pienākas. Jo jūs esat Trešā Laika gaismas un žēlastības īpašnieki.

32. Es esmu Tēvs, kas, pilns mīlestības, nāk pie jums, lai atkal paceltu jūs žēlastības dzīvē un vadītu jūs pa pareizo ceļu. Jūs, „”, Otrajā laikmetā esat daudz prasījuši no Manis, taču tagad Es esmu pie jums Garā un atkal dodu jums Savu vārdu, Savu „dievišķo vārdu”, kas izceļas ar mīlestību, lai jūs ievērotu Manu pilnīgo mācību un nestu to pasaulei.

33. Ar savu Vārdu, kas ir ļoti smalks kalts, Es apstrādāju jūsu sirdis, jo Es redzu, ka tās joprojām guļ.

34. Tā ir žēlastības pilna rītausma, kurā Meistars nāk pie visiem saviem mācekļiem.

35. Redzētāji ir liecinājuši par manu klātbūtni un ieraudzījuši mana Gara gaismu.

36. Viņi ir sagatavojušies iekšēji un aizvēruši acis pret pasaules kārdinājumiem, un no viņu mutēm ir izskanējuši pravietiskie vārdi.

37. Turpiniet strādāt pie sevis, jo, ja jūs to nedarītu, — patiesi, Es jums saku: akmeņi runātu.

38. Bet Es jums saku arī: Es negribu jūs piespiest. Es vēlos, lai mīlestība plūst no jūsu sirdīm vienkārši un dabiski.

39. Sagatavojieties, tauta, jo, lai gan jūs pat nezināt, no kurienes tieši, cilvēku pūļi no dažādiem ciemiem un apgabaliem dosies ceļā un ieradīsies pulcēšanās vietās.

40. Pacelieties lūgšanā. Palīdziet saviem līdzcilvēkiem. Pētiēt Manu Vārdu. Es negribu redzēt „Izraēlu” apkaunotu tāpēc, ka tā nemācēja cīnīties. Nē, tauta. Atnesiet Man vienu, divus vai trīs sēklas graudus, bet jūsu sēklas graudam jābūt tīram. Jūsu uzdevums ir pareizi saprast Manu Vārdu.

41. Es esmu mīlošs Tēvs, un Es nāku pie jums kā Tēvs, jo kā Tiesnesis Es esmu nepielūdzams. Atjaunojieties, sagatavojieties, lai jūs vienmēr redzētu Mani kā Tēvu.

42. Tuvojas lielās cīņas laiks. Jums vēl trīs gadus ir mans vārds, un Tēvs vēlas atstāt ticīgo pulkus izglītotus. Bet jūs, kurus Es atstāju sapulču vietās kā draudžu vadītājus, jums ir labi jāsgatavojas.

43. Iegūstiet sapratni un neļaujiet pasaulei atņemt jums mana Vārda dzīvības sulu, lai tā būtība atgrieztos pie mana dievišķā troņa.

44. Attālinieties no pasaules un atcerieties manus vārdus, kas jums saka: tas, kas jūs bijāt agrāk, šodien vairs nedrīkstat būt, un tas, kas jūs esat tagad, rīt vairs nedrīkstat būt. Atjaunojieties. Noraidiet lieko un ļauno. Es nevēlos ne liekuļus, ne fanātiķus.

45. Pirmajā laikmetā Es jums sūtīju Mozu, otrajā laikmetā Es biju starp jums Jēzū no Nācaretes, un šodien jums Es esmu kā Svētais Gars. Es redzu jūsu dvēseles uz „Jēkaba kāpnēm”, kā jūs saņemāt mana Gara žēlastību un gaismu.

46. Jūs visi veidojat vienu tautu. Jūs visi esat viens bērns, kuram Es dodu Savu miera skūpstu.

47. Pētiēt Manu Vārdu un nesiet to cilvēku pūļiem, jo ceļš tagad ir sagatavots. Cilvēki nāks pie šīs tautas. Piedāvājiēt viņiem vislabāko „svētku mielastu”, rādiēt viņiem labu piemēru, lai viņi jūs atpazītu kā Svētā Gara mācekļus.

48. Katram no jums apkārt ir garīga būtne, kas jūs sargā. Kad pienāks brīdis, tā atbildēs Man par jums, un jūs – par to. Patiesi, Es jums saku: liela ir atbildība, ko jūs nesat.

49. Esiet dedzīgi un ilgojieties pildīt savu uzdevumu, un palieciet vienoti *vienā* ideālā un vienā gribā. Stāvieties Manas taisnības priekšā, kas redz pat jūsu sirds visdziļākos sitienus.

50. Laiks ir dārgs. Jums steidzami jāceļas, ar mīlestību, lai izpildītu Manu uzdevumu; vieni jau kā mācekļi, citi kā skolnieki.

51. Atstājiēt pasaulei to, kas tai pieder, un turieties pie viena mērķa, kas ir dvēseles pestīšana. Jo, kad pienāks laiks, jums būs jāsniedz atskaite par visu, ko esat paveikuši uz šīs planētas.

52. Jūs neesat neapzinīgi vai neziņā esoši, jūs visu darāt, apzinoties cēloni.

53. Es brīdinu jūs par nākotnes notikumiem. Ja vairs nedzirdēsiet Manu vārdu, jums būs jākomunicē ar Mani no gara uz garu.

54. Šodien Es redzu jūs apvienotus pēc Manu Otrā Laika apustuļu parauga, un Es strādāju ar jums, lai jūs veiktu lielus brīnumus.

55. Jums ir liela vara. Tāpēc dodiet saviem līdzcilvēkiem no tā daudzā, ko Es jums esmu devis Savos vārdos.

56. Es esmu izlējis savu gudrību jūsu vidū, bet Es redzu izsalkušu vilku aitas ādā, kurš vēlas jūs aprīt, iedvešot jums grēcīgas domas, lai jūs pazudinātu. Taču, ja Es redzu, ka jūsu būtība ir tuvu tam, lai padotos, Es esmu klāt kā Tēvs, kurš nāk jums palīgā, jo Es nevēlos, lai jūs ietu bojā.

57. Neliels ir tas pulks, kas savā sirdī nes mīlestību pret Tēvu un ir apņēmiēs Man kalpot. Bet Es jums saku: palieciet nelokāmi, lai jūs sasniegtu savas dvēseles attīstību saskaņā ar Maniem likumiem.

58. Es gribu redzēt jūs tik vienotus. Jo, ja *jūs* paliksiet uzticīgi Tēvam, Es palikšu uzticīgs jums. Es ne uz brīdi jūs nepametīšu, un kārdinājumam jāpaliek tālu no „Izraēla tautas”.

59. Izpētiet Manu vārdu, saprotiet, ka Manas atklāsmes laiks ir īss, un apzinieties, cik liela ir Mana mīlestība un cik liela ir gaisma, ko Es esmu ielicis jūsu dvēselēs. Saprotiet, ka jums ir jānāk pie Manis tīriem.

60. „Mana Valstība nav no šīs pasaules”, tāpēc saprotiet Mani, kad Es jums saku: to, ko jūs uz zemes nopelnīsiet, Es jums saglabāšu Aizsaulē.

61. Šeit, pie šī galda, Es gaidu jūs visus. Manā klātbūtnē pazūd rases, kastas un izcelsme. Jūs visi vienlīdz piederat Man, jums visiem ir dvēsele kā dārgakmens, un tieši uz šo dvēseli Es vēršos.

62. Ja jūs to vēlaties zināt: šī bija vieta, kas bija nolemta manai jaunajai atklāsmei pasaulei, kur jūs redzētu Mani nākam „uz mākoņa” visu zemes tautu acu priekšā.

63. Saprotiet šos vārdus pareizi. Ar to Es gribu jums teikt, ka Garā Es nāku pie *visiem*, bet ne visi dzirdēs šo vārdu. Tāpat notika arī toreiz: *viena* tauta bija lieciniece manai mācībai, maniem darbiem, un pārējās zemes tautas ticēja, pamatojoties uz šīm liecībām.

64. Šodien Es pulcēju šīs tautas dvēseles, lai tās pilnveidotu savu misiju saskaņā ar sava Skolotāja vārdiem.

65. Es viņiem neapņemos nekādas zemes valstības, bet gan mūžīgās gaismas valstību dvēselei.

66. Viņu dvēseles, kas tagad vēl ir pilnas ar savtīgumu, saskaroties ar savu tuvāko grūtībām, „rīt” būs dāsnas, lai ļautu saviem līdzcilvēkiem piedalīties mantojumā, ko Es viņiem esmu piešķīris.

67. Tie, kas savā laikā gaidīja Mesijas atnākšanu kā zemes karaļa atnākšanu un redzēja Viņu nākam Viņa dievišķajā pazemībā, zaudēja drosmi un bija apmulsuši. Kāpēc jums šodien būtu jārikojas tāpat kā viņiem un jābūt apmulsušiem, ja redzat, ka Es atklājos šādā veidā, lai gan jums jau ir iepriekšēji piemēri tam, ka jūsu Kunga valstība nav no šīs pasaules?

68. Es mācu tautu, lai tā rīt varētu mācīt visus tos, kuriem nebija iespējas dzirdēt Mani šādā veidā. Tie, kas šodien Mani dzird, dzird Tēvu, kurš ar lielu mīlestību paziņo viņiem par drīzu atvadu un kurš šī iemesla dēļ visiem, kas Viņu apņem, dāvā savu tēva mīlestību pārpilnībā. Tā ir Tēva balss, kurš vēlas, lai viņi atcerētos Viņu, kurš nevēlas atstāt nevienu no saviem bērniem raudošu, kurš ilgojas, lai visi baudītu Viņa mantojumu, un tas ir Viņa mīlestība.

69. Viss, kas šai tautai nepieciešams gaidāmajai cīņai, tās lielajai garīgajai cīņai, tai būs, jo Viņš ar savu auglību nesošo lietu panāks, ka mana sēkla atkal uzdīgs.

70. Jā, tauta, mans Vārds atkal būs uz visiem lūpām, mana griba – visās sirdīs, un mans Likums atklāsies visās sirdsapziņās. Cik laimīgi būs tie, kas piedalījās šajā dievišķajā darbā, jo šī garīgā priekā viņi saņems atlīdzību par visām savām bēdām un ciešanām. Viņi atcerēsies, ka šeit uz zemes viņi bija Kristus mācekļi, ka viņi mīlestībā sargāja sēklu, ko Dievišķais Skolotājs viņiem mācīja audzēt.

71. Iegūstiet šo mieru savai dvēselei, ak, tauta, iegūstiet šo vietu mūžībā.

72. Es kā Meistars eju jums pa priekšu un vadu jūsu dvēseles. Tāpēc manu mācekļu darbiem jābūt skaidriem, tad tie, kas jūs vēro, ņems no jums piemēru.

Pasaule ir izsalusi, un jums ir maize, kas baro. Es jūs sagatavoju, tāpat kā es to darīju ar saviem apustuļiem. Ja jūs sekosiet man tāpat kā viņi, jūs sajūtīsiet manu spēku, lai cīnītos pret visu ļauno. Visas dabas spēki palīdzēs jums jūsu misijā, ja jūs prāsiat tos izmantot.

73. Šodien jūs redzat cilvēku vidū trūkumu un nabadzību, rūpes par maizes iegūšanu ķermenim, kamēr *jūs* esat iztikuši, neciešot šādas grūtības, jo Es gribu, lai jums būtu miers un lai jūs daļu sava laika veltītu Manu mācību praktizēšanai.

Daudzi vīrieši un sievietes emigrē un šajā zemē meklē patvērumu savai sirdij, kas ir nogurusi no cīņas, un viņi atradīs svētītu zemi, bagātu ar labvēlībām, un jūs dalīsieties ar viņiem savā maizē, un viņi atradīs patvērumu un šeit izveidos savas mājas.

74. Mosties, tauta, jo ir palikuši vairs tikai trīs gadi, kuros Es jums atklāšos. Meklējiet Mani jau šodien no gara uz garu, jo jau tuvojas stunda, kurā jūs jutīsieties pamesti, un Es vēlos, lai jūs būtu stipri šajā pārbaudījumā. Garīgā pasaule vairs nesniegs jums savus iedrošinājuma un padoma vārdus. Jūs vairs nedzirdēsiet šo „koncertu”, kas atskan no aizsaules, un tādēļ ir nepieciešams, lai jūs prastu pacelties augšup, lai turpinātu barot savu dvēseli.

75. Tuvojieties tam, kas ir pilnīgs. Apvienojiet savu gribu ar manējo. Meklējiet visu labo savai dvēselei un mazāk mīliet zemes labumus. Cilvēce ir sasniegusi robežu, pie kuras Es to apturēšu. Tumsība pazudīs, „nezāles tiks izrautas, sasietas ķekaros un iemestas ugunī”, kā rakstīts. Tas viss notiks. Es tevi tam sagatavoju, tauta, lai tu atpazītu laiku, kurā dzīvo, un pamodinātu savus līdzcilvēkus. Svētīts ir tas, kurš ir gatavs izpirkties, kurš lūdz un nožēlo grēkus, jo viņš tiks glābts. Bet, ja jūs šī iemesla dēļ tiksiat noraidīti, ja jums tiks nodarīts pāri, atcerieties Jēzu Viņa dievišķajās ciešanās un ņemiet Viņu par paraugu.

76. Esiet saprotoši un piedodiet apvainojumus. Jums nevajadzētu būt „ienaidniekiem”, un, ja viņi cīnās pret jums, tad ņemiet rokās mīlestības un gaismas ieročus. Ja jūs rīkosieties tā, jūs sasniegsiet pilnību un uz zemes saņemsiet miera dāvanu. *Es dodu jums sēklu, jūsu uzdevums ir to iestādīt.*

77. Laiks, kad Man bija jānāk, bija iepriekš noteikts, un šī pravietojums ir piepildījies. Tika teikts: „Cilvēki sasniegs grēka un materiālisma virsotni. Kari izplatīsies no tautas uz tautu kā ugunsgrēks, kas visu iznīcina. Naidis un jaunprātība augs kā nezāles un pārklās laukus.”

78. Es zināju, ka laika gaitā jūs Mani aizmirsīsiet un ka Mans vārds pazudīs no jūsu sirdīm. Tāpēc Es jums paziņoju par Savu atgriešanos. Tā gaisma ir aptumšota, cilvēka sirds ir auksta un nejūtīga kā tā nakts, kad Jēzus nāca pasaulē, un Māte, nespējot atrast patvērumu cilvēku mājās, meklēja patvērumu ganu un ganāmpulku lauku mājoklī.

79. Šodien Es neesmu sagatavojis klēpi, lai kļūtu par cilvēku, jo Esmu nācis Garā, lai runātu ar jums. Un Es esmu jūs atradis šādas lielas sirdskvēlības un neticības vidū. Es esmu jūs izvēlējis, un jūs esat sagatavojuši savas sirdis, lai Mani uzņemtu. Jūs Mani esat klausījušies, un jūsu ticība ir uzliesmojusi.

80. Ja jūs vēlaties sekot Man, tad ievērojiet Manu vārdu. Es palīdzēšu jums nest jūsu krustu. Taču Es nevēlos, lai šie cilvēki, kas šodien tic Man, rīt Mani tiesātu un pazudinātu tāpat kā tie, kas Mani piesita krustā. Šodien jūs nezināt, kuri paliks uzticīgi. Es jums saku, ka to būs tikai nedaudzi, un dažreiz viņi jutīsies vientuļi. Taču viņu ceļš būs atvērts, un eņģeļi viņus sargās un izglābs no briesmām, lai vestu viņus uz debesu vārtiem.

Mans miers lai ir ar jums!

Mācība 199

1. Lai Svētā Gara miers ir ar jums!

2. Es nenogurstoši runāju ar jums, jo mācekļu pārbaudījums tuvojas, un Es vēlos, lai jūs tad spētu darīt zināmu Manu darbu. Es esmu iepazīstinājis jūs ar tā pamatprincipiem, lai jūs to vienmēr attēlotu visā tā tīrībā un patiesībā.

3. Mana mācība apvienos pasauli vienā ideālā, un, kad šī domu, sirdu un gribas spēku vienotība būs kļuvusi par realitāti, pasaule iepazīs mieru un uzzinās kaut ko vairāk par dvēseles dzīvi.

4. Šajā laikā notiek pasaules uzskatu un ticības mācību cīņa. Katrs cilvēks vēlas būt taisnībā. Bet kurš gan šajā egoisma un personīgo interešu cīņā ir taisnībā? Kurš gan ir patiesības īpašnieks?

5. Ja tie, kuri uzskata, ka atrodas uz pilnīgā ceļa un pieder patiesība, lepojas ar to — patiesi, Es jums saku, tad viņi vēl nepazīst šo ceļu; jo uz tā ir jābūt pazemīgiem, un pietiek jau ar to vien, ka viņi neatzīst patiesību, kas ietverta citu ticībā, lai vairs nebūtu pazemīgi. Taču Es jau teicu jums „Otrajā laikmetā”: „Svētīgi ir tie, kas sirdī ir lēnprātīgi un pazemīgi.”

6. Cilvēks, kurš nosoda savu līdzcilvēku ticību un pārliecību, attālinās no pestīšanas, jo savā lepnumā un neapdomībā viņš cenšas līdzināties savam Dievam.

7. Es jums saku, ka jums jāparādās tādiem, kādi jūs esat, lai jūs neiekrīstu liekulībā. Esiet sirsnīgi un ņemiet vērā, ka jums vēl daudz kā trūkst, lai sasniegtu dvēseles pilnību.

8. Tas, kurš savā pazemībā uzskata saņemtās žēlastības dāvanas par nepelnītām, nekad neklūs augstprātīgs, lai cik daudz es viņam arī pārmērīgi dāvinātu.

Kādu dienu cilvēki cīnīsies viens pret otru. Cīņa būs nevienlīdzīga. Jo, kamēr vieni savas prasības balstīs uz zemes varas spēku, citi savā materiālajā nabadzībā izmantos vienīgi mīlestības ieročus. Jo viņiem nebūs citas dzimtenes kā vien viņu garīgais mantojums.

9. Tu zini, mana tauta, ka Es esmu jūs sapulcējis un apvienojis, izvēloties jūs no šejienes un no turienes. Jo visās sektās un baznīcās, kas ir kā ceļi, atrodas garīgie cilvēki — mācekļi, kuriem Esmu radījis šo ģimeni. Es neesmu viņus apvienojis kādā pulcēšanās vietā, bet gan vienā likumā, vienā un tajā pašā mīlestībā. Jo ikviens, kurš jūt, ka viņa sirds pukst mīlestībā pret savu brāli, būs šīs tautas bērns. Patiesi, Es jums saku: jūs nebūsi spiritualisti tikai tāpēc, ka esat ienākuši šajās sapulču telpās, kurās Mans Vārds runā par spiritualismu, bet gan tāpēc, ka dāvināt mīlestību saviem līdzcilvēkiem.

10. Doma, ka jums nāksies cīnīties pret gadsimtiem ilgi pastāvošām priekšstatām, paražām un kļūdām, nedrīkst jūs biedēt, tāpat kā jums nav jāpievērš uzmanība tam, ka jūsu skaits ir neliels. Jūs zināt, ka gaisma, ko Es jums esmu devis, salauž verdzības un neziņas ķēdes.

11. Ko gan varētu pārņemt spiritistiskajai tautai, ja tā pilda garīgo likumu, morālo likumu un savus zemes pienākumus un savā ceļā atstāj tikumības pēdas? Tomēr sargājieties no visa tā, ko Es neesmu mācījis, lai jūs nekļūtu par cilvēciskās tiesas apsūdzētajiem. Šodien Es jums saku tāpat kā Otrajā laikmetā: „Dodiet Dievam to, kas pieder Dievam, un ķeizaram to, kas pieder ķeizaram.” Tad neviens neatradīs jums nekādu trūkumu, lai jūs notiesātu.

12. Ievērojiet likumus, kas valda valstī, kurā dzīvojat, un izrādiet cieņu tiem, kuri valda pār citām tautām.

13. Es atstāju jums Savu Vārdu, lai jūs to pētītu un gūtu atziņu.

14. Dodieties ceļā kā jūsu Gans – kā vēstneši, lai sirdīm nestu Labo Vēsti.

15. Patiesi, Es jums saku: caur jums ir jāglābj cilvēces dzimums.

16. Solis pa solim Es jūs vadu pa mīlestības ceļu, pa to šauro ceļu, kas tomēr piepildīs jūs ar gandarījumu un mieru.

17. Es gribu redzēt, kā jūs sekojat Meistaram pa ceļu, kas ved uz visaugstāko laimi. Nesekojiet ļaunuma ceļiem, kas jūs attālina no Manis.

18. Tie, kas ir izpildījuši savu uzdevumu, tagad ir ap Mani. Bet Es esmu nācis pie jums kā Mīlestības un Žēlsirdības Tēvs, lai jūs no jauna mācītu katras jaunas dienas dažus mirkļus veltīt Man.

19. „Darbinieki”, pielietojiet pūles un strādājiet, lai 1950. gada beigās jūs varētu nodot bagātīgu ražu.

20. Grūts ir uzdevums, kas jums jāizpilda — vieniem tālu prom, citiem savas ģimenes lokā.

21. Mantojums, ko Es jums šajā laikā esmu devis, ir tas pats, kas jums bija pagātnē. Taču jūs esat laužuši mīlestības un labas gribas derību, ko sen atpakaļ noslēdzāt ar Mani, un bija nepieciešams atgriezties pie jums, lai jums to atgādinātu.

22. Ņemiet vērā, ka cilvēce ir sasniegusi augstu samaitātības pakāpi. Jums gan jākalpo ar tīru sirdi, tad jūs jutīsieties stipri un haosa vidū paliksiet neskarti. Apvienojieties, lai draudzes būtu kā cietoksnis, kā stingra siena, kā neplīstoša ķēde, kurā katrs ir spēcīgs posms.

23. Paceliet kritušos. Es visiem sniedzu savu mīlošo atbalstu. Taču daži tiek pērti ar pasaules kārdinājumiem un vēl nav sadzirdējuši savas sirdsapziņas balsi. Jūsu uzdevums ir tiem pasniegt roku un būt par atbalstu ceļā, līdz panāksiet, ka viņi seko manas mīlestības pēdām.

24. Glabājiet, mani bērni, Tēva mācības, lai jūsu īpašums būtu pasargāts.

25. Es esmu jums devis ķermeni, lai jūs uz zemes pildītu grūtu uzdevumu. Sargājiet, ak, dvēseles, šo ķermeni ar mīlestību, jo liels būs jūsu sāpju, ja jūs nepaklausīsit manam bauslim.

26. *Jums* jāvadī savs ķermenis, un nedrīkst būt tā, ka tas jūs attur no paklausības ceļa.

27. Sējiet sēklu un rūpējieties, lai tā dīgtu, lai tā, vairojoties, atgrieztos Tēva klētīs.

28. Mana griba ir redzēt jūs pazemīgus. Bet daudzi no jums savā stūrgalvībā ir lūguši manu palīdzību.

29. Es redzu, ka esat apgērbušies manās drānās. Es tās esmu jums atstājis, lai jūs pasargātu no laikmeta grūtībām, nevis lai jūs tās pamestu pusceļā.

30. Kopš 1866. gada jums ir mana jauna mīlestības atklāsmē, un: vai jums kaut kā trūka?

31. Laimīgs tas, kurš ar pacietību izdzēris savu ciešanu kausu, jo viņa sāpes pārvērtīsies žēlastībā.

32. Izrotājiet svētnīcu, jo Tēvs jau sen vēlējās tajā mājot.

33. Ieņemiet vietu, kas jums pienākas, un visi redzēs, ka Kristus ir jūsu vidū.

34. Mana griba ir, lai jūs paklausītu maniem vārdiem un dotu cilvēkiem labu piemēru; tam nolūkam jums ir mana spēka avots. Es esmu jums devis ceļu, un tas ir pilns gaismas. Sekojiet manām pēdām un kāpiet kalnā.

35. Daži lūdz Man naudu, bet Es jums saku: Pirmajos laikos jums bija lielas bagātības uz zemes, taču jūs nepaklausījāt Maniem likumiem. Šodien jūsu galdā netrūkst maizes, taču laiks, kas jums atvēlēts uzdevuma izpildei, ir īss. Esiet nenogurstoši, nododot manu sēklu saviem līdzcilvēkiem, lai dzīves ceļa beigās jūs varētu man parādīt, ka esat šo sēklu pavairojuši.

36. Nebaidieties no zemes iedzīvotājiem, baidieties no manas dievišķās taisnības.

37. Jūs visi esat mani bērni, un jūs visi nāksiet pie Manis, kad būs pienācis laiks.

38. Caur jums, kas tuvināties Meistaram, Es dodu visiem, lai cik tālu jūs tos arī uzskatītu.

39. Apstrādājiet ganus sagatavotos laukus, kas ir cilvēku sirdis.

40. Ja gans pamana, ka kāda aita sērojoši blē, viņš steidzas pie tās un atved to atpakaļ aitu ganāmpulkā.

41. „Izraēl”, tu esi pakļauts smagiem pārbaudījumiem. Taču Tēvs dod jums spēku, lai jūs tos izturētu.

42. Ja jūs izpildīsiet savu uzdevumu uz zemes, jūs sagaida liels prieks aizsaulē.

43. Debesu valstības durvis ir atvērtas un aicina ikvienu, kurš vēlas tajā dzīvot. Šīs durvis jūs atradīsiet savā sirdsapziņā.

44. Šodien Es jūs aicinu pie sava mīlestības galda, lai jums sniegtu Gara mielastu.

45. Manas dievišķības bērni, Meistara mācekļi, ļaujiet, lai jūsu dvēseles dziļumos iekļūst gaismas vēstījums, ko jums sūta mana mīlestība.

46. Esi laipni gaidīts, ak, tauta, kas nāk pie Manis nogurusi, slima un ar skumju dvēseli.

47. Esi laipni gaidīts manas dievišķās gaismas starā, jo tajā tu atradīsi spēku, dziedināšanu un prieku.

48. Kāpēc daži no jums uzskata par dīvainu to, ka Es nāku šādā veidā?

49. Es neesmu jums teicis, ka atrodos šajā ķermenī. Nē, es jums esmu teicis tikai to, ka šis prāts uzņem manu iedvesmu. Šobrīd es dodu cilvēkiem jaunu vēstījumu, kas ir salīdzināms ar milzīgu avotu, kurš izlej savu saturu pār izslāpušiem laukiem un dārziem. Nemiet vērā, ka jūsu prāts ir mana gudrības krātuve, kurā es izlieku savu gaismu.

50. Es esmu izteicis savas domas vārdos, kas izstaro mīlestību un sirsnību, lai jūs tajos atrastu ziedi, kas dziedē jūsu dvēseli un ķermeni. Es esmu jūs mācījis pielūgt savu Dievu patiesības altārī, nevis ēnu, elku pielūgšanas un fanātisma altāros.

51. Sagatavojieties, lai saņemtu bagātību, ko Es jums nesu. Ļaujiet, lai šodien plīstu šis plīvurs, lai jūs varētu saprast visu manas jaunās vēstījuma jēgu.

52. Es ļāju jums saprast bez grāmatām, vienīgi ar Garu. Es mācu jums izskaidrot visu atklāsmju jēgu. Tādējādi jūs vairs neiegrimsiet elku pielūgšanā, jo jūs neapmierināties ar simbolu izpēti, bet sapratīsiet, kā iekļūt mācības būtībā, lai izprastu tās patiesību.

53. Jūs esat dzirdējuši, ka eņģeļi debesīs mūžīgi klausās dievišķo koncertu. Ja jūs pārdomājat šo simbolu, tad sargieties no domas, ka arī debesīs var dzirdēt mūzikas gabalus, kas līdzīgi tiem, kurus jūs esat pieraduši dzirdēt uz zemes. Kas tā domā, ir pakļāvisies pilnīgai materialisma kļūdai. Bet tas, kurš, dzirdot runāt par debesu mūziku un eņģeļu laimi, to klausoties, domā par harmoniju ar Dievu šajā dievišķajā koncertā, tas būs patiesībā.

54. Bet kāpēc daži to tā neuztver, lai gan katra no jums dvēselē mīt Universālā koncerta skaņa? Kāpēc daži, kas dzird šos vārdus, tos nesaprot, nejūt vai nepareizi interpretē?

55. Ak, mīlie bērni, jūs, kuru sapratne ir vāja, — meklējiet gaismu lūgšanā. Jautājiēt Man savās meditācijās; jo cik plaši arī būtu jūsu jautājumi, Es no mūžības zināšu, kā jums atbildēt. Savukārt arī Es jums uzdošu jautājumus, lai starp Meistaru un mācekļiem uzplauktu patiesības gaisma.

56. Debesu mūzika ir Dieva klātbūtne jūsos, un šī koncerta vidū skanēs *jūsu* skaņa, kad jūs reiz būsiēt sasnieguši patieso pacilātību, kas ir garīgais skaistums. Tā ir debesu mūzika un eņģeļu dziesma. Ja jūs to tā piedzīvosiet un sajūtīsiet, patiesība atspoguļosies jūsu būtībā, un jūs sajūtīsiet, ka Dievs ir jūsos. Dzīve jums piedāvās mūžīgu un dievišķu koncertu, un katrā no tā skaņām jūs atklāsiēt atklāsmi. Jūs vēl neesat dzirdējuši šīs skaistās skaņas to pilnīgajā harmonijā — dažreiz maīgas skaņas, citreiz spēcīgas. Ja jūs tās nejauši uztversiet, tās jums šķitīs kā neskaidras skaņas, kuras jūs nespēsiet apvienot. Jūs vēl neesat pilnībā apzinājušies to skaistumu, kas tajās slēpjas. Jums jāatstāj aiz sevis maņas, kaislības un materiālisma ēnas, lai varētu dzirdēt Dieva koncertu savā dvēselē.

57. Kāpēc jūs uzskatāt, ka mana saruna ar jums ir neiespējama, lai gan jūs saņemāt Visuma vēstījumu? Kā manas Gara vibrācijas var šķist neiespējamās cilvēka prāta spēkiem, lai gan jūs visi esat piepildīti ar Dieva domām? Kā gan varētu būt neiespējami, ka Dievs slepeni runā ar jums, lai gan eņģeļi, pasaules, kosmoss un viss radītais ir pilns ar Viņu? Kāpēc Man nevajadzētu pārņemt jūsu dvēseli vai kāpēc Man vajadzētu to atstāt savā valā? Vai jūs neesat sapratuši, ka tas patiesībā būtu neiespējami?

58. Klausieties Mani uzmanīgi: Es esmu Skolotājs, šī planēta ir skola dvēselei. Dzīve un Mani mācījumi veido pilnīgu mācību vielu. Vai jūs patiešām varat ticēt, ka Es pamestu savus pienākumus un ka Es varētu aizmirst savus skolniekus?

59. Ļaudis, Es jums atkārtoju, ka dievišķā koncerta skaņas skan ap jums un ka ir absolūti nepieciešams, lai jūsu dvēseles paceltos, lai uztvertu to harmoniju. Ja tā nav, jūs ļausiet, lai šīs skaņas turpina skanēt pasaules telpās, gaidot citus, kuri tās prot labi sadzirdēt.

60. Es vēlos, lai jūs iegūtu uztveramību garīgajam, lai ar to jūs mīkstinātu savas skumjas šeit uz šīs zemes, kur jūs tik daudz raudājat un ciešat.

61. Neklausieties tiem, kuri noliedz patiesību, ka Es esmu jūsos un kopā ar jums. Mostieties un uztveriet to daļu no mana koncerta, ko Es jums šodien ļauju dzirdēt. Līdz šim jūsu ausis ir bijušas gatavas dzirdēt vienīgi sūdzību atbalsi un šīs cilvēces karu troksni, kas ir labākais pierādījums jūsu nesaskaņai un harmonijas trūķumam. Šo pierādījumu jūs varat atrast visur un visās jūsu cilvēciskās dzīves jomās.

62. Brāļu slepkavošanas karš un ideoloģiju karš ir sasnieguši savu kulmināciju. Lielie un mazie, stiprie un vājie, ticīgie un neticīgie kļūst apmulsumu jūrā. Bet koku apgriešana ir tuvu, un patiesi, Es jums saku: katrs koks, kas nenes labus augļus, tiks apgriezts.

63. Sāpes, laiks un patiesība būs nežēlīgā sirpis, kas nogriezīs nezāles pie pašām saknēm, kuras vēlāk tiks iemestas gudrības ugunī, kur viss, kas ir nepareizs, tiks sadedzināts.

64. Šajā haosā ir arī tādi, kas šaubās par manu mīlestību. Par to Es jums saku: kā gan Es varētu pamest šo pasauli, ja vienīgi Es varu nomierināt šīs satrauktās jūras viļņus?

65. Neaizmirstiet, ka vienmēr, kad atradīsieties tumsā, Es steigšos jums palīgā, jo Es esmu pasaules gaismā.

66. Tieši cilvēki izraisa vētras; bet mans pienākums ir iemācīt viņiem noslēgt mieru. Un tieši to Es šobrīd daru ar savu mācību, kas visos laikos ir nākusi kā maigs un harmonisks koncerts, kā vēstījums, kas nācis no tās mīlestības un taisnīguma valstības.

67. Es turpināšu runāt uz jūsu sirdīm. Arī Debesis vēlas atklāties jūsu pasaulē. Ļaujiet tām to darīt caur jūsu saprātu.

68. Radītāja atdalīšanās no saviem radījumiem ir neiespējama; nav iespējams, ka starp Kristu un cilvēkiem pastāvētu attālums, tāpat kā nevar pastāvēt ķermenis bez galvas, ne arī saule bez planētām.

69. Ja jūs mīlat patiesību, tad skaistums, par ko jūs priecājaties savā dzīvē, būs liels. Un, ja jūs sasniegsiet to svēto brīvību, ko Es piedāvāju jūsu dvēselei, jūs ar savu domāšanas spēju ceļosiet caur debesīm, kosmosa telpām un pasaulēm.

70. Es jūs mierinu šajā bēdu laikā, ko jau sen atklāja pravieši. Roque Rojas, mans vēstnesis šajā laikā, runāja ar jums par pārbaudījumiem, kas drīz pienāks, un jau ar savu pirmo vēstnesi Es jums darīju zināmu, ka pravietojumi tagad piepildīsies.

Tie, kas Mani jau tajos laikos dzirdēja, atcerēsies, ka Meistars jums teica: „Lūk, dzīve mainīsies, un cilvēce dzers ļoti rūgtu kausu. Tautas cits citu nicinās. Vecāki nepazīs savus bērnus, un bērni – savus vecākus. Vīrs noraidīs savu sievu, un viņa savukārt grēkos pret savu dzīvesbiedru, un daudzi bērni, lai gan viņiem ir vecāki, augs kā bāreņi. Izplatīsies netiklība, kā arī pieaugs bads un grēks, tāpēc daudzi cilvēki mirs.

71. Un lūk, dažu gadu laikā visi šie postošie notikumi kā strauja straume nogrābs dzīvības, mājvietas, tautas, ticības pārliecības un iestādes. Es nepārtraukti saku tiem, kas Man klausās, lai viņi būtu modri un lūgtu, lai šī straume viņus neaiznes.

72. Rūpējieties par savu ģimeņu tikumību un mājokļu mieru. Redziet, kā pat visnabadzīgākie var būt šī dārguma īpašnieki.

Saprotiet, ka cilvēku ģimene ir Garīgās ģimenes iemiesojums: tajā vīrietis kļūst par tēvu, tādējādi iegūstot patiesu līdzību ar savu Debesu Tēvu. Sieviete ar savu mātišķo sirdi, kas pilna maiguma, ir Dievišķās Mātes mīlestības atspoguļojums, un ģimene, ko viņi kopā veido, ir Radītāja Garīgās ģimenes iemiesojums. Mājas ir templis, kurā jūs vislabāk varat iemācīties pildīt manus likumus, ja vecāki ir bijuši gatavi strādāt pie sevis.

73. Vecāku un bērnu liktenis ir Manī. Taču gan vieniem, gan otriem ir jāpalīdz viens otram savu uzdevumu un izpirkšanas pienākumu pildīšanā.

74. Cik viegls būtu krusts un cik panesama dzīve, ja visi vecāki un bērni mīlētu viens otru! Smagākie pārbaudījumi tiktu atviegloti ar mīlestību un sapratni. Par savu pakļaušanos Dievišķajai gribai viņi tiktu atalgoti ar mieru.

75. Pirmā institūcija uz zemes bija laulība, jo šo savienību jau kopš pirmās sievietes un pirmā vīrieša laikiem Radītājs bija svētījis. Visos laikos Mans likums un Manas atklāsmes ir runājušas jums par šī uzdevuma nozīmīgumu.

Kad Es biju pie jums uz Zemes, Man patika apmeklēt laulātos un ģimenes. Mana klātbūtne mājās svētīja šo savienību un svētīja tās augļus. Es runāju ar bērniem, jauniešiem un pieaugušajiem, runāju ar kalpu un ģimenes galvu, ar kalponi, saimnieci un māti. Jo bija nepieciešams visu atjaunot un dot jaunu gaismu par dzīvesveidu šajā pasaulē, kas ir garīgās dzīves attīstības posms. Mans Vārds bija paredzēts visiem. Tāpēc, kad vien Es runāju, mātes ar saviem bērniem pie rokas vai rokās steidzās pie Manis. Kad šīs vienkāršās sirdis dzirdēja Jēzu, kurš viņām teica: „Kas pazīst Dēlu, tas pazīst Tēvu”, viņas sajuta, ka šajos vārdos dzird Dievu, un no sirds dziļumiem teica Meistaram: „Aleluja, Tu esi Mesija, ko mēs gaidījām! Slava Tam, kura vārdā Tu nāc.”

76. Ar manu atnākšanu tagad ir sākusies jauna ēra, taču mana vārda būtība ir tā pati. Tas atgādina jums aizmirsto, māca jums jaunas pamācības un pacilā jūsu dzīvi, tuvinot to pilnībai.

77. Ja jūs dzīvotu saskaņā ar manu likumu — vai jūs domājat, ka es būtu realizējies, parādoties šajā veidā?

78. Ar saviem vārdiem Es kopju sēklu, ko Esmu sējis citos laikos. Taču šādā veidā Es runāšu tikai līdz 1950. gadam. Pēc tam Es turpināšu kopēt jūsu dvēseles, bet mana atklāsmē kļūs smalkāka un augstāka. Šodien Esmu atnācis, lai jums atgādinātu par dažiem principiem, kurus cilvēki ir ar kājām samīdījuši. Ar saviem debesu padomiem Es tagad vēlreiz svētīju laulību un ģimeni. Taču, lai paplašinātu jūsu garīgos apvāršņus un neļautu jums ieslīgt

egoismā, Es jūs mācu sākt veidot šajā tautā patiesu garīgo ģimeni, kuras Tēvu jūs ieraudzīsiet bezgalībā, un uz zemes jūs tad visus savus tuvākos uzskatīsiet par brāļiem un māsām.

79. Vai jūs nedomājat, ka tas, kurš ir izpildījis savu pienākumu pret saviem tuviniekiem, jutīsies stiprāks un cienīgāks, lai atstātu savas mājas, savu tautu un pat savu valsti, lai ar saviem vārdiem un savu piemēru izplatītu manu mācību?

Neraizējieties, jo Es jums saku, ka jums būs jāatstāj savas mājas un dzimtene. Es jums saku, ka Es rūpēšos par to, ko jūs atstāsi, un nebūs nepieciešams ņemt līdzi otro ceļojuma somu.

Es iepriekš sagatavošu ceļus, durvis un sirdis, lai jūs varētu izpildīt savu misiju. Jūs negaida asins upuris, lai gan jums nāksies upurēt dažas no savām baudām. Ģimene, no kuras viens no bērniem dodas prom, lai dotos uz provincēm, tiks svētīta.

Es runāju ar jums par šīm nākotnes lietām, jo ir palikuši vairs tikai trīs gadi, kuros Es jums dodu Savu Vārdu, un Es gribu jūs atstāt sagatavotus, lai neviens jūs nemaldinātu. Jūsu intuīcijas dāvana vadīs jūs šajos laikos, lai jūs zinātu, uz kuru vietu un pa kuru ceļu jums jādodas.

Mācekļi neies vieni paši, virs viņiem dosies liels gaismas garu leģions, lai viņus atbalstītu, un virs visiem garīgais gans Elija apgaismos ceļus un sargās savas avis. Mana griba atklāsies jūsu darbos.

80. Jūs neesat vienīgie, uz kuriem gulst šis darbs. Aizsaulē jau gaida tie, kuri pēc jums iemiesosies, lai turpinātu jūsu sēšanu. Pasaule mainīsies, taču tas nenotiks vienā mirklī.

81. Pārdomājiet manus vārdus, lai jūsu prātā ienāktu gaisma. Jūs, cilvēki, kad reiz sapratīsiet, kādu vietu ieņemat Tēva radībā un kāds ir jūsu uzdevums, tad sapratīsiet, ka jūsu liktenis ir mīlēt un svētīt mūžīgi.

Mans miers lai ir ar jums!

Mācība 200

1. Debesu valstības vārti ir atvērti ikvienam, kas vēlas saņemt tās labvēlību. Šī valstība atrodas cilvēka garā.

2. Jūsu un manā garā valda svētki, kad jūs gatavojaties saņemt manas gaismas vēstis.

3. Esiet laipni gaidīti, slimie, skumjie un tie, kam trūkst garīgās mīlestības, jo pie Manis jūs atradīsiet dziedinošo ziedi, gaismu un spēku, kas jums tik ļoti ir trūcis.

4. Es jūs mīlu, un tādēļ es jums sūtu savu gaismu, lai tā atbrīvotu jūs no ciešanām, rūpēm un bailēm un lai jūs justos ietīti manā mīlestībā, pasargāti un aizsargāti no daudzajiem draudiem, kas jums slēpjas. Mana žēlsirdības avots plūst pārpilns, lai dziedinātu jūsu dvēseli un ķermeni; taču to, ko Es daru ar jums, Es paveicu gan šajā, gan visās pasaulēs. Jo mans Mierinātāja Gars ir nolaidies uz visām dzīves pasaulēm, kurās dzīvo mani bērni.

5. Ja jūs barojaties no Manis, ja jūs protat Mani uzņemt, jūs vairs nevarēsiet Mani noliegt, jūs vairs nešaubīsieties un neizrādīsiet necieņu pret šo maizi, kas jums ir dāvājusi dzīvību, un jūsu pastāvēšana kļūs par pastāvīgu pateicības un mīlestības liecību.

6. Vai jums vispār ir priekšstats par apsolītās Debesu valstības priekām? — Jūs savā prātā gribējāt izveidot priekšstatu par to, kāda varētu būt pilnīgu būtnu dzīve, un jūs runājat par dziesmām, par skaistumu, par tīrību un par mīlestību. Bet tagad Es jums saku, ka tajā pasaulē valda pilnīga harmonija.

7. Jums jāzina, ka galu galā jūs visi kļūsiat par daļu no šī koncerta, ka jūs piedalīsieties šajā laimē, kad būsiat pilnveidojušies un nāksiet pie Manis. Tad jūs satiksiet Mani, un Es sēdēšu godības tronī, ko jūs Man izrādīsiet.

Taču šī debesu mūzika skanēs jūsu dvēselē, kad jūs atklāsiat Manu klātbūtni sevī un būsiat sajūsmā, apbrīnojot Manu darbu, Manu radību, ko Es jums parādīšu, lai jūs kļūtu par tās līdzdalībniekiem. Kad kādreiz būsiat pie Manis, jūs sajūtīsiet skaistāko harmoniju, un vismaigākais dziedājums pacelsies no jūsu gara uz Manējo.

8. Kad jūs tad sajūtīsiet, ka mana klātbūtne tā spoži mirdz jūsos, jūs katrā pakāpē atklāsiat koncertu, katrā skaņā – atklāsmi, , un jūs būsiat Man tik tuvu, ka galu galā uzskatīsiet Mani par savas eksistences vienīgo iemeslu un vienīgo mērķi. Es jūs uzņemsu tā, kā uzņem ceļotāju, kurš ir sasniedzis savas ceļojuma pēdējo posmu un apzinās savu sasniegumu un to, kas viņu gaida.

9. Tauta, tu vēl neesi dzirdējusi šo skaisto skaņu mūziku, jo jūs vēl neesat spējuši atbrīvot savas dvēseles no materiālās formas. Koncerts skan

aiz tās pasaules robežām, kurā jūs varējāt nokļūt. Bet Es sagatavoju ceļu, lai jūs drīz nonāktu pie Manis.

10. Kāpēc jūs uzskatāt, ka mana vēstījuma izpratne caur cilvēka saprātu ir grūta? Vai jūs šaubāties, ka Es varu pastāvīgi būt saskarsmē ar jūsu dvēseli? Ja radība tiek barota no Manis un visas dvēseles ir kā koka zari, kas dzīvo no tā paša avota un barojas ar tā sulu — kā tad jūs varat domāt, ka Es esmu tālu vai ka Es esmu vienaldzīgs pret jūsu ciešanām, lai gan Es esmu jūsu Skolotājs, jūsu Ārsts un jūsu Tēvs?

11. Klausieties: tuvojas pasaules uzskatu cīņa. Iemiesotās un bezķermeniskās dvēseles vēršas pret vienu otru haosa jūrā. Visas tās parāda savu sāpju un ļaunuma ražu. Visas cenšas savstarpēji ievainot un nogalināt, visas veic iznīcināšanas darbu; taču sāpes ir skārušas arī tās pašas.

Mūsdienās ir ieradies plāvējs ar uzdevumu nocirst katru koku, kas nenes labus augļus. Šajā lielajā cīņā uzvarēs tikai taisnība un patiesība.

Daudzas baznīcas pazudīs, dažas paliks. Vienās mirdzēs patiesība, citās tiks piedāvāta tikai krāpšana. Taču taisnīguma sirpis turpinās plaut, līdz katrs sēklas grauds uz zemes būs tiesāts.

12. Šajos laikos tie, kas ir garīgi attīstījušies, sasniegs ideālu, pacelšanos, un šīs zināšanas dos viņiem patieso gudrību. Jums nebūs vajadzīgas cilvēciskās zinātnes, lai jūs vadītu. Jo dvēsele, kas ir pietiekami sagatavota ar maniem mācījumiem, spēs jums atklāt visu, kas jums jāzina.

13. Pie Manis nāks juristi, filozofi un priesteri, un Es viņiem atbildēšu un ar Savu vārdu viņus atgriezīšu. Daži nespēs Mani saprast un būs apmulsuši. Citi pazemīgi lūgs Man piedošanu. Viņi neprasīs no Manis pierādījumus. Taču Es tos viņiem sniegšu, jo Es viņus mīlu un vēlos, lai viņi Mani atpazīst.

14. Ja zinātnieki nespēs atbildēt cilvēkiem, ja viņi nespēs atrisināt viņu problēmas un izklaidēt šaubas, viņi nāks pie Manis. Tad viņi uzzinās, ka Es viņus gaidīju, lai viņus mācītu un mierinātu. Viņi uzzinās, ka šis vārds nāk no Kristus, no Tā, kurš prot mīlēt visus skumjošos un runā ar visiem šajā valodā, kas ir tik mīloša — tajā pašā, kurā Meistars jums mācīja cēlo bausli, kas saka: „Mīliet viens otru.”

15. Jūs dzīvojat attīrīšanās laikos, un jau ir dzirdēti sāpju kliegieni. Taču tieši šīs sāpes kalpos jums, lai jūs varētu attīrīties un kļūt par tempļa pīlāriem. Un pēc jums nāks jauni apustuļi.

16. Es būšu kopā ar jums, lai jūs mierinātu un dotu jums stingrību, lai jūs varētu virzīties uz priekšu izlīdzināšanas ceļā. Es vēlos, lai jūs padarītu savus ienaidniekus par draugiem, lai savā cīņā jūs spētu iegūt Debesu valstību, kurā jūs saņemsiet visu savu darbu augļus.

17. Es tā runāju ar jums, lai jūs pārveidotu savas sirdis, jo jūsu aicinājums ir mīlēt un svētīt. Dzīvojiet tā, kā dzīvoja Jēzus, vienmēr vienotībā ar Tēvu, pilnīgā saskaņā ar visām radības būtnēm.

18. Ja jūs darāt kaut ko labu, ja jūs glāstāt pamestu bērnu, palīdzat kādam, kas nonācis grūtībās, vai aizsargājat neaizsargātu būtni — vai tad jūs savā iekšienē neesat dzirdējuši balsi, kas jūs svētī un iedrošina turpināt iet šo ceļu? Kāda tā ir balss? Tā ir sirdsapziņas balss. Tā ir Tēva balss, kas atalgo bērnu par to, ka viņš ņem Tēvu par paraugu.

19. Ja jūs vēlaties kļūt par manas dievišķības cienīgiem bērniem, par manas godības pirmajiem mantiniekiem, jums vispirms ir jāattīrās, un jūs tagad zināt, ka labākais attīrošais ūdens ir labi darbi. Es tā runāju ar jums, lai jūs sajustu, ka Es gaidu jūs Savā Valstībā, ka jūs šodien esat ceļā, kas ved pie Viņa, bet ka jums vēl ir garš ceļš priekšā. Es gribu no katra no jums izveidot apustuļi, un no katra apustuļa — meistarū.

20. Es konstatēju, ka cilvēce izpauž savu dievbijību dažādās formās. Taču Es jums saku, ka Es nevienu reliģisko kopienu neuzskatu par nozīmīgāku vai mazāk nozīmīgu. Es esmu jūs mācījis mīlestību, un ir tikai *viena* patiesība.

Nedomājiet, ka cilvēci jāglābj kāda baznīca, kāds priesteris vai daudzi priesteri. Es esmu tas gudrais un mīlošais Gans, kas jūs sargā, mierina un mīl tik ļoti, ka Es atdevu savu dzīvību par jums, lai iemācītu jums patiesības un dzīvības ceļu.

21. Ja tolaik cilvēki ticēja, ka, atņemot Man dzīvību, viņi Mani iznīcinās un panāks, ka mana mācība pazudīs, tad viņi neapzinājās, ka tādējādi viņi panāca vienīgi to, ka man deva vairāk dzīvības un lielāku slavu, kas iegūta caur upuri. No sava krusta es svētīju savus apustuļus visos laikos — visus, kas sekoja man pa to pašu ceļu.

22. Tāpat Es svētīju jūs, kas šajā laikā esat Mani uzņēmuši un gatavojaties turpināt Manu darbu.

23. Izraēl, noguris ceļotāj, tu nāc pie Manis, ilgojoties pēc Maniem vārdiem, lai piepildītu savu likteni Trešajā laikmetā, un tu pie Manis ierodies ar rūgtumu uz lūpām un sāpēm sirdī. Jūs un jūsu bērni esat mērojuši bīstamo ceļu, un šodien, dzirdot mana Gara aicinājumu, jūs steidzaties šurp, pārliecināti, ka saņemsiet iedrošinājumu.

24. Dažus Es sastopu pazemīgus, gaidot Manus uzdevumus. Citi Manā klātbūtnē izjūt nožēlu, jo ir daudz grēkojuši. Un vēl citi ziņkārīgi pēta Manu mācību un meklē tajā kādu kļūdu, lai to nosodītu. Es jūs pazīstu un mīlu, un šajā dienā uzņemu jūs visus.

25. Es izmantosiu pazemīgos, lai īsā laikā nestu Labo Vēsti sirdīm, kas Mani gaida. To, kurš ir grēkojis, Es attīrīšu ar Savu vārdu, kas ir kristāldzids

ūdēns. Kad viņš uzzinās, ka Es viņam piedodu un padaru par Savu mācekli, viņš nožēlos un vairs negrēkos. Un to, kurš pēta un šaubās, Es apgaismos un sniegšu viņam pierādījumus, lai viņš atzītu patiesību un liecinātu par Mani.

26. Kad jūs visi būsiat sagatavoti, Es jūs sūtīšu pie tiem, kuri ir attīstījuši savu prātu un ir daiļrunīgi. Taču jūs nejutīsieties viņiem zemāki un arī neskumjāsiat par viņiem, jo Es esmu jums piešķīris lielas garīgās spējas.

27. Zinātne drīz apstāsies. Daudzi zinātnieki būs satraukti un uzskatīs savas zināšanas par bezjēdzīgām, jo iegūtās zināšanas nav novedušas pie dvēseles labklājības un miera. Kad viņi nonāks pie šāda secinājuma, viņi meklēs Mani, vēlēšies iepazīt garīgās dzīves būtību un mērķi un lūgs Man, lai viņiem tiktu atļauts pazemīgi iekļūt Manos noslēpumos, un Es ļaušu viņiem iekļūt tik tālu, cik tas ir saskaņā ar Manu gribu.

28. Tie, kas Man visvairāk sekos, būs nabagi, tie, kas ir atstumti. Kad viņi būs saņēmuši šo lielo garīgās zināšanas dārgumu, ko Mans Vārds dāsnī izdalīs, viņi, pilni mīlestības, dosies ceļā, lai pasaulei nestu liecību par Manu atnākšanu šajā laikā. Daži parādīsies kā pravieši, citi ar Vārda dāvanu iekaros sirdis, un visi darīs mīlestības darbus starp cilvēkiem.

29. Tās tautas, kas ir tikušas nicinātas, tie ļaudis, kas ietērušies lupatās, atmodīsies, mīlēs Mani un kalpos cilvēcei. Starp viņiem ir lielās, sāpēs attīrītās dvēseles. Šo radību sirdīs slēpjas Mani sūtņi, Mani apustuļi. Es aicināšu visas tautas, un drīz pie Manis nāks tie, kuri sapratīs Manas Vārda iedvesmu, lai kļūtu par Maniem ceļa sagatavotājiem.

30. Izraēlā jūs kaujas brāļi gaida manus uzdevumus un dzīvo haosā. Kamēr *viņi* lūdz mieru, citi prasa iznīcināšanu. Viņus vilina vēlme redzēt jaunus apvēršņus, jaunas zemes; viņi ilgojas emigrēt uz citām, siltākām zemēm, lai tur izveidotu savas mājas un varētu attīstīt savu dvēseli, pildot dievišķos likumus.

31. Nepilnības cilvēku reliģiskajā dzīvē izzudīs tiktāl, ciktāl garīgums iekļūs sirdīs un dvēsele, nogurusi no saviem viltus elkiem, ilgosies pēc Manas klātbūtnes, pēc Maniem vārdiem. Jūs Mani neaicināsiat ne pie upju krastiem, ne kalnos, ne ielejā, ne tuksnesī. Jūs Mani meklēsiat savas dvēseles dziļumos, un tur jūs uzcelsiet templi, kurā jūs Mani mīlēsiat.

32. Jūs redzēsiat, ka daudzi cilvēki, kuri bija vareni šīnī pasaulē, nokritīs no savas sabiedrības līmeņa, un šādā stāvoklī, pēc lieliem pārbaudījumiem, kas būs kā pārbaudes akmens viņu dvēselēm, viņi ilgosies pēc manas mācības un, balstoties uz savām tikumībām, centīsies pacelties augšup un iepazīs patieso vērtību dāvanām, ko Es esmu piešķīris cilvēkam. 1950. gadā jūs redzēsiat, ka daudzas no šīm pareģojumiem piepildīsies.

33. Daudzas sirdis, kas bija kā izkalduši lauki, nesīs augļus. Bet jums, kurus Esmu aprūpējis dienu no dienas, Es saku: sagatavojieties un esiet gatavi izsēt Manu sēklu.

34. Pēc šī gada „Izraēla tautā” radīsies nesaskaņas, un tikai tie, kas ir palikuši modri, lūdzot un rīkojoties saskaņā ar maniem likumiem, būs aizsardzība pārējiem.

35. Es esmu jums devis gaismu, lai jūs varētu droši iet un mācīt savus līdzcilvēkus.

36. Lai jūs visi esat svētīti — gan tie, kas šobrīd Mani klausās, gan tie, kam vēl ir tāls ceļš līdz Manai atklāsmei.

37. Laiks, ko jūs šobrīd piedzīvojat, ir cīņas laiks, garīgās cīņas un pasaules uzskatu cīņas laiks.

38. Šis norādījums ir nepieciešams, jo jums nāksies stāties priekšā tiem, kuri nepārtraukti mēģina iekļūt mācību noslēpumā. Tāpat jūs stāvēsiet daudzu vīriešu un sieviešu priekšā, kuri pieder pie dažādām ticībām, un tad atklāsi, ka katrā baznīcā vai konfesijā ir labas gribas cilvēki, kuri pieliek pūles, jo viņu rīcībā ir pilnība.

39. Mana žēlastība ir pieejama visiem; jo Es esmu redzējis cilvēku pasaulē, ka visi, pat ja tikai uz mirkli, ir aizdedzinājuši savas sirdis mīlestībā pret Manu Dievišķību.

40. Pa visu zemi ir izkaisīti tie, kuri joprojām cenšas darīt labu un meklē iespēju būt noderīgiem savam tuvākajam. Patiesi, Es jums saku: ikviens, kam ir šāds nodoms, ir kopā ar Mani.

41. Es esmu jums teicis, ka pienāks brīdis, kad gaisma parādīsies visur — visās vietās, visās valstīs, visos kontinentos. Šī gaisma spīdēs atbilstoši cilvēka garīgajai attīstībai. Taču tās ietekmē veidosies jauna un precīzāka izpratne par Radību, jauns garīguma jēdziens. Tādējādi sāksies jauns garīgās un dvēseles attīstības posms.

42. Kad beidzot visi saprātīgie cilvēki apvienosies, noskaidrosies viņu izpratne par Dievišķo, Mūžīgo un Garīgo. Cilvēki piedzīvos daudzus pārbaudījumus. Bet, kad tas būs pagājis, patiesība atklāsies vēl vairāk. Un patiesību, kas vienmēr ir kristāldzidra un tīra, visi spēs saprast. Tādējādi garīgā vienotība kļūs par realitāti.

43. Mācība, ko Es jums esmu atklājis, un noteikumi, ko Es jums esmu devis, tiks vispārēji atzīti. Bet atcerieties, ka jums jānodod tālāk mana vārda jēga, nevis izteiksmes veids.

44. Neuztraucieties arī par to, ka mainās jūsu dievkalpojuma ārējā forma. Jo patiesi, Es jums saku: pienāks brīdis, kad jūs sapratīsiet, ka pie Tēva nonāk tikai jūsu rīcības būtība un tīrība.

45. Pie jums nāks daudzi jūsu līdzcilvēki, kuri, dziļi izprotot spiritismu, piespiedīs jūs atteikties pat no pēdējām kulta fanātisma paliekām, kuras jūs varbūt vēlaties saglabāt.

46. Kad Es esmu jums tuvu un atklājos caur balss nesēju, Es atklāju tādus, kas klausās, nesaprotot un nejūtot. Arī tādus, kas ir atnākuši, vadīti vienīgi no ziņkāres. Daži ir mēģinājuši pārbaudīt garīgo pasauli. Daudzi nenāk ar vajadzīgo cieņu. Bet kā gan viņi varētu ticēt pārdabiskajam, kas apstiprinās viņu acu priekšā? Vai viņi paši spētu sniegt saprātīgu skaidrojumu tam, kas tieši notiek, ja viņi šo brīnumu neattiecinātu uz augstāku spēku? Kādu skaidrojumu par to, kas ir šis darbs, viņi varētu sniegt tam, kurš viņiem uzdod jautājumus?

47. Kas tic, tas no šīm vietām paņem svētīto ūdeni un ar tā palīdzību dara brīnumus. Taču Meistars jums jautā: vai šajā ūdenī patiešām pastāv pārdabiska spēka? Patiesi, Es jums saku: spēks nav ūdenī, tas ir jūsu pašos, jūsu ticībā un jūsu darbu tīrībā. Jo Kungs ir jūsos, tāpat kā dabā un visā radībā. Atcerieties, ka Es jums toreiz teicu: jūsu ticība jūs izglābs.

48. Es esmu mūžīgais brīnums, kas dod gaismu jūsu saprātam un aizkustina jūsu jūtas, lai virzītu tās uz labā ceļu. Bet cilvēks ir prasījis no sava Tēva vairāk un gribējis redzēt, dzirdēt un ar rokām aptaustīt to, ko viņam vajadzētu uztvert tikai ar savas dvēseles jūtīgumu. Taču mīlestības dēļ! Esmu piekāpies saviem bērniem, jo Es viņus saprotu un nāku viņiem pretim.

49. Tāpēc šajā laikā Esmu atļāvis, lai mana Garīgā pasaule jums tuvinātos, un esmu jums piešķīris dāvanu, ka tā atklājas caur jūsu saprātu, lai jūs visi tieši piedzīvotu šo brīnumu piepildīšanos un ticētu manai klātbūtnei.

Garīgo būtnu atklāšanās veicinās ļaunprātīgas interpretācijas no manas darbības izlūku puses; viņi to izmantos kā ieroci, lai jūs ievainotu, apmelo un nosodītu kā raganus. Taču, kad šī atklāsme būs sējusi savu sēklu, tā pazudīs. Tad jūs pieredzēsiet, ka dāvanas, ko Es jums esmu piešķīris, paliks, un brīnumi turpinās notikt, jo jūs tad intuitīvi virzīsiet savus soļus, ar Manu mācību palīdzību vienmēr cenšoties vislabākajā veidā izrādīt aktīvu mīlestību pret tuvākajiem.

50. Pētiēt Manu Vārdu, lai saprastu, ka Es jums neuzspiežu noteiktas uzvedības normas.

51. Tā ir mana mīlestības būtība, ko jums jā saglabā un jāizsēj dzīves ceļos. Jo pienāks stunda, kad jums vairs nebūs vajadzīgas pat šīs pulcēšanās vietas. Es atklāšos jūsu ceļā, jūsu guļamistabā, kalnos, jebkurā vietā. Jūsu darbības lauks būs neierobežots, lai izrādītu mīlestību pret tuvākajiem un pierādītu, ka esat mani mācekļi. Jo arī dzīves apstākļi

katram no jums būs atšķirīgi; taču tie vienmēr dos jums iespēju darīt labu. Šo labo jūs varēsiet darīt gan ar domām, gan ar darbiem, gan ar vārdiem, gan pat ar skatieniem.

52. Pieradinieties pie tā, ka jūsu sirdsapziņa ir jūsu pašu rīcības tiesnesis, un tā jums parādīs, kā jums jāstrādā, lai jūs izpaustu visu to, ko Es esmu ielicis jūsos.

53. Ja redzat, ka jūsu brāļi un māsas manā darbā nespēj izskaidrot manu atklāsmes iemeslu, tad piecelieties un izskaidrojiet to. Jums ir nepieciešamās zināšanas, lai to darītu.

54. Nebrīnieties, ja pienāks brīdis, kad Mani apņems tikai ticības apustuļi. Es jums esmu teicis: „Daudzi ir aicināti, bet maz ir izredzēti.” Taču ne tādēļ, ka *Es* vienus izvēlētos un citus noraidītu. *Es* aicinu visus. Bet, kamēr vieni paliek pie Manis, citi attālinās.

55. Daudzi ir atnākuši un vēl atnāks pie Manis. Bet paliks tikai tie, kuri sevī nes mīlestības pret tuvāko sēklu.

56. Šis vārds ir paredzēts ne tikai cilvēkiem, to dzird arī garīgās armijas, jo tām, izkaisītām pa visu zemi, ir jāpilda savs uzdevums.

57. Es atstāju jums brīvo gribu. Dodieties tur, kur vēlaties, un jūs sajūtīsiet, ka visvairāk jums patīk tur, kur jūtat mīlestību. Ja mans vārds, ko pauž *kāds* balss nesējs, jūs nepārliedzina, tad meklējiet Mani tur, kur jūs Mani pilnībā sajūtat. Jo ikviens, kas Man seko, Mani sajūtīs savā sirdī.

58. Es gribu jūs savstarpēji samierināt, apvienot, nekad jūs nesašķelt. Es dodu jums gaismu, lai, kad pienāks brīdis, jūs spētu atšķirt patiesību no nepatiesības.

59. Es redzu jūs kā mazus bērnus, kas nāk, ilgojoties pēc tēva siltuma, vai arī nāk, ilgojoties pēc gudrības, kas varētu vadīt viņus pa dzīves ceļu.

60. Jūs esat nenožīmīgi, protams, bet tas ir jūsu vājuma dēļ, jo jūs neesat izmantojuši mācības, ko Es jums dažādos veidos dodu jūsu dzīves ceļā.

61. Tam, kurš pazīst Manu Vārdu un Manu Vārdu, nav tiesību saukt sevi par neziņošu, nenožīmīgu vai vāju. Vai Es jums reiz savā Vārdā neesmu teicis: „Es esmu Ceļš, Patiesība un Dzīvība?” Kas jums varētu trūkt, ja jūs ejat pa šo mīlestības ceļu un barojaties no Manas gudrības gaismas? Cilvēks pamatoti raud savas dzimšanas brīdī! Dvēsele jau zina, ka to gaida asaru ieleja.

62. Kāpēc jūs nepārvēršat šo asaru ielejas pasauli par miera zemi? Saprotiet, ka manu mācību jēga ved uz to skaisto mērķi: „Miers uz zemes cilvēkiem ar labu gribu” — uz mieru, kas ir Debesu žēlastība un svētība, uz mieru, ko cilvēki var iegūt, ievērojot bausli mīlēt cits citu.

63. Tas ir noslēpums, kā sasniegt mieru. Es to atklāju pasaulei, devu tai atslēgu, kas atver šīs valstības vārtus. Cilvēks to ļoti labi zina, bet viņš nav vēlējis sasniegt mieru, diženumu un zināšanas mīlestības ceļā. Viņš ir izvēlējis veidot pasauli pēc savām iecerēm un mieru pēc savas gaumes.

64. Viņa darbs ir bijis veltīgs, jo viņš to nav uzcēlis uz brālības Dievā pamatiem, un tāpēc šodien viņa iedomības pasaule sabrūk. Cilvēks, lepodamies ar savas zinātnes progresu, vēlētos ieskandināt triumfa dziesmu par saviem atklājumiem. Bet tā vietā viņš dzird, kā no viņa krūtīm izlaužas sāpju, šausmu un nožēlas vaids, kad viņš sajūt sava darba rezultātu, kurā viņš nebija ielicis mīlestību.

65. Vai mans vārds jums šķiet rūgts? Tas jums saka tikai patiesību.

66. Mans vārds nav nātrene, tas ir kvieši; tas nav tumsība, tas ir gaisma.

67. Dariet manu gribu, un jūs neraudāsiet. Dzīvojiet saskaņā ar manu mācību, un jūs iepazīsiet laimi. Mīliet viens otru, un jūs dzīvosiet pilnīgā mierā.

Miers ar jums!

Mācība 201

1. Tauta: Šajā laikmetā, kad Patiesības Gars izliej savu gaismu uz katru dvēseli, Es vēlos, lai tie, kam ir lemts Mani dzirdēt šādā veidā, koncentrētos un pārdomātu, jo tikai tā viņi spēs saprast dievišķo vēstījumu, ko Es jums šajā laikā esmu atnesis. Šis vēstījums ir grāmata, ko Es iegravēju jūsu dvēselēs; tā ir dievišķā likuma interpretācija, ko cilvēce saņēma jau senos laikos; tā ir būtība tam, ko satur „Septiņu zīmogu grāmata”, kuras noslēpumu Es jums pakāpeniski atklāju, apgaismojot jūsu dvēseles ar mana Vārda gaismu.

2. Rīt, kad jūs būsiet sapratuši manu mācību, sāksies cīņa. Jums vairs nebūs mana Vārda šajā formā, bet jūs sajūtīsiet manu klātbūtni savās sirdīs.

3. Pirmajos laikos Dievs caur Mozu ierakstīja likumu akmenī. Jēzus Vārds tika ierakstīts cilvēka sirdī ar asinīm. Un šajā laikmetā Es ierakstīšu Savas atklāsmes jūsu dvēselē caur iedvesmas gaismu.

4. Ja jūs šaubāties, ņemot vērā to vēstītāju nepilnības, caur kuriem Es atklājos, nepalieciet šajā nedrošībā. Pārdomājiet, nomierinieties un virzieties uz priekšu, jo mana vēlēšanās ir, lai jūs apzinātos to lielumu un patiesību, ko ietver mana atklāsmē.

5. Ir nepieciešams, lai šī tauta būtu stipra un garīgi attīstīta, kad tā dodas ceļā uz provincēm, ciltīm, ciemiem un pat uz tautām, lai sludinātu Labo Vēsti. Šodien jūs vēl esat neziņā esoši bērni, kas ilgojas pēc brīža, kad piepildīsies jūsu misija, bet kas vēl nepazīst lamatas un pārbaudījumus, kas jūs gaida ceļā. Taču ikviens, kurš ir piepildīts ar ticību un mīlestību, spēs stāties pretī vētrām un būs nejūtīgs pret savām sāpēm, bet ne vienaldzīgs pret cilvēku bēdām.

6. Mans mācījums šajā laikā ir bijis ilgstošs, jo Es gribēju dot iespēju daudziem Mani dzirdēt, lai tādējādi piepildītu apsolījumu, ko Es jums devu pagātnē, ka katra acs, vai tā būtu grēcīga vai negrēcīga, Mani garīgi ieraudzītu, tādējādi atjaunojot jūsu cerību un uzticību Man.

7. Mana griba bija, lai tiktu pierakstīts Vārds, ko Es jums nododu, jo tajā ir pareģojumi, paziņojumi, vēstījumi, kas jāzina rītdienas cilvēkiem. Jo bieži vien jūsu atmiņa jūs pieviļ.

8. Mans Vārds veido apgaismotu tautu, kurā ietilpst vīrieši un sievietes visā pasaulē, un viņu spēks balstīsies uz viņu garīgumu. Šai tautai Es uzticēšu miera, taisnīguma, morāles un patiesās ticības atjaunošanu pasaulē.

9. Šodien cilvēce, šķiet, guļ. Bet ar patiesu pārsteigumu jūs redzēsiet, kā dažas kopienas, dzirdot manu vēstnešu balsi, atvērs savu sirdi durvis, tāpat kā ziedi atveras, lai uzņemtu saules staru siltumu un maigumu. Jūs,

kas tagad Mani klausāties, jau esat daļa no tās tautas, kas nākotnē augs, līdz tā pārklās visu Zemi. Jūsu uzdevums ir pamudināt cilvēkus atteikties no materiālisma, sludināt sarunu no gara uz garu un saglabāt savu līdzcilvēku ticību, kad virs viņiem krājas lielie pārbaudījumi.

10. Cilvēku pūļi, kas šajā laikā ir dzirdējuši Manu Vārdu, ir tikai neliela daļa no tās tautas, kas rīt atdzims. Tās pienākums ir palikt vienotai, neraugoties uz pārbaudījumiem un vētrām, kas to var pārnest. Ja tā izklīstu, kauja būtu zaudēta, pazustu zvaigzne, kas to līdz šim vadījusi, un tā apmaldītos tuksneša neizmērojamajā vientulībā. Kāda būtu liecība, ko tā sniegtu par Manu patiesību? Kāds būtu piemērs, ko tā dotu saviem līdzcilvēkiem?

11. Mīlie mācekļi, apdomājiet: tā kā Es esmu nācis pie jums, lai runātu ar jums, padarot manu dievišķo klātbūtni un manu Vārdu jums uztveramu, jūsu Skolotājam noteikti ir iecerēts kāds liels pestīšanas darbs. Bet jūs, kurus Es esmu mācījis un mīlējis, nedrīkstat nekādā veidā atņemt manai dievišķajai mācībai tās spēku.

12. Mācekļi, ja jūs vēlaties iegūt garīgās dāvanas, tad ļaujiet mīlestībai un vēlmei darīt labu būt tam, kas jums iedveš šo vēlmi. Nemeklējiet manu žēlastību tikai ar nolūku iepriecināt savu iedomību, jo tad jūs sajūtīsieties kā kaut kas augstāks par saviem līdzcilvēkiem. Ar šīm dāvanām nemeklējiet arī savu laimi, izmantojot augļošanu.

Patiesi, Es jums saku: tiklīdz mīlestība gaida kādu atlīdzību, tā no šī brīža vairs nav mīlestība. Un tiklīdz labdarībai, ko kāds dara, ir mērķis saņemt par to atlīdzību, tā vairs nav labdarība. Tāpēc Es jums norādu, ka, ja jums ir vēlēšanās iegūt kādu no šīm dāvanām, tai jābūt mīlestībai, kas jums to iedveš.

13. Ikvienam, kas vēlas sekot Man šajā ceļā, ir jāatbrīvo sava sirds no jebkādas savtības, no jebkāda egoisma un jebkādas iedomības. Tikai ar tīru sirdi var sajust Manu mīlestību.

14. Ja Es pamanu, ka kāds no jums nodarbojas ar labu darbu, lūdzoties par kādu nelaimē nonākušu līdzcilvēku, un Es redzu, ka viņa sirds ir pilna skumjām par sava tuvākā ciešanām, tad Mana dievišķā mīlestība viņam dāvā pilienu no Mana dziedinošā balzama, un Es piešķiru viņam brīnumu, par kuru viņš lūdza.

15. Šajā brīdī bērnu, kurš Tēva priekšā ir aizlūdzis par savu līdzcilvēku, pārņem ļoti liela prieka sajūta, jo Tēvs ir piešķīris to, par ko viņš lūdza, nelaimē nonākušajam, kurš saņēma manu labvēlību. Ja, savukārt, tas, kuram ir uzdevums savā dzīves ceļā praktizēt aktīvu mīlestību pret tuvākajiem, ļaunprātīgi izmanto savas dāvanas savtīgos nolūkos, tad, pat to neapzinoties, viņš ir atņēmis sev Tēva žēlastību un vairs nevar dot neko;

tad viņš maldina pats sevi un maldina savus līdzcilvēkus. Šis sliktais „darbinieks” savā ceļā sēj nevis kviešus, bet tikai nezāles. Pēc tam, kad viņš ir paveicis savus sliktos darbus, viņam paliek ļoti rūgta pēcgarša, neapmierinātība, nemiers, un viņš Tēva labvēlīgajā sejā nespēj saskatīt to mīlošo smaidu, kas svētī un apstiprina viņa darbus, kā arī nespēj savam brālim padarīt jūtam savu garīgo dāvanu ietekmi.

16. Ja slimais izveseļojās, vai skumjais saņēma mierinājumu, vai notika brīnums, tad šis brīnums nebija jāpateicas šim „darbiniekam”, bet gan Tēva bezgalīgajai līdzjūtībai pret nelaimīgo, kurš savā nezinā visu savu uzticību lika uz Kunga sliktā mācekļa pleciem. Tomēr, ja brīnums ir noticis, sliktais kalps to piedēvē savām lūgšanām, savām garīgajām dāvanām un izmanto šo liecību, lai palielinātu to skaitu, kuri viņam uzticas. Tādus tad jāpiemeklē manai taisnībai, lai viņi ierobežotu savus maldinošos soļus, pārdomātu savu darbu nepareizību un atgrieztos uz pareizā ceļa.

17. Laimīgi tie, kuri jau pirmajā manas taisnības sodā nožēloja savus pārkāpumus, nolēma vairs nesekot savu maldību ceļam un centās atlīdzināt visus savus pārkāpumus, jo tādējādi viņi pierādīja, ka dvēseles gandarījums ir nesalīdzināms ar zemes labumiem. Pārējie ir nenovērtējuši mieru, ko sirdī atstāj labs darbs, ir pieņēmuši glaimus vai niecīgu atlīdzību ar monētu un pārāk vēlu sapratuši, ka pirmais padara dvēseli lielu, bet otrais – mazu un pazemo.

18. Katram, kas ir „strādnieks manos laukos”, jāzina, ka Es viņu esmu sūtījis, lai liecinātu par Mani. Taču, lai viņa liecība būtu patiesa, tai jābūt pamatotai ar viņa darbiem, ar mīlestības darbiem pret tuvākajiem, labiem vārdiem un labām domām, ar kurām viņš rūpējas, lai viņa sirds paliktu tīra, lai Es varētu atklāties viņā.

19. Kādreiz Es jums teicu: „Kas pazīst Dēlu, tas pazīst Tēvu”, ar ko Es gribēju jums teikt, ka pēc Maniem darbiem uz zemes jūs varētu atpazīt mīlestību, ko jūsu Tēvs vienmēr ir izstaroja uz jums. Tagad Es jums saku, ka Es vēlos, lai mani atpazīst pēc manu mācekļu darbiem.

20. Kad šis tauta beidzot sapratīs Mani un vadīs savu dzīvi saskaņā ar šo mācību, kā arī ar patiesu mīlestību uzņems savu krustu, cilvēki atmodīsies, apzināsies savus darbus un būs spiesti pārliecināties, ka tieši patiesība ir tā, kas viņus vada. Tad viņi uzskatīs Manu darbu par dievišķu atklāsmi, tāpat kā viņi to sauks par reliģiju, mācību vai pasaules uzskatu.

21. Uzziniet un saprotiet, ak, mācekļi, kāda ir misija, ko Es jums esmu norādījis. Atcerieties savu atbildību un pārbaudiet katru savu darbu, lai tie visi atbilstu manas mācības patiesībai.

22. Daudzās biedrībās, ordeņos un draudzēs cilvēki mēdz viens otru saukt par „brāli”. Viņu lūpas izrunā mīlo vārdu „brālis”, parasti to nejutot sirdī.

23. Patiesi, Es jums saku: ja jūs atvēlētu laiku, lai iedziļinātos šī vārda nozīmē, jūs varētu atklāt dzīvības avotu, no kura esat cēlušies. Jūs saprastu Manu dievišķo maigumu, un tas viss liktu jums trīcēt no nožēlas, domājot par to attālinātību, kādā jūs esat dzīvojuši savā starpā, par to vienaldzību, ar kādu jūs raugāties uz tiem, kurus saucat par svešiniekiem, un par tām aizvainojumiem, ko jūs nepārtraukti nodarāt viens otram.

24. Kad Es nācu uz šo pasauli, lai dzīvotu kopā ar cilvēkiem, Es to darīju, lai jūs mācītu būt brāļiem. Es iemiesojos Marijā un nosaucu jūs par saviem brāļiem, lai parādītu jums, kā jums jābūt viens otru. Visa mana mācība bija vērsta uz to, lai jums parādītu to dievišķo un vienīgo likumu, ar kura palīdzību jūs varētu mīlēt un godāt Tēvu. Kā jūs varētu mīlēt Mani, nemīlot viens otru? Patiesi, Es jums saku: labāk ir visu to, ko jūs Man upurējat, sadalīt starp saviem līdzcilvēkiem. Jo Tēvam pieder viss, bet jums trūkst visa.

25. Ļaujiet manam paraugam iedvesmot visu jūsu dzīvi un darbus, un patiesi, Es jums saku: ja jūs tā darīsiet, jūs Mani godināsiet visos savos ceļos un sniegsiet patiesus jūsu mīlestības pierādījumus. Ja cilvēki apvienotu visas savas spējas ar mērķi pacelt savu eksistenci, viņi pilnībā sajustu Manu klātbūtni savā vidū. Vieni nodotu rīcībā savas zināšanas, citi dāvinātu savu mīlestību, vēl citi – savu gatavību palīdzēt, savu zinātni, savu iedvesmu, bet citi izmantotu savu varu. Tad rastos spēcīga un vienota cilvēce, it kā to būtu radījis viens vienīgs apgaismots, liels, labs un tādēļ varens cilvēks. Tas ir cilvēks, kurā Es jau sen iegravēju savu mīlestības likumu.

26. Cieta ir viņa sirds klints, bet tā neizturēs mana Vārda dievišķā kalta asumu.

27. Es jums paziņoju par harmonijas laiku cilvēces vidū. To jums jau sen paziņoja arī mani pravieši. Tad jūs redzēsiet, kā tautas sadraudzējas, kā tās dalās ar maizi, varu un zināšanām. Jūs pieredzēsiet, kā cilvēki radīs mieru tur, kur agrāk prata dzīvot tikai karos un naidā. Jūs pieredzēsiet, kā, būdami patiesi cilvēku ārsti, viņi nes mierinājumu slimajiem.

28. Vai jūs tagad saprotat, ka patiesībā jūs vēl neesat spējuši dzīvot kā brāļi un māsas saskaņā ar manu likumu? Vai jūs saprotat, kāpēc jau toreiz es jums teicu, ka mans augstākais bauslis ir: „Mīliet viens otru?”

29. Es šajā laikā neesmu atnācis, lai izdzēstu šo augstāko bausli no jūsu sirdīm, nedz arī aizstātu to ar citu. Tas ir neapgāžams un nemainīgs. Es to

jums tikai izskaidroju, lai jūs saprastu tā nozīmi un atpazītu tā jēgu, kas ir mana gudrība.

30. Kad šī cilvēce sapratīs, ka šī likuma izpildē slēpjas miers, kas tai tik ļoti nepieciešams, veselība, kādas tai šodien trūkst, un laime, ko tā nekad nav atradusi?

31. Es zinu, ka cilvēki, paši to neapzinoties, virzās uz to brīdi, kad, to sasniedzot, beidzot atvērs acis patiesības gaismai.

32. Pēc tam, kad Es jums visu to esmu teicis, Es vēlos, lai, kad jūs kādu no saviem tuvākajiem saucat par „brāli”, jūs saprastu, ko šis vārds nozīmē, un centītos izjust to patiesību, ko Es jums šodien esmu atklājis.

33. Es jūs uzņemu savā Tēva mīlestībā. Lai gan to skaits, kas Mani dzird, ir neliels, es tādēļ nepārstāju izpausties ar mīlestību.

34. Jūsu prātu pārpludinās mana gaisma, un tā izkļiedēs visas šaubas, kas jums varētu būt.

35. Mazs ir to skaits, kas Man seko, un joprojām Es redzu viņus vājus. Bet lūk, Mans Vārds viņus pārvērtīs par stingriem, spēka pilniem karavīriem, kuri kādreiz, lai gan noguruši un ievainoti, sasniegs mērķi, labajā rokā vicinot karogu – miera un brālības simbolu. Jūsu triumfs daudziem dos drosmi sekot jums.

36. Laimīgs ir tas, kurš apzinās savu misiju un to pilda. Dvēselei savai attīstībai ir vajadzīgi stingri nodomi, spēks un griba. Ja tas trūkst, progress ir lēns, un tai ir vajadzīgas daudzas dzīves uz Zemes, lai sasniegtu pilnību. Cilvēkiem jāzina visi mani mācījumi, kas ir dvēseles ceļš uz pilnību. Intuīcija vien nepietiek, viņiem vajadzīgas arī zināšanas, lai viņi neapstātos ceļā, lai spētu novērtēt laiku un iespējas tā, kā tām pienākas, un vairs nebūtu garīgi miruši.

37. Dzīvei vairāk jāatklājas dvēselē nekā ķermenī. Cik daudzi jau ir dzīvojuši šajā pasaulē; taču cik maz ir dzīvojuši garīgi, izpaužuši žēlastību, kas pastāv katrā cilvēciskajā būtnē, tajā dievišķajā dzirkstelē, ko Radītājs ielika cilvēkos.

38. Ja cilvēki spētu saglabāt gaišredzību savā garā, viņi ar tās palīdzību varētu ieraudzīt savu pagātni, tagadni un nākotni.

39. Gars līdzinās manai Dievišķās gudrības grāmatai. Cik daudz tajā ir ietverts! Tas jums nepārtraukti atklāj kaut ko jaunu — dažkārt tik dziļas atklāsmes, ka tās jums ir nesaprotamas.

40. Šī gaismas dzirkstele, kas atrodas katrā cilvēkā, ir saite, kas savieno cilvēku ar garīgo pasauli, tā ir tā, kas viņu savieno ar aizsauli un ar savu Tēvu.

41. Ja jūs būsiet uzmanīgi, jūs sapratīsiet, ka viss ir saistīts ar mūžīgo dzīvi — to, kas jūs gaida un kurai jūs katru dienu vai katrā pagājušajā mirklī tuvināties.

42. Man savos laukos ir vajadzīgi strādnieki, kuri iemācās sēt un kopj šo sēklu, — skaidras prātas un sirdis, kas pilnas labas gribas. Jo daudzi, kuri saņēma manas dāvanas, kļuva par „pazudušajiem dēliem”, kuri pie Tēva palika tikai uz laiku un pēc tam devās pakāļ izklaidēm. Bet mans vārds piepildīsies, un viņi atgriezīsies. Savā ceļā viņi sastapsies ar manu neizbēgamo taisnīgumu; bet, ja viņi atgriezīsies pie Manis, viņi, kā vienmēr, atradīs Mani kā laipnu Tēvu.

43. Jūs, cilvēku pūļi, dodieties ceļā un ejiet kā šī darba vēstneši, nesot Labo Vēsti visiem saviem brāļiem. Ticiet manam vārdam, un jūs paveiksiet brīnumus. Šī gaisma pamodinās cilvēci no miega.

44. Virzieties pa ceļu soli pa solim, lai jūs to iepazītu. Tas ir mana likuma plašais ceļš. Cīņa uz tā turpinās nemitīgi. Dažreiz jums nāksies dzert ļoti rūgtus kausus, taču jūs piedzīvosiet arī neizmērojamu gandarījumu, kad savā dvēselē sajūtīsiet Kunga mieru.

45. Es eju priekšā un iezīmēju ceļu. Jums jābūt tik paklausīgiem kā aītām, tad jūs neklupīsiet. Ja jūs Man jautāsi, kurp Es jūs vadu, Es jums atbildēšu: uz dvēseles visaugstāko laimi. Kas gan varētu pazust dzīves ceļā, ja viņš nes mīlestības krustu uz saviem pleciem? Nedomājiet, ka Es no jums prasū, lai jūs Man veltītu visas savas dzīves stundas. Jums ir savi pienākumi uz zemes, kurus jums jāpilda, un jums jāzina, ka arī tie ir svētīti un veido daļu no jūsu garīgā aicinājuma.

46. Es lūdzu no jums tikai īsu garīgu lūgšanu katru dienu. Bet tajos brīžos, kurus jūs veltāt Man, jums jāatbrīvojas no visām cilvēciskajām niecībām un nožēlojamiem trūkumiem, lai jūs patiesi nonāktu Manā klātbūtnē un baudītu Manu mīlestību un Manu mieru.

47. Jums visiem ir jāpilda dažādi garīgi uzdevumi. Daži neatstās apvidu, kurā ir dzīvojuši, citi dosies ceļā uz citām zemēm. Daži attālināsies no saviem tuviniekiem, lai veiktu savu darbu, citiem uzdevums būs ģimenes lokā.

48. Daži uzskata, ka Meistars jums garīgo uzdevumu ir uzticējis tikai šajā laikā. Taču viņi ir dziļā kļūdā, jo jūsu dvēsele jau no paša sākuma sevī ir nēsājusi iepriekš iezīmētu attīstības ceļu. Šajā laikā, tāpat kā pagātnē, Es jums tikai atgādināju par līgumu, ko jūsu dvēsele noslēdza ar savu Tēvu, pirms tā ieradās uz šo Zemi.

49. O, mācekļi, pieņemiet savu uzdevumu ar mīlestību, lai panāktu, ka jūsu līdzcilvēki seko manām pēdām. Jums jāapzinās, ka jums ir viss

nepieciešamais, lai būtu šīs sēklas sējēji. Jūsu dvēselē un ķermenī ir visas spējas, lai izturētu pārbaudījumus un uzvarētu cīņā.

50. Jūsu dvēsele lai ir jūsu ķermeņa stūre, un jūsu gara gaisma lai apgaismo jūsu ceļu un valda pār miesas kaislībām un impulsiem. Tad jūsu uzdevuma izpilde būs viegla.

51. Atcerieties, ka jums ir jāatdod atpakaļ garīgā sēkla, kas uzticēta katram, daudzkārt pavairota, lai tā tiktu glabāta manās graudu klētīs. Tādējādi jums jāapzinās, ka jums ir jāizmanto laiks, kas jums ir pieejams.

52. Laimīgs ir tas, kurš pacietīgi izdzer ciešanu kausu, ko viņam pasniedz cīņa, jo beigās viņa sāpes pārvērtīsies laimē. Esiet pilni ticības un drosmes, tad jūs nebaidīsieties no cilvēku spriedumiem. Bīstieties no sevis pašiem, jo vājums vai kļūda var jums radīt smagas sekas. Ja kāds no jūsu līdzcilvēkiem, kurš tieši tagad ir apmāts ar tumsību, kas pārklāj pasauli, nododīgi ievaino jūsu sirdi, tad piedodiet viņam un nāciet pie Manis, lai Es ar Savu mīlestību sadziedētu jūsu brūci.

53. Nesiet sava krusta nastu ar pacietību un ziniet, ka šī dzīve un jūsu grūtās garīgās misijas izpilde kalpo tam, lai jūs spētu pacelt savu dvēseli uz to valstību, kas jums pienākas.

54. Ja jūs izpildīsiet savu uzdevumu uz Zemes, jūs to izpildīsiet arī aizsaulē.

Mans miers lai ir ar jums!

Mācība 202

1. Ar savas dvēseles skatienu ieraugiet zvaigzni, kas jūs ved uz jūsu Tēva klātbūtni.

2. Šeit ir Glābējs, kurš savos vārdos jums sniedz dievišķo siltumu, kas nepieciešams jūsu dvēselēm, kuras ir nobiedētas no dzīves sāpīgā ceļojuma.

3. Ja jūs pie Manis nākat sāpju dēļ, mana mīlestība jūs uzņem. Uzticieties un piedalieties šīs atklāsmes svinībās.

4. Es gribu būt kopā ar jums, tik tuvu jūsu sirdīm, lai jūs patiesi sajustu Manu klātbūtni. Es gribu, lai šīs nakts harmonijā un sirsnībā jūs un Es būtu viens; lai jūs apzinātos, ka Es esmu jūsu pirmā gaisma, dievišķais solījums, nenogurstošais Skolotājs, kurš cenšas padarīt jūsu dvēseles pilnīgas, Dievam cienīgas.

5. Es gribu būt kopā ar jums, pat ja tas ir tikai viena stunda, bet tā, ka jums ir neiespējami nošķirties no Manis. Redziet, Es gribu piepildīt jūs ar sirsnību, cerību un dziedinošu balzamu, un Es gribu, lai jūs atcerētos, ka šādā naktī Es nācu pasaulē, lai ar savu dzīvi un paraugdarbiem parādītu jums ceļu, kas ved uz Debesu valstību.

6. Nāciet man tuvāk, lai jūs savās sirdīs uzņemtu šo vārdu būtību un lai jūsu lūgšana, kas klusībā plūst no jūsu sirdīm, šajā svinīgajā stundā apvienotos ar visām debesu dziesmām.

7. Lūdzieties visi, lūdzieties par nabadzīgajiem, par skumjošajiem, par ieslodzītajiem, par slimajiem, par bāreņiem. Lūdzieties, lai jūsu domas nestu atvieglojumu ciešajiem, uzmundrinātu sērojošos un nosusinātu to asaras, kas raud.

8. Nav neviena starp jums, lai cik cietsirdīgs viņš arī būtu, kurš šajos brīžos nebūtu iekšēji aizkustināts. Taču Es jums saku arī to, ka, lai domātu par citiem, ir jāaizmirst sevi. Tad viņi, jūs un Es šajā garīgās vienotības stundā būsim viens.

9. Es esmu apmeklējis jūs jūsu vientulībā, un, kad šodienas mana mācība būs beigusies, Es kā savas klātbūtnes pēdu atstāšu smaržu, kas šim tautai paliks neaizmirstama.

10. Ļaujiet Man savākt novītušos ziedus, ko jūs Man sniežat no savām sirdīm, kas ir pilnas bēdām un brūcēm, un Es tur atstāšu ticības un cerības gaismu.

11. Tieši jūsu sirdis šodien meklē Mans Gars, lai no jauna atdzīvotos cilvēces sirdīs.

12. Patiesi, Es jums saku: ja jūs padarīsiet manus vārdus par savu likumu, ja sekosiet maniem soļiem un ņemsiet Mani par paraugu, jūsu

sirdīs sāks ziedēt dievišķā mīlestība, kas jums atnesa nemirstības sēklu, kad tā pirms daudziem gadsimtiem kļuva par cilvēku.

13. Es pats tagad nāku, lai jums izskaidrotu šīs mīlestības iemeslu, jo jūs to nespējāt saprast.

14. Jūsu dvēsele dreb, klausoties Manī, un saka Man: „Kungs, šķiet, ka tajā laikā es biju kopā ar Tevi. Tavs vārds man atgādina visu. Vai Tu vēlies mani atbrīvot no šīs neskaidrības, Meistars?”

15. Patiesi, Es jums saku: tajā laikā garīgās būtnes un cilvēki bija liecinieki Manai atnākšanai un Manam darbam pasaulē.

16. Jūsu dvēsele ir tā pati, pat ja tā ir dzīvojusi citā pasaulē vai apdzīvojusi citu ķermeni. Šodien tā raud ar citām acīm, bet tās būtība ir tā pati, un tās jautājumi ir tie paši. Arī tā jautā Man, mēģina Mani ieraudzīt vai atklāt. Tad Es tai saku, ka tai nevajag baidīties, ka tai jābūt priecīgai un jāapzinās, ka dzīve bezgalībā ir nepārtraukta jautāšana un ka, lai saprastu dievišķās mācības, ir jābūt pazemīgai, neatlaidīgai un ar lielu ticības spēku.

17. Jūs bieži vien vispirms vēlaties saprast Lielo un tikai pēc tam – Sīko. Tomēr sāciet ar to, ka iepazīstiet paši sevi. Izpētiet sevi, uzdodiet sev jautājumus, un jūs pieredzēsiet, kā sākat baroties no savas būtības uguns. Jo Dievs to aizdedzināja ar Savas Svētās Gara uguni.

18. Jūs šo mācību uztverat neskaidri, jo zināt, ka nevarat iegūt *vairāk* atziņu, nekā atbilst jūsu attīstības līmenim. Bet Es jums apliecinu, ka tie, kuri prot Mani meklēt savas būtības dziļumos, savas dvēseles templī, drīz saņems atbildi uz tiem jautājumiem, kuriem gadsimtiem ilgi nespēja atrast skaidrojumu.

19. Ja cilvēkā pastāv sacelšanās pret garīgo, tad ir tikai dabiski, ka viņa šaurā domāšana nespēj novērtēt Bezgalību. Un lai cik daudz Meistars jums arī runātu par Tēva varenību, cilvēks nespēj aptvert, ko šī patiesība ietver.

20. Man jums jāsaka, ka es runāju par to pašu atziņu, kāda jums ir jāiegūst par Dievu. Jo jūs nespējat aptvert visu, iekļūt visā un to atzīt tā, kā jūs to vēlaties.

21. Tikai Dievs patiesi pazīst Dievu, saka jums Meistars.

22. Ļaudis, apzinieties to dziļo klusumu, ar kādu Visums šajā stundā sveicina un pielūdz savu Kungu. Viss iegremdējas mīlošā atdevē, cēlā kontemplācijā, dziļā pielūgsmē.

23. Iemesls tam ir tas, ka visas būtnes un viss radītais zina, ka tieši tagad Es dodu Savu Vārdu – to pašu Vārdu, kas nāca no Jēzus lūpām, kuram paklausīja cilvēki un dabas valstības, kuram bija jāatkāpjas neārstējamām slimībām un pie kura augšāmcelās mirušie.

24. Šajā garīgā svētku naktī tam, kurš prot sagatavoties un pacelties, jūs neredzamajā, nepieskaramajā sajūtat to būtņu klātbūtni un apmeklējumu,

kuras jūs saucat par eņģeļiem. Ja jūs patiešām spētu atbrīvot savu dvēseli no ķermeņa, jūs redzētu laukus, pilsētas, mājokļus un kosmosu apgaismotus ar neskaitāmu būtnu, gaismas, miera un mīlestības vēstnešu, debesu spožumu.

25. Debesis tuvinās Zemei, un to gaisma meklē gan tos, kas atvēl laiku atcerēties, gan tos, kas ir aizmirsuši garīgo patiesību.

26. Priecājieties, cilvēki, priecājieties vismaz šajā naktī, jo jūs vēl nespējat šo mieru saglabāt uz visiem laikiem.

27. Priecājieties ar sirds dabisko prieku, kas ir sirsnība un atgriešanās pie labestības. Jā, priecājieties ar gara priekā, kas ir mūžīgā apgaismība.

28. „Svētā nakts” jūs saucat šo nakti, pieminot to, kurā Rabīns nāca pasaulē.

29. Šo atmiņu dievišķās ietekmes dēļ cilvēki kļūst tuvāki viens otram, atceras prombūtniekus, piedod viens otram aizvainojumus, ģimenes sanāc kopā, draugi apmeklē viens otru, sirdis piepildās ar cerību. Visi šķiet gaidām kaut ko pārsteidzošu, ko viņi nevar precīzi nosaukt — naktī, kurā cilvēki savās cietajās sirdīs ielaiž nedaudz sirsnības, bet daži savā materiālismā — nedaudz garīguma. Bet Es jums jautāju: vai jūs domājat, ka tikai šī nakts ir cienīga, lai cilvēki to sauktu par „svētu”? Vai jūs nevarētu ar nedaudz mīlestības padarīt „svētas” visas savas dzīves nakts un dienas, lai jūs pieredzētu, ka dzīve katrā mirklī ir svēta?

30. Jūs man sakāt: „Tā ir nakts, kurā mēs katru gadu pieminam to nakti, kad Tu ieradies mūsu pasaulē, lai mums atnestu mīlestības vēsti.” Bet Es jums atbildu, ka šī stunda iezīmēja brīdi, kad piedzima tas cilvēks, kurā „Vārds” kļuva par cilvēku, taču mans Gars toreiz bija cilvēkiem tikpat tuvu, kāds Tas bija iepriekš un kāds Tas ir šodien.

31. Bet kamēr jūs nedzīvojat ikdienas dzīvi, kas pilnībā vērsta uz Likumu, Patiesību un mīlestību vienam pret otru, vismaz centieties šajā piemiņas naktī būt garīgi vienoti.

32. Meklējiet Mani visi, nāciet visi pie Manis, bet nāciet paklausīgi un pazemīgi un gaidiet visu no sava Kunga žēlsirdības.

33. Neviena lai nenāk ar augstprātību vai iedomību, jo Es jums saku, ka jums esat Man mīļāki kā trūcīgiem un grēciniekiem, bet pazemīgiem, kas savus kauna traipus mazgā Manas piedošanas kristāldzidrāajā ūdenī.

34. Ak, ja vien jūs varētu garā nākt kopā ar Mani un no šejienes redzēt visu cilvēces postu!

35. Ja varenie, bagātie un tie, kas dzīvo, apņemti ar ērtībām, šajā naktī vēlētos būt kopā ar Mani, Es garā aizvestu viņus uz sāpju un nabadzības vietām, kuras viņi nevēlas redzēt.

36. Tad Es viņiem teiktu: „Atstājiet uz brīdi savu svētku svinēšanu, un dodamies kopā uz vietām, kur dzīvo jūsu brāļi, nabadzīgie. Paskatīsimies, kā viņi pavada šo svētīto nakti – vieniem tā ir bēdu nakts, citiem – svētku nakts.” „Neraizējieties,” es viņiem teiktu, „es lūdzu jums tikai dažus mirkļus, pēc tam jūs varēsiet atgriezties pie saviem svētkiem un izklaidēm.” Tad es viņus aizvestu no vietas uz vietu un parādītu viņiem vecu māti, kura savas nožēlojamas nakts gultas vientulībā raud par savu bērnu zaudējumu – bērniem, kuri bija viņas cerība un kurus viņai atņēma karš.

37. Šī sieviete dzīvo tikai no atmiņām un lūgšanām. Kamēr daudzi apreibinās ar izklaidēm, viņa dzer ciešanu kausu. Viņas dvēsele gaida vienīgi to stundu, kad viņa atstās šo pasauli un ieies mūžībā. Jo viņas cerība uz cilvēkiem jau sen ir izdzisusi.

38. Pēc tam Es viņiem parādītu bērnus, kas kļīst starp cilvēkiem, kuri neciena savu tuvāko dzīvību, kuri necieš un nesaprot nelaimē nonākušos.

39. Es panāktu, ka šie cilvēki dzirdētu bērnu tik dziļos jautājumus, kuri savā cilvēciskajā neziņā prasa, kāds ir iemesls tik lielai netaisnībai, tik lielai naidīgumam, savtīgumam un nežēlībai.

40. Tad Es viņus aizvestu uz tām vietām, kur dzirdamas apslāpētās vaimanas un sūdzības slimnieka, kurš piedzīvojis, kā viņa ķermenis sabruka tāpat kā zars, kas nolūzt, kad to pērk vētra. Tie ir slimie, sakautie, aizmirstie.

41. Vēlāk Es panāktu, ka cietumu vārti mūs ielaistu, lai viņi ieraudzītu tūkstošiem cilvēku, kuri mīlestības, žēlsirdības, gaismas, taisnīguma un miera trūkuma dēļ ir nonākuši cietuma tumsā.

42. Un tā Es viņiem no vietas uz vietu vienā attēlā parādītu visu to postu un sāpes, ko ir izraisījusi šī varas tieksme, alkātība, naidis, materiālisms un neapmierināmā varas alka, ko ar savu viltus varu izrāda valdnieki — tie, kuri uzskata sevi par vareniem, bet tomēr tādi nav, un kuri neļauj nevienam paturēt to, kas viņam pienākas pēc tiesībām.

43. Bet Es viņus nesaucu, jo zinu, ka viņi nevēlas dzirdēt Manu balsi, lai gan tā ir dzirdama viņu sirdsapziņā.

44. Bet tu, tauta, kas šobrīd Mani klausās un kas ir piedzīvojusi trūkumu, vientulību, aukstumu un arī pamestību, un kas tādēļ tik ļoti līdzjūt tiem cilvēkiem, kuri raud no izsalkuma un slāpēm pēc taisnīguma — nāc pie Manis, un kopā garā apmeklēsim slimniekus, skumjošos, visus pasaules nabadzīgos un aizmirstos.

45. Nāciet, lai redzētu, kā Es izplešu Savu apmetni un apvienošu to ar jūsu apmetnēm, lai mīlestībā aplātu visu cilvēci. Nāciet, lai dzirdētu Manu garīgo balsi, kas tiem, kas raud, saka: vairs neraudiet, neesiet skumji,

atmodieties ticībā un cerībā, kas ir gaisma dzīves ceļā. Patiesi, Es jums saku: ja jūs atkal lūgsieties ar patiesu ticību un „modīsieties”, šīs cilvēces sāpju dienas tiks saīsinātas.

46. Jā, mīļā tauta, no šejienes, no tās vietas, kur jūs atpūšaties, lai Mani dzirdētu, jūs varat ļaut savai dvēselei tuvināties Manai mājvietai, lai tā labāk redzētu, saprastu un izjustu cilvēku, savu brāļu, traģēdiju.

47. Vai redzat tos cilvēku pūļus, kas ir pilni ar prieku? Tie ir karavīri, kuri kaujas laikā ir ievērojuši īsu pamieru, lai veltītu Man dažas minūtes lūgšanai un piemiņai. Bet viņu prieks un laime ir maldinoša. Viņi ēd un dzer, lai mīkstinātu savas ciešanas. Viņu sirdīs valda liels sāpju pilns skumjas. Viņi cieš, tauta, viņi cieš ļoti, un jo īpaši šajā naktī, kas viņiem ir moku pilna. Katra atmiņa ir kā dūriens, katrs vārds vai sejas izteiksme, ko viņi atceras, ir kā brūce.

48. Kamēr jums ir miers, neraugoties uz jūsu rūpēm, kamēr jūs varat redzēt savus vecākus, bērnus un sievas, viņiem jāpacieš rūgtums, ka nevar viņus apskāvienā saņemt, un bailes no domas, ka, iespējams, vairs nekad viņus neredzēsiet.

49. Daudzi, daudzi no viņiem cieš, kad viņi iznīcina dzīvības, izpostī mājvietas un pilsētas, sēj sāpes, skumjas un asaras, un tad viņi uzskata, ka ir zaudējuši jebkādas tiesības atgriezties pie savas ģimenes, pie miera, savu tuvinieku klēpī.

50. Es zinu, ka daudzi no viņiem nav vainīgi, ka viņu sirdīs nav ne naida, ne vēlmes iznīcināt. Es zinu, ka viņi ir upuri, patiesi jauno vergi un rīki.

51. Tikai es viens pats varu viņus glābt, tikai mana mīlestība var viņus aplāt ar aizsardzību. Šajā pasaulē viņi ir pamesti.

52. Tu, tauta, kas nespēj iedomāties, ko nozīmē šis pārbaudījums, bet kas šodien caur Manu Vārdu ir aizkustināta savas sirds jūtīgākajās stīgās — sūti viņiem savas domas, pilnas žēlsirdības un gaismas. Jo patiesi, Es jums saku: viņi, nezinot, kāpēc, jutīsies stiprināti un iedrošināti lūgties un cerēt, ka beidzot šis slepkavīgais karš beigsies un viņu ausīs vietā trokšņainajam kaujas troksnim atkal skanēs tie jaukie vārdi, kas saka: „Miers uz zemes cilvēkiem labas gribas.”

53. Lūdzieties, tauta, un panāciet, lai pasaule gaidītu jaunas dienas gaismu, lai cilvēki atcerētos Manu apsolījumu — to, kas runā par labākiem laikiem, par garīgumu un labklājību.

54. Arī es jums saku: pievērsīsimies tagad bērnu sirdīm un meklēsim tos, kuriem trūkst visa. Paskatieties uz viņiem: viņi gul, un viņu sapņos nav nekādu pārmetumu pret kādu, lai gan viņu gultas ir ļoti cietas.

55. Šodien uz galda nebija maizes, tomēr viņi atpūšas, paļaujoties uz jauno dienu. Viņiem ir drēbes no lupatām, bet viņi nejūtas kaunā, jo ir

nevainīgi, un viņi smaida, lai gan viņu ķermeņiem trūkst siltuma. Tie ir eņģeļi uz zemes, jo viņu nevainīgajā smaidā atspoguļojas debesu tīrība.

56. Ak, nevainība! Aplājiyet viņus ar savu labāko apmetni, jo viņu valstība ir Debesu valstība!

57. Jūs visi šo nakti saucat par „Svēto nakti”, un Es izlieku svētību plūdu pār visiem saviem bērniem.

58. Ziniet, ka Es piederu jums, un jūs piederat Man. Atcerieties, ka Es pierādīju jums Savu mīlestību, dzīvojot jūsu vidū, vienkāršajos ļaudīs, piedzimstot nabadzībā, mocoties ērkšķos un mirstot trūkumā.

59. Par Mani jūs nevarat teikt, ka Es jūs nesaprotu. Jo Es ne tikai redzēju jūsu ciešanas, bet arī pats tās izdzīvoju.

60. Es runāju ar jums arī par vecajiem cilvēkiem — tiem, kuriem dzīves pavasaris jau sen ir pagājis un kuri tagad jūt ziemas aukstumu. Ar gadiem viņiem trūkst spēka, enerģijas un veselības. Darbs kļūst grūts, locekļi kļūst neveikli, un no viņiem vairs neprasa līdzdarboties.

61. Tādējādi vecie cilvēki jūtas izslēgti no citu dzīves cīņas, viņi jūtas pamesti, un viņu pazemotajām sirdīm nākas grimt skumjās un iepazīt trūkumu, nabadzību, badu un vientulību. Es runāju par viņiem, jo arī viņiem ir vajadzīga jūsu palīdzība un jūsu mierinājums. Mīliet viņus, tauta, un jums būs tiesības sēsties pie garīgās svētku maltītes lielā galda, kur Es jums teikšu: „Laimīgi esat jūs, kas, sekojot Meistaram, spējāt saprast visus, kas cieš.”

62. Sāciet tādējādi attīstīt sevī līdzjūtību. Tad Es izmantosiu jūsu rokas, lai caur tām nodotu savus svētījumus, un jūs vairs nekad neiebildīsiet pret to, ka Es izmantoju jūsu mantu, lai to dotu jūsu brālim, lai, kad jūs Man sakāt: „Kungs, viss, kas man pieder, ir Tavs”, jūs to teiktu no sirds.

63. Ja savā dzīvē esat praktizējuši aktīvu mīlestību pret tuvāko, turpiniet to darīt. Bet, ja ne, tad sāciet ar pirmo nelaimīgo, kas piekļāvē pie jūsu durvīm, vai tas būtu slimis garā vai miesā, skumjā sirdī, atraitne, vecs cilvēks vai bērns.

64. Atcerieties, ka tie, kas patiesi cieš, pārstāv Jēzu, ka Viņš nāk katrā no viņiem, lai jums teiktu: „Man ir slāpes” — slāpes pēc tā, lai jūs mīlētu cits citu.

65. Vai ir iespējams, ka cilvēku sirdis netiek satricinātas, redzot tās lielās sāpes un postu, ko piedāvā šī cilvēce? Jā, jā, tas ir iespējams. Es redzu, ka tie, kuri necieš grūtības, ar saviem skatieniem glāsta savus dārgumus ar lielāku maigumu nekā cilvēkus, Dieva bērnus.

66. Mīļā tauta, tu šajos īsajos brīžos esi pavadījusi Mani, lai apmeklētu ciešanu skartos. Lai jūs par to tiekat svētīti! Nedomājiet, ka Es aizmirstu bagātos un varenos. Jo, lai gan šķiet, ka viņiem Es neesmu vajadzīgs, Es

vislabāk pazīstu viņu nabadzību, viņu ciešanas un arī viņu nelaiimes. Bet šodien viņi tic, ka viņiem ir viss. Tad kāpēc gan lūgt Man palīdzību, ja pēc viņu domām Es esmu Kristus, kas pieder slimajiem, atstumtajiem un skumjajiem? Viņi nezina, ka Mans uzdevums ir izglābt viņus no viltus spožuma, lai dāvinātu viņiem patieso un mūžīgo laimi.

67. Vai jūs zināt, kas, izņemot jūs, vēl ir ar sirds dziļumiem uzklusījis Manu Vārdu un sajutis, kā mīlestība liek trīcēt viņu garam? Tā ir Marija, mīļā tauta, mātišķais gars, kas dzīvo Radītāja klēpī un kura dziļākā būtība vienmēr būs vienota ar atmiņām par Jēzu.

68. Viņas ceļš pa pasauli bija īss, lai gan tas bija garāks par manējo, jo viņa ieradās agrāk un aizgāja vēlāk. Viņas īsās un mīlošās vārdas bija debesu glāsts.

69. Sajūtiēt viņu garā, mīliet viņu un vēršieties pie viņas garīgi. Ziniet: ikreiz, kad jūs veicat žēlsirdības darbus, viņa būs kopā ar jums, pārklājot ciešanu un asiņojošo pasauli ar savu aizstāvības un mātes mīlestības apmetni, un katrā jūsu sēru brīdī vai bēdās jūs dzirdēsiet balsi, kas jums sirsnīgi atbildēs: „Nebaidieties, es esmu šeit, uzticieties.”

70. Tauta, jūs esat bijuši pie Manis, šajā svētītajā naktī Mans elpa ir iesūkusies jūsu sirdīs un likusi jums aizmirst visas grūtības.

71. Lūdzieties, lai jūsu Glābēja gaisma būtu jūsu ceļvedis un vadītu jūs cauri šai vētrainajai jūrai, ko jūs šodien šķērsojat.

Mans miers lai ir ar jums!

Mācība 203

1. Laipni lūgti, jūs, kas vēlaties paplašināt savas zināšanas, lai atklātu savas būtības Augstāko.

2. Laimīgi un svētīti lai ir tie, kas vēlas redzēt skaidri. Bet patiesi, Es jums saku: jūs to nevarat sasniegt, kamēr neieguldīsiet pūles, lai noņemtu saiti, kas sedz jūsu acis.

3. Cilvēks ir divkārši vainīgs: ne tikai tāpēc, ka viņš neiegulda nekādas pūles, lai atbrīvotos no pārsēja, kas liedz viņam iepazīt augstākos mācības, bet arī tāpēc, ka viņš nav atbrīvojies no matērijas važām, kas — pretstatā garīgajām priekām — ir viņu pievilinājušas pie miesas baudām. Tāpēc viņš ir pakļāvis sevi kaislību varai un ļauj savai dvēselei līdzināties klibajam, kurš nedara neko, lai atgūtu veselību.

4. Visās jomās es redzu, ka lielākā daļa cilvēku ir nestabili, visur es sastopu tikai vājus cilvēkus. Un kāpēc tā? Tāpēc, ka jums trūkst drosmes un pietiekamas gribasspēka, lai izklūtu no netīrumiem, kuros esat iestrēguši, lai pārvarētu gausumu, kas kalē važas, kas saista jūs pie matērijas, un tas ir visu netikumu, visu kļūdu cēlonis.

5. Taču cilvēks nevēlas izmantot to spēku, ar ko viņš ir apveltīts, proti, gribu.

6. Gribai, kurai jābūt neierobežotai likumdevējai, kurai jāklūst par augstāko vadītāju un, atbalstītai no saprāta puses, jācīnās — vara pret varu, valdība pret valdību: no vienas puses — kaislības un iekāres, no otras — saprāts un griba, līdz šīs pēdējās uzvar cīņā un jūs varat teikt, ka esat atbrīvoti.

Tad jūs varēsiet kļūt par lielajiem praviešiem, lielajiem apgaismotajiem, par „pārcilvēkiem”. Tad jūs varēsiet dzīvot kopā ar savvaļas dzīvniekiem un spēlēties ar rāpuļiem. Jo patiesi, es jums saku: tieši jūsu apgrēkojumi, kas jūs apgrūtina, liek jums baidīties no saviem mazajiem brāļiem, un tas ir arī iemesls, kāpēc viņi jūs uzbrūk.

Taču, ja jūs atvēlēsiet laiku, lai novērotu cilvēkus, jūs atklāsi, ka ir cilvēki, kuri ir savāžīgāki par tīģeriem un kuriem ir vairāk indes nekā kobrai.

7. Nedomājiet, ka senatnes pravieši varēja darīt brīnumus tāpēc, ka viņiem tas bija lemts. Nē, tas notika tāpēc, ka viņi cīnījās, līdz uzvarēja un kļuva par patiesiem tempļa kalpiem. Bet patiesi, Es jums saku: tas, kurš visvairāk cenšas sasniegt patiesību, ir pakļauts pārkāpumiem un kaislībām.

Bet jums pieder gaisma, kas jūs apgaismo, — tā ir dievišķā spēka, nemirstīgā un tīrā daba, neiznīcināmā būtība, kas visu atdzīvina un ved cilvēku uz visaugstāko laimi. Šī neiznīcināmā būtība ir tīrais elements, kas pieder katram cilvēkam. Bet cilvēks ir saindējies ar zemes baudām, un

tādēļ šī neiznīcināmā viela, šī nemirstīgā būtība, tika aplāta ar mirstīgo apvalku, un tā brīvprātīgi upurējās.

Bet, pateicoties tai spēkam, kas tai piemīt, tā pamazām atjaunos mirstīgā cilvēka cieņu, un šis cilvēks tad ilgosies pēc nemirstīgā augļa priekām un uz visiem laikiem atteiksies tiekties pēc iznīcinošajām baudām, ko sniedz sliktais auglis.

8. Bet kas jums ir nepieciešams, lai to visu sasniegtu? – Zināšanas par to, kā jums jāizmanto savs spēks un enerģija, lai strādātu kā patiesi tempļa darbinieki, lai jūs varētu uzvarēt un noņemt saiti, kas aplāj jūsu acis, lai jūs redzētu skaidri un neizdarītu nevienu kļūdu, nekļūstot tumsā.

9. Es esmu jums runājis par to, ko jūs saucat par noslēpumiem. Bet jums ir rūpīgi jāizpēta mans vārds, lai uztvertu visu gaismu.

10. Es vēlos, lai jūs saprastu šo lielisko patiesību, ka ne Dievam, ne dabai nav noslēpumu attiecībā uz cilvēku. Tieši vājā izpratne par dievišķajiem mācījumiem ir padarījusi cilvēku nespējīgu ievērot patieso likumu. Tāpēc viņš kļūst no vietas uz vietu, no vienas puses uz otru, neko nesaprotot, neko nejūtot, nesaprotot, ka Dievs ir cilvēka garā un vienmēr par sevi liecina viņa labā.

11. Patiesais likums nozīmē pilnveidošanos. Jo kāda jums no tā labuma, ka sakāt, ka praktizējat vienu vai otru reliģiju? Kāda jums no tā labuma, ka sakāt, ka ticat Dievam, ja jūsu darbi un domas liecina par pilnīgi pretējo? Nāks diena, kad Es jums atstāšu savu Debesu Valstību, lai jūs redzētu, ka Es esmu Tēvā, jūs – Manī, un Es – jūsos. Šo derību sauks par „Miera derību”. Tad likums tiks izpildīts. Jūs atzīsiet Viņu par vienīgo Kungu, nebūs neviena priekšroka pār citu, jo jūs visi mīlēsiet viens otru kā viens cilvēks, kā viena būtne.

Bet, ja jūs to vēlaties, ja jūs, mani mīļie, pieliksiet pūles, ja vēlaties būt patiesi tempļa kalpi, mēs jau šodien varam noslēgt šo Miera derību.

Nedomājiet, ka jums ir jāatstāj šī planēta, lai noslēgtu šo derību. Nē. Jums ir vajadzīga griba. Galds ir klāts, un Es aicinu jūs apsēsties. Nāciet un ieņemiet savas vietas, ļaujiet Mani jūsu vadīt, jums kalpot. Lietojiet kopā ar Mani patiesības maizi, apgaismojieties ar mīlestības lāpu, nometiet saiti, kas sedz jūsu acis, pārrauziet kaislību važas, apgaismojieties kā Dieva bērni, kādi jūs esat, ar augstāko gaismu. Es jūs aicinu, nāciet kopā ar Mani, dziediet kopā ar Mani slavēšanas dziesmu: „Gods Dievam augstumos, un lai tagad uz zemes tiek nodibināts miera līgums. Aleluja, Aleluja Kungam.” Saņemiet Manu labvēlīgo rasu, Manu apmierinājumu. Nododiet Mani savas ciešanas, atdodiet Mani savas bēdas un vairs par tām nedomājiet. Dziediet kopā ar Mani: „Aleluja, Aleluja Kungam”. – Nekļūstiet pārāk skaļi, mani mīļie, jo Es taču esmu kopā ar jums.

12. Ja jūs varētu saskaņoties ar debesu koncertu, jums vairs nebūtu ne mazākās vēlmes atkal uzņemt sevī indīgo augli. Jūs vienmēr ļautu nemirstīgajai būtībai starot sevī. Vai jūs vēlaties sēsties pie galda, mani mīlie bērni? Tas ir klāts, un Es esmu jūsu kalps, Es jūs vadīšu. Nāciet, jo Es gaidu jūs.

13. Neesiet tādi kā farizeji, kuri templī un sinagogās parādās ar bāliem vaigiem, lai cilvēki teiktu, ka viņi ir gavējuši, un pēc tam viņi atlaiž grožus savai ļaunprātībai un kaislībām. Nē, mani mīlie, jums jābūt vienādiem gan sapulču zālē, gan uz ielas, gan savās mājās – vienmēr tīriem kā dzirds ūdens, lai tie, kas vēlas uzbrukt Jēzus mācībai, to redzētu un teiktu, ka mana mācība patiešām ir laba, jo jūs savā sabiedriskajā un privātajā dzīvē esat dzīvs tikumības spogulis, jo visur atstājat mīlestību, patiesību un labestību.

14. Šajā brīdī Es tuvojos, lai aplūkotu Savu tautu un ierakstītu Savu Vārdu tās sirdīs. Es atstāju jums atmiņu par Savu atklāsmi caur šiem balss nesējiem. Ja jūs padomāsi, jūs sapratīsiet, ka Es ne mirkli neesmu klusējis, ka Es, „Vārds”, esmu nepārtraukti runājis ar jums. Mana balss, ko Es dažādos veidos vērsu pie cilvēkiem — vai nu uz viņu prātu, garu vai sirdi —, ir iedrošinājums, stiprinājums, cerība, iedvesma un dažreiz arī spriedums.

15. Es jums saku arī: cilvēki visos laikos ir mani meklējuši garīgi — vieni ar lielāku dedzību nekā citi.

16. Jo ne visu jūs atradīsiet uz zemes. Ir zināšanas un atklāsmes, kuras Es paturu sev, lai, ja jūs tās meklētu, jūs atrastu Mani. Es nekad neesmu jums atteicis savu mīlestību, savu žēlsirdību, kas sniedzās tik tālu, ka es jums piešķīru pat to, par ko jūs zināt, ka tas jums nedara labu, lai jūs paši pārliecinātos par savu kļūdu, kad jūs par to lūdzāt.

17. Šis garīgo atklāsmju un dievišķā Vārda laiks ir bijis svētki, svētku mielasts, uz kuru jūs tikuši uzaicināti, lai pabarotos ar tā ēdieniem. Kas ieradās „kails”, tas atrada pienācīgus apģērbus, lai apsegtu sevi.

18. Pēc garām ceļojumiem un pūlēm jūs varējāt nonākt varena koka ēnā, kur atguvāt spēkus un iemācījāties uzvarēt kārdinājuma čukstus, kas katrā solī aicina jūs novirzīties no pareizā ceļa. Tādējādi jūs pamazām iemācāties būt labiem mācekļiem.

19. Tāpēc, pēc tam, kad Es jums esmu devis savus norādījumus, Es redzu, ka esat iedvesmoti — gatavi turpināt veltīt sevi šai lietai. Jūs esat sapratuši savu atbildību, savu pienākumu izplatīt šo darbu ar tam piemītošo tīrību un patiesumu. Tagad jūs saprotat, ka, darbojoties ar dedzību, paklausību un mīlestību, jūs no cilvēku ceļa novācat daudzus

dadžus un ērkšķus. No dažādām zemes vietām jūs esat atsaukušies šim aicinājumam, lai kļūtu par karavīriem un mācekļiem.

20. Šodien jūs nākat, lai parādītu Man savu uzticību, lai sekotu Man, lai Man atnestu sava darba augļus, kurus zinu tikai Es. Tikai Es zinu, kas jūs esat bijuši, kas jūs esat un kas jūs būsiet rīt. Jūs esat ieradušies, izslāpuši pēc labiem darbiem, pēc mīlestības un pēc tā, lai jūs mīlētu, un Tēvs jūs uzņēma, apmierināja jūsu izsalkumu un padarīja jūs par saviem kalpiem.

21. Kad jūs bijāt atzinuši un sajutuši Manu dievišķo mīlestību, jūs Man uzticējāt visu to, ko jūsu sirds bija noslēpusi un slēpusi no pasaules, visaptverošā grēksūdzē. Jūsu nožēla par izdarītajiem pārkāpumiem bija patiesa, jo jūsu dvēsele iepriekš bija apgaismota ar Manu gaismu.

22. Es vēlos, lai jūs būtu sagatavoti, lai jūs godātu to mīlestības derību, ko esat noslēguši ar Manu dievišķību, ar saviem darbiem un dievbijību, kad jūs atkal Mani dzirdēsiet. Jo, lai gan jūs tagad Mani uztverat kā Tēvu, Man ir jānāk pie jums arī kā Tiesnesim.

23. Es nevēlos nevienu pārsteigt guļam, jo tad viņš pamodīsies par vēlu un būs spiests raudāt.

24. Vairs tikai trīs gadus jūs varēsiet dzirdēt šo Vārdu. Tas jūs ir nepārtraukti mācījis. Kad jūs kļūsiet par meistariem? Vai jūs varēsiet ieņemt manu vietu, lai turpinātu barot cilvēku pūļus? Šodien mans Vārds ir kā modinājuma zvans, jo tagad jums jau ir pienācis mana Vārda kulminācijas laiks.

25. Es esmu nācis pie jums, lai jūs apvienotos Garā, lai jūs ar stingru apņēmību dotos ceļā, lai izpildītu savu uzdevumu, un lai jūs brālīgi apskāvienos.

26. Saprotiet, ka jūs visi esat vienlīdzīgi, ka starp jums nav ne kungu, ne augstākstāvošu. Es gribu, lai jūs visi būtu manas lietas kalpi.

Redziet, mana Vārda vēsturi pieraksta tie, kurus Es esmu nosaucis par „zelta spalvām”, un Es nevēlos, lai nākamās paaudzes šajos rakstos atklātu šķelšanos jūsu vidū. Arī jums tas ir jāvēlas. Atstājiēt viņiem savu paraugu, kas ierakstīts jūsu darbos, tad viņi dosies ceļā, tāpat kā arī jūs esat guvuši iedvesmu no saviem ticības brāļiem.

27. Es esmu nācis uz leju, lai visus mīlētu, lai tos aplātu ar savu apmetni. Taču šī cilvēce ir palikusi neuzņemīga un kurla. Es esmu runājis uz to caur brīnumdarbiem, taču tā ir palikusi stūrgalvīga. Es esmu ļāvis tai sajūst manu taisnību, taču tā ir bēgusi no manas taisnības. Es esmu runājis ar jums mīlestības vārdiem, lai jūs liecinātu par to, taču jūs neesat izplatījuši Labo Vēsti, un arī tie nav nojautuši, kādā laikā viņi atrodas. Jums visiem Garā ir vienādas īpašības. Taču vienus Es sagatavoju kā sūtņus, bet citus – lai tie tos uzņemtu.

28. Dodieties ārā kā „strādnieki”, vienmēr pakļaujoties manai gribai. Saglabāiet sevi sagatavotus; jo, ja jūs tādi nebūsi, jūs atnāksiet ar tukšām rokām, lai gan tās ir piepildītas ar manu dievišķību.

29. Es esmu nodevis Savu pilnīgo darbu grēcīgās rokās. Taču tas nav iemesls, kāpēc jūs to nevarētu atklāt. Ja jūs esat nevērīgi, mana Mīlestība padara jūs cienīgus un dod jums līdzekļus, lai jūs mīlētu sevi un glābtu cits citu.

30. Tā kā Es esmu varens, Es vēlos, lai maniem radījumiem nekas netrūktu, un tādēļ Es nododu savus dārgumus un labumus grēcīgās rokās, lai tās savukārt atvērtos un citiem dāvinātu pārpilnībā.

31. Laimīgs ir tas, kurš spēja nodot tālāk visu, ko bija atnesis savā dvēselē. Jo tas, kurš bijis neticīgs, savtīgs vai neziņā, pat nav atpazinis to, kas viņā bija. Esiet ticības cilvēki, lai jūs atdzīvinātu „Lāzaru” no mirušajiem un padarītu aklus redzīgus.

32. Ja jūs vēlaties uzzināt, cik lielu patiesību satur mans vārds, ievērojiet to, lai to pārbaudītu. Taču ne to jūs pārbaudīsiet, bet gan paši sevi. Jo, ja jums nav ticības tam, ko jūs sakāt vai darāt, – kādu ticību jums tad varētu izrādīt citi? Jums jābūt kā spogulim, kurā jūsu līdzcilvēki var redzēt sevi un atpazīt, ka jūs esat mani vēstneši.

33. Pildiet savu uzdevumu, un, kad to būsi pabeiguši, atradīsieties pie lieliem, aizslēgtiem vārtiem, kurus var atvērt jūsu roka, jo tai ir atslēga. Aiz šiem vārtiem Es jūs gaidu. Sveša atslēga jums nepalīdzēs atvērt vārtus, tāpat kā jūs nevarēsiet nokļūt no pirmā līdz trešajam pakāpienam uz kāpnēm, iepriekš neesot bijuši uz otrā. Jo šie septiņi pakāpieni nozīmē garīgās pilnveidošanās ceļu, ko jums visiem ir jāveic.

34. Es padarīšu jūs visus par vienu sirdi, lai jūs paliktu ar vienotu gribu un vienotu ideālu.

35. Šajā brīdī runā Tas, kurš jums kopš laiku sākuma ir devis likumus un baušļus, lai jūs dzīvotu taisnīgi un cēli un pasniegtu roku tiem, kas ir vāji. Taču jūsu augļi ir skopi, un jūs vēl neesat barojušies no tās maizes, ko Es jums nepārtraukti esmu piedāvājis un kas ir mīlestība, labestība un žēlsirdība. Jūs noklusējat Manas atklāsmes un paturat savas dāvanas sev. Taču cilvēku dvēseles ir nabadzīgas, un kādu dienu tās pieprasīs no jums atskaiti, un Es nevēlos, lai jūs izjustu to sprieduma bargumu, kad tās uzzinās par jūsu atbildību. Pielietojiet pūles, tad Es pavairošu jūsu sēklu.

36. Taisnība, ka jūs nesat uz pleciem ļoti smagu krustu un ka jums uzliek pārmetumus, grēku nožēlu un nosodījumu. Taču, ja jūs nepildīsiet savu uzdevumu, jūs savu atbildību izjutīsiet vēl daudz spēcīgāk.

37. Šajā brīdī Labajai Vēstij jau vajadzētu būt izplatītai, un manu mācekļu skaitam vajadzētu būt daudz lielākam. Kur ir slimie, kurus jūs esat

dziedinājuši, un grēcinieki, kurus esat atgriezuši? Uzdevums, ko es jums uzticu, nepārsniedz jūsu spēkus un spējas. Jūsu krusts līdzinās manam – tas ir atteikšanās, upurēšanās un mīlestības krusts. Ikviens, kurš to uzņemas ar patiesu izpratni, nāks pie Manis ar sirdi, ko caururbj līdzcilvēku nesapratne, taču mierā ar Mani un apmierināts ar savu darbu.

38. Pār draudzes vadītājiem, kurus jūs šeit redzat un kuri ir jūsu brāļi, paceļas Elija, kas apgaismo un iedvesmo jūsu dvēseles. Un arī Marija, jūsu Dievišķā Māte, stāda savus radījumus priekšā un tuvinā tos Man, lai starp Tēvu un Bērnu vienmēr būtu kopība. Marija ir jūsu pastāvīgā aizstāve. Viņas acīs jūs visi esat mazi un maigi bērni. Cik daudz asaru viņa izlej, kad viņas mīļotie bērni grēko. Patiesībā jūs nepazīstat viņas mīlestību un pašaieliedzību un neesat mierinājuši viņas mātes dvēseli. Mana taisnība daudzkārt ir tikusi atturēta viņas aizstāvības dēļ. Bet nedomājiet, ka viņā pastāv man pretēja griba; jo viņa ir daļa no mana Dievišķā Gara. Marija iemieso manu maigumu un ir mātes mīlestības paraugs.

39. Ikviens, kurš šajā laikā sagatavosies ar lūgšanām un manu mācību pareizu ievērošanu, tiks pasargāts no atbrīvotajām dabas stihijām. Es aicinu jūs lūgties un dodu jums visiem iespēju glābties. Kamēr dabas stihijas attīra un samazina nepaklausīgo rindas, jums jāpaliek „modriem un strādājošiem” un jālūdz par saviem līdzcilvēkiem.

40. Es jau daudzkārt esmu prasījis, lai jūs apvienotos, lai jūs pasaulei sniegtu vienotu mācību. Jo, ja jūs sadalīsieties, jums būs lielas pārbaudījumi, un jūsu atgriešanās ceļš būs grūtāks. Jo, lai gan jūs pazīstat Manu gribu un savu grūto misiju, jūs tomēr esat novirzījušies no Maniem norādījumiem. Apvienojieties, palieciet kā viens gars un viena griba. Mīliet viens otru.

41. Jūs atrodaties manā klātbūtnē un kaunaties par to, ka neesat izpildījuši savu uzdevumu. Jūs nākat bez labiem darbiem un esat zaudējuši žēlastības tērpu, ar ko Es jūs biju rotājis. Jūs esat neievērojuši Manus baušļus un Mani apsūdzējuši nepilnīgumā, jo Es jums savus norādījumus esmu devis caur cilvēku. Jūs uzskatāt, ka cilvēks nav spējīgs nodot dievišķo vārdu. Taču Es jums šobrīd pierādu, ka Mans lēmums ir pareizs.

Cilvēks pieder Manam Garam un spēj Mani saprast. Tāpēc Es esmu viņu padarījis par Manas balss nesēju un izmantoju viņu, lai paziņotu par Sevi pasaulei.

42. Jūs savā dvēselē nesat grāmatu, kurā esat pierakstījuši savus darbus dažādajās inkarnācijās, kas jums ir bijušas uz Zemes. Un šajā laikā, tiesas laikā, Es esmu sūtījis vienus, lai izpirktu grēkus, un citus, lai pildītu grūtu uzdevumu. Es esmu jūs izvēlējis no lieliem cilvēku pūļiem, lai veiktu attīrīšanas darbu, atjaunošanas darbu un garīgo pacelšanu cilvēces vidū.

43. Pasaule jautās, kāpēc Es esmu izvēlējis tieši jūs – neizglītotos un grēciniekus. Es jums saku: visu būtņu liktenis ir Manī. Es šobrīd jūs veidoju, lai padarītu jūs par Maniem apustuļiem, un, veiksmīgi to paveicot, attīrīšanās laiks beigsies.

44. Elija ir trenējis jūsu uztveres spējas, lai jūs varētu skaidri atpazīt sestā posma sākumu – atvērto Sesto zīmogu, kas katrai dvēselei ir nesis žēlastību un gaismu. Jums ir bijis mans vienkāršais un saprotamais vārds, kas atklāja noslēpumus, atvēra ceļus un iededza gaismu katrā radībā. Jūs esat redzējuši, kā piepildās daudzas pravietojumi, un, saskaroties ar tik lielu pārbaudījumu, jūs esat atmodušies un gatavojaties īstenot manu mācību.

45. Es piešķiru jums žēlastību dzirdēt Mani līdz 1950. gadam, kura beigās Mani balss nesēji pārtrauks nodot Manu Vārdu. Es lūdzu viņus visus par brālību un pastāvību savā darbā, lai viņi varētu nodot to bez kļūdām un lai Maniem mācījumiem visās draudzes būtu viena un tā pati būtība. Jo ir tikai viens Skolotājs, kas runā uz jums. Pasaule gaida Labo Vēsti, un mana griba ir bijusi izvēlēties jūs, lai jūs tai nestu šo vēsti.

46. Jūsu tautas vadītāji nezina, ka tajā ir Man izvēlēta ticīgo tauta, kas lūdz par mieru un labu saskaņu starp cilvēkiem un „sargā”. Es viņus sagatavoju un ļauju viņiem ienākt jūsu vidū, lai viņi iemācītos novērtēt Manas atklāsmes un jūsu reliģijas praktizēšanu.

47. Rūpējieties, lai pareizi izprastu manus vārdus un ievērotu manus baušļus. Nedodiet cilvēkiem neziņas vai fanātisma augļus. Labojiet savus trūkumus, padariet savas sirdis jūtīgas, tad Es jūsu paklausības dēļ apturēšu dabas spēkus, kas iznīcina jūsu līdzcilvēku un arī jūsu pašu dzīvi un mieru.

48. Vēl uz īsu brīdi Es jums dāvāju Savu Vārdu. Man noteiktais laiks tuvojas, un jums tad jābūt vienprātīgiem – gan draudzes vadītājiem, gan „darbiniekiem”. Nemiet Mani par paraugu. Atcerieties, ka Meistars, lai pabeigtu savu darbu Otrajā laikmetā, cieta krusta mokas un nesa to uz pleciem uz Kalvārijas kalnu. Esiet pazemīgi un pieņemiet savu misiju. Jūsu sāpes sasniedz Mani, un jūsu asaras sajaucas ar manējām — mīlestības un sāpju asarām cilvēces labā.

49. Veiciet mīlestības un žēlsirdības darbus, vadiet cilvēku pūļus ar dedzību un taisnīgumu, kā tas ir saskaņā ar Manu gribu.

50. Sagatavojieties, lai pēc 1950. gada beigām jūs nestu Manu mācību cilvēku sirdīs un lai tauta izkaisītos pa visām valstīm. Es dodu jums drosmi; jo pēc šī laika, kad jūs dzirdat Manu vārdu, jūsu ceļš kļūs grūts. Es jūs svētīju.

51. Mans miers ir ar jums tajā brīdī, kad jūs Mani uzņemat.

52. Es jums atstāšu neizdzēšamu atmiņu par šo atklāsmi un šo vārdu, ko es jums esmu dāvājis ilgu laiku.

53. Mans Vārds jūs ir izrotājis, taču nekad ar to neuzpūstieties. Tikai Es zinu, kas jūs esat bijuši, kas jūs esat un kas jūs būsiet. Tie, kas ieradās ar izsalkumu un slāpēm dvēselē, apmierināja savu ilgu, dzirdot Manu Vārdu, un šodien viņi ir Mani kalpi. Šie kalpi ir mācekļi, kuriem Es esmu parādījis Sestā zīmoga gaismu.

54. Šajā dienā jūs pulcējaties no dažādām vietām, jo mana balss bija dzirdama visur un aicināja jūs uz šo sanāksmi.

55. Es neesmu atnācis, lai jūs tiesātu vai sauktu pie atbildības. Jūsu sirdsapziņa un intuīcija vislabāk spēs jums pateikt, kāda ir jūsu atbildība un jūsu darbu vērtība.

56. Nedomājiet, ka tikai jūs Mani mīlat. Visos pasaules ceļos ir tādi, kas Mani meklē, seko Man un Mīl Mani. Bet tomēr Es vēlos, lai jūs apgūtu Manu mācību un tādējādi varētu kalpot par paraugu tiem, kas Mani mīl nepilnīgi vai nepatiesi. Patiesi, Es jums saku: visā cilvēces ģimenē ir izkaisītas pravietojuma, iedvesmas un (iekšējā) vārda dāvanas.

57. Neguliet, jo ir palikuši tikai trīs gadi, līdz jūs vairs nedzirdēsiet Mani šādā veidā. Kad jūs kļūsiet par šo mācību skolotājiem?

58. Es šodien esmu jūs sapulcējis, lai aicinātu jūs atmodināties, lai jūs apvienotos patiesas garīgās mīlestības izpratnē un saprastu, ka saskaņā ar Manu gribu starp jums nedrīkst būt ne kungi, ne pakļautie. Mans Vārds paliks uzrakstīts. Bet atcerieties, ka nav Mana griba, lai šajā grāmatā būtu ierakstīti jūsu nepilnības.

59. Vai jūs gribat atstāt nākamajām paaudzēm savu pārkāpumu vēsturi kā sliktu piemēru?

60. Mans darbs ir svēts, dievišķs, un tomēr Es to esmu uzticējis grēcīgajām rokām, jo, ja grēcinieki jūtas mīlēti, godāti un apžēloti no sava Kunga puses, tieši viņi ir tie, kas Man seko ar vislielāko mīlestību, uzticību un pašaieliedzību.

61. Turklāt: kur ir šīs zemes taisnie?

62. Jums, mācekļi, Es saku: no savas puses pielietojiet visu savu labo gribu, lai Es jūs atstātu pilnveidotus caur saviem mācījumiem.

63. Nešaubieties par sevi savas neveiklības dēļ, jo Es pats varu likt runāt pat akmeņiem.

64. Jūsu ceļos, jūsu dzīvē ir kāpņu kāpnes, kas sākas pie cilvēka un beidzas pie Dieva. Ejiet pa tām soli pa solim, līdz nonāksiet pie paša sava Tēva klēpja, kad jūsu dvēsele būs sasniegusi augstāko pilnības pakāpi.

65. Elija ir kā bāka, kas šajā laikā apgaismo jūsu ceļu. Viņš stiprina jūs pārbaudījumos un paziņo jums par tiem, kas vēl ir priekšā.

66. Svētīti lai ir tie „strādnieki”, kuri šajos brīžos, vadīti no sava gara, dzird manu vārdu. Jo tieši viņi ir tie, kuri savā ceļā ir pratuši sēt veselību, mieru un prieku.

Mans miers lai ir ar jums!

Mācība 204

1. Es tevi uzņemu, tauta. Manas Valstības vārti atveras, lai jūs sveiktu un izlietotu uz jums manu mīlestību. Šajā brīdī es dodu jums to, kas nepieciešams vieniem saskaņā ar ticību, bet citiem – saskaņā ar vajadzībām.

2. Es meklēju jūsu sirds svētnīcu, Es dodu jums patiesības gaismu, kas ir mīlestības gaismā, kuras varena spēks virza radību un uztur tajā visu kārtībā, harmonijā un līdzsvarā. Tāpēc Es mācu jūs mīlēt, lai jūs iepazītu dzīves noslēpumu. Esiet dāsni, lai jūsu mīlestība būtu kā dziesma, kas iepriecina skumju sirdis.

3. Jūsu rokās ir atzīt un izpildīt savu uzdevumu. Jūsu liktenis ir ļaut dvēselei uzvarēt jebkuru postu un jebkuru grēku, pacelt visu jūsu būtību, attīrīt jūs un padarīt jūs cienīgus. Es vēlos, lai jūs valdītu pār savu ķermeni bez vardarbības, lai jūs to darītu ar gudrību un vienlaikus ar žēlsirdību. Ja cilvēki, tā vietā, lai apspriestu manus likumus, tos pildītu mīlošā paklausībā, viņi padarītu šo pasauli par tādu paradīzi, kādu baudīja pirmie cilvēki savā nevainībā un paklausībā, pirms viņi to aptraipīja ar netīrām domām un darbiem.

4. Ja cilvēks dzīvotu saskaņā ar Debesu Tēva gribu, šī pasaule būtu materiālo labumu un garīgās pacilātības ieleja. Viņš nesūdzētos par dabas spēku radītajām grūtībām, jo dzīvotu harmonijā ar tām un visām radībām. Tas būtu dievišķs koncerts, kurā katrs cilvēks būtu viena nota. Bet cilvēks nedzīvo saskaņā ar dievišķajiem likumiem, un tādēļ viņš ir kļuvis par sāpju gūstekni, par sava paša vergu. Cilvēks velk aiz sevis ķēdes, cieš, raud un izmisas, neapzinoties, ka to visu viņš ir izpelnījies ar savu rīcību. Ja viņš saprastu, ka nav nevienas asaras, kas nebūtu pamatota, viņš drīz sasniegtu savu pestīšanu.

5. Patiesi, Es jums saku: atbrīvošanās no visiem ļaunumiem, ko cieš cilvēce, ir cilvēka rokās. Viņš var būt pats savs ārsts. Tāpēc Es jums saku, ka jūsu dvēsele pacelsies pie Manis, ja jūs iesiet pa ceļu, ko jums diktē sirdsapziņa.

6. Kādam nolūkam jūs vēlaties šo dzīvi, ja ne jūsu dvēseles labā, kas pieder mūžībai? — Jūs esat ieradušies šajā slimībā, asaru un sāpju pasaulē un nevēlaties saprast, ka ar nedaudz laipnības jūs varētu pārveidot savu dzīvi.

7. Kas Mani patiesi mīl, tas būs gudrais, kurš vispirms apskaus pasauli un pēc tam visu Visumu. Redziet, kā jūsu Dieva mīlestība atklājas visā radībā. Tā ir gudra rīcība, pilnīgs vārds, tā ir atslēga uz Debesu valstību. Mīlestība, kas ir Visuma sirds, pacels jūsu eksistenci, līdz tiks sasniegta visu būtņu saziņa ar domu palīdzību.

8. Ļaudis: Gadā ir 365 dienas, bet cik daudz žēlsirdības un mīlestības darbu jūs tajā veicat? Kāpēc jūs Man sakāt, ka mīlat Mani, ja neko nedarāt savu trūcīgo līdzcilvēku labā? Kad *Es* jums saku, ka *Es* jūs mīlu, *Es* to pierādu ar patiesiem darbiem.

Cilvēki apgalvo, ka mīl Kristu, taču katru brīdi Mani aizvaino, tiesā Mani, sevī iznīcina Manu piemiņu un Manu paraugu un atsakās sekot Manai rīcībai. Vai jūs neuzskatāt, ka tas viss ir līdzvērtīgs ērkšķu vainagam un atkārtotai krustā sišanai? Ja *Es* garīgi palīdzu slimajiem, skumjajiem, nabadzīgajiem, ieslodzītajiem — kāpēc jūs neesat mani turp pavadījuši? Kāpēc jūs atsakāt mazliet žēlsirdības tiem, kuri jūs par to lūdz? Saprotiet, kāpēc *Es* jums teicu, ka jūs mani atkal esat krustā sists. Jo tas, kurš atsakās mīlēt, noliedz mani.

9. *Es* jums esmu teicis, ka jums kā Dieva bērniem jārikojas tāpat kā Viņam. Kāpēc jūs nepalīdzat izdaiļot Tēva radību ar saviem domāšanas, morāles vai garīgajiem darbiem?

10. Patiesais Dieva kalps ir tas, kurš izplata mīlestības balzamu cilvēkiem, kurš izrāda žēlsirdību, ko iedvesmo dziļi izjusta līdzjūtība.

11. Manas sāpes, ko jūs esat man nodarījuši, ir ilgušas jau ilgu laiku, un šīs sāpes rodas no jūsu nesapratnes un mīlestības trūkuma.

12. Šajā Trešajā laikmetā *Es* atgriežos, lai mīlestībā atkārtotu šo teikumu: „Mīliet viens otru.”

13. Tauta, sagatavojieties saņemt Manu dziedinošo balzamu. Katrs, kurš ir gatavs to uzņemt, kļūs vesels, katrs vājš tiks stiprināts. Koncentrējieties uz savām sirdīm, paceliet savas dvēseles pie Manis un ceriet. *Es* jums došu vairāk, nekā jūs esat domājuši. Saņemiet klusumā, jo klusumā *Es* jums dodu. *Es* esmu jūsu cerības saule, mīlie aviņi. Bet tāpat kā *Es* jums dodu, arī jūs dodiet. Neesiet šaurprātīgi. Ja kaut ko dodat, nedomājiet par to, ko tādējādi atņemat saviem bērniem. Jo, ja tas, ko dodat, jums ir grūti, labāk to nedarīt.

14. Neaizskatiet savu līdzcilvēku dzīvi, jo tad jūs aptraipīsiet ne tikai savas lūpas, bet arī savu sirdi. Tomēr jums jābūt gataviem nosodīt katru *savu* rīcību un ieklausīties savas sirdsapziņas norādījumos.

15. Vadiet tīrāku dzīvi, un, kad jūs tuvosieties saskaņai ar visiem Dieva bērniem, jūs sāksiet sajust to mieru, pēc kura jūs tik ļoti ilgojaties.

16. Patiesībā Meistars jums saka: sākot ar šo rīta lūgšanu, salīdzinājums ar trim laikposmiem ir kļuvis par realitāti, kas simboliski attēlo trīs gadus, kuros *Es* jums vēl sniegšu Savu Vārdu. Tāpēc mana mācība tagad būs dziļāka, jo mana Gaisma ir atvērt jūsu uztveres spējas un ir iekļuvusi jūsu dvēselē.

17. Jūs vairs neesat Pirmā laikmeta cilvēki, kuriem savā primitīvajā stāvoklī nebija neierobežotas zināšanas par garīgo likumu, lai pēc tā vadītos. Bija nepieciešams, lai Tēva sūtītie pravieši liecinātu par Dieva esamību. Viņi visi runāja par vienu un to pašu Dievišķo Būtni, un tā cilvēces vidū sāka veidoties ticība dzīvajam un patiesajam Dievam. Ābrahams ar savu mīlestību pret Kungu, Jēkabs ar savu stingrību pārbaudījumos un Mozus ar savām atklāsmēm un likumu stiprināja un paplašināja cilvēku izpratni par Dievu.

18. Šie cilvēki bija kādas laikmeta ceļa brucēji, tāpat kā jums jābūt ceļa brucējiem citam laikmetam – garīguma laikmetam.

19. Šajā 1948. gadā, kas simbolizē Pirmo laikmetu, jūs manos vārdos iepazīsiet daudzus mācījumus, kas attiecas uz to laiku. Jūs sapratīsiet Izraēlas vēstures nozīmi, jo tā nav bijusi vienīgā tauta, kas Pirmajā laikmetā tika izglābta un Otrajā laikmetā garīgi atbrīvota. Šo ticīgo tautu jūs varat atrast visu rasu sirdīs. Izraēlu jūs varat atklāt arī visās reliģiskajās kopienās; jo šī tauta tika izraudzīta par instrumentu, lai dotu piemēru un mācību visai cilvēcei. Tāpēc Es jums saku, ka Izraēlas vēsture, kurai jūs garīgi piederat, ir jābūt zināmai visiem, jo tajā ir ietvertas lielās atklāsmes, kuras Es devu Pirmajiem.

20. Jūs būsiet pārsteigti, ja tajos laikos atradīsiet tādus dižus garus kā Ābrahams, kurš ar tīru mīlestību mīlēja savu Kungu vairāk nekā jebko citu radīto. Pārdomājiet šī cilvēka dzīvi un darbus, un jūs atklāsi, ka viņa ticība, spēks, paklausība un mīlestība ir izraēliešu koka patiesais sakņu stumbrs.

21. Tajos laikos pastāvēja elku pielūdžēju un pagānu tautas, kas dabas spēkus pielūdza kā dievības, kurām tās veltīja nešķistus rituālus. Tolaik parādījās Ābrahams un darīja zināmu iedvesmu, ko viņš bija saņēmis no sava Kunga, kas bija patiesības un taisnīguma gaisma. Taču cilvēki, cietsirdīgi un neticīgi, kādi viņi bija, pakļāva patriarhu pārbaudījumam. Viņš izvairījās no visiem slazdiem un vajāšanām, atgrieza viņus labā mācībā, līdz panāca, ka viņi atzina Ābrahama Dievu par neredzamo, bet dzīvo Dievu visos laikos.

22. Redziet, cik ilgi jau pastāv šīs garīgās cīņas starp cilvēkiem. Taču saprotiet, ka pēc tām vienmēr ir uzspīdējusi patiesības gaisma.

23. Saprotiet, ka Es ar Savu Vārdu nepadaru jūsu dzīvi grūtāku, bet gan vienkāršu jūsu dievkalpošanu un kulta rituālus. Es jūs mācu, ka nav nepieciešams nicināt pasaules labumus vai atstāt novārtā savus pienākumus, lai Man būtu tīkami. Jo, kamēr jūs esat miesā, jūs esat pakļauti cilvēciskajām vajadzībām. Bet Es jūs mācu arī to, ka jūs paši to, kas

nāk no zemes, izmantojat, ievērojot likumu, jūsu dvēseles labā. Ja jūs dzīvosiet tā, jūs pildīsiet Manu likumu.

24. Jau Pirmajos laikos Es jums devu garīgo ganu par vadoni, kurš vienlaikus bija ceļa sagatavotājs manai atnākšanai pie mana tauta. Jūs šīs mācības nebijāt pilnībā sapratuši un neziņas dēļ nonācāt nepareizos kultos, pielūdzot dabas spēkus vai Zelta teļu.

25. Patiesības Dievs vienmēr ir atklājies jūsu dzīvē, vai nu apdāvinot jūs ar bagātībām, vai iedegot gaismu jūsu prātā, vai arī dodot jums spēju valdīt pasaulē.

26. Agrāk jūs bijāt valdnieki, dzīvojāt pārpilnībā, bet jūs ļāvāties, lai savtīgums un iedomība jūs pamudinātu padarīt vienkāršos cilvēkus par kalpiem un vergiem. Tomēr Es jums esmu piedēvis, Esmu nācis kā Tēvs un esmu atkal pacēlis to, kurš bija kritis, un visus svētījis. Es esmu bijis jūsu kalps, jo esmu jums piešķīris visu, ko jūs man lūdzāt. Bet es esmu pacietīgi gaidījis brīdi, kad jūs dosieties pildīt misiju, ko es jums uzticēju jau laiku sākumā.

27. Es esmu taisnība. Tomēr Es jūs nesodu. Jo pat par to, ka jūs Mani krustā sita, Es neesmu jūs saucis pie atbildības. Tāpēc jūsu grūtībām un ciešanām ir tikai viens mērķis – jūs attīrīt. Tieši jūsu nepaklausība manam likumam liek jums iziet attīrīšanu, izpirkšanu un atgriešanos pie sākotnējā dvēseles tīrības stāvokļa. Bet jūs esat uz droša ceļa uz attīstību un dvēseles pestīšanu.

Tomēr jums jāapzinās sava misija un laiks, kurā dzīvojat. Jo, ja jūs jautāsiet savai sirdsapziņai, ko esat darījuši cilvēces labā, vai mans likums jau ir pazīstams pasaulē un vai mans darbs ir guvis panākumus, tā jums atbildēs: „Nē.”

28. Tagad, kad Es runāju ar jums, jūs pierodat pie Maniem vārdiem. Saprotiet, ka, lai atrastu ticību, Es esmu izvēlējis vienkāršas un neizglītotas sirdis, lai caur tām atklātos. Tomēr jūs esat šaubījušies un pat nonākuši pie secinājuma, ka tas ir cilvēks, kurš runā uz jums. Tāpēc Es esmu ļāvis jums izpētīt cilvēkus, caur kuriem Es atklājos, viņu normālā stāvoklī bez sajūsmas, lai jūs varētu pārliecināties par viņu neizglītotību un neziņu.

Es esmu jūsu mācītājs pazemību un žēlsirdību, esmu jūsu sagatavojis un sadalījis uzdevumus savai tautai. Bet daudzi no tiem, kuri tos jau ir saņēmuši, ir kļuvuši augstprātīgi, ir pasludinājuši sevi par kungiem un vēlas būt pirmie.

29. Pirmais esmu tikai Es, taču Es jūs neapspiežu, nedz arī padaru par saviem vergiem, bet visu, kas jums trūkst, nododu jūsu rokās. Es esmu Tēvs un nevaru būt vienaldzīgs pret jūsu ciešanām. Es esmu Dievs un

nevaru jūs atstāt tumsā. Tāpēc Es atklājos jums, lai jūs varētu Mani atpazīt un zinātu, pie kā jūs atrodaties un ko jūs dzirdat.

30. Jūs neesat rādījuši vienotības paraugu, un tādēļ varat redzēt brālības un saskaņas trūkumu starp baznīcām un sektām, kuru strīdi un nesaskaņas baro vēlmi pēc pārākuma un kuras gatavojas jaunai „kaujai”.

31. Jūs vēl neesat spējuši izpildīt Manu Likumu. Šis ceļš ir pilns gaismas, taču bieži vien jūs esat gājuši tumsā. Jūs nepārtraukti saņemat Meistara mīlestību, un joprojām barojat liekulību. Jūs nepārtraukti saņemat pamācības par morāli un tikumību, taču jūsos joprojām pastāv ļauni darbi un domas. Tāpēc pēdējie ienācēji izsmejas, jo viņi manā mācekļu vidū saskata nepatiesību. Tāpat arī zinātnieki, klātesot manām atklāsmēm, netic, ka mans vispārējais stars izpaužas caur cilvēka prāta spējām. Jums jāsniedz lielas varas liecības, atdzīvinot „Lāzaru” no kapa, atgriežot redzi aklajam un kustīgumu klibajam — visas tās liecības, kuras cilvēkam ir jāredz, lai ticētu manai atnākšanai jūsu vidū šajā laikā.

32. Tieši jūsu ķermenis izrādās šķērslis dvēselei, lai tā pildītu savu uzdevumu, un tas pretojas manai gribai. Bet Es esmu apbruņojis jūsu dvēseli ar zobenu, lai tā uzvarētu cīņā ar sava paša ķermeņa kaislībām un nopelnītu atalgojumu, jo nevēlējotais ķermenis kalpo dvēselei kā izpirkums vai pārbaudījums.

33. Tāpēc Es esmu atnācis, lai jums palīdzētu. Es esmu jūsu Glābējs un piedāvāju jums iespēju iepazīt „Apsolīto zemi” un tajā dzīvot.

34. Izmantojiet laiku, ko Es jums esmu dāvējis. Jūs nezināt stundu, kurā Es jūs aicināšu. Atbrīvojieties no materiālisma, praktizējiet aktīvu mīlestību pret tuvākajiem, esiet patiesi apustuļi, un Es caur jums atklāšu cilvēkiem dievišķā žēlsirdības spēku.

35. Jūs sagaida lielas pārbaudījumi. Sagatavojieties! Es negribu, lai rīt jūs teiktu, ka neesat tikuši mācīti, nedz arī es gribu redzēt jūs pazudušus vai ciešam, lai gan jūsu rīcībā ir neizmērojama vara. Es, kas jums esmu devis tik daudz mīlestības, kas ļāvu jums pie sava svētku galda baudīt ēdienu un vīnu, nevēlos pēc tam redzēt, ka jūs vilkat aiz sevis nabadzības un ciešanu ķēdes.

36. Ja jūs nepildīsiet savu uzdevumu, jūs sev sagatavosiet sāpīgu nākotni, un tā vietā, lai būtu pirmie, jūs jutīsieties kā pēdējie. Jūs redzēsiet, kā iet bojā jūsu tuvinieki, redzēsiet, kā kļūst trūcīga ikdienas maize. Karš atņems jums mīļos cilvēkus, un šo zemi, ko Esmu izvēlējis, lai to iepriecinātu ar Savu Gaismu un Mieru, jūs redzēsiet aptraipītu ar nevainīgu asinīm. Jūs sajūtīsiet svešo jūgu, kļūsiet par viņu vergiem un attālināties no patiesā ceļa. Tad jūs vairs nedzirdēsiet Manu balsi.

37. Es, Radītājs, jūs neuzspiežu un neuzlieku jums savu likumu. Es nāku pie jums, lai lūgtu jūs to ievērot un būt pazemīgiem.

38. Miers lai ir ar tevi, tauta, ikreiz, kad tu ar labu gribu uzklausi manu vārdu.

39. Es esmu dievišķais dārznieks, kas kopj jūsu sirdi dārzus un aplaista tos ar debesu ūdeni, un Es esmu izlējis dievišķās mīlestības pilienu uz šīs zemes tik lielajām rūgtībām. Es jums rādu ceļu, kas ved uz Tēva Valstību — ceļu, kurā jūs nekad neatradīsiet galā, bet kurā jūs vienmēr gūsiet progresu un iepazīsiet jaunas krāšņības.

40. Šodien mans vārds jūs noslīpē un piešķir jums formu. Es veidoju iekšējo cilvēku, dvēseli. Mācieties veidoties un piešķirt sev skaistas formas. Es svētīšu jūsu darbu, lai pēc tam jūs pabeigtu savas lielās misijas īstenošanu šajā pasaulē.

41. Es esmu jūsu Skolotājs, taču neuzskatiet Mani par atdalītu no Tēva, jo Es esmu Tēvs. Nav nekādas atšķirības starp Dēlu un Svēto Garu, jo Svētais Gars ir Viens, un tas esmu Es. Atzīstiet manās atklāsmēs visos laikos vienu vienīgu Dievu, kurš jums ir parādījies caur daudzveidīgiem un atšķirīgiem mācījumiem — kā viena grāmata ar daudzām lapām, ar daudzām mīlestības lekcijām.

42. Svētījiet Manu Vārdu ar saviem darbiem, un jūs atradīsiet sevī to Gaismu, kas jūs atbrīvos no neziņas un grēka tumsas.

43. Vai jūs tam piekrītat, ļaudis, tādi, kādi bijāt, pirms jūs tika veidoti ar manu Vārdu? Vai atceraties, ka agrāk bijāt spējīgi veikt daudzas darbības, kuras tagad vairs neveicat? Jūs nevarat salīdzināt savu šodienas dzīvi ar savu pagātnes dzīvi. Agrāk jūs bijāt vientuļi ceļotāji, kas devās ceļā bez gaismas, kas apgaismotu eksistenci un iedegtu tajā cerību. Šodien jūs esat Jēzus mācekļi, kura mīlestības avotā esat remdējuši slāpes un mazgājuši savas brūces. Mana mīlestība izrauj ērkšķus, kas iesprausti jūsos, un, ja jūsu krustā ir naglas, Es tās arī izrauks.

44. Es esmu šīs pasaules un visu pasauli gaisma. Es vēlos, lai jūs apgērbtos ar šo gaismu. Mans vārds ir dziedinošs balzams, dziediniet sevi ar to, kad to dzirdat. Kāpēc jūs esat slimi, ciešat un raudājat, lai gan jūsos ir Dievs? Pārbaudiet sevi un labojiet visu, kas jālabo. Attīriet visu, kas jāattīra. Es jums teicu: „Attīriet trauku no iekšpuses un no ārpuses.” Tas nozīmē, ka jūsu iekšējā būtība gribas un iedvesmas ziņā ir saskaņā ar jūsu fizisko vai cilvēcisko būtības daļu.

45. Es veidoju jūsu iekšējo dzīvi — to, ko jūs slēpjat no cilvēkiem, kas citiem ir neredzama, bet ko jūs nevarat noslēpt no Manis. Veidojiet savu ārējo izskatu tā, lai tā redzamā puse būtu jūsu dvēseles patiesais

atspoguļojums. Tad jūsu darbi būs sirsnīgi un patiesi. Tas ir iemesls, kāpēc cilvēki pasaulei rāda tikai *vienu* seju, bet otru slēpj.

46. Vai jūs jau esat pārbaudījuši savas brūces, vai esat tās ārstējuši ar balzamu, ko Es jums devu? Ja šaubāties par mana balzama iedarbīgumu, ārstējiet tās no jauna. Bet, ja ticat, atteieties no zālēm, un jūs redzēsiet, kā mana mīlestība tās dziedē, un, ja meklēsiet tās, tās vairs nebūs. Citiem Es ļaušu atrast veselību ticībā, lūgšanā un domas spēkā. Nāks garīgo būtnu pūļi, kas apvienos savu varu un spēku, lai jūs ārstētu un dziedinātu.

47. Spiritists saka: „Cik skaista ir dzīve!” Neiesvētītais, materiālists saka: „Cik rūgta, cik skumja un cik drūma ir dzīve!” — Cilvēks bez iekšējās pacilātības pakļūst visam, viss viņu aizvairo. Iekšēji pacilātais pat nepamana ceļa grūtības. Kad augstsirdīgie nodarbojas ar citiem, viņi slavē to tikumus vai attaisno to kļūdas. Viņi nekad neizsaka nosodījumu vai nepasludina pazudināšanu. Savukārt zempbrātīgie nosoda, apmelo, izpauž citu kļūdas un gūst no tā prieku.

48. Tiem, kas nosoda un iejaucas savu līdzcilvēku lietās, es jautāju: vai jūs uzskatāt savu grēku nastu par pārāk vieglu, ka vēlaties to palielināt ar citu grēkiem? Ja jūs jau nevarat atbrīvoties no *savas* nastas — kāpēc jūs to palielināt ar citu nastu? Kāpēc jūs izvēlaties uzkraut sev netīrumus un aprūtināt sevi, tā vietā, lai savos līdzcilvēkos meklētu garīgās vērtības, kas jūs bagātina?

49. „Mana Tēva namā ir daudz mājokļu”, taču tie, kas dzīvo augstajās garīgajās sfērās, palīdz cilvēkiem atbrīvoties no savas nastas vai palīdz viņiem to nest, taču ne nosodot viņus, ne arī izbaudot viņu ciešanas.

50. Esmu redzējis, kā vienā dienā jūs zaimojat, bet citās dienās nožēlojat. Esmu redzējis, kā jūs noliedzat manu vēstījumu, bet pēc tam liecināt par tā patiesību. Esmu redzējis, kā vienā dienā jūs apmeloat, bet citā dienā aizstāvat to, ko esat apmelojuši. Ir labi, ja jūs labojat savas kļūdas, bet būtu labāk, ja jūs atkal nekristu ļaunuma varā, lai jums nebūtu ko labot. Es redzēju, kā vienā dienā jūs dāvinājāt mīlestības dāvanu tam, kam tā nebija vajadzīga, un es redzēju, kā jūs to atteicāt patiesi nabadzīgajam. Tomēr es jūs neapvainoju un netiesāju. Es jūs apgaismoju ar savu mācību gaismu, lai jūs atkal negrēkotu. Taču Es jums saku arī to, ka Esmu jūs dažkārt redzējis kā izpalīdzīgus, cēlus, labdarīgus un līdzjūtīgus, un šos nopelnus Es vienmēr esmu ņēmis vērā un ieskaitījis jūsu labā. Bet jūsu sirdīs jau tagad vajadzētu būt vairāk kviešu nekā nezāļu.

51. Nelūdzieties, mehāniski kustinot lūpas, neizjūtot savā sirdī un dvēselē vēlmi pacelties garīgi. Lūdzieties, izjūtot, nevis runājot. Tāpat kā agrāk jūs viegli devāt viltus solījumus un nevajadzīgi nodevāt zvērestus, tagad jums jārunā patiesība.

52. Neuzņemiet sevī neko svešu. Kas paņem svešu, tam tas jāatdod atpakaļ ar sāpēm un kaunu. Es nevienu neizdodu, bet es gribu, lai ikviens ņemtu vērā to daļu no maniem vārdiem, kas attiecas uz viņu.

53. Es jūs neapvainošu un nepieprasīšu atbildību par to, ko jūs darījāt, kad vēl gājāt savu ceļu neziņas, nenobrieduma un materializācijas tumsā. Taču, ja šodien, pilnībā apzinoties, kas ir mans likums, jūs turpināt piekopt aizliegto un negodīgo, jums būs jāatbild par saviem darbiem Dieva priekšā, kurš jūsu sirdsapziņā parādīsies kā neizbēgams tiesnesis.

54. Jūs visi esat mana sēkla, un Meistars to novāc. Ja starp labo sēklu aug nezāles, Es arī tās pieņemu ar mīlestību, lai pārvērstu tās zelta kviešos. Es redzu, kā sirdīs dīgst nezāles, netīrumi, noziegumi, naidīgums, un tomēr Es jūs pieņemu un mīlu. Es lutināju šīs sēklas un attīru tās, līdz tās spīd kā kvieši saulē.

55. Vai jūs domājat, ka manas mīlestības spēks nespēj jūs izglābt? Pēc tam, kad es jūs būšu attīrījis, es jūs iesēšu savā dārzā, kur jūs nesīsiet jaunas ziedu un augļu ražas. Mans dievišķais darbs ietver uzdevumu padarīt jūs cienīgus.

56. Mana mīlestība jūs svētī, piedod jums un padara jūs cienīgus dzirdēt Manu Vārdu.

57. Mans Vārds ir ceļš. Es jums mācīju savu likumu jau senos laikos, lai jūsu soļi vienmēr paliktu labestības un taisnīguma ceļā.

58. Šis mācījums ir tāds pats kā tas, ko Es jums devu pagātnē — mīlestības mācība.

59. Jūsu garīgā dvēsele ir Radītāja pilnīgās mīlestības bērns. Jūsu sirds — tas orgāns, kas jums pieder un kurā sakņojas jūtas — ir mīlestības simbols.

60. Tāpēc dāviniet mīlestību, jo cilvēkiem tā ļoti nepieciešama. Cilvēku sirdīs valda izsalkums, garīgā atrofija, ilgas pēc dzīvības.

61. Tā kā jūs, cilvēku pūļi, kas šeit esat Mani klausījušies, esat stiprināti un baroti ar dzīvības maizi, jūs varat sniegt barību dvēselēm un nogurušajām sirdīm.

62. Tur, kur sastopaties ar kļūdainu ticību vai nepareizu priekšstatu, jums jānes mana gaisma. Taču nekad nedrīkstat manu mācību uzspiest ar varu. Nekad nedrīkstat izdarīt atšķirību starp bagāto un trūcīgo, lai pret viņiem izturētos atšķirīgi; tad jūs viņu ciešanu dziļumos ieraudzīsiet cilvēku brāli, kurš ir kritis un vaimanā. Tā kā jūsu sirdis ir aizkustinātas no šīs sāpes, jūs meklēsiet iespēju to atvieglot. Jūsu līdzjūtība aplās tos, kas ir atstāti bez aizsardzības. Jūs dosiet mieru tam, kam nav miera. Jūs būsiet kā zvaigzne ceļā tam, kurš apmaldījies un staigā tumsā. Ja jūs tā pildīsiet savu uzdevumu, jūs būsiet cienīgi, lai Es jūs sauktu par „Meistariem”.

63. Manai mācībai nav nepieciešams celt sapulču vietas, lai pulcētu jaunas cilvēku pūļus. Mana griba ir, lai tiktu uzcelts vispārējais templis, kas tiek veidots caur sirdīm.

64. Sekojiet piemēram, ko jums Otrajā laikmetā deva Jēzus, kurš neizvēlējās sapulču telpas, lai sludinātu Savu Vārdu, bet gan meklēja laukus kā piemērotu vietu Saviem mācījumiem un līdzībām.

65. Taču tas, kurš izmanto sapulču telpas, lai no cilvēku neziņas vai sūpēm izveidotu biznesu, nebaudīs manu Gaismu, nedz arī drīkstēs sevi saukt par spiritistu.

66. Jums būs jācīnās, un jūsu cīņas laukums būs visur — gan jūsu mājās, gan veicot fizisku darbu, gan ceļā.

67. Tur, piemērotā brīdī, jums jāgatavojas un jārunā saskaņā ar Manu iedvesmu, neļaujot tam, kurš jūs klausās, uzzināt, kas caur viņa sirdsapziņu ir runājis uz viņu.

68. Negaidiet, ka cilvēki no brīža uz brīdi aizmirsīs savus ieradumus. Neizbrīnieties arī, ja kāds jūs nosauks par apmaldītiem. Arī Otrajā laikmetā mana mācība daudziem šķita kļūda, taču vēlāk tā tika pieņemta kā visaugstākā patiesība.

Mans miers lai ir ar jums!

Mācība 205

1. Uztveriet manas mācības būtību, ļaujiet savai dvēselei nomierināties, nomieriniet prātu un sirdi.

2. Tuvojieties Man tā, lai justos iegremdēti sava Skolotāja mierā.

3. Tāpat kā jūs esat atnākuši, tāpat jūs redzēsiet, ka atnāk jūsu brāļi un māsas no tālām zemēm, jo viņi visi ilgojas pēc šī vēstījuma gaismas.

4. Visiem Es sniegšu pirmās nodarbības, kas viņus sagatavos, lai vēlāk saprastu mācības dvēselei.

5. Pārdomājiet šo vārdu, rūpīgi izpētiet katru teikumu un vienmēr meklējiet jēgu, manas mācības būtību. Saprotiet, ka jums, cilvēkiem, ir jāievēro mani likumi, nevis maniem likumiem jāpielāgojas jūsu priekšstatām un jūsu patikai.

6. Ja Es ļautu jums piemērot manu mācību savai dzīvei pēc *savas* gribas, nevis pēc manas, patiesi, Es jums saku, jūs nekad neizklūtu no savas garīgās stagnācijas un nekad neļautu savai dvēselei attīstīties, izplaukt un pilnveidoties.

7. Tur jūs redzat cilvēkus, kuri savās reliģijās ir kļuvuši gausi un vairs neizdara nevienu soli pretim Gaismai, jo nav pakļāvušies tam, ko prasa dievišķais likums, bet gan mēģinājuši pakļaut likumu savai gribai, piepildot to ar mītiem un kļūdainām mācībām.

8. Bija nepieciešams, lai daudzi šī laika cilvēki atbrīvotos no jebkuras reliģijas, lai ar Garu meklētu Mani un spētu attīstīt visas tās īpašības, dāvanas un spējas, kuras viņi jūt savas būtības dziļumos.

9. Tieši šie cilvēki spēja uztvert vēstījumus, kas viņiem stāsta par mūžīgo dzīvi.

10. Man bija jānovirza jūs no dažādajiem sāncelļiem, pa kuriem jūs gājāt, lai vestu jūs uz šo ceļu, kurā mirdz Manas atklāsmes un atbalsojas Mani vēstījumi. Jo Es gribu, lai jūs piederētu pie tiem, kuri uz dzīvi raugās no augstāka garīgā pacēluma.

11. Kas ir ķermenis bez dvēseles? — Nedzīvu šūnu kopums. Dvēsele ir ķermeņa dzīvība, bet gan viena, gan otra izriet no Dieva.

12. Vai esat kādreiz domājuši, ka — tā kā viss izriet no Dieva — Viņš ir jūsos? Bet kāpēc Viņš ir jūsos un kādam nolūkam? Vai varbūt, lai tur paliktu, neparādoties? Tad Viņš nebūtu Dievs, jo Viņš parādās, runā, apgaismo, liek sevi sajust un atklājas visur. Tāpēc nedomājiet, ka Dievs ir jūsos, lai paliktu apslēpts, nedodot jums Savu vēstījumu. Nedomājiet, ka Viņš var būt jūsos bez idejām. Ziniet, ka Dievs vēlas pilnībā atklāties caur jums.

13. Vai jūs varētu Man atbildēt, ja Es jums jautātu, kāpēc Dievs ir jūsos? Kāpēc Viņš, lai gan Viņš ir viss, atrodas tajā, ko jūs saucat par dvēseli, tajā

jūsu būtības daļā? Kāpēc Viņš vēlas, lai jūs būtu labprātīgs Viņa atklāšanās instruments? Jūs vēl nevarat Man atbildēt, mācekļi, jo neviens jūs nav ievadījis iekšējā pārdomāšanā. Tāpēc jūs nezināt, kādā mērā jūs atklājat Tēvu un kāpēc jūs Viņu izpaužat caur saviem darbiem. Bet, ja jūs ar mīlestību veltīsieties manu mācību pētīšanai un praktizēšanai, nešaubieties, ka drīz spēsiet atbildēt uz šiem un citiem, vēl dziļākiem jautājumiem. Un, kad reiz būsiet ieguvuši šīs zināšanas gaismu, jūs patiesi zināsiet, kāpēc un kādam nolūkam Tēvs mīt katrā no Saviem bērniem.

14. Daži saka, ka Dieva nav, bet citi, kas gan apliecina, ka tic Viņa pastāvēšanai, par to neinteresējas. Taču, neapzinoties, ka Viņu nes sevī, ne vieni, ne otri nezina, ka bez Viņa nevar dzīvot.

15. Kad jūs visi būsiet iepazinuši šo patiesību un patiesi ticēsiet, ka esat šīs dievišķās būtības garīgie bērni, jūs bieži sev jautāsiet, cik lielā mērā esat ļāvuši Dievam, kas ir klātesošs jūsu dvēselē, atklāties caur jums.

16. Laiks ritēs, jūs veiksiet garu ceļu, un kādu dienu jūs apstāties, lai ar brīnumu aplūkotu darbus, ko Kungs veica ar jūsu starpniecību. Tad jūs atcerēsieties Jēzu, Meistaru, kurš sevī piepildīja sava Tēva gribu.

17. Kad jūs sapratīsiet, ka Dievs, kurš jums deva dzīvību, vēlas to izmantot, lai atklātos? Apdomājiet, kā dažkārt pietiek ar vienu vienīgu no šiem vēstījumiem, lai ļautu jums redzēt un saprast daudz tālāk nekā līdz šim brīdim, kurā esat nonākuši. Un šī sapratne ļaus jums veikt brīnumus. Jo jūs atpazīsiet paši sevi, un tādēļ jūs sapratīsiet, kā izmantot savu garīgo mantojumu.

18. Ak, mīlie mācekļi, jums jāiemācās dot mīlestību, darīt labu un dāvināt ar dvēseli. Es jums saku, ka tas, kurš pasaulei atklāj savas dvēseles spēku un smelkas no šī zināšanu avota, lai to piedāvātu citiem, izpildīs Tēva gribu.

19. Jums jāzina visas spējas un spēki, kas ir jūsos, lai sāktu atklāties jūsu būtības būtība. Tad jūs pieredzēsiet, cik viegli ir atrisināt dzīves problēmas, cik mierīga un maiga ir cīņa par pacelšanos.

20. Nelaime, sāpes un slimības izzudīs gara spēka dēļ, kas tās izdzīs ar lūgšanu.

21. Sagatavojieties Mani uzņemt, bieži veltiet brīžus garīgai sagatavošanai, kuros esat gatavi sarunāties ar savu Kungu.

22. Ja jūs ticētu, ka jūs patiesi nesat Dievu savā būtībā — vai tad slimības varētu jūs skart vai kārdinājumi nogāzt? Kā gan ķermeņa vājā spēka varētu jūs valdīt?

23. Es daru jūs brīvus un stiprus, lai jūs uzvarētu pasauli un miesu. Jo Es vadu jūs un tuvinu jūs pilnīgai sarunai ar Tēvu.

24. Nedomājiet, ka jūs jau esat sasnieguši pilnīgu saskarsmi ar to, ko uztverat ar šiem prāta orgāniem. Un tā nav arī vienkāršā intuīcija, kas dažreiz apgaismo jūsu prātu. Augstākā saskarsme, visdziļākā, kādu jūs varat sasniegt, nekad nenotiks ar jūsu ķermeņa starpniecību.

25. Ķermenis, mācekļi, ir tikai apvalks. Bet tā iekšienē atrodas „smaržu pudelīte”, kuras smarža vai esence ir dvēsele. Vai jūs nedomājat, ka ir nepareizi, ka šis smaržu flakons ir aizslēgts, lai gan tā smarža varētu piepildīt ar patīkamu aromātu veselu dzīvokli? Šis „dzīvoklis” šodien varētu būt jūsu mājas, rīt – pasaule, vēlāk – bezgalīgā telpa.

26. Tauta: Atveriet savu iekšējo templi, lai tajā saņemtu to būtību, ko ietver šis vārds. Ja paliksiet ārpusē, ja necentīsieties ienākt savā svētnīcā, vēlāk vairs nevēlēsieties Mani dzirdēt, paliksiet malā un turpināsiet uz saviem pleciem nest to nastu, ko nēsājāt, ierodoties šeit — grūtību, slimību un vilšanos nastu.

27. Mācieties no tiem, kuri jau gatavojas Mani dzirdēt, vispirms ieejot iekšējā templī, kas pastāv dvēselē. Viņi stiprina sevi un dziedējas ar Manu mīlestības vēstījumu.

28. Jums trūkst ticības, lai paceltu skatienu uz augšu un smaidītu ar cerību, kā arī bez bailēm un bez neuzticības skatītos nākotnei acīs, jo nākotnē esmu Es.

29. Cik bieži jūs esat slimi tikai tāpēc, ka tā domājat; jo katrā solī jūs domājat, ka jūs vajā liktenis un ka sāpes slēpjas aiz stūra. Tad ar savām domām jūs piesaistāt tumšos spēkus, ar kuriem jūs apēnojat savu materiālo dzīvi un savu garīgās izaugsmes ceļu.

Taču Es esmu šeit pie jums, lai no jauna iedegtu ticību dzīvei, patiesībai, mūžībai, pilnīgajam mieram, kā arī lai iemācītu jums piesaistīt gaismu.

30. Mācekļi, dievišķais plāns ir bijis, joprojām ir un būs jūsu padarīt pilnīgus. Bet, ja Dievs jūsu attīstībai ir piešķīris pilnības priekšstatu, — kāpēc tad aptumšot šīs patiesības gaismu, ko Tēvs ielika jūsu būtībā, tāpat kā visā, ko Viņš radīja? Ziniet, ka cilvēks līdzinās Visumam, un Visums — cilvēkam. Visums ir Kunga bērnu lielā mājvieta. Taču tajā ir daudz dzīves telpu, caur kurām jums jāiet, lai sasniegtu pilnību, un cilvēka dvēsele ir svētnīca, kurā jāmīt jūsu Kungam.

31. Ja jūs saprotat Manu vārdu, jūs drīz teiksiet: „Tēvs, atver jau šodien manas iekšējās svētnīcas vārtus, lai Tava būtība, kas ir dzīvība un veselība, gudrība un spēks, ienāktu manī.”

32. Es jums saku: ja jūs tā runāsi uz Mani, tas notiks, jo dvēsele ir pieņēmusi savu uzdevumu. Tad jūs redzēsiet, kā Es atklājos caur jums, arī caur jūsu ķermeni — toniecīgo lietu, kurai tomēr savā veidolā piemīt lielums.

33. Šodien jūs apdzīvojat šo pasauli, rīt jūs apdzīvosiet citu pasauli aiz Zemes, un no katras pasaules jūs izmantosiet to, kas nepieciešams jūsu pilnveidošanai.

34. Visur jūs sastapsiet savus brāļus un māsas, jo Visums ir pilns ar radībām, un visas tās ir Dieva bērni.

35. Saules, zvaigznes, pasaules, dabas valstības, visdažādākās būtnes, atomi, spēki — viss, sākot no augstākā eņģeļa līdz nezināmam rūpuļam, — tie visi ir Absolūtās Būtības bērni, viss cēlies no Viņa. Jūs zināt, ka nav tādas bagātības, kurai nebūtu īpašnieka, un šīs vispārējās bagātības īpašnieks ir Dievs.

36. Tagad Es jums jautāju, mācekļi: vai ir iespējams, ka jūs esat slimi? Vai ir iespējams, ka jūs esat noskumuši, lai gan šis mācījums ir domāts, lai padarītu jūs brīvus un laimīgus?

37. Lai saprastu atklāsmi, ko Es jums esmu nesis, ir nepieciešama garīgā apgaismība, ko jums varu sniegt tikai Es, dvēseles Meistars.

38. Ja līdz šim jūs esat *vairāk* sajutuši sevi kā ķermeni nekā kā dvēseli, tad tagad Es jūs mācu būt un justies vairāk kā dvēsele nekā kā ķermenis. Tas ir atbrīvošana, glābšana un miers.

39. Dažreiz jūs jautājat sev, kāpēc šajā laikā jūs ciešat vairāk nekā cilvēki pagātnē un kāpēc jums bija jānāk, lai pildītu garīgo misiju, kādas jums agrāk nebija. Bet Es jums saku: šis uzdevums — garīgi staigāt pa labestības un gaismas ceļiem, lai sasniegtu dievišķā kalna virsotni — vienmēr ir bijis jūsu dvēselē. Un, no otras puses, šajā dzīvē ir uzkrājušies seni parādi — nepabeigti darbi un neizpildītas misijas.

40. Kas nespēj saprast jaunas dzīves jēgu, tas sacelsies pret Manu taisnīgumu un uztvers savu izpirkšanas pienākumu kā sodu. Bet kas jaunajā dzīvē saskatīs iespēju atmaksāt parādus un nomazgāt traipus, tas svētīs Kunga vārdu.

41. Jūs vēl esat mazi bērni, un kā maziem bērniem jums jābūt sirsnīgiem. Nekautrējieties lūgt Man savās lūgšanās par sīkumiem. Galvenais ir tas, ka jūs lūdzaties, lai Es jūs iedvesmoju un audzinu.

42. Lūdzieties, izmantojiet Manas izteiksmes, stipriniet un dziediniet ar ticību un spēku, ko tās izplata.

43. Rīt, kad jūsu lūgšana vairs nebūs paredzēta jūsu slimību dziedināšanai, bet gan tam, lai atspirdzinātu jūs sarunā ar Tēvu, jūsu dvēsele kļūstīs pa apgabaliem, kas prātam nav pazīstami. Dažiem jūs nesīsiet savu gaismu, no citiem jūs atnesīsiet vēstījumus, bet no vēl citiem jūs saņemsiet iedrošinājumu un dvēseles prieku.

44. Dievs, kas ir jūsos, paziņos savus vēstījumus caur jūsu muti, ja jūsu dvēsele un ķermenis spēs tos nodot tālāk.

45. „Kā tas ir iespējams, ka Dievs runā caur cilvēku?”, jūs varat sev jautāt. Bet Es jums saku: savā laikā „Vārds” kļuva par cilvēku, lai izteiktu Dieva Vārdu. „Vārds”, kas ir gudrības izpausme, pieņēma miesu, un viņa ķermenis bija cilvēks Jēzus.

46. Kāpēc jums, kas esat Tā mācekļi, kurā runāja „Vārds”, nebūtu jāatklāj tas ar dvēseles un pat miesas palīdzību?

47. Šodien jūs vēl esat skolnieki un ne vienmēr esat spējīgi saprast manu mācību. Taču sākumā runājiet ar Dievu ar savu sirdi, ar savām domām, un Viņš jums atbildēs jūsu būtības dziļumos. Viņa vēstījums, kas runās jūsu dvēselē, būs skaidra, gudra, mīloša balss, kuru jūs pamazām atklāsi un pie kuras vēlāk pieradīsi.

48. Sākumā jums ir jāpārdomā vēstījumi, ko saņemat, lūdzoties, lai jūs patiešām atpazītu tos, kurus saņemat no sava Tēva, un nekad tos nesajauktu ar tām balsīm, idejām, domām un pat atklāsmēm, ko rada jūsu maldīgā dvēsele. Tikai klusumā un meditācijā jūs spēsi atpazīt ceļu, pa kuru katrs vēstījums nonāk pie jums.

49. Kurš cilvēks varētu teikt, kādās garīgajās sfērās iekļūst viņa dvēsele un līdz kādam gaismas augstumam tā spēj pacelties? — Nevienš. Tāpēc bieži kļūdās tas, kurš nepazīst lūgšanas ceļus, sadraudzību ar Dievu un garīgo kontemplāciju. Jo, tā vietā, lai virzītos pretim gaismai, viņš iekļūst tumšās sfērās, no kurām saņem sliktas iedvesmas un viltus vēstījumus.

50. Pielietojiet pūles, mēģiniet iegūt to zināšanu, kas ved uz Gara mūžīgo Gaismu — tur, kur ir jūsu sākums un jūsu mērķis.

51. Mani vārdi izplata veselības straumes. Ja jūs sagatavosieties to saņemt, jūs kļūsi veselī. Ja jūs tā spēsi iegūt veselību, jūs pieradīsi, ka esat dziedinājušies caur Garu.

52. Lūdziet, lūdzieties, vēršieties pie Manis. Es jums vēl dažus pievienošu.

53. Ļaujiet jūsu dzīvei kļūt arvien harmoniskākai, veidojot vienotu ģimeni kopā ar visiem jūsu brāļiem un māsām — klātesošajiem un prombūtniekiem, redzamajiem un neredzamajiem.

54. Tad jūs baudīsi vēl nekad nepiedzīvotu iekšējo mieru, kas izriet no dievišķā baušļa ievērošanas – mīlēt cits citu.

55. Mīlie „strādnieki”: Es redzu, kā jūs cītīgi apstrādājat laukus, sagatavojat zemi un iesējat tajā sēklu, kas rīt jums nesīs augļus un tādējādi atlīdzinās jūsu pūles. Izvēlieties sēklu un aprakstiet zemi, jo jūs tagad sākat gadu, kas ir pirmais no pēdējiem trim gadiem, kuros Es šādā veidā atklāšos jūsu vidū. Laiks, kas vēl atlicis, ir īss, un jums būs jāsteidzas ar saviem sagatavošanās darbiem. Jo Es negribu jūs atstāt kā vājus bērnus, bet gan kā pieredzējušus mācekļus, kuri jau ir tuvu tam, lai kļūtu par meistariem.

56. Pēc Manas aiziešanas jūs būsiat atbildīgi par to, kā ar saviem vārdiem un darbiem izskaidrosiet Manu mācību. Cilvēki vērtēs Manu mācību pēc jūsu darbiem un jūsu dzīves.

57. Jums netrūks Manas iedvesmas. Tās dēļ jūs atpazīsiat brīdi, kad jums jārunā, kā arī to, ko jums jāsaka. Ar skaidriem, precīziem un vienkāršiem vārdiem jums jāizplata zināšanas par aizsauli, ko Es jums esmu atklājis, un tādējādi ar patiesu mīlestību jāizveido garīgais ceļš saviem līdzcilvēkiem, un jums vienmēr jāapstiprina savi vārdi ar darbiem un piemēriem.

58. Pakāpeniski jūs iemācīsieties uztvert citu cilvēku ciešanas kā savējās. Iemesls tam ir tas, ka jūsu dvēsele, barojoties ar manu mācību, pacilājas, pārvar attālumus un iekļūst Aizsaules noslēpumos, kur tā atklāj, ka visām būtnēm ir viens avots: Tēvs, kurā jūs visi esat brāļi un māsas.

59. Bet ne tikai jūsu dvēsele ir saņēmusi stimulu savai attīstībai manā darbā. Arī jūsu intelektuālās spējas ir attīstījušās, kad jūs sajūtāt, kā garīgā iedvesma jūsos kļuva arvien spēcīgāka, un jūs konstatējāt, ka izpratne par visu to, ko agrāk nebijāt skaidri sapratuši, pieaug, un noslēpumi atklājas.

60. Ja jums neizdodas pilnībā iekļūt garīgajā pasaulē, lai saprastu un izjustu visu, kas tajā atrodas, tad tas ir tāpēc, ka jūs joprojām esat pakļauti matērijas spiedienam un pasaules ietekmei.

Es esmu jums daudz ko atklājis, bet patiesi, Es jums saku: cilvēks nekad jau šajā zemē nesapratīs, kāda ir pasaule, kas viņu gaida, kā tur dzīvo dvēsele, kādas laimes tā piedzīvo Dievišķības klātbūtnē un kā notiek tā attīrīšanās, kurš ir pilns ar nepilnībām.

61. Ja cilvēka prāts spētu aptvert tīras dvēseles priekus aizsaulē, tad šai laimei būtu tādas pašas robežas kā cilvēkam. Tāpēc Es jums saku, ka jūs to no šejienes nespējat saprast, bet gan tikai nojaust.

62. Tāpat jūs nespējat iedomāties to sāpju intensitāti, ko dvēsele piedzīvo, kad tās sirdsapziņa to atved manas dievišķības priekšā. Tāpēc Es jums vienmēr saku: sagatavojieties un paceliet savu dvēseli, jo tai tiks atklāti mācības, kuras tai ir jāzina. Saprotiet, ka starp dvēseli un prātu ir jāpastāv patiesai saskaņai, lai jūs jau šeit varētu iegūt priekšstatu par šo patiesību.

63. Es esmu jāvis, lai jūsu intelekts attīstītos un bezgalībā meklētu gaismu, kas tam nepieciešama. Es esmu jums piešķīris gribas brīvību, lai jūs paši izvēlētos savu ceļu. Bet Es esmu savus baušļus nolīcis pāri jūsu gribai. Šajā likumā jūs varēsiet atpazīt pareizo ceļu, tajā jūs atradīsiet zināšanas, lai attīrītu savus darbus. Ja jūs nevēlaties sekot šim ceļam, jums ir brīvība no tā novērsties. Taču jūs vairs nevarēsiet sevi apmānīt, jūsu sirdsapziņa nepārtraukti runās uz jums.

Pat tad, ja jūs — jau bez zemes ķermeņa — nonāksiet Manā priekšā, šis iekšējais sirdsapziņas tiesnesis jūs tiesās un pateiks, kādam attīrīšanās ceļam jums jāseko. Šī taisnīguma gaisma ir daļa no paša Dieva, kas ir jūsos un kas jūs māca mīlēt labo un noraidīt ļauno.

64. Šajos sagatavošanās gados jums jāvelta sevi manu mācību pētīšanai. Jo ir daudz sirdis, kam vajadzīgs jūsu vārds. Ir apnikums no tik daudzām netikumībām, ir alkas pēc *garīgas* dzīves.

65. Šī darba mācekļi radīs garīgo barību, labos nepareizos priekšstatus, ko cilvēce līdz šim ir lolojusi, izplatīs Labo Vēsti par šo laiku, kurā jūs dzīvojat, paziņos par pasaules uzskatu un dzīves tālāko attīstību, ko šis laiks nesīs līdzī, kalpos cilvēkiem, nešķirojot pēc šķirām, sektām, reliģijām vai rasēm, ņems vērā ikvienu garīgo vai fizisko vajadzību. Šie mācekļi būs kā bāka, kas apgaismo nelaimē nonākušā laivu, būs zvaigzne, kas glābs to, kurš naktī kļūst bez orientācijas.

66. Viņi necels akmens baznīcas, nedz arī uzstādīs altārus, lai darītu zināmus savus darbus. Viņi uzcels lielu *garīgo* katedrāli, kuras akmeņi ir cilvēku sirdis, kas savstarpēji apvienojas mīlestības spēka dēļ.

67. Uzmanīgi klausieties maniem mācījumiem, ko esmu devis pēdējos trīs gados. Jo mācekļi, kas apgūst šos mācījumus, pēc 1950. gada kļūs par skolotājiem. Tajā laikā, kad jums saskaņā ar Manu gribu būs jāapvienojas un patiesi jāpacelaties pie Manis, Es jūs apgaismošu ar Manas iedvesmas gaismu, lai jūs paveiktu lielus un pamatīgus darbus. Bet sagatavojieties tam, jo, kad būs pienācis Manis noteiktais brīdis, Es vairs neizmantosīu balss nesēju.

68. Mana gaisma spīdēs katrā no maniem bērniem, kas gatavojas laikam, kad notiks tieša saziņa ar Meistaru. Bet tā nebūs tajos, kuri pārdod manu darbu un kļūst par tirgotājiem. Sagatavojieties, lai, kad 1950. gadā beigsies Mans vārds, jūs būtu sapratuši, kā rīkoties, lai virzītos uz priekšu pa ceļu. Jo — klausieties uzmanīgi! — visi tie, kas nav pietiekami sagatavojušies, nonāks apmulsumā.

69. Saprotyet, mīļā tauta, kā jums saskaņā ar manu gribu jānes mans vārds cilvēkiem. — Lai jūs neciešat neveiksmi, jums nevajadzētu uzņemties uzdevumu no brīža uz brīdi mainīt ieradumus, kas cilvēcei bijuši gadsimtiem ilgi. Dodiet viņiem manu mācību, un viņi sapratīs, kādās maldībās ir dzīvojuši. Manas mācības pārlicinošais spēks apgaismo viņu sapratni, un patiesība tiks atzīta. Tad tas, kas viņu acīs reiz šķita nepareizs, mirdzēs bezgalīgā gaismā.

70. Mani bērni, Es esmu bijis kopā ar jums un esmu pieskāries jūsu sirdīm, lai jūs tajās sagatavotu Man vietu, kurā Es varētu dzīvot uz visiem laikiem.

Mans miers lai ir ar jums!

Mācība 206

1. Mana žēlsirdība pret jums izriet no manas mīlestības un nepārtraukti izplūst pār visām būtnēm. Mana mīlestība jūs nepārtraukti svētī un piedod, kā arī palīdz jums pacelties savā attīstības ceļā, lai jūs justos man tuvu un kļūtu cienīgi atzīt sevi par maniem bērniem.

2. Es esmu jums devis savu likumu, lai jūs savā rīcībā vadītos pēc tā. Šis ir ceļš, ko Es jums esmu iezīmējis jau no laiku sākuma; šis ir pamats, uz kura jums jāceļ savi darbi. Šis likums jums parādīs jums nepieciešamos principus, jo tajā ir ietverti mani gudrie baušļi.

3. Šis vārds, ar ko Es jūs šodien mācu, ir turpinājums tai mācībai, ko Es jums esmu devis jau no paša sākuma un kas nebeidzas, jo tai nav ne sākuma, ne gala. Un, cik vien attīstīsies jūsu dvēsele, jūs arvien labāk sapratīsiet manas gudrās mācības, manu vēlmi jūs pilnveidot.

4. Es iedvesmu jums augstāko garīguma pakāpi, lai jūs Mēni mīlētu viscienīgākajā veidā un lai jūs būtu uzņēmīgi pret Maniem atklājumiem un spētu tos pareizi interpretēt.

5. Kad būsi pētījuši Manu Vārdu un iemācījušies izprast tā jēgu, jūs jutīsieties stiprināti un pilnīgi apmierināti. Tad jums ar mīlestību jārunā uz visu cilvēci, kas neko nezina par Manu atnākšanu šajā laikā, un līdzjūtības sajūta piepildīs visu jūsu būtību. Jūs vērsaties pie saviem līdzcilvēkiem, lai atklātu viņiem to, ko Es esmu jums teicis, un dosiet viņiem visu bagātību, ko Es esmu jums atstājis, it kā tā būtu svēta dāvana jūsu rokās.

6. Cilvēcei ir vajadzīga gaisma, lai spētu spert soli uz priekšu. Visās radībās, balstoties uz ticību, pastāv izsalkums, alkas pēc dzīves, pēc patiesības atklāšanas, kā arī pēc tā, lai uzzinātu, kurp ved ceļš. Es tos mācīšu caur tiem, kuri ir sagatavojušies un savā grūtajā misijā mīlestībā spēj labot visas kļūdas, ko viņi atklās savu kulta rituālu laikā. Jūs sāksiet šo misiju un centīsieties ņemt Mani par paraugu. Savos centienos mazināt sāpes nedarīt atšķirību starp nabadzīgajiem un bagātajiem. Neuzspiediet savu ticību un neuzspiediet nevienam pieņemt jūsu atziņas. Nesadalieties strīdos par Manu atkārtoto atnākšanu un necīnieties pret tiem, kam pieder iepriekšējie Testamenti, ja viņi nepazīst vai nevēlas pieņemt Manas pēdējās mācības.

7. Ienesiet gaismu tumsā, nesiet mieru sirdīm un nomieriniet to nepacietību, kuri Mani gaidījuši. Nāciet palīgā saviem līdzcilvēkiem, tad Es rūpēšos par jūsu ģimenēm un jūsu mantām.

8. Ja jūs rīkosieties šādā veidā, jūs cilvēku dvēselēs uzcelsiet templi, kas paliks pastāvēt un kurā tiks veikta pielūgsmē, ko Es vienmēr esmu gaidījis no cilvēkiem, maniem mīļajiem bērniem.

9. Rūpējieties, lai jūsu darbi būtu patiesi. Vienmēr sakiet patiesību, esiet mani mācekļi. Ar šiem vārdiem Es vēršos pie nākotnes cilvēkiem, pie visiem tiem, kuri vēlas sekot Man un ņemt Mani par paraugu.

10. Kad 1950. gads būs pagājis, nemeklējiet konkrētu vietu, kur lūgties vai pētīt Manu Vārdu. Izvēlieties tam savu māju, vietu brīvā dabā vai vietu, kur pelnāt savu maizi. Ņemiet par paraugu manus divpadsmit mācekļus, kuri visur, kur vien atradās, prata atrast templi, jo tas bija viņos pašos, viņu dvēselēs, un to darbos esošais Lielais un Augstais balstījās uz viņu pacelšanos un kopību ar Mani.

11. Kamēr uz zemes pastāvēs ciešanas, kamēr pastāvēs nabadzība, Marijas aizstāvība ne uz brīdi neapstāsies, un viņas Gars apgaismos visu viņas radīto būtņu dzīvi.

12. Jūs Man piedāvājat savas sirds mājvietu, no kurienes jūs Mani aicinājat, un Es nekavējoties steidzos uz šo tikšanos.

13. Manā ceļā jūs esat piedzīvojuši dvēseles mieru, kādu uz zemes nekad agrāk nebijāt atraduši. Ilgodamies pēc salduma savām garšām, jūs esat mērojuši daudzus ceļus, līdz atradāt mana Vārda medu.

14. No bērnības, caur jaunību un līdz pat brieduma vecumam jūs nenogurstoši meklējāt pareizo ceļu, jo bijāt novirzījušies no takas, un miglas vāli kavēja jūsu soļus. Bet mana Gara gaisma parādījās jūsu priekšā, un šī diena bija jūsu augšāmcelšanās diena, kas ir tikpat svarīga kā jūsu dzimšanas diena.

15. Neaizmirstiet dienu, kad pirmo reizi dzirdējāt Manu Vārdu, jo tas bija brīdis, kad jūs atgriezāties Gaismas dzīvē.

16. Jūs esat nākuši pie Manis, būdami nabadzīgi, un pētījuši Manu Vārdu — vieni pazemīgi, citi lepni, bet visus piesaistīja Manas klātbūtnes spēks. Jums *bija* jānāk pie Manis. Jūs gaidīja tik daudz! Taču, kamēr daži nicināja Manu mīlestību, pagriezās Man muguru un devās pa nenoteiktu ceļu, citi palika pie Manis, lai priecātos par Maniem vārdiem un veltītu sevi Manam darbam.

17. Es esmu visos savos bērnos, pat slepkavas sirdī. Es neattālinos no neviena, un esmu vistuvāk tam, kurš uzskata sevi par visnepiemērotāko.

18. Tie, kas ir atnākuši, ir aicināti lūgties par tiem, kas ir krituši. Bet neesiet viņu tiesneši, jo arī viņi sasniegs Gaismu.

19. Negaidiet, ka cilvēki atjaunosies paši no sevis, ja jūs neesat bijuši viņiem par paraugu. Es negribu, lai jūs kļūtu par parazitējiem.

20. Jums jāaptur cilvēku neierobežotā skriešanās, izmantojot Vārda dāvanu, ko Es jums esmu devis. Es uzticēšu jums cilvēkus kā maigus augus, kuriem nepieciešama laistīšana un kopšana. Jo cilvēki nāks pie Manis no visiem ceļiem, un pat no cietumiem nāks cilvēki, lai kļūtu par Maniem

mācekļiem. Bet, ja jūs šodien nepildīsiet savu uzdevumu, jūsu dvēselei nāksies atgriezties, lai atdzīvīnātu *to „mirušo”*, ko jūs atstājāt pamestu ceļā — jums nāksies atgriezties, lai dziedinātu *to* slimo, kam jūs nepievēršāt uzmanību, jums nāksies censties iegūt maizi, lai *to* piedāvātu izsalkušajam, par kuru jūs nerūpējāties. Bet kāpēc meklēt tik sāpīgu izpirkšanu, ja jūs *to* varat izpildīt jau tagad, pildot savu pienākumu?

21. Cilvēces zinātne ir liela, bet zinātnieka dvēsele ir aizmigusi un ļauj cilvēkiem mirt. Tāpēc Es esmu ielicis jūsu rokās dziedinošo ziedi, lai jūs, kļūstot par cilvēku ārstiem, dotu piemēru palīdzības gatavībai un mīlestībai.

22. Pasaulē izcelsies epidēmijas, un liela daļa cilvēces tajās iet bojā. Tās būs nezināmas un retas slimības, pret kurām zinātne būs bezspēcīga.

23. Visa pasaule tiks attīrīta no nezālēm. Mans spriedums izskaudīs savtīgumu, naidu un neapmierināmo tieksmi pēc varas. Parādīsies lielas dabas parādības.

24. Tautas tiks izpostītas, un pazudīs veseli reģioni. Tas būs brīdinājuma sauciens jūsu sirdīm.

25. Ceļš ir sagatavots. Es esmu jūsu vadonis, esmu neatraujami saistīts ar jūsu dzīves ceļu.

26. Svētītā Izraēlas tauta: esi laipni gaidīta sava Kunga klātbūtnē — tā Kunga, kurš maigi un pazemīgi apmetas pie jums šajā vietā. Taču tā nav materiālā vieta, kurā Es parādu Sevi. Mājvieta ir jūsu sirdīs, neredzama, tā ir tā, ko jūs Man piedāvājat brīdī, kad jūsu dvēsele pacilājas.

27. Es zinu, ka jums trūkst mana Vārda. Kas no jums paliktu bez tā, mana tauta? Es zinu, ka jums esmu vajadzīgs, un Es nenogurstoši nāku, lai jūs stiprinātu. Mans Vārds jūs vada un pacilā — šis tīrais un gaišais Vārds, ko jūs neatradīsiet nevienā cilvēku rokām rakstītā grāmatā.

28. Zinātnieki, kas Mani ir uzklaušījuši, jūsu priekšā neatzīst, ka šis Vārds nav salīdzināms ar nevienu citu. Bet savas sirds dziļumos viņi *to* apzinās.

29. Es šādā veidā esmu ļāvis jums izjust dvēseles mieru, ko iepriekš uz Zemes jūs nevarējāt atrast. Jūs esat izgājuši daudzus ceļus. Jūs esat izmēģinājuši daudzus medus dārzus, lidojot no zieda uz ziedu kā neziņošs kolibris, bet neviens no tiem nebija salds jūsu garšas kārpīnām. Taču šis vārds, kas uz jūsu lūpām pārvērtās medū, ir izdzēsis visas garšas, ko jūs agrāk esat izbaudījuši.

30. Jūs nepārtraukti esat meklējuši pareizo ceļu un atraduši dažādus ceļus. Jūs esat cīnījušies pret tumsību, taču jūsu straujais skrējieni bija kļuvis lēns un noguris.

31. Bet mana Dievišķā Gara gaisma jums spīdēja, un šī jūsu garam un dvēselei neaizmirstamā diena ir ierakstīta Aizsaules atmiņu grāmatā, kurā

jums ar savām garīgajām acīm būs jāizlasa viss, ko esat darījuši uz Zemes, un viss, ko esat dzirdējuši no Meistara. Šī diena jūsu dvēselei bija augšāmcelšanās diena uz žēlastības dzīvi.

32. Daži no jums šeit ieradās kā veiksmīgi cilvēki, citi – kā trūcīgie. Gan vieniem, gan otriem bija noteikts laiks. Jums *bija* jānāk pie sava Tēva, kurš jūs mīloši gaidīja, kurš jūs sveica un ļāva jums augšāmcelties garīgajai dzīvei.

33. Mani vārdi jūs piepilda ar prieku, un jūs jūtat, ka fiziskā matērija, kas jūs apņēma, traucē jums pilnībā nodoties manam svētītajam darbam. Bet jūs pakļaujaties — jo zināt, ka mācekļiem nav atļauts iejaukties manos augstajos lēmumos, ka māceklim jābūt pakļāvīgam un paklausīgam, ka caur šo materiālo ķermeni jūs iepazīsiet gan Gaismas ceļu, gan arī melu un tumsas takas.

Jūs baudīsiet labklājības augļus varenā koka ēnā un atbrīvosieties no strīdu ābola. Jūs atspirdzināsieties zaļās palmas ēnā un rūpēsieties, lai tās lapas nesabojātu kāpuri un lai plēsējputni uz tās neuzceltu savus ligzdus.

34. Es esmu ļāvis jums iet savus ceļus, lai jūs iepazītu visu veidu medus garšu un galu galā izvēlētos to, kas jūsu garšas kārpiņām šķiet visgaršīgākais. Es esmu ļāvis jums iepazīt abus galējumus, lai jūs, vadīti no mana dievišķā atoma elpas, spētu atšķirt un vienmēr tiektos uz labo.

35. Meistars jums ir teicis: aiz tām durvīm, kuras jūs atrodat aizslēgtas un kuras jūs saucat par „nāvi”, atrodas dzīvība. Es esmu Dzīvība. Nāve ir tas, ko jums rada kārdinājums, kas apmāc jūsu acis un neļauj jums dzīvot manā klātbūtnē. Taču jums ir spēcīgs ierocis, lai atbrīvotos no kārdinājuma: tas ir lūgšana. Tas ir ierocis, kas dod jums sajūtu, ka esat stipri, kas jūs tuvinā manai dievišķībai un ļauj jums kopā ar mani iet savu ceļu garīgās attīstības ceļā.

36. Es, Tēvs, neesmu noraidījis nevienu no savas mīlestības un piedošanas klēpja, pat ne tos, kuri ļāvušies kārdinājumam un nogrimuši bezdibenī. Es neesmu nosodījis nevienu. Ne uz Zemes, ne „Garīgajā ielejā” nav bezpalīdzīgu būtnu. Kurš no jums varētu tikt izraidīts no manas klēpja tāpēc, ka ir grēcinieks un nav cienīgs saņemt manu žēlsirdību? Es dzīvoju patstāvīgā grēcinieka sirdī, kurš nespēja uztvert mana Dievišķā Gara gaismu, jo nepievērsa uzmanību aicinājumam, kas izriet no viņa sirdsapziņas balss. Vai jūs domājat, ka Esmu attālinājies no viņa viņa ļauno darbu ķēdes dēļ? Nē, patiesi. Es esmu visu radību Tēvs, neatteikdamies no neviena no saviem bērniem. Es esmu Mīlestība, un kā mīlošs Tēvs Es nevienu no savas tautas neaizmirstu.

37. Jūsu pienākums ir lūgties par apmaldījušos, lūgt, lai mana Gara gaisma apgaismotu viņu dvēseli, lai viņš atstātos, pārrautu kārdinājuma važas un izdzītu tumsību, kas viņu ir apmācījusi.

38. Bet Izraēla ir aizmigusi. Izraēla gaida, ka cilvēki savu atjaunošanos iegūs ar saviem nopelniem. Tā nav ieņēmusi vietu, kas tai pienākas, jo tās uzdevums ir būt par paraugu citiem.

39. Bet tev, tauta, Es saku: pie kā Es esmu atstājis Savu likumu? Vai varbūt stūrgalvīgo grēcinieku rokās? Likums ir jūsu rokās. Tātad, kurš ir atbildīgs par to, ka Mani baušļi vēl netiek ievēroti? — Izraēla! Bet turklāt Es jums saku: kāpēc jūs esat padarījuši savu augu par parazītu uz zemes? Kāpēc jūs neesat devušies ceļā, lai izpildītu uzdevumus, ko Es jums esmu devis? Kāpēc jūs pieļaujat, ka grēcinieks turpina savu ceļu neierobežotā skrējienā? Kāpēc jūs viņu nepievilcināt Man tuvāk ar to Vārda dāvanu, ko Es jums esmu uzticējis, un nerunājat ar viņu Manā vārdā? Vai jūs vēlaties, lai tumsība turpina apžilbināt cilvēka acis? Vai jūs nezināt, ka ar jūsu starpniecību tumsība ir jāizskauž?

40. Celieties, tauta, saka jums Tēvs. Ejiet un paceliet kritušos. Man ir jauni uzdevumi, ko uzticēt cilvēcei. Lielus un jaunus uzdevumus Es došu katrai tautai, katram tās valdniekam un katram tās iedzīvotājam.

41. Pie jums notiks lielas parādības. Gadalaiki mainīsies. Ziemas būs bargas, un jūs nezināsi, kad pienāks pavasaris. Jo *cilvēki* ir noteikuši tā laiku. Bet kurš gan varētu pretoties manai gribai? Lietus tiks aizturēts un nenokļūs jūsu laukos. Tāpēc sagatavojieties, tauta, jo tuvojas haosa laiks jūsu vidū, un Izraēlai ir jāpastiprina cīņa.

42. Pie jums valda miers. Saglabāji to! Neizdziniet šo mieru no savām sirdīm. Šo tautu esmu izvēlējis, un nav mana griba, lai tai tiktu nodarīts kaitējums. Tomēr esiet gatavi, jo, pildot savu garīgo uzdevumu, šai tautai un cilvēcei ir jāsaņem gaisma.

43. Šeit tu Mani atrodi, Izraēl! Jūs dzirdat tikai Manu balsi, nespējot Mani redzēt. Bet apmierinieties ar to, ka dzirdat debesu zvana skaņu.

44. Es sekoju jūsu aicinājuma balsij līdz pat jūsu naktsmītnes stūrītim. Neviena no jūsu ciešanām nepaliek Man nepamanīta, un Es jums došu visu, kas ir labvēlīgs ķermenim un dvēselei.

45. Es jums nedodu viltus bagātības, jo tās jūs pazudinātu. Bet Es gribu jūs glābt, lai pēc šīs dzīves paceltu jūs pie Manas labās rokas.

46. Lūdziet Man bagātības dvēselei, un Es tās jums došu. Neizrotāji savu ķermeni, kamēr dvēsele paliek kaila.

47. Mans likums, kas cilvēkiem tika dots pirmajos divos laikmetos, vēl nav ievērots. Tāpēc Es atkal esmu pie jums, lai jūs izglābtu.

48. Kopš 1866. gada Mans Vārds tiek dzirdēts šajā tautā, kurā kristāldzirdie ūdeņi no avotiem plūst uz garīgi izslāpušajiem. Šeit Es ierodos, lai mīkstinātu Manu mīloto bērnu akmens sirdis.

49. Ak, ja vien visi nāktu pie Manis, lai Mani uzklausītu! Bet daži — lai gan Mani ir dzirdējuši — dod priekšroku izvēlēties nelīdzenos, ar akmeņiem klātos ceļus, nevis staigāt pa Kunga gaismas ceļu. Taču tas ir jūsu brālis, nepateicīgais, nepaklausīgais, kurš mūžīgās dzīvības maizi labprātāk aizstāj ar zemes rūgto maizi.

50. Laimīgi esat jūs, kas paliekat pie Manis, jo zināt, ka Es esmu Kristus, kurš gaida „pazudušo dēlu”.

51. Jūsu Tēvs ir atnācis, lai jūs mācītu savā mācībā — tajā garīgajā mācībā, kas nepieļauj fanātismu, kas jūs māca pilnīgi pildīt dievišķo likumu un cilvēku likumus.

52. Es neesmu jūs mācījis savainot vai nogalināt savu ķermeni, lai iegūtu Manu piedošanu. Vienīgā nožēla, ko Es no jums pieņemu, ir tā, kurā jūs atsakāties no kaitīgā vai ļaunā, lai gan bieži vien ar sāpēm sirdī. Katru reizi, kad jūs tā esat rīkojušies, jūsu sirds ir sajutusi Mana Gara mieru.

53. Es runāju ar jums šādā veidā, jo nevēlos, lai jūsu dvēsele vilktos pa zemes putekļiem, lai gan tās patiesā pasaule ir citāda.

54. Vai jūs zināt, kas jūs sagaida pēc šīs dzīves? Kurp dosies jūsu dvēsele? Es jums saku tikai to: esiet nomodā un lūdzieties. Mācieties un rīkojieties. Jūs esat ceļotāji šajā pasaulē, bet drīz šis ceļojums beigsies, un jūs būsit tuvāk Man.

55. Trīs laikmetos Esmu izvēlējis dažādas atklāsmes formas cilvēcei: Pirmajā laikmetā caur Mozu, lai virzītu jūsu soļus uz brīvību un gaismu. Otrajā laikmetā, kļūstot par cilvēku, kad „Vārds” kļuva par cilvēku un atstāja pasaulei pestīšanas pēdas. Šodien Esmu ieradies uz „Baltā mākoņa”, kā miera varavīksne, lai jums teiktu: nāciet klāt, ilgojoties pēc Svētā Gara gaismas. Es nevēlos, lai jūs gaidītu jaunus laikus, lai dotos ceļā, jo nākamie laiki nesīs līdzī lielas sāpes un smagākus pārbaudījumus.

56. Tagad Es atstāju Trešo Testamentu, lai jūs to pētītu un ievērotu. Jo jau tuvojas 1950. gads.

57. Ja jūs neizmantosiet manu mācību, jūs rūgti raudāsiet, kad dzirdēsiet, kā Meistars jums saka „Ardievas”. Vai jūs to gaidāt? Vai jūs gaidāt, līdz izplatīsies arī epidēmijas un bads un jūsu mājās ienāks skumjas un sāpes?

58. Es gribu jūs atstāt vienotus un stiprus. Neaizvainojiet viens otru, mīliet viens otru, un miers aptvers visu pasauli.

59. Kuri no jums rīt šķērsos jūras, pārkāps kalnus un ieradīsies tālās zemēs? Kuri būs spiesti pamest savu ģimeni, savus bērnus, lai nestu manu vārdu tautām?

60. Esiet nomodā un lūdzieties, jo pat *pirms* 1950. gada jūs vieni paši ēstāt maizi, ko Es jums devu. Jūs esat savilkuši rokas, lai paslēptu šīs maltītes atliekas, un esat slēpuši ūdeni, nedomājot par tiem, kam slāpst. Bet lietas mainīsies, un pēc šiem trim pēdējiem gadiem, kuros Es jums sniegšu Savu Vārdu, jūs dosieties ceļā kā meistari, lai mācītu iesācējus.

Attīrieties no daudzām savām nepilnībām, lai jūs būtu tīri un varētu būt paraugs baznīcām un sektām. Sagatavojieties, jo daudzi no tiem, kas šobrīd Mani dzird, pagriezīsies Man muguru. Citi dosies prom un darīs pēc savas gribas. Jūsu vidū ir tas, kurš Mani nodos, kurš Mani izsniegs un pārdos.

61. Pētiēt Manu Vārdu, lai rīt jūs neteiktu, ka Viņš bija cilvēks, kas runāja, un nevis jūsu Dievs. Bet kurš spēj runāt ar jums tā, kā Es to darīju? Kura cilvēciskā būtne spēj pārveidot un atjaunot tautu, kā Es to darīju?

62. Drīz jūs vairs nedzirdēsiet šo balsi, bet jūs atcerēsieties, ka Es biju kopā ar jums no 1866. līdz 1950. gadam un ka, lai gan daudzi Mani dzirdēja, daži no viņiem tomēr izdzina Manu vārdu no savas sirds. Jūs, kas bijāt kopā ar Mani, arī mūžībā būsiet kopā ar Tēvu.

Mans miers lai ir ar jums!

Mācība 207

1. Esiet svētīti, jo jums vairs nav vajadzīgs nekāds attēls, kas simbolizētu Mani, lai sajustu Manu klātbūtni. Tas ir solis, ko esat spēruši ceļā uz garīgumu.

2. Jūsu acu priekšā plešas plašs lauks, kurā jūs varat pētīt vienu mācību pēc otras, nekad nenonākot līdz galam. Jo šī dzīve, kas jums ir kā cilvēciskām būtnēm, nebūs pietiekama, lai visu saprastu.

3. Cik gan ir mainījies jūsu apkārtējās vides izskats, kopš jūs esat dzirdējuši Manu balsi! Plīvurs, kas aizsedza jūsu acis, ir pārplīsis, un jūs vairs nevarat tās aizvērt. Jo kurš no tiem, kas ierauga Gaismu, vēlētos atkal atrasties tumsā?

4. Jūs vairs nevarat apslāpēt savās sirdīs to apbrīnu, pateicību un mīlestību, ko izjūtat pret Mani, un jūs to pierādāt Man savās garīgajās lūgšanās un savos darbos. Jūs jau esat aizmirsuši no galvas iemācītās lūgšanas, kas bija pilnas ar mākslīgiem un izvēlētiem vārdiem, kurus ne jūsu prāts nesaprata, ne jūsu sirds nejuta. Toreiz jums nebija piemērota izteiksmes veida, lai runātu ar savu Dievu.

5. Ja šodien sastopaties ar savu līdzcilvēku grūtībām, nabadzību vai sāpēm, jūs sajūtat, ka no jūsu būtības dziļumiem plūst žēlsirdības un mīlestības sajūta, kas ir valoda, kura vislabāk izsaka jūsu vēlmi darīt labu saviem līdzcilvēkiem.

6. Jau sen jūs bijāt uzcēluši templi, lai pielūgtu paši sevi. Jūs esat apbrīnojuši sevi, apzinoties varu un valdīšanu, ko varējāt īstenot pār citiem cilvēkiem. Jūs esat mīlējuši sevi, uzskatījuši sevi par stipriem un vareniem.

7. Es esmu salauzis jūsu augstprātību un panācis, ka jūs izjūtat pazemību, jo apzināties savu zemes dzīves nenozīmīgumu. Es esmu jums atklājis, ka jūsos ir kaut kas, kas pamato jūsu vērtību un spēku, tāpēc jūs nevarat kļūt iedomīgi, un ka šis kaut kas ir jūsu gars; ka tā lielums ir tālu no pašpārliecinātības, ko jūs izjūtat savā miesīgajā būtībā. Jo gars ir daļa no Dieva un stāv pāri visam materiālajam. Šī ir patiesā lielība, ko Es esmu ielicis cilvēkos. Taču jums jācenšas, lai tā gaisma neapdzistu, lai jūs attīstības ceļā, pateicoties nopelniem, sasniegtu savu pacelšanos.

8. Agrāk, kad jūsu dzīvi valdīja kaislības, jūsu gars jutās ieslodzīts ķēdēs un apspiests. Tagad jūs mācāties valdīt pār šīm kaislībām, jo manu mācekļu sirdīs nav vietas ne lepnumam, ne savtīgumam, ne naidam. Tagad jūsu gars sāk vadīt jūsu dzīves darbības, domas un visus soļus, un šī pakļaušanās ir kā brīvprātīga izpirkšana, kurai jūs pakļaujaties, lai izlīdzinātu izdarītos pārkāpumus.

9. Tādējādi gars arvien vairāk iegūs spēku labajā. Un, kad viņš šādi sasniegs savas cilvēciskās dzīves ceļojuma galā, viņa godība būs tik liela, ka,

atstājot šo pasauli, viņš pilnībā ieies gara pasaulē, neuzrādot ne augstprātības pēdas, ne bēdu pazīmes.

10. Kas ar šādu pazemību un pacilātību nonāks aizsaulē, tas nespēs aizmirst grūtības, ko atstājis aiz sevis uz šīs zemes. Tad viņš atgriezīsies pie tās, lai kļūtu par vājāko, slimo un apmaldījušos aizstāvi un sargātāju.

11. Attīstiet savu gara dāvanas, darot labu, un patiesi, Es jums saku: nelaimes, epidēmijas un slimības atkāpsies no tā, kurš saglabā garīgumu un labu sagatavotību. Tas nenotiks tāpēc, lai viņš ar to lepotos. Jo viņš to nebūs sasniedzis ar savu fizisko spēku, bet ar Garu, kam pazemībā ir vara.

12. Apvienojieties ar Mani un klausieties Manā vārdā.

13. Pasaulei ir vajadzīga glābšana, tai ir vajadzīgi labas gribas cilvēki, kuri dodas ceļā un iestājas par manu mācību.

14. Šis ir laiks, kad cilvēks pilnībā neapzinās savu garīgo stāvokli.

15. To skaits, kuri ir atmodušies, jo ir uzklaušījuši Manu vārdu, ir ļoti mazs salīdzinājumā ar to skaitu, kuri neko nezina par Manu atklāsmi. Ir daži, kuri intuitīvi jūt garīgā klātbūtni un tuvumu.

16. Cilvēkiem ir vajadzīga glābjoša roka un glābjošs vārds. Šī roka un šī balss būs tie no maniem jauniešiem mācekļiem, kuri, pieliekot lielas pūles, nesīs garīgās zināšanas, kas glābs apmaldījušos.

17. Tuvojas pārbaudījumu laiki. Es esmu jūs apmācījis, lai jums būtu spēks un drosme piedzīvot visu to, ko Es jums esmu paziņojis. Šajā cīņā cilvēki iemācīsies saprast, ka iemesls karam starp nācijām un to pasaules uzskatu cīņai ir tas, ka viņi dzīvo nesapratnē un atsvešinātībā no Kristus mācības. Jo, ja tās tiktu ievērotas, pasaule būtu labvēlīga. Bet, ja mīlestības vietā valda egoisms, – kā tad var būt skaidrība prātā un garīgums dzīves darbos? Kā šādos apstākļos gars var uzvarēt miesas pretestību, lai atklātu savu būtību?

18. Tā vietā, lai novērstu nabadzību, kas tos visur apņem, mūsdienu cilvēki cenšas gūt no tās sev vislielāko labumu.

Kāpēc cilvēki nav attīstījušies augšup, tiecoties pēc ideāla, kas viņiem sniegtu tīrākas jūtas un centienus, kas ir garam cienīgāki? Tāpēc, ka viņi nevēlējās skatīties tālāk par to, kas ir redzams viņu mirstīgajām acīm, tas ir, tālāk par savām grūtībām, saviem zemes priekiem un savu materiālistisko zinātni. Viņi ir izmantojuši un pavadījuši laiku, kas viņiem bija atvēlēts šajā pasaulē, lai iegūtu pēc iespējas vairāk bagātību un baudu — domājot, ka, kad ķermenis beigs pastāvēt, viņiem viss būs beidzies.

Tā vietā, lai attīstītos augšup un uzskatītu sevi par Dieva bērnu, cilvēks savā neziņas augstprātībā noslīd līdz zemākas pakāpes būtnes līmenim, un, ja viņa gars runā uz viņu par Dievību un garīgo dzīvi, viņu pārņem bailes no

Dieva taisnības, un viņš izvēlas apklusināt šo iekšējo balsi un „netērēt” nevienu domu par šiem brīdinājumiem.

Viņš nav domājis ne par savu eksistenci, ne par savu garīgo un fizisko stāvokli. Kā gan varētu būt citādi, ja viņš ir tikai puteklis un nožēlojams, kamēr dzīvo un domā šādā veidā?

19. Tāpēc Es jūs mācu, un lūk: tie, kas Mani dzird, savā prātā veido citu priekšstatu un dziļi pārdomā to augstāko dzīvi, kas pieder dvēselei un kas jau zemes dzīvē var sākt atdzīvoties, ja saprot, ka cilvēkā pastāv kaut kas augstāks, kas ir Mana dievišķā žēlastība.

20. Pēc tā jūs varat atpazīt, ka likums vai spēks, kas visu pārvalda, ir Dievs, kura varenība un gudrība atklājas dabā, kas ir Viņa pilnības atspoguļojums. Ja šī cilvēce atzīs un pieņems sava Tēva varenību, ja tā sapratīs, ka nav nepieciešams radīt Viņa tēlu, lai Viņu pielūgtu, un ja tā spēs atklāt Viņu pat šķietami nenožīmīgajās radības būtnēs, tad tā būs uz pareizā ceļa un ceļā uz Dieva gudrības un varas atklāšanu, kas slēpjas visā radītajā. Tādējādi tie, kas saņem manu mācību, arvien vairāk garosies, jo viņu uztveres spējas atvērsies plašākiem apvāršņiem. Siena, kas viņus turēja gūstā, sabruks viņu acu priekšā, tā ka viņi ieraudzīs pasauli, kurā varēs izpētīt un saprast vienu mācību pēc otras.

21. Bet patiesi, Es jums saku: tas, ko jūs esat iemācījušies, vēl nav pietiekams, lai saprastu visu, kas ir mana griba. Jums vēl ilgi būs jāiet pa šo plašo ceļu. Bet Es jums saku arī to, ka no brīža, kad jūs spējāt pārplēst neziņas plīvuru, jūs vairs nevarat atgriezties atpakaļ. Kas ir dzirdējis šo debesu dziesmu, vairs nevarēs aizvērt savas ausis manai iedvesmai, un viņa lūpas vairs nepārtrauks slavēt savu Kungu.

22. Šodien jūs esat spējīgi katru reizi teikt citu lūgšanu, kas nāk no jūsu sirds dziļumiem. Vēl nesen jūs formulējāt mākslīgus vārdus, kuru izcelsme bija prātā un grāmatās. Tagad jūsu lūgšanai vairs nav robežu, jo katru reizi, kad jūs ar patiesu ticību pacelaties garā, jūs jūtat, ka arvien vairāk tuvināties cīņai. Tāpēc — gan savās, gan citu sāpēs, gan pateicoties — vietā vārdiem uz jūsu lūpām ir iedvesma, kas tuvojas jūsu dvēselei, lai to aiznestu Kunga klātbūtnē. Šodien ne jūsu lūpas slavē Kunga godību, tagad visa jūsu būtība liecina par Viņa labestību.

23. Iepazīstiet sevi, un, ja esat atklājuši savas kļūdas, labojiet tās. Dodiet sev drosmi ar cerību atgriezties tajā vietā, kurā katrai dvēselei ir jānokļūst. Cīnieties ar šo ilgu arī pret sevi pašu. Pierādiet sev, ka esat pārāki savā garīgajā būtībā. Pierādiet sev, ka varat sevi pārvarēt, ja kaislības un sliktās tieksmes mēģina jūs pakļaut.

24. Taču tā mantojuma no pagātnes laikiem, kad jūs dzīvojāt, lai apmierinātu miesas vajadzības, un bijāt uzcēluši templi, lai pielūgtu paši

sevi, jo jutāties mūžīgi, spēcīgi un vareni, tiks izskausts, pateicoties patiesai izpratnei par to, ko nozīmē garīgās un materiālās vērtības.

25. Pārliecība par savu spēku un garīgo vērtību nedrīkst būt iemesls iedomībai. Jo *garīgais* lielums ļoti atšķiras no zemes lieluma.

26. Gars ir gaismas dzirkstele, mīlestības sēkla, dzīvības dīgtis.

27. Saprotiet, cik kļūdainu ceļu jūs izvēlējāties, kad, mēģinot sasniegt diženumu, jūs atļaidāt grožus tikai savām zemes ambīcijām.

28. Pakāpeniski jūs tagad sākat izprast garīgumu, un tādēļ jūsu dvēselei būs gaisma, atziņa un žēlastība, kad jūs sasniegsiet šīs dzīves, kas jums ir dota, beigās.

29. Vai jūs tātd saprotat laikmetu, kurā dzīvojat?

30. Lūdzieties, lai jūs atbalstītu valstu pārstāvjus, kuri pulcējas, lai atrisinātu konfliktus starp tautām. Vai jūs domājat, ka viņiem visiem ir atšķirīgs viedoklis par katru risinājumu? Nē, tauta, viņi kļūdās — iekšēji, savā sirdsapziņā viņi ir vienisprātis. Tās ir materiālās intereses, kas liek viņiem ignorēt savus pārliecības. Cik viegli būtu atrisināt visus konfliktus, ja ikviens rīkotos saskaņā ar savu sirdsapziņu! Tad pasaulē valdītu miers. Vīri, kas vada tautu likteņus, tad — tālu no domām par savu varenību — domātu par visu labklājību. Taču no tā nav ne miņas, un neuzticēšanās liek cilvēkiem pastāvīgi būt modriem.

31. Es jums atkal saku: ja pasaule atgriezīsies manā ceļā un sekos manai mācībai, tā atrisinās savas problēmas un dzīvos mierā.

32. Šajā dienā mans vispārējais stars nolaižas uz jūsu dvēselēm, lai jūs pabarotu ar mūžīgās dzīvības maizi. Tā ir mana balss, kas jūs ir aicinājusi.

Es redzu jūsu vidū tos, kas ieradušies pēdējie, un aicinu viņus stiprināties ar maniem vārdiem. Daži ir neticīgi, citi – elku pielūdzēji, daži nāk kā maigi aitiņi uz ganībām, citi savā sejā valkā liekulības masku. Viņi šaubās par manu klātbūtni, un savā sirdī izsmejas par manu mācību, jo viņiem šķiet neiespējami, ka Radītājs varētu atklāties caur cilvēka saprātu.

33. Ja tas nebūtu patiesais Dievs, kas atklājas, tad Viņš nesniegtu tos pierādījumus, ko Es jums dodu, nedz arī mācītu tikumības ceļu. Tas, kurš netic, dara to tāpēc, ka nav pārdomājis. Viņa sirds ir aizvērtusies, un viņš atrodas tumsā.

34. Balss jums saka: Es esmu patiesais Dievs, Tēvs, Dzīvība un Gaisma. Es nāku uz leju, lai atklātos šajā veidā, lai izskaustu jūsu apmaldības, kļūdas un zemiskās kaislības, kas jums traucē saprast un izprast patiesību.

35. Es nevienu neizdodu citiem, jo jūs esat pie manas mielasta galda. Caur manu gaismu, kas ir jūsu garā, Es runāju uz jūsu dvēseli, lai tā tiktu satricināta un atmodināta.

36. Es esmu tas pats Kristus, ko jūs Otrajā laikmetā notiesājāt. Taču laikmeti ir iezīmēti saskaņā ar Manu gribu.

37. Kad jūs tajā laikā mani aizvedāt pie krusta, pie kura es mīlestības dēļ pret jums izliju pat pēdējo savas asins pilienu, es ļāvu jums izskatīties kā nevainīgiem, kas nezina, ko dara, lai gan jūs Mesiju notiesājāt, pilnībā apzinoties iemeslu. Taču es jūs atstāju divpadsmit vīru aprūpē, kuri, sekojot Skolotājam, izplatīja manu mācību starp cilvēci.

38. Šodien Es starp jums atklāju tos, kuri citā laikā pilnā balsī kļiedza: „Krustā viņu! Viņš ir burvis!” Un kuri tādējādi neatzina labdarības, ko Es izdalīju.

39. Laiki ir pagājuši, un jūsu dvēseles pēc manas gribas ir ieradušās dzīvot šajā tautā, lai jūs citādāk uztvertu „Dievišķo Vārdu” – mīlestības un dzīvības vārdu.

40. Es esmu šeit pie jums! Es pieskaros jūsu sirdīm, lai jūs Mani uzņemtu. Es nāku lejā, ilgojoties pēc jūsu dvēseles, kuru Es ļoti mīlu. Jo jūs esat to sasaistījuši ar grēku un tādējādi aptumšojuši tās gaismu.

41. Kad vien jūsu prāts ir mirdzējis, tas nav noticis, lai mīlētu savu tuvāko. Jo jūsu mīlestība ir apslāpusi dzīvē, kas pilna ar ērtībām un materiālām baudām.

42. Jūs aizmirstat par dvēseles mūžīgo dzīvi un galu galā uzskatāt sevi par dieviem šajā pasaulē. Jūs pamazām sākat šaubīties par Manu eksistenci un Manu taisnīgumu, jo redzat, ka Es neapturēju asinsizliešanu starp cilvēkiem, nesaprotot, ka Es kā Tiesnesis esmu nepielūdzams un atļāuju grēku izpirkšanu un attīrīšanu caur sāpēm.

43. Atveriet savas sirdis! Paceliet savas dvēseles! Ļaujiet tām jums teikt, ka balss, ko jūs dzirdat, ir tā pati, kas jums vienmēr ir runājusi par mīlestību, žēlsirdību un pilnību. Trešais Laiks jūs ir pārsteidzis! Nevēlaties Mani redzēt kā cilvēku, kā tas bija Otrajā Laikā! Atcerieties, ka Es jums teicu, ka Es nāksiu „uz mākoņa”. Mans Dievišķais Gars nāk pie jums, un tādēļ Es sūtu savu staru no pilnības kāpnēm uz balss nesēju, un tādējādi mana balss ir dzirdama pat šīs pasaules netīrumos.

44. Ne tikai jūs dzirdat Manu Vārdu. Es, „Vārds”, izlieju Savu Gaismu pār zemeslodi. Bet, ja jūs visiem jautātu, vai viņi ir dzirdējuši balsi, kas nāk no Aizsaules, viņi jums atbildētu „nē”. Kāpēc?

Tāpēc, ka cilvēki staigā pa pasaules ceļiem kā kurli, apņēmti ar grēku un fanātismu, nepievēršot uzmanību aicinājumam, kas nāk no viņu sirdsapziņas.

45. Kopš 1866. gada Es esmu jums devis Savu Vārdu, kas ir pestīšana jūsu dvēselēm un kas norāda ceļu, pa kuru jūs sasniegsiet pilnīgu mieru visā pasaulē.

46. Es esmu uzticējis jūsu dvēselēm grūtu uzdevumu, ar kura palīdzību tām jāatmaksā savs parāds pret savu Kungu. Es esmu gatavs izraut nezāles, lai tās sasiētu ķekaros un iemestu ugunī, līdz tās pārvēršas pelnos. Jo beidzot iemirdzēsies gaismā, un mana mācība tiks atzīta visā pasaulē.

47. Cilvēks radīs jaunas mācības un jaunus likumus, taču vairs netiks pildīta viņa griba, bet gan mana. Tad valdīs miers, saskaņa un brālība. Sirdis vairs nepārtiks no naida, neviena slepkavīga roka vairs necelīsies. Taču, lai tas viss notiktu, Es jūs vispirms attīrīšu. Daži no jums redzēs, kā šīs pravietojumi piepildās no Garīgās ielejas, un tie, kas turpinās apdzīvot Zemi, liecinās par to jaunajām paaudzēm pēc 1950. gada.

48. Tauta: Ceļš, ko Es esmu iezīmējis, lai jūs nonāktu pie Manis, ir tikai viens. To raksturo gaismā. Uz tā ir dzīvība un lūgšana. Tas ir dvēseles ceļš. Ja jūs pa to ejat, jūs neiet bojā. Ja jūs ejat pa šo ceļu, sludiniet pasaulei Garīgās mācības, lieciniet par manām atklāsmēm un māciet savus līdzcilvēkus nākt pie Manis caur pilnīgu lūgšanu.

49. Atceries, tauta, to lūgšanas piemēru, ko Es jums devu Olīvu dārzā, kad Es lūdzu Tēvam piedošanu cilvēcei. Jēzus ķermenis noietās ceļos Dievišķā Tēva priekšā, nevis kāda attēla priekšā, un Es vērsu savus vārdus uz debesīm, uz to pašu, ko Es atstāju mantojumā cilvēcei.

50. Vēlreiz Es izlieku savu žēlsirdību starp jums un mīloši jūs apskauju. Dzīves ceļotāji, mācekļi un skolnieki: šī ir žēlastības diena, kurā Meistara balss nāk uz leju, lai jūs mīlētu. Es neparādu Sevi kā stingru tiesnesi, bet gan kā taisnīgu Tēvu, un ar saviem vārdiem Es jūs vadu pa ceļiem, kurus Esmu izveidojis un no kuriem jūs bijāt novirzījušies.

51. Jūs visi esat cīnītāji. Es redzu, ka daži ierodas nomākti. Citi ir izcīnījuši uzvaru, bet vēl citi vēl neuzsāk triumfa dziesmu. Jūs joprojām atrodaties šīs cīņas vidū un nezināt tās iznākumu. Lauki, kurus jums jāapsēd un kurus jūs vēl nepazīstat, ir ļoti plaši. Bet jums ir sēklu pārpilnība, un jūs varēsiet tās sēt.

52. Kamēr vieni ir apņēmīgi un stipri savas uzdevuma izpildē, citus pārņem nogurums, un viņi atslābst, lai gan zina, ka ir acs, kas visu redz, auss, kas visu dzird, un roka, kas visu pieraksta. Apzinieties, ka jūs ļaujat pagātnē aizplūst dārgajam laikam, ko šodien piedzīvojat, un ka rīt jūsu acis bez gaismas vairs neatsvērsies. Tad jūsu dvēsele skumji pacelsies, jo jūs nevēlējāties uz klausīt Manu vārdu. Jūsu dvēseli pārņems neizmērojama ilga dzirdēt Mani tāpat kā šajā laikā. Taču pie jums nonāks tikai stingra balss – sirdsapziņas balss, kas liks jums drebēt.

Tāpēc Es jums šodien saku: neattālinieties no Maniem vārdiem, neesiet kurli pret Maniem norādījumiem. Uztveriet šo mācību kā svētu rakstu, par kuru jums būs jāatbild Manā priekšā, jo tā ir likums.

53. Tautas aklums, kas neļauj tai saprast mana mācījuma lielumu, ir tās grēka un sāpju sekas.

54. Šī būtība, ko Es jums dodu, ir dzīvība dvēselei un balzams katram noskumušajam garam. Tā ir kā rasa neauglīgajos laukos.

55. Ja jūs vēl neesat novākuši labus augļus, jautājiet savai sirdsapziņai par iemeslu, un tā jums atbildēs, ka, lai sasniegtu labus rezultātus, ir jāstrādā un jābūt modriem. Sējiet labu piemēru zemē, sējiet tikumību, atklājiet tās spējas, ar kurām Es esmu radījis jūsu dvēseli. Atbrīvojiet to no jaunajām kaislībām un apgērbiet to ar labajiem darbiem. Tad jūs uz zemes būsiet Mani patiesie bērni un Manas dievišķības iemiesojums.

56. Katram no jums Esmu uzticējies atbildību par to, lai darītu zināmu Manu Trīsvienības un Marijas Garu darbu, par kuru cilvēce diskutēs un kas izraisīs revolūciju cilvēku priekšstatos, kā arī sajauks prātus visiem tiem, kuri nespēj saprast šī darba sākumu un vēl jo mazāk – tā galīgo mērķi.

57. Mani sējēji guļ un neizplata manu darbu, kas ir tīrs un nevainīgs, jo viņi saprot, ka tajā ir iemaisījuši savus sliktos darbus. Jums ir palicis tikai īss laiks, lai pasaule dzirdētu Manu Vārdu šajā sludināšanā. Ja jūs gulēsiet, rīt jūsu sirdīs būs sāpes un rūgtums. Bet tas nebūs Tēvs, kas jūs tiesās, tas būs jūsu sirdsapziņa.

58. Jums ir palicis tikai īss laiks, kurā jūs varat baudīt šo barību. Kuri no jums būs pie Manis 1950. gada beigās? Kuri no jums varēs parādīt savas ražas auglīgo kviešu graudus?

59. Pasaule guļ savā dziļajā letarģijā un gaida, ka jūs nāksiet un atdzīvināsiet to. Jūs vēl neesat devušies ceļā pie „mirušajiem”, jo jums trūkst uzticības Man. Ko jūs baidāties no cilvēkiem? Vai jūs baidāties no viņu tiesas vai nāves? Es jums esmu teicis, ka Es jūs atbrīvošu no nāves. Atcerieties, ka Es esmu jums dāvējis mūžīgo dzīvību.

60. Es neesmu noguris runāt ar jums, jo Es esmu „mūžīgais Vārds”. Mans Vārds ir kalts, kas apstrādā un izlīdzina akmens sirdis, no kurām Es lieku plūst kristāldzidram ūdenim.

61. Šajā sāpju un traģēdijas laikā Es vēlos, lai jūs ņemtu Mani par paraugu. Bet lieciet visu savu uzticību Manī, tad jūsu līdzcilvēki varēs iepazīt garīguma starojumu. Jūs varat darīt tāpat kā Es, neesiet nedroši. Krusta nasta nepārsniedz jūsu spēkus.

62. Tauta, kā kompensāciju par jūsu lielajiem pārbaudījumiem jums ir Mans Vārds. Jūs esat tikuši nepareizi novērtēti un nicināti no savu tuvinieku puses Manas darbības dēļ. Cik daudzi no jums bija nodevušies pasaules orgijām un izklaidēm, tādējādi novedot savu dvēseli līdz deģenerācijai, kurai katrs izlaidīgums bija trieciens. Bet kurš jūs galu galā novirzīja no šī ceļa? — Jūsu Meistars. — Jūs esat sapratuši Manu mīlestību

un pateicieties Man par to, jo zināt, ka Es runāju ar jums kā atlīdzību par jūsu atteikumiem.

63. Jūs ticējāt, ka nav neviena skatiena, kas varētu pazīt jūsu pagātni. Bet šeit Es esmu un lasu jūsu dzīves grāmatā, lai jūs nešaubītos par Manu eksistenci un Manu klātbūtni.

64. Šajā laikā Es esmu jūs iecēlis par saviem mācekļiem, tāpat kā Otrajā laikmetā Es savā apkārtnē pulcēju savus apustuļus.

65. Mans Vārds ved jūs pa ceļu, ko atstājis Mans pēdu nospiedums. Jūs jau sen esat ceļā, taču joprojām no jūsu lūpām neizskan triumfa sauciens. Jūs joprojām atrodaties cīņas vidū un atlīdzību saņemsiet tikai tad, kad būsiet sasnieguši dzīves ceļojuma galamērķi. Dažus Es redzu stiprus, citus izsmeltus. Es jums došu atelpas brīžus, lai jūs tajos pārdomātu. Jo tagad ir dārgs laiks, ko nevienam nedrīkst izšķiest.

66. Neignorējiet manus norādījumus un neesiet kurli pret manu balsi. Klausieties šajā vārdā un izpratiet tā jēgu. Noskaidrojiet savu prātu un attīriet savu sirdi, lai jūs atzītu tā lielumu. Tajā ir tas, kas dod dzīvību jūsu dvēselei. Tas ir rasa, ko Es lieku nolaisties uz sausajiem laukiem, un tā ir sēkla, ko jums jānodod cilvēcei. Ja daži no maniem bērniem pēc sēšanas nespēja novākt augļus, tad tādēļ, ka sēkla nebija tīra. Sējiet labu sēklu un gaidiet labus augļus.

67. Izdziniet no savas sirds bailes no cilvēkiem, kas jūs vienmēr ir atturējušas no jūsu misijas izpildes. Atbrīvojiet savu dvēseli no jebkāda traipa, līdz tā kļūst kaila, un tad sāciet to apgērbt ar jūsu labo darbu gaismu. Tad jūs iekšēji jutīsieties cienīgi izplatīt Manu likumu. Izskaidrojiet Manu mācību un ļaujiet cilvēkiem to izpētīt. Iegrimstot manā darbā, viņi neatklās ne sākumu, ne arī redzēs tā beigas.

68. Mana mācība ir tik tīra, ka jums nav jāatvainojas cilvēkiem par neko un nav jākaunas. Ja tomēr jums būtu jākaunas, tas būs tāpēc, ka esat tai kaut ko pievienojuši, vai tāpēc, ka jūsu dzīve nav saskaņā ar to, ko jūs mācāt. Bieži vien jūs vēlaties palikt nepamanīti; taču tas nebūs iespējams, jo Es jūs sūtīju, lai jūs izplatītu šo Labo Vēsti ar savu labo darbu piemēru.

69. Pasaule apzināsies, ka negaidīti tai ir sākusies jauna ēra, un tā vērsies pie tiem, kuri var viņai kaut ko pastāstīt par šīm lietām. Bet, ja jūs aizmigtu — ar cik lielām sāpēm jūs tad pamostos!

70. Jums ir palikuši tikai „mirkliši”, lai dzirdētu šo vārdu. Kuri būs pie Manis, kad viss beigsies? Kuri saglabās Manu likumu tīru, tādu, kādu Es jums to devu?

71. Atcerieties, ka no tā brīža jums jāuzsāk ceļš ar drosmi, lai izpildītu savu cēlo misiju. Jums nevajadzētu baidīties no nāves, jo Es jums saku, ka nāve netiks sūtīta pie jums. Taču jums ir jādod nāvējošs trieciens

kārdinājumam, ko jūs nesat sevī, lai jūs nekristu. Labam māceklim ir jāiemācās pārvarēt sevi, lai mācītu citiem pārvarēt savas vājības un kaislības.

72. Vai jūs neatzīstat vienkāršību, ar kādu Es runāju uz jums? Patiesi, Es jums saku, tā ir tā pati vienkāršība, kas atklājās Otrajā laikmetā, kad Es ierobežoju Sevi, lai būtu līdzīgs cilvēkam un paceltu viņu ar Savu Vārdu un Savu paraugu, lai viņš kļūtu līdzīgs Dievam.

73. Esiet mani rīki, bet nekad neesiet šķēršļi tam, lai Es sasniegtu sirdis. Kāpēc jūs šaubāties, ka varat darīt tāpat kā Es? Jūs esat slikti sapratuši mācības. Tā kā jūs esat mani bērni, jūs taču esat mantojuši kaut ko līdzīgu no sava Tēva, un jūsu Tēvs ir labs.

74. Jūs esat nākuši no garīgās pasaules uz Zemi, lai, pārvarot visus likteņa triecienus, meklētu Dievišķā Meistara pēdas. Un tagad, kad Es atklājos caur jums, jūs atstājat aiz sevis visu, kas jums pieder, lai dzirdētu Mani. Vai jūs domājat, ka jūsu atteikšanās un upuri netiks no Manis atalgoti? Nevienā dienā neaizmirstiet savas liktenīgās misijas galamērķi, lai katru dienu spertu soli uz priekšu.

75. Atcerieties, ka jūs *Man* neko nedosiet. Viss, ko jūs sasniegsiet, piederēs jums.

76. Kāpēc Es noliecos un reizēm pat nokāpju līdz pat visdziļākajai bezdibenim, lai jūs glābtu? — Tāpēc, ka Es jūs mīlu.

77. Šajā mācībā jums ir pamats, īss un drošs ceļš, lai atgrieztos savā Tēvzemē. Tā ir garīguma mācība. Ja jūs to sapratīsiet — cik daudz gaismas tad būs jūsu domās, vārdos un darbos! Neatkārtojiet tikai ar lūpām, ka esat garīgie cilvēki. Kad reiz patiešām tādi būsi, jums nebūs nepieciešams to izkļaidēt visiem.

78. Pārdomājiet šos mācības vārdus, ko Es šobrīd dodu jūsu sirdīm un dvēselēm. Rīt jums tur būs jāmeklē šie vārdi, lai tos mācītu saviem līdzciltvkiem.

Mans miers lai ir ar jums!

Satura rādītājs

Mācība 175	Panta nr.
Cīņa starp spiritualismu un egoistisko materiālismu	4
Dievs svētī labi pielietoto zinātņi	8
Dievišķā taisnība nodrošina reinkarnācijas	11
Dievs savā taisnīgumā nosaka robežu cilvēka jaunumam	15
Sāpes pazudīs, kad gars pacelsies	16
Kur ir nāve, mūžīgā pazudināšana un elle?	17
Katra dvēsele ir daļa no Dievišķās Dvēseles	22
Garīgais eksistē ārpus laika	27
Matēriālisms un fanātisms kapsētās	29
Darbi, vārdi un lūgšanas	36
Trīs testamenti apvienoti vienā	49
„Zelta telš”	55
Tabernakuls un šķirsts	56
Dāvida un Salamana mācība	62
Jaunā Izraēla Garā	68
Pravietojumi, kas šobrīd piepildās	70
Brīvā griba un sirdsapziņa	76
Mācība 176	Panta numurs
Jēzus bezgalīgās mīlestības piemērs	1
Nosacījumi mieram pasaulē	15
Sūtņu darbs	18
Harmoniska attīstība	25
Misiju izpilde garīgajās sfērās	33
Tuvojas laiki, kad notiks lielas garīgās atklāsmes	38
Pasaule ir pilna ar vergiem	50
Mācība 177	Panta numurs
Cīņa par mieru un garīgo pacelšanos	1
Dievā nav dusmu	19
Dievs nesoda	21
Lūgšana un iekšējais miers pārbaudījumos un cīņās	39
Attīrīšanās labums	44
Daudzi sevi dēvē par kristiešiem	46

Katrai dievišķās saziņas formai ir savs nobeigums	50
Saziņa no gara uz garu	68
Mācība 178	Panta numurs
Ko sēsi, to pļausi	2
Gars cilvēkā	7
Sagatavošanās piepildījumam	14
Īstais spiritists	30
Dievam nav nekādas formas	39
Atklāsmes par garīgo dzīvi	45
Garīgā cīņa ir vispārēja	64
Garīgā saziņa	72
Atklāsmes par garīgo pacelšanos	74
Mācība 179	Panta numurs
Garīgā Izraēla mūžīgā misija	1
Sagatavošanās un ticība šajos pārbaudījumu laikos	15
Gars ir pirms miesas	35
Prorokotā trešā atnākšana	36
Mūsu gars ir daļa no Dievišķā Gara	49
Meksikas sagatavošanās garīgajā un materiālajā sfērā	52
Lieliska iespēja šajā zemes dzīvē	64
Mācība 180	Panta numurs
Sirdsapziņas gaismas ir mācekļa ceļvedis	1
„Bagātie jaunieši”	8
Evolūcijas likums	29
Ir jāsaprot garīgais vārds	34
Pravietojums par Meksiku	38
Mācība par Golgātas drāmu	48
Sagatavošanās aiziešanai no šīs pasaules	52
Dvēseļu inkarnācijas iemesls	63
Ja mēs savaldām kaislības, mums nav riskēsim nostāties vienas vai otras puses pusē	77
Pēc 1950. gada	84
Mācība 181	Panta nr.
Vispārējā stara visuresamība	1
Dievā nepastāv ne dusmas, ne sods, ne atriebība	6

Dievišķo atklāj garīgums, nevis prāts	14
Maizes un vīna nozīme	18
Žēlsirdība darbos, vārdos un domās	22
Augšāmcelšanās un dzīvība	33
Solītā Kunga atgriešanās uz mākoņa ir augšāmcelšanās šajā laikā	52
Garīgo dāvanu parādīšanās ap 2000. gadu	56
Katra inkarnācija veido kāpņu pakāpienus	63
Kunga atnākšana	74
Mācība 182	Panta numurs
Sirdsapziņa vai intuīcija ir līdzekļi, lai glābtu sevi	1
Nav noteiktas stundas, kad praktizēt dieviskā parauga	16
Materiālā zinātne un garīgās pasaules gudrība	19
Nekad nevajag sevi ieslodzīt cietumā	23
Pravietojumi	34
Garīgā valstība	40
Ļaunuma valstība	42
Elles nozīme	45
Cilvēce patiesi nav kristīga	54
Elija citos laikos un šodien	56
Atmodšanās dievišķajā gaismā	60
Lūgšana bez vārdiem	64
Harmonijas spēks starp garīgajām būtnēm	66
Patiesība	77
Mācība 183	Panta numurs
Mācekļu sagatavošana pirms apjukumiem	1
Dievišķais vārds tika sagrozīts	7
Liktenī valda taisnīgums	22
Meksikas lielā misija	33
Izraēlas reinkarnācija garā	34
Paziņojums par augšāmcelšanos	35
„Pazudušais dēls” (E1:61) xxx	40
Svētā Gara laikmets	42
Haoss iestāsies cilvēku vainas dēļ	48

Mācība 184	Panta numurs
Dievišķā taisnība vai cilvēciskā muļķība	4
Garīgās būtnes no mums nezināmām sfērām arī pilda uzdevumus	17
Vārda tulkošanā dievišķajai būtībai jāievēro, nepievienojot mentālus papildinājumus	20
Patiesība atrodas ārpus formām un simboliem	28
Mīlestība ir gara ceļš uz savu Radītāju	38
Kļūdainas idejas par debesīm un zemi	40
Gara attīstība no vienas sfēras uz nākamo	44
Ceļš uz harmoniju starp garu un matēriju	55
Mācība 185	Panta nr.
Spēja brīvai garīgai pacelšanai	1
Vārda izplatīšana pasaulē Trešajā laikmetā	17
Garam attīstoties, tas izdzēš kļūdainus priekšstatus	29
Mūs apņem mūsu garīgie brāļi un māsas	33
Garīgais kulta bez materializācijām	37
Nedrīkst sajaukt cilvēka intelektu ar garu	43
Piepildītās pravietojumi	46
Mācība 186	Panta numurs
Lielā cīņā starp gaismu un tumsību	4
Izskaidrojums par gara nemirstību	15
Sirdsapziņa ir iedvesmas avots	20
Trešā laikmeta izpausme	22
Gaisma un piedošana, nevis sods	28
Solis garīguma virzienā	37
Evolūcijas ceļš	43
Reinkarnācijas atbilst garīgajai attīstībai	45
Mācība 187	Panta numurs
Uzticamie sekotāji	3
Attiecības starp garu un matēriju	19
Gars nekad nepagurst mīlēt	26
Kā veidot labāku pasauli?	27
Tikai gars var sastapties ar Dievu	31

Skaidrība un patiesība atšķir garīgo cilvēku	39
Pravietojumi par nākotnes mieru	45
Cilvēks ir atbildīgs par savu garīgo atpazīšanu	48
Sirdsapziņas nozīme	63
Ar saviem nopelniem mēs nonāksim pie Dieva	66
Mācība 188	Panta numurs
Gars bauda pilnīgu brīvību, lai izvēlētos ceļu	6
Reinkarnācija ir līdzeklis, lai izlīdzinātu rēķinus	7
Garīgā atpazīšana	16
Nāves nav	28
Trešais Testaments	29
Garīgo būtņu eksistence	39
Spiritisma briesmas	42
Katrs gars ir mūžīgs	43
Pravietojumi par briesmīgiem ideoloģiskajiem kariem	52
Dievišķais likums un cilvēku likumi	62
Spēcīgās gaismas, taisnīguma un mīlestības straumes	69
Mācība 189	Panta nr.
Elija, priekštecis	2
Mācekļa atbildība	11
Spiritualisms, pareizi saprasts	25
Tikai Dievs ir nepieļaujams	31
Meksika un tās atbildība	36
Aicinājums bērniem un jauniešiem	47
Meksikas liktenis	57
Dzīves grāmata	58
Veids, kā novērst jaunus karus	67
Attīstības likums	74
Mācība 190	Panta nr.
Elijas nozīme	1
Dievišķā saziņa no 1866. gada līdz 1950. gadam	10
Tā saukto bagātnieku iedomība	18
Gara pacelšanās uz „Debesu valstību”	27
Labā labad iemiesotie eņģeļi	51
Salomona negatīvais piemērs	52

Gara dzīve ir mūžīga	57
Materiālo kārdinājumu spēks pastāv	61
Saistība starp garu un ķermeni	65
Mācība 191	Panta numurs
Prāta sagatavošana tā attīstībai un pacelšanai	1
Sajukums, ko rada nepaklausība, pēc 1950. gada	16
Trešā laikmeta darba nozīme	18
Garīgais tēls stiprina ticību	22
Labā spēks ir visu pamatā	26
Ļaunums nav mūžīgs	27
Debesu nozīme	37
Garīgās dāvanas	52
Studijas un meditācija	66
Mācība 192	Panta numurs
1. septembris	1
Nepareizais uzskats par mūžīgo pazudināšanu	4
Gara eksistence un mūžība	13
Sektu un atšķelšanās kustību izcelsme	17
Nav jaunas doktrīnas, bet ir jaunas atklāsmes	18
Ne Dievišķajam Garam, ne cilvēka garam nav nekādas formas	19
Garīgās pasaules ietekme	31
Gara ceļš	34
Cilvēka augstprātība un dievišķā gudrība	53
Trešā laikmeta atklāšanās skaidrojums	63
Mācība 193	Panta numurs
Spiritualisms pārveidos pasauli	2
Intuīcijas dāvana	9
Mērķis ir pilnības pasaule garā	27
Spiritualista pazīmes	34
Tie, kas cenšas apturēt garīgo attīstību	38
Gara pārbaudījumi un attīstība	41
Dievs nesoda, katrs ir pats savs tiesnesis	50
1950. gada nozīme	60
Balsis nesējs	71
Dievišķie vēstneši darbojas pasaulē	74

Mācība 194	Panta numurs
Garu būtņu mērķis un misija	7
Jauna ēra pārsteidz cilvēci	9
Tautā vēl nav izveidojusies skaidra izpratne par garīgumu	16
Spiritualismam nav materiālu robežu	23
Garīgās gaismas laiks	31
Jēdzieni pārveidosies	33
Reinkarnācijas iemesls	35
Cilvēka gars ir atoms un pieder Radītājam	50
Pazīmes ir papildījušās	66
Gars vienmēr pilnveidosies	70
Mācība 195	Panta numurs
Dievišķais vārds apgaismo katru būtni	2
Visa radība vibrē	17
Dievišķā likuma ritmā	
Visvarenā klātbūtne visur	20
Garīgā attīstība apgaismo prātu	21
Elementu vētrai ir savi iemesli	26
Garīgā pasaule	36
Garīgās mājvietas	38
Reinkarnācijas likums	46
Gan ķermenim, gan garam ir sava nozīme	49
Liktena nozīme	53
Mozus, pirmā laikmeta sūtnis	65
Mesijas jaunā mācība	71
Svētā Gara atklāsme kopš 1866. gada	75
Mācība 196	Panta numurs
Aicinājums kalpiem	2
Tieša saziņa bez cilvēciskajiem ierobežojumiem	12
Gars ir gatavs cīņai	17
Kas ir mirušie?	20
Ļaujiet mirušajiem apglabāt savus mirušos	23
Elku pielūdzēji atmodīsies	41
Mācība 197	Panta numurs
Apokalipse atklāj laikmetu, kurā mēs šodien dzīvojam	3

Patiesais garīgais cilvēks	11
Nabadzības un bagātības nozīme	24
Atdalīšanās nepietiekamas sagatavotības dēļ	39
Īstais spiritisms	49
Piedošanas un pazemības nozīme	58
Mācība 198	Panta numurs
Dievišķais Gara darbs kļūs vispārzināms	3
Mācības šim laikam	10
Viss radībā ir dabisks	11
Gara gudrība, nevis prāta	17
Aicinājums garīgajam Izraēlam	24
Redzētāju misija	35
Trešā laikmeta saziņa	59
Patiesā mācekļa pilnvaras	72
Likumi un ierobežojumi attiecībā uz slimībām	75
Piepildīta pravietojuma	77
Mācība 199	Panta numurs
Cilvēce ir miera pamats	3
Gaisma salauž ķēdes	10
Gars vada ķermeni	25
Paskaidrojums par manifestāciju no 1866. līdz 1950. gadam	48
Jēdzienu skaidrojums	52
Debesu koncerts	53
Brāļu slepkavojošie ticības kari	62
Neiespējamais dievišķajā	68
Trešā laikmeta piepildītā pravietojuma	70
Ģimene	72
Laulība	75
Vēstnieki	79
Mācība 200	Panta numurs
Garīgās valstības nozīme	1
Trešā laikmeta Izraēla	23
Nabadzīgo un atstumto misija	28
Jauna garīgās attīstības ēra	41
Spēks slēpjas ticībā un cilvēka tīrībā	47
Ceļš uz mieru	62

Mācība 201	Panta numurs
Trīs laikmetu vēstījums	1
Parādīsies garīga tauta	8
Brāļi un māsas Kristū	22
Dāvanu apvienošanās dod neuzvaramu spēku	25
Harmonija starp tautām	27
Garīgajai attīstībai ir nepieciešama stiprība	36
Zemes pienākumi ir daļa no garīgā aicinājuma	45
Gara savienība ar savu Radītāju	48
Mācība 202	Pants_Nr.
Ziemassvētku vakars	1
Nemirstības sēkla	12
Pārbaude bezgalības priekšā	16
Garīgā patiesība	25
Žēlsirdība	62
Mācība 203	Panta nr.
Ar gribu un saprātu tiek noņemta tumsas saite	1
Likums piepildīsies	11
Piepildīšanās plāns	25
Marija ir daļa no Dievišķā Gara	38
Dievišķā Gara balss nesējs	41
Izraēla Garā	45
Mācība 204	Panta nr.
Tas pats cilvēks pārvērš paradīzi par elli	4
Dievišķā mīlestība ir atslēga uz Debesu valstību	7
Triju laikmetu nozīme	16
Dievišķā taisnība nekad nesoda	27
Pastāv tikai viens Dievs	41
Augstākie un zemākie prāti	47
Patiesības atziņa uzliek pienākumu	53
Sirdis ir daļa no vispasaules tempļa	63
Mācība 205	Panta nr.
Lai piepildītos dievišķā griba, nevis cilvēka griba	5
Gara atbrīvošanās no liekā	8
Dievs ir mūsos	12
Ķermenis un gars	25
Daudzveidīgās garīgās mājvietas	30
Dievišķā izpausme caur cilvēku	45

Veselība un gaisma ar garīguma palīdzību	50
Mācība 206	Panta nr.
Ceļš uz pilnību ir iezīmēts	1
Visi sasniegs Gaismu	18
Garīgās atbildības	20
Pravietojumi	22
Nav bezpalīdzīgu būtnu	36
Vienīgā Dieva pieņemamā nožēla	52
Trīs dievišķās saziņas ar cilvēci	55
Mācība 207	Panta nr.
Gara patiesā vērtība	7
Cilvēka garīgā un materiālā situācija	14
Garīgums nojauc sienas un paplašina apvārsni	20
Spiritualitāte tiks atzīta visā pasaulē	46

Dievišķie mācījumi Meksikā 1866–1950

Literatūra

Reichl Verlag, D-56329 St. Goar, tālr.: +49 (0)6741 1720

„Patiesās dzīves grāmata”, I, II, III, IV, V, VI sējums

Trešais Testaments (arī spāņu, angļu un franču valodā)

Dievišķās atklāsmes no Meksikas (īss ievads)

Dievišķās atklāsmes par dzīves jautājumiem

Pravietojumi par Trešo laikmetu

Grāmatu izdevniecība „Buchdienst zum Leben”, Manfred Bäse, Kirchweg 5, D-88521 Ertingen

Tālr.: +49 (0)7371 929 66 42, e-pasts: manfredbaese@gmx.de

Dievišķā mīlestība – mūsu dzīves un visas būtības sākums, būtība un mērķis

El Amor Divino – mūsu dzīves un visas būtības avots, būtība un mērķis

„Patiesās dzīves grāmata”, VII, VIII, IX, X, XI, XII sējums

Trešais Testaments

Unicon fonds, D-88709 Meersburg

Tālr.: +49 (0)7532 808162, e-pasts: info@unicon-stiftung.de

Ievads grāmatā „Patiesās dzīves grāmata” (bez maksas)

Asociación de Estudios Espirituales Vida Verdadera A.C.

Orinoco Nr. 54, 5. stāvs, Col. Zacahuiztco, 03550 Mehiko, D.F.

„Patiesās dzīves grāmata”, I–XII sējums

„Trešais Testaments”

un citas grāmatas par šīm Meksikas dievišķajām atklāsmēm

Tīmekļa vietnes

www.drei-offenbarungen.net

www.reichl-verlag.de

www.unicon-stiftung.de

www.drittes-testament.de

www.drittetestament.wordpress.com (daudzvalodīga)

www.tercera-era.net (spāņu valodā)

www.144000.net (daudzvalodīgs)

www.dritte-zeit.net